ਪੁਰਾਤਨ ਹਥਲਿਖਤ ਸਰੂਪ ਨੰ. 14

ਕੁਲ ਪਤਰੇ – 1014

ਲਿਖਣ ਕਾਲ – ਸੰਮਤੁ ੧੮੧੭ ਮਿਤੀ ਚੇਤ ਸੁਦੀ
੧ ਗਿਰੰਥੁ ਲਿਖਿਆ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ — ੧. ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਮਾਰੂ ਰਾਗ
ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ
੨. ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸ਼ਬਦ
੩. '[illegible] ੧੦' ਨੌਵੇਂ [illegible] ਦੇ
ਅਖੀਰਾਂ ਵਿਚ
੪. 'ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਚਰਿਤ੍ਰ' ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬ ਤਕ।

ਸਮਾਪਤੀ – 'ਰਾਗਮਾਲਾ' ਉਪਰੰਤ
[illegible]
[illegible]
ਉਪਰ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

746

ਸੂਰਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾ ਨਦਰ

ਸੂਚੀਪਤ੍ਰਪੋਥੀਕਾਤਤਕਰਾਰਾਗਾਕਾ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਣੇਕਾਚਲਿਤ੍ਰੁ
ਸੰਬਤੁ੧੮੧੭ ਮਿਤੀਚੇਤਸੁਦੀ੧
ਗਿਰੰਥੁਲਿਖਿਆਨੀਸਾਣੁਗੁਰੂਜੀਕੇ
ਦਸਤਖਤ ਮਹਲਾ੧੦ ਨੀਸਾਣੁਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਦਸਤਖਤਮਹਲਾ

ਜਪੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਉਕਿਆ
ਦਸਤਖਤਕਾਨਕਲੁਬਾਤਿਸਕਾਨਕਲੁ
ਨਕਲਕਾਨਕਲੁਨਕਲਕਾਨਕਲੁ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਸਬਦਾਕਾ

੧	ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ	੨	ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਹਰਿਕੀ
੨	ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ	੩	ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ
੩	ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ	੪	ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ
੪	ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ	੫	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਣੀ
੫	ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ	੬	ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾਰੀ
੬	ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ	੭	ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀ
੭	ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ	੮	ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀ
੮	ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ	੯	ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇ
੯	ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰਗਾ	੧੦	ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤਿਲਾਲਚੁਕਰੇ
੧੦	ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿ	੧੧	ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆਸਨਿਤ
੧੧	ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ	੧੨	ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈ
੧੨	ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨ	੧੩	ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀ
੧੩	ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ	੧੪	ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁ
੧੪	ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਸੰਜੋਗਿ	੧੫	ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀ
੧੫	ਜੈਸੀਧਰਤੀਊਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰ	੧੬	ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
	ਸਤੁਹੈ	੧੭	ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇ
੧੬	ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਹੈ	੧੮	ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨ
੧੭	ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈ	੧੯	ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀ
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਹਰਿਤਤੁ	੨੦	ਹਮਰੈਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈ
	ਬੀਚਾਰਾ	੨੧	ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਬਹੁਰੰਗੀ
	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨੨	ਕਾਮਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆ
	੧ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ਪਤਿ	੨੩	ਇਸੁਗੜਮਹਿਹਰਿਰਾਮਰਾਇਹੈ
੧	ਪੰਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੜਿਆ	੨੪	ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਹਮਬੇਚਿਆ

੫

੨੫ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰੀਆ
੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੇਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁ
੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੂਜਪਿਨਾਮੁਕਰੰਮਾ
੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਣਕਰੀਹਾ
੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
੩੦ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
੩੧ ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈ
੩੨ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾ

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ

੧ ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ
੨ ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ
੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ
੪ ਕਰਿਸ੍ਰਮੁਮਨਿਬੋਵਹਿਨਾਮੁ
੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ
੬ ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ
੭ ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ
੮ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਰੀਮੈਲੁ
੯ ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ
੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਹੋਤਛੁਟਾਰਾ
੧੧ ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਮਨੁਨਅਘਾਨਾ
੧੨ ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖੀ
੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ
੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ
੧੫ ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ

੧੬ ਮਨਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ
੧੭ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ
੧੮ ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤ
੧੯ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਾਬਿਸਥਾਰ
੨੦ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਕਾਰ
੨੧ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ
੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ
੨੩ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤ
੨੪ ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾਵੈਰਾਮ
੨੫ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ
੨੬ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ
੨੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ
੨੮ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾਲ
੨੯ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ
੩੦ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗ
੩੧ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ
੩੨ ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੂਰਿ
੩੩ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ
੩੪ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈ
੩੫ ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ
੩੬ ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਆਰਾਧਉ
੩੭ ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ
੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ
੩੯ ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਾਕਉਆਹਿ

੬

੭

੧੨ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀ
੧੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈ
੧੪ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਸੋਜਨੁਸਾਚਾ
੧੫ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈ
੧੬ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾ
੧੭ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈ
੧੮ ਬਾਝੁਗੁਰੂਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾ
੧੯ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇਆ
੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਦੇਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
੨੧ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਿ

੧ ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਿ
ਲਾਇਣੁ
੨ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਘਰੀ
੩ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਣੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ
੪ ਸਭਿਘਟਤੇਰੇਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿ
੫ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿ
੬ ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀ
੭ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀ

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਿ

੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਰਾਖੀ
੨ ਉਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ
੩ ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ
੪ ਦਸਮਿਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆਨੀ
੫ ਜੈਸਉਦੋਰਿਲੋਰਿਖਾਵਾਇਆ
੬ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਸਰੀਰ
੭ ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣ
੮ ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ
੯ ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੂਲਿ
੧੦ ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਮੁ
੧੧ ਸਾਚੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ
੧੨ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ
੧੩ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ
੧੪ ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਸਗਲਉਪਾਵਨ
੧੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਣਮਹਿਪੇਖਿਓ
੧੬ ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾਕਿਉਕਰੈ
੧੭ ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁਮਾਰੈ
੧੮ ਤਉਕਰੀਐਜੇਹੋਵੈਬਾਹਰਿ
੧੯ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੋਨਿਰਤਕਾਰੀ
੨੦ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ
੨੧ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਮਹਾਅਨੰਦ
੨੨ ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਰੰਜੀਵੀ
੨੩ ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਦਾਤੇ
੨੪ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ
੨੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ
੨੬ ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ

੧੦	ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋ	੨੦	ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ
੧੧	ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ	੨੧	ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ
੧੨	ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ	੨੨	ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ
੧੩	ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁਰਾਮਰਮਤਰਾਮ	੨੩	ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ
੧	ਮਹਲਾ੫ ਘਤਿ	੨੪	ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ
੧	ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ	੨੫	ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ
੨	ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ	੨੬	ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ
੩	ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹੋ	੨੭	ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ
੪	ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕਹਾ	੨੮	ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੈ
੫	ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀ	੨੯	ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ
੬	ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿ	੩੦	ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ
੭	ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਬੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ	੩੧	ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ
੮	ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ	੩੨	ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ
੯	ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਾਵਤ	੩੩	ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ
੧੦	ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਾਰੈ	੩੪	ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਤਾਰਹਿ
੧੧	ਅਵਰਿਸਭਿਭੂਲੇਭ੍ਰਮਤਨਜਾਨਿਆ	੩੫	ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮਾ
੧੨	ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਣਕਹੀਐ	੩੬	ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਾਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ
੧੩	ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨ	੩੭	ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣਸੋਹੰ
੧੪	ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ	੩੮	ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ
੧੫	ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ	੩੯	ਚਰਨਹਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ
੧੬	ਰੇਮੂੜੇਤੂਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹੀ	੪੦	ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾ
੧੭	ਕਿਉਜੀਵਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾਈ	੪੧	ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ
੧੮	ਉਆਅਉਸਰਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ	੪੨	ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਾਗੋਗੁਰਮੀਠਾ
੧੯	ਮੋਰਬਧੁਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ	੪੩	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੇ

੪੪	ਰੇਮੂੜੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ	੬੮	ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ
੪੫	ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ	੬੯	ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ
੪੬	ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨ	੭੦	ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੋਰੋਸਹਸਾਉਤਾਰਿਆ
੪੭	ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ	੭੧	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ
੪੮	ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ	੭੨	ਅਪੁਨੇਗੁਰਪੂਰੇਬਲਿਹਾਰੈ
੪੯	ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਗਾਈਐ	੭੩	ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ
੫੦	ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ	੭੪	ਠਾਕੁਰਤੁਮ੍ਹਸਰਣਾਈਆਇਆ
੫੧	ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ	੭੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ
੫੨	ਐਸੋਮਨੁਜਤਕਤਹੂਨਿਸਾਹੈ	੭੬	ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ
੫੩	ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ	੭੭	ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ
੫੪	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ	੭੮	ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦ
੫੫	ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ	੭੯	ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ
੫੬	ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ	੮੦	ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ
੫੭	ਜਾਤੁਕਾਹੂਅਪੁਨੀਹਿਤਿਆਵੈ	੮੧	ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ
੫੮	ਝੂਠੋਮਾਇਆਕੋਮਦਮਾਨ	੮੨	ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ
੫੯	ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ	੮੩	ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੀ
੬੦	ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ	੮੪	ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ
੬੧	ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਲੀ	੮੫	ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਧਿਆਉ
੬੨	ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ	੮੬	ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੂਦਾਤਾਰਾ
੬੩	ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁ	੮੭	ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਿਮੇਰੈ
੬੪	ਤੂਮੇਰੈਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ	੮੮	ਜੀਵਨਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ
੬੫	ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ	੮੯	ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕਨਾਮ
੬੬	ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁਆਇਓ	੯੦	ਪੁਰਖੁਸੋਈਜਿਸੁਗੁਰਕਉਲਾਗੇ
੬੭	ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ	੯੧	ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ

੨੯

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਲਿਤ੍ਰੁਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਣਕਾ

ਸੰਮਤੁ ੧੫੯੬ ਅਸੁਵਦੀ ੧੦ — ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਦੇਵਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤੁ ੧੬੦੯ ਚੇਤੁਸੁਦੀ ੪ — ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤੁ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੧੫ — ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤੁ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੩ — ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤੁ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੪ — ਸੁਕਰਵਾਰਿਸ੍ਰੀ(ਸਤਿ)ਗੁਰੂਅਰਜੁਨਦੇਵਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤੁ ੧੬੯੫ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੦ — ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਗੁਰਦਿਤਾਜੀਸਮਾਏਕੀਰਤਪੁਰ

ਸੰਮਤੁ ੧੭੦੧ ਚੇਤੁਸੁਦੀ ੫ — ਆਇਤਵਾਰਨਉਘੜੀਆਰਾਤਿਜਾਂਦੀ
ਨੁਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕਾਲੁਕਰਲੁਸਮਰਥੁਕਰ
ਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸ੍ਰੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਏ
ਕੀਰਤਿਪੁਰਿਕੇਏਠਿਬਾਪਲੁਪਤਾਲਗੜੁ
ਨਉਖਾਕੋਠੇਵਿਚਿਪੰਜਿਦਿਨਸੰਗੁਹੋਆ
ਆਵਣੀਸਮਾਵਣਾਨਦੀਬੁਤਿਤੇਚਾਗੁਦਿਤਾਰਾਜਕਹਲੂਰਕੇਵਿਚਿ

ਸੰਮਤੁ ੧੭੧੮ ਕਤਿਕਵਦੀ ੯ — ਵਾਰਿਆਇਤਿਵਾਰਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹ
ਰਰਾਇਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤੁ ੧੭੨੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੪ — ਬੁਧਵਾਰਿਦੁਇਪਹਰਤਾਇਘੜੀਆਰਾਤਿਗੁਦਰੀ
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਮਾਏਦਿਲੀਵਿਚਿ

ਸੰਮਤੁ ੧੭੩੨ ਮਘਰਸੁਦੀ ੫ — ਵੀਰਵਾਰਪਹਰਦਿਨੁਚੜ੍ਹੇਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਸਮਾਏਦਿਲੀਵਿਚਿ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪੁ॥

ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥ ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈ
ਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀ
ਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਰ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸ
ਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ
॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬ
ਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋ
ਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿ
ਸੈਦੂਰਿ॥ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿਕਥੀ
ਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀ
ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾ
ਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿਅਗੈ
ਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁ
ਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨ
ਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕ

ਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁ
ਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁ
ਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹ
ਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥
ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾ
ਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆ
ਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ
॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀ
ਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀ
ਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇ॥ਤੇ
ਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥
ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐ
ਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿ
ਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾ
ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿ
ਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ
॥ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀ
ਰਪਾਤਿਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ॥

ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿ
ਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈ
ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥
ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋ
ਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨ
ਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾ
ਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾ
ਰੇਗੁਰੁਸਿਖ॥ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈ
ਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰ
ਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰ
ਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ॥ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿ
ਨਿਸੂਤਿ॥ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ॥ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ॥ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈ
ਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ਸਭਨਾਲਿ
ਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ॥ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ
॥ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ॥ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ॥ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋ
ਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆ
ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥
੧੬॥ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਰੰਥ
ਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨ
ਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ਅਸੰਖਮੋਨਿ

ਲਿਵਲਾਇਤਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧ
ਘੋਰ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥ਅਸੰਖਗਲਵਢ
ਹਤਿਆਕਮਾਹਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾ
ਹਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ॥ਨਾਨ
ਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ
॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮ
ਅਸੰਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥
ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖਰਾ
ਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਵਫੁਰਮਾਏ
ਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ
॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤ
ਰਸੁਖੇਹ॥ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਭਰੀਐ
ਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿਕ
ਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁ
ਜਾਹੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੰ
ਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀ
ਕੋਇ॥ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿ
ਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ
॥ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ॥ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈ

ਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀਜਾ
ਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ॥ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥ਕਿਵਕਰਿਆ
ਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇ
ਕੁਸਿਆਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈ
ਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ॥ਓੜਕਓ
ੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ॥ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੂਇ
ਕੁਧਾਤੁ॥ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾ
ਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹ
ਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨ॥ਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁਕੀ
ੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀ॥ਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥
ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿ
ਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿਲ
ਲਾਹਿ॥ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾ
ਹੋਇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ॥ਊਚੇਊਪਰਿਊਚਾਨਾਉ॥ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥
ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀ
ਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਾਜਾਇ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇ
ਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ
॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥ਏਹਿ
ਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇ
ਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿ
ਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ

॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲ
ਆਵਤਿਅਮੁਲਲੈਜਾਤਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਾਸਮਾਤਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀ
ਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁ
ਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਤੇ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਤਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਤਿਪੜੇਕਰਤਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਤਿ
ਬਰਮੇਆਖਤਿਇੰਦ॥ਆਖਤਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਤਿਈਸਰਆਖਤਿਸਿਧ॥ਆ
ਖਤਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਤਿਦਾਨਵਆਖਤਿਦੇਵ॥ਆਖਤਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥
ਕੇਤੇਆਖਤਿਆਖਣਿਪਾਤਿ॥ਕੇਤੇਕਤਿਕਤਿਉਠਿਉਠਿਜਾਤਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇ
ਤਿ॥ਤਾਆਖਿਨਸਕਤਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋ
ਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇ
ਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾ
ਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਤਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਤਿਲਿ
ਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਤਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥
ਗਾਵਤਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਤਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦ
ਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਤਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵ
ਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਤਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿ
ਸੁਰਗਾਮਛਪਾਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵ
ਤਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਤਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਤਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕ
ਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿ
ਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ

ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀ
ਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾ
ਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋ
ਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀ
ਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥
ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦ
ਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈ
ਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾ
ਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆ
ਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾ
ਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀ
ਹੋਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ॥
ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆ
ਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋ
ਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋ
ਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿ

ਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗ
ਨੀਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿ
ਕੇਰੰਗ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸ
ਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪਕਾ
ਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆ
ਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇ
ਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ
॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥
ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇ
ਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮ
ਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿ
ਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿ
ਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾ
ਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬ
ਲਸੂਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂ
ਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥
ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨ
ਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈ
ਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅ
ਹਿਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿ

ਤੁਠਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿ
ਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆ
ਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ
॥੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਦਰੁ॥

ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰ
ਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣ
ਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇ
ਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀ
ਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਬੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋ
ਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾ

ਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰ
ਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇ
ਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ
॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾ
ਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿ
ਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁ
ਰਜਾਈ॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥
ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇ
ਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈ
ਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀ
ਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈ
ਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿ
ਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫ
ਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣ
ਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥
ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚ
ਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿ
ਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈ

ਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇ
ਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿ
ਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾ
ਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁ
ਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗ
ਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥
ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿ
ਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧
॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀ
ਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇ
ਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁ
ਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨ
ਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸੋਹਿਲਾਮਹਲਾ੧ ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀ॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿ
ਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿ
ਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇ
ਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥
ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿ
ਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸ
ਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧
॥ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘ
ਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿ
ਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁ
ਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁ
ਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡ
ਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨ
ਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੁੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨ
ਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋ
ਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋ
ਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋ
ਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾ
ਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਾਮਿਕਰੋ

ਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉ
ਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈ
ਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥
ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾ
ਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿ
ਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥
੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ
ਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥
ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿ
ਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕ
ਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ
॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨ
ਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿ
ਆਵੈਚਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁ
ਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮ
ਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨
॥ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁਰ
ਖੈਭਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋ
ਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾ
ਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰ
ਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇ
ਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆ
ਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਿਪੀਸਾ
ਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈ
ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀ
ਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁ
ਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨ
ਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥
॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥
ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿ

ਪੁਛਨਜਾਪੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾ
ਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿ
ਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿਓਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿ
ਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋ
ਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇ
ਰੀਬਖਸੀਸ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹ
ੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥
ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋ
ਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰ
ਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿ
ਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚ
ਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਵਖਾ
ਣ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ
॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾ
ਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁ
ਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਸੋਫੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ
॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹ

ਚਲੈਮਨੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣਹਿ
ਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾ
ਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉ
ਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਅਹਿਸੂਖਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩
॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾ
ਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਹੋਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਾਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲ
ਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਾਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰ
ਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੁ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋ
ਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦ
ਚਾਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
ਨਾਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵ
ਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁ
ਲਤਾਨਖਾਨਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁ
ਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕ
ਰੇਇ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿ
ਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀ
ਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੨॥
ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੁਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣ
ਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ
॥੩॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿ
ਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕ
ਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿ
ਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮ
ਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾ॥ਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁ
ਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈ
ਕੂੜਾਜੋਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸ
ਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੨॥
ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥
ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿ
ਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾ
ਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ
॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅ
ਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲ॥ਮੋਤੀਹੀ
ਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾਲਾ॥ਬਿਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿ

ਪਿਆਸਨਜਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰੁ
ਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣ
ਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੋਪੂਰੋਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸ॥ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਹਾਵਣੈਪੂਰੈਆ
ਸਨਿਰਾਸ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਾਟੈਗੁਣਤਾਸ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਮਿਲਿ
ਕੈਕਰਹਕਹਾਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗਣ
ਸਭਿਅਸਾਹ॥੧॥ਕਰਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ॥ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾਕਿ
ਆਹੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸੀਰਾਵਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ
॥ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਰੀਆਮਿਠਾਬੋਲਣੀ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈਜਾ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ॥੨॥ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਫਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅ
ਜਾਤਿ॥੩॥ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪ
ਤਿਊਗਵੈਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ
॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਹਉਮੈਮੁ
ਈਘਰਾਹੁ॥ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇਸਾਹੁ॥ਕਲਪਤਿਆ
ਗੀਬਾਦਿਹੈਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ॥ਭੈਬਿਨੁਨਿ
ਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀ
ਐਆਖਣਿਤੋਟਿਨਹੋਇ॥ਮੰਗਣਵਾਲੇਕੇਤੜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਕੇਜੀ
ਅਪਰਾਣਹੈਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਾਜੀਬਨੀਖਿਨਮਹਿ
ਖੇਲੁਖੇਲਾਇ॥ਸੰਜੋਗੀਮਿਲਿਏਕਸੇਵਿਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾ
ਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਵੇਸਾਹੀਐਸਚੁਵਖਰੁ

ਸਚੁਰਾਸਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਵਸਤੁਪਛਾਣ
ਸੀਸਚੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਸਿਫਤੀਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਗਹ
ਬਰਾਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਸਚੁਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਆਹਰਿਜਪਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁ॥ਸੰਤਸਭਾਗੁਰੁਪਾਈਐਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਧੇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਊਚਉਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾਊਪਰਿਮਹਲੁਮੁਰਾਰਿ॥ਸਚੁਕਰਣੀਦੇਪਾਈਐਦਰੁਘ
ਰੁਮਹਲੁਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਆਤਮਰਾਮੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਆਸਅੰਦੇਸਾਹੋਇ॥ਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟ
ਸੀਸਹਜਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐਨਦਰਿਕਰੇਮਲੁ
ਧੋਇ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲੁਨਉਤਰੈਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਘਰਵਾਸੁ॥ਏਕੋਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰੀਐਅਵਰਤਿਆਗੈਆਸ॥ਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਖਾਈਐਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾ
ਸੁ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਕਲਰਕੇਰੀਕੰਧਜਿਉਅਹਿਨਿਸਿਕਿਰਿਢਹਿਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਸੁਖੁਨਾਥੀਐਪਿਰਬਿਨੁਦੂਖੁਨਜਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਦ
ਰਿਘਰਿਢੋਈਨਲਹੈਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸੁਜਾਣੁਨ
ਭੁਲਈਸਚਾਵਡਕਿਰਸਾਣੁ॥ਪਹਿਲਾਧਰਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਣੁ॥ਨਉਨਿ
ਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕੁਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਗੁਰਕਉਜਾਣਿਨਜਾਣਈਕਿਆ
ਤਿਸੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗੁਬਾਰੁ॥ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁਨਚੁਕਈਮਰਿਜਨਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਚੰਦਨੁਮੋਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੂ
ਮਾਂਗਸੰਧੂਰੁ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਬਹੁਤੁਘਣਾਪਾਨਾਨਾਲਿਕਪੂਰੁ॥ਜੇਧਨਕੰਤਿਨਭਾਵਈ
ਤਸਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਬਾਦਿਹਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਰ॥

ਜਾਚਲਕੁਮਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿਉਸੋਹੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹ
ਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁੰਞੀਦੇਹਡਰਾਵਣੀ
ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਭਾਹਿਬਲੰਦੀਵਿਝਵੀਧੂਉਨਨਿਕਸਿਓਕਾਇ॥ਪੰਚੇਰੁੰਨੇਦੁ
ਖਿਭਰੇਬਿਨਸੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਰਾਮੁਜਪਹੁਗੁਣਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹ
ਣੀਸਭਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿ॥
ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਮੁਠੀਧੰਧੈ
ਠਗਿ॥੨॥ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰੁਗਇਆਮੁਆਵੈਰੁਵਿਰੋਧੁ॥ਧੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁ
ਈਮਮਤਾਮਾਇਆਕ੍ਰੋਧੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਧੁ॥੩
॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਨਰੁਜੰਮੈਨਾਮਰੈਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ
॥ਨਾਨਕਦਰਿਪਰਧਾਨੁਸੋਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੂਰੁ॥ਅਉਗਣਫਿਰਿਲਾ
ਗੂਭਏਕੂੜਿਵਜਾਵੈਤੂਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁਬਿਧਾਡੋਬੇਪੂਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇ
ਸਬਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੂਝਿਆਮਰਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਸੂਚਾਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀ
ਦੇਹੁਰੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁੜਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥
ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਾਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿ
ਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁ
ਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿ
ਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾ

ਰਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾ
ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਦੇਖਉਡਉਜਲੈਪਾਛੈਹਰਿਓਅੰਗੂਰੁ॥ਜਿਸਤੇਉਪ
ਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀਸਾਚੈ
ਮਹਲਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉ
ਸਾਹਬੁਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁਨਿਵਾ
ਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਬੂ
ਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾਬਾਸਿ॥ਸਚੇ
ਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰ
ਭਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿ
ਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇਹ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾਘਰਿਜਾਹਿ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀ
ਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥
ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀ
ਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ
॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿ
ਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਤਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨ
ਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾ
ਨਹੀਜੀਵਣਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥
ਕੀ

ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂੰਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮ
ਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾਈ
ਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥
॥੨॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਹ
ਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖੜਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਜ
ਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਬੰਧੀਦੇਹੁਰੀਜੋਆਇਆਜ
ਗਿਸੋਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀਦੁਖਿਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਿਲਹਹਿਨਮੇਲੁ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾ
ਗੀਘਰਿਵਸੈਸਚਭੈਰਾਤਾਹੋਇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁੜਿਭੂਖਨਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਮਿਲੁਭੀਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ਏਹੁਮਨੋਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆਲੋਭੇਲਗਾਲੋੁਭਾਨੁ॥ਸਬਦਿਨਭੀ
ਜੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿਆਵਨੁਜਾਨੁ॥ਸਾਧੂਸਤਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ
॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੋਡਿਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੂਪਾਵਹਿਦਰਗਹਮਾਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁਜਾਨੁ॥ਸਭਿਸੁਖਹਰਿ
ਰਸਭੋਗਣੇਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥ਨਿਤਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸਤਿ
ਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥੨॥ਕੂਕਰਕੂੜੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿੰਦਾਪਚੈਪਚਾਨੁ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਦੁ
ਖੁਘਣੋਜਮੁਮਾਰਿਕਰੈਖੁਲਹਾਨੁ॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਸੁਭਾ
ਨੁ॥੩॥ਐਥੈਧੰਧੁਪਿਟਾਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਨੁ॥ਹਰਿਸਜਣੁਗੁਰੁਸੇਵਦਾਗੁਰ
ਕਰਣੀਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਰੋਗੁਵਡਾਮਨਮਾਹਿ॥ਕਿਉਦਰ
ਗਹਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਅਗ

ਲਿਸਹਿਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁ
ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਐਸੁਰ
ਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ਹਿੰਸਾਹਉਮੈਗਤੁਗਏਨਾਹੀਸਹਸਾਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਜੇਕਰੀ
ਭੋਗੇਭੋਗਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੋਦੀਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾਰੁ॥੩॥ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਰੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲਿ॥ਮਨੁਸਚ
ਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋ
ਲਿਅਮੋਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈ
ਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈ
ਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿਮਰੈਜਲਿਪਾਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾ
ਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾ
ਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁ
ਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪ
ਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵ
ਧ੍ਰਿਗੁਵੇਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥੧॥ਮ
ਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾ

ਮਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸ
ਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਆਵੈਜਾ
ਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇਹੁਮਾਣਕੁਜੀਉ
ਨਿਰਮੋਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ਜਿੰਨਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੂਰੇਪੁ
ਰਖਸੁਜਾਣ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁ
ਖਉਜਲੇਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਰਿਹੋਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿ
ਬਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸਤੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮੁਕ
ਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁਸਹੁਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਿਨਾਰਾਸਿਨਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਖੋਟੈਵਣਜਿਵਣੰਜਿਐਮਨੁ
ਤਨੁਖੋਟਾਹੋਇ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਦੂਖੁਘਣੋਨਿਤਰੋਇ॥੨॥ਖੋਟੇਪੋ
ਤੈਨਾਪਵਹਿਤਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਖੋਟਿਨਸੀਝ
ਸਿਕੋਇ॥ਖੋਟੇਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾਆਇਗਇਆਪਤਿਖੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਨੁਸ
ਮਝਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹ॥ਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਤਿਆਭਾਰੁਨਭਰਮੁਤਿਨਾ
ਹ॥ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਾਅਗਲਾਨਿਰਭਉਹਰਿਮਨਮਾਹ॥੪॥੨੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਰੁਫੁਲੜਾਨਾਠੀਅੜੇਦਿਨਚਾਰਿ
॥ਪਬਣਿਕੇਰੇਪਤਜਿਉਢਲਿਢੁਲਿਜੁੰਮਣਹਾਰ॥੧॥ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿਆਰਿ
ਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹੁਲਾ॥ਦਿਨਥੋੜੜੇਥਕੇਭਇਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਿ॥ਹੰਭੀਵੰਞਾਡੁਮਣੀਰੋਵਾਝੀਣੀਬਾਣਿ॥੨॥
ਕੀਨਸੁਣੇਹੀਗੋਰੀਏਆਪਣਕੰਨੀਸੋਇ॥ਲਗੀਆਵਹਿਸਾਹੁਰੈਨਿਤਨਪੇਈਆ

ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕਮੁਤੀਏਪੀਐਜਾਣੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਕਵਣੀਗੰਠੜੀਐਵੰਞੁ
ਟਚਲੀਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ ਦੂਜਾ ॥
ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇਹੋਵੈਚੋਲੜਾਆਪੇਸੇਜਭਤਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿਰਤਾਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁ
ਲੀਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇਜਾਲਮਣਕੜਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ ॥੨॥ ਆਪੇਬਹੁਬਿ
ਧਿਰੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਦੇਖੁਹਮਾਰਾਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣ
ਵੈਨਾਨਕੁਬੇਨਤੀਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁਤੂਹੈਕਵੀਆਤੂਹੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ ॥
॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ॥ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀ
ਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾ
ਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ ॥ ਪਿ
ਤਸੁਤੋਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿ
ਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀਸਸਪਤਾਹਰੋ
ਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ ॥ ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋਚੀਨੈ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩
ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਸਬਦੋਕਰਿਸਚਕੀਆਬਨਿਤਦੇਹਿਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ
ਕਿਰਸਾਣੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁਮੂੜੇਏਵਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁਜਾਣ
ਸਹਿਗਲੀਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲਕੈਮਾਣੈਰੂਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬਤਨਿਚਿਕੜੋਇਹੁਮਨੁਮੀਡਕੋਕਮਲਕੀਸਾਰਨਹੀਮੂ
ਲਿਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁਉਸਤਾਦੁਨਿਤਭਾਖਿਆਬੋਲੇਕਿਉਬੂਝੈਜਾਨਹਬੁਝਾ
ਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਪਉਣਕੀਬਾਣੀਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ ॥ ਖਸ

ਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਾ॥ਤਿਪਸਿੰਦੇਜਿਨੀਕਰਿ॥ਏਕੁਧਿਆਇਆ॥੩॥ਤੀਹਕਰਿਰਖੇ
ਪੰਜਿਕਰਿਸਾਥੀਨਾਉਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾ
ਲੁਧਨੁਕਿਤਕੂਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੪॥
ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੰਸਾਰੋ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿ
ਬੰਧਿਰਹਾਈਧੰਨੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਮਰਣਾਮੁਲਾਮਰਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਾਤੂੰਮੁਲਾਤਾਤੂਕਾਜੀਜਾਣਹਿਨਾਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪੜਿਆਹੋ
ਵਹਿਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਈਕਾਜੀਜਿਨਿਆਪੁਤਜਿਆਇਕੁਨਾਮੁ
ਕੀਆਆਧਾਰੋ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੩॥ਪੰਜਵਖਤ
ਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈਰਹਿਓਪੀਣਾ
ਖਾਣਾ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪ ॥ਏਕੁਸੁਆ
ਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬੈਆਲਿ॥ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁਠਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ
॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਮੈਏਹਾਆਸ
ਏਹੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੀ
ਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿਚੰਡਾਲ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ
॥੨॥ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸੁ॥ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਾਸਿਆ
ਣਾਬਹੁਤਾਭਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮ
ਖੋਰੁ॥ਹਉਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੋਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਧਾਣਕ
ਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਅ॥ਸੁਰਤਿਵਿਹੂਣਾਕੋਇਨਕੀਅ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹ
ਤਿਨਰਾਹੁ॥ਲੇਖਾਇਕੋਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੧॥ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਲੇਵੈ

ਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਆਕਾਤੋਹਿ॥ਕਿਤਕਉਸਾਹਿਬ
ਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਜੇਤੁਮਸਾਹਿਬਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਤੂਓਨਾਕਾਤੇਰੇਓਹਿ॥੨॥ਅਸੀਬੋ
ਲਵਿਗਾੜਵਿਗਾੜਹਬੋਲ॥ਤੂਨਦਰੀਅੰਦਰਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਹਕਰਣੀਤਹਪੂਰੀਮ
ਤਿ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਘਟੇਘਟਿ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕੈਸਾਹੋਇ॥ਆ
ਪੁਪਛਾਣੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਸੋਗਿਆਨੀਦਰਗਹਪਰਵਾ
ਣੁ॥੪॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਤੂਦਰੀਆਉਦਾਨਾਬੀਨਾ
ਮੈਮਛੁਲੀਕੈਸੇਅੰਤੁਲਹਾ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੂਹੈਤੁਝਤੇਨਿਕਸੀਫੂਟਿਮਰਾ
॥੧॥ਨਜਾਣਾਮੇਉਨਜਾਣਾਜਾਲੀ॥ਜਾਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਤੁਝੈਸਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੂਭਰਪੂਰਿਜਾਨਿਆਮੈਦੂਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰੈਹਦੂਰਿ॥ਤੂਦੇਖਹਿਹਉ
ਮੁਕਰਿਪਾਉ॥ਤੇਰੈਕੰਮਿਨਤੇਰੈਨਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਉ॥ਬਿਆਦ
ਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਿਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥
॥੩॥ਆਪੇਨੇੜੈਦੂਰਿਆਪੇਹੀਆਪੇਮੰਝਿਮਿਆਨੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇਹੀ
ਕੁਦਰਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਹੁਕਮੁਸੋਈਪਰਵਾਨੁ॥੪॥੩੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪ ॥ ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇ
ਕੈਹਥਿਦਾਨੁ॥ਭਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸੋਇ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਇ॥੧॥ਆ
ਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਿਸੁਸਚੁ॥ਅੰਧਾਕਚਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਰੁਖਬਿਰ
ਖਆਰਾਉ॥ਜੇਹੀਧਾਤੁਤੇਹਾਤਿਨਨਾਉ॥ਫੁਲੁਭਾਉਫਲੁਲਿਖਿਆਪਾਇ॥
ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਇ॥੨॥ਕਚੀਕੰਧਕਚਾਵਿਚਿਰਾਜੁ॥ਮਤਿਅਲੂ
ਣੀਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਨਾਨਕਆਣੇਆਵੈਰਾਸਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਸਾਬਾਸਿ॥
॥੩॥੩੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ॥ ॥
ਅਛਲਛਲਾਈਨਹਛਲੈ॥ਨਹਘਾਉਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬੁ

ਰਖੈਤਿਉਰਹੈ॥ਇਹੁਲੋਭੀਕਾਜੀਉਟਲਪਲੈ॥੧॥ਬਿਨੁਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ
॥ਰਹਾਉ॥ਪੋਥੀਪੁਰਾਣਕਮਾਈਐ॥ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਪਾਈਐ॥ਸਚੁਬੂਝ
ਣੁਆਣਿਜਲਾਈਐ॥੨॥ਇਹੁਤੇਲੁਦੀਵਾਇਉਜਲੈ॥ਕਰਿਚਾਨਣੁਸਾਹਿ
ਬਤਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਤਨਿਲਾਗੈਬਾਣੀਆ॥ਸੁਖੁਹੋਵੈਸੇਵਕ
ਮਾਣੀਆ॥ਸਭਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਣੀਆ॥੩॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈ
ਐ॥ਤਾਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੁਡਾਈਐ॥੪॥੩੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਆਪਣਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਨਕਾਮਨਾ
ਤੀਰਥੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਵਰੁਪਾਵਣਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁ
ਪਾਇ॥ਨਾਉਧਿਆਈਐਨਾਉਮੰਗੀਐਨਾਮੇਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਤਿਖਜਾਇ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁ
ਰਵਿਰਹਿਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਲਾਗਾਸਹ
ਜਿਧਿਆਨੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪਾਇਆਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਰਾਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਾਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਸੇਈਸੁਖੀਏ
ਚਹੁਜੁਗੀਜਿਨਾਨਾਮੁਅਖੁਟੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹ
ਪਿਆਸ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਕਾ
ਸੁਆਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣ
ਤਾਸੁ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਬਹੁਭੇਖਕਰਿਭਰਮਾ
ਈਐਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਮਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿ

ਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗ੍ਰਿਹਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸੋਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿਆਗਤਿਮੁਕਤਿਘਰੈ
ਮਹਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਜੇ
ਲਖਇਸਤਰੀਆਭੋਗਕਰਹਿਨਵਖੰਡਰਾਜੁਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਗੁਰਸੁਖੁਨ
ਪਾਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੩॥ਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਜਿਨੀਪਹਿਰਿਆਗੁਰਚਰਣੀ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਰਿਧਿਸਿਧਿਫਿਰੈਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੪॥ਜੋਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਨਾਮੁਲੈਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥੫॥੨॥੩੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਜਿਸਹੀਕੀਸਿ
ਰਕਾਰਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਘਟਿਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਵਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿ
ਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸ
ਤਗੁਰੁਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਮਿ
ਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈਜਿਸਨਉਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਾਮਿਲੈਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਸ
ਨਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿ
ਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾ
ਰੁ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾ
ਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰ
ਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤਤੂਕਰਹਿਪੂਕਾਰ

ਘਰਉਰਸੀਤਜਿਜਿਨਿਸਿਰਿਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭ
ਨਾਕਰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥੩॥੩੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁ
ਰਮਤੀਸਾਲਾਹਿਸਚੁਹਰਿਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉ
ਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈ
ਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਛਾਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿ
ਨਸਦਮਨਿਵਸੈਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਧਿਆਇਆ ਹਰਿਸੋਇ
॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਕੂੜਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਬਿ
ਨਸਿਜਾਇਦੁਖੁਰੋਇ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈਓਹੁਸਦਾਸਦਾਥਿਰੁਹੋਇ
॥੩॥ਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ਪਗਿਖਿਸਿ
ਐਰਹਣਾਨਹੀਆਗੈਠਉਰੁਨਪਾਇ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਅੰਤਿਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਇ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਉਬਰੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਦੇ
ਖਾਦੇਖੀਸਭਕਰੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਸੇਵ
ਪਈਤਿਨਥਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਨਿਤਪੜਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਮਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸਚੁਹੈਜਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੫॥੪॥੩੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿ
ਸਦਾਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿ

ਸਦਾਧਿਆਈਐਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਜਾਣਨੀਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਇ॥ਵਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਪਵਹਿਵਿ
ਚਿਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਜੋਚਲਹਿਸਤ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਜਿਸਨਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਇ॥ਓਇਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰ
ਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੫॥੩੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਹੈਗੁਰਪੂਛਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾ
ਵਖਰੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਭਗਤਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰੁ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਇਸੁਮਨਕਉਸਮਝਾਇ॥ਏਮਨਆਲਸੁਕਿਆਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
॥੧॥ਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕਾਪਿਆਰੁਹੈਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈ
ਦੁਬਿਧਾਬੋਲੁਖੁਆਰੁ॥ਸੋਜਨੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥੨॥
ਸੋਸੇਵਕੁਹਰਿਆਖੀਐਜੋਹਰਿਰਾਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਆਗੈਧਰੇਹਉਮੈਵਿਚ
ਹੁਮਾਰਿ॥ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾ
ਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਤਰਸਦੇਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋ
ਮਿਲੈਹਰਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਦਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੬
॥੩੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਹ
ਰਿਸਚਸਿਉਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਸੁਖੁਲਹਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗ
ਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿ

ਸਮਾਇਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇਆ॥੨॥ਮਨਮੁਖ
ਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮ
ਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਪਲਚਿਰਹੇਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹਰਿਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐ
ਏਕੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭਨਾਜੀਆਕਾਅਧਾਰੁ
॥੪॥੭॥੪੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੁਖੁਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆ
ਬੈਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਿਪਤਿਖੋਇ॥
ਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿ
ਰਹੀਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈ
ਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੁਬੈਰਾਗੀਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾ
ਏ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤ
ਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇਆਸਾਧ
ਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰੁਹਉਮੈ
ਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੇਹੀਲਾ
ਗਿ॥੪॥੮॥੪੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈ
ਐਅੰਤਰਿਸਭਵਥੁਹੋਇ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿੰ
ਦਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇਤੂਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿ

ਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਪਰਤੀਤੀਵਿਚਿਸਤਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰ
ਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰਦੇਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋਹੇਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚਿੰਤਾਪਰ
ਜਾਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨ
ਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋ
ਇ॥੪॥੯॥੪੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐ
ਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਉਦਾਫਿਰੈਜਿ
ਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਉ॥੨
॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇ
ਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ
॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁ
ਰੂਅਚੇਤੁਹੈਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿ॥੪॥੧੦॥੪੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿ
ਆਮਨਿਆਇ॥ਪੋਤੈਜਿਨਕੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਰਹਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚ
ਰਣੀਲਗਾਚਲਾਤਿਨਕੈਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਜੇਨਾਮਿ

ਸਮਾਇਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਦੂਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈਸੁਖਿਵਸੈਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇਹੋਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏ
ਹੁਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹੀਭਾਉਲਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਲੋਭਾਣੇਸੇਵਾਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਆਪਣਾਧਰਮੁਗ
ਵਾਵਹਿਬੂਝਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤਹੀਡੂ
ਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਭਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇ
ਆਕਾਪੁਤਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮ
ਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਜਤੁਸਤੁ
ਤਪੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿ
ਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾ
ਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉਦੋਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈ
ਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰੁਬਾਰੁ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁ
ਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰ
ਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾ

ਗਈਜਿਨਿਗੁਰਕਾਤੇਜੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾ
ਉਦਉਹੋਇ॥ ਅੰਤਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਗੁਰਕੈਭਾ
ਣੈਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇ
ਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੩॥੪੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਧਰੇਇ॥
ਸੋਹਾਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਦੀਆਸੇਈਕਰਮਕਰੇਇ॥ ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲਾਵ
ੜਾਸਾਚੁਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰ
ਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇ
ਰੁਪਇਆਕਾਮਣਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨੀਦਨਆਵਈਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੨॥ ਹਉਮੈ
ਕਰਤੀਜਗੁਫਿਰੀਨਾਧਨੁਸੰਪੈਨਾਲਿ॥ ਅੰਧੀਨਾਮੁਨਚੇਤਈਸਭਬਾਧੀਜਮ
ਕਾਲਿ॥ ਸਤਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥
॥੩॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰੰਗ
ਸਿਉਰਸਨਾਰਸਨਰਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹਰਿਧੁਰਿਛੋਡਿ
ਆ ਲਾਇ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਇਬੁਝੈਤਾਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਵੈਸੋਈ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ ਭਾ
ਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰ
ਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇ
ਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਾਈਆਪੇਬਖਸਿਕਰਾਈ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾ
ਣਾਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਦੀ
ਕੀਮਨਪਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਖਾਮੀਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਆਪਣੈਮ
ਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਧਨੁਜਨਨੀ
ਜਿਨਿਜਾਇਆਧੰਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗ
ਇਆਗੁਮਾਨੁ॥ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਖੜੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿ
ਲਿਰਹੈਨਵਿਛੁੜਿਜਾਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕ
ਰਣਾਜਾਇ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇ॥ਆਪੇਕਾਰਕਰਾ
ਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿ
ਵਿਕਾਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੈਸਬਦਿਅਪਾਰ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਈਐ
ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਸਤਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾ
ਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਪੀਵਤਹੂ

ਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੂਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿ
ਛੂਨਜਾਇ॥ਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਥਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ਜੇਹਾਕੀਤੋਨੁ
ਤੇਹਾਹੋਆਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿ
ਰਮਲੁਨਹੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਹਜੇਹੀਰੰਗਿਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੭॥੫੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਂਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਨਜਾਇ॥ਅਧਿ
ਆਤਮਕਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਭਜੁਸਤਗੁਰਸਰਣਾ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਸਭਾਧਾਤੁਹੈਦੂਜਾਭਾਉਵਿਕਾਰੁ॥ਪੰਡਿਤੁਪੜੈਬੰਧਨਮੋਹਬਾਧਾਨਹਬੂਝੈ
ਬਿਖਿਆਪਿਆਰਿ॥ਸਤਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰੁ॥੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਉ
ਧਰੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੩॥
ਇਹੁਮਨੂਆਅਤਿਸਬਲਹੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦ
ਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ
॥੪॥੧੮॥੫੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐ
ਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਦੂਜਾ
ਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈ
ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥

ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀ
ਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਸਬਦਿ
ਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇ
ਕੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੪॥
॥੧੯॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਗੁਰੁਨਸੇਵਿ
ਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਘਰਿਹੋਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਣਿਆਅਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇ
ਅਹੰਕਾਰਿ॥ਸਤਗੁਰੂਕਿਆਫਿਟਕਿਆਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨ
ਸੇਵਿਓਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥
ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਲਾ
ਹਨਿਸੇਸਚਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥
ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਪਾਇਨੀਕੂੜਿ
ਮੁਠੇਕੂੜਿਆਰ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਉਬ
ਰਹਿਸਚੁਰਖਹਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ
॥੩॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿ
ਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਲਾਗਾਸਾ
ਚਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਸਤਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁਨਮੰਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੩ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀਸਤਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥

ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹੋਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੇਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅ
ਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾ
ਤਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਚਾਗੁਣੀ
ਗਹੀਰੁ॥੨॥ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿ
ਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾ
ਇ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਭ
ਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾ
ਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਤਿ
ਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਹਉਤਿਨਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜੇਵੇਲਾ
ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿ
ਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀ
ਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿ
ਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁ

ਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈਲਾਇਆਮਿਲਾਇ
॥ਤਿਨਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕਈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਲਹੈਸਤਗੁਰੁ
ਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩ ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸ
ਤਸੰਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹ
ਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮ
ਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾਸਬਦਿਸਵਾਰਣ
ਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਪ੍ਰਭਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤੀਹੂਪ੍ਰਭੁਜਾਪਦਾਬਿਨੁਸਤਗੁਰ
ਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥੨॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਡੁੰਮਣੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉ
ਮੁਕਰਿਪਇਆਜਾਇ॥ਪਾਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦ
ਰਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਈਵੇਖੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਇ॥੪॥੨੩॥੫੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਤੁਟ
ਈਹਉਮੈਪੀੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਰਿਪਾਈਐਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਤੂਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਇਕੋ

ਤਾਵਰਤਦਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਇ
॥ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ਹਉਮੈਸਭਾਗਣਤਹੈਗਣਤੈ
ਉਨਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਠ
ਉਰੁਨਪਾਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਤਿਸੈਦਾ
ਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿ
ਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪॥੨੪॥੫੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਤਿਨਾ
ਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿਨਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੂਖ
ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਕੈਆਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਣਗਾਇ॥
ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਭਗਤੀਮ
ਨੁਲਾਲੁਥੀਆਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਮੋਹਿਆਕਹਣਾਕਛੁ
ਨਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਰਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਰਸਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਹੁਰੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਸੰਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ
ਹੈਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਇਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਢਿਲਇਅਨੁਆਪੇਲ
ਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਮਨਿਵਸਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥
ਆਪਿਵਡਾਈਦਿਤੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏ
ਕੁਹੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥ਇਕਿਆਪੇਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਦੂਜੈਛਡਿ
ਅਨੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇ
ਰਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੫॥੫੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗਿਆਰਸ
ਨਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਬਿਨੁਸਤਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ

॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰਸਬਦਿਨਕਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਗੁਰ
ਕੈਭਾਣੈਚਲੁ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਤਾਸੁਖਿਲਹਹਿਮਹਲੁ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣੁਕੋਨਹੀਬਹਣਿਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁ
ਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅਵਗਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸ
ਚਿਰਤੇਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਿਹਦੂਰਿ॥੨
॥ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬਦੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈ
ਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁ
ਸਤਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀ
ਮੇਰਾਦੁਖੁਕਾਟੈਕੋਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ
॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿਹੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥੪॥੨੬॥੫੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ
ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਆਪਿਉਪਾਇ॥ਸਭਏਕੋਇਕੁਵਰਤਦਾਅ
ਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਗੁਰ
ਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿ
ਲੈਰਜਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀ
ਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾ
ਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈਹੁਕਮੇਕ
ਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਸਾਧਨਨਾਵੈਬਾ
ਹਰੀਅਵਗਣਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨਾਇਤ੍ਰਿਪਤਿ

ਹੋਇ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਾਅਵਗੁਣਕਢੈਧੋਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਦਾਫਿਰਿਵੇਛੋੜਾਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਜਿਦੂਪ੍ਰਭੁਪਾਈਸੋਇ॥੪॥
੨੭॥੬੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਗਹੇਲੀਏਕਿ
ਆਚਲਹਿਬਾਹਲੁਡਾਇ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਹੀਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਹਿ
ਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੈ
ਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥
ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁ
ਨਪਛਾਣਈਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਗਰਬਿਅਟੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿ
ਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਵਿਚਹੁਹਉ
ਮੈਜਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਗਿਆ
ਨਵਿਹੂਣੀਪਿਰਮੁਤੀਆਪਿਰਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅੰਧੇ
ਰੁਹੈਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਭੁਖਨਜਾਇ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁ
ਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥
ਸੇਸਹੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣਹਿਆਪਣਾ
ਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨ
ਕਸੋਭਾਵੰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥੬੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਇਕਿਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਹਉਕੈਦਰਿਪੂਛਉ
ਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਸਭੁਉਪਾਏਆਪੇ
ਵੇਖੈਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਣਿਆਪਿਰੁਰਾਵੇਸਦਾਹ
ਦੂਰਿ॥੧॥ਮੁੰਧੇਤੂਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਹ
ਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸੀ

ਗਇਆ॥ਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਕਾਮਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਹਰਿ
ਰੰਗਿਰਵੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈਜਿਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥੩॥
ਪਿਰੁਸਾਲਾਹਨਿਆਪਣਾਤਿਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸਿਰੁ
ਦੇਈਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਜਿਨੀਇਕੁਪਛਾਣਿਆਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੀਐਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੯॥੬੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਜੀਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਚੀਰੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਤਰਸਦੇਫਿਰੇਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਪੀਰੈ॥ਹਰਿਜੀਉਬਖਸਿਲਏਸੁਖਸਦਾਸਰੀਰੈ॥ ਬਖਸੇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰੀਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ
॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਨੋਹੁ
ਕਮੁਹੈਬਹਿਸਚਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟੁਆਤਮਾਓਹੁਤੇਰੀਸਰਕ
ਾਰ॥ਅਧਿਆਤਮੀਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁਮਨਿਜਪਹਿਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮ
ਰਾਇਕਰੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਨਹਿਤਜੈਮਨਿਚੂਕੈਮੋਹੁਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਸਤਗੁਰਮੁ
ਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਾਨੁ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰੇ
ਬਿਖਿਆਮਾਹਿਸਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ
॥ਜਿਉਬੋਲਾਏਤਿਉਬੋਲੀਐਜਾਆਪਿਬੁਲਾਏਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬ੍ਰ
ਹਮੁਹੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥੪॥੩੦॥੬੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜਗਿਹਉਮੈਮੈਲੁ
ਦੁਖੁਪਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਲੁਹਉਮੈਧੋਤੀਕਿਵੈਨਉਤਰੈਜੇਸ
ਉਤੀਰਥਨਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੂਣੀਮਲੁਲਾਗੀਆਇ॥ਪੜਿ
ਐਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਰਣਿਆ

ਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖਹਰਿਹਰਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲੁਨਸਕੀਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਨਿਮੈਲੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮੈਲੇਮੁਏ
ਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਮਲੁਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇ
॥ ਜਿਉਅੰਧੇਰੈਦੀਪਕੁਬਾਲੀਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨਿਅਗਿਆਨੁਤਜਾਇ ॥੨॥
ਹਮਕੀਆਹਮਕਰਹਗੇਹਮਮੂਰਖਗਾਵਾਰ ॥ ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈ
ਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆਜੇਵਡੁਦੁਖੁਨਹੀਸਭਿਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਏਮਨਭਗਤੀਰਤਿਆਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਉ ॥ ਮਨਿਰਤੇਜਿਹ
ਵਾਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਉ ॥੪॥
੩੧॥੩੨॥੬੪॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਇ ॥ ਜਾਦੇ
ਖਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁ
ਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਹਮ
ਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਿਹਰਿਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿ
ਆਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਹਉਗੁਰਸਰਣਾਈਢਹਿਪਵਾਕਰਿਦਇਆਮੇ
ਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵਥਕੇਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸਹ
ਸਸਿਆਣਪਕਰਿਰਹੇਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੋਬੀ
ਜੈਖਾਵੈਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾਤੇਰੀਆਸਪ੍ਰਭੁਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਧ
ਹੁਖਾਲੀਕੋਨਹੀਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁਭਉਜਲਡੁਬਦੇਕਢਿਲੈ
ਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪

ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਜੇ
ਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਚਉਖੰਨੀਐਮੈਨਾਮਕਰੇਪਰ
ਗਾਸੁ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਉਜੀਵਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਥੀਐ
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਹੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ॥ਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀ
ਵਡਭਾਗੀਆਜੋਆਇਮਿਲਿਆਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇ
ਟਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਵਸਿਕਾਲ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਵਿਚਿ
ਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਰਾਲ॥ਓਨਾਪਾਸਿਦੁਆਸਿਨਭਿਟੀਐਜਿਨਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁ
ਚੰਡਾਲ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਵਡਭਾਗੀਨਾਵਹਿਆਇ॥ਉਨਜਨ
ਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥੨॥੬੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਗੁਣ
ਗਾਵਾਗੁਣਵਿਥਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਗੁਣਕਾਰੀਆਮਿ
ਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰੁਮਿਲਿਬੇਧਿਆਰੰਗਿਚਲੂਲੈਨਾਇ
॥੧॥ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਣਗਾਵਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਿਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਹਰਿਨਾ
ਮਕੀਗੁਰੁਤੁਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਰੰਗਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਗੁਰੁ
ਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਗੁਰੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰੰਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਉ
॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਭਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਬਿਨੁਭ
ਗਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਮਿਲੈਘਰਿਬੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿ
ਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੂਰਿਪਈਆਸਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਚ
ਨੁਨਾਥੀਐਮਨਮੁਖੁਲੋਹੁਬੂਡਾਬੇੜੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਹਰਿਨਾਵਹੈ
ਕਿਤੁਬਿਧਿਚੜਿਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੋਹਿਥਬੈਠਾਆ

ਇਆ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੬੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਹਉਪੰਥੁਦਸਾਈਨਿਤਖੜੀਕੋਈਪ੍ਰਭੁਦਸੇਤਿਨਿਜਾਉ
॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਰਾਵਿਆਤਿਨਾਪੀਛੈਲਾਗਿਫਿਰਾਉ॥ਕਰਿਮਿੰਨਤਿਕ
ਰਿਜੋਦੜੀਮੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਣੈਕਾਚਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਕੋਈਮੋਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੀਆਦਿਖਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਵਾਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਿਮਾਣਿ
ਆਗੁਰੁਮਾਣੁਹੈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਹਉਗੁਰੁਸਲਾਹਿਨਰਜਊਮੈ
ਮੇਲੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸਭੁਕੋਲੋਚਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਭੁਕੋ
ਇ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਦਰਸਨੁਨਾਥੀਐਭਾਗਹੀਣਬਹਿਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾ
ਸੋਥੀਆਧੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹਰਿਆਪੇ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ॥
ਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪਿਹੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੪॥੬੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਇ॥ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਦੁਖੁਕ
ਢੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪ
ਈਮਨਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤੰਨੁਹੈਜੋਮੰਨੇਸੁਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥ਸੇਵ
ਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਇਹੁਹਰਿ
ਰਸੁਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪ
ਵੈਮਨਮੁਖਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਓਇਸਤਿਗੁਰਆਗੈਨਾਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤ

ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਲਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇ
ਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪
ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤ
ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ
ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪ
ਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥ ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ
॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੬॥੩੩॥੩੧॥੭੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁ
ਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁ
ਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ
ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿ
ਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਲੈ

ਦਾਰੁਦਰੂਆਦਿਤੂਆਇਆਕਰਤਿਇਕਤਾ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਪਤੀਆਇਦਾਸੋਸਤੁ
ਤੁਝੈਅਨਿਤਾ॥ਅਹੰਕਾਰੁਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀਆਵਿਆਪਿਆਮਨਕੀਮਤਿ॥
ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆਨਾਤਿਸੁਜਾਤਿਨਪਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰ
ਖਿਮਿਲਾਇਆਇਕੋਸਜਣੁਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਆਮਾਣ
ਸਹਉਮੈਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਜਨਭਾਵੈਸੋਕਰੇਦਰਿਫੇਰੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਰੰ
ਗਿਹਰਿਸਭਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥੪॥੧॥੭੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਣਾਦ੍ਰਿਸਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀਆ॥ਛਤ੍ਰਧਾਰਬਾਦਿਸਾਹੀ
ਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾ
ਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿਆਇਆ॥ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੂਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ
॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵਰਤੈਅਫਰਿਆ॥ਸਭੁਕੋਵਸਗਤਿਕਰਿ
ਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕ
ਦਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾਹਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥੭੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੈਮੁਗਧਅਜਾ
ਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸ
ਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕ
ੜੇਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀ
ਕਾਲੁ॥ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿ
ਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਥੈ
ਜਾਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾ
ਹਿ॥੩॥ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲਿਕੈਆਇਪ

ਦਇਆਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਤ੍ਰਿਭਵਣਦਇਆਇਆਕਰਾਇ॥੪॥੩॥

੭੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਾਰ

ਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਾਵਾਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪ

ਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿ

ਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡਡੁਰੀਪਕੀ

ਵਢਣਹਾਰ॥ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿ

ਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈ

ਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆ

ਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆ

ਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿ

ਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੭੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫

ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀ

ਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁ

ਸੇਵਿਆਤਿਨਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੋਸਾਲਾਹਿ॥ਸਭੇ

ਛਡਿਸਿਆਣਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾ

ਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰ

ਖਹਿਹਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗ

ਣਕਢੈਧੋਇ॥੨॥ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਮ

ਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾਵਾਦੇਵ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ॥ਸ

ਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋ

ਭਾਈਮੀਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀ
ਤੁ॥੪॥੫॥੭੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆ
ਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁਰਤੇਮਹ
ਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਹੋਵੈਮਥਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਭਧੰਧੁਹੈਸਭਮਿਥਿਆਮੋਹੁਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖ
ਖੁਸੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁ
ਦੇਇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਨਗਹੇ॥੨॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਾਘੜੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੁ॥ਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁਨਲਗਈਜਿਸੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਾਹਪਕੜਿਗੁਰਿ
ਕਾਢਿਆਸੋਈਉਤਰਿਆਪਾਰਿ॥੩॥ਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਪਵਿਤੁਹੈਜਿਥੈਸੰਤ
ਸਭਾ॥ਢੋਈਤਿਸਹੀਨੋਮਿਲੈਜਿਨਿਪੂਰਾਗੁਰੂਲਭਾ॥ਨਾਨਕਬਧਾਘਰੁਤਹਾਂ
ਜਿਥੈਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੪॥੬॥੭੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅੜੇਸਿਰਿਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆਸ
ਮਨਜਿਸਕਾਸਭਸੁਵੇਸਾਹੁ॥ਸਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾ
ਹੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਤੂੰ
ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਰੁਮਨਾਜਿਸੁ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਘਣਾਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੂਲੇ
ਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾਕਰਿਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਹੋਇਨਿਰਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸ॥ਸੁਖਦਾਤਾਭੈਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕ
ਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮਿਹਰਵਾਨੁਤਾਂਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੩॥ਬਹੁ

ਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੇ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੭੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥੭੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾ
ਨ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉ
ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਊਪਜਹਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕਾਭਉਗਇਆਭਾਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾ
ਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
ਹਾਲ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾ
ਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ॥੩
॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਨਿਰਮਲੀ
ਪਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨ
॥੪॥੧੦॥੮੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖੁ
ਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਏਕ
ਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁਖੁਊਜਲਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ
॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬ
ਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਸੰਗਿਕ
ਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਬਿਨਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾ
ਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥
ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁ
ਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਖਦਾਆਪਣੀਕਿਰ

ਪਾਪਾਗਿਆ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤਿਸੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰ
ਦੇਰਤੇਰੰਗਿਅਪਾਰ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥੮੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀ
ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁਗੁਣੀ
ਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾ
ਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ
॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈ
ਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾ
ਣਤਨੁਧਨੁਰਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥੮੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈ
ਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇ॥ਅ
ਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ
॥ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾਤਾਸੀ
ਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸਹਾਈਅਤਿਵਡਾਊਚਾਵਡਾਅਪਾ
ਰੁ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਾਰੁ॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਈਪਾ
ਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਹੋ
ਵੈਸਾਂਤਿ॥ਇਕਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿ
ਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਦਿਨੁਵਿ

ਸਰਹੁਨ ਹੀਰਾਤਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ
॥੪॥੧੩॥੮੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ
ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾ
ਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ
ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ
ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ
ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ
ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ
ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀ
ਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ

ਰਗਾਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥਿ॥ਮਾ
ਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਰ
ਬਘਟਾਕੇਨਾਥ॥੪॥੧੫॥੮੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸਰਣਿ
ਪਏਪ੍ਰਭਆਪਣੇਗੁਰੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਤਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸ
ਰਬਜੰਜਾਲ॥ਅੰਦਰੁਲਗਾਰਾਮਨਾਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਰੁ॥ਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਇਕਨਿਮਖਨਮਨ
ਹੁਵਿਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟ
ਣਹਾਰ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਹੋਇਕਰਿਡਿਠੇਬਿਸਥਾਰ॥ਸਹਜੇਸਿਫ
ਤੀਰਤਿਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਈਐ
ਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਲੂਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਜਾਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿ
ਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾ
ਨੁ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐ
ਸਚੁਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥੮੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਡਭਾਗੀਧਨੁਖਾਟਿ॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁ
ਜਪਿਜਾਪੁ॥ਮਨਇਛੇਫਲਭੁੰਚਿਤੂਸਭੁਚੂਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਤਨੁਧਾਰਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਨਾਲਿ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਪੂਰਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਿਜਪਤਪਤਿ
ਨਹੀਕੀਤਿ॥੩॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹ
ਜਆਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਣੁਸੋਇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਚਰਣ
ਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਾਚੀਪੂੰਜੀਸਚੁਸੰਜਮੋਆ
ਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਉ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਦਾਇਕਰੰਗਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਸ
ਹਾਈਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆਗਣੀਜਾਸਿਮਰੀਗੋਵਿੰਦੁ॥
ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਨਿ
ਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਰਿੰਦੁ
॥੨॥ਅਉਸਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਾ
ਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾਨੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆ
ਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥
॥੩॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਜੋਮੇਲਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿ
ਆਸਾਚੈਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾ
ਰਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਸਗਲਘਟਾਆਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥੮੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀਐਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜੇ
ਆਪਣੀਚਸਾਨਵਿਸਰੈਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ॥
ਬਿਨੁਸਚੇਸਭਕੂੜੁਹੈਅੰਤੇਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰ
ਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਤਿਅਗਲੀਕੋ
ਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸਹਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾ
ਇ॥੨॥ਤਿਸੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਾ
ਮਕਾਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੩॥ਪ

ਵਡਦਾਤਾਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਰੰਗਅਨੇਕ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਏਹਾਮ
ਤਿਵਿਸੇਖ॥ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖ॥੪॥੧੯॥
੮੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧਹੁਜੀਅਕਾਐਥੈਓਥੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪ
ਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾਥਾਉਨਕੋਸੁਝੈਗੁਰਮੇਲੇਸ
ਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ
॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਡੁ
ਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰ
ਥੁ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਥੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀ
ਆਲਿਆਜਨਮਮਰਨਕਾਪਥੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖ
ਲਥੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗਭੀਰੁਹੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ॥ਜਿਨਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੈਡੰਡੁ॥ਗੁਰਨਾਲਿਤੁਲਿਨਲਗ
ਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮ
ਹਿਮੰਡੁ॥੪॥੨੦॥੯੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈ
ਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦੁ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰ
ਚਿਆਬਾਦੁ॥ਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਵਿਣੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕੂਕਰੁਹਰਕਾਇਆਧਾਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤੁਨ
ਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋ

ਨੀਚਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰ
ਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰ
ਸਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਰਖੈਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉ
ਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੨ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁ
ਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿਆਥੋੜੜੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿਪਰਾ
ਹੁਣੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾ
ਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥
ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰ
ਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇੜਾ
ਆਇਓਇ॥੪॥੨੨॥੯੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਤਿਚਰੁ
ਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠੀਚਲਿਆਤਾਧ
ਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਧੰਨੁ
ਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿ
ਕਹਾਤਿ॥ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤ॥੨॥ਪੇਈ
ਅੜੈਸਹੁਸੇਵਿਤੂੰਸਾਹੁਰੜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁ
ਤੁਧੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ॥
ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੩॥੯੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੁਓਹੀਜਿਨਿ

ਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸੁਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚ
ਰਣਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜ
ਤਨਾਕਰਿਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪ
ਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿ[ਗੁਰਕੀ]ਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ
॥੪॥੨੪॥੯੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋ
ਇਉਧਾਰੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆ
ਰਿਦੇਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿ
ਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁ
ਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੫॥੯੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁ
ਹਹੂੰਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥
ਕਿਆਕਹਉਸੁਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨ
ਅਭਿਮਾਨਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ
॥੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥
ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੨੬॥੯੬॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈ
ਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥
ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕ
ਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾ
ਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁ
ਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਓਆਵਣਜਾਣਾ॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੪॥੨੭॥੯੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੧ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅੜਾਜਮਕਾਲੁ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵੁਠਾਹੋਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸਿਆਸ
ਭੁਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬ
ਲਿਹਾਰਣੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿ
ਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰ
ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਆਤਮਦਾਨੁ॥੨॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿ
ਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਬੈਸਣੁਜਾ
ਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸ
ਚੁਕਰਣਹਾਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕ॥ਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀਐਸਚੋਬੁਧਿਬਿ
ਬੇਕ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕ॥੪॥੨੮॥੯੮
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੂਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਮਾ
ਵਣੇਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾ
ਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੂਰਨ

ਹੋਵੈਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥
ਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਾ
ਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ
॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਊਚਾਅਗਮ
ਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਆਕਥੇਕਥਨਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਤੜੇਫ
ਲਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤੜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੂਰਬਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁਨਾ
ਮੁਦੇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਬਾਹੁੜਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾ
ਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੫॥੯੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਜਨਹੁਸੁਣਿਭਾਈਹੋਛੂਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇ
ਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੈ
ਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐ
ਪੂਰਨਅਲਖਅਭੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤਾ
ਸਚੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸ
ਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਫਲੁਮੂਰਤਿ
ਗੁਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੁਹੈਸਭਮ
ਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੩੦॥੩੩॥ਮ:੧ ੩੧ਮ:੩
੬ ਮ:੪ ੩੦ਮ:੫ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੦੦ ॥ ॥ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣਾਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਵਾਇ॥ਜਿਸਨੋਵਾਇਸੁਣਾਈਐਸੋ
ਕੇਵਡੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਬਾਬਾਅਲਹੁਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਥਾਇਸਚਾਪਰਵਦਿਗਾ
ਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਜੇਸਉ
ਸਾਇਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਹਿਰੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ
ਸਭਿਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰਪੈਕਾਂਬਰਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹ
ਦੇਅਉਰੁਸਹੀਦ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ॥ਬਰਕ
ਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀਪੜਦੇਰਹਨਿਦਰੂਦ॥੩॥ਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਢਾ
ਹੇਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇ॥
ਸਭਨਾਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥ਥਾਵਾਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਾ
ਵਾਕੇਵਡੁਨਾਉ॥ਜਿਥੈਵਸੈਮੇਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸੋਕੇਵਡੁਹੈਥਾਉ॥ਅੰਬੜਿਕੋ
ਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸਨੋਪੁਛਣਿਜਾਉ॥੫॥ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੇਕਿ
ਸੈਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸ
ਵਾਰੇਆਪਣੈਚਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ॥੬॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈ
ਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਕੇਵਡੁਦਾਤਾਆਖੀਐਦੇਕੈਰਹਿਆਸੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿ
ਨਆਵਈਤੇਰੇਜੁਗਹਜੁਗਹਭੰਡਾਰ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਗਣਤਗਣਾਵਣਿ
ਆਈਆਸੂਹਾਵੇਸੁਵਿਕਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਖੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰੁ
॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਇਉਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਅਪਣੀਕਿ
ਰਪਾਲੈਹਿਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈ
ਪਾਸਿ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਖੜੀਤਕੈਸਚੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਲਾਲਿਰਤੀਸਚੁ

ਤੋਵਸੀਭਾਇਰਤੀਰੰਗਿਰਸਿ॥੨॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਰੀਕਾਂਢੀਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਾਉ
॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਧਿਆਹ
ਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਬੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾ
ਇ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਨਉਤਨੋਸਾਚਉਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾ
ਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੁ॥ਚੰ
ਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ
ਆਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁ॥੫॥ਨਾਰੀਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆ
ਰੁ॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰ॥ਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈ
ਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿ
ਨੁਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਲੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ
॥ਜਾਧਨਕੰਤਿਨਰਾਵੀਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲ
ੜੀਸੂਤੀਬੂਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੂਛਉਜਾਇ
॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਰਤਨੁ
ਪਰਖਿਤੂੰਆਪੇਮੋਲੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚਉਮਾਨੁਮਹਤੁਤੂੰਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ
॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਹਰਿਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਆਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇਰੰਗੁਮਜੀਠ॥ਆ
ਪੇਮੋਤੀਊਜਲੋਆਪੇਭਗਤਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਘਟਿਘਟਿ
ਡੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚੀਵਾ
ਟਸੁਜਾਣੁਤੂੰਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਜਾਣੀਐਬਾਝੁਗੁਰੂ
ਗੁਬਾਰੁ॥੩॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਦੇਖੀਐਹੋਰੁਕੇਤੀਆਵੈਜਾਇ॥ਆਪੇਨਿਰ

ਸਭੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ॥
॥4॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ
ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾ-
ਕੁ॥5॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ
ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥6॥
ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗ-
ਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥7॥ ਊ-
ਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ-
ਆ ਦਿਖਾਇ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥8॥3॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ 1 ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਅਤਿ ਸਿਆ-
ਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ॥1
॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ॥ ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ
ਜਾਲੁ॥1॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ॥ ਸਚਿ
ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸ-
ਚਿਆਰ॥2॥ ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉ-
ਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ
॥3॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ
ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ॥4॥
ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁ-
ਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ॥5॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰ

ਰਾਮੁਹੇਇਸਾਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥
॥੨॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀ
ਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥
॥੩॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿ
ਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿ
ਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਮਨਿਜੂਠੈਤਨਿ
ਜੂਠਿਹੈਜਿਹਵਾਜੂਠੀਹੋਇ॥ਮੁਖਿਝੂਠੈਝੂਠੁਬੋਲਣਾਕਿਉਕਰਿਸੂਚਾਹੋਇ
॥ਬਿਨੁਅਭਸਬਦਨਮਾਂਜੀਐਸਾਚੇਤੇਸਚੁਹੋਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਗੁਣਹੀਣੀਸੁ
ਖੁਕੇਹਿ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਰਸਿਮਾਣਸੀਸਾਚਿਸਬਦਿਸੁਖੁਨੇਹਿ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਧਨਵਾਂਢੀਝੂਰੇਇ॥ਜਿਉਜਲਿਥੋੜੈਮਛੁ
ਲੀਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਇ॥ਪਿਰਭਾਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿ॥ਤਨਿਸੋਹੈਮਨੁਮੋ
ਹਿਆਰਤੀਰੰਗਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁਰਾਵੇਗੁਣਨਾ
ਲਿ॥੩॥ਕਾਮਣਿਕਾਮਿਨਆਵਈਖੋਟੀਅਵਗਣਿਆਰਿ॥ਨਾਸੁਖੁ
ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਝੂਠਿਜਲੀਵੇਕਾਰਿ॥ਆਵਣੁਵੰਞਣੁਡਾਖੜੋਛੋਡੀਕੰਤਿ
ਵਿਸਾਰਿ॥੪॥ਪਿਰਕੀਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ॥ਪਿਰਕੈਕਾ
ਮਿਨਆਵਈਬੋਲੇਫਾਦਿਲੁਬਾਦਿ॥ਦਰਿਘਰਿਢੋਈਨਾਲਹੈਛੂਟੀਦੂਜੈ
ਸਾਦਿ॥੫॥ਪੰਡਿਤਵਾਚਹਿਪੋਥੀਆਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਅਨਕਉਮਤੀਦੇ
ਚਲਹਿਮਾਇਆਕਾਵਾਪਾਰੁ॥ਕਥਨੀਝੂਠੀਜਗੁਭਵੈਰਹਣੀਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ
॥੬॥ਕੇਤੇਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਬੇਦਾਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਸਲਾਹਣੇ
ਵਾਦੇਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਹਿਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੁ

॥੧॥ਸਭਿਗੁਣਵੰਤੀਆਖੀਅਹਿਮੈਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਹਰਿਵਰੁਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀ
ਮੈਭਾਵੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥੮॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐਤੀਰਥਿਕੀਚੈਵਾਸੁ॥ਪੁੰਨ
ਦਾਨਚੰਗਿਆਈਆ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਆਤਾਸੁ॥ਜੇਹਾਰਾਧੇਤੇਹਾਲੁਣੈਬਿਨੁਗੁ
ਣਜਨਮੁਵਿਣਾਸੁ॥੧॥ਮੁੰਧੇਗੁਣਦਾਸੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅਵਗਣਤਿਆਗਿ
ਸਮਾਈਐਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਣੁਰਾਸੀਵਾਪਾਰੀਆਤਕੇ
ਕੁੰਡਾਚਾਰਿ॥ਮੂਲੁਨਬੁਝੈਆਪਣਾਵਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਰਿ॥ਵਿਣੁਵਖਰਦੁ
ਖੁਅਗਲਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥੨॥ਲਾਹਾਅਹਿਨਿਸਿਨਉਤਨਾਪਰ
ਖੇਰਤਨੁਵੀਚਾਰਿ॥ਵਸਤੁਲਹੈਘਰਿਆਪਣੈਚਲੈਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥ਵਣ
ਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸੰਤਾਂਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐਜੇਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵਿਛੁੜੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਚੈਆਸਣਿਸਚਿਰਹੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰ॥੪॥ਜਿਨੀ
ਆਪੁਪਛਾਣਿਆਘਰਮਹਿਮਹਲੁਸੁਥਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪ
ਲੈਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਾਚੋਸਾਚੈਨਾਇ॥੫॥ਸਾਧਨਖਰੀ
ਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੰਗਿ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਸੋ
ਪਿਰੁਰਾਵੇਰੰਗਿ॥ਸਚਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਭਲੀਪਿਰਿਮੋਹੀਗੁਣਸੰਗਿ
॥੬॥ਭੂਲੀਭੂਲੀਥਲਿਚੜਾਥਲਿਚੜਿਡੂਗਰਿਜਾਉ॥ਬਨਮਹਿਭੂਲੀ
ਜੇਫਿਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝਨਪਾਉ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੀਜੇਫਿਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆ
ਵਉਜਾਉ॥੭॥ਪੁਛਹੁਜਾਇਪਧਾਊਆਚਲੇਚਾਕਰਹੋਇ॥ਰਾਜਨੁਜਾਣ
ਤਿਆਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਾਕਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਅਵ
ਰੁਨਕੋਇ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾ

ਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇਹਸਰੀਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੋਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਰ
॥ਸਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੋਨਾਲਾਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈਲੁਨਾਹੀ
ਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਤੂਹੋਰੁਮੈਲੁਭਰੀਸਭਜਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਣੈਹਾਰਿ॥ਰਵਿਸਸਿ
ਦੀਪਅਨੂਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਹਾਟਪਟਣਗੜਕੋਠੜੀਸ
ਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਰ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ
॥ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿ
ਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੇਹਿਤੁਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੂਰਿ
ਕਰਿਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈ
ਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅਗਲਾਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕ
ਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾ
ਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥
ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੈਲੇ
ਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾ
ਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤਪਾਇਆਡਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈ
ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ
॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗ
ਣੀਕਿਉਥਿਰੁਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਮੈਧਨੁ

ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾ
ਬਾਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥੨
॥ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਚੇਲੇਨਾਹੀਠਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾ
ਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸੁਆਉ॥ਆਇਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਾਜਿਉ
ਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦੇਹੁਰੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥
ਤਬਲਗੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ॥ਸਬਦਿਰਪੈ
ਘਰੁਪਾਈਐਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ॥੪॥ਹਉਗੁਰਪੂਛਉਆਪਣੇਗੁ
ਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿ
ਜਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥੫॥ਸਬਦਿ
ਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਸ
ਦਾਹਰਿਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਭਜੀਆ
ਕਾਆਧਾਰੁ॥੬॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮਰਿਰਹੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥
ਸਬਦੈਹੀਤੇਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁ
ਭੂਲਾਫਿਰੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੭॥ਸਭਸਾਲਾਹੈਆਪਕਉਵਡ
ਹੁਵਡੇਰੀਹੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀਐਕਹੇਸੁਣੇਕਿਆਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਹਉਮੈਕਰੈਨਕੋਇ॥੮॥੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੧ ਬਿਨੁਪਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀਐਜੋਬਨੁਬਾਦਿਖੁਆਰੁ॥ਨਾਮਾਣੇਸੁਖਿਸੇ
ਜੜੀਬਿਨੁਪਿਰਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗਣੀਨਾਘਰਿਸੇਜਭਤਾਰੁ
॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਸਬਦਿ
ਮਿਲੈਰੰਗੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਵਰੁਸਹਜਿ

ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਨੇਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁੋਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥

ਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਝੁਮਲਾਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾਬੋਹਿਥਾਨਦਰੀਪਾਰਿਉ
ਤਾਰੁ॥੪॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਦੁਖੁਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਜਲ
ਉਜਲਾਵਣੀਨਾਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇ॥ਘਟੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਅਗਲੋਜਮੁਪਕੜੈਪਛੁ
ਤਾਇ॥੫॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਨੁਬਾ
ਦਿਹੈਭੂਲੋਮਾਰਗਿਆਥਿ॥ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੋਕਾਥਿ॥੬
॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਿਉਮੇ
ਟੀਐਲਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੁਟੀਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੈਮਿ
ਲਾਇ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੇਰਾਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਰਾਨੁ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਜ
ਲਿਬਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਪਾਈਐਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ॥੮॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਕਮਲੇਹਿ॥ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿਗਸੈਅਸ
ਨੇਹਿ॥ਜਲਮਹਿਜੀਅਉਪਾਇਕੈਬਿਨੁਜਲਮਰਣੁਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇ
ਕਿਉਛੂਟਹਿਬਿਨੁਪਿਆਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਬਖਸੇਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰ
॥ਜਿਉਅਧਿਕਉਤਿਉਸੁਖੁਘਣੋਮਨਿਤਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਬਿਨੁਜਲਘ
ੜੀਨਜੀਵਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥੨॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ
ਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਹ॥ਸਰਭਰਿਥਲਹਰੀਆਵਲੇਇਕਬੂੰਦਨਪਵਈਕੇਹ॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਈਐਕਿਰਤੁਪਇਆਸਿਰਿਦੇਹ॥੩॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਦੁਧਹੋਇ॥ਆਵਟਣੁਆਪੇਖਵੈਦੁਧਕਉਖਪ
ਣਿਨਦੇਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੁੰਨਿਆਸਚਿਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੪॥ਰੇਮਨਐ
ਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਕਵੀਸੂਰ॥ਖਿਨੁਪਲੁਨੀਦਨਸੋਵਈਜਾਣੈ

ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣ
ਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੬॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ॥ ਨਿ
ਰਮਲ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ॥੭॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗ
ਦੇ ਸਰ ਤਲਿ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ॥ ਜਿਸੁ
ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੈ ਕਰਾਇ॥੯॥ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇ
ਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ॥੧੦॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰ
ਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾ
ਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ
ਡੋਲਾਇ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿ
ਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ॥੩॥ ਅਖ
ਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ
ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ

ਸੀਗਾਰੁ॥ਘਰਿਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕ
ਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
ਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥
ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੂ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਨ
ਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਰਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਬਿਲੋ
ਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾ
ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਤੂੰਭਾਵਹਿਤਾਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਾਲਾਹੀਰੰਗਸਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋ
ਚਲਸੀਕੂੜਾਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥੨
॥ਆਖਣਿਆਖਹਿਕੇਤੜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿ
ਰਪੈਪਤਿਹੋਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁ
ਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਅਸਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾ
ਸਿ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਾਰਖੂਪਵੈਖਜਾਨੈਰਾਸਿ॥੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਡਿ
ਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈਹਾਥਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੂੰ
ਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁ
ਤਨਿਹਉਮੈਵਾਦੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐਬਿਖਿਆਦੂਜਾਸਾਦੁ॥ਬਿਨੁਗੁਣ
ਕਾਮਿਨਆਵਈਮਾਇਆਫੀਕਾਸਾਦੁ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆਆਸਾਰ
ਸਕਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਅਵਗਣਿਬਧਾ

ਮਾਰੀਐਛੁਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥੩॥ਸਰਬੇਥਾਈਏਕੁਤੂੰਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁਭਲੋਪਤਿਸਾਖੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਈਐਸਬਦਿਸ
ਚੈਸਚੁਭਾਖੁ॥੪॥ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੂੰਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇ
ਭਗਤੀਭਾਉਤੂੰਆਪੇਮਿਲਹਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਰਜਾਇ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆ
ਅਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਖੁਊਪਜੈਪ੍ਰਭਰਾਤਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ਜਿ
ਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਆਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਬੈ
ਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐਇਕਰਤੀਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਦਿਨੁਅ
ਗਨਿਜਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਅ
ਰਧਸਰੀਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਇ॥ਤਨੁਹੈਮੰਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮ
ਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥੩॥ਕੰ
ਚਨਕੇਕੋਟਦਤੁਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਗਊਆਘਣੀਭੀਅੰਤ
ਰਿਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨ
ਹਠਬੁਧੀਕੇਤੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਬੰਧਨਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆ
ਰ॥ਸਚਹੁਓਰੈਸਭੁਕੋਉਪਰਿਸਚੁਆਚਾਰੁ॥੫॥ਸਭੁਕੋਊਚਾਆਖੀਐਨੀਚੁ
ਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈਭਾਂਡੇਸਾਜਿਐਇਕੁਚਾਨਣੁਤਿਹੁਲੋਇ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈ
ਸਚੁਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੬॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨੈਸੰਤੋਖੁਵਸੈ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੰਤੋਖਿਆਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੭॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਕਿੰਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁ
ਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਝੀਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਛੂਟੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਚਿਤੇ
ਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਗੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਉਸਾਰਿਆਦੂਜੈਹੇ
ਤਿਪਿਆਰਿ॥ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਬਿਨੁਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਛਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਤ
ਨੁਧਨੁਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਗੁਰੁਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਆਗੈਪੂਛਨਹੋਵਈ
ਜਿਸੁਬੇਲੀਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨
॥ਮਨਮੁਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇਧੀਆਪੂਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਰੀਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਲੇ
ਹਰਖੁਸੁਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਰੰਗਾਵਲੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਰਸੁਭੋਗੁ॥੩॥
ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਣੋਸਾਕਤਡੋਲਿਡੋਲਾਇ॥ਬਾਹਰਿਢੂੰਢਿਵਿਗੁਚੀਐ
ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਸੁਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈ
ਪਾਇ॥੪॥ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁ
ਕਾਇਹੁਤਨੋਅਗਨੀਪਾਸਿਪਿਰਾਣੁ॥ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁ
ਨੀਸਾਣੁ॥੫॥ਬਹੁਤਾਜੀਵਣੁਮੰਗੀਐਮੁਆਨਲੋੜੈਕੋਇ॥ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿ
ਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਕਿਆਗਣੀ
ਜਿਸੁਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥੬॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਬਲਗਿ
ਨਿਦ੍ਰਾਹੋਇ॥ਇਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅੜਾਅੰਤਰਿਹਉਮੈਦੋਇ॥ਗੁਰ
ਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁਪਨਾਇਹੁਜਗੁਲੋਇ॥੭॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁ
ਪਾਈਐਜਿਉਬਾਰਿਕਦੂਧੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜ
ਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥
॥੮॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਡੂੰਗਰੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈ
ਡਰੀਆਸੁ॥ਊਚਉਪਰਬਤੁਗਾਖੜੋਨਾਪਉੜੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ

ਤਰਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਉ॥ਪੂਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਿਮਿਲੈਗੁਰੂਤਾਰੇਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲ
ਣਹਾਰੁ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਅਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸ
ਚੈਥਾਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੋਹਣੇਪਕੇਕੋਟਹਜਾਰ॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਪਾਖ
ਰੇਲਸਕਰਲਖਅਪਾਰ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਾਲਿਆਖਪਿਖਪਿਮੁਏਅਸਾਰ॥
॥੩॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁਜੰਜਾਲੁ॥ਸਭਜਗਮਹਿਦੋਹੀਫੇਰੀਐਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਜੀਉਖੇਲਸੀਬਦਫੈਲੀਕਿਆਹਾਲੁ॥੪॥ਪੁਤਾ
ਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਾਰੀਸੇਜਭਤਾਰ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕਾਪੜੁਰੂਪੁਸੀਗਾਰੁ
॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਛੋਡਿਚਲੈਘਰਬਾਰੁ॥੫॥ਮਹਰਮਲੂਕਕਹਾਈਐਰਾਜਾ
ਰਾਉਕਿਖਾਨੁ॥ਚਉਧਰੀਰਾਉਸਦਾਈਐਜਲਿਬਲੀਐਅਭਿਮਾਨ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜਿਉਡਵਿਦਧਾਕਾਨੁ॥੬॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੋਆ
ਇਆਜਗਮਾਹਿ॥ਸਭੁਜਗੁਕਾਜਲਕੋਠੜੀਤਨੁਮਨੁਦੇਹਸੁਆਹਿ॥ਗੁਰਿ
ਰਾਖੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀਭਾਹਿ॥੭॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਚਿਨਾਮਿਸਿਰਿ
ਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮੈਹਰਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਵੇਸਾਹੁ॥ਮਨਮੁਖਭ
ਉਜਲਿਪਚਿਮੁਏਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਅਥਾਹੁ॥੮॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਘਰੁ੨ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਬੈਸਣਾਨਿਤਚਲਣੈਕੀਧੋਖ॥ਮੁਕਾਮੁਤਾਪਰੁ
ਜਾਣੀਐਜਾਰਹੈਨਿਹਚਲੁਲੋਕ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਮੁਕਾਮੇ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁ
ਕਰਣੀਖਰਚੁਬਾਧਹੁਲਾਗਿਰਹੁਨਾਮੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਤਆਸਣੁਕਰਿਬ
ਹੈਮੁਲਾਬਹੈਮੁਕਾਮਿ॥ਪੰਡਿਤਵਖਾਣਹਿਪੋਥੀਆਸਿਧਬਹਹਿਦੇਵਸ
ਥਾਨਿ॥੨॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂਚ
ਕੂਚਾਕਰਿਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾਰ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗ

ਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿਪਹੂਚੁ॥੪॥ਸਬਦਾਹ
ਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾਰੁਕਰੀਮੁ॥ਸਭ
ਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ॥੬॥ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿ
ਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅਸਮਾਨੁਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁ॥੭॥ਦਿ
ਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈਨਾ
ਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ॥੮॥੧॥੧੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿ
ਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਵੈਕੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗ
ਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ
॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇ
ਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾ
ਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਨਪਾਈ
॥ਪ੍ਰਭੁਸਖਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਮਗੁਨਜਾਣੈਅੰਧੇਠਉਰਨ
ਕਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥੪
॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਭ
ਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸੁਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋ
ਵੈਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀ

ਰਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦ
ਮਨਿਵਸੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬ
ਦੁਸੁਣਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੮॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿ
ਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵ
ਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੯॥੧॥੧੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁਲਗੈਤਿਨਆਇ॥
ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਤਿਨਾਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾ
ਵਈਦੁਖਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੋਚੀਐਕਿਰਤੁਨਮੇ
ਟਿਆਜਾਇ॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਿਥਾਇ॥੩॥ਗੁਰੁ
ਸਬਦੁਦਿੜਾਵੈਰੰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਇਆਨਜਾਇ॥ਜੇਸਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀ
ਐਭੀਬਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਧਾਇ॥੪॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥੫॥ਮਨਹ
ਠਿਕਿਤੈਉਪਾਇਨਛੁਟੀਐਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਹੁਜਾਇ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸ
ਧੂਉਬਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁ
ਹੈਦੂਜਾਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥
॥੨॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁਚੁਗੈ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਿਰਹੈਉਡੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ

ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ
ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ
ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹ
ਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁ
ਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿਨਾ ਛਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕ
ਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ
ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਹੁ
ਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਬਪੁੜੇ
ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹ
ਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥
ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸ
ਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ
ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿ

ਲੀਨਾਵੀਚਾਰੈਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਤ[illegible]ਅਤਿਊਜਲਣਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾ
ਇਆਨਜਾਇ॥ਪਾਠੁਪੜੈਨਾਬੂਝਈਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸਦਪਾ
ਇਆਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਸਮਾਇ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਦੁਖੀਆਫਿਰੈਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਸਬਦੇ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿਸ
ਮਾਧਿਨਲਗੈਸੁਭਾਇ॥ਤੀਨੇਲੋਅਵਿਆਪਤਹੈਅਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨਾਦੁਬਿਧਾਮਾਇਆਜਾਇ॥੫॥ਮਾਇਆਕਿਸ
ਨੋਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੈ
ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮੁਨਚੂਕਈਨਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ
॥੬॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਬਦੈਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈ
ਮਾਰੀਐਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੇਹ
ਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੪॥੨੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰਹਿ
ਨਹੀਬੂਝਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਕਰਮਿਵ
ਸੈਮਨਿਆਏ॥੧॥ਮਨਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਲਾਹੀਐਸ
ਹਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਿਆਹਰਿਚਰ
ਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਮਾਈਐਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਘ
ਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮਕਾਲੁਨਸਕੈਖਾਇ॥੨॥ਨਾਮਾਛੀਬਾਕਬੀ
ਰੁਜੋਲਾਹਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਕੇਬੇਤੇਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾ

ਤਿਗਵਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਾਵਹਿਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਣੋਆ॥੩॥ਦੈਤਪੁਤੁਕ
ਰਮਧਰਮਕਿਛੁਸੰਜਮਨਪੜੈਦੂਜਾਭਾਉਨਜਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਐਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਏਕੋਪੜੈਏਕੋਨਾਉਬੁਝੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈ॥੪॥
ਖਟੁਦਰਸਨੁਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾ
ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਉਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈ
ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ॥੫॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਭਰ
ਮਿਭੁਲਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥
ਜਾਨਾਉਚੇਤੈਤਾਗਤਿਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ਸਤਿਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਆਪੁਗ
ਵਾਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿਹਰਿਸੇਤੀ
ਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬਿੰਦੈਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕ
ਟਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੮॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤ
ਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਭੇਟੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰ
ਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਹੋਇ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਸਹਜੁ
ਊਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈ
ਬਿਨੁਸਹਜੈਕਥਨੀਬਾਦਿ॥ਸਹਜੇਹੀਭਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜਿਪਿਆਰਿਬੈ
ਰਾਗਿ॥ਸਹਜੈਹੀਤੇਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇਬਿਨੁਸਹਜੈਜੀਵਣੁਬਾਦਿ॥੨॥ਸਹ
ਜਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਊਚਰੈਭ
ਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩

॥ਸਹਜੇਕਾਲੁਵਿਡਾਰਿਆਸਚਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾ
ਇਆਵਿਚਿਸਹਜੁਨਊਪਜੈਮਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇ
ਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੫॥
ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਿਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪੜੀਐਗੁਣੀਐ
ਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾ
ਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ
॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੈਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈ
ਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥੮॥ਸ
ਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈਦੀ
ਏਦੇਵਣਹਾਰਿ॥੧੦॥੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਫੇਰੁਨਪਵੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਭਸੋਝੀਹੋਈਹਰਿ
ਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾ
ਮੁਸਦਨਵਤਨੋਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅ
ਪਨੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੨॥ਵਡੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁ
ਹਾਈ॥ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥

ਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਸ
ਚੈਸਬਦਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲਸਹਜਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ
॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਅਰਾਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਸਿਉਅਪੁ
ਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਮਿਲਾਇ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇ
ਇਜਗਾਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੮॥੭॥੨੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸ
ਰੀਰ॥ਮਨਿਆਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇਟਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗ
ਤਿਬੈਸਣਾਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁਧੀਰ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈ
ਸਬਦਿਪਤਿਊਪਜੈਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉ
ਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਠਉਰਨਕਤਹੂਥਾਉ
॥੨॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਹੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਸਦਾਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈ
ਸਬਦਿਨਿਵਾਸੁ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸੁ॥੩॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ਸਚੀਸਾਖੀਉ
ਪਦੇਸੁਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਜਿੰਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ
॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇ
ਮਾਰੀਅਹਿਕੂਕਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਵਾਰੋਵਾਰ॥੫॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਸ

ਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਸਚਿਸੰਜਮਿਰਹਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਹੈਬੋਹਿ
ਥਾਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੬॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਦੇਰਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬ
ਦੁਸੁਣਾਇਆਬਿਨੁਸਚੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭॥ਜੋਸਚੈਲਾਏਸੇਸਚਿਲਗੇਨਿ
ਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ॥ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਮਹਲਿਰਹੰਨਿ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਰਚੰਨਿ॥੮॥੮॥੨੫॥
ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅ
ਤਿਬਣੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਲਾਗੂਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖਲੇ॥ਸਭੋਭਜੈ
ਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ
॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ॥ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀ
ਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨ
ਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿ
ਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁ
ਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗ
ਉਣੁਕਰੇਚਉਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਣੁਸੋਇ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁ
ਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥ਪੋਥੀ
ਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿ
ਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿਚਰੇ
॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾ
ਨਾਇ॥ਰੰਗੁਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਖ

ਸਿਕਦਾਰੀਆਰਸਭੋਗਣਬਿਸਥਾਰਾ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰਾ॥ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪ
ਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੪॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਮਾ
ਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀ
ਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਖੜਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤ॥
॥੫॥ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾੜਾਸੋਗੁ॥ਮਿਰਤੁਨਆਵੀਚਿ
ਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿ
ਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੬॥ਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿ
ਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਆਪਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਥਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁ
ਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥੭॥੧॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫
ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿਆਨੀਧਿਆ
ਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੧॥ਭਗਉਤੀ
ਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾ
ਰੀ॥ਸਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈ
ਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕ
ਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਤਾ
॥੫॥ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮ
ਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥
ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ॥
ਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੨॥੨੭॥ ਮ:੧ ੧੭ ਮ:੩ ॥੮ ਮ:੫:੨ ਜੁਮਲਾ
ਮ:੩

[illegible]॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆਤੂੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿ
ਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆ
ਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥ਪਰਗਟਿਪਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈ
ਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥
॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰ
ਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੈਸੀਜਾ
ਣੀਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾ
ਇਜੀਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰ
ਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀ
ਆ॥ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੮॥ਹੁਕ
ਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗ
ਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿ
ਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾ
ਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁ
ਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆਭਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ॥ਸੁਖਸੇਵਾਅੰਦਰਿ
ਰਖਿਐਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰਹਿਨਿਸਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾ

ਦੀਆ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਵਖਾਣੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਥਕੀਕ
ਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੧੩॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਇਆ॥ਜਿਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾ
ਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਆਪੇਲਏਰਲਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੂੰ
ਸਭਨਾਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਰਗਟੁਹੋਇਆ ਜਾਕਉਜੋਤਿਧਰੀਕਰਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੫॥ਆਪੇਖਸਮਿ
ਨਿਵਾਜਿਆ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਆਪਣੇਸੇਵਕਕੀਪੈਜਰਖੀਆਦੁ
ਇਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਜੀਉ॥੧੬॥ਸਭਿਸੰਜਮਰਹੇਸਿਆਣਪਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਭੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਵਰਤਾਇਓਸਭੁਲੋਕੁਕਰੈਜੈਕਾਰੁਜੀਉ
॥੧੭॥ਮੇਰੇਗੁਣਅਵਗਨਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥
ਕੰਠਿਲਾਇਕੈਰਖਿਓਨੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥੧੮॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੂਧਿ
ਆਇਆ॥ਜੀਇਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸ
ਮੁਤੂੰਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਉਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਦੂ
ਜਾਖੇਲੁਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਬੁ
ਝਾਇਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੧॥ਗੋਪੀਨੈਗੋ
ਆਲੀਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀਆ॥ਹੁਕਮੀਭਾਂਡੇਸਾਜਿਆਤੂੰਆ
ਪੇਭੰਨਿਸਵਾਰਿਜੀਉ॥੨੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤਿਨੀ
ਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਤਿਨਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇਚਲੇਜਨਮੁ
ਸਵਾਰਿਜੀਉ॥੨੩॥ਤੇਰੀਆਸਦਾਸਦਾਚੰਗਿਆਈਆ॥ਮੈਰਾਤਿਦਿਹੈਵ
ਡਿਆਈਆ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਉ
॥੨੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਥੈਂਪਾਇਸਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਾਈਮਿਹੰਡਾਇਠੜਾ॥ਅੰਮਅਬੇਥਾਵਹੁਮਿਠੜਾ
॥ਭੈਣਭਾਈਸਭਿਸਜਣਾਤੁਧੁਜੇਹਾਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੈਹੁਕਮੇਸਾਵਣੁਆ
ਇਆ॥ਮੈਸਤਕਾਹਲੁਜੋਆਇਆ॥ਨਾਉਬੀਜਣਲਗਾਆਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹ
ਲਬਖਸਜਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਣਦਾ॥ਦੁਯਾਕਾਗ
ਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਇਕਤੈਕਾਰੈਲਾਇਓਨੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਨਿਬਾਹਿ
ਜੀਉ॥ਤੁਸੀਭੋਗਿਹੁਭੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋ॥ਗੁਰਿਦੀਬਾਣਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓਹ
ਉਹੋਆਮਾਹਰੁਪਿੰਡਦਾਬੰਨਿਆਦੇਪੰਜਿਸਰੀਕਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆਇਆ
ਸਾਮੈਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿਹਡਿਆ॥ਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨ
ਹੰਘਈਨਾਨਕਵੁਠਾਘੁਘਿਗਿਰਾਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਰੀਘੁੰਮਾਜਾਵਦਾ॥
ਇਕਸਾਹਾਤੁਧੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜੜੁਥੇਹੁਵਸਾਇਓਹਉਤੁਧਵਿਟਹੁਕੁਰ
ਬਾਣੁਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿਤਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾ
॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੭॥ਮੈਛਡਿਆਸ
ਭੋਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾ
ਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਆ॥ਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈ
ਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰ
ਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇ
ਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਰੜਾਨਾਨਕਸਚੀ
ਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅ
ਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਜੀ

ਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਞਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁ
ਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ॥ਬਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇਤੂੰਆ
ਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ॥ਹਰਿਲੋ
ਚਾਪੂਰਨਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ
॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹ
ਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਈ
ਛਿੰਝਇਕਠੀਆਦਯੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕ
ਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀ
ਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਿਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾ
ਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ
॥੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥ਹਉਬਾਹੁੜਿਛਿੰਝਨਨਚਊ
ਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੧॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੈਉਰ
ਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀ
ਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ

ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜ
ਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇ
ਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈ
ਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿ
ਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾ
ਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿ
ਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵ
ਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓ
ਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨੁਹੋਆਦੁਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆ
ਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤੁ॥ਖੀਰੁਪੀਐ
ਖੇਲਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇਹੁ
ਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਾਈ॥ਸੰਜੋਗੀਆਇਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆਕਰਣੀ
ਕਾਰਕਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਡੀਦੂਜੈਹੇਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ

ਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਣੈਰਸਕਸਮੀ
ਠੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਰਹੁਗੇਝੂਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤਸੁ
ਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਭਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿ
ਧਾਵਿਆਪੈਦੂਜਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਹੰਸ
ਉਲਥੜੇਆਇ॥ਜੋਬਨੁਘਟੈਜਰੂਆਜਿਣੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈ
ਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ
॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥
ਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀਗਈਸਿਆਣਪਕਰਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਭੁਚੇਤਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਖੀਣੁ॥ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਕੰਨੀਸੁਣੈਨਵੈਣ॥ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਰਹੇਪਰਾਕਉਤਾਣਾ॥
ਗੁਣਅੰਤਰਿਨਾਹੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਆਵਣਜਾਣਾ॥ਖੜੁਪਕੀਕੁ
ੜਿਭਜੈਬਿਨਸੈਆਇਚਲੈਕਿਆਮਾਣੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥੪॥ਓੜਕੁਆਇਆਤਿਨਸਾਹਿਆਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿ॥ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਣਿਆਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅਵਗਣਖੜਸਨਿਬੰਨਿ॥ਗੁਣਸੰਜਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈ
ਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣੁਮਰਣਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈ
ਤਰਣਾ॥ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਕਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਪਾਵੈ॥੫॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰਮੰਝਾਰਿ॥
ਹਰਿਧਿਆਵੈਹਰਿਉਚਰੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਆਰਾਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇਆ
ਮੁਖਿਲਾਗਾਸਰਸੇਪਿਤਾਮਾਤਥੀਵਿਆ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕ
ਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲੇਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ॥ਲਾ
ਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਾਗਲਸੇਤੀਮਨਿਜਾਣੈਖਟਿਖਵਾਏ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣੈਮੂ
ੜਾਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਵੀਚਾਰੁਹਰਿਧਿਆਵੈਮਨਿਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਬਹੂੰਖਾਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਗਾਆਲਿਜੰਜਾਲਿ॥ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁ
ਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਨਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿ
ਕਦੇਨਸਮਾਲੈਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਝੂਠੀਅੰਤਿਛੋ
ਡਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਮਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਮਿਲੇਹਰਿਨਾਲਿ॥੩॥ਚਉ
ਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀ॥ਕਰਿਸੇਵ
ਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਰੈਣਿਵਿਹਾਦੀ॥ਹਰਿਸੇਵਹੁ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਹੋਵਹੁ॥ਹਰਿ
ਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖੋਵਹੁ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆ
ਮੀਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈ
ਪਹਰੈਸਫਲਿਓੁਰੈਣਿਭਗਤਾਦੀ॥੪॥੧॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ਦਸੀ
ਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁ

ਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾ
ਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੂਸੰਜੋਇਆ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੰ
ਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ
॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ॥ਬੁਰਾ
ਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪ
ਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪੰਥੁਕਰਾਰਾ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂੰਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾ
ਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇਇ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿ
ਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪ
ਟਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾ
ਨੁਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਹੁਜੋਨੀ
ਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਿਰਜਨਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਆ
ਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਤੂੰਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਹਬੇਲੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਪਰਾਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈ
ਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰੁਚਾ
ਨਣੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥੪॥ਲਿ
ਖਿਆਆਇਆਗੋਵਿੰਦਕਾਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ॥
ਇਕਰਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕੜੇਪਾਏਹਾਥ॥ਲਿ
ਖਿਆਆਇਆਪਕੜਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ॥ਜਿਨੀਪੂਰਾਸ

ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਦਰਗਹਸਚੁਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਮਪਰਤੀਸਗੀਹੁਕਮੁਅੰਤਰਿਜੋਬੋ
ਵੈਸੋਖਾਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਤਦਰਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈ॥ਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸ
ਦਾਧਿਆਏ॥ਸਹੀਆਵਿਚਿਫਿਰੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਹਬਾਹਲੁਡਾਏ॥ਲੇਖਾਧ
ਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖੈ॥੧॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ
॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆ॥ਬਲਿਆਗੁ
ਰਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇ
ਆਦੁਖੁਲਾਥਾਆਪੁਆਪੈਗੁਰਮਤਿਖਾਧਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅ
ਬਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇਆ॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾ
ਇਆ॥੨॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਸੁਹੰਦੀ॥ਪੇਵਕ
ੜੈਹਰਿਜਪਿਸੁਹੇਲੀਵਿਚਿਸਾਹੁਰੜੈਖਰੀਸੁਹੰਦੀ॥ਸਾਹੁਰੜੈਵਿਚਿਖਰੀਸੋਹੰ
ਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕੜੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਸਭੁਸਫਲਿਓਜਨਮੁਤਿਨਾਦਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿਣਿਪਾਸਾਢਾਲਿਆ॥ਹਰਿਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੋ
ਹਿਆਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਹਰਿਜਨਮਿ
ਲਿਜੰਞਸੋਹੰਦੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥ਹਰਿ
ਕਪੜੋਹਰਿਸੋਭਾਦੇਵਹੁਜਿਤੁਸਵਰੈਮੇਰਾਕਾਜੋ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁ
ਹੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ॥ਖੰਡਿਵਰਭੰਡਿਹਰਿਸੋਭਾਹੋਈਇਹੁ
ਦਾਨੁਨਰਲੈਰਲਾਇਆ॥ਹੋਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਰਖਿਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੂੜੁਅ

ਹੰਕਾਰੁਕਚੁਪਾਜੋ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥੪॥ਹਰਿਰਾਮ
ਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੋਜੁਗਜੁਗਹ
ਜੁਗੋਸਦਪੀੜੀਗੁਰੂਚਲੰਦੀ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀੜੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹੀਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਏਕੋਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੋਹੰਦੀ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮ
ਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥੫॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕ
ਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਲੇ॥੧॥ਮਨਪਿਆ
ਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿ
ਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੁਖੁਨਵਿਆ
ਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁ
ਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠਪਸਾਰੇ
॥੨॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਲਾਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿਦਰੁਸੇਵੇਅਲਖਅਭੇਵੀਨਿ
ਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾਦੁਖੁ
ਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਲੀ॥
ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹ

ਸਾਧੂਜਨਪਰਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁੰ
ਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕ
ਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥ਮਨਪਿਆਰਿਆ
ਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿ
ਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਮਿਲਿਜੀਵੈਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸਰਬਸੁ
ਖਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲ
ੜ੍ਹਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰ
ਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੫॥੧॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਕੇਛੰਤਮਹਲਾ॥੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਡਖਣਾ॥

॥ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰ॥ਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੧॥

ਛੰਤ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿ
ਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀ
ਰਜੁਕਿਉਕੀਜੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੀਜੈ॥ਮਿਲੁ
ਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੋਹੰਦੜੋਹਭਠਾਇਕੋ
ਇਨਦਿਸੈਡੂਜੜੋ॥ਖੁਲ੍ਹ੍ਹੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥
ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸ
ਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬੇਸਾਰੀਐ

ਇਆ ਖਸਮਿ ਮਿਲਾਈਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ
ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥ ਡਖਣਾ ॥
ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ
॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ
॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆ
ਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
ਜੀਵਤੇ ॥੩॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥
ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ
ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿ
ਆ ਭਗਤਿ ਲਖੵਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰ
ਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇ
ਆ ਹੋਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਰੁ ਨ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥
ਡਖਣਾ ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ
ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸ
ਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂ
ਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲਿ ਕਿਰਪਾ ਭਿਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾ
ਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁ
ਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿ
ਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹ
ਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁ
ਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਹ
ਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ

ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ

ਆਸਾ ਨਿਤ ਰੰਗਿ ਰਦੂਣ ਚੜਾਉ ॥੪॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭ
ਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
ਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਤਿ ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾ
ਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵ
ਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜ
ਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁ
ਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੬॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸ
ਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗു
ਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥

ਹਰਿਇਕਸੈਦਾਤੈਆਸਰਾਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ।ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਡਰੁਭ੍ਰਮੁ
ਭਉਦੂਰਿਕਰਿ।ਹਰਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਧੁਰਖੈਬਾਹਰਿਘਰਿ।ਹਰਿਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇ
ਆਲੁਸੋਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰਿ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆ
ਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ।ਇਕਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹੰਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ।
॥੧॥ਮ:੧ ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸਾਦਿਕਾਸਬਰੁਤੋਸਾਮਲਾਇਕਾਂ।ਦੀਦਾਰੁਪੂਰੇਪਾਇਸਾਥਾਉ
ਨਾਹੀਖਾਇਕਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਸਭਆਪੇਤੁਧੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੈਲਾਈ।
ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਆਪਣੀਵਡਿਆਈ।ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਸ
ਚਾਸਾਂਈ।ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਈ।ਹਰਿਤਿਸੈਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨ
ਹੁਜੋਲਏਛਡਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਫਕੜਜਾਤੀਫਕੜੁਨਾਉ।ਸਭਨਾਜੀ
ਆਇਕਾਛਾਉ।ਆਪਹੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ।ਨਾਨਕਤਾਪਰੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਏ।
॥੧॥ਮ:੨ ।ਜਿਸੁਪਿਆਰੇਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੈਮਰਿਚਲੀਐ।ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰ
ਸਾਰਿਤਾਕੈਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਤੁਧੁਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁ
ਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਵੇ।ਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁਕਰੀਵੇ।ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾ
ਭੁਦੇਇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ।ਤਿਨਜਮਕਾਲੁਨਵਿਆਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ
।ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਟੀਵੇ॥੩॥ ਸਲੋਕਮ:੧
ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ।ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਬੰਦਾਹੋਇ।ਕੁਦਰਤਿਹੈਕੀਮਤਿ
ਨਹੀਪਾਇ।ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ।ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਬਿ
ਨੁਬੂਝੇਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰੁ।ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੂਦੁ।ਜਿਹਧਿਰਿਦੇ
ਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੂਦੁ॥੧॥ਮ:੨ ਗੁਰਸਭਾਏਵਨਪਾਈਐਨਾਨੇੜੈਨਾਦੂਰਿ
।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਹਦੂਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਸਪਤਦੀ
ਪਸਪਤਸਾਗਰਾਨਵਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ।ਹਰਿਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵ

ਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ।ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਰਗਪਾਣਾ।ਜੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ।ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਣਾ।।੪।।

ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇ
ਹੁ।ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ।ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀ
ਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜਾਇ।ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ।।੧।।
ਮਃ੩ ਨਦਰੀਆਵਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ।ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ।।
੨।। ਪਉੜੀ।। ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰਤੂੰਜਾਣਹਿਭੇਤੁ।ਜੋ
ਕੀਚੈਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁ।ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿ
ਗਸੇਤੁ।ਤੂੰਸਚਾਆਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ।ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪ
ਛਾਣਿਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ।।੫।। ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮ
ਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ।ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿ
ਆਦੂਜਾਭਾਉ।ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ।।
੧।।ਮਃ੩ ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਨਾਨ
ਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਰੁ।।੨।। ਪਉੜੀ।।
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ।ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈ
ਜਾਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕਾ।ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ।
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ।ਹਰਿਕੀਵਡਿ
ਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ।।੬।। ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਹਉ
ਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ।ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭ
ਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ।।੧।।ਮਃ੧

ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟ
ਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਕਰਿਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰ
ਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਨਣੀ
ਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾ
ਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥
ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹ
ਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ
॥ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹੁਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁ
ਲੁ॥ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰ
ਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪੈਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇ
ਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁ
ਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁ
ਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇ
ਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ

ਜਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਬਾਕਿਛੁਨਸੁਝੈਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇਆ॥ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁ
ਖਿਵਿਹਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਆ॥੧॥
ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆ
ਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁ
ਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮ
ਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਨਾਨਕੁਤੇਰਾ
ਦਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥
ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿ
ਛੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁਮੰ
ਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾ
ਨੋਪਰਗਾਸਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾ
ਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਆਪੈਨੋ
ਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁ
ਕਤੁਹੈਹਰਿਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾ

ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾ
ਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮ
ਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੂਜੈ
ਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ॥੧॥
ਮਃ੩ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿ
ਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇ
ਆ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁ
ਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣਸਿਉਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁ
ਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁਰਖਰੂਉਸਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ॥ਓਸੁਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਵਰਿਆ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿ
ਖਸਭਹਿਰਿਆ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸ
ਥਿਰੁਜਗਿਰਹਿਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਆਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਆਤਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰਹੀਪਰ
ਚਾਪਾਇ॥ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਵਿਣੁਸ
ਹਜੁਨਆਵਈਲੋਭੁਮੈਲੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸ
ਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਸਚੇਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅੰ

ਕਾਰੀਸਭੁਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰ
ਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖੁਲੋਕੁਸਮਝਾਈਐਕਦਹੁਸਮਝਾ
ਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਇ॥ਲਿਵ
ਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿ
ਕਸਵਟੀਲਾਇ॥ਮਨਹੀਨਾਲਿਝਗੜਾਮਨਹੀਨਾਲਿਸਥਮਨਹੀਮੰਝਿਸਮਾਇ॥
ਮਨੁਜੋਇਛੇਸੋਲਹੈਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਵਿਣੁਮਨੈਜਿਹੋਰੀਨਾਲਿਲੁਝਣਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁ
ਖੀਮਨਹਠਿਹਾਰਿਆਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜਿਣੈਹਰਿਸੇਤੀ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ॥ਜਿਸੁਧੁਰਿਭਾਗੁਹੋ
ਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਰੇਸਟਊਤਮ
ਗੁਰਬਚਨੀਸਹਜੇਚਾਖੀ॥ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੂ
ਰਜਰੈਣਿਕਿਰਾਖੀ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾ
ਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿ
ਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨੁਵੇਕਾਰੀਵੇੜਿਆਵੇਕਾਰਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾ
ਇਅਗਿਆਨੀਪੂਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਆਤਮਦੇਉਪੂਜੀਐਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ
॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ

ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ
ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸ
ਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ
ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੁ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ
ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗ
ਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩
ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ
ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆ
ਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁ
ਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨

ਜੋਸਿਰੁਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀ
ਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈਜਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨ
ਮਿਮੁਈਆਸੁ॥ਕਸਤੂਰੀਕੈਭੋਲੜੈਗੰਦੇਡੁੰਮਿਪਈਆਸੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁ
ਚਲਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾ
ਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੁਮਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਏ॥
ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵਡਭਾਗੀਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਏ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵੇਸਕਰੇਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰਕੈ
ਭਾਣੈਨਾਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾ
ਰਿ॥ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸ
ਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈ
ਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਉਸੁਲਖਣੀਜਿਰਾਵੀਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੧॥
ਮਃ੩ ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਤਿਸਦਾਨਾਦਿਸੈਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਮ
ਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਦੇਡੁਬੇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਭਲਕੇਉਠਿਬ
ਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲੁ
ਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੁਰਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋ
ਇ॥ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉ [illegible]ਇ॥ਸਭਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿ
ਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿਲੀਓਇ॥ਜੈਕਾਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰ
ਡੁਦੀਓਇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੀਕਾਮਣੀ

ਦੁਹਾਗਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣੀਪ
ਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇ
ਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ਅਤਿਸੁਆਲਿਉ
ਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿਆ॥
ਹਰਿਤੁਧਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰ
ਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਤੂੰਡਾਢਿਆ॥ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿਵਾਏਮਨਮੁਖ
ਮੂੜਸਾਧਿਆ॥ਹਰਿਭਗਤਾਦੇਵੈਵਡਿਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿਆ॥੧੧॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਇ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿ
ਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥
੧॥ਮਃ੩ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵ
ਤਾਰ॥ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਛੋ
ਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀ
ਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀ
ਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀ
ਚਾਰਦਾ॥ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾਰਦਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸ
ਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥੧੨॥

॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਆਪਣੈਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉ
ਰਿਧਾਰਿ॥ਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆਨਾ
ਮੁਹਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾ
ਇਅਨੁਹਰਿਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਣੀ
ਭਗਤਿਕਰਾਇਵਡਿਆਈਵੇਖਾਲੀਅਨੁ॥ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆ
ਪੇਸੇਵਘਾਲੀਅਨੁ॥ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਅਨੰਦੁਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁ
॥ਪਾਪੀਆਨੋਨਦੇਈਥਿਰੁਰਹਣਿਚੁਣਿਨਰਕਘੋਰਿਚਾਲਿਅਨੁ॥ਹਰਿਭਗਤਾ
ਨੋਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਕੁਬੁਧਿਡੂਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰਡਾਲਿ
॥ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨਾਲਿ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾ
ਵਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ॥ਨਾਨਕਅਗੈਊਤਮਸੇਈਜਿਪਾਪਾਂਪੰਦਿਨਦੇਹੀ॥੧॥ਮਃ੧
॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੀਤਾਲੋੜੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿ
ਪਹਿਆਖੀਐ॥ਕਾਰਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ॥ਸੰਤਾਸੰਗਿ
ਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ॥ਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ॥ਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾ
ਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਾ
ਰੁ॥ਓਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁਜਗਤੁਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩

ਸਤਿ[ਗੁਰ]ਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਓਖਾਉ॥ਅਠ
ਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਉ॥ਅਨਹਦਧੁ
ਨੀਸਦਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਤਿਨਕੈਮਨਿਵ
ਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀ
ਪੁਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੂੰ
ਆਇਆ॥ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹ
ਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ॥੨੧॥
ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੩॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨੭॥
ਸਭਚਰਤਬਾਈਤਤਬਾਪਹਰੈਤਬਾਵਣਜਾਰਾ॥੧੦੬॥ ਤਿਨਕਾਜੋੜੁਸਿਰੀ
ਰਾਗਕਾ॥੧੩੮॥ ਜੁਮਲਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥
ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈਇਤਨਾਕੁਨਜਾਨੈਜਿਦਿਨਦਿਨਅਵਧਘਟਤੁ
ਹੈ॥ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ॥੧॥ਐਸਾਤੈ
ਜਗੁਭਰਮਿਲਾਇਆ॥ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਹਤਕਬੀਰਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ॥ਰਮਈਆ
ਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ਜਾਂ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭਾਉ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿ

ਆਨਮਤਿਜਾਗੈਗੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈਗੋ॥੩॥ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾਹੀ
ਮਰਣਾ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧॥

ਸ੍ਰੀਗਉੜੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮਨਿਆਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜ
ਰਾਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪ
ਰਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ॥੧॥ਦੂੜਾਆਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਆਗ
ਲੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕਹੈਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾ
ਲੇਬਾਹੜੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਅਨਿਕਭੋਗਰਾਜਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ॥
ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮ
ਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸ
ਰਿਗਇਆਜਾਂਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇ
ਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ॥ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈ
ਰਹਣੁਨਜਾਈ॥੪॥ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ॥
ਐਜੀਤੂੰਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ॥੫॥੧॥

ਸਿਰੀਗਉੜੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁ
ਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਅਨ
ਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ॥ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਠੀਗਗਨੁਸਿੰਙਿਆ
ਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਕਕਲਸਇਕੁਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸ
ਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇਆ॥੨॥ਏਕੁਜੁਬਾਤਅਨੂਪਬਨੀਹੈਪਵਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ॥
ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜਾ॥੩॥ਐਸੇਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੋ
ਤਮਕਹੁਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਨਮਾਤਾ॥੪॥
੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥

ਪਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿ
ਆਨਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨ
ਸੁਨਾਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥
ਗਰਭਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਆਇਆਤਉਨਰਹਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿ
ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂੜਿਆਤੂੰਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮ
ਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾ॥ਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾ
ਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗ
ਟਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਉਛ
ਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਂਧਿਆ॥੨॥ਤਰੁਣ
ਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆ॥ਉਨਮਤਕਾਮਿਮਹਾ
ਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆ
ਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚ
ਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਾਕਾਮੁਪਵਸਿਮਾਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵ
ਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾ
ਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲ
ਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘ
ਰਿਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥
੫॥੧॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸਕਾ॥ ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕਟਿਕ
ਜਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇ
ਹੁੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹਜੁਨਾਇਕਆਛਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇ
ਸੁਆਮੀ॥੨॥ਸਰੀਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੂ॥ਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਾਵੈਕੋ
ਊ॥੩॥੧॥ਪ॥ਜੁਮਲਾ

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਸਿਧਿਪਾਈਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿ
ਚਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਖਰਚੁਲਇਆਬੰਨਿਪਲੈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਾਣਸਖਾਈਸਦਾ
ਨਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਇਆ॥ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਜੀਵਾਇਆ
॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਨੀਰੁਵਹੇਵਹਿਚਲੈਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਤ੍ਰੁਮੇਰਾਬਾਲਸਖਾਈ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੪॥੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪
ਮਧੁਸੂਦਨਮੇਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥ਕੋਈਸਜਣੁ
ਸੰਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸੈਜੀਉ॥੧॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਖੋਜੀਭਾਲਿ
ਭਾਲਾਈ॥ਕਿਉਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਮੇਰੀਮਾਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਖੋਜੁਦਸਾ
ਈ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਸੈਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾ

ਲਾਗਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜ
ਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇ
ਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਰਹਸੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁ
ਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ
ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥
ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾ
ਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ
ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ
ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ
ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ
ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ
ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ
ਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਚੋਲੀਮਨੁਰੰਗਿਸਿਤੁਭਿਨੁਭਿਨਾਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥ ਆਵਹੁਸੰਤਮੈਗਲਿਮੇਲਾ
ਈਐ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੈਕਥਾਸੁਣਾਈਐ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਹੁਮਨੁਦੇਵਾ
ਜੋਗੁਰਬਾਣੀਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ਭਾਗਹੀਨਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁਗਰ
ਭਜੂਨੀਨਿਤਪਉਦਾਜੀਉ॥੩॥ ਆਪਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ ਮ
ਲੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਸਭਨਿਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਹਟਪਟਣਵਿਚਿਕਾਂਇਆਹਰਿਲੈਂਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪
ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ ਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਰਸੁਕੀਚੈਜੀਉ॥੧॥ ਧਨੁ
ਧਨੁਹਰਿਜਨਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ ਜਾਇਪੁਛਾਜਨਹਰਿਕੀਬਾਤਾ॥ ਪਾਵਮਲੋਵਾਮ
ਲਿਮਲਿਧੋਵਾਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਰਸੁਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁਦਿੜਾਇ
ਆ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ॥ ਮਿਲਿਸਤ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਐ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾ
ਮਿਪਰੀਚੈਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆ
ਰੀਆ॥ ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸ
ਜਣੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਈਆਜੀਉ॥੧॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀ॥ ਤੂ
ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟ
ਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥ ਏਕੋਪਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾਜੋਤਿਸਬਾਈਆ॥ ਸ
ਭਏਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈਭਿਨਿਭਿਨਿਨਰਲਈਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦ
ਰੀਆਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਤਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਬਾਣੀਗੁਰਸਿਖਾਂਕੈਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਗੁਰੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀਆਜੀਉ॥੪॥੭॥ ਸਤਚਉਪਦੇਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ॥

ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉ
ਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁ
ਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁ
ਨਿਬਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸ
ਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇ
ਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀ
ਐਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦਨਆਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇ
ਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਰਮਹਿਪਾਇਆ॥
ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉਘੋਲੀ
ਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥੧॥੮॥

ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਧੁਸਮਾਲੀ॥ਸੋਕੰਮੁ
ਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੂੰਵੁਠਾਸਭਨਾਕੇਦਾਤਾਰਾਜੀਉ॥
੧॥ਤੂੰਸਾਝਾਸਾਹਿਬੁਬਾਪੁਹਮਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੁ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਸੋਈਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਸੈਤੇਰੀਬੈਠਾ॥ਘਟ
ਘਟਅੰਤਰਿਤੂੰਹੈਵੁਠਾ॥ਸਭੇਸਾਝੀਵਾਲਸਦਾਇਨਿਤੂੰਕਿਸੈਨਦਿਸਹਿਬਾਹਰਾ

ਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮਨਮੁਖਿਜਨਮਿ
ਭਵਾਇਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਦਸਾਹਰਾਜੀਉ॥੪॥੨॥
੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ਸਬਦਿਅਨੰਦਕ
ਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸਹਜਗੁਫਾਮਹਿਤਾੜੀਲਾਈ ਆਸਣੁਊਚਸਵਾਰਿਆਜੀਉ॥
੧॥ਫਿਰਿਘਿਰਿਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥ਜੋਲੋੜੀਦਾਸੋਈਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਇਰਹਿਆਹੈਸੰਤਹੁਗੁਰਿਅਨਭਉਪੁਰਖੁਦਿਖਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥
ਆਪੇਰਾਜਨੁਆਪੇਲੋਗਾ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋਗਾ॥ਆਪੇਤਖਤਿਬੈ
ਸੈਸਚੁਨਿਆਈਸਭਚੂਕੀਕੂਕਪੁਕਾਰਿਆਜੀਉ॥੩॥ਜੇਹਾਡਿਠਾਮੈਤੇਹੋਕਹਿ
ਆ॥ਤਿਸੁਰਸੁਆਇਆਜਿਨਿਭੇਦੁਲਹਿਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਜਨਨਾਨਕਇਕੁਪਸਾਰਿਆਜੀਉ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਜਿਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੋਹਾਗੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਤੁਘਰਿਸਖੀਏਮੰਗਲੁਗਾਇਆ
॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਘਰਿਸੋਹਹਿਜੋਧਨਕੰਤਿਸਿਗਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਸਾਗੁਣਵੰਤੀ
ਸਾਵਡਭਾਗਣਿ॥ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀਸੀਲਵੰਤਿਸੋਹਾਗਣਿ॥ਰੂਪਵੰਤਿਸਾਸੁਘੜਿਬਿ
ਚਖਣਿਜੋਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੨॥ਅਚਾਰਵੰਤਿਸਾਈਪਰਧਾਨੇ॥ਸਭ
ਸਿੰਗਾਰਬਣੇਤਿਸੁਗਿਆਨੇ॥ਸਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾਈਜੋਪਿਰਕੈਰੰਗਿਸਵਾ
ਰੀਜੀਉ॥੩॥ਮਹਿਮਾਤਿਸਕੀਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜੋਪਿਰਿਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿ
ਲਾਏ॥ਥਿਰੁਸੁਹਾਗੁਵਰੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਾਧਾਰੀਜੀਉ॥
੪॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਖੋਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਾਹੇ॥ਭਾ
ਤਿਭਾਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਹੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਹਰਿਹਰਿਮੇਰਾਕੋਈਹੈਜੀ
ਉਆਣਿਮਿਲਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਖਟੁਸਾਸਤਬਿਚਰਤਮੁਖਿਗਿਆਨਾ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕੁ
ਤੀਰਥਇਸਨਾਨਾ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਆਸਨਚਉਰਾਸੀਹਇਨਮਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੀਉ॥

ਹਾ॥ਅਨਿਕਬਰਖਕੀਏਜਪਤਾਪਾ॥ਗਵਨੁਕੀਆਧਰਤੀਭਰਮਾਤਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿ
ਨਆਵੈ॥ਜੋਗੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਉਠਿਧਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧੁ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਬਸਿਆਘਟ
ਭੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਤੀਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂ
ਦਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਦਇਆਲਦਮੋਦਰੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਉ॥੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਰਾ॥ਕੋਟਿ
ਜਨਾਜਾਕੇਪੂਜਹਿਪੈਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀ
ਜੀਉ॥੩॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਉ॥੪॥੬॥
੧੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਕਹਿਆਕਰਣਾਦਿਤਾਲੈਣਾ॥ਗਰੀਬਾਅਨਾਥਾਤੇਰਾਮਾ
ਣਾ॥ਸਭਕਿਛੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਭਾਣੈਉਝੜਭਾਣੈਰਾਹਾ॥
ਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਹਾ॥ਭਾਣੈਭਰਮਿਭਵੈਬਹੁਜੂਨੀਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾ
ਈਜੀਉ॥੨॥ਨਾਕੋਮੂਰਖੁਨਾਕੋਸਿਆਣਾ॥ਵਰਤੈਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅਥਾਹਾਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਖਾਕੁਸੰਤਨਕੀਦੇ
ਹੁਪਿਆਰੇ॥ਆਇਪਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਆਘਾ
ਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਈਜੀਉ॥੪॥੭॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈ॥ਭੁਖਵਿਆਪੈਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾ
ਸੁਹੇਲਾਜਿਸੁਦੇਵੈਦੀਨਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾ॥
ਜੀਇਸਮਾਲੀਤਸਭੁਦੁਖੁਲਥਾ॥ਚਿੰਤਾਰੋਗੁਗਈਹਉਪੀੜਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀ

ਉ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬ
ਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ
॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀ
ਉ॥੪॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ
॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ
ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ
॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ
ਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ॥
ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ॥
੪॥੯॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ॥
ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋ
ਗਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ
॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋ
ਜਨੁ ਥੀਆ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ॥੪॥੧੦॥
੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ॥ ਕਰਉ
ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ
॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ
ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ

ਗ॥ਆਤਮਗਰਬੁਬਿਖਮੁਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਧੁਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁਨਸੁਣੀ ਜੀਉ॥੩॥ਰੇਣੁਸੰਤਨਕੀਮੇਰੈਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਬੁਧਿਅ
ਭਾਗੀ॥ਸਚਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਬਿਨਸੇਕੂਰਾਜੀਉ॥੪॥੧੧॥੧੮॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਏਵਡਦਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਨਸੰਗਿ
ਰਾਤੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਜਿਉਤੁਧੁਧਿਆਈਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਣਾਜੀਉ॥੧॥ਮਾ
ਟੀਅੰਧੀਸੁਰਤਿਸਮਾਈ॥ਸਭਕਿਛੁਦੀਆਭਲੀਆਜਾਈ॥ਅਨਦਬਿਨੋ
ਦਚੋਜਤਮਾਸੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਹੋਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੈਣਾ॥
ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਖਾਣਾ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਣਾਸਹਜਕੇਲਰੰਗਕਰਣ
ਜੀਉ॥੩॥ਸਾਬੁਧਿਦੀਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ਸਾਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆ
ਈ॥ਸਾਸਸਾਸਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਓਟਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਾਜੀਉ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਣੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਰਜਾਈ॥ਸੋਗਿਆ
ਨੁਧਿਆਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਈ॥ਸੋਈਜਪੁਜੋਪ੍ਰਭਜੀਉਭਾਵੈਭਾਣੈਪੂਰਗਿਆਨਾਜੀਉ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾਸੋਈਗਾਵੈ॥ਜੋਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਾ
ਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸੰਤਖੇਲਹਿ
ਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ਅਪੁਨੇਸੰਤਤੁਧੁਖਰੇਪਿਆਰੇਤੂੰਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਉ॥੩॥
ਉਨਸੰਤਨਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁਰਬਾਨੇ॥ਜਿਨਤੂੰਜਾਤਾਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਨੇ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਰਸਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਬੂੰ
ਦਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਤਿਖਹਾਰੇ॥ਤੁਮਰੀਆਸਪਿਆਸਤੁਮਰੀਤੁਮਹੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀ
ਨਾਜੀਉ॥੧॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਪੀਖੀਰੁਅਘਾਵੈ॥ਜਿਉਨਿਰਧਨੁਧਨੁਦੇਖਿਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਜਲੁਪੀਵਤਠੰਢਾਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥

ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭਰਤਾਚਿਤਵਤਪੂਰਨਆਸਾ॥ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਹੋਤਅਨੰਦਾਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਉ॥੩॥ਸੰਤਨਮੋਕ
ਉਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿਹਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਹਮਰਾਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇਨਾਨਕਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੪॥੨੧॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ॥ਸੁਖ
ਦਾਈਦੂਖਬਿਡਾਰਨਹਰੀਆ॥ਅਵਰਿਸਾਦਚਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇਮਨਹਰਿਰਸੁਸਭ
ਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਮਰੁਹੋਵੈਸੋਨਾਮਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮ
ਨਿਧਾਨਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਬਦੁਗੁਰੂਮਨਿਵੂਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿ
ਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੁਨਾਹਿਡੁਲਾਨਾ
॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਇਕਸੁ
ਹਥਿਆਇਆਵਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ॥ਤਿਸੁਲਗਿਮੁਕਤਿਭਏਘਣੇਰੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਡੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੧੫॥੨੨॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੇਰੈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥ਲਾਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਾਵੈਜੋਗੁਰਲਾਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ਦ
ਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ॥ਸਗਲਉਧਾਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆ
ਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾ
ਏ॥ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਹੁਮਹ
ਲੁਗੁਰੂਦੇਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭ
ਇਆਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰਿਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਹ
ਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧੬॥੨੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫

ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ॥

ਉਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਸਾਮ੍ਰਅਉ
ਖਧੁਏਕਉ ਸਾਧੂਦੀਆ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲਥੀਆ॥ਅਨਦਭਇਆਨਿ
ਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋ
ਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੂਪਛਾਤਾਸੋਕਾਹੇਕਉਡਰਦਾਜੀਉ॥੩॥
ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁ
ਸਤਿਗੁਰਢਾਕਿਲੀਆਮੇਰਾਪੜਦਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇ
ਵਕਕੈਠਾਕੁਰਹੀਕਾਆਹਰੁਜੀਉ॥੧॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬ
ਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮਾਹਰੁ
ਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਦਾਨਾਠਾਕੁਰੁਸਭਬਿਧਿਜਾਨਹਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿ॥ਜੋਕਿਛੁ
ਠਾਕੁਰਕਾਸੋਸੇਵਕਕਾ॥ਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰਹੀਸੰਗਿਜਾਹਰੁਜੀਉ॥੩॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾ
ਇਆ॥ਬਹੁਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰਾਗਉਹਰੁਜੀਉ॥੪॥੧੮॥੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਭਕਿਛੁਘਰਮਾਹਿ
ਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਬਾਹਰਿਟੋਲੈਸੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇ
ਆਸੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੁਹੇਲਾਜੀਉ॥੧॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਮਨੁਪੀ
ਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ॥੨॥
॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਮਿਲਿਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੂਕਾਹਰਿਆ॥ ॥ਸੁਮਤਿ
ਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਮੇਲਾਜੀਉ॥੩॥ਜਲਤਰੰਗੁਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ
॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾੜਾਬਹੁੜਿਨਹੋਈਐਜ
ਉਲਾਜੀਉ॥੪॥੧੯॥੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੂੰਸੁ
ਣਿਆ॥ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਭਣਿਆ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮ

ਜਿਤੁਨਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੇਰੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥ਨੈਨਨਿਹਾਲੀ
ਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਲੈ॥ਮਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪ੍ਰਭੁਲਾ
ਧਾਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੇ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸ
ਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਮੋਹੁਅੰਧੇਰਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕ
ਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਤੂੰਪੇਡੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ॥ਤੂੰਸੂਖਮੁਹੋਆਅਸਥੂਲੀ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਤੂੰਫੇਨੁ
ਬੁਦਬੁਦਾਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੂਤੁਮਣੀਏਭੀਤੂੰਹੈ॥ਤੂੰਗੰ
ਠੀਮੇਰੁਸਿਰਿਤੂੰਹੈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥
੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਨਿਰਬਾਣੁਰਸੀਆਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਪਣੇਕਰਤਬ
ਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪੇਤੁਧੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਫੁਨਿਆਪੇ॥ਤੂੰ
ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ
ਜੀਉ॥੪॥੨੧॥੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਫਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗਾਵਤਸੁਨਣਾਆਏਤੇਪਰ
ਵਾਨਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਨੇਤ੍ਰਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਸੇਕਰਭਲੇਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ॥
ਸੇਚਰਣਸੁਹਾਵੇਜੋਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲੇਹਉਬਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿ
ਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੈ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਮਨਿਭਾ
ਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੨॥੨੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ॥ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇਮਨੂਆਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏ

ਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਸੰਤਸਜਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿ
ਭਰੇਸਰਸੁਭਰਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਜੀ
ਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥੩੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈਤਾ
ਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਣਾ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉ
ਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾ
ੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤਲਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਜੀਵਾਧਾਈਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀਉ॥੪॥੨੪॥੩੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾਰਾ॥ਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇ
ਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੀ
ਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਘਰਤੇਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਮਿਟਾਵੈ॥ਆਸਮਨੋ
ਰਥੁਪੂਰਨੁਹੋਵੈਭੇਟਤਗੁਰਦਰਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀ
ਜਾਨੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਧਿਆਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੂਕਾਭੋਲਾਵਾਗੁਰਿਮਨਹੀ
ਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾ॥ਸੂਖਸਹਜ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਅਪਨਾਨਾਉਨਾਨਕਘਰਮਹਿਆਇ
ਆਜੀਉ॥੪॥੨੫॥੩੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ
॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਰੀਓਟਗੋਪਾਲਾਜੀਉ
॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਆਹੋਵੈ॥ਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾ

ਪਸੰਤਨਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ

ਕੁਰਬਾਣਾ ਗੈ[illegible] ਸੁਤਿ ਸੁਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲਾ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹ
ਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀ
ਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥
ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ॥
ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ
॥੪॥੩੦॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ
ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤ
ਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ
॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥
ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮ

ਨਕੀਇਛਪੁਜਾਵਣਲਾਗਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਤੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜ
ਨਿਰਤੇਰੰਗਿਗੁਰਸਾਝੀਜੀਉ॥੪॥੩੨॥੩੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾ
ਧਨੁਭੀਤੇਰਾ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਰਾਸਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਜੋਰੁ
ਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਹੈਸੁਖਦਾਈ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਤੇਰੀਪਾਈ॥
ਕਾਰਕਮਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾਜਾਤੂੰਦੇਹਿਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਤੁਮਤੇਲਹਣਾਤੂੰਮੇ
ਰਾਗਹਣਾ॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਸਹਣਾ॥ਜਿਥੈਰਖਹਿਬੈਕੁੰਠੁਤਿਥਾਈਤੂੰਸਭਨਾਕੇਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇ
ਆ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਏਕਦੇਨਹੋਇਦੁਖਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੩੩॥੪੦॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਘੁਪਠਾਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਦਹਦਿਸਿਵਰਸਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਝੀਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁਭਇਆਸਭਠਾਈ
ਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇਕੀਤੇਨੋਆ
ਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪਇਪੈਰੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੂਜਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤਿਸੈਕੀਆ
ਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਕ
ਹੈਬੇਨੰਤੀਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੪॥੪੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੁਠੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਲਗੀਲਿਵਅੰਤਰਿਸੋ
ਰਸੁਸੋਈਜਾਣੈਜੀਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਵਰਤੈਨੇਰਾ॥
ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਕੋਵਿਰਲਾਆਪੁਪਛਾਣੈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਣੈ
ਕੀਏਹਨੀਸਾਣੀ॥ਮਨਿਇਕੋਸਚਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਅ
ਨਦੁਖਸਮਕੈਭਾਣੈਜੀਉ॥੩॥ਹਥੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭਿਦੇਵਣਹਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਰੋਗਸਭਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰੰਗਮਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੫॥੪੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਸੇਮਨਮਾ
ਹੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਤਿਨਿਕਰਤੈਦੁਖਕਾਡੇਰਾਢਾਹਿਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸ
ਚਾਸੋਈ॥ਬਿਖੜਾਥਾਨੁਨਦਿਸੈਕੋਈ॥ਦੂਤਦੁਸਮਣਸਭਿਸਜਣਹੋਏਏਕੋਸੁਆਮੀ
ਆਹਿਆਜੀਉ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੈ॥ਬੁਧਿਸਿਆਣਪਕਿਛੂਨਜਾਪੈ॥
ਆਪਣਿਆਸੰਤਾਨੋਆਪਿਸਹਾਈਪ੍ਰਭਿਭਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀਉ॥੩॥ਚਰਣ
ਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੋ॥ਆਠਪਹਰਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰੋ॥ਸਹਜਅਨੰਦਗਾਵਹਿ
ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਰਬਸਮਾਹਿਆਜੀਉ॥੪॥੩੬॥੪੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਈਐ॥ਸਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਵਸਹਿਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋਜੀਉ॥
੧॥ਸਚੁਵਡਾਈਕੀਮਨਿਪਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਹਣਾਜਾਈ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇ
ਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਸਚੁਸਬਦੁਮਨਿਮਾਣੋਜੀਉ॥੨॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋਜੀਉ॥
੩॥ਸਚੇਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ
ਸਦਹੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੋਜੀਉ॥੪॥੩੭॥੪੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲਾ॥ਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੂਰਤ
ਸਿਮਰਤਪਲਵੰਞਹਿਜੀਵਣੁਸਫਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਦੋਖਸਭਿਲਾ
ਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਭੈਭਉਭਰਮੁਖੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਸਭਨੀਜਾਈਜੀ
ਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਵਡਊਚਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿ
ਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਨਾਨਕੁਜਨੁਮਾਗੈਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿ
ਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥੪੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਐਥੈਤੂੰਹੈਆਗੈਆਪੇ॥

ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਓਟਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥
ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੂਐਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਜਿਨਿਜਨ
ਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਸਫਲਏਹਾਹੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੂਜਾਨਾਹੀਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥੪੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁ
ਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀ
ਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿ
ਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੦॥੪੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨੈ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆ
ਬਿਨਸੇਆਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆ
ਜਿਸੁਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗਲਾਜੋਗਾ
ਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿਪਸਾਰਾ॥ਲੇ
ਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨਡਿਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿ
ਲਾਇਸਭਸਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ਆਪਣਾਨਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇ
ਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੧॥੪੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫

ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿ
ਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੈ॥ਜਿਸੁਲਾਇ
ਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੈ॥ਊਂਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀ
ਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁ
ਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭ੍ਰਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥੪੯॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮਾਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾ
ਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈ॥ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕ
ੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲ
ਭਗਤਾਂਮਨਿਵੁਠੇ॥ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਂਕੀਧੂੜਿਨਿਤਬਾਂ
ਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮ
ਰਤਵਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲਾਤੇਰਾ
ਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥੪੩॥੫੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਝੁਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੧ ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸ
ਬਾਏ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇ
ਮਨੁਪਤੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁ
ਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਮੇਰਾ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗ
ਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈਛੂਟਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ॥ਜਮਦਰਿਬਧਾਚੋਟਾਖਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸੰ
ਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੪॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਸਚੁਨਭਾਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾ
ਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥
੫॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਜਾਤੋਨਾਹੀ॥ਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨੀਰੋਵੈਧਾਹੀ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਮਹਲੁ
ਨਪਾਏ॥ਅਵਗਣਗੁਣਿਬਖਸਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈਅੜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ
੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਅਕਥੁਕਹਾਵੈ॥ਸਚੇਠਾਕੁਰਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀ
ਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਆਜੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜੇਤਾਨਾਉਪਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾ
ਣੀਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਸ

ਤੁਅਸੰਖਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਤਾਵੇਖਾ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵੈਮੁਕਤਾਅਨਹਦਸ
ਬਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਦਰਿਸਚੈਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾ
ਰਨਜਾਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਮਗੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾ
ਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਵਣਿਆ
॥੬॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸਦਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੭॥ਜੀਵਣੁਮ
ਰਣਾਸਭੁਤੁਧੈਤਾਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਸਦਾਤੂੰਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਵਾਰਣਿਆ॥੮॥੧॥੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨੁਤਕੜੀਤੋਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋ
ਈਬੂਝੈਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸੁਣੈਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਆਪੇ
ਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੁ
ਕਿਥੈਹਥੁਪਾਏ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਸੇਵਡਭਾਗੀਪੂਰੈਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ॥
ਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਅਵਗਣਿਮੁਤੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਬਿਨੁਪਿਰ
ਨੀਦਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਸੁਖਦਾਤਾਜਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪ
ਛਾਤਾ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੇਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਕਿਲਬਿ

ਖਕਟਿਸਦਾਜਨਹਿਸਬਦਰਸਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੬॥ਛੋਖਾਮਾਰੈਤਾਕਿ
ਸਿਦੀਮੈ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਕੁਨਿਦੁਮੈਤੀਐ॥ਆਪੇਬਖਸਿ॥ ਏਕੁਸਾਚਾਆਪੇ
ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨॥੩॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪਰਛੰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਾਤਾਇਹੁ
ਮਨੁਭਿੰਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਸਹਜਿਸੁਖਪਾਇਆਏਕੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਇਕਸੁਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਇ
ਆਸਚੈਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਭੂਲਾਤੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਇਕੁਵਿਸਾਰਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਰਮਬਿਧਾਤੇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤੇ॥ਜਿਸ
ਨੋਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿ
ਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਦੁਖਸਹਾਹੀ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈ
ਮਨਮੁਖਿਪਾਪਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਧੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ॥ਭਾਇ
ਭਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਆਪਿਪੁਜਾਵ
ਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਆਪਿਬਖਸਿਹਿਦੇਵਡਿਆਈ॥
ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅਨਦਿ
ਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣ
ਾਈਤੂੰਆਪੇਸਚਿਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇ॥ਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵਣਿਆ॥
੮॥੩॥੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁ

ਨਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕੰਚੀਕਚਾਚੀਰੁਹੰ
ਢਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਪਿਰ
ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈ
ਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇਐਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਭੈਭਾਇ
ਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਮਜੀਠੈਰੰਗੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋਜਾਗਾਏਗੁਰਮ
ਤਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅਪਿਉਪੀਐਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿਗ
ਤਿਪਾਏ॥ਭਗਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏ
ਧੰਧੈਲਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਰਿਜਕੁਆਪਿਅਪੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸ
ਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਾਰਕਰਾਵਣਿਆ॥੮॥੪॥੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਖਿਪਰਖਾਇਆ॥ਜਿਨਸਚੁਪਲੈ
ਸਚੁਵਖਾਣਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਤੁਪਸਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਤਿਅਗਮਅਪਾਰਾ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਚੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਣਕਟਣਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇ

ਮਨਪ੍ਰੀਤਿਸਚਾਪਿਆਰੀਐਭੈਭਾਇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ॥੪॥ਤੇਰੀਭਗਤਿ
ਸਚੀਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਬਦੇ
ਮਾਰਿਜੀਵਾਵਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਤੁਧੁਬਾਝਹੁਮੈਕੋਈਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤੁਧੈਸੇਵੀਤੈ
ਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲੈਹੁਪ੍ਰਭਸਾਚੇਪੂਰੈਕਰਮਿਤੂੰਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮੈ
ਹੋਰੁਨਕੋਈਤੁਧੈਜੇਹਾ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਲਿਹਰਿ
ਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਆ
ਪੇਸਿਰਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਘੜਿਭੰਨਿਸਵਾਰਹਿਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹਾਰਾ॥ਅਲ
ਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਬਦੁਸੂਝੈਤਾ
ਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੂਤਮੁਹਹਿਸੰਸਾਰਾ॥
ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਅਪਣਾਘਰੁਰਾਖੈਪੰਚਦੂਤਸਬਦਿਪਚ
ਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ
॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਏਕਮਏਕੈਆਪੁ
ਉਪਾਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਚਉਥੀਪਉੜੀਗੁਰਮੁਖਿਊਚੀਸ
ਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭੁਹੈਸਚਾਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜਿਸ
ਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੇਸੇਵਹਿਸਾਚੇਜਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਚੇਬਾਝਹੁ
ਕੋਅਵਰੁਨਦੂਆ॥ਦੂਜੈਲਾਗਿਜਗੁਖਪਿਖਪਿਮੂਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਏਕੋਜਾਣੈਏ
ਕੋਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪੇਧਰਿਵੇਖ
ਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਆ
ਪੇਮੇਲਹਿਵੇਖਹਿਹਦੂਰਿ॥ਸਭਮਹਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ
ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੇ
ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾ
ਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰ ਤਿਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਬੀ
ਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ
॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵ
ਣਿਆ ॥੫॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣਿ
ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭
॥੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ
ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭ
ਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁ
ਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕ
ਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾ

ਇਆਏਨੀਬੂਝੈ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ
॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀ
ਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸਚਿਰਾਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੪॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾ
ਏ॥ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆ
ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾਵੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰਸੇ
ਵਾਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚਾਸਚੋਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦ
ਰੁਭੀਜੈ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਆਪੇਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈ
ਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੮॥੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀ
ਉਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਾਲਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀ
ਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈ
ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥
ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿ
ਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਰਹੇ
ਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਇ
ਹੁਮਨੁਆਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨ
ਹਤਬਾਣੀਨਿਰਮਲਸਬਦੁਵਜਾਏਗੁਰਸਬਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁ
ਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿਲਿਰਹਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵ

ਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬ
ਦਿਜਲਾਏ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਤਾਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਨਿਸਬਦੁ
ਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ
॥੮॥੯॥੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਆਪੁਵੰਞਾਏਤਾਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁ
ਕਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹਉਤੇ
ਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਸੁ
ਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਸੇਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈ
ਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖੁਬਾਣੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ਫਿਰਿਓਇਕਿਥਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥
ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿਜਮਦਰਿਚੋਟਾਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੈਸਾ
ਦੁਜਾਣਹਿਤਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਬਦਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸੇਵਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਇ
ਆਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਾਚਾਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿਖੋ
ਟਾਪਾਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਨਿਦੁਖੁਲਾਗੈਭਾਰਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਫਿਰਨਿਦਿਨਰਾਤੀ
ਮਰਿਜਨਮਹਿਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮੈਅਤਿਪਿਆਰਾ॥

ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿ
ਜਾਣਿਆ॥੮॥੧੦॥੧੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆ
ਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਕੋਇਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿ
ਆ॥ਹਰਿਸਚਾਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਾਗੈਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਾਤਾਸਭਨਾਵਥੂਕਾਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਲਾਇਕੁਨਧਿਆ
ਏ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਾਗੀਬਹੁਦੂਜੈਭਾਏ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵੈਅਹੰਕਾਰੀਹੋਰੁ
ਵਧੇਰੈਹਉਮੈਮਲੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮਲੁਜਾਏ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹ
ਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਚੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਲਾਗੈਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿ
ਆ॥੪॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾ
ਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਕਮਾਵਹਿਫਿਰਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕ
ਤਾਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸੇਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁ
ਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈ
ਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸੇਵੇਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ
॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾ
ਵਣਿਆ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ॥
ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿਰਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਾਚਿਸਮਾਵ
ਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਆ
ਇਆਮਨੁਭਰਮਾਵਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ

॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈ
ਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤ
ਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋ
ਨੀਥਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਸੇਜਨਰਾਤੇ
ਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾਹਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣ
ਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁ
ਆਪੇਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈ
ਵਿਡਾਣੀ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੋਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਨਿ
ਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਕੋਈ
ਮਹਲੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿ
ਗੁਰਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀ
ਕੋਵਥੁਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾ
ਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇ
ਕੁਲਤਾਰੇ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸ

ਤੁਮੁਣ੍ਹਾਬਾਗੁਭਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਠਗਿਗਏਹਿਚੇਤਾਣੇ॥ਜਿਸੈਵਖੁਹੋਵੈਤਿਸੁਹੁਕਮੈਸੁ

ਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਮਨਜੀਤਿ

ਹਸਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆ

ਵਣਿਆ॥੮॥੧੩॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾ

ਈ॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਸ

ਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪੁਨਿਵਾਰਣਿਆ॥ਆਪੁ

ਗਵਾਏਤਾਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ

ਆਸੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਗ

ਰੁਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਸੰ

ਸਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੋਆਪੇਖਪਿ

ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਆਤਮਘਾਤੀਹੈਜਗਤਕ

ਸਾਈ॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਬਿਨੁਮਜੂਰੀਭਾਰੁਪਹੁਚਾਵਣਿਆ॥੪॥

ਇਹੁਜਗੁਵਾੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਲੀ॥ਸਦਾਸਮਾਲੇਕੋਨਾਹੀਖਾਲੀ॥ਜੇਹੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇ

ਹੀਵਰਤੈਵਾਸੂਵਾਸੁਜਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਰੋਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸ

ਰਿਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਦੁਖੀਏਨਿਤਿਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸਾਂਤਿਨਪਾਵਣਿਆ

॥੬॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਆਪਿਕਰੇਤਾਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈ॥ਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾ

ਏਤੇਹਾਵਰਤੈਆਪੇਬਾਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤਿਸੁਬਾਝਹੁਸਚੇਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿ

ਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾ

ਵਣਿਆ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿ

ਵਸਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ

ਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਹੈਸ
ਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਅਵਰਾਆਖਿਸੁਨਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਿਰਤਾਲਿਵ
ਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿ
ਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੩॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜੋਚਿਤਿਨਹੋਈ॥ਤਿਸਦਾਹੁਕ
ਮੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿ
ਆ॥੪॥ਅਜਬਕੰਮਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ॥ਇਹੁਮਨੁਭੂਲਾਜਾਂਦਾਫੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਵਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿ
ਉਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਹਿਖੋਟੇਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸ
ਲਾਹੀ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੭॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨ
ਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥
੧੫॥੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁ
ਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥ਰਸਨਾ
ਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਨਦਰਿਕ
ਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰ
ਭਤੇਰੀ॥ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਹੈਘਣੇਰੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀ
ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਹੈਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸ

ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੋਈਨਪਾਵੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋ
ਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀਰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁ
ਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿ
ਖੁਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਜਿਸਨੋਆਪਿਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਵਲਾ
ਏ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਆਪੇਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਆਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਆ
ਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਆਪੇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾ
ਤੂੰਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਸੇਸਾਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸੁਭਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਾਸਾ
ਲਾਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਲਾਹਣਿਆ॥ਸ
ਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚਿਰਾਤੇਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਾਸਚੁਸ
ਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਾਤੀਸਚੁਸੁਣਿ
ਆਖਿਵਖਾਨਣਿਆ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭਆਵਣ
ਜਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਹਚਲੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਾਲਾਹੀ
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿ
ਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾਏਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲੇਖਾ
ਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚਸਬਦਿ
ਸਾਲਾਹੀਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇ
ਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮ
ਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩

ਵਰਨਾਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਪਵਹਿਘਣੇਰੇ॥ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁ
ਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐ
ਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਲੋਭੁਅਭਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿ
ਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਫਿਰਿਓਹੁਮਰੈਨਮ
ਰਣਾਹੋਵੈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਮਾਇਆਮਹਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਸਦਰਹੈਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਲਾਹੇਸਭਘਟਅੰਤਰਿਸਚੋਸਾਚੁਸੁਹਾਵਣਿਆ
॥੫॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਨ
ਦਰੀਆਵੈਸਚੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚੁਮਨਅੰਦਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ
॥ਸਦਾਸਚੁਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਸਚੇਲਾਗੈਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੮॥੧੯॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲੁਹੈਬਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿ
ਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਸਾਲਾਹੀਜਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਗ
ਵਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਨਿ
ਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੋਸੁਣਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗਵਾਏ॥
ਨਿਰਮਲੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕੇਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ਨਿਰਮਲੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਮੁਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋ
ਨਿਰਮਲੁਸੇਵੇਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਵਾਜੈਅ
ਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਤੇਸਭ[illegible]
ਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲੁਮਨੂਆਹਰਿਸਬਦਿਪਰੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਲਗੇਬ
ਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੋਸਬਦੇਸੋਹੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿ
ਮਨੁਤਨੁਮੋਹੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਮਲੁਕਦੇਨਲਾਗੈਮੁਖੁਊਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮ
ਨੁਮੈਲਾਹੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੈਲਾਚਉਕਾਮੈਲੈਥਾਇ॥ਮੈਲਾਖਾਇਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏ॥
ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਹੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ਸੇਨਿ
ਰਮਲਜੋਹਰਿਸਾਚੇਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੧੯॥੨੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਗੋਵਿੰਦੁਊਜਲੁਊਜਲਹੰਸਾ॥
ਮਨੁਬਾਣੀਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨਸਾ॥ਮਨਿਊਜਲੁਸਦਾਮੁਖਸੋਹਹਿਅਤਿਊਜ
ਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਗੋ
ਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਕਹੈਦਿਨਰਾਤੀਗੋਬਿਦਗੁਣਸਬਦਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੋਬਿਦੁਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭੈਊਜਲਹਉਮੈਮਲੁਜਾਏ॥ਸਦਾਅ
ਨੰਦਿਰਹਹਿਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸੁਣਿਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨੂ
ਆਨਾਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ॥ਸਚਾਤਾਲੁਪੂਰੇਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ਊਚਾਕੂਕੇਤਨਹਿਪਛਾ
ੜੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜੋਹਿਆਜਮਕਾਲੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏਅੰ
ਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੫॥

ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਿੜਬੰਧਿ
ਨਾਚੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵ
ਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁ
ਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿ
ਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋ
ਤੇਰਾਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰ
ਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥
ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰ
ਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਸ
ਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵ
ਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥
ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਧੁਸਾ
ਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐ
ਮਨਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥੨੨॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾ
ਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀ

ਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਊਚੋਊਚਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿ
ਲਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕ
ਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਭਾਇ
ਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਚਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁਨਠਾਉ॥ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪ
ਲਤੁਤਿਨੀਦੋਵੈਗਵਾਏਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿਆਕਾ
ਗਦਮਸੁਖੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੋਈ॥ਕੂੜੁਲਿਖਹਿਤੈਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਜ
ਲਿਜਾਵਹਿਕੂੜਿਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੇ
ਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਬੈਠਾਵੇਖੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇ
ਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੨॥੨੩॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਆਤਮਰਾਮੁਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾ
ਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋਵੈ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਾਤਾਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵ
ਣਿਆ॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥
ਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਨਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਕਾਰੈਲਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁ
ਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ
॥੩॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਬਿਰਥਾ

ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾ
ਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੂੜਿਲਾਗੇਕੂੜੇਫਲਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਡੁਬੇਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੇਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੬॥
॥ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਸਿਧਸਾ
ਧਿਕਮੋਨਿਧਾਰੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਸੋਈ॥ਹੋਰੁਕਿਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਵੈਸੋ
ਲੇਵੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥
ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਹਰਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇ
ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੈਆਪੇਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਵੰਞਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮ
ਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਇ
ਆ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋ
ਈਗੁਰਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਚੁਨੇਤ੍ਰੀਪਾ
ਇਆ॥ਅੰਤਰਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਰੀਰਹੁਭਾਲਣਿਕੋਬਾਹ
ਰਿਜਾਏ॥ਨਾਮੁਨਲਹੈਬਹੁਤੁਵੇਗਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੂਝੈਨਾਹੀ
ਫਿਰਿਘਿਰਿਆਇਗੁਰਮੁਖਿਵਥੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾ
ਹਰਿਪਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਵੇਖੈਹਉਮੈਮੈਲੁਜਾਏ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਸਦਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਧਾਵਤੁਰਹਾਏ॥ਦਸਵੈ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਓਥੈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁ

ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਪ
ਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ
ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ
ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ
ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀ

ਤੇਨੁਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਚਲਤਚਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇ
ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਕੋਸਹਜੁਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਸੋਹਹਿਆਪੇਜਗੁਮੋਹਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਦਰੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ
॥ਤੂੰਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰੇਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਸਦਾ
ਹੈਮੁਕਤਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਆਪੇਹੈਸਚਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਆ
ਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ॥ਆਪੇਮੋਹੁਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁ
ਣਦਾਤਾਗੁਣਗਾਵੈਆਪੇਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥
ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਵੈਤੂੰਆਪੇਕਾਰੈਲਾਵਣਿਆ
॥੬॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਏ॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਊਚਾਊਚੋਹੋਈ॥ਜਿਸੁਆ
ਪਿਵਿਖਾਲੇਸੁਵੇਖੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਲਣਿਆ
॥੮॥੨੬॥੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭ
ਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ॥ਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ
॥ਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਘਰਮਹਿਧਰਤੀਧਉਲੁਪਾਤਾਲਾ॥ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਹੈਬਾਲਾ॥ਸ
ਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਹਉਮੈਮਾ
ਰੇਸਚੋਸਚੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਭਾਈ॥

ਦੁਹੀਮਹਿਕੋਸ੍ਵਾਦੁਨਪਾਈ॥ਦੋਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈਗੁਰਮਤਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਧਰਤੀਮਾਹਿਦੂਜੈਕਾਇਆਅਨੇਕਾਝਾਤਨੁਹੋਵੈਵਿਚਿਹ
ਉਮੈਰੋਗਾ॥ਪਰਮਾਤੁਸਬਦੁਹੈਸੁਖਦਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੫॥
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਟੁਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਮਲੁਬਿ
ਗਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਰਤ
ਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੇਸਦਾਵਾਪਾਰੀਲਾ
ਹਾਨਾਮੁਸਦਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਵਥੁਰਾਖੈਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣ
ਜਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥
੮॥੨੭॥੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਭਾਉਦੂਜਾਜਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿਗੁਣਮਹਿਆਪਿਸਮਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਣਿਆ+॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੁਦਾਤਾਕ
ਸਚਾਨਾਮੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੋਹਹਿਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਇਕੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਮੈ
ਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਫਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤਰਿਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸ
ਬਦਿਸੁਹਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਦੂਜੈਭਾਇਕਰੁਲਾਏ॥ਨਾ
ਵਹੁਭੂਲੇਦੇਇਸਜਾਏ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਲੇਖਾਲੇਵੈਰਤੀਅਹੁਮਾਸਾਤੋਲਕਢਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਚੇਤੇਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਮੁਠੀਰੋਵੈਧਾਹੀ॥ਖਰੀਕੁਆਲਿਓਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀਪਾਵ
ਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਦੂਰਿਦਿਖਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਖਿਆ
ਕੰਠਿਲਾਇਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਵੈਸੇਜਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਦਿਬੁਲਾਏ॥ਆਪਣਾਨਾਉਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੮॥੨੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਉਤਮੁਜਨਮੁਸੁਥਾਨਿਹੈਵਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਘਰਮਾਹਿਉਦਾ
ਸਾ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਰਸਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾ
ਰੀਪੜਿਬੁਝਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਲਖਅਭੇਉਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਉਪਾਇਨਕਿਤੀਪਾਇਆਜਾ
ਏ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਪੜੈਨ
ਹੀਬੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਕਾਰਣਿਲੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬੰਧਨਤੂਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀਗੁ
ਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਆਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੈ
ਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਮਹਿਰਾਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਹਉਹਉਕਰੇਤੈਆਪੁਜਣਾਏ॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਏ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿ
ਕਿਛੂਨਹੋਵੈਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਉਪਜੈਪਚੈਹਰਿਬੂਝੈਨਾਹੀ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਇਆਹੈਬਿਰਥਾਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾ
ਵਣਿਆ॥੬॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿੰਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਐਸੇਕਰਮਕਮਾਏ
॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਿਨੈਵਿ
ਰਲੈਜਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹ
ਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ
॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸੋਹਹਿਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੯॥੨੯॥੩੦॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤਕਹਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਹਾਦੁ
ਖੁਪਾਵਹਿ॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਣਿਆ॥੧॥
ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਹ
ਰਿਰਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦੁਪੜਹਿਹਰਿਰਸੁਨਹੀਆਇਆ॥
ਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂ

ਤ੍ਰਿਹਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅਕਥੋਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਣਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੋਭਾਵੈ॥
ਸਚੋਸਚੁਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਸੁਸਚੋ
ਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੪॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨਾਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਨਿ
ਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਘਟਭੀਤਰਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿ
ਤਤੁਨਜਾਣਹਿ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਮੋਹਬਿਆਪੇਕਿਛੁ
ਸੂਝੈਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦੁਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਮ
ਨਮੁਖਨਬੂਝਹਿਦੂਜੈਭਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇ
ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾ
ਦੂਖੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਾਮੋਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥
੩੦॥੩੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤੁਪਛਾਣੈ
ਸੋਪੰਡਿਤੁਹੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਹਿਸੇਜਨਨਿਰ
ਮਲਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿਹਕਰਮੀਜੋਸਬਦੁਬੀਚਾ
ਰੇ॥ਅੰਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਏਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟਿਸ
ਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨਹੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਿਬੇਕੁਸਦਾਆਪੁਵੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁ
ਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਸੰਤਚੁਗਹਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਸਰਿਵਸੈ
ਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈਹਰਿਸਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਪਰੁਮੈਲੁਨਜਾਈ॥

ਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥ ਦੀਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁ
ਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਟਿ
ਆਅੰਧਿਆਰਾਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪਛਾਨਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਤੈ
ਆਪੇਵੇਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੧॥੩੨॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੩
ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਦੀਸਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਹਰਿਦ
ਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰ
ਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਕਮਾਵੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥
ਪੇਈਅੜੈਧਨਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਫਿਰਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁ
ਦੋਵੈਗਵਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਕੰਤੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਵੇਖੈਨਾਲੇ॥ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥
੫॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥
ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬
੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੇਸੋਕਾਹੇਆਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਜਾਣੈ॥ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਕਉਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥

ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ
ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰੁਪਰਸਾ
ਦੁਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੂੰਆਪੇਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਭ
ਗਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਭੀਜੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਾਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇ॥ਤੁਧੁਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਜਾਚਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤੂੰਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਿ
ਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤੂੰਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆ
ਈਐਸਬਦੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਰਸਨਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਾਮੁਸ
ਲਾਹੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਮਨਮੁਖੁਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜੂਐਜਨਮੁਸਭਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਲੋ
ਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵਡਿਆ
ਈ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਭਉਭੰਜਨੁਗੁ
ਰਸਬਦੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੩੪॥

ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਲੈਗੁਝਾਰਖਿਆ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸ
ਭਤੇਊਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਕਲਿਮਹਿਨਾਮੁ
ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਸਚੈਧਾਰੇਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹ

ਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਫਿਰਦੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇ
ਤੀਸਾਖੋਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਹਿਰਦੈਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾਪੇ
ਪਵਨਾ॥ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਨਾ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਭਨਾ
ਕੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸਿਞਾਪੈ॥ਜਿਨਪੀਆਸੇਈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਸਾਚਿਅਘਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਧਨ
ਵੰਤਾਸੋਵਡਸਾਹਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪਹਿਲੋਦੇਤੈਂਰਿਜ
ਕੁਸਮਾਹਾ॥ਪਿਛੋਦੇਤੈਂਜੰਤਉਪਾਹਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਸੁਆਮੀ
ਲਵੈਨਕੋਈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਤੂੰਤੁਠਾਸੋਤੁਧੁਧਿਆਏ॥ਸਾਧਜਨਾਕਾ
ਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਏ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਤਿਸੁਦਰਗਹਠਾਕਨਪਾਵਣਿਆ
॥੭॥ਤੂੰਵਡਾਤੂੰਊਚੋਊਚਾ॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਅਤਿਮੂਚੋਮੂਚਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੈਵੰ
ਞਾਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੩੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁਜੁਗਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਆਨੀਕਉਣੁਸੁਬਕਤਾ॥ਕਉ
ਣੁਸੁਗਿਰਹੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀਕਉਣੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਕਿਨਿਬਿਧਿ
ਬਾਧਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਛੂਟਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਕਉਣਕਰਮ
ਕਉਣਨਿਹਕਰਮਾ॥ਕਉਣੁਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਣੁਸੁਸੁਖੀਆਕਉ
ਣੁਸੁਦੁਖੀਆ॥ਕਉਣੁਸੁਸਨਮੁਖੁਕਉਣੁਵੇਮੁਖੀਆ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੀ
ਐਕਿਨਿਬਿਧਿਬਿਛੁਰੈਇਹਬਿਧਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਣੁਸੁ
ਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਕਉਣੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਕ
ਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਕਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥
੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥

ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਹਕਰਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖੁਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀ
ਐਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁ
ਜਿਤੁਪਾਵਣੁਰਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾ
ਲਾਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬ
ਣਤਬਣਾਈਆਪੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਥਾਪੇ॥ਇਕਸੁਤੇਹੋਇਓਅਨੰਤਾਨਾਨਕ
ਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜ੍ਹਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾ
ਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪਰਬਤੁਤੂੰਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥ਤੁਮਸੰਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀ
ਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂੰਦੇ
ਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕੰਢੈਚਾੜ੍ਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿ
ਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਹੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁ
ਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਕਿ
ਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਧੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾ
ਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸਕਉਤੂੰਪ੍ਰਭਭਇਆਸ
ਹਾਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਾਉਨਲਗੈਕਾਈ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗ

ਟਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੈ
ਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥੩॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥
ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ
ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥
ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮ
ਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇ
ਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜ
ਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥
ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀ
ਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾ
ਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰ
ਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ
ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾ
ਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂ
ਰੇ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ
ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂ
ਰੇ ॥੪॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥ ਸਭ ਛਡਾਈ ਖ

ਜਸਿਆਪਿਹਰਿਜੀਪਛਾਣੀਨਹੁਰੇ॥੭॥ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵਣੋਤਸਟਸੁਣੇਏਹੋਈਸੁਰੇ
॥੭॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਾਚਨਾਇਹਰਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੁਰੇ॥੮॥੫॥੩੪॥ਮਹਲਾ੧॥੧॥
ਮਹਲਾ੩॥੩੨॥ਮਹਲਾ੪॥੧॥ਮਹਲਾ੫॥੫॥ਜੁਮਲਾ॥੩੯॥

ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਘਰੁ੪ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਭ੍ਰਮੇਥਕਿ
ਆਏਪ੍ਰਭਕੀਸਾਮ॥ਧੇਨੁਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮ॥ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁ
ਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮ॥ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿ
ਸਰਾਮ॥ਜਿਤੁਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿਨਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮ॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋ
ਲਰਸਸਣੁਦੇਹੀਸਭਖਾਮ॥ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕੰਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮ
॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਜਿ
ਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿ
ਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾ॥ਇ
ਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆ
ਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਸੋ
ਪ੍ਰਭੂਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੰਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿ
ਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋ
ਹੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਵਿਨਾ
ਸੀਓਹੁ॥ਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈ
ਲਈਅਹਿਖੋਹਿ॥ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਚ

ਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿ
ਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣ
ਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ
ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਨਿ ਧੰਨਿ ॥
ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾ
ਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ
ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ
ਆਸਾ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਅਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁ
ਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਜਿਨ
ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਆ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
ਹੋਇ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰ
ਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰ
ਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾਵ
ਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ
ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ
ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥

ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ॥ਹਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਆਸੇ
ਤੁ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭ
ਦੇਤੁ॥ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾ
ਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਆਣਿਮਿ
ਲਾਵੈਮਾਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖੁ
ਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜਿੰਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥
ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ਜੋਹਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈ
ਆਸਿਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾ
ਇ॥ਅਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥੮॥ਕਤਿਕਿਕਰਮਕ
ਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ॥ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਂਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗ॥ਵੇਮੁ
ਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗ॥ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇ
ਆਭੋਗ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੋਜ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵਈ
ਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ॥ਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ॥ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨ
ਸਹਿਸਭੇਸੋਚ॥੯॥ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆਹ॥ਤਿ
ਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲੜੀਆਹ॥+ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਹ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾ
ਜੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਹ॥ਮੰਘਿ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆਹ॥੧੦॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈ
ਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹੁ॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਚਰਨਾਰਬਿੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾ
ਹੁ॥ਓਟਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਰਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹੁ॥ਬਿਖਿਆਪੋਹਿ

+ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆਹ॥ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆਹ॥

ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕ
ਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹ
ਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥
ਪੋਖੁ ਸੋਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ
ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾ
ਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿ
ਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁ
ਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ
ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ
ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿ
ਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀ
ਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ
ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿ
ਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰ
ਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭ
ਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦਿਨਰੈਣਿ॥ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਿਰੈ
ਣ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਣੀਪਵਾਂਮੁਖਿਬੋਲੀਮਿਠੜੇਵੈਣ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿ
ਮੇਲਹੁਸਜਣੁਸੈਣ॥ਜੋਜੀਅਹਰਿਤੇਵਿਛੁੜੇਸੇਸੁਖਿਨਵਸਨਿਭੈਣ॥ਹਰਿਪਿਰਬਿਨੁਚੈਨੁਨਪਾ
ਈਐਖੋਜਿਡਿਠੇਸਭਿਗੈਣ॥ਆਪਿਕਮਾਣੈਵਿਛੁੜੀਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੇਣ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
ਰਾਖਿਲੇਹੁਹੋਰੁਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣ॥ਹਰਿਤੁਧੁਵਿਣੁਖਾਕੂਰੂਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਬੇਨੰਤੀਆਹਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਨੈਣ॥੧॥ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਰਿਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥
ਮਰਣਿਜੀਵਣਿਆਰਾਧਣਾਸਭਨਾਕਾਆਧਾਰੁ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡਾਜਿਸੁਪਰਵਾ
ਰੁ॥ਊਚਾਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਕਿਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਾਕੀਹੋਇਛਾ
ਰੁ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦੈਆਲਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥
ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣਈਕੋਨਾਹੀਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸਿਰਹੇਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰੁ॥
ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਪ੍ਰਭਕੰਉਸੇਵਦੇਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੨॥ਸੰਤਅਰਾਧਨਿਸਦਸਦਾਸਭਨਾਕਾ
ਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦਿਤੀਅਨੁਜਿੰਦੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਆਰਾਧੀ
ਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸੁਰੁਬੇਅੰਤੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ
ਨਰਾਇਣੋਸੋਕਹੀਐਭਗਵੰਤੁ॥ਜੀਅਕੀਲੋਚਾਪੂਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁ॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਜ
ਪਿਹਰੀਦੋਖਸਭੇਹੀਹੰਤੁ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਹਰਿਆਹੋਵੈਜੰਤੁ॥੩॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰ
ਭਪੂਰਣੋਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਥਾਉ॥ਹਰਿਓਟਗਹੀਮਨਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਂਨਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਨਧੂੜੀਸੰਗਿਸਮਾਉ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਤੇਰਾਦਿਤਾਪੈਨਾਖਾਉ॥ਉਦ
ਮੁਸੋਈਕਰਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਉ॥ਦੂਜੀਜਾਇਨਸੁਝਈਕਿਥੈਕੂਕਣਜਾਉ॥ਅਗਿ
ਆਨਬਿਨਾਸਨਤਮਹਰਣਊਚੇਅਗਮਅਮਾਉ॥ਮਨੁਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਮੇਲੀਐਨਾਨਕਏਹੁ
ਸੁਆਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਾਤਿਤੁਦਿਨਿਹਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਮਾਝਕੀਤਥਾਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ਮਲਕਮੁਰੀਦਤਥਾਚੰਦ੍ਰਹੜਾਸੋਹੀਆਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ

ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਹਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁਦੀਪਕੁਤਿਹਲੋਇ॥ਅਮਰ
ਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਾਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਿਲਗਾਥਣਦੁ
ਧਿ॥ਦੂਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀਸੁਧਿ॥ਤੀਜੈਭਯਾਭਾਭੀਬੇਬ॥ਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉਪੰਨੀਖੇਡ॥
ਪੰਜਵੈਖਾਣਪੀਅਣਕੀਧਾਤੁ॥ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈਜਾਤਿ॥ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁ॥
ਅਠਵੈਕ੍ਰੋਧੁਹੋਆਤਨਨਾਸੁ॥ਨਾਵੈਧਉਲੇਉਭੇਸਾਹ॥ਉਡਿਆਹੰਸੁਦਸਾਏਰਾਹ॥

ਦਸਵੈਦਧਾਹੋਆਸੁਆਹ॥ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਹ॥

ਆਇਆਗਇਆਮੁਇਆਨਾਉ॥ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧੁਪਿਆਰੁ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਡੁਬਾਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੧ ਦਸਬਾਲਤਣਿਬੀਸ
ਰਵਣਿਤੀਸਾਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ॥ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਬੋਢੇ
ਪਾਆਵੈ॥ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁਅਸੀਹਾਂਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ॥ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾ
ਸਣੀਮੂਲਿਨਜਾਣੈਅਪਬਲੁ॥ਢੰਢੋਲਿਮੁਢੂਢਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗੁਧੂਏਕਾਧ
ਵਲਹਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਤੀ
॥ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇ
ਲੁਤੁਮਾਤੀ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰ
ਗਿਚਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਸੋਸੇਵਹੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿ
ਧਾਤੀ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡਪੁਰਖੁਵਡਾਤੀ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆ
ਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁ
ਰਤਿਸਮਾਇ॥ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿ
ਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਜਾਭਜੈਤਾਠੀਕਰੁਹੋਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁ

ਗਵਿਹੂਣਿ ਪਤਿ ਪਾਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦੇਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

ਓਹਿਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਫਾਕਰੀਕੈਪਾਣੀਪਇਆਲਿ॥ਕੈਵਿਚਿਧਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰਧਿਰ
ਹਾਸਿਰਿਭਾਰਿ॥ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆਕਪੜੁਪਹਿਰਾਧੋਵਾਸਦਾਕਾਰਿ॥ਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾ
ਲਾਬੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾਮਲੁਧਾਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰ॥ਨਾਹਉਨਾਮੈਨਾ
ਹਉਹੋਵਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਵਸਤ੍ਰਪਖਾਲਿਪਖਾਲੇਕਾਇਆ
ਆਪੇਸੰਜਮਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਾਹਰਹੁਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈ॥ਅੰਧਾਭੂਲਿ
ਪਇਆਜਮਜਾਲੇ॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਘਾਲੇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾ
ਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਂਇਆਹੰਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਨਹੀਕੀਆ
ਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਮੂਰਖੁਭੋਗੇਭੋਗੁਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਸੁਖਹੁਉਠੇਰੋਗਪਾਪਕਮਾਇ
ਆ॥ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ॥ਮੂਰਖਗਣਤਗਣਾਇਝਗੜਾਪਾਇਆ
॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਬੇੜੁਝਗੜੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ਕੂੜੁਬੋਲਿਮੁਰਦਾਰੁਖਾਇ॥ਅਵਰੀਨੋਸਮਝਾਵਣਿਜਾਇ॥
ਮੁਠਾਆਪਿਮੁਹਾਏਸਾਥੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ॥੧॥ਮਃ੪ ਜਿਸਦੈਅੰਦਰਿਸਚੁ
ਹੈਸੋਸਚਾਨਾਮੁਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏ॥ਓਹੁਹਰਿਮਾਰਗਿਆਪਿਚਲਦਾਹੋਰਨਾਨੋਹਰਿਮਾ
ਰਗਿਪਾਏ॥ਜੇਅਗੈਤੀਰਥੁਹੋਇਤਾਮਲੁਲਹੈਛਪੜਿਨਾਤੈਸਗਵੀਮਲੁਲਾਏ॥ਤੀਰਥੁਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਓਹੁਆਪਿਛੁਟਾਕੁਟੰਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਛਡਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਏ
੨॥ ਪਉੜੀ ਇਕਿਕੰਦਮੂਲੁਚੁਣਿਖਾਹਿਵਣਖੰਡਿਵਾਸਾ॥ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿ
ਫਿਰਹਿਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸਾ॥ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾ॥ਬਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀ

ਕਾਬੂਨਆਵੈਨੈਨੈਜੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ।ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ।ਨਾ
ਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਾ॥੫॥ ਸਲੋਕਮ:੧
ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮਾਹੋਇਪਲੀਤੁ।ਜੋਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁ।
ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਹਛੈਮੁਖਿਲੇਹੁ।ਅਵਰਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਝੂਠੇਅਮਲਕਰੇਹੁ
॥੧॥ਮ:੧ਜਾਹਉਨਾਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਕਿਹੁਨਾਹੀਕਿਆਹੋਵਾ।ਕੀਤਾਕਰਣਾਕਹਿਆਕਥ
ਨਾਭਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾਂ।ਆਪਿਨਬੁਝਾਲੋਕਬੁਝਾਈਐਸਾਆਗੂਹੋਵਾਂ।ਨਾਨਕਅੰਧਾ
ਹੋਇਕੈਦਸੈਰਾਹੈਸਭਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੈ।ਅਗੈਗਇਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਹਿਸੁਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਭਤੂੰਘੜੀਮੂਰਤਵੀਚਾਰਾ।ਤੂੰਗਣਤੈਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ।ਪੜਿਆਮੂਰਖੁਆਖੀਐਜਿਸੁਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਨਾਉ
ਪੜੀਐਨਾਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ।ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ।
ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਾ।ਜਿਸਦਾਜੀਉਪਰਾਣੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾ
ਰਾ।ਸਚਾਸਾਹੁਇਕੁਤੂੰਹੋਰੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾ॥੬॥ ਸਲੋਕਮ:੧
ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰਾਣੁ।ਸਰਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸ
ਲਮਾਣੁ।ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ।ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀ
ਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ॥੧॥ਮ:੧ ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੂਅਰਉਸੁਗਾਇ।
ਗੁਰੁਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰੁਨਖਾਇ।ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ।ਮਾਰ
ਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਗਲੀਕੂੜੀਈਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਮ:੧
ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ।ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾ
ਇ।ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ।ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲ
ਮਾਣੁਸਦਾਇ।ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਕਿਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਾਪਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਅਨਿਅੰਦਰਿਰਤਨਭੰ

ਡਰਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਨ ਲਘਿਆ ਪੈ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੈ ਪਚਿ ਮੁਏ
ਨਾਮੁ ਨਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕ ਮੁਚਾਵਹੁ ਭੁਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਕਿਮੁਆ ਰੋ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਧ
ਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀ
ਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ
ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨ
ਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮ: ੪ ਪਰਹਰਿ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜ
ਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ
ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀ
ਓ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰ
ਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ
ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿ
ਤ ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ
ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿ
ਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ ਮ: ੧
ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏ
ਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ ਮ: ੧

ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੁਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈਵਾਉ॥ਸੁਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਹੋ
ਵਨਿਨਾਨਕਸਭੋਜਾਉ॥ਭੀਤੂਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੪॥
ਪਉੜੀ॥ ਬਦਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ॥ਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨ
ਪਛਾਣਈ॥ਕਲਹਿਬੁਰੀਸੰਸਾਰਿਵਾਦੇਖਪੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਰਮੇਪਚੀਐ॥
ਰਾਹਦੋਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਝਸੀ॥ਕੁਫਰਗੋਅਕੁਫਰਾਣੈਪਇਆਦਝਸੀ॥ਸਭਦੁ
ਨੀਆਸੁਬਹਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਸਿਝੈਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੯॥
ਸਲੋਕਮ:੧ ਸੋਜੀਵਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋ
ਇ॥ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇ॥ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇ॥ਰਾਜਿਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗੁ॥ਰੰ
ਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ॥ਨਾਨਕਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥
ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਧੈਹੋਇ॥ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ॥ਕਿਆਮੇਵਾਕਿਆਘਿਉਗੁ
ੜੁਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆਮਾਸੁ॥ਕਿਆਕਪੜੁਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕੀਚਹਿਭੋਗਬਿ
ਲਾਸ॥ਕਿਆਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈਮਹਲੀਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿ
ਣੁਸਭੇਟੋਲਵਿਣਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੀਦੈਕਿਆਹਥਿਸਚੁਪਰਖੀਐ॥
ਮਹੁਰਾਹੋਵੈਹਥਿਮਰੀਐਚਖੀਐ॥ਸਚੇਕੀਸਿਰਕਾਰਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇ
ਸਿਰਦਾਰੁਦਰਿਦੀਬਾਣੀਐ॥ਫੁਰਮਾਨੀਹੈਕਾਰਖਸਮਿਪਠਾਇਆ॥ਤਬਲਬਾਜਬੀ
ਚਾਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ॥ਇਕਿਹੋਏਅਸਵਾਰਇਕਨਾਸਾਖਤੀ॥ਇਕਨੀਬਧੇਭਾਰ
ਇਕਨਾਤਾਖਤੀ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਜਾਪਕਾਤਾਕਟਿਆਰਹੀਸੁਪਲਰਿਵਾੜਿ
॥ਸਣੁਕੀਸਾਰਾਚਿਥਿਆਕਣੁਲਇਆਤਨੁਝਾੜਿ॥ਦੁਇਪੁੜਚਕੀਜੋੜਿਕੈਪੀਸਣਆ
ਇਬਹਿਠੁ॥ਜੋਦਰਿਰਹੇਸੁਉਬਰੇ ਨਾਨਕਅਜਬੁਡਿਠੁ॥੧॥ਮ:੧ ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਾ
ਕਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ॥ਖੁੰਢਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ॥ਰਸੁਕਸੁਟਟਰਿਪਾਈਐ
ਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ॥ਭੀਸੋਫੋਗੁਸਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗਿਜਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀਐਵੇਖਹੁ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਢੋਕਾਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਮਰਣੁਨਚਿਤਿਆਸਘਣੇਰੀਆ॥ਮ
ਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰੀਆ॥ਆਪਨੜੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿਚੰਗੇਰੀਆ॥ਜ
ਮਰਾਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖਹੇਰੀਆ॥ਮਨਮੁਖਲੂਣਹਰਾਮਕੀਆਨਜਾਣਿਆ॥ਬਧੇ
ਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਣਿਆ॥ਸਚੁਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀ॥
ਕਰਸਨਿਤਖਤਸਲਾਮੁਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਮਛੀਤਾਰੂਕਿਆਕਰੇਪੰਖੀਕਿਆਆਕਾਸੁ॥ਪਥਰਪਾਲਾਕਿਆਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਆ
ਘਰਵਾਸੁ॥ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ॥ਬੋਲਾਜੇਸਮਝਾਈਐਪੜੀ
ਅਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠ॥ਅੰਧਾਚਾਨਣਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸ॥ਚਉਣੇਸੁਇ
ਨਾਪਾਈਐਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਵੈਘਾਸੁ॥ਲੋਹਾਮਾਰਣਿਪਾਈਐਢਹੈਨਹੋਇਕਪਾਸ॥
ਨਾਨਕਮੂਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾਵਿਣਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਕੈਹਾਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਰੁ
ਅਗਨੀਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਾਰੁ॥ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਾਰੁ॥ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿ॥ਰਾਜਾਮੰ
ਗੈਦਿਤੈਗੰਢੁਪਾਇ॥ਭੁਖਿਆਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ॥ਕਾਲਾਗੰਢੁਨਦੀਆਮੀਹਝੋਲ॥
ਗੰਢੁਪਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲ॥ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ॥ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ॥
ਏਤੁਗੰਢਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੂਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਰ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਿ
ਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇ
ਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਇਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖਰੇਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇ
ਸਟੀਅਹਿਬਾਹਰਵਾਰਿ॥ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅਹਿਕਿਸੁਆਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥
ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾ
ਰਣਹਾਰੁ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਗਣਤਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿ
ਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਹਮਜੇਰਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਇਕਾਰਾਇਆ॥ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਾਅਫਜੂਖੁਦਾਇ॥

ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਨਰਾ॥ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾਧਰਾ॥ਅਸਤਿਏ
ਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੨॥ਮਃ੧ ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦਆਦਮੀ॥ਨਸਪਤ
ਜੇਰਜਿਮੀ॥ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੩॥ਮਃ੧ ਨਸੂਰਸਸਿਮੰਡਲੋ॥
ਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੋ॥ਅੰਨਪਉਣਥਿਰੁਨਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੪॥ਮਃ੧
ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਆਕਸੇ॥ਹਮਾਰਾਏਕੁਆਸਵਸੇ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕ
ਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੫॥ਮਃ੧ ਪਰੰਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ॥ਦਰਖਤਆਬਆਸਕਰ॥ਦਿਹੰਦ
ਸੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੬॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇ
॥ਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਕਲਾਧਰੈਹਿਰੈਸੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸ
ਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣਿਆ॥ਮਨਮੁ
ਖਸਦਾਕੂੜਿਆਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣਿਆ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆ॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਪਛਾਣਿ
ਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਸੀਹਾਬਾਜਾਚਰਗਾਕੁਹੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹ॥ਘਾ
ਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਹਿਚਲਾਏਰਾਹ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇਅਸਗਾ
ਹ॥ਕੀੜਾਥਾਪਿਦੇਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀ
ਵਾਲੇਤਾਕਿਅਸਾਹ॥ਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹ॥੧॥ਮਃ੧
ਇਕਿਮਾਸਹਾਰੀਇਕਿਤ੍ਰਿਣੁਖਾਹਿ॥ਇਕਨਾਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਿ॥ਇਕਿਮਿਟੀਆਮ
ਹਿਮਿਟੀਆਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਉਣਸੁਮਾਰੀਪਉਣਸੁਮਾਰਿ॥ਇਕਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮਆਧਾ
ਰਿ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਮਰੈਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀਮਨਿਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਝੈਖਾਈਐ॥

ਸਚਾਸਚੁਸਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਰਾਸਿਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਲਾ
ਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਵਾਵਹਿਗਾਵ
ਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਾਕਰਹਿਬਿਭੂਤਾਸਿੰਙੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ
ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਹਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹੋਵਹਿ
ਰਾਜੇਰਸਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਜਾਵਹਿ
॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਜਾਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿਗਲਾਘਰਿਆਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਇ
ਰਚਾਵਹਿਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂੰਭਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇਕੂੜੁਕਮਾਵ
ਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਾਤੂੰਵਡਾਸਭਿਵਡਿਆਈਆਚੰਗੈਚੰਗਾਹੋਈ॥ਜਾਤੂੰਸਚਾ
ਤਾਸਭੁਕੋਸਚਾਕੂੜਾਕੋਇਨਕੋਈ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰ
ਣਾਧਾਤੁ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਭਰਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਕਾਰਸੁ
ਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਲਾਹਾਭ
ਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਗੁਬਾਰੁਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਸ
ਚੇਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾਈਐ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥
ਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਕਲਿਕਾਤੀਰਾਜੇਕਾਸਾਈ॥ਧਰਮੁਪੰਖਕਰਿਉਡਰਿਆ॥ਕੂੜੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰ
ਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਚੜਿਆ॥ਹਉਭਾਲਿਵਿਕੁੰਨੀਹੋਈ॥ਆਧੇਰੈਰਾਹੁਨਕੋਈ॥
ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੩
ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੋਲੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇਆ॥ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈ
ਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥
ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਚਲਣਸਾ
ਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਇਆ॥ਓਨਾਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ
੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ
ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰ
ਡੀਆ॥ਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਹਭੁ
ਖਤਿਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥
ਚਉਥੈਆਈਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈ
ਵਰਿਆਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਣੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੂਰਾਪਾਇਆ
॥ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ
॥ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੂਪੂਰਾਜਾਕਾਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੂੰਤਾਕਿਆਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾਈਐ॥ਮੁਠੀਧੰਧੈਚੋਰਿ
ਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਏਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ॥ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁਨ
ਪਾਇਸੁਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਕੋਇਨ
ਆਖੈਘਾਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ਸ
ਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੨
ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡੇਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗ

ਨਾਵਾਖੰਡੁ

ਗੀਤਾਕਰਮਿਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਮਿਗੁਰਪੀਰੁ॥ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰ
ਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥
ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾਉ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀ
ਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾਫਕੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈਤਾਉ॥ਸਤੀਪਹਰੀਸ
ਤੁਭਲਾਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾਸਿ॥ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜੈਘਟੈਰਾਸਿ॥
ਓਥੈਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਬੋਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਖਸਮੈਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੨ ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥
ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁ
ਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿ
ਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਹੋਰਕੇਤੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ॥
ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਵਿਗਸਿਆ॥ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਰਾਂਇਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸਿਆ॥ਸਚੈਦੈਦੀਬਾਣਿਕੂੜਿਨਜਾਈਐ॥ਝੂ
ਠੋਝੂਠੁਵਖਾਣਿਸੁਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਾਕਨਪਾਈਐ॥
ਸਚੁਸੁਣਿਬੁਝਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰੁਬਾਧਾਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀ
ਵਾਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ॥ਧਰਿਤਰਾਜੀਅੰਬਰੁਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਈ॥ਏਵਡੁਵ
ਧਾਮਾਵਾਨਾਹੀਸਭਸੈਨਥਿਚਲਾਈ॥ਏਤਾਤਾਣੁਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਿਕਰੀਭਿਆਖਿ
ਕਰਾਈ॥ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜਿ
ਸੁਉਪਰਿਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੨ ਆਖਣੁਆਖਿਨਰਜਿਆ
ਸੁਣਨਿਨਰਜੇਕੰਨ॥ਅਖੀਦੇਖਿਨਰਜੀਆਗੁਣਗਾਹਕਇਕਵੰਨ॥ਭੁਖਿਆ

ਭੁਖਿਆਉਤਰੈਗਲੀਭੁਖਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਭੁਖਾਤਾਰਜੈਜਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਸਭੁਕੂੜੁਕੂੜੁਕਮਾਈਆ॥ਵਿਣੁਸਚੇਕੂੜਿ
ਆਰੁਬੰਨਿਚਲਾਈਆ॥ਵਿਣੁਸਚੇਤਨੁਛਾਰੁਛਾਰੁਰਲਾਈਆ॥ਵਿਣੁਸਚੇਸਭੁ
ਖਜਿਪੈਨੈਖਾਈਆ॥ਵਿਣੁਸਚੇਦਰਬਾਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਆ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ
ਮਹਲੁਖੁਆਈਆ॥ਸਭੁਜਗੁਠਗਿਓਠਗਿਆਈਆਜਾਈਆ॥ਤਨਮਹਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਅਗਿਸਬਦਿਬੁਝਾਈਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰ
ਤੋਖੁਰੁਖੁਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲਗਿਆਨੁ॥ਰਸਿਰਸਿਆਹਰਿਆਸਦਾਪਕੈਕਰਮਿਧਿਆ
ਨਿ॥ਪਤਿਕੈਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਸੁਇਨੇਕਾਬਿ
ਰਖੁਪਤਪਰਵਾਲਾਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲਾ॥ਤਿਤੁਫਲਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਿਭਾਖਿਤਹਿ
ਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ॥ਅਠਿ
ਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪੂਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖੁ॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਲੋਭੁਕੋਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅ
ਗਿ॥ਪਵਹਿਦਝਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਝੂਠਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥
ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁਧੰਧੈਧਾਈਐ॥ਕਾਲੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁਨੀਆਈਐ॥
ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਮਾਰੇਦਾਈਐ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥
ਮੁਹਤੁਨਚਸਾਵਿਲੰਮੁਭਰੀਐਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥
੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਤੁੰਮੀਤੁੰਮਾਵਿਸੁਅਕੁਧਤੂਰਾਨਿਮੁਫਲੁ॥ਮਨਿਮੁ
ਖਿਵਸਹਿਤਿਸੁਜਿਸੁਤੂੰਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੰਢਨਿਕ
ਰਮਾਬਾਹਰੇ॥੧॥ਮਃ੧ ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਕਿਰਤੁਸਾਥਿਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚ॥
ਕਬਚੰਦਨਿਕਬਅਕਿਡਾਲਿਕਬਉਚੀਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐ
ਸਾਹਿਬਲਗੀਰੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣ

ਕਰਿਕਰਿਨਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਤੇਬਵਖਿਆਣਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ॥ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁ
ਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ॥ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ॥ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁ
ਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮ:੨
ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾ
ਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅ
ੜੈਡੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏ
ਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੧॥ਮ:੨ ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾ
ਪਾਰਖੁਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿ
ਹਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ॥ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੋਵਿ
ਸਟੁਪਰਵਾਣੁ॥ਸਰੁਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ॥ਅਗੈਓਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵਾ
ਹੇਦੜੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ
॥ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਹਨੀਵਾਰੀਆ॥ਮਹਲਾਮੰਝਿਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸ
ਵਾਰੀਆ॥ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕਮਿ
ਸਿਧਾਰੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾ
ਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥
ਸਲੋਕਮ:੧ ਮਾਰੂਮੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ॥ਰਾਜਾਰਾ
ਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ॥੧॥
ਮ:੨ ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰ
ਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿ

ਢਾਢੀਵਸਿਆ॥ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ॥ਖਸਮਹੁਪੂਰਾ
ਪਾਇਆਮਨਹੁਰਹਸਿਆ॥ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿਆ॥ਢਾ
ਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿ
ਆਰਿਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਖਤਿਅਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿ
ਆਵਿਚਿਪਾਹਿ॥ਧੋਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇ
ਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁ
ਖਛਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ॥
ਜਿਥੈਬੋਲਣਿਹਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ॥ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿਆ॥
ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਪਾਇਆ
ਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚੁਵਾਲਿਆ॥
ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਲਾਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈਬੇਤਾਲਿਆ॥
੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਭੈਵਿਚਿਜੰਮੈਭੈਮਰੈਭੀਭਉਮਨਮਹਿਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਭੈਵਿਣੁਜੀਵੈਬਹੁ
ਤੁਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਭੈਵਿਣੁਜੇਮਰੈਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਰਧਾਪੂਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਨਕਬਹੂੰਝੂਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਦੁਖੁਨਜਾਣੀਐ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਜਮਕਾ
ਡਰੁਕੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਸਦਹੀਸੁਖੁਦੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆ
ਲੁਤਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਾਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧ ਸਿਰੁਖੋਹਾਇਪੀਅਹਿਮਲਵਾਣੀਜੂਠਾਮੰਗਿਮੰਗਿਖਾ
ਹੀ॥ਫੋਲਿਫਦੀਹਤਿਮੁਹਿਲੈਨਿਭੜਾਸਾਪਾਣੀਦੇਖਿਸਗਾਹੀ॥ਭੇਡਾਵਾਗੀਸਿਰੁਖੋ
ਹਾਇਨਿਭਰੀਅਨਿਹਥਸੁਆਹੀ॥ਮਾਊਪੀਊਕਿਰਤੁਗਵਾਇਨਿਟਬਰਰੋਵਨਿਧਾਹੀ
॥ਓਨਾਪਿੰਡੁਨਪਤਲਿਕਿਰਿਆਨਦੀਵਾਮੁਏਕਿਥਾਊਪਾਹੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਦੇ
ਨਿਨਢੋਈਬ੍ਰਹਮਣਅੰਨੁਨਖਾਹੀ॥ਸਦਾਕੁਚੀਲਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਮਥੈਟਿਕੇਨਾਹੀ॥
ਝੁੰਡੀਪਾਇਬਹਨਿਨਿਤਿਮਰਣੈਦੜਿਦੀਬਾਣਿਨਜਾਹੀ॥ਲਕੀਕਾਸੇਹਥੀਫੁੰਮਣ
ਅਗੋਪਿਛੀਜਾਹੀ॥ਨਾਓਇਜੋਗੀਨਾਓਇਜੰਗਮਨਾਓਇਕਾਜੀਮੁੰਲਾ॥ਦਯਿ
ਵਿਗੋਏਫਿਰਹਿਵਿਗੁਤੇਫਿਟਾਵਤੈਗਲਾ॥ਜੀਆਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋ
ਈਰਖੈ॥ਦਾਨਹੁਤੈਇਸਨਾਨਹੁਵੰਜੇਭਸੁਪਈਸਿਰਿਖੁਥੈ॥ਪਾਣੀਵਿਚਹੁਰਤਨਉ
ਪੰਨੇਮੇਰੁਕੀਆਮਾਧਾਣੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਪੁਰਬੀਲਗੈਬਾਣੀ॥ਨਾਇ
ਨਿਵਾਜਾਨਾਤੈਪੂਜਾਨਾਵਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀ॥ਮੁਇਆਜੀਵਦਿਆਗਤਿ
ਹੋਵੈਜਾਂਸਿਰਿਪਾਈਐਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਿਰਖੁਥੇਸੈਤਾਨੀਏਨਾਗਲਨਭਾਣੀ॥ਵੁਠੈ
ਹੋਇਐਹੋਇਬਿਲਾਵਲੁਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ਵੁਠੈਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਸਭਸੈਪ
ੜਦਾਹੋਵੈ॥ਵੁਠੈਘਾਹੁਚਰਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦਹੀਵਿਲੋਵੈ॥ਤਿਤੁਘਿਇਹੋਮ
ਜਗਸਦਪੂਜਾਪਇਐਕਾਰਜੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰੂਸਮੁੰਦੁਨਦੀਸਭਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁਵਡਿ
ਆਈ॥ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੇਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਾਸਤਚਟੇਸਿਰਿਛਾਈ॥੧॥ਮਃ੨
ਅਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇਸੂਰਜਕੇਹੀਰਾਤਿ॥ਚੰਦਅਨੇਰਾਕਿਕਰੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਆਜਾ
ਤਿ॥ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐ
ਜਾਪਤਿਰਖੈਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕਲਾਣਿਆ॥
ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ
॥ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ॥ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤੁਧੈਤੇਪਾਇਆ

ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਾਰੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇ

ਆ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨

ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇਆਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪਦੇਸੀ

ਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ॥੧॥ਮਃ੧ ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਜਿਸੁਆ

ਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਲੂਝੈ॥ਹੁਕਮੀਸਗਲਕ

ਆਕਾਰ॥ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵੀਚਾਰ॥ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ॥ਲਹੈਭਰਾ

ਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ॥

ਰਾਤਿਦਿਹੈਕੈਵਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਆ

ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਕਪੜਾਪਾਇਆ॥ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ

ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆ

ਨਾਨਕਸਚੁਸਾਲਾਹਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨੭॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥੬੩॥ ਵਾਰਸਾ

ਚਉਪਦੇਮਃ੧॥੭॥ਮਃ੫॥੪੩॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੫੦॥

ਅਸਟਪਦੀਆਂ॥ਮਃ੧॥੧॥ਮਃ੩॥੩੨॥ਮਃ੪॥੧॥ਮਃ੫॥੫॥ਜੁਮਲਾ੩੯॥

ਸਬਦ ੮੯॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾਦਿਨਰੈਣਿ॥੨॥ ਵਾਰ॥੧॥ ਤਿਨਕੋਜੁਮਲਾ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾ
ਵਡਾਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦਰੀ
ਕਰਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾਰਿ॥ਭੈਭਉਰਾਖਿਆਭਾਇਸਵਾ
ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਭੈ
ਬਿਨੁਘਾੜਤਕਚੁਨਿਕਚ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥
ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੋਲਣੁਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅ
ਖਰੁਵਾਉਦੁਆਉ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿ
ਡਰੁਜਾਇ॥ਸੋਡਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਡਰਿਡਰੁਪਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈ
ਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਡਰੀਐਜੇਡਰੁਹੋਵੈਹੋਰੁ॥ਡਰਿਡਰਿਡਰਣਾਮਨਕਾਸੋਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਡੂਬੈਤਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾ
ਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਆਸਾਅਸਮਾਨੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਭੂਖ
ਬਹੁਤੁਨੈਸਾਨੁ॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਆਧਾਰੁ॥ਵਿਣੁਖਾਧੇਮਰਿਹੋਹਿਗਵਾਰ॥੩॥ਜਿ
ਸਕੋਇਕੋਈਕੋਇਕੋਇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਇ॥ਜਾਕੇਜੀਅਜੰਤਧਨੁਮਾ
ਕਾ
ਲੁ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ॥ਸਤੁਭਾਈਕਰਿਏਹੁਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਕਹਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨ
ਜਾਇ॥ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭ
ਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥੨॥ਸਾਹਾਸੰਜੋਗੁਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ਸਚੁ
ਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਪਉਣੈਪਾਣੀ
ਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ॥ਚੰਚਲਚਪਲਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਬੁਝੁਰੇ

ਗਿਆਨੀਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈ॥ਆਪੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗਿਆਨੀਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਮੂਆਹੈਕਉਣੁ॥ਮੁਈਸੁਰਤਿਬਾਦੁ
ਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਦੇਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ਜੈਕਾਰਣਿਤਟਿਤੀਰਥਜਾਹੀ॥ਰਤ
ਨਪਦਾਰਥਘਟਹੀਮਾਹੀ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੁਬਾਦੁਵਖਾਣੈ॥ਭੀਤਰਿਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ
॥੩॥ਹਉਨਮੂਆਮੇਰੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾ
ਉ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈ
ਮੈਨਾਲਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰ
ਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥੨॥ਸਾ
ਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀ
ਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥੩॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸ
ਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥
੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾ
ਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿਉਅਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥
ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈ
ਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾਝਬਿਹਾ
ਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿ
ਥਾਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥
੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥

ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠੁਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪੁਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤ
ਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂਨਿਰਮਲੁਏ
ਕਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿ
ਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮ
ਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥
ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰ
ਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੪॥੭॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨਿਦਸ
ਦੁਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮਨਿਮਾ
ਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਆਪਿਮੂਆਮਨੁ
ਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਥੁਮਜਨੁਨਾਮਿ
॥ਅਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਰਨਾਰਾਇਣਅੰਤਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆਨਮ
ਨਉਤਉਪਰਘਰਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ
॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣ
ਰਹਣਰਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁਰੁਪਾਏ॥੧॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆ
ਏਨਾਹੀਰਹਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਹਣੁਹਰਿਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਦੁ
ਬਿਧਾਭਾਗੈ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਗੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਹਾਰਸੁਆਗੈ॥
੨॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਸੰਜਮਿਸੂਚਾ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਚੋਊਚਾ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈ
ਜਮਕਾਭਉਮੂਚਾ॥੩॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਘਰੁਮਹਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੯॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੈਕੋਇ॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਆਗੈ
ਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਈਹੂਆ॥ਅਵਰੁਨਕਰਣੈਵਾਲਾਦੂਆ॥੧॥ਨਜਾਣਾਕਰ
ਮਕੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀਜਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਏਵਡੁਦਾਤਾ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਤੁਧੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੨॥ਤੂੰਮਾਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੀ
ਤਿਉਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਤੂੰਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਭਰੋਸੈਤੇਰੈ॥
੩॥ਤਨਮਹਿਮੈਲੁਨਾਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾ
ਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਰਹਣਾਭਗਤਿਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆਅਪਿਓਪੀਆਇਆ॥ਅਨਭੈਵਿ
ਸਰੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਡਰੀਐਡਰੁਡਰਹਿਸਮਾਨਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ
ਛਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਰਰਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਸਾਬਾਸਿ॥
੨॥ਜਾਹਿਸਵਾਰੈਸਾਝਬਿਆਲ॥ਇਤਉਤਮਨਮੁਖਬਾਧੇਕਾਲ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮੁ
ਰਿਦੈਸੇਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਮਿਲੇਭ੍ਰਮਦੂਰੇ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
॥ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰੁ॥ਚਾਰੇਬੇਦਕਥਹਿਆਕਾਰੁ॥ਤੀਨਿਅਵਸਥਾਕਹਹਿਵ
ਖਿਆਨੁ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥਾਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਣਾ॥
ਬਾਹੁੜਿਜਨਮੁਨਹੋਇਹੈਮਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤਪੰਡਿਤਮੁਖਿਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
ਭਗਤਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਆਨੰਦੁ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾ
ਇਆਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਬੁਝਾਇਆ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਸਰਬਸੁਖਦਾ
ਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧

॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਇਆਰਹੈਸੁਖਾਲੀਬਾਜੀਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਲਬੁਲੋਭੁਮੁਚੁਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿ
ਬਹੁਤੁਉਠਾਵਹਿਭਾਰੋ॥ਤੂੰਕਾਇਆਮੈਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਧਰਉਪਰਿਛਾਰੋ॥੧॥
॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਤਾਰਹਸੀਮੇਰੇਜੀਅੜੇਬਹੁੜਿਨਆਵੈ
ਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਤੁਧੁਆਖਾਮੇਰੀਕਾਇਆਤੂੰਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਨਿੰ
ਦਾਚਿੰਦਾਕਰਹਿਪਰਾਈਝੂਠੀਲਾਇਤਬਾਰੀ॥ਵੇਲਿਪਰਾਈਜੋਹਹਿਜੀਅੜੇਕਰਹਿ
ਚੋਰੀਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹੰਸੁਚਲਿਆਤੂੰਪਿਛੈਰਹੀਏਹਿਛੁਟੜਿਹੋਈਅਹਿਨਾਰੀ॥੨॥
ਤੂੰਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਧੁਕਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾ
ਕਿਛੁਲੀਆਤਾਮਨਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈਅਹਿਲਾਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਹਉਖਰੀਦੁਹੇਲੀਹੋਈਬਾਬਾਨਾਨਕਮੇਰੀਬਾਤਨਪੁਛੈਕੋਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁਇਨਾਰੁਪਾਕਪੜਕੇਰੇਭਾਰਾ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲੇਨਾਨਕਝੜਿ
ਝੜਿਪਏਗਵਾਰਾ॥ਕੂਜਾਮੇਵਾਮੈਸਭਕਿਛੁਚਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ
॥੪॥ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਰੀਭਸਮੰਦਰਕੀਢੇਰੀ॥ਸੰਚੇਸੰਚਿਨਦੇਈਕਿਸਹੀ
ਅੰਧੁਜਾਣੈਸਭਮੇਰੀ॥ਸੋਇਨਲੰਕਾਸੋਇਨਮਾੜੀਸੰਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥੫॥ਸੁ
ਣਿਮੂਰਖਮੰਨਅਜਾਣਾ॥ਹੋਗੁਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁ
ਰੁਭਾਰਾਹਮਤਿਸਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਰਾਸਿਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾ
ਲੇ॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾਕਿਉ
ਰਾਖਉਘਰਬਾਰੁਮਨਾ॥ਮਾਰਹਿਲੂਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥
ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚਰੁਮਨਾ॥ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਾਰਿ
ਮੜੋਲੀਰਾਖੈਦੁਆਰਾਭੀਤਰਿਬੈਠੀਸਾਧਨਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕਰੇਨਿਤਕਾਮਣਿਅ
ਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ਢਾਹਿਮੜੋਲੀਲੂਟਿਆਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕ
ਜਨਾ॥ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਆਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥੩॥ਕਾਮਣਿ

ਲੈਣੈਮੁਇਨਾਗੁਪਾਇਅੜਖਸੁਕੇਨਿਸੁਖਾਬਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਾਗਲਿਜਾਸੀ
ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਜਾਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀਤ
ਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਂਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾ॥ ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਰਾਵਲਇਹੁਮਨੁਕੀ
ਜੈਡੰਡਾਤਾ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਦੂਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਿ
ਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਾ
ਤਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀ
ਮਨੁਲਾਵਸਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਜਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵਹਿਲਬਿਲੋ
ਭਿਕੀਧਾਵਸਿਤਾ॥੩॥ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁ
ਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਹਾਣੀਤ
॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਨਾਗੀਦਾਝੈਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੪॥੩॥੧੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲੁਮਨਏਕੈਜੇਕਰਿਦ੍ਰਿੜੁਚਿਤੁਕੀਜੈਰੇ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਲੀਜੈਰੇ॥੧॥ਮਨਏਕੋਸਾਹਿਬੁਭਾਈਰੇ॥
ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਾਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਕਰਖੰਡੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡਉਚਾਈਰੇ॥ਰਾਤਿਅਨੇਰੀਸੂਝਸਿਨਾਹੀ
ਲਜੁਟੂਕਸਿਮੂਸਾਭਾਈਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈ
ਰੇ॥ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਰੇ॥੩॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੋਵ
ਹਿਊਣੇਜੋਰਾਤੇਰੰਗੁਲਾਈਰੇ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕੁਤਉਮੂੜਾਕਿਛੁਪਾਈਰੇ॥
੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਰਾਕਿਦੂਥਾਵਹੁ
ਹਮਆਏ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਜਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ
ਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਕਹੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹ
ਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਹਟਪਟਣ

ਚਿਤਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕਰਿਚੋਰੀਮਾਰਿਆਦੇ॥ਅਗਹੁਦੇਖੈਪਿਛਹੁਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ
॥੩॥ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲਣਿਲਾਗਾ
ਘਟਹੀਮਹਿਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਆਤੇਤੇਅਉਗੁਣ
ਹਮਾਰੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਡੁਬਦੇਪਥਰਤਾਰੇ॥੫॥ਜੀਅੜਾ
ਅਗਨਿਬਰਾਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਹੋਵੈ
ਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੬॥੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧
॥ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀ
ਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਾ॥ਮੂੜੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤੁਨਚਾਹਿਆਜਾਇ॥ਅਨਤਕਉਚਾਹਨਜੋ
ਗਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਠੁਹੋਇ
॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈ
ਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੧॥੧੮॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧ ॥ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦਮੂਲਚੁਣਿ
ਖਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾਰਿਹਉਜਾਉਜੀਉ॥੧॥ਮੈ
ਬਨਜਾਰਨਿਰਾਮਕੀ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਿਲਹੋਵਾ
ਅੰਬਿਬਸਾਸਹਜਿਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿ
ਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥੨॥ਮਛੁਲੀਹੋਵਾਜਲਿਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਰਿ॥
ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਹਉਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਰਿ॥੩॥ਨਾਗਨਿਹੋਵਾ
ਧਰਵਸਾਸਬਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ॥੪॥੨॥੧੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾ

ਤੇਰਿਆਭੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾ
ਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈ
ਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿ
ਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇ
ਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮ
ਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥੨੦॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਬਿਧਿ
ਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੁਕਮੇਮੇਲੇਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਇਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਇ॥
ਭੈਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੈਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬ
ਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਬੁਧਿਹੋਈ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਿ
ਵਸੈਸਚੁਸੋਈ॥ਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਰ॥ਊਤਮਕਰਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰ॥
੩॥ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੪॥੧॥੨੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬੁ
ਝੈਸੀਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੧॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿ
ਲੈਗੁਰੁਆਇ॥ਸਾਚੈਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗ
ਨਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਵਸਿਮਨਿਆਏ॥ਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਾਵਨਸੁਚਿਹੋਇ॥ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾ

ਵਾਹੋਇਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾ
ਮੁਧਿਆਈ॥ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾ
ਵਾ॥੪॥੨॥੨੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ॥ਸਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਆਪੇਆ
ਪੈ॥੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸਿਸੁਥਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਉਇਹ
ਜਿਹਵਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਆਲਾਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾ
ਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚੇਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਧਾਰ
॥੩॥ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਂਡਾਹੋਇ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥
ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਂਡਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸ॥੪॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩
॥ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵ
ਹਿਜਿਨਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥
ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਸੁਹਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ਨਾਮੁਨ
ਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹ॥ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰਿ॥ਅਪਨਾਪਿਰੁਰਾਖਿਆ
ਸਦਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿ
ਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋ
ਇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੪॥੨੪॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕੈਸੇ
ਹਰਿਪਾਇ॥ਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥

ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
ਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲੁਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰ
ਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸੁਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਈ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੋ
ਧੁਰਿਰਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀ
ਕਲਾਆਪੇਹੀਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੫॥੨੫॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਬਹੁਚਿੰਤਾਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁ
ਵਿਹਾਨਾ॥੧॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸੇਜਨਸਚੇਜੋਗੁ
ਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਧਾਵਤਵਰਜੇਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਹਰਿਕੀ
ਰਪਾਤੇਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈ
ਨਲਾਗੈਜਮਪੀਰ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਵਜੀਰ॥ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰ॥
੪॥੬॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾ
ਨਾ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨ
ਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਦਹੀਮਰਿਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿਤੁ
ਧੁਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿਦੂਜੈਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਜੋਨੀਪਾਏ॥
੨॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੩॥ਜਿਨਾਪੋਤੈਪੁੰਨੁਸੇਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿਨਾਪੋਤੈਪੁੰ
ਨੁਤਿਨਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੭॥੨੭॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਮਾ
ਰਣੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਤੇਰੇਗੁਣਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹਪਾਹਿ॥੧॥ਜਿਸਕੀਬਾਣੀ
ਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਿਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਸਤਿ
ਗੁਰੁਤਹਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾਈ॥ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਜਹਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਹਾਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਹਲੀਥਾਉਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥
ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੪॥੮॥੨੮॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰਗਾ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰੁਸਭਿਸਹਲੰਗਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਵੇਖੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾ॥੧॥ਏਕੁਅਚਰਜੁਏਕੋਹੈਸੋਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇਵਿਰਲਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਭਵੈਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਕਹਾਗੁਪਤੁਪ੍ਰ
ਗਟੁਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਆਪੇਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਈ॥੨॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨ
ਹੋਈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਬੂਝੈਹਰਿਸੋਈ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਵੇਖੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੯॥੨੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾ
ਮਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਬੂਝੈਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇਨਬੂਝੈ॥ਕਥਨੀਕਰੇਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿਲੂਝੈ॥ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕ
ਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥੩॥ਇਸੁਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕਰਮੁਧਰਮੁ
ਨਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੈਘਰਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਈ
॥੪॥੧੦॥੩੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਨ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾ
ਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁ
ਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁ
ਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛ
ਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇ
ਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥
੩੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ
ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉ
ਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ
ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ
॥੪॥੧੩॥੩੩॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਸੰਜੋਗ॥ਹਿ
ਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਰਸਭੋਗ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚ
ਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮਕਾਂਡਬਹੁਕਰਹਿਅਚਾਰ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਹੰਕਾਰ॥੩॥
ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਮਾਇਆਫਾਸ॥ਜਨਨਾਨਕਛੂਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸ॥੪॥੧੪॥੩੪॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩ ॥ਜੈਸੀਧਰਤੀਊਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰਸਤੁਹੈਕਿਆਧਰਤੀ
ਮਧੇਪਾਣੀਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀਪਰਗਾਸਿਆਬਿਨੁਪਗਾਵਰਸਤਫਿਰਾਹੀ॥
੧॥ਬਾਬਾਤੂੰਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਹੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੁਹੈਸੋਈਕੋਈਹੈਰੇਤੈਸੇਜਾਇਸਮਾ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਹੋਇਕੈਕਿਆਓਇਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਨਾਨਾਰੂਪਸਦਾ
ਹਹਿਤੇਰੇਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ਇਤਨੇਜਨਮਭੂਲਿਪਰੇਸੇਜਾਪਾਇਆਤਾਭੂਲੇਨਾ
ਹੀ॥ਜਾਕਾਕਾਰਜੁਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈਜੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੩॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਤੂੰਹੈਹਹਿ
ਆਪੇਭਰਮੁਕਹਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਤੁਤਤਸਿਉਮਿਲਿਆਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਹੀ॥੪॥
੧॥੧੫॥੩੫॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩ ॥ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਹੈ
ਬਾਧਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਚ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਮਨਹਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਿਓਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨੁਸ
ਬਦਿਮਰੈਪਰਤੀਤਿਹੋਇਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰ॥ਜਨਨਾਨਕਕਰਮੀਪਾ
ਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮਾਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩ ॥ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਹਰਿਹਰਿ

ਸਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ
ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਇਆ ॥੪॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈ
ਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ
ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇ
ਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾ
ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ
॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵਿ ਸ
ਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ
॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀ
ਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ
ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬ
ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗ
ਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮ

ਸਿਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਜੋ ਲਿਖਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇ
ਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥੨੦॥ਮ੧॥ਮ੩॥੧੮॥੩੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾ
ਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂੰ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
ਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰ
ਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾ
ਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥
੩੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ

ਹਰਿਕੀ॥ਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਤਿਜਨਕੀ॥ਤਰੁਭਉਜਲੁਅਕਥਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀ॥੧॥
ਗੋਬਿੰਦਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਰਾਮਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਜਨਧਿਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਹੁਹਮਰਾਮਾ॥ਜਨਕੀ
ਸੇਵਾਊਤਮਕਾਮਾ॥੨॥ਜੋਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਭਾਵੈ
॥ਜਨਪਗਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥੩॥ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਜਿਨਕਉਲਿ
ਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੪॥੨॥੪੦॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ॥ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈ
ਜਲਿਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪਾਇ॥੧॥ਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਪਿ
ਆਰੇ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਦੁਖਜਾਹਿਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਿਲਿਬਛਰੇਗਊਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਗਾਵੈ॥ਕਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਪਿਰੁਘਰਿਆਵੈ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥
੨॥ਸਾਰਿੰਗਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਜਲਧਾਰਾ॥ਨਰਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਦੇਖਿਪਸਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੩॥ਨਰਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਧਨੁਖਾਟੇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਗਲਾਟੇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਪਗਚਾਟੇ॥੪॥੩॥੪੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ॥ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਅੰਨੁਖਾਇ
॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਘਾਇ॥੧॥ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਪੂਰਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਕਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸੂਰਜੁਮੁਖਿਲਾਗੈ॥ਮਿਲੈ
ਪਿਆਰੇਸਭਦੁਖਤਿਆਗੈ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਗੈ॥੨॥ਬਛਰੇਪ੍ਰੀਤਿ
ਖੀਰੁਮੁਖਿਖਾਇ॥ਹਿਰਦੈਬਿਗਸੈਦੇਖੈਮਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਇ
॥੩॥ਹੋਰੁਸਭਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਮੋਹੁਕਾਚਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਕੂਰਾਕਚੁਪਾਚਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾ॥੪॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪
॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਣੀ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਧਣੀ॥

॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਪਿਛੈਛੁਟੀਘਣੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿ
ਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇ
ਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨਕੂੜਤਿਆਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹ
ਰਿਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆਪੇਹਰਿਭਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨੁਬਲਭਦ੍ਰੁ
ਗੁਰਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੪॥੫॥੪੩॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇ
ਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਰਾਮੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਬਦੁ
ਸੁਰਤਿਧੁਨਿਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆ
ਪੇਹਰਿਜਾਪੇ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਪੀ
ਆਵਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਬੇੜੀਤੁਲਹ
ਤਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰਾ॥੪॥
੬॥੪੪॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ॥ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀ
ਜੈਸੀਤੂੰਰਾਸਿਦੇਹਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਰੰਗਸਿਉਜੇਆਪਿ
ਦਇਆਕਰਿਦੇਹਿ॥੧॥ਹਮਵਣਜਾਰੇਰਾਮਕੇ॥ਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈਦੇਰਾ
ਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਆਹਰਿਸਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਵਖਰੁਲਦਿਆਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥੨॥
ਹੋਰੁਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁਖੁਮਾਇਆ॥ਓਇਜੇਹੈਵਣਜਿਹਰਿਲਾ
ਇਆਫਲੁਤੇਹਾਤਿਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਵਣਜੁਸੋਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋ
ਇਪ੍ਰਭੁਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਹਰਿਸੇਵਿਆਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲੇਈ॥੪॥

॥੧॥੭॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਾਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ
॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬ
ਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥
ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾ
ਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ
ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰ
ਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬ
ਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ
ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ
ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ
ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ
ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ
ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸ

ਬਿਜੋਗਮੰਤਾਪੋ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪

॥ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾਇਆ॥ਘਰਮੰ
ਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨੁਅਨਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਉਛੂਟਾ
ਮੇਰੇਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇ
ਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸਿਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਛੁਰੂਪੁਨਹੀਕਿ
ਛੁਜਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਢੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੈਬੋਲਹਗੁਣਬਿਹੂਨਨਾਮੁਜਪਿ
ਆਨਤੇਰਾ॥ਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉਬਰੇਪੁੰਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁ
ਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁਪੈਨਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾ
ਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵ
ਰਤਦਾਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ਜਨ
ਨਾਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮ
ਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿ
ਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥
ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇਵਾਲੀ॥ਓਹਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿ
ਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰੁਸਿਖਰਖੈਜੀਅ
ਨਾਲੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸ
ਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀਨਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈ
ਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿਸੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜਰਾਮ
ਰਾਤਾਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆ॥ਐਸਾ

ਹਰਿਨਾਮੁਅਨਿਕਾਤਿਨਿਤ੍ਰਿਪਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜੇਅੰਤੀਅਉਸਰਿਆਏਵਡਾਇਆ॥੪॥

੭॥੧੩॥੫੧॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਸੁਮਿਲੀਐਮਨਿ

ਹੋਇਅਨੰਦੁਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀ

ਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾ

ਗੁਰੁਪੂਰਾਕਿਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਇਛਪੁੰਨੀ

ਜਨਕੇਰੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰਧੂਰਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿ

ਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰਿੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾਸੁਹੈ

ਭਾਉਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਉਧਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁ

ਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅਤਿਗੂੜਾਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇ

ਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅ

ਮੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਢੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਰੂਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭ

ਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ

॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਅਨਦਿ

ਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖ

ਬਿਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁ

ਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰ

ਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋ

ਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁ

ਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੋ॥੩॥ਰਾਮਤੁਮ
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਤੁਮਜੇਵਡਅਵਰੁਨਦਾਤਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀ
ਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੋ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿ
ਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿ
ਹਕਾਲਕੈਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂੜਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾ
ਰੀਵਿਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀ
ਜੈਦਾਨੁਹਰਿਹਮਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥
ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭ
ਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਹੁਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿ
ਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿ
ਮਾਨੇ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਤੇਸਾਕਤਮੂੜਦਿਵਾਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿ
ਦੀਪਕੁਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵ
ਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ+ਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥
ਹਰਿ
੫੬॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀ
ਕਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪਹੁਨਸੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਹਰਿਆਪਿ

ਛਡਾਇ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਆ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਆ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਆ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਆ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਆ ॥੫॥੫॥੧੯॥

੫੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ
ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿ
ਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿ
ਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ
ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ
ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ
ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹ
ਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ
ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿ
ਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋ
ਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ
ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥
੬੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ

ਹਮਛੋਡਿਆਪੂਰੇਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਭਾਗਸਭਾਗੈ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈ
ਆਰਮਤਰਾਮਰਾਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੈ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੂਕਉ
ਮੇਰਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੈ॥੨॥ਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕਆਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿਆ
ਨਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੈ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਿਓਘਰਿਵਸਤੁਲਹੀ
ਮਨਜਾਗੈ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਮਜੋਹਨਿਲਾਗੈ॥ਉਨਸਤਿਗੁ
ਰਆਗੈਸੀਸੁਨਬੇਚਿਆਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭਾਗੈ॥੪॥ਹਮਰਾਬਿਨਉਸੁਨਹੁ
ਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਮਾਗੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਜਪਾਤਿਗੁਰੂਹੈਸਿਰੁਬੇਚਿਓ
ਸਤਿਗੁਰਆਗੈ॥੫॥੧੦॥੨੪॥ ੴ॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
॥ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰਅਗਿਆਨਮਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉ
ਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹ
ਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਾਇਕੀਗੁਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਇਆ
॥ਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਸਤਿਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਗਲਿਲਾਇਆ॥੨॥
ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਦੇਖਨਕਉਗੁਰਿਹਿਰਦੈਨਾਲਿਦਿਖਾਇਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁ
ਭਇਆਮਨਿਮੋਰੈਗੁਰਆਗੈਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥੩॥ਹਮਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਕੀ
ਨੇਕਰਿਦੁਸਟੀਚੋਰਚੁਰਾਇਆ॥ਅਬਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜ
ਹਰਿਭਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੨੫॥ ੴ॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
॥ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਗਾਵੈ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇ
ਆਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਮਨੁਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਮਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਪਾਵਗੁਰੂਕੇਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾ
ਵੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਹਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਮਨਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿ

ਰਜਿਆਧਾਨੋਫਿਰਿਚਉਰਿਨਭੁਖਲਗਾਵੈ॥੩॥ਕੋਈਕਰੈਉਪਾਵਅਨੇਕਬਹੁਤੇਰੇਬਿਨੁ
ਕਿਰਪਾਨਾਮੁਨਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥
੪॥੧੨॥੨੬॥ਛਕਾ॥ਛਕੇ੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੂ
ਜਪਿਨਾਮੁਕਰੰਮਾ॥ਮਤਿਮਾਤਾਮਤਿਜੀਉਨਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮਾ॥ਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਕਰਿਗੁ
ਰੁਪੁਰਖੁਅਜਨਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਰਾਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾ
ਣੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਸਦਾਨਿਰਬਾਣੀਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੁਘ
ੜੁਸੁਜਾਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਰੰਗਿਭਿੰਨਾ॥੨॥ਆਵਹੁਸੰਤਹੁਮਿਲਿਨਾਮੁ
ਜਪਾਹਾ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾਜੀਉ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮੁਖਿਪਾਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਅੜੇਧੁਰਿਕਰਮਾ॥੩॥ਸਾਵਣਿਵਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜਗੁਛਾਇਆਜੀਉ॥ਮਨੁਮੋਰੁਕੁਹੁਕਿਅੜਾਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆ
॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰ
ਨਾ॥੪॥੧॥੨੭॥ਛਕਾ॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾ
ਮਣਕਰੀਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਰੰਗੁਮਾਣਿਹਰਲੀਆਜੀਉ॥ਗੁਰਦੀਪ
ਕੁਗਿਆਨੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀਆਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁਠੈਢੁਲਿਢੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀ
ਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਢੋਲੇਜੀਉ॥ਮੈਮੇਲੇਮਿਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਵੇਚੋ
ਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵਾਂਸੰਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀਉ॥ਹਰਿਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਾਘੋਲੇਜੀ
ਉ॥੨॥ਵਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਸੁਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀ
ਉ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੂਰਾਵੇਖਿਵਿਗਸੁਜੀਉ
॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੋਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਹਸੁ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਵਡਭਾਗੀਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਨਿਤਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀ
ਉ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਉਪਾਏਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਹਰਿਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇ

ਕਿਖਾਵਹਿਬਖਸਤੋਟਿਨਆਵੈਇਕਨਾਫਕਾਪਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਰਾਜੇਤਖ
ਤਿਬਹਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵ
ਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥
ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਰੰ
ਗਿਰਤਾਮਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗੁਨਾਲਿਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਪੂਰਾ
ਅਲਖੁਲਖਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਸਭਦਾ
ਲਦਦੁਖਲਹਿਜਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਪਦੁਉਤਮੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਡਭਾ
ਗੀਨਾਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਕਿ
ਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠੜਾਨੈਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰ
ਦਾਹਰਿਬਾਝਹੁਧਨਕੁਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮੇਰਾ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਸੈਣੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਇਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰ
ਦਾਮੈਸੁਖਿਵਿਹਾਣੀਰੈਣੀਜੀਉ॥੨॥ਮੈਮੇਲਹੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਮੈ
ਮਨਿਤਨਿਭੁਖਲਗਾਈਆਜੀਉ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਮੈਅੰਤਰਿਬਿਰਹੁਹਰਿਲਾਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿਰਾਇਆਮੇਰਾਸਜਣੁ
ਪਿਆਰਾਗੁਰੁਮੇਲੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਵਾਈਆਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾਪੂ
ਰੀਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਿਲਿਆਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਵਾਰੀਮੇ
ਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਾਰੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਉਤੁਧੁਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਵਾਰੀਜੀਉ॥
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਪੂੰਜੀਰਾਖੁਹਮਾਰੀਜੀਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਸਟੁਮੇਲਿਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਰੈਬਾਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਇ
ਆਕਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥
ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਗੋਰੇਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਕਾਨੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਗੋਪੀਖੋ
ਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭਘਟਭੋਗਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਰਸੀਆਭੋਗੀਜੀਉ॥
ਹਰਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਖੇਲੈਬਹੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ਇਕਨਾਭੋ
ਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਗ
ਤੁਉਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ਭਗਤਾਨਾਮੁਆ
ਧਾਰੁਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਭਗਤਿ
ਕਰਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਾਲੋਚਮਨਿਪੂਰੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਲਿਥਲਿ
ਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਰਵਿਰਹਿਆਨਹੀਦੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਆਪਿਹੈਮੇ
ਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਵੇਖੈਆਪਿਹਦੂਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਵਾਜਾਪਉਣੁਹੈਮੇ
ਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਵਜਾਏਤਿਉਵਾਜੈਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈਜੀਉ॥ਆਪੇਸਰਣਿਪਵਾਇਦਾ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਰਾਖੁਲਾਜੈਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਮੇ
ਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਤ੍ਰੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖਿਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈਜੀਉ॥
ਮੇਰਾਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਸੰਤਜੀਉਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਜੀਉ॥
ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਉਭਾਗਵਡੇਰੇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉਪ੍ਰਾਨਹਰਿਮੇਰੇਜੀਉ॥ਫਿਰਿਬਹੁ
ੜਿਨਭਉਜਲਫੇਰੇਜੀਉ॥੨॥ਕਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰ
ਤਜੀਉਮਨਿਲਗਾਭਾਉਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਨਾਉ

ਜੀਉ

ਜੀਉ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਣਞਣੀਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭੁਆਸਾਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜੀਉਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਸਾਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਾਪਰਗਾਸਾਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪੂਰਿਅੜੀਮਨਿਆਸਾ
ਜੀਉ॥੪॥੫॥੩੧॥ਛਿਕਾ॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਜੀ
ਵਾਜੀਉ॥ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰਸ
ਦਾਪੀਵਾਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਾ
ਣੁਜੀਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਤ੍ਰੁਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੇਲੇਸੰਤਹਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਜੀ
ਉ॥ਹਉਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੨॥ਹਉਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਦਸਹੁਸੰਤਹੁਜੀਹਰਿਖੋਜੁਪਵਾਈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠੜਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਸਰਧਾਪੂ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਹੋਹੁਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਰਸੁਪਾਈਜੀਉ॥੪॥ਛਿ॥ਮ:੧॥੨੦॥ਮ:੩॥੧੮॥ਮ:੪॥੩੨॥੭੦॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕਿਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸ
ਲੁਨਗ੍ਰਿਹਿਮੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਛਾਇਆ॥ਝੂਠੇਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥੧॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਦੇਖਿਵਿਗਾਸਾ॥ਲਸਕਰਜੋੜੇਨੇਬਖਵਾਸਾ॥ਗਲਿਜੇਵੜੀ
ਹਉਮੈਕੇਫਾਸਾ॥੨॥ਰਾਜੁਕਮਾਵੈਦਹਦਿਸਸਾਰੀ॥ਮਾਣੈਰੰਗਭੋਗਬਹੁਨਾਰੀ॥ਜਿਉ
ਨਰਪਤਿਸੁਪਨੈਭੇਖਾਰੀ॥੩॥ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰੂਬਤਾਇਆ॥ਹਰਿਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਸੁਹਰਿਕਿਆਭਗਤਾਭਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੪॥
ਇਨਬਿਧਿਕੁਸਲਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ॥ਇਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ
॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ॥

ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਜਿਸੁ
ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵ
ਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜ
ਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋ
ਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ
ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ
ਖਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ
ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥
੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋ
ਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿ
ਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ
॥ ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ
ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈ
ਸੰਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿ
ਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ॥ਗੁਰ
ਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾ
ਥਿ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋ
ਏਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ॥੪॥੫॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿ
ਜਤਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਆਠਪਹਰਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਆ
ਰੇਨੁਸਾਧਜਨਪਾਵਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮੂੜ
ਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਬੇਸੁਰਤਤੇਸੁਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਤੇ
ਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਥਾਵੇਕਉਥਾਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਮਾਨੈਕਉਮਾਨੁ॥
ਜਿਨਿਕੀਨੀਸਭਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾ
ਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਸੁਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ
॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਕਉਸਾਲਾਹੀ॥੪॥੬॥ ਛਿ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫

॥ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ॥ਉਸਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਗੁ॥ਤਜੀਸਿਆਣਪਬਲਬੁਧਿਬਿ
ਕਾਰ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮਰੰਗਿ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੈਸਦਸੰ
ਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਟੇਕਮਨੈਮਹਿਰਾਖੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥ਅਵਰਿਜਤਨ
ਕਹਹੁਕਉਨਕਾਜ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੈਆਪਿਲਾਜ॥੨॥ਕਿਆਮਾਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਰੁ॥
ਝੂਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਰੁ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਸ
ਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਸਾਚਾਏਹੁ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਨੈਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕ

ਤੁਨਾਨਕਜੇਪੰਨੁਵਡਭਾਗੀ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਰੀਮੈਲੁ
ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖਸੈਲੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਜਨੁਤਾਰਿਓ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿ
ਕੀਰਤਨੁਮਨਸੀਤਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਗਏ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੇਖੇਮਨਮਾ
ਹਿ॥ਅਬਢੂਢਨਕਾਹੇਕਉਜਾਹਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕ
ਘਾਲ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪਨੇਦਾਸ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਾਸ॥੩॥ਏਕੋਮਨਿ
ਏਕੋਸਭਠਾਇ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਜਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾ
ਛੈਪਰੇ॥ਜੋਉਬਰੇਸੇਬੰਧਿਲਕੁਖਰੇ॥ਜਿਹਧੰਧੇਮਹਿਓਇਲਪਟਾਏ॥ਉਨਤੇਦੁਗੁਣਦਿੜੀਉਨਮਾ
ਏ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਛੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਤਾਹੂਲਪਟਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਬੰਧੀ
ਮੂਰਖਦੇਹ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲਪਟਿਓਅਸਨੇਹ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੋਧਰਮਰਾਇਆ॥ਮੀਠੀਕਰਿਕਰਿ
ਬਿਖਿਆਖਾਇਆ॥੨॥ਹਉਬੰਧਉਹਉਸਾਧਉਬੈਰੁ॥ਹਮਰੀਭੂਮਿਕਉਣੁਘਾਲੈਪੈਰੁ॥ਹਉਪੰਡਿ
ਤੁਹਉਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਨੈ॥
ਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਾਭਲਾਸ
ਭਕਾਹੂਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇ
ਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਬਹੂਨਵਿਸਰੈਨਾਨਕਨਾਮੁ॥੫॥੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਗਲਭਾਰਾ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿ
ਰਮਲਹੇਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਸੇਤ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਹਰਿਨਾਮਕਾਓਲਾ॥ਤੁਝੈਨਲਾ
ਗੈਤਾਤਾਝੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬੋਹਿਥੁਭੈਸਾਗਰਮਾਹਿ॥ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਾਹਿ॥
ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਾਹਸਿਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥੨॥ਉਤਰਿਜਾਇਤੇਰੇਮਨਕੀ
ਪਿਆਸ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਸਗਲੀਆਸ॥ਡੋਲੈਨਾਹੀਤੁਮਰਾਚੀਤੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿ

ਸੀਤਾ॥੩॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਤਿਹਨਾਨਕਨਸੈ॥੪॥੧੦॥੭ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਮਨੁਨਅਘਾਨਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਦੇਖਿਨਪਤੀਆਨਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕ
ਲਤ੍ਰਉਰਝਿਓਜਾਨਿਮੇਰੀ॥ਓਹਬਿਨਸੈਓਇਭਸਮੈਢੇਰੀ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਦੇਖ
ਉਬਿਲਲਾਤੇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਮਾਇਆਸੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬਿਗਾਰੀ
ਕੈਸਿਰਿਦੀਜਹਿਦਾਮਾ॥ਓਇਖਸਮੈਕੈਗ੍ਰਿਹਿਉਨਦੂਖਸਹਾਮਾ॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਹੋਇਬੈ
ਸਤਰਾਜਾ॥ਨੇਤ੍ਰਪਸਾਰੈਤਾਨਿਰਾਰਥਕਾਜਾ॥੨॥ਜਿਉਰਾਖਾਖੇਤਊਪਰਿਪਰਾਏ॥ਖੇਤੁ
ਖਸਮਕਾਰਾਖਾਉਠਿਜਾਏ॥ਉਸੁਖੇਤਕਾਰਣਿਰਾਖਾਕੜੈ॥ਤਿਸਕੈਪਾਲੈਕਛੂਨਪੜੈ॥੩॥
ਜਿਸਕਾਰਾਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੀਨੀਤਿਨਿਲਾਈਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਆਪਿ
ਬਿਨਾਹੇਆਪਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖੀ॥ਕਲਮ
ਕਾਗਦਸਿਆਨਪਲੇਖੀ॥ਮਹਰਮਲੂਕਹੋਇਦੇਖਿਆਖਾਨ॥ਤਾਤੇਨਾਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨ॥੧॥
ਸੋਸੁਖੁਮੋਕਉਸੰਤਬਤਾਵਹੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੁਪਵਨ
ਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਨਟਨਾਟਿਕਆਖਾਰੇਗਾਇਆ॥ਤਾ
ਮਹਿਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਤਖਤੁਸਭਾਮੰਡਨਦੋਲੀਚੇ॥ਸਗਲਮੇਵੇਸੁੰਦਰ
ਬਾਗੀਚੇ॥ਆਖੇੜਬਿਰਤਿਰਾਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ਮਨੁਨਸੁਹੇਲਾਪਰਪੰਚੁਹੀਲਾ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸੰਤਨਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸਰਬਸੂਖਇਹੁਆਨੰਦੁਲਹਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹ
ਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੋਈਸੁਹੇ
ਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੨॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਉਆ
ਹੂਲਪਟੇਰਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗਿਰਸਤਕਾਫਾਸਾ॥ਹੋਨੁਨਪਾਈਐਰਾਮਕੇਦਾਸਾ॥੧॥ਕਵਨ

ਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਰਾਮਗੁਣਗਾਇਆ।ਕਵਨੁਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤਰੈਇਹਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਭਲਾ
ਈਸੋਬੁਰਾਜਾਨੈ।ਸਾਚੁਕਹੈਸੋਬਿਖੈਸਮਾਨੈ।ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਤਅਰੁਹਾਰ।ਇਹੁਵਲੇ
ਵਾਸਾਕਤਸੰਸਾਰ।੨।ਜੋਹਲਾਹਲਸੋਪੀਵੈਬਉਰਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਜਾਨੈਕਰਿਕਉਰਾ।
ਸਾਧਸੰਗਕੈਨਾਹੀਨੇਰਿ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਾਫੇਰਿ।੩।ਏਕੈਜਾਲਿਫਹਾਏਪੰਖੀ॥
ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰਹਿਬਹੁਰੰਗੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਾਕੇਕਾਟੇਜਾਲ॥੪॥
੧੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ।ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ।ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ।ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁਟੈ।ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਹਉਮੈਤੁਟੈ॥੧॥
ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਹਸੇਵਾ।ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗਾਵਾਬਾ
ਣੀ।ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਚੁਵਖਾਣੀ।ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਮਇਆ।ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੀਦਇ
ਆ।੨।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰਮਾ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾ।ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਗੁਣਤੁਮਹੀਪਾਸਿ।ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕਅਰਦਾਸਿ।੩।ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਹਰਿਰੰਗਿ
।ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਵਉਸਤਸੰਗਿ।ਨਾਮਿਤੇਰੈਰਹੈਮਨੁਰਾਤਾ।ਇਹੁਕਲਿਆਣੁਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ
॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ।ਨਿਮਖ
ਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤੇਰੀਲਾਥੇ।ਹਰਿਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖਹਿਸਾਦੁ।ਚਾਖਤਹੋਇਰਹਹਿਬਿਸਮਾਦੁ।
੧।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਪੀਉਪਿਆਰੀ।ਇਹਰਸਰਾਤੀਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹੇਜਿਹਵੇਤੂੰਰਾਮਗੁਣਗਾਉ।ਨਿਮਖਨਿਮਖਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਉ।ਆਨਨਸੁਨੀ
ਐਕਤਹੂੰਜਾਈਐ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ।੨।ਆਠਪਹਰਜਿਹਵੇ
ਆਰਾਧਿ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਠਾਕੁਰਆਗਾਧਿ।ਈਹਾਊਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ।ਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵਤਰਸਨਾਅਮੋਲੀ।੩।ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫੁਲਪੇਡੇ।ਇਹਰਸਰਾ
ਤੀਬਹੁਰਿਨਛੋਡੇ।ਆਨਨਰਸਕਸਲਾਵੈਨਲਾਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਸਹਾ
ਈ।੪।੧੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ।ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀ

ਚਾਰਿਆ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੇਖ ਸਭੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ
ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥1॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਆਹਾਰੀ ॥1॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ
ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥2॥ ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
ਕਵਨੁ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ
ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥3॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥4॥16॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ
ਸੰਗਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥1॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆ
ਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ
ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥2॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁ
ਗਤੇ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥3॥ ਸੰ
ਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥4॥17॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥
1॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖ
ਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰ
ਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥2॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅ
ਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥3॥ ਮਨ
॥

ਤਾਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਪਤੀਧਿਆਇਆ॥ਸਭੁਸੁਖੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿੜ੍ਹਿ
ਬੁਝੈਏਕੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਗਿਰਿਹਰਿਟੇਕੈ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ਬਿਆਪਤਸੁਰਗਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਬਿਆ
ਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ॥ਮੂਲੁਬਿਆਧੀਬਿਆਪਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆ
ਬਿਆਪਤਬਹੁਪਰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਆਪਤ
ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਹਸਤਿਘੋੜੇ
ਅਰੁਬਸਤਾ॥ਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸਤਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਭੂਮਿਰੰਕਅਰੁ
ਰੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਰ॥ਪੰਚ
ਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰ॥੩॥ਬਿਆਪਤਕਰਮਕਰੈਹਉਫਾਸਾ॥ਬਿਆਪਤਿ
ਗਿਰਸਤਬਿਆਪਤਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿ॥ਸਭ
ਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨੁਹਰਿਰੰਗਰਾਤ॥੪॥ਸੰਤਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾ
॥ਬਿਆਪੈਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧੂਰਿਸੰਤਪਾਈ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਮਾਈ॥੫॥
੧੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕਾਰ॥
ਸ੍ਰਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾਸੋਈਲੋਭਿਮੀਠੈਸਾਦਿ॥ਮਨੁਸੋਇਆਮਾ
ਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅ
ਪੁਨੀਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਅਪਨੈਰਸਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇਕੀਖ
ਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਹਾਰੇ॥੨॥ਉ
ਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ॥ਦਰਬਿਸਿਆਣਪਨਾ
ਓਇਰਹਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾ
ਰਿੰਗਪਾਣਿ॥ਸੰਤਨਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰ
ਗਿ॥ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ

ਹਪ੍ਰਭੁਜੀਜਾਘਟੁਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੧੨੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿ
ਸੁਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਕਹੁਬੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਹਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਿਤਪੂਰਨ
ਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸੋਭਾਘਟਿਘਟਿਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹੋਤਸੂਕੇ
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ
ਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਡੂਬਤਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸਦਾਜੈਕਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮਨਿਵਾਸਿ॥੪॥੧੨੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾ
ਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋ
ਲੈ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਸਾਚਾਜਾਸਚਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇਛੁਟੇ॥੨॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰਮ॥ਸਾਧਰੇਣਮਜਨਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰਦੁ॥ਸਾਧਾਮਹਿਇਹਹਮਰੀਜਿੰਦੁ॥੩॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆ
ਵਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਬੈਠਣੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵ
ਲਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤੁ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮਤਿਬਿ
ਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾ
ਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨਿ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈ
ਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂ
ਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੧੨੩॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥
ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜ
ਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾ
ਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ॥ਜਨਕੀਟੇਕਏਕਗੋਪਾਲ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋ
ਮਨਿਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰ
ਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੨੪॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰ
ਮੇਸੁਰੁਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆ
ਲ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁ
ਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰ
ਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿ
ਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥
੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥ
ਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅ
ਗਾਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ
॥੨॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾ
ਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾ
ਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥੪॥੨੬॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
ਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾ
ਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕ
ਰਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈ
ਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥
ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾ
ਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀ
ਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਣੀ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾ
ਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆ
ਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਆ
ਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸ॥ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋ
ਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥
੪॥੧੨੮॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ॥ਜੋਤਜਿਛੋਡਨਾਤਿਸੁਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥
ਕਹਹੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਹ॥ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਝੂਠੁਬਾਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ॥ਸਤਿਹੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਟੇ
ਢਾਚਲਨਾ॥ਸੀਧਾਛੋਡਿਅਪੂਠਾਬੁਨਨਾ॥੩॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥
ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੋਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫

॥ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੩੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩॥੩੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਕੇਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਕੁੰਟਾ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਥਾਨੁਨਿਰਾਲਾ॥
ਤਾਕੀਧੁਨਿਮੋਹੇਗੋਪਾਲਾ॥੨॥ਤਹਸਹਜਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸੰ
ਤਾ॥੩॥ਹਰਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ॥ਸੋਘਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੪॥੩੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਆਰਾਧਉ॥ਕਵਨਜੋਗਕਾਇਆਲੇਸਾਧ
ਉ॥੧॥ਕਵਨਗੁਨੁਜੋਤੁਝੁਲੈਗਾਵਉ॥ਕਵਨਬੋਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਵਨਸੁਪੂਜਾਤੇਰੀਕਰਉ॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਰਉ॥੨॥ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀ
ਆਹੋਇ॥ਕਵਨੁਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥੩॥ਗੁਣਪੂਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਸ
ਗਲਘਾਲ॥ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਦਇਆਲ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁ
ਨੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੫॥੩੬॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ॥ਰਾਜਮਿਲਖਨਹੀਆਪ
ਨਦਰਬਾ॥੧॥ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ਆਪਨਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਆਪਨਨਹੀਭਾਈ॥ਇਸਟਮੀਤਆਪਬਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ਸੁਇਨਾ
ਰੂਪਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁਰਿਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕਾਹਰਿਰਾਇਆ॥੪॥੬॥੩੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ਤਾਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾ
ਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥੨॥ਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੭॥੩੮॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਆਹਿ॥ਜਾਕੈਊਣਾਕਛਹੂਨਾਹਿ॥

॥੧॥ਹਰਿਜਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਹੁਸਦਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾ
ਕਉਸੇਵਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥੨॥ਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨਕਰਿਤੂੰਆਸਾ॥ਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕੁਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥
੪॥੮॥੩੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤਕੇਕਰਤਬਕੁ
ਸਲਸਮਾਨਾ॥੧॥ਏਕਾਟੇਕਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤ॥ਜਿਸੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਰਾਮੀਤ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ਮੀਤੁਹਮਾਰ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ॥੩॥ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥
ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥੪॥੯॥੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਤੁਮ
ਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਕਾਲੰਗਾ॥੧॥ਮਾਧਉਜਾਕਉਹੈਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਤਾਕਉ
ਕਛੁਨਾਹੀਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰੁਹੋਇ॥ਤਾਕਉਸਹਸਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥
ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਰ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇਆਤਮਘਾਤੀ॥੧॥ਮਰਿਨਜਾਹੀਜਿਨਾਬਿ
ਸਰਤਾਰਾਮਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਬਿਸਥਾ
ਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਗਾਰ॥੨॥ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪਸੁਪੰਖੀਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਤੇ
ਮੰਦਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥
੪॥੧੧॥੪੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਬਾਪ॥ਨਾਮਧਾਰੀਝੂਠੇ
ਸਭਿਸਾਕ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਮੂਰਖਭਖਲਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸੰਜੋਗਿਹੁਕਮਿਤੂੰਆਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤਿ॥ਏਕੋਪਵਣੁਕਹਾਕਉਨੁਰੋਤਿ॥੨॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਿਲ
ਲਾਹੀ॥ਮਰਣਹਾਰੁਇਹੁਜੀਅਰਾਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਲੇਕਪਾਟ॥ਮੁਕਤੁਭਏ
ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਥਾਟ॥੪॥੧੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਹਿਲੋਗ॥ਤਿਨਕਉਬਿਆਪੈਚਿੰਤਾਰੋਗ॥੧॥ਕਉਨਵਡਾਮਾਇਆ
ਵਡਿਆਈ॥ਸੋਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਮੀਆਭੂਮਿਊਪਰਿਨਿਤ
ਲੁਝੈ॥ਛੋਡਿਚਲੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਹੀਬੁਝੈ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨ
ਨਾਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥੩॥੧੩॥੮੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪੂਰਾਮਾਰਗੁਪੂਰਾਇਸਨਾਨੁ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਪੂਰਾਹਿਰਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਪੂਰੀਰਹੀਜਾਪੂਰੈਰਾਖੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਾਸੁਖੁਪੂਰਾਸੰਤੋਖਾ॥ਪੂਰਾਤਪੁਪੂਰਨਰਾਜੁਜੋਗੁ॥੨॥ਹਰਿਕੈਮਾਰਗਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
॥ਪੂਰੀਸੋਭਾਪੂਰਾਲੋਕੀਕ॥੩॥ਕਰਣਹਾਰੁਸਦਵਸੈਹਦੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥
੧੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮ
ਰਣਤੇਛੋਟ॥੧॥ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੂਰਨਇਸਨਾਨੁ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਹੰਕਾਰੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਸਭੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਆਏ
ਵਸਿਪੰਚਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਸੰਚਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੂਰਾਕਰਮ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇ
ਸਾਧੂਕੇਚਰਨ॥੪॥੧੫॥੮੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁਪਰ
ਗਾਸੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਾਸਸਭਨਾਸੈ॥੧॥ਸਾਮਤਿਪੂਰੀਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਵਡੈ
ਭਾਗਿਸਾਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਨਿਧਿਨਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪੂ
ਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣੁ॥੩॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੪॥੧੬॥੮੭॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਵਿਸਰੀਤਿਸੈਪਰਾਈਤਾਤਾ॥੧॥
ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਤਾਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਵੈਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੨॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੋਸਚਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਰਿ
ਦੀਨੋਵਿਸਾਹੁ॥੩॥ਜੀਵਨਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆ॥੪॥੧੭॥੮੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥

ਨਾਮੋਧਨੁਨਾਮੋਚਿਤੁਰਾਗੁ॥੧॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਜਨੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿ
ਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮਰਤੁਸੋਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂ
ਰਾਭਾਗੁ॥ਨਾਮਸੰਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥੪॥੧੮॥੪੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾ
ਥੁਏਕਸਰਣਿਆਇਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭਰਮੁ
ਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੧੯॥੫੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥
੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦ
ਰਸਨੁਪੇਖਉ॥ਪ੍ਰਭਅਵਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖਉ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥
੨੦॥੫੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥
੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤ
ਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥
ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅ
ਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੨੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇਣਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਕਾਟੇਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥੨੨॥੫੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੧੨੩॥੫੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੧੨੪॥੫੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧੨੫॥੫੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪੜਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੧੨੬॥੫੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੧੨੭॥੫੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ਸੀਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਜਨ
ਮਕੇਬਿਛੁਰੇਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਸਗਲਰੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ
॥੨॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਜਮੁਨੇ
ੜਿਨਆਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੪॥੨੮॥੫੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਿਤੁਮੇਰਾ
ਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਓਹਘਰੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥
ਸਫਲੁਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾ
ਕਰਮ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇਚਰਨ॥੪॥੨੯॥੬੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾ
ਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੂਰਤਿ
ਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਈਹਾਊਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥
ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੩੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਦੂਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ਸਾਧੂਜਨਰਾਮੁਰਸਨ
ਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੂਜਾਕੋਇ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਾਜਨੁ
ਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੩॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਸੁਆਮੀ॥ਗੁਣ
ਗਾਵੈਨਾਨਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੩੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਭੈਮਹਿਰਚਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥
ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੧॥ਭਉਨਵਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਆਵਣਜਾਣਾ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥੨॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈਮਾਇਆ
॥ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਖਿਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੪॥
੩੨॥੬੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗਹਥਾਉ॥
੧॥ਤੁਝਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀਕੋਇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਨਿਵਸੇਤਉਦੂਖੁਨਲਾ

ਗੈ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰ

ਜਾਮੀ॥੩॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸਚੁਰਾਸਿ॥੪॥੩੩॥

ਦੂਜੀ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਣਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਸੂਨੇਸੇਮੁਖਾ॥

੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਧ੍ਰਿਗੁਦੇਹਬਿਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀ

ਮੁਖਿਭਾਗੁ॥ਭਰਤਬਿਹੂਨਕਹਾਸੋਹਾਗੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ॥ਤਾਕੀਆਸ

ਨਪੂਜੈਕਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨਰਾਤਿ॥੪॥੩੪॥

ਦੂਜੀ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂੰਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇ

ਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਜਨਓਟ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਉਧਰਹਿਜਨਕੋਟਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰਾਭਾਣਾ॥

ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਚਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥

੪॥੩੫॥ਦੂਜੀ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਾਕੀਰਾਮ

ਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਜਾਕੈਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕਉਦੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਰਬਨਿਧਾਨਰਾਖੇਜਨਮਾਹਿ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕਥੀ

ਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁਨੀਜੈ॥ਦਾਸਕੀਧੂ

ਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੈ॥੪॥੩੬॥ਦੂਜੀ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾ

ਇਬਲਾਇ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮ॥ਜੀਅਤੇਰੇਕੈਆ

ਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਣਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥

ਛੋਡਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ॥ਮਹਾਪਦਾਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥੩॥ਬਿਖਮਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਤ

ਰੇ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੩੭॥ਦੂਜੀ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਿਰਦੈਚਰ

ਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ

॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇ

ਪਾਇਆ॥ਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੂਰਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੈਭਰਮਮਿਟਾਇਆ॥
੩॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੮॥੬੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰੀ॥ਮਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥
ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥੩॥ਸੰਤਧੂਰਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤ
ਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੩੯॥੭੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾ
ਵੈਹੋਰੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹਬਾਧਾਚੋਰੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਏਕੁਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥
੨॥ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮਾਵੈਵਿਕਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾ
ਚਿਨਾਮਿਰਸਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੪੦॥੭੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੧॥
ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਮਨੁਸਾਚਾ॥ਲਾਲਰੰਗਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿ
ਬੈਸਿਗੁਨਗਾਇ॥ਤਾਕਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥
ਆਨਰੰਗਫੀਕੇਸਭਮਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਿਰੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈ
ਦਇਆਲ॥੪॥੪੧॥੭੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲ
ਵਿਖਨਾਸੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਿਵਾਸੇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਾਕਉਰਾਮਭਰੋਸਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁ
ਮਿਟਿਓਅੰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਛੁਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਈਅਹਿਦਿਨ
ਰਾਤੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟ॥ਚਰਣਕਮਲਕੀਦੀਨੀਓਟ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿ
ਭਈਪਰਤੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿਜਨਨੀਤਿ॥੪॥੪੨॥੭੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨਕੋਵਾਪਾਰੀਪੂਰਾ॥ਜਿਸ

ਤਿਨਿਵਾਤੈਸੇਜਨੁਸੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥
੨॥ਸੂਖਸਹਜਸਾਂਤਿਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥੪॥੧੪੩॥੭੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਉਚਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਆਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀ
ਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਖੋਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਸਭਧੋਏ॥੩॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੪੪॥੭੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ
॥੧॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਆਨਕੰਮਿਲਾਗਹਿ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਰਤਨੁਤਿਆਗਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨਲੋਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੋਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
ਖਾਵਹਿਖਾਨਪਾਨ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਲੂਣਹਰਾਮੀ
॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੧੪੫॥੭੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ॥ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮ
ਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਮਲੁਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਹਿਬ
ਸਾਈ॥ਮਨਬਾਂਛਤਸਗਲੇਫਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਣੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿ
ਦੈਵੂਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੂਧੂਰੇ॥੪॥੧੪੬॥
੭੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਖਾਦਾਪੈਨਦਾਮੂਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੋਜੋਹਹਿਦੂਤਧਰਮ
ਰਾਇ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮਹਿਬਹੁਜੂਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਹੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਗਲਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁ
ਧਾਰਿਆ॥ਸੋਈਠਾਕੁਰੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੩॥ਬਧੇ[illegible]ਲਿਖੇਬਹੁਕਾਗਰ॥ਨਾਨਕਉਧ
ਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥੪॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ

॥੪॥੭੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ
ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀ
ਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰ
ਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੪੮॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ
ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥
ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥
ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੪੯॥੮੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥
ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ
ਨਾਮ ॥ ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮਾ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥੫੦॥
੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥
ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ
ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ
ਚੀਤਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫੧॥੮੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥
ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੫੨॥੮੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਬਿਚਰੁਸੰਸਾਰਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਵਡਭਾਗੀਹ
ਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂੰਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥
ਭਵਸਾਗਰੁਚੜਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਸਦਾਕਲਿਆਣਫਿਰਿਦੂਖੁਨ
ਹੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੪॥੫੩॥੮੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹਰਿਮੀਤ॥ਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤ॥
੧॥ਊਠਤਸੋਵਤਹਰਿਸੰਗਿਪਹਰੂਆ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਨਹੀਡਰੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲ
ਪ੍ਰਭਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਇਆਨਾਸੁ॥੨॥ਆਸਾਮਾਣੁਤਾਣੁਧਨੁਏਕ॥ਸਾਚੇਸਾਹ
ਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ॥੩॥ਮਹਾਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥੪॥੫੪॥੮੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿਸੂਚੇ॥ਕੋਟਿਗ੍ਰਹਣਪੁੰਨਫਲਮੂਚੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੇਮਹਿਬਸੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਨਸੇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਕੀ
ਰਤਨਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਇਆ॥੨॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਗੋਵਿੰਦਅਧਾ
ਰੁ॥ਤਾਤੇਛੁਟਿਓਬਿਖੁਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੇਹਰਿਜਪਨਾ॥
੪॥੫੫॥੮੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਹਰਿਜਾਤੇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਚਰਣਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਭੈਭੰਜਨਪ੍ਰਭਮਨਿਨਬਸਾਹੀ॥ਡਰਪਤਡਰਪਤਜਨਮਬਹੁਤੁਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਿਓਹਰਿਨਾਮ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਜਨਮੁਜਰਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਵਾਸਿ
॥ਸੋਸਮਰਥੁਸਿਮਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥੩॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾਨਾਨਕ
ਟੇਕ॥੪॥੫੬॥੮੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਹਰਿਰਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਘਰਿਆ
ਏਗੋਵਿੰਦੁਲੈਨਾਲਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਸਭਿਹਿਰਿਆ॥੨॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਨਾ
ਮਿਭਗਵੰਤੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪੁ॥ਨਾਨਕੁਪੇਖਿਜੀ
ਵੈਪਰਤਾਪੁ॥੪॥੫੭॥੮੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੰਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਏ॥

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਤਾ ਜਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ
ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ
ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤ
ਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫੦॥੮੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ
ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ
ਲਾਗ ॥੪॥੫੧॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥
ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ
ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰਿ ਲੇ ਕਾ
ਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੀਤ ॥੪॥੫੨॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿ
ਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾ
ਲ ॥੪॥੫੩॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇ
ਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀ
ਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥
ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਦਾਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੫੪॥੮੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗਾਮਰਸਾਇਓਜੈਕਾਰੁਨਗੀਪੋ॥ਕਰਨਕਮਛਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਦੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸ
ਭਿਵਗੁਣਨਾਮਧਿਆਨਿਨਿਰਭਉਸੰਗ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾ
ਪ॥੨॥ਬਨਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਨਗੋਪਾਲ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੰਗਿਦਇਆਲ॥੩॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਸਾਕਥਨੀਸਾਰੁ॥ਮਾਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੪॥ਦੁ॥੮੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੈ॥ਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਉ
ਦਕੁਗੋਵਿੰਦਕਾਨਾਮ॥ਮਜਨੁਕਰਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਗੋਸਟਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਨ
ਮਕੇਕਿਲਬਿਖਖੋਇ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਰਹਿਆਨੰਦੁ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਸ
ਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ਦੁ॥੮੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਏਹੁਮਨੁਜਾਗੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਏਕੋਸਿਮਰਿਨਦੂਜਾਭਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਪਿਕੇਵਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬ੍ਰਤਪੂਜਾ
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਨੁਜਾਨੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲ॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥
੩॥ਸੋਬੈਸਨੋਹੈਅਪਰਅਪਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤਜੇਬਿਕਾਰ॥੪॥ਦੁ॥੮੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ॥ਮੁਇਆਉਨਤੇਕੋਵਰਸਾਂਨੇ॥੧॥ਸਿਮਰਿ
ਗੋਵਿੰਦੁਮਨਿਤਨਿਧੁਰਿਲਿਖਿਆ॥ਕਾਹੂਕਾਜਨਆਵਤਬਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਠਗਉ
ਰੀਜਿਨਿਜਿਨਿਖਾਈ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂੰਨਜਾਈ॥੨॥ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿ
ਨੁਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾਧਿ॥ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਕਆਰਾਧਿ॥੪॥
ਦੁ॥੮੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗਰੀਬਾਉਪਰਿਜਿਖਿੰਜੈਦਾੜੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਸਾਅਗਨਿਮਹਿਸਾੜੀ॥੧॥ਪੂਰਾਨਿਆਉਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਗਟਿਪਰਤਾਪੁ॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਉਪਜਿਵਡਤਾਪੁ॥੨॥ਤਿਨਿਮਾਰਿਆ
ਜਿਰਖੈਨਕੋਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਮੰਦੀਸੋਇ॥੩॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੪॥ਦੁ॥੮੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਮਹਜਰੁਝੂਠਾਕੀ

ਤੈਨੂੰ ਅਪਿਆ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ
॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ
ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥ ੨੬ ॥੯੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ
ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿ
ਆ ਭਉ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥ ੨੭ ॥੧੦੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆ
ਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥ ੨੮ ॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬ
ਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤ
ਾਰ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ੨੯ ॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥ ੩੦ ॥
੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰ
ਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਊਪ
ਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਿ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ੩੧ ॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੂੰਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥

ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੇਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠੋਆਪਿਧਿਆਇਹੁਥਾਨੁਵਸਿਜਾਕੋ॥ਆਠਪਹਰਮਨੁਕਉਜਾ
ਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਜਾਕਉਆਪਿਕਰਹਿਫੁਰਮਾਣੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੭੪॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁ
ਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੭੫॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ਗਰਧਪਵਾਂਗੂ
ਲਾਹੇਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੂਜਾਤਿਲਕਕਰਤਇਸਨਾਨਾਂ॥ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਵੈਹਥਿਦਾਨਾ॥੨॥ਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥
ਜੀਆਂਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥
੪॥੭੬॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥
ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਹਾਰਸੁਪੀਨੇ॥੨॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜ
ਹੁਭਗਵਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਓਟ
ਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੭੭॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿ
ਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਡੂਬੈਜਲਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿ
ਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੪॥੭੮॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਏਅਨੰਦ॥
ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ
॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ਧਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲ
ਇਹਕਾਂਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥
੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਜਬਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂੰਢਨਕਹਾਕੋਜਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖ
ਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨ॥੪॥੭੯॥੧੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਜਾਮਨਿਵਸਿਓਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥
ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲ॥ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੂਸਰਨਿਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁ
ਉਰਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਆਰਾਧੇ॥੨॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ॥
੩॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੮੦॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮ
ਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮ॥ਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲਕਾਂਮ॥੨॥ਦ
ਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹਾਭੈਭਾਈ॥
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੮੧॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਨੇਸੇ
ਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਉਬਰੈਸਭਕੋਈ॥
ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨਸਚੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਸੇਆਤ
ਮਸੁਖਸਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਥੇ॥੩॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈ॥੪॥੮੨॥੧੧੩॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਮਕੋਬਲੁਪੂਰਨਭਾਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸੁਹਰਿਮਾਈ॥ਸੋਸੋ
ਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧੧੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਰਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਿਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰਨਹੀਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨ
ਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ॥ਚਰਨਕਵਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰ
ਤਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਦਯਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ॥ਤੂੰਸੰਗਿਹਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਨਾਧ੍ਰਿਗੁਰਹਣਾ
ਸੰਸਾਰਿ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲਿਹਾਰਿਜੀਉ॥੧॥ਹਸਤਅੰਲਬਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰ
ਭਗਰਤਹੁਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਮਤਿਥੋਰੀਆਤੂੰਸਦਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆ
ਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਊਚੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਸਗਲ
ਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਰਸਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾ
ਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਜੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੫॥੧॥੧੧੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਃ੫ ਰਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿ॥ ॥ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋਗਾਵੈ॥ਸਰ
ਬਕਲਿਆਣਸੂਖਸਚੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਹੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿ
ਆਹੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਹੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਜਿਨਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥
ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਊਚਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗਤੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੧੭॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂ
ਰਤੇਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭ
ਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇ
ਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉਮੋਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਕੋਊਸੰਤੁਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਅਰਪਉਧਨੁਰਾਖਉਆਗੈਮਨਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਹ
ਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਵਿਰਾਗੀ॥੧॥ਪੂਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗ
ਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾ
ਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂਖਾ
ਮਿਲਿਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੁਪੂਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਰੇਸੰਗਿਰਾਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀਕੂਈਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਲਮੋਹਕੀਫਾਸਾ॥ਕਾਟਨਹਾਰਜਗਤਗੁਰਗੋਬਿਦਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇ
ਕਰਹੁਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨਹੁਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰੁਗ
ਹਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀਰਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ॥
ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਹੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉ
ਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾਂਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹ
ਰਿਦਰਸਸਭੋਹੀਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬਹੋਰਾ॥
ਆਨਦਸੂਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ॥੨॥੪॥੧੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫

॥ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇ
ਇਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿ
ਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥
੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥
ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਬਿ
ਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤ
ਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੋ
ਹੈਰਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਂਸਦਾਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾਸਾ
ਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿ
ਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕਨਿਕਅ
ਨਿਕਭਾਂਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾ
ਇਓ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿ
ਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚ
ਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸਹਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈ
ਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥

॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਂਗੈਮੋਕ
ਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਨੁਸਭਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏਕੁਗਰੀਬਾਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਖੇਦੁਕਰਹਿਅ
ਰੁਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਹਿਆਇਓਸਰਨਿਤੁਹਾਰੇ॥੧॥ਕਰਿਕਰਿਹਾਰਿਓਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਛੋਡਹਿ
ਕਤਹੂੰਨਾਹੀ॥ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਹੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਮਿਲੇਮੋ
ਹਿਤਿਨਤੇਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮੰਤੁਦੀਓਮੋਹਿਨਿਰਭਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥
ਜੀਤਿਲਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ
ਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀ
ਰਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਬਸਤੇਇਹੁਡਰਨੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਮਹਲਿ
ਤੂੰਹੋਹਿਅਫਾਰੋਏਕਮਹਲਿਨਿਮਾਨੋ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਆਪੇਆਪੇਏਕਮਹਲਿਗਰੀਬਾਨੋ॥੧॥
ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਪੰਡਿਤੁਬਕਤਾਏਕਮਹਲਿਖਲੁਹੋਤਾ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਸਭਕਿਛੁਗ੍ਰਾਹਜੁਏਕਮਹਲਿਕ
ਛੂਨਲੇਤਾ॥੨॥ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋਜਾਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਰੁ
ਓਹੁਤੈਸੋਹੀਸਾਜੁਆਨੈ॥੩॥ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਬਹੁਤੁਭਾਤਿਕਰੀਆਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਜੈ
ਸੇਮਹਲਿਰਾਖੈਤੈਸੈਰਹਨਾਕਿਆਇਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥੪॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਨੈਜਿ
ਨਿਇਹਸਭਬਿਧਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ॥੫॥੫॥
੧੨੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰਸੂਆ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰਗਾਵਰਜਿਉ
ਕਿਰਖੈਹਰਿਆਇਓਪਸੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾਨਹਿਤੂੰਅਪੁਨੇਕਾਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੇਰੈਤਸੂਆ॥ਨਾਗੋਆਇਓਨਾਗ
ਸਿਧਾਸੀਫੇਰਿਫਿਰਿਓਅਰੁਕਾਲਿਗਰਸੂਆ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾਰਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨਹੂੰਲਉਹਸੂਆ॥
ਛੀਜਤਡੋਰਿਦਿਨਸੁਅਰੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਛੂਆ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਬਿਰਧਾਨੋਹਾਰਿਓਉਕਤੇ
ਤਨੁਖੀਨਸੂਆ॥ਜਿਉਮੋਹਿਓਉਨਿਮੋਹਨੀਬਾਲਾਉਸਤੇਘਟੈਨਾਹੀਰੁਚਚਸੂਆ॥੩॥ਜਗੁਐਸਾਮੋਹਿਗੁ
ਰਿਦਿਖਲਾਇਓਤਉਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਸੂਆ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕੋਸੰਤਿਬਤਾਇਓਦ੍ਰਿੜੀਨਾਨਕਦਾਸਭਗਤਿਹਰਿ
ਜਸੂਆ॥੪॥੬॥੧੨੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿ
ਜਾਨੀਤੁਮਹੀ
ਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲੇ॥੧॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੇਰੰਗੇ
ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿ
ਕੀਏਨਿਹਕੇਵਲਜਬਤੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਜਨਮਮਰਣਕੋਚੂਕੋਸਹਸਾਸਾਧਸੰਗਤਿਦਰਸਾਰੀ॥੩॥
ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਇਹੁਭਉਜਲੁਤਰਿਆ
ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਰੀਝਾਵੈਤੋਹੀ॥ਤੇਰੋਰੂਪੁਸਗਲੇਦੇਖਿਮੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਇਆਲ
ਮਿਰਤਭੂਅਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬ
ਮਇਆਠਾਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋ
ਹੀ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗਲੋਹੀ॥੨॥੮॥੧੨੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰਾਥੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨੁ
ਖਦੇਹਪਾਈਹੈਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਸੋਈਹੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰੁਨਕਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ਤੁ
ਮਰੈਭਾਣੈਭਰਮਿਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਗਤੁਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੨॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਆਰੇਕਿ
ਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਹਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋਤੁਮਹਿਦਿ
ਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੂਰਿਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖੁਨਾਨਕੁਇਹੁਬਾਛੈ॥
੪॥੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਉਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤਕਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਤਿਨਾਸੰਗਿਉਨ
ਸਮਸਰਿਅਵਰਨਦਾਤੇ॥੧॥ਜਗਤਉਧਾਰਣਸੇਈਆਏਜੋਜਨਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਉਨਕੀਸਰਣਿ
ਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸੰਤਸੰਗਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ਤਾਕੈਚਰਣਿਪਰਉਤਾਜੀਵਾਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲਾ॥ਭ
ਗਤਨਕੀਰੇਣੁਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਅਵਧਜੋਦੀਸੈਸਭੁਕਿਛੁ

ਗਮਤਿਮਾਟਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਨਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਆ॥੪॥੧੦॥
੧੩੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਗੁਰਤੇ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਸ
ਬਦਿਬੁਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਇਸੁਤਨੁਮਹਿਰਵਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਨਮਸਕਾ
ਰਾ॥ਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਨੀਦ੍ਰਿੜਿਓਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਿਭਏਇਕਤ੍ਰਾ
ਏਕਸੁਕੈਵਸਿਕੀਏ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਆਗਿਆਕਾਰੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋਗੀਥੀਏ॥੨॥ਭਰਮੁਜਰਾ
ਇਚਰਾਈਬਿਭੂਤਾਪੰਥੁਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸਹਜਸੂਖਸੋਕੀਨੀਭੁਗਤਾਜੋਠਾਕੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ
॥੩॥ਜਹਭਉਨਾਹੀਤਹਆਸਨੁਬਾਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਡੰਡਾਕਰਿਗਹਿ
ਓਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ਐਸਾਜੋਗੀਵਡਭਾਗੀਭੇਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਸੇਵਾਪੂਜ
ਕਰਉਤਿਸੁਮੂਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਟੈ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਅਨੂਪਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਸੁਨਹੁਸਗਲਧਿਆਇਲੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਅਉਖਧੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆਤਾਕੇ
ਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕਾਰੁਮਿਟਿਓਤਿਹਤਨਤੇਗੁਰਿਸਬਦਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭ੍ਰਮ
ਕੀਜਾਲੀਤਾਕੀਕਾਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥੧॥ਤਾਰੀਲੇਭਵਜਲੁਤਾਰੂਬਿਖੜਾਬੋਹਿ
ਥਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰੁਭੇਟਿਓਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾ
ਇਆਮਨਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੇਵੈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੩॥੧੨॥
੧੩੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮੋਰੇਮੋਹਿਅਨਾਥਸਰਣਿਪ੍ਰਭ
ਤੋਰੀ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਹਾਥਦੇਰਾਖਹੁਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭ
ਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਹੀਅਨਹੋਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਵਕਜਿਨਭਾਗਮਥੋਰੀ॥
੧॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭਰਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਰੀ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਨਾਮੁਤੇਰਾਦਰਸਨੁਚਾ
ਹੈਜੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਓਹਚੰਦਚਕੋਰੀ॥੨॥ਰਾਮਸੰਤਮਹਿਭੇਦੁਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੁਜਨੁਕਈਮਹਿਲਾਖਕਰੋਰੀ
॥ਜਾਕੈਹੀਐਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਰਸਨਰਮੋਰੀ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਊਚੇਸੁ
ਖਦਾਤੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੋਰੀ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੋਰੀ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਹੁ॥ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਮੋਕਉਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਓੜਿ
ਪਹੁਚਾਵਹੁਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਾਹੀਜਾਨਿਆਤੁਮਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਰਾਖਹੁਸਰ
ਣਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਹੁਹਮਾਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਤਰਣਸਾਗਰਬੋਹਿਥਚਰਣਤੁਮਾਰੇਤੁਮਜਾਨਹੁਅ
ਪੁਨੀਭਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਹੁਸੰਗੇਤੇਤੇਪਾਰਿਪਰਾਤੇ॥੨॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਤੁਮਸਮਰਥਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥੇ॥ਐਸਾਨਿਧਾਨੁਦੇਹੁਮੋਕਉਹਰਿਜਨਚਲੈਹਮਾਰੈਸਾਥੇ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ
ਕਉਗੁਨੁਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਰਿਭੇਟੇਮਨਤਨਸੀਤਲਧ੍ਰਾਪੇ॥
੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇ
ਆਲਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀਓਦਾਸਰੋਸੰਤਨਟਹਲਾਇਓ॥ਏਕਨਾਮਕੋਥੀਓਪੂਜਾਰੀ
ਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀਆਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨ
ਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਓਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਨਭੈਠਹਰਾਇਓ॥੨॥ਮਾਨਿਆ
ਗਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਏਦੂਖਹਠਾਉਗਵਾਇਓ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਸਭੁਆਨਦਰੂਪੁ
ਦਿਖਾਇਓ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਵਤਨਾਕਿਛੁਜਾਵਤਸਭੁਖੇਲੁਕੀਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅ
ਗਮਅਗਮਹੈਠਾਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਓ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਨਤਾਕੀਓਟਗਹੀਜੈਰੇ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਹਰਿਤਾਕੋਨਾ
ਮੁਜਪੀਜੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਪਾਈਐਰੇ॥ਜੋਪ੍ਰ
ਭੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁਸੁਖਿਦੁਖਿਓਹੀਧਿਆਈਐਰੇ॥੧॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਉਧਾਰੇਖਿਨਮਹਿ
ਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈਰੇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸਹਿਨਿਵਾਜੈਰੇ॥੨॥
ਸਭਕੋਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾਗਰੁਰੇ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਤਿਸੁਕਰਤੇ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਰਤਨਾਗਰੁਰੇ॥੩॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਅੰ
ਤਰਿਸੋਈਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈਰੇ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੂਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਘਟਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਕਸਟਕਾਟੈਖਿਨਭੀਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਰਾਖੈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਆਰਾਧਤਮਨਮਹਿ
ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਧਿ
ਆਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੂਏਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾ
ਤਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੩੮॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਰੇਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ॥ਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਪਿਇਕਖਿਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦ॥ਛੋਡਿਗਏਬਹੁਲੋਗਭੋਗ॥੧॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਾਜਰੰਗ॥
ਤਿਆਗਿਚਲਿਓਹੈਮੂੜਨੰਗ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਦੇਹਫੂਲਿਆ॥ਸੋਤਨੁਧਰਸੰਗਿਰੂਲਿਆ॥੩॥
ਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਨੈਦੂਰਿਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈ॥੪॥੧॥੧੩੯॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੋ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਸੰਸਾਰੁਗੁਰੁ
ਬੋਹਿਥੁਪਾਰਗਰਾਮਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਾਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉਜਿ
ਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਵਾਰੋ
ਮਾਇਆਸੋਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦੀਬਾਨੁਹਮਾਰੋਤੁ
ਹੀਏਕ॥ਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਚਾਕਰ
ਲੈਲਾਇਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾਧਿਆ॥੨॥ਬਖ
ਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕੁਨਾਮ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਊਜਲੇ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ਜੀਅਰੇਓਲ੍ਹਾਨਾਮਕਾ॥ਅਵਰੁਜਿਕਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ਤਿਨਮਹਿਭਉਹੈਜਾਮਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਵਰਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ
॥ਆਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੂਨੀਰਿਬਹਾਵ
ਨੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਾਮੁਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੈ॥੪॥੪॥੧੪੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਰਨੈਬਲਿਹਾਰਨੈਲਾਖਬਰੀਆ॥ਨਾਮੋਹੋਨਾਮੁਸਾਹਿਬਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧ
ਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਟੇਕ॥੧॥ਰਾਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੂੰਧਨੀ॥
ਤੂੰਨਿਰਗੁਨਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਖੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੇ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭ
ਸੁਜਾਨੁ॥ਨਾਨਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥੫॥੧੪੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ ਭਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ਸਭਊਚਬਿਰਾਜਿਤਜਨਸੁਨੇ॥੧॥ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਨ॥ਰਾ
ਮਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਨ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਫਿਰਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥
੩॥ਬਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਗਹੀ॥੪॥੬॥੧੪੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਅਨੇਰਾਭ੍ਰਮੁਨਸੈ॥
੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ਸੋਜਨੁਦੂਖਿਨਵਿਆਪੀਐ॥੨॥ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇ॥ਸੋ
ਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਹ
ਰਿ॥੪॥੭॥੧੪੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆ
ਨੰਦੁਘਨਾਆਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਰੋਗੁ॥ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਰਿਰਾਜਜੋਗ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ਹਰਿਬਿ
ਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੀਧਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆ
॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੮॥੧੪੬॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੂਕਉਪੀਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਾਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥੧॥ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥੨॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਰੰਗਮਾਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥੮॥੧੪੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗਰਬੁਵਡੋਮੂਲੁਇਤਨੋ॥ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੂਸਿਉਰੇਹਿਤਨੋ॥ਹਾਰਜੂਆਰਜੂਆਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋਧਾਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਹੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ॥ਗੀਤਚਰਿਤਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ਸਰਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹੈਕੋਈਐਸਾਹਉਮੈਤੋਰੈ॥ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖੁਭਇਆਜੋਨਾਹੀਸੋਲੋਰੈ॥ਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿਆਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਿਟੋਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਿਨਿਧਿਮੋਰੈ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆਧਾਰਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਨ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀ
ਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨ
ਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰ
ਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ
ਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਉ ਹੋਇ
ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ
ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ
ਫਲ ਖਾਈਐ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ
ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥
੪॥੧੫॥੧੫੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ
ਜੋਰੈ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੈ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੈ ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿ
ਹ ਬਿਕਾਰੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ॥
ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੋ
ਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿ
ਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ਕਾ
ਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥
੨॥੧੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਰਸ
ਤੂੰ ਹੀ ਜਸ ਤੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹੀ ਰੰਗ ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਧਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਪਤਿ ਤੂੰ ਹੀ
ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂੰ ਹੀ ਬਨਿ ਤੂੰ ਹੀ ਗਾਉ ਤੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿ ਸਭ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪੇਖੀ
॥੩॥੩॥੧੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓੁਹੀ ਪੀ
ਓ ਉਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਓੁਹੀ ਭਾਠੀ ਓੁਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ
ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ਮਨਿ ਓਹੀ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ
ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜ
ਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ
ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁ
ਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ
ਮਿਰਤੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ
ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥
ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ

ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੋ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
ਤਬ ਹਮ ਸਗਲਿ ਸਹੇਰੋ ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ ਪੋਟ ਡਾਰਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆ
ਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸ
ਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ ਬਾ
ਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾ
ਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ
ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ ਨਾਮ
ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਥੀ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮ
ਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋ
ਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ ਅਚਰਜੁ ਏ
ਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸ
ਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇ
ਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ
ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ
ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥

ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝਤਸਗ
ਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫
॥ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨ
ਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ॥ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ
॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਕਛੁਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰ
ਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿ
ਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁ
ਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥
ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰ
ਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅ
ਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪ
ਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏ
ਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈ
ਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥
੬॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥
ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈ
ਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸ
ਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿ
ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੧੬੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫

॥ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗ
ਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾ
ਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿ
ਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲ
ਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀ
ਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾ
ਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ
॥੫॥੧॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀ
ਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁ
ਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦ
ਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅ
ਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪ
ਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸ
ਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨ
ਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫
॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿ
ਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁ

ਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਂ
ਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀਜੀਉ॥
ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਭੁਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆਜੀਉ॥
ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥ਤੂੰਸ
ਚਾਸਾਹੁਭਗਤੁਵਣਜਾਰਾਜੀਉ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਸਚੁਵਾਪਾਰਾਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬ
ਲਿਹਾਰਾਜੀਉ॥੪॥੩॥੧੬੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫

ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁ॥ਜੋਰਿਤੁਮਾਰੈਸੁਖਿਵਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭੇਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਚੁਪਕਰੀਆ॥ਕਦਹੀਸੁਰਤਿਨਲਧੀਆਮਾਇਆ
ਮੋਹੜਿਆ॥੧॥ਦੇਇਬੁਝਾਰਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀਡਿਠੜਿਆ॥ਕੋਈਜਿਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆ
ਮੂਲਿਨਸੁਣੀਕਹਿਆ॥੨॥ਇਕਸੁਦੁਹੁਚਹੁਕਿਆਗਣੀਸਭਇਕਤੁਸਾਦਿਮੁਠੀ॥ਇ
ਕੁਅਧੁਨਾਇਰਸੀਅੜਾਕਾਵਿਰਲੀਜਾਇਵੁਠੀ॥੩॥ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿ
ਦਿਨਰਾਤਿ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤ॥੪॥੪॥੧੬੯॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥ਆ
ਠਪਹਰਆਰਾਧੀਐਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਘਟਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਈਸੁਹਾਵਾਥਾਉ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਸੇਵਾਸੁਰ
ਤਿਨਜਾਣੀਆਨਾਜਾਪੈਆਰਾਧਿ॥ਓਟਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾਧਿ॥
੨॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਆਨਠੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਆਪਿ॥੩॥
ਗੁਰੁਨਾਰਾਇਣੁਦਯੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕ
ਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੫॥੧੭੦॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੬॥੧੭੧॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੭॥੧੭੨॥

ਚਉਪਦੇ ਪੂਰੇ ॥

ਮ:੧॥੨੦॥ ਮ:੩॥੧੮॥ ਮ:੪॥੩੨॥ ਮ:੫॥੧੭੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੨੪੨॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿ
ਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁ
ਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰ
ਦਾਦੋਊਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਇਕਬਿਨਸੈ
ਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿ
ਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋ
ਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸ
ਰਨਾਈ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁਜਗਦੇਖਿਤਾਸਿ
ਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭਜਨੁਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓ
ਨਜਾਈ॥ਚੰਚਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾਤੇਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਕਰੋਧਘ
ਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਜਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁ
ਨਬਸਾਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਇਆ
ਲਾਤਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ
॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹ
ਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥ਗਜਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥
੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰ

ਬਾਝੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਇਤੁਮਨਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਕੋਊਮਾਈਭੂਲਿਓਮਨੁਸ

ਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਰਲਭ

ਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉ

ਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾ

ਹਿਤੁਮਮਾਨਉਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯

॥ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ

॥ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਿਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੈਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋ

ਮੂਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੈਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰ

ਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਫੁਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਏਬਾਧੇਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉ

ਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਰੇਕਹਾਭਇਓਤੈਬਉਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹੀਜਾ

ਨੈਭਇਓਲੋਭਸੰਗਿਹਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤਨੁਤੈਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦਰਗ੍ਰਿ

ਹਨਾਰੀ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਰੇਨਾਹਨਿਦੇਖੋਸੋਚਬਿਚਾਰੀ॥੧॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿ

ਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹਜਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਲੀਨਭਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥

੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਸਗਲਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿ

ਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇ

ਡਰੁਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲਭੈਭੰਜਨਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨ

ਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਧਰੁਰੇ॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕ

ਸਮਲਸਭੁਹਰੁਰੇ॥੧॥ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਪਾਵੈਕਛੂਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਾਨਕਕਹ

ਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੈਭਵਸਾਗਰਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੨॥੯॥੨੫੧॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਬਿਖੁਮਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੀਬਿਮਲਮਝਾਰਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਜੀਇ
ਆਈਕਾਰਿ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਰਾਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪ
ਛਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਸੁਖੁਮਾਨਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਇਆ॥ਲਾਲਭਏਸੂਹਾਰੰਗੁਮਾਇਆ॥ਨਦਰਿਭਈਬਿਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੨॥ਉ
ਲਟਭਈਜੀਵਤਮਰਿਜਾਗਿਆ॥ਸਬਦਿਰਵੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਿਆ॥ਰਸੁਸੰਗ੍ਰਹਿਬਿਖੁਪਰ
ਹਰਿਤਿਆਗਿਆ॥ਭਾਇਬਸੇਜਮਕਾਭਉਭਾਗਿਆ॥੩॥ਸਾਦਰਹੇਬਾਦੰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਚਿਤੁਹਰਿ
ਸਿਉਰਾਤਾਹੁਕਮਿਅਪਾਰਾ॥ਜਾਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਸੁਖੁਆਤਮਧਾਰਾ॥੪॥ਤੁਝ
ਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤੁ॥ਕਿਸੁਪੂਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ॥ਕਿਸੁ
ਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੀਰਾਚਉਹਰਿਨਾਇ॥ਸਿਖਿ
ਆਦੀਖਿਆਭੋਜਨਭਾਉ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਉ॥੬॥ਗਰਬਗਤੰਸੁਖਆਤਮਧਿਆਨਾ
॥ਜੋਤਿਭਈਜੋਤੀਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ॥ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਾਨਾ॥
੭॥ਨਹਪੰਡਿਤੁਨਹਚਤੁਰੁਸਿਆਨਾ॥ਨਹਭੂਲੋਨਹਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਕਥਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆਨੈ॥ਗੁਰੁਅੰ
ਕਸੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ਰਾਜਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੈ॥੧॥ਚਤੁਰਾਈਨਹਚੀਨਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਕੀ
ਮਤਿਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕਰੁਲੇਈ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇਕਰੇਈ॥ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਿਆਈ
ਦੇਈ॥੨॥ਨੀਲਅਨੀਲਅਗਨਿਇਕਠਾਈ॥ਜਲਿਨਿਵਰੀਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਮਨੁਦੇਲੀਆਰਹਸਿਗੁਣਗਾਈ
॥੩॥ਜੈਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੋਤੈਸਾ॥ਬੈਸਿਗੁਫਾਮਹਿਆਖਉਕੈਸਾ॥ਸਾਗਰਿਡੂਗਰਿਨਿਰਭਉਐਸਾ॥੪॥ਮੂਏਕਉਕਹੁਮਾਰੇ
ਕਉਨੁ॥ਨਿਡਰੇਕਉਕੈਸਾਡਰੁਕਵਨੁ॥ਸਬਦਿਪਛਾਨੈਤੀਨੇਭਉਨੁ॥੫॥ਜਿਨਿਕਹਿਆਤਿਨਿਕਹਨੁਵਖਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿ
ਆਤਿਨਿਸਹਜਿਪਛਾਨਿਆ॥ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੬॥ਕੀਰਤਿਸੂਰਤਿਮੁਕਤਿਇਕਨਾਈ॥ਤਹੀਨਿਰੰ
ਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਨਿਜਠਾਈ॥੭॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਨਿਮਨਿਸੂਚੈਸਾਚੁਸੁਚੀ
ਤਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਨੀਤਾਨੀਤਿ॥੮॥੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਹੋਇ॥ਮਨੁਵਸਿਦੂਤਾਦੁਰਮਤਿਦੋਇ॥ਮਨੁਮਾਨੈਗੁਰਤੇਇ

ਕੁਹੋਇ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਗੁਣਹਵਸਿਹੋਇ॥ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਬੀਚਾਰੇਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂ

ਲੋਬਹੁਚਿਤੈਵਿਕਾਰੁ॥ਮਨੁਭੂਲੋਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥ਮਨੁਮਾਨੈਹਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਮਨੁਭੂਲੋਮਾਇ

ਆਘਰਿਜਾਇ॥ਕਾਮਿਬਿਰੂਧਉਰਹੈਨਠਾਇ॥ਹਰਿਭਜੁਪ੍ਰਾਣੀਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਗੈਵਰਹੈਵਰਕੰ

ਚਨਸੁਤਨਾਰੀ॥ਬਹੁਚਿੰਤਾਪਿੜਚਾਲੈਹਾਰੀ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁਕਾਚੀਸਾਰੀ॥੪॥ਸੰਪਉਸੰਚੀਭਏਵਿ

ਕਾਰ॥ਹਰਖਸੋਗਉਭੇਦਰਬਾਰਿ॥ਸੁਖੁਸਹਜੇਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾ

ਏ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ

ਸਭਦੂਖਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿ

ਆਸੁ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਮੈਲੁਨਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾ

ਵੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨਮਤਿਝੂਠੀਸ

ਚਾਸੋਇ॥ਸਗਲਬਿਗੂਤੇਭਾਵੈਦੋਇ॥ਸੋਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਜਗੁਦੇਖਿਆਜੂ

ਆਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਿ

ਨੁਦੇਖੇਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏਕਲਿਵਲਾਇ॥੨॥

ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗਲਹੋਇ॥ਸਗਲਵਿਕਾਰੀਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਏਕਬਿਨਾਝੂਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਕਰਿ

ਕਰਿਕਰਤਾਦੇਖੈਸੋਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀ

ਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥ਤਨਮਹਿਸਾਚੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ॥ਨਾਮਬਿ

ਨਾਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂਝੈਨਾਉ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ

ਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੂਕੈਜੰਜਾਲਾ॥ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖੁਨਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਲਿਵਲਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੈਸਾਚਿਸ

ਮਾਏ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ॥੭॥ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੈਓਰੁ॥ਗੁ

ਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀਦਰੁਹੋਰੁ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੮॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥
ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋ-
ਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋ-
ਇ ॥੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥
ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥
ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸ-
ਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿ-
ਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗ-
ਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ
ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ
ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈ-
ਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿ-
ਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗ-
ਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ
ਹੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥ ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨ-
ਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਨੈ
॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾ-
ਸਾ ॥੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧

॥ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ਦੁਖੁਵਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਹਧੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥
ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਹਰਿਰਸਸਾਰਾ॥੨॥ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲਖਅ
ਭੇਵਾ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸਾਚਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਝਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥੪॥ਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈਸੋਝੀ
ਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਰਖਵਾਲੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਭਏਬੇਤਾਲੇ॥
੬॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ਕਿਸੁਕਉਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੂਜਾ॥੭॥ਸੰਤਹੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇ
॥ਆਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸ॥੯॥
੮॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧

॥ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀ
ਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੰਸਾਰੈ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗਨਕਰੈਬਹੁਭਾਰਅਫਾ
ਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਰੀ॥੨॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅ
ਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਹਰਣਾਖਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬ
ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਭੂਲੋਰਾਵਣੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ॥ਲੂਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸ
ਮੇਤਿ॥ਗਰਬਿਗਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿ॥੫॥ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁਕੀਟਮਹਿਖਾਸਾ॥ਹਰਣਾਖਸੁਲੇ
ਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ਜਰਾਸੰਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੰਘਾਰੇ॥
ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲੁਨੇਮੁਬਿਦਾਰੇ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ
॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ਬੂਡਾਦੁਰਜੋਧਨੁਪਤਿਖੋਈ॥
ਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਈ॥ਜਨਕਉਦੂਖਿਪਚੈਦੁਖੁਹੋਈ॥੯॥ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥ਇਕੁਤਿਲੁਭੂਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ਕੰਸੁਕੇਸੁਚਾਂਡੂਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋਈ॥੧੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨ
ਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀ
ਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਹਾ
ਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥ ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀਗਾ
ਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅ
ਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰ
ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥
ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ
॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿ
ਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿ
ਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਊਂਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥
ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰ
ਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮਿ
ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ
॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿ
ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ

ਫੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹਰਿਜੀਉਤੂੰਮਨਿਸੂਖ॥ਨਾਮਬਿਸਾਰਿਸਹਹਿਜਮਦੂਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚੋਆਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਿ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੂਰਿ॥ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਸਭੁਕੂੜੋਕੂੜਿ॥
੨॥ਨੇਜੇਵਾਜੇਤਖਤਿਸਲਾਮੁ॥ਅਧਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਆਪੈਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ॥
੩॥ਵਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ਮਨੁਦੇਪਾਵਹਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੁਦੁਹੇਲਾ॥੪॥
ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਹਾਟ॥ਬਿਨੁਬੋਹਿਥਸਾਗਰਨਹੀਵਾਟ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਘਾਟੇਘਾਟਿ॥੫॥
ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਵਾਟਦਿਖਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਜਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਕਉਜਿਸਕਾਇਹੁਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ
॥ਨਾਮਵਡਾਈਤੁਧੁਭਾਣੈਦੀਉ॥੭॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਉਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਪਾਇ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
॥ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਵਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸ
ਚੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਕਰਿਰਾਜੇਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਹਉਮੈ
ਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਆਵਹਿ॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰ
ਘਾਰੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਹਜਘਰਿਆਵਹਿ॥ਰਾਜਨੁਜਾਣਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥੪॥ਸ
ਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹਉਹਉਕਰਿਮਰਣਾਕਿਆਪਾ
ਵੈ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾ
ਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੩॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਘਰਿਆਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਇਆ
ਲਿਨਪਾਇਆ॥ਆਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾ
ਰਿਆ॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੇਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥
ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾ
ਹਨਹੀਰਹਨਾ॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥੩॥ਚਉਧਰੀ

ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮਾ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥
ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ
ਮਾਰੈ ॥੫॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਕਾਲੁ
ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈ
ਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥ ੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ
ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾ
ਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ
ਰਹੀਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥
੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ
ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਮਨ
ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸਿ
ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ
ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ

ਪਿਆਰਿ॥ਜੋਖਸਮਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰ
ਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵੈ॥੫॥
ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉ
ਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭ
ਹੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਰੀਐ॥੮॥੧੬॥

ਅਸਟਪਦੀਆਗੁਆਰੇਰੀਗਉੜੀਕੀਆ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤ
ਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿਰਹੇਰਖੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤੂੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੂੰਹੈਤੂੰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥੨॥ਕਿ
ਰਤੁਪਇਆਅਧਊਰਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰ
ਧਿਆਰਾ॥੩॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਲੋਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁ
ਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਥਿਰੁਕੋਨ
ਹੀਬੂਝੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੫॥ਕਿਆਲੈਆਇਆਲੇਜਾਇਕਿਆਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲਾ॥ਡੋਲੁਬ
ਧਾਕਸਿਜੇਵਰੀਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ਅੰ
ਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੭॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿ
ਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਲਾਹਾਸਚੁਪਾਵੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੧॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟੀਐਦੇਖਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਿਆ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈ
ਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬਹੀਐ॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਕ

ਈਕਾਛਆਵੜਾਣੈ॥੩॥ਸੁਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੂਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏ

ਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੈਜਾਤੇਕਉਆਇਆ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪ

ਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਐਸਾ

ਕਲਿਮਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁਨੀਰੁਵਿਰੋਲੀਐਮਾ

ਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਆਪ

ਕਉਸੋਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰ

ਪਾਤੇਬੁਝੀਐਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੯॥੨॥੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

॥ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿਸੂਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥

ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾਰੁ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰ

ਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥੩॥

ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁ

ਜਾਇ॥ਮਰੈਨਜਨਮੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੫॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿਦੇਖਹੁਕੋਇ॥ਵਿਣੁਨਾ

ਵੈਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੬॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿ

ਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥ਸਾਚਾਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੮॥੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਹਿਰਦੈਉਰ

ਧਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਸਾਚਦੁਆਰਾ॥੧॥ਪੰਡਿਤਹਰਿਪੜੁਤਜਹੁਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉ

ਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁ

ਨਲਾਗੈਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਧਰਮਸਚਿਹੋਈ

॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੁਜਲਾਏਦੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਆਪਣਾਮਨੁ

ਪਰਚੈਪ੍ਰਭੁਬੂਝੈਸੋਈ॥ਏਕਸਸਬਦਹੁਦੂਜਾਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋ

ਈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਮਾਵੈਸੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਆਵੈਜਾ

ਵੈਠਉਰੁਨਕਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੇਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਗਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤ

ਧਿਆਨਾ॥ਜਮਿਪਕੜਿਆਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨਾ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿ

ਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠੀਚਤੁਰਾਈ

॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁਪੜਹੁਤੁਮਭਾਈ॥

ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਐਥੈਅਗੈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੧॥ਰਾਮਪੜਹੁਮਨਿਕਰ

ਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਲੁਉਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਨਪਾਇਆਜਾਇ

॥ਮਨੁਤਨੁਫੀਕਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਇ

ਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿਤਤੀਰਥਿਨਾਵੈਨਜਾਇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ॥੩॥

ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਹਉਮੈਮਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪੰਚਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੪॥

ਮਾਇਆਮੋਹਿਨਟਿਬਾਜੀਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਰਹੇਲਪਟਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤਰਹੇ

ਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਭੇਖਧਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਆਪੁਨਚੀ

ਨੈਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੬॥ਕਾਪੜਪਹਿਰਿਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਅਤਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ

॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥੭॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਗ੍ਰਿਹੀਅੰਤਰਿਸਾਚਿਲਿਵ

ਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩

ਬ੍ਰਹਮਾਮੂਲੁਵੇਦਅਭਿਆਸਾ॥ਤਿਸਤੇਉਪਜੇਦੇਵਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮੇਨਾਹੀ

ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੧॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਨਾ

ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਜੰਜਾਲਾ॥ਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿ

ਸਿਰਿਮਾਰੇਜਮਕਾਲਾ॥ਤਤੁਨਚੀਨਹਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨਿਕੁ

ਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭਉਜਲਿਡੂਬੇਦੂਜੈਭਾਏ॥੩॥

ਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਪੰਡਿਤੁਕਹਾਵੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਮਕਾਗਲਿ

ਜੇਵੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਹਉਮੈਦੂਜਾਸਬਦਿ

ਜਲਾਵੈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੫॥ਮਾਇਆਦਾਸੀਭਗਤਾਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਚਰ

ਣੀਲਾਗੈਤਾਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਸਦਹੀਨਿਰਮਲੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿਸੇ

ਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਜੁਗਮਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਸਭਿਨਿਵਹਿਅਨਦਿਨੁਪੂਜਕਰਾਹੀ॥ਸਹਜੇਗੁ

ਣਰਵਹਿਸਾਚੇਮਨਮਾਹੀ॥੭॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਚ

ਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਿਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵਾਦੁਵਖਾਣੈ॥ਅੰਤਰਿਤਾਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾਣੈ॥ਤਾ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਉਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾ

ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੀਧੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਰੀਧੇ॥

ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥

ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੈਮਨਿਭਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭ

ਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਦਾਬਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਡੰਡੁਸਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ॥੪॥

ਜਮੂਆਨਜੋਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ॥ਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾ

ਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾ॥ਮਨਸਿਉਮਨੁਮਿ

ਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜੀਤਾ॥ਇਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਰੈਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਫਲੁ

ਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ॥੭॥ਸ

ਤਿਗੁਰਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨਸੀਧੋਮੇਰੇਭਾਈ॥ਭਗਤੀਸੀਧੇਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਨਕ

ਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭ

ਰਮੁਨਜਾਇ॥ਬੰਧਨਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਜੁਗਮਾਹਿ॥੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ
ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ
ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥
ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ
॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕ
ਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥
੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭ
ਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ
ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿ
ਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰ
ਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰ
ਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩

॥ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਆਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਮਨੁਰੰਗਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭਕੀਰਜਾਇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਜਾਸਬਦਿਭਉਖਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਭਤੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੨॥ਹਰਿਦਾਸਨਿਕੋਦਾਸੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਨਬਿਧਿਪਾਇਆਜਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਿਤੁਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਮੋਹਗੁਬਾਰੁ॥ਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਗ੍ਰਿਹੁਕੁਟੰਬੁਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਸੋਈਹਮਾਰਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਮਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਦੂਖੁਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਮਕਉਸਰੀਰਸੁਧਿਭਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਅਗਨਿਬੁਝਈ॥ਬਿਨਸੇਕ੍ਰੋਧਖਿਮਾਗਹਿਲਈ॥੭॥ਹਰਿਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੮॥੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩

॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰੇਤੇਵੇਮੁਖਬੁਰੇਦਿਸੰਨਿ॥ਅਨਦਿਨੁਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਫਿਰਿਵੇਲਾਨਾਲਹੰਨਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਰਾਖਹੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇਪ੍ਰਭਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਭਗਤਹਰਿਭਾਵਦੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਚਲੰਨਿ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰਨਿਜੀਵਤਮੁਏਰਹੰਨਿ॥੨॥ਜਿਸਦਾਪਿੰਡੁਪਰਾਣਹੈਤਿਸਕੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਓਹੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਹਰਿਰਖੀਐਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥੩॥ਨਾਮਿਮਿਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਨਾਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹੁਫੇਰੇਓਇਭ੍ਰਮਦੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਧਰਤਿਅਸਮਾਨੁਨਝਲਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਏਪਚੰਨਿ॥੫॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਨੇੜਿਨਭਿਟੈਮਾਇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੋਸੋਹਣੇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੭॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਦਾਤਾਏਕੁਤੂੰਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੮॥੧॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

ਕਰਹਲੇ ॥ ॥ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇ
ਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ
॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ
ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ
ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ
ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ
ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ
ਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕ
ਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ
ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮ
ਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾ
ਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਮਨ
ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾ
ਲਿ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿ
ਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਲਿਆ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੂੰਗਿਆ
ਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮੁਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਲਿਆ॥੭॥
ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹਲੇਭ੍ਰਮਿਭਵਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿਆ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਹਰਿਸ
ਜਣੁਲਧੜਾਨਾਲਿਆ॥੮॥ਰੰਗਿਰਤੜੇਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿਆ॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇ
ਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿਆ॥੯॥ਹਮਪੰਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਵਰੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿਆ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥੧੦॥੨॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾਨਾ॥ਤਬਇਹੁਬਾਵਰੁਫਿਰਤਬਿ
ਗਾਨਾ॥ਜਬਇਹੁਹੂਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਤਾਤੇਰਮਈਆਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਹੇ
ਲਾਫਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁਦੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾ
ਨਸਿਮੰਦਾ॥ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਫੰਦਾ॥ਮੇਰਤੇਰਜਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ਤਾਤੇਇਸੁਸੰ
ਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥੨॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੀਆਪਨਿਧਾਰੀ॥ਤਬਇਸਕਉਹੈਮੁਸਕਲੁਭਾਰੀ॥ਜਬ
ਇਨਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥ਤਬਇਸਨੋਨਾਹੀਕਿਛੁਤਾਤਾ॥੩॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੋਬਾਧਿਓਮੋਹਾ
॥ਆਵੈਜਾਇਸਦਾਜਮਿਜੋਹਾ॥ਜਬਇਸਤੇਸਭਿਬਿਨਸੇਭਰਮਾ॥ਭੇਦੁਨਾਹੀਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥
੪॥ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇਦਾ॥ਤਬਤੇਦੂਖਡੰਡਅਰੁਖੇਦਾ॥ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੂਝਿਆ
॥ਤਬਤੇਇਸਨੋਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝਿਆ॥੫॥ਜਬਇਹੁਧਾਵੈਮਾਇਆਅਰਥੀ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ
ਨਹਤਿਸਲਾਥੀ॥ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਉਲਾ॥ਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀਉਠਿਕਉਲਾ॥੬॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਓ॥ਮਨਮੰਦਰਮਹਿਦੀਪਕੁਜਲਿਓ॥ਜੀਤਹਾਰਕੀ
ਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸੁਘਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ॥ਆਪੇ
ਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥
੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁ

ਜਤਾਕੈਭਾਗਾ॥ਤਿਸਕੈਰਿਦੈਰਵਿਆਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਕੀ
ਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਜੋਕਾਮਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ॥
ਧਾਵਤਮਨੂਆਆਵੈਠਾਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਮੈਭਾਗੈ
॥੨॥ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵਹਿਪੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇ
ਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੩॥ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿਮਿਟਹਿਅਪਰਾਧ॥
ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋ
ਵੈ॥੪॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ਬਹੁਰਿਨਛੋਡੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਬੈ
ਕੁੰਠਵਾਸੁ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਅਗਨਿਨਪੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜ
ਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਰਾਨਿਰਮਲਮਾਥਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥੬॥ਜਾਸੁ
ਜਪਤਮੁਸਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਣਿਅਨਹਤਧੁਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਜਾਸੁ
ਜਪਤਕਮਲੁਸੀਧਾਹੋਇ॥੭॥ਗੁਰਿਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਊਪਰਿਕਰੀ॥ਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰੁਦੇਹਰੀ॥ਅ
ਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿਭੋਜਨੁਚੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਕਰਿਰਾਖੈਵਾਸਿ॥ਤਾਕੈ
ਆਤਮੈਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤਾਕੈਹੋਇ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ॥ਜੇਤਾਸੁ[illegible]ਣੁਤੇਤਾਨਾਮੁ॥
ਜੇਤਾਪੇਖਨੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ॥੨॥ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੋਇ॥ਸਹਜੇਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ॥ਸਹ
ਜਿਬੈਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਨਾ॥ਸਹਜੇਚੂਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥੩॥ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਭਾਉ॥ਸਹਜੇਮਿ
ਟਿਓਸਗਲਦੁਰਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਸਹਜਿਮਿਲਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੰਗੁ॥੪॥ਸਹਜੇਗ੍ਰਿ
ਹਮਹਿਸਹਜਿਉਦਾਸੀ॥ਸਹਜੇਦੁਬਿਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ਜਾਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥
ਤਾਕਉਭੇਟਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੫॥ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਮੁ॥ਸਹਜੇਕੀਨੋਜੀਅਕੋਦਾਨੁ॥ਸਹ
ਜਕਥਾਮਹਿਆਤਮੁਰਸਿਆ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਅਬਿਨਾਸੀਵਸਿਆ॥੬॥ਸਹਜੇਆਸਣੁਅਸ

ਬਿਰਥਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਸੋਭਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ
ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧ
ਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ
॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬ
ਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਸਿਵਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥
੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋ
ਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜ
ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨ
ਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ
ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ
ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ
ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ
ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇ
ਆ ਗਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥

ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈ
ਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁ ਸਹਜਧਿਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾਇਨਪਰੈਕੋ
ਟਿਕਰਮਜਾਪਤਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇਨਹੀ
ਛੁਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜੂਠਿਨਧੋਈ॥ਇਸੁਮਾ
ਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਤਿਸੁਭਈਖਲਾਸੀਹੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਾਜਾਕੀਹੈ
ਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭੁਕੋਮੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਵਿ
ਆਪੈਕਾੜ੍ਹਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਹੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਹਰਿਸਿਉਜੋਰੁ॥ਕਾ
ਜਿਤੁਹਾਰੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁਨੀਆਦਾਰ॥ਕਾਹੂਕਾਜਿਨਾਹੀਗਾਵਾਰ॥
ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਖਿਨਮਹਿਉਧਰਹਿ॥੨॥ਕੋਟਿਮਜਨਜਾ
ਕੈਸੁਣਿਨਾਮ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਜਾਕੈਹੈਧਿਆਨ॥ਕੋਟਿਪੁੰਨਸੁਣਿਹਰਿਕੀਬਾਣੀ॥ਕੋਟਿਫ
ਲਾਗੁਰਤੇਬਿਧਿਜਾਣੀ॥੩॥ਮਨਅਪੁਨੇਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੇਤ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆ
ਕੇਹੇਤ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਤੁਮਰੈਸੰਗਿ॥ਮਨਮੇਰੇਰਚੁਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸ
ਭਭੂਖ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਨਜੋਹਹਿਦੂਤ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਰਾਵਡਗਮਰੁ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਹੋਵਹਿਤੂੰਅਮਰੁ॥
੫॥ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਡਾਨ॥ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਬਾਨ॥ਜਾਕੈਦਫਤਰਿਪੁਛੈਨਲੇਖਾ॥ਤਾ
ਕੀਚਾਕਰੀਕਰਹੁਬਿਸੇਖਾ॥੬॥ਜਾਕੈਊਨਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤ॥ਏਕਹਿਆਪਿਅਨੇਕਹਿਭਾਤਿ॥
ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਇਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਿਤਾਕੀਘਾਲ॥੭॥ਨਾਕੋਚਤੁਰੁਨਾਹੀਕੋਮੂੜਾ॥
ਨਾਕੋਹੀਣੁਨਾਹੀਕੋਸੂਰਾ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥੮॥
੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਆਰਜਾਰੀ॥ਤਿਉਜੀਵ
ਹਿਸਾਕਤਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੋਸਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆ॥ਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਥਿ

ਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਧ੍ਰਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸ॥ਕਾਗਬਤਨਬਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸ॥੨॥
ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੂਕਰਕਾਮ॥ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੂਤਨਿਨਾਮ॥੩॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਙਛਤਾਰ
॥ਬੋਲਹਿਕੂਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾਰਾ॥੪॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਭਕੀਨਿਆਈ॥ਸਾਕਤਥਾਨਭਰਿਸ
ਟਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੂਕਰਹਰਕਾਇਆ॥ਸਾਕਤਲੋਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਿ
ਮਰਨਹੈਆਤਮਘਾਤੀ॥ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁ
ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਧਿਆਇਓਮੋਹਿਨਾ
ਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਸੁਣਿਰਸਨਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਆਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵ
ਡਪਰਤਾਪੁ॥੩॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਪੇਖਿਓਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ਗੁ
ਰਕੇਬਚਨਿਕੀਨੋਰਾਜਜੋਗੁ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਲੋਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਸਿਧਿ
॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਪਾਇਆਨਉਨਿਧਿ॥੬॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀ
ਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥੭॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਜਾਗਿਆਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ॥੮॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ਗੁਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੧॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਝੂ
ਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਹਾਥੁਦੇਰਾਖਾ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਢੋਵਉਪਾਣੀ॥ਜਿਸੁਗੁ
ਰਤੇਅਕਲਗਤਿਜਾਣੀ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਪੀਸਉਨੀਤ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਭ
ਮੀਤ॥੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਨਾਜੀਉ॥ਆਪੁਨਾਦਾਸਰਾਆਪੇਮੁਲਿਲੀਉ॥੬॥ਆਪੇ
ਲਾਇਓਅਪਨਾਪਿਆਰੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਕਲਿਕਲੇਸ
ਭੈਭ੍ਰਮਦੁਖਲਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸਮਰਥਾ॥੮॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਾ ॥ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੮॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰਿ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥

ਮੈਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੬॥ਮੈਪਾਇਓਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਥੁਕਥਾਰੀਆ॥
ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਬਾਹਲੁਡਾਰੀਆ॥੭॥ਜਨਨਾਨਕਲਧਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰੀਆ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਭਉਜਲੁਤਰੀਐਕਹਉਪੁਕਾਰੀਆ॥੮॥੧॥੧੨॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਨਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗਰੰਗੋ॥ ਜਪਿਜਿਹਵਾਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਰਗਿਆਨਭਜੋ॥
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਓ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸੰਗਿਨਗਇਓ॥ਸਾਕਤੁਮੂੜੁਲਗੇਪਚਿਮੁਇ
ਓ॥੨॥ਮੋਹਨਨਾਮੁਸਦਾਰਵਿਰਹਿਓ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹਿਓ॥੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮੋ
ਨਮੋ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਵਹਿਅਤੁਲੁਸੁਖੋ॥੪॥ਨੈਨਅਲੋਵਉਸਾਧਜਨੋ॥ਹਿਰਦੈਗਾਵਹੁਨਾਮਨਿਧੋ॥੫॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹੁਤਜੋ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਤੇਰਹਿਓ॥੬॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਘਰਤੇਮਿਟਿਓ॥ਗੁਰਿਗਿ
ਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਿਪਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤੁ
ਤਰਿਓ॥੮॥੨॥੧੩ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਭਰਮਗਏ॥ਮੇਰੈਮ
ਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਤੋਜਲਤੌਤਉਕਿਆਗੁਰਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆ
ਨਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾਵਕੁਸਾਗਰੁਗਹਰੋਚਰਿਸੰਤਨਨਾਵਤਰਾਇਓ
॥੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਭਿਗਹਿਭੁਜਾਆਪਾਇਓ॥੪॥ਭਉਖੰਡਨੁਦੁਖਭੰਜਨੋਭਗਤਿਵਛਲਹ
ਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਿਥਸੰਤਓਟਾਇਓ॥੬॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕੀਬੇਨਤੀ
ਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਓ॥੭॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥੮॥੩॥੧੪॥
ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇਭੋਗਾਇਨਸੰਗਿਅੰਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉ
ਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਵਧਬਿਹਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਹਉਕੋਨਾਹੀਮੁਝਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੋ
ਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਲੀਨਾਮਨਮਹਿਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਜਿਉਉਲਝਾਇਓਬਾਧਬੁਧਿਕਾਮਰਤਿਆਨਹੀ
ਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥ਭਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨਹੂਕਉਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾਗੋਮਨੁਬਾਸਨਾਅੰਤਿਸਾਈ
ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅਹੰਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿਇਹਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹੁਨਾ
ਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥੪॥੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ:੧॥੧੮॥ਮ:੩॥੯॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੧੫॥
ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੪੪॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤ ਮਹਲਾ੧

ਮੁੰਧਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨਥੀਈ
ਦੁਬਲਿਕੰਤਹਾਵੈਕੇਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭੁਝੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮ
ਤਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆ
ਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਧਨੀਪਿਆਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥
ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਾਹੀਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁਨਾਹੀਵਸਹਿਸਾਚਿ
ਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧ
ਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥੨॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵੇਹਾ॥ਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖ
ਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕ
ਸਿਜਾਤਉਰਹੈਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇ
ਲਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੋ॥੩॥ਮੇਰੀਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮ
ਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰੁਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀ
ਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹੰਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਜੋੜਿਸਾਧਨਕ
ਰੈਬਿਨਤੀਰੈਣਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀ
ਨਾਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹਨੀਦਆ
ਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਬਾਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਕਵਣੁਮਿਲਾਵੈ
॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇਹਉਜਾਰੈ॥ਸੁ
ਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਰਾਵੇਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਣੀ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਨੀਘਰੀਆ

ਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੋ॥ਕਿਉਖੁਧੇਗਲਜੇਵੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋ॥
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿਸਹੀਕਾਸੋਹੋਵੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਵਣਕਿ
ਉਅੰਤਰਮਲੁਧੋਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਬੇਬਾਣੈ॥ਨਾਨਕਸ
ਚਘਰੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਦੁਬਿਧਾਮਹਲੁਕਿਜਾਣੈ॥੩॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਸਚਾਜੀਉਸਬਦੁ
ਸਚਾਵੀਚਾਰੋ॥ਤੇਰਾਮਹਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਵਾਪਾਰੋ॥ਨਾਮਕਾਵਾਪਾਰੁਮੀਠਾਭ
ਗਤਿਲਾਹਾਅਨਦਿਨੋ॥ਤਿਸੁਬਾਝੁਵਖਰੁਕੋਇਨਸੂਝੈਨਾਮੁਲੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੋ॥ਪਰਖਿਲੇ
ਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰਮਿਪੂਰੈਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾ
ਇਆ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੩ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾ
ਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕੈਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇਰਹਿਨਸਾਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮ
ਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ॥ਹਰਿਸਾਚਾਸੋਈ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਜਿਸਨੋ
ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਧਨਰੈਣਿਸੁਹੇਲੜੀਏਜੀਉਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਾਉ
ਕਰੇਜੀਉਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾਭਾਉ॥ਸੁ
ਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਓ॥ਹਰਿਗੁਣਸਾਰੀਤਾਕੰਤਪਿਆਰੀਨਾਮੇ
ਧਰੀਪਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੋ॥੨॥ਧਨਏਕਲੜੀਜੀਉ
ਬਿਨੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਾਰੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇਕ
ਉਦੁਤਰੁਤਰੇਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ॥ਕੂੜਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨ
ਪਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਰੰਗਿ
ਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਵਣੁਮਿਲਾਏ॥

ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣੇਜੀਉਕਉਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਭਰਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾ
ਏਤਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗਿ
ਰਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾ
ਇਪਿਆਰੈ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੩ ॥ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ
ਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰੁਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁ
ਹਾਈ॥ਕਾਪੁੜੁਤਨਿਸੁਹਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿ
ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲਾਤਾਪਿਰੁਰਾਵੀਲਾਹਾਨਾ
ਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾ
ਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥
ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਨਸੁਹਾਗਣਿ
ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁ
ਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਵਿਸਾਰੇ॥੨॥
ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂ
ੜਿਆਰੇ॥ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈ
ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖ
ਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮ
ਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉ
ਮਿਲੈਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਘਰਿ
ਆਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀਛੰਤਮਃ੩ ॥ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥

ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾ
ਮਣਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪ
ਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆ
ਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਰੈਣਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾ
ਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਰਾਵੈਕਾਮਣਿਗੁਰ
ਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਚਿ
ਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮ
ਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ॥ਸਚਿਸਬਦਿ
ਸੀਗਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂ
ਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾ
ਰੇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਮੁੰਧਇਆਣੀ
ਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀਐਜੀਉਆ
ਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘ
ਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁ
ਝਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨਰਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹ
ਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੩
॥ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋ
ਹਿਥਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲੰਘਾ
ਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਤਿਆਇਉਮ
ਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿ

ਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨੁਭਏਮਨੁਹੂਆ॥੧॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਵਿਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀ
ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥
ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁ
ਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿਰੁ
ਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾ
ਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹਸਾ
ਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰ
ਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿ
ਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਜੀਉਆਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗ
ਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵ
ਗੁਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕ
ਰਾਏ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਕਰਿਪਿਰਾਜੀ
ਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥
ਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁ
ਖਾਲੀਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਮੋਬੀਜੇਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸ
ਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਂ
ਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਮੁਈਏਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ॥ਸਦਾ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੇਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐ

ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਬਖਸਾਏ ॥੨॥ ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰ
ਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸ
ਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਕਿਉ
ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁ
ਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁ
ਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥ ਕਰ ਕਰਹਿ
ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ
ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥
ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲ
ਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆ
ਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥ ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ
ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇ
ਇ ਸਦੇਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ

ਤਿਜਗਜਾਲੁਦੁਖੁਮਿਟਿਆਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਰਲੀਆਕਰੈਰੰਗ
ਮਾਣਿਮਿਟੇਜਮਕਾਅੰਦੇਸਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੰਤੁਮਿਲਿਆਲੋੜਤੇਹਮਜੈਸਾ॥੩॥
॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਜੀਉਵਜੀਵਧਾਈ॥ਘਰਿਲਾਲੁਆਇਆਪਿਆਰਾਸਭਤਿ
ਖਾਬੁਝਾਈ॥ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਗੁਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਭਮੀਤਬੰਧ
ਪਹਰਖੁਉਪਜਿਆਦੂਤਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇ
ਜਵਿਛਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਜਿਰਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥
ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਪਾਰਾ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁ
ਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲਅਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੇ॥
ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸੁ
ਆਮੀਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਰਾ॥੧॥
ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਮੋਹਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸਭਰਾਲੀ॥ਮਾਨ
ਹਿਏਕੁਅਲੇਖੁਠਾਕੁਰੁਜਿਨਿਸਗਲਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆਆਦਿ
ਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ॥ਤੂੰਆਪਿਚਲਿਆਆਪਿਰਹਿਆਆਪਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੈਜਰਾਖਹੁਸਭਸੇਵਕਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆ॥੨॥ਮੋਹਨਤੁਧੁਸਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈ
ਦਰਸਧਿਆਨਾ॥ਮੋਹਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਤੁਧੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਗੈ
ਨਾਹੀਜੋਇਕਮਨਿਧਿਆਵਹੇ॥ਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧਹਿਸੇਸਭੇਫਲਪਾਵਹੇ॥ਮ
ਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਗਧਹੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਜੁਨਿਹਚਲੁਪੂ
ਰਨਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਮੋਹਨਤੂੰਸੁਫਲੁਫਲਿਆਸਣੁਪਰਵਾਰੇ॥ਮੋਹਨਪੁਤ੍ਰਮੀਤਭਾਈਕੁ
ਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇ॥ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਹਿਆਅਭਿਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੁਧ
ਨੋਧੰਨੁਕਹਿਆਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁ
ਰਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿ
ਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥
॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ
ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿ
ਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾ
ਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇ
ਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾ
ਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸ
ਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ
ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ
ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ
ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇ
ਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ
ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ
ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ
ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥

ਰਹਿਕਬੇਜੀਮਿਟਗਇਭ੍ਰਮਨਾਸਹਿਆਨਿਰੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪਰਮੇ
ਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਆ॥੨॥ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਰੀਆਸਪੁਜਾ
ਏ॥ਚਰਨਪਿਆਸੀਦਰਸਬੈਰਾਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ॥ਖੋਜਿਲਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਾਸੰਗੁ
ਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਰਿਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥
ਸਖੀਨਾਲਿਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਹਪਿਆਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏ
ਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਆਪਨੜਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆ॥ਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀ
ਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਲਿਆ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੋਹਾਗੁਨਟ
ਲਿਆ॥੪॥੪॥ ਮਾ:੧॥੨॥ਮ:੩॥੫॥ਮ:੫॥੪॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੧॥

ਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾ
ਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰ
ਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰ
ਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾ
ਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿ
ਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰ
ਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆ
ਨਹੋਗੁ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿ
ਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆ
ਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸ

ਥੂਲਾ ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ
ਏਕ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥
ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ ਸਗਲ
ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਧਾਇਓ ॥ ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੋਇ ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ
ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾ
ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ
ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ
ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥
੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ
ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ ਙਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥
ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਙਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਕੁੰਟ
ਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਨਾ
॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਨਾ॥ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿ
ਆਗਿਆਭਿੰਨਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਊਜੀਅਬਹੁਤੁਗ੍ਰਭਵਾਸੇ॥ਮੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਫਾਸੇ॥ਇਨਿ
ਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੇ॥ਆਪਨਮੋਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੇ॥ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹਹੁ
ਉਪਾਇਆ॥ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ
॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਮਾਏ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀ
ਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆ
ਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰ
ਤੁਨਜਾਨੈਕੋਊ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਊਫੁਨਿਹੋਊ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸ
ਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾਚਿਰਹੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਬਿਖਸੋਗ॥
ਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿ
ਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਹਿ॥ਹਉ
ਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੋਭਾਰੁਅਫਾਰ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਬਾ
ਧੇਜਮਕੀਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂਸੰਗ॥
ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
ਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥
ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੂੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮ

ਸੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਊ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸੁ
ਭਦੇਊ॥ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤਉਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕ
ਰਮੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈ॥ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਾਕੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਬਿਆਪਤਮੂੜੇਅੰਧ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇ
ਆਬੰਧ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੈਰਸਰਾਤੇ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇ
ਆਮਦਮਾਤੇ॥ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉ
ਕਰਨਾ॥ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੂਰਾ॥ਕੋਊਸੁਘਰੁਨਕੋਊਮੂਰਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦ
ਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਲਲਾਤਾਕੈਲਵੈਨਕੋਊ॥ਏਕਹਿਆਪਿਅਵਰਨਹੋਊ॥ਹੋਵਨਹਾਰੁਹੋਤਸ
ਦਆਇਆ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੂਪਾਇਆ॥ਕੀਟਹਸਤਿਮਹਿਪੂਰਸਮਾਨੇ॥ਪ੍ਰਗਟ
ਪੁਰਖਸਭਠਾਊਜਾਨੇ॥ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ
॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਾਣੁ॥ਨਾਨ
ਕਧਨਿਧਨਿਧੰਨਿਜਨਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਇਆਸਫਲਤਾਹੂ
ਕੋਗਨੀਐ॥ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐ॥ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੂਕੈਸੰਗੇ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗੇ॥ਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਬਿਧਾਤਾ
॥ਏਕਹਿਆਵਨਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੂਜਾਭਾਉ॥ਦੂਖਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁ
ਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਯਯਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿਦੋਊ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਸੁਖ
ਸਹਜੇਸੋਊ॥ਯਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾ॥ਜਿਹਆਸਰਇਆਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥ਯਯਾਜਨਮਿ
ਨਆਵੈਸੋਊ॥ਇਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਊ॥ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ

॥ਅੰਤਰਿਮਨਤਨਬਸਿਰਹੇਈਤਊਤਕੇਮੀਤ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸੁਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ਇਹ
ਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਇ॥ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥
ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ॥ਐਸੀਸੰਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਘ
ਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤ॥ਮਿਰਤ
ਕਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਙੰਙਾਖ
ਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿਆਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇ
ਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀ
ਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ॥ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੧੬
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਰੇਖ॥ਸੂਖਦੂਖ
ਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋ
ਊ॥ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥
ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ॥ਕਾਹੂਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀ
ਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤ
ਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾ
ਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆਕੋਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀ
ਅਨਦਸਹਜਜਪਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥

॥ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮ

ਅਰੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਗਗਾਗੋਬਿਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤ॥

ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧੁ

॥ਓਹਬੇਰਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀ

ਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈ

ਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨਕਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥਤਉਕੋਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵ

ਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂ

ਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰ

ਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿ

ਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀ

ਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਙਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਢ

ਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥

॥ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਿਮਰਹਿਆਤਮਰਾਮੁ

ਨਚੀਨ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕਉਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ਙਣਤੀ

ਙਣੀਨਹੀਕੋਊਛੂਟੈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈ॥ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥

ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣਾਰ

ਬਿੰਦਊਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋੁਬਿੰਦਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾਰਿ

ਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆ॥

ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥

੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕਿ
ਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਛਛਾਛੋਹਰੇਦਾਸ
ਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥
ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੋਰਜੁਲਮਫੂ
ਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ॥ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆ॥ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥
ਆਗੈਠਾਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਝਾਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿ॥ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉ
ਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ
॥ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾਕਤਮੂਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ॥ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾ
ਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਞਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵ
ਤਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿ
ੜੁਸਹੀਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹਹੇਤ॥ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤ॥ਞੋਪੇਖਉ
ਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ॥ਞਾਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤਝੂਠਉਮਾਇਆ
ਰੰਗੁ॥ਞਾਣਤਸੋਈਸੰਤੁਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਿਤਭਿੰਨ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਤਿਹਕਢਹੁਜਿਹਹੋਵਹੁ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਞਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗ॥ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕਰਉਞਾਹੂਕੀ
ਓਸੰਜੋਗ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ
॥ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥

॥ਟਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇ॥
ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦ
ਇਆਲ॥ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ
॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ॥ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ਠਹ
ਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ॥ਠਾਂਢਿਪਰੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆ॥ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲ
ਇਆ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ॥
ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁਨਹੀਜਹਡੇ
ਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉਆਡੇਰਾਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ॥ਇਆਡੇਰਾਕਉਸ੍ਰਮੁਕਰਿਘਾਲੈ॥ਜਾ
ਕਾਤਸੂਨਹੀਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਉਆਡੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ॥ਡੇ
ਰਾਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹਡੋਲਾਇਆ॥੨੯॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਢਾਹਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿਨਹਿਨਘਾਲਿਓਬੰਧ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿ
ਹਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਢਢਾਢੂਢਤਕਹਫਿਰਹੁਢੂਢ
ਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਹਾਫਿਰਾਹਿ॥ਢੇਰੀਢਾਹਹੁਸਾਧਸੰਗਿਅ
ਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਹਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਢੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮ
ਰੈਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥ਢਹਤਢਹਤਅਬ
ਢਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ਦੁਖਕੇਫਾਹੇਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥੩੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤ॥ਣਾਹਉਣਾਤੂੰਣਹ
ਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਹੁਦੂਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਣਾਣਾ

ਣਤੇਸੀਝੀਐਆਤਮਜੀਤੈਕੋਇ।ਹਉਮੈਅਨਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ।ਮਣੀਮਿਟਾਇ
ਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੂਰੇਉਪਦੇਸ।ਮਨੂਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤਣਵੇਸ।ਣਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੋ
ਏਕਹਿਟੇਕਅਧਾਰ।ਰੈਣਿਦਿਣਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰ।ਰੇਣਸਗਲਇਆ
ਮਨੁਕਰੈਏਊਕਰਮਕਮਾਇ।ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ।੩੧॥
ਸਲੋਕੁ। ।ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ।ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐ
ਚੂਕੈਜਮਕੀਜੋਹ।੧॥ ਪਉੜੀ। ।ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦ
ਰਾਇ।ਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇ।ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮ
ਨਿਨਾਉ।ਗਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ।ਤਾਹੂਸੰਗਿਨਧਨੁਚਲੈਗ੍ਰਿਹ
ਜੋਬਨਨਹਰਾਜ।ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜ।ਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੈਜਉਤਾ
ਪਨਿਵਾਰੈਆਪ।ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪ।੩੨॥ ਸਲੋਕੁ।
।ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥ।ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੂਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾ
ਥ।੧॥ ਪਉੜੀ। ।ਥਥਾਥਿਰੁਕੋਊਨਹੀਕਾਇਪਸਾਰਹੁਪਾਵ।ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲ
ਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵ।ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸ੍ਰਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰ।ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆ
ਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰ।ਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਭਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਲੇਹੁ।ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦ
ਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ।ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੋਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥ।ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁ
ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾਥ।੩੩॥ ਸਲੋਕੁ। ।ਦਾਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆ
ਸਭੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ।੧॥ ਪਉੜੀ।
।ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ।ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰ।ਦੈਨਹਾਰੁਸਦਜੀ
ਵਨਹਾਰਾ।ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ।ਦੋਸੁਨਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ।ਮਾਇਆਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ।ਦ
ਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ।ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ।੩੪॥ ਸਲੋਕੁ। ।ਧਰਜੀ
ਅਰੇਇਕਟੇਕਤੂਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ।੧॥ ਪਉੜੀ।

॥ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਿਤਉਹੋਇਆਮਨਿਪਰਗਾਸੁ

॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀਨਾਮਬਿਸਾਹਾ॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹ

ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵ

ਡਾਈ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ

॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨੰਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿ

ਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮਹਿ

ਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਹੋਤਾਤਾਕਹੁ॥ਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਹੁ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥

ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋਤਪੁਨੀ

ਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ॥ਪਰਪੰਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾ

ਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿਰਸੋਊ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ॥੩੭॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਿਹਭਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਫਿਰ

ਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ

ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ॥

ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿ

ਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇ

ਆਲਗੁਪਾਲ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਬਾ

ਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾ

ਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀ

ਸਿਆਨਪਾ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕਾ॥੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭੈਭੰਜਨਅ

ਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ॥ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰਿ
ਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾ
ਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਾਇਆਡੋਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖ
ਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਾਰਦੇ
ਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ॥ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿ
ਬੀਆ॥ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ॥ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ॥ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ॥
੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ॥ਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁਪਛਾਨਾ॥ਭੇਟਤਸਾ
ਧਸੰਗਪਤੀਆਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂਸੰਗ
ਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ॥ਪੂਰਨਘਟਘਟਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਉਆਰਸਮਹਿਉਆਹੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾ
ਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ॥ਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆ॥ਯਾਹੂ
ਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਉਆਹੂਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾ॥ਯਾਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭੁਕੋਊ॥ਉਆਹਿ
ਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨਹੋਊ॥ਯਾਹੂਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਥਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬ
ਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆਪਿਜਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਰੋਸੁਨਕਾਹੂਸੰਗਕਰਹੁਆਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਿ॥ਹੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗਿਰਹਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾਰਾਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀ॥ਰਣਿਦਰ
ਗਹਿਤਉਸੀਝਹਿਭਾਈ॥ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ਰਹਤਰਹਤਰਹਿਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾ॥

ਗੁਰਪੂਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ਰਤੇਰੰਗਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤੇ॥੪੪॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਖੈਬਿਆਧਿਇਆਦੇਹੀਮਹਿਬਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੂਖਿਨਿਵਾਸ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਲਾਲਾਵਉਅਉਖਧਜਾਹੂ

॥ਦੂਖਦਰਦਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾਹੂ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਜਿਹਰਿਦੈਹਿਤਾਵੈ॥ਤਾਹਿਰੋਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆ

ਵੈ॥ਹਰਿਅਉਖਧੁਸਭਘਟਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਜਮੁਕਰਿ

ਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਉਫਿਰਿਦੂਖਨਥੀਆ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤ੍ਰ

ਮੈਊਨਨਕਤਹੂਠਾਇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥

॥ਵਵਾਵੈਰੁਨਕਰੀਐਕਾਹੂ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਮਾਹੂ॥ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਥਲਮਹਿਰਵਿਆ

॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੈਹੀਗਵਿਆ॥ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁ

ਨਤੇ॥ਵਰਨਚਿਹਨਸਗਲਹਤੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤਾ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥

॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ॥ੜੜਕਿਮੁਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਨਾਨ

ਕਕਿਰਤਕਮਾਨ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ੜਾੜਾੜਾੜਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੂ॥ਕਰਮਧਰਮਤ

ਤੁਨਾਮਅਰਾਧੂ॥ਰੂੜੋਜਿਹਬਸਿਓਰਿਦਮਾਹੀ॥ਉਆਕੀੜਾੜਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ੜਾੜਿਕਰ

ਤਸਾਕਤਗਾਵਾਰਾ॥ਜੇਹਹੀਐਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ੜਾੜਾਗੁਰਮੁਖਿੜਾੜਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿ

ਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਹੁਉਕਤਿਸਿ

ਆਨਪਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥

॥ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੂਕਾਰੇ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀ

ਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਗਨਤ

ਅਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥

॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਉਸਤਤਿ

ਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੂ॥ਜੋਖਿਨਮਹਿਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂ॥

ਖਗਨਿਮਾਨਾਹੋਤਪਰਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਸੀ ॥ ਭਾਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖੁਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਐਸੋਆਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਰਾ ॥
੪੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿਸਿਆ
ਨਪਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾ
ਡੁਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ
ਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ ॥ ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ ॥ ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਲਾ
ਵੈਜਿਹਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹੇਰਉਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋਵਤਆਏ
ਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨ ॥ ਹਉਛੁਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤਹਆਪਿ ॥
ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤਕਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹ
ਸੰਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈਕਛੂਨਕਿਨਹੂਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੂਆ ॥੫੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਲੇਖੈਕਤਹਿਨਛੂਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸ
ਨਹਾਰਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹ
ਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮਤਿ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ ॥ ਲਾਹਾਮਾ
ਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ
॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਇਆਸੰਪੈਮਨਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰ
ਗਿਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਬਖਸਿਲੈਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨ
ਨੀਰਿਤਰੇ ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕ
॥ ਭਵਜਲਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤ
ਆਇਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ ॥ ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ ॥

ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੰਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮ॥ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਭਈਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ
॥ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭਘਰਿਆਏਪਤਿਵੰਤਾ॥ਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਭ
ਗਵੰਤਾ॥ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆਪਿਆਗੈਪਾਛੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਸੋਊਸਰਾਹੀਐਜਿਘ
ਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥੫੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਕਿ
ਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ॥ਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਅਖਰ
ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖ੍ਯਾਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾ॥
ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪ
॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸ
ਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕ
ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸ॥
ਹੇਪੂਰਨਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ॥ਹੇਸੰਗੀਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਗੁਣਸਭਟੇਕ॥ਹੇਗੋਬਿਦ
ਹੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕ॥ਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਹਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰ॥ਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿ
ਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰ॥ਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀ
ਐਪਰੋਇ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ
॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇ
ਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪ
ਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗ
ਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥

ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਦੇਵਏਨਮਹ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵ
ਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤ
ਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖ੍ਯਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖ੍ਯਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁ
ਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰ
ਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥
ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾ
ਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥ
ਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੩॥
ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨਆਸਾ
॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧ
ਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ
ਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ॥ਪ੍ਰ
ਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁ

ਖਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ
ਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿ
ਬਿਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲਆਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅ
ਨਹਦਝੁਨਕਾਰ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿ
ਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘ
ਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮ
ਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥
ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥
ਨਾਨਕਪਾਵਹੁ ਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇ
ਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖ
ਬੁਝਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿ

ਰੈਤਸੁਹੇਲਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥
੨॥ਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆ
ਇਸੰਘਾਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੂੰਨਧੋਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਮਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ॥ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰ
ਾ॥ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਞਾਨੂ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਨੂ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਿ
ਬਹੁਘਾਮ॥ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ॥ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆਕਰਖੈ॥
ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਮ
ਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਹਰਿਜਸੁਕਰ
ਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁ{ਸਾਧ}ਕਮਾਤਿ॥ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿ
ਓਗੁ॥ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁ
ਖਜੀਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜ
ਨਅਵਰਨਜਾਣੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਆਠਪਹ
ਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ਹਰਿਕਾਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤਰੇ॥੭॥ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸਭ
ਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰ

ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢੰਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ
ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ
ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀ
ਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ
ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥
ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ
ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ
ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣ
ਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥
ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ
ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭ
ਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਦਿਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਇਆ॥੬॥ਸਗਲਪੁ
ਰਖਮਹਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਪਸਕਉਜੋਜਾ
ਣੈਨੀਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੇਖੈਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜ
ਨਾ॥ਸੂਖਦੂਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾ॥੭॥ਨਿਰਧਨਕਉਧ
ਨੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਘਟਾਕ
ਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਪਨੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ॥ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ
॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥੭॥ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜ
ਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ॥ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਊਤਮਕਿਰਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁ
ਹਿਰਿਆ॥ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ਸਗ
ਲਬਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ਸਗਲਥਾਨਤੇਓਹੁ
ਊਤਮਥਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਇਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕ
ਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇ
ਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥
ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਨਸੁਖਸੂਧ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਊ
ਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ॥ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁ
ਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ॥ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ॥

ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇ
ਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵ
ਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂ
ਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲ
ਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿ
ਮਚੈ॥ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁ
ਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ॥
ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥੪॥ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾ
ਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ॥ਛਪਸਿਨਾ
ਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨ॥ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆ
ਨੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹ॥ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿ
ਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ॥ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ॥ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰ
ਗ॥ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ॥ਕਹਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ॥ਨਹੀਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨ॥ਕਰ
ਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ॥ਜੋਬੈਰਾ
ਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮ
ਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹ॥ਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ॥ਇਆ
ਹੂਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ॥ਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮ॥੭॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾ
ਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇ॥
ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭਛੋਡਿਕੈਲਾਗਹਿਆਨਸੁਆਇ॥ਨਾਨਕਕਹੂਨਸੀਝ
ਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ॥
ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਵੈ॥ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ॥ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾ
ਕਰੇਇ॥ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਰਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾ
ਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਮਨਿਵੂਠਾ॥ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ॥ਸਰਬਥੋ
ਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉ
ਲਾਸਿ॥ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪ
ਰਤੀਤਿਆਪਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ
॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇ
ਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆ
ਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹਬਿਨਸੈਉਹੁਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓ
ਤਹਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹ॥ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮ
ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰ
ਬੁਸਬਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਾਲ॥ਮਿ
ਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵਬਸਤ੍ਰਾ॥ਮਿਥਿਆਰੰਗਸੰਗਿਮਾ
ਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸਉਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾ
ਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨ॥ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨ॥੪॥ਮਿ
ਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆ
ਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨ
ਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪ
ਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮਲਾਗੇ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮ
ਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ॥
ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇ
ਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ
॥੬॥ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂ
ਪਰਬੀਨ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥ਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮ
ਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ
॥ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਜਾਨੈ॥ਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿ
ਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾ
ਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤਾ॥ਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਿ
ਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿ
ਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰ
ਮੇਵ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰ
ਧਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰ
ਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ॥ਆ
ਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ॥ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿ
ਆਵਨਜੋਗ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸ
ਭੁਕੋਊਮਾਨੈ॥ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿ

ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਰੋਗੁਕੰਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲ੍ਹਾ
ਰਹਤਾ॥ਮਨਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ॥ਮ
ਨਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰ
ਭਊਚੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ॥੩॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸ
ਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ਰਾ
ਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿ
ਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕਅਲਖੈ॥ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨਾ॥ਮਨਆਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂ
ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ
॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾ
ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿ
ਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੬॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾ
ਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕ
ਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ॥ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁ

ਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸੇਆਮੀਸੇਇ॥ਪ੍ਰਭਦਾਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ
॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂਲਇਆ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁ ਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਇ
ਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ॥੮॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਇ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕ
ਥਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਊਜਲਹੋਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮ
ਲੁਸਗਲੀਖੋਤ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿਬੇਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀ
ਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰ
ਫੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇ
ਸਭਕੀਰੇਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਸ
ਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀ
ਬੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨੇ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਆਪੇ
ਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ॥੨॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ
॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਅ
ਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਲਿਪਹੂਚੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦ੍ਰਿ
ੜੈਸਭਿਧਰਮਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨਾ॥
ਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਾਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁ
ਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿ

ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ
ਫਲ ਜਨੰਮ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ॥੮॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ
ਨਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ
ਨਿਸਤਰੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ॥੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬ
ਖਿਆਨਹਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਸਾਧ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ
ਨ ਭਾਈ॥੧੦॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇ
ਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇ
ਪ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ
॥ ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ
ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊ
ਚਤੇਊਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾ
ਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥
੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈ
ਨਾਮੁਪਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿ
ਤਿਆਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾਅ
ਨੰਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ
॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁ
ਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡ
ਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕ
ਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾ
ਇਅਧਾਖੵਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
ਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁ
ਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ਮਨਮ
ਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ॥ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ॥ਕਰਨਨਸੁ
ਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ॥ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ॥ਮਨ
ਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ॥੧॥
ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ॥ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮ
॥ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮ॥ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿ
ਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲ॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁ
ਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁ
ਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮੁ॥ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ॥
ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ॥ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ
॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨੁ

ਪਰਬੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜ

ਗੁ ਜੀਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿ

ਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ

ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ॥੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ॥

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ॥

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਗਧ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ

ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ॥ ਆ

ਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿ

ਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ

ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋ

ਗੁ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿ

ਖੁ ਖਾਟੀ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ

ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ

ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ॥ ਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿ

ਹਾਲ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ॥ ਨਾਨਕ

ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ॥ ਕਈ

ਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਆ
ਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ
॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆ
ਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉ
ਹਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰ
ਦੇਸਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥
੨॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ
॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸ
ਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖਤ੍ਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥
ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥
ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥
ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ॥ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇ
ਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥
੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵ
ਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥ
ਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜਹਜਹਭਾਣਾ
ਤਹਤਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰ
ਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੇ॥
ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤ
ਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨਿ॥

ਵੀ॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾ
ਰ॥ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏ
ਕੰਕਾਰ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨ
ਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ॥
ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ
॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮ
ਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਸਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥
ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥
ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇ
ਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥
ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿ ਸੁਆਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥
ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥
ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆ
ਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟ
ਕਉਰਾਜ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗ

ਟਾਵੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ
ਰਾਸਿ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ
ਬਡਾਈ॥੫॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁ
ਰਾ ਜੀਉ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ
॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ॥
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ॥ ਕਬਹੂ ਭੇ
ਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ॥੭॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ ਕਬ
ਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ॥
ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ
ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੮॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ॥
ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ॥ ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾ
ਨਾ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ
ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ॥
ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ॥
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ।ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥
ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ।ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ।ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪ-
ਰਿਕਰੈਆਸਾ।ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸਾ।ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ।ਖਿ-
ਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ।ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ।ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ
।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ।ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮ
ਕਰੈਹਉਧਾਰੇ।ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ।ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੈਅਹੰਕਾਰ।ਨਰਕ
ਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰ।ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ।ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁ
ਕੈਸੇਗਵੈ।ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ।ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ।ਸਰਬ
ਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇ
ਕਛੁਹੋਇ।ਤਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ।ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ।ਤਬਲਗੁ
ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ।ਜਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈਰੀਮੀਤੁ।ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀ-
ਤੁ।ਜਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ।ਤਬਲਗੁਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ।ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੂਟੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿਧਾ-
ਵੈ।ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ।ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ।ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾ-
ਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ।ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ।ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਜੈ।ਨਾ-
ਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ।ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆ-
ਪਿ।ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ।ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾ
ਬੀਚਾਰੁ।ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ।ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।ਜੋਕਿਛੁਕੀ-
ਨੋਸੁਆਪਨੈਰੰਗਿ।ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈਸੰਗਿ।ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ।ਆਪਹਿਏਕ
ਆਪਹਿਅਨੇਕ।ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੬॥
ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ।ਆਪੇਰਚਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿ।ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨ

ਜਿਸਬਾਸੁ॥ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਉਸਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤ
ਰਿਏਕੈਸੋਇ॥ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰ॥ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਆਪਾਰ॥ਮਨਮ
ਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ
ਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ॥ਕੋਟਿਮ
ਧੇਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ॥ਭਲਾਭਲਾਭਲਾਤੇਰਾਰੂਪ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪ॥ਨਿ
ਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨਬਖ੍ਯਾਣੀ॥ਪਵਿ
ਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੰਤਸਰਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿ
ਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ
॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮ
ਹਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨ॥ਸੰਤਕੇਹਤੇਕ
ਉਰਖੈਨਕੋਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ॥ਨਾ
ਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥੧॥ਸੰਤਕੇਦੂਖਨਤੇਮੁਖੁਭਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿ
ਉਲਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ
॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋਛਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸ
ਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ॥ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾ
ਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕ
ਨੁਨਪਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥
ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨੁ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨੁ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉ
ਸਰਬਰੋਗ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮਹਿਦੋਖੁ॥ਨਾਨ
ਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੩॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤੁ॥ਸੰਤਕਾ

ਦੋਖੀਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮੀਤੁ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਸਭਤਿਆਗੈ

॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਜਨਮੈਮ

ਰੈ॥ਸੰਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਮਿ

ਲਾਇ॥੫॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ॥ਸੰ

ਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ

ਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ॥ਜਿਉਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ

॥ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾ

ਵੈਤਾਲਏਉਬਾਰਿ॥੬॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤ

ੜਫੜਾਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ

ਛੁਟੈਇਕੇਲਾ॥ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤ॥ਸੰਤਕਾ

ਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਆਕਹਤ॥ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀਪਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈ

ਥਿਆ॥੭॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਬਿਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ

॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈ

ਨਆਸਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ॥ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈਕੋਇ॥ਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋ

ਈਹੋਇ॥ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ॥੮॥ਸਭਘਟਤਿਸ

ਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾ

ਤਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾ

ਕੋਥੀਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕ

ਰੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁ

ਨਾਨਕਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕ

ਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ॥ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨੁ॥ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ॥ਬਹੁਰਿਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾ
ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਉਸਤਤਿਮਨਮਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਰਿ
ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ॥ਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉ॥
ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ
॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦ॥ਕਰਹਰਿਕਰਮਸ੍ਰਵਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਊ
ਜਲਮਥਾ॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ਰਾਮਨਾ
ਮਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ॥ਸਦਾ
ਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾਮਸੰਗਿਜਿ
ਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆ
ਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਸਰਬਰੋਗਤੇਓ
ਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ਏ
ਕਊਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮ
ਨਿਭੂਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁ
ਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾ
ਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤ
ਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਸੂਖਮੁਸੋਈਅਸਥੂਲੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤੁ
ਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸ
ਭਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ

॥ਅਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰਖ
ਪਰਤਾਪ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾ
ਰਨ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਹਾਲ॥ਉਨਕੀਸੇ
ਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਡਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਨਾ
ਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਊਤਮਕਰਿਮਾਨੁ॥੭॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈ
ਹਰਿਸੰਗਿ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਣੈਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆ
ਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾ
ਏ॥ਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕਉਆਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰ
ਪ੍ਰਭਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿ
ਜਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇਸਉਪ੍ਰਾ
ਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮ॥ਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥
੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇ
ਕਿਆਕੋਗਰਬੈ॥ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥ਅਤਿਸੂਰਾਜੇਕੋਊ
ਕਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ॥ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈਗਾ
ਵਾਰੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਟੈਹਉਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਦਾਅਰੋਗੁ॥੨॥ਜਿ
ਉਮੰਦਰਕਉਥਾਮੈਥੰਮਨੁ॥ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰਮਨੁ॥ਜਿਉਪਾਖਾਣੁ
ਨਾਵਚੜਿਤਰੈ॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ॥ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ॥

ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥
ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੫॥ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾਈਐ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿ
ਖਿਆਪਾਈਐ॥ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾ
ਰੁ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ॥ਕਉਨਬਸਤੁਆ
ਈਤੇਰੈਸੰਗਿ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੬॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂਆਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁ
ਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਲਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋ
ਲਿ॥ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲੁ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥ਧੰਨਿ
ਧੰਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ॥ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾਵਾ
ਪਾਰੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ॥੭॥ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ॥ਅਰ
ਪਿਸਾਧਕਉਅਪੁਨਾਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਧਊਪਰਿਜਾਈ
ਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ
॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ॥ਓਟਗਹੀਸੰ
ਤਹਦਰਿਆਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥੮॥ਮਿਰਤਕਕਉਜੀ
ਵਾਲਨਹਾਰ॥ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਪੁਰ
ਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋ
ਆਨਹੋਗੁ॥ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ॥ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥੧॥ਜਾਕੈ
ਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁ
ਲੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿ

ਕਰਤਾ॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ॥ ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿ
ਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨ॥ ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ॥ ਮਾ
ਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ॥ ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥
ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ॥ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰ
ਦ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬਖਸੰਦ॥ ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ॥ ਨਾਨਕਕੈਮ
ਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ॥੧॥ ਮਨਸਾਪੂਰਨਸਰਨਾਜੋਗ॥ ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ॥
ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ॥ ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ॥ ਅਨਦਰੂਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ
॥ ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿਤਾਕੈ॥ ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ॥ ਤਪਮਹਿਤ
ਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ॥ ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ॥
ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ॥ ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੂਤੁ॥ ਸਗਲਪਰੋਈ
ਅਪੁਨੈਸੂਤਿ॥ ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ
ਸੇਇ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ ਊਚ
ਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ॥ ਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ॥੩॥ ਨਾਨਾਰੂਪਨਾਨਾਜਾ
ਕੇਰੰਗ॥ ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕਰੰਗ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ
ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿ
ਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ॥ ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇ
ਠਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇ
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਪੁਰਖ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬ

ਸਤੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਤਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥
੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀ
ਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ
॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ
ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ
ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ
ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ
ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ
ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ
ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀ
ਐ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ
ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋ
ਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ
ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ
ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰ
ਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥

॥ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਤਿਸ
ਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ॥ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾਡੁ॥ਤਿਸੁ
ਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੂ
ਜਹੁਸਦਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸ
ਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਾਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥
੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁ
ਰੁਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾ
ਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾ
ਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿ
ਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆ
ਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇ
ਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁ
ਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰ
ਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾ
ਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਹਿ ਆ
ਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਐ
ਸਾ ਗੁਰਬਰ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪ
ਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ
ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ
॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸ
ਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ
ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾ
ਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿ
ਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿ

ਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਥਿਤਿਪਾਈਚੂਕੇਭ੍ਰਮ
ਗਵਨ॥ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨ॥੭॥ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁ
ਭੀਓਹੀ॥ਕਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸਗਲੀਮੋਹੀ॥ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਬਨਾਏ॥ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀ
ਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਆਰੂਪਰੰਗ॥
ਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗ॥ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ॥ਅਨਿ
ਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਥਿਨਚਾਲੈ
ਬਿਨੁਭਜਨਬਿਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਹੁਧ
ਨੁਸਾਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿ
ਨਾਮਆਧਾਰੁ॥ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮ
ਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਗਹਹੁਨਾਮੁ
ਹਰਿਵਥੁ॥ਇਹੁਧਨੁਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ॥
ਏਕਆਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੧॥ਜਿਸੁਧ
ਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥ਜਿਸੁਸੁਖਕ
ਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉਕ
ਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ॥ਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁ
ਨਜਾਇ॥ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾ
ਇ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਜਾ
ਕੈਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿਸੋਇ॥ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ

੩੨

ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ।ਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸਾ।ਭਗਤਿਭਾਇਆਤਮਪ੍ਰ
ਗਾਸਾ।ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ।੩॥
ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ।ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ।ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ
।ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵ।ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ।ਹਰਿ
ਹਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ।ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ।ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇ
ਦਬੀਚਾਰੇ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ।ਮਨਿਬੰਛਤਨਾਨਕਫਲਪਾ
ਇ।੪।ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ।ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾ।ਸੁ
ਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾ।ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ।ਰਾਜਰੰ
ਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰ।ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰ।ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅ
ਸਵਾਰੀ।ਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਾਸਾਰੀ।ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਬਿਗਾਨਾ।ਨਾਮੁਬਿ
ਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ।੫।ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂੰਲੇਹਿਇਆਨੇ।ਭਗਤਿਬਿ
ਨਾਬਹੁਡੂਬੇਸਿਆਨੇ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤ।ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁ
ਮ੍ਹਾਰੋਚੀਤ।ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿ
।ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ।ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁ।
ਸਾਰਭੂਤਸਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ।ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ।੬।ਗੁਨਗਾ
ਵਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲੁ।ਬਿਨਸਿਜਾਇਹਉਮੈਬਿਖੁਫੈਲੁ।ਹੋਹਿਅਚਿੰਤੁਬਸੈ
ਸੁਖਨਾਲਿ।ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ।ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸਗਲੀ
ਮਨਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ।ਹਰਿਪੂੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰੁ।ਈਹਾ
ਸੁਖੁਦਰਗਹਜੈਕਾਰੁ।ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਦੇਖੁ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇ
ਖੁ।ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਹਿ।ਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੋਮਨਆਹਿ।ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾ

ਉਅਨੰਤਾ।ਅਨਿਤਨਜਾਪੈਏਕਭਗਵੰਤਾ।ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਆਪਿ।ਪੂਰ
ਨਪੂਰਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿ।ਅਨਿਕਬਿਸਥਾਰਏਕਤੇਭਏ।ਏਕੁਅਰਾਧਿ
ਪਰਾਛਤਗਏ।ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪ੍ਰਭੁਰਾਤਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਕੁ
ਜਾਤਾ।੮।੧੯। ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਪ੍ਰਭਆਇਆਪਰਿਆਤਉ
ਸਰਨਾਇ।ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
॥ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁ।ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗ
ਉਧੂਰਿ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿ।ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ।ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਧਿਆਵਉ।ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ।ਭਗਤਿ
ਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀਨਿਤਨੀਤਿ।ਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾਰੁ।ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਪ੍ਰਭਸਾ
ਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ।ਜਿ
ਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ।ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ।ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇ
ਮਰਸਰੰਗਿ।ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ।ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭਤਿਆ
ਗਿ।ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ।ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ
।ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ।ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥
ਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲੁ।ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਇਆ।ਜਨਮਮ
ਰਨਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ।ਇਛਪੁਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ।ਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਦਸੰਗਿਹਜੂਰੀ।ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ।ਨਾਨਕਭਗਤੀ
ਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ।ਸੋਕਿਉਬਿਸ
ਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ।ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ।ਸੋਕਿਉਬਿ

ਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ ॥ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ ॥ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਕਜ
ਨਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ ॥ ਆਨਤਿਆਗਿਜਪ
ਹੁਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ ॥ ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾ
ਮੁਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ ॥ ਸ
ਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ ॥ ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲਦੂਖਕਾ
ਹੋਵਤਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ ॥
ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਮਨੁਬਿਗਸੈ
ਸਾਧਚਰਨਧੋਇ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ ॥ ਏਕ
ਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ ॥ ਤਾਕੀਉਪਮਾ
ਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆ
ਲ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ
ਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰ ॥ ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤ ॥ ਹਮਨਿਰ
ਗੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬਬੈਕੁੰ
ਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ ॥ ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆ
ਈ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈ ॥ ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤ ॥ ਰਸਨਾਜਪ
ਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤ ॥ ਭਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੂਰਨਗੁਰਮੰਤ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਵਾਸ ॥ ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾ
ਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ ਪਾਪਪੁੰਨ
ਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ॥ ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾ
ਤਿ॥ ਜਬਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆ
ਪਤ॥ ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮ
॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ॥੧॥ ਜਬਹੋਵ
ਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ॥ ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮ
ਅਪਾਰ॥ ਤਬਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ॥ ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥ ਤਬਕਵ
ਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ॥ ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅ
ਪਾਰ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ॥ ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ॥
ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ ਜਬਅਬਿਗਤ
ਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ॥ ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅ
ਗੋਚਰਅਗਾਧੇ॥ ਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅ
ਚਰਜਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖ
ਪਤਿਹੋਤਾ॥ ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥
ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨ॥ ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ ਤਹਛਲ
ਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ਤਹਕਿਸਹਿ
ਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ
॥੪॥ ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾ

ਈ।ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ।ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ।ਜਬਆ
ਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ।ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ।ਜਹਆਪਨਊਚ
ਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ।ਤਹਕਉਨੁਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ।ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇ
ਬਿਸਮਾਦ।ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ।੫।ਜਹਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇ
ਦਸਮਾਇਆ।ਊਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ।ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆ
ਦੇਸੁ।ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਹੀਪਰਵੇਸੁ।ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ।ਤਹਕਉਨੁ
ਅਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ।ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ।ਤਹਕਉਨੁਕ
ਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ।ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ।ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿ
ਪਹੂਚਾ।੬।ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰੁ।ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥ
ਾਰੁ।ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ।ਕੋਊਨਰਕਕੋਊਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤ।ਆ
ਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ।ਹਉਮੈਮੋਹਭਰਮਭੈਭਾਰ।ਦੂਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮ
ਾਨਾ।ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖ੍ਯਾਨਾ।ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ।ਖੇਲੁਸੰ
ਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ।੭।ਜਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ।ਜਹਪਸਰੈ
ਪਾਸਾਰੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ।ਦੁਹੂੰਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ।ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ।
ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋਜ।ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ।ਜਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈ।ਬੇਸੁਮਾਰਅ
ਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ।ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸੁਬੋਲੈ।੮।੨੧।
।ਸਲੋਕੁ।ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇਵਰਤਣਹਾਰ।ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆ
ਦੂਜਾਕਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰ।੧।ਅਸਟਪਦੀ।ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁ।
ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿਸਥਾਰੁ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ।ਆਪਨੈਭਾ

ਹੈਲਏਸਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥ਆਪਨਸੂਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥
ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਸੋਸਮਦਰਸੀਤ
ਤਕਾਬੇਤਾ॥ਨਾਨਕਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਤਾਕੈਹਾਥਿ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਤਿਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈ॥ਸੋਮੂਆਜਿਸੁ
ਮਨਹੁਬਿਸਾਰੈ॥ਤਿਸੁਤਜਿਅਵਰਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਸਭਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਰਾਇ
॥ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸਭਹਾਥਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਾਨਹੁਸਾਥਿ॥ਗੁਨਨਿ
ਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇ
ਦਇਆਲ॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿ
॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਤਿ॥ਜੋ
ਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਹਾ
ਰੁਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਕੀਆਸਨਬਿ
ਰਥੀਜਾਇ॥ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥
ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿ
ਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਅਨਦਿਨੁਪੂਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈਰ॥ਇਹਲੋਕਿਸੁਖੀਏਪਰਲੋ
ਕਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਹਿਮੇਲੇ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅ
ਨੰਦ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ॥ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦ੍ਰੁਲਭ
ਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾ
ਇਹੈਸੁਆਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰ
ਧੇਰਾ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ॥੫॥

ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀ
ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿ
ਵਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹੁਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ
ਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿ
ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈਰਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭ
ਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾ
ਹੀਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁਜਨ
ਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ
॥੭॥ ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਰੂਪ ॥ ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪ
ਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ
ਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰਭਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੇਟਿਆਨਾ
ਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁਪ੍ਰ
ਭੂਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ
॥ ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨ
ਹਤਤਹਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿ
ਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿਘਟਿ
ਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬਲੋਕਪੂ

ਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰ
ਮੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਭਿੰ
ਨਨਹੀਕੋਠਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮ
ਹਿਦੇਖੁ॥ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰਮਹਿਏਕੁ॥ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ॥ਆ
ਪਿਅਡੋਲੁਨਕਬਹੂਡੋਲੈ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈਖੇਲ॥ਮੋਲਿਨਪਾਈ
ਐਗੁਣਹਅਮੋਲ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ॥ਧਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀ
ਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ॥
੩॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿਧਰਮ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ॥ਸਰਬਬਿਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸ
ਕੀਇਹਰਹਤ॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤ॥ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ॥ਕ
ਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇ
ਖਿਸਭਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉ
ਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅਨਿਕਕਲਾ
ਲਖੀਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀ
ਐਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥
ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ॥ਸਰਬਨੈਨ
ਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ॥ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁ
ਨਾ॥ਆਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥
ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੋਰਹੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ॥ਆਗਿਆਆ
ਵੈਆਗਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁ
ਨਾਹੀਬੁਰਾ॥ਓਰੈਕਹਹੁਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥

ਆਪੇਜਾਣੈਅਪਨੀਜੁਗਤਿ ਕੀ।ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਚੁ।ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨ
ਸੰਗਿਰਾਚੁ।ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ।ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ।ਤਿ
ਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨੁ।੭।ਜੋਜਾਣੈਤਿਸੁ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।ਓਹੁਧਨਵੰਤੁਕੁਲਵੰ
ਤੁਪਤਿਵੰਤੁ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆ
ਇਆ।ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ।ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁ
ਆਉ।ਜਨਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ।ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰ
ਸਾਰੁ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ।੮।੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ।ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾ
ਉ।੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿ
ਕਰਿਪੇਖੁ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ।ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ
।ਆਸਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ।ਆ
ਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ।ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁ।ਹਰਿਧਨਕੇਭ
ਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ।੧।ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਆ
ਨੰਦ।ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ।ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ।ਗੁਨਗੋ
ਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ।ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ।ਏਕਰੂਪਜਾਕੇ
ਰੰਗਅਨੇਕ।ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲ।ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾ
ਲ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ।ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ।੨॥
ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ।ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ।ਸੁਨਤਕ
ਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ।ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰ।ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁ
ਤਾਕਾਸੰਗੁ।ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ।ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ।ਸੁਨਿ

ਸ੍ਰੀ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਤ ਅੰਤਰ ਕੈ ਮਾਥੇ। ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਸਾਜਨ ਗੁਰ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ। ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ। ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ। ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ। ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ। ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ। ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ। ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ। ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ। ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ। ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ। ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ। ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ। ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ। ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ। ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ। ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ। ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ। ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ। ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ। ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ। ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ। ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ। ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ। ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ। ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ। ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ। ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ। ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ। ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ। ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ। ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ। ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ। ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ। ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਥਿਤੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿ
ਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭ
ਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰ
ਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿ
ਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇ
ਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥
ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤ॥ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐ
ਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿ
ਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤ॥
ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲਕਲੇਸ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁ
ਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਵੰਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁ
ਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਦੁਰਮ
ਤਿਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤ
ਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੩॥
॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ਨਰਕਸੁਰ
ਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰੁਹਉਹਉਕਰਤ
ਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ਆਧਿ
ਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾ

ਪਾਇਓਭਰਮਬੁਝਤਪਾਇਓਨਿਸਤਾਰਕਮਤਿਵਿਦਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘੜੁਸੋਇਜਿਨਿਤ
ਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੪॥ ਪ
ਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆ
ਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ॥ਮੀ
ਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜ
ਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥
੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇ
ਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾ
ਨਿਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜਾ
ਪੈਨਹਬੂਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿ
ਓਸੰਸਾਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ॥ਰਚਨਹਾਰੁਨਹਸਿ
ਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕ॥ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪ
ਤਨਰੰਚ॥ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚੌਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈ
ਦੁਆਰ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇ
ਕ॥ਊਤਮੁਊਚੌਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇਖ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੂਕਬਿ
ਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦ॥ਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤ॥
ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿ
ਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਪਾਇ॥

ਖਾਇਖਰਚਿਜਲਮਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰ
ਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਸਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਇ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮਧਨੁਟੂਟਿ
ਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪੁਤਜਹੁ
ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁਪਾਇ॥ਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਾਰੁਪਛਾਣੁ॥ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮ
ਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥੭॥ ਸਲੋ
ਕੁ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥ਜਮਕੰਕਰੁਜੋ
ਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ॥੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਮੀਅਸ
ਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ॥ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦ
ਆਨੰਦ॥ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤ॥ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾ
ਨੁ॥ਸਭਮਹਿਊਚਬਿਸੇਖਗਿਆਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ॥ਜਪਿ
ਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ਨਾਰਾਇਣੁਨਹਸਿਮਰਿ
ਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰ॥
੯॥ ਪਉੜੀ॥ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵੀਤ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰ
ਤਬਿਪਰੀਤਿ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦ॥ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿ
ਜਸੁਬਿੰਦ॥ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਉਦਰਕੈਤਾਈ॥ਅਗਨਿਨਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨ
ਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਰਿ
ਜਮਹਿਅਭਾਗੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸਖੋਜਤਮੈਫਿਰਿਓਜਤ
ਦੇਖਉਤਤਸੋਇ॥ਮਨੁਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੧੦॥ ਪਉ

ੜੀ॥ ॥ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮਜਪਿਲੀਨੇ॥ਕ
ਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲ॥ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲ॥ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਬੇ
ਅੰਤ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤ॥ਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਲਕਮਾਈਐ
॥ਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕੁਬ
ਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਾਣੈਸ੍ਵਾਦੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ
॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾਮੁ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣ
ਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਆ॥ਇਨਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਭ
ਇਆ॥ਧਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮ
ਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮ॥੧੧
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿ
ਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁ
ਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰ
ਹੁਸਾਧਸੰਗਿ॥ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉ
ਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹਨਿਹਚਉਪਾ
ਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਤੀ
ਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆਪਿਆਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨ
ਾਮ॥੧੩॥ਪਉੜੀ ॥ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਭਜਨੁਨਮਨਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾ
ਦੇਹਕਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀਰਘਰੋਗੁਮਾਇਆਆਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁ
ਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨੈਬਰੜਾਇਓ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾਲ॥ਸਰਨਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸ

ਗਲਬਿਆਪਤਰਾਮ॥ਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥੧੪॥ਪਉੜੀ॥
ਚਉਦਸਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪ॥ਸਗਲਭਵਨਪੂਰਨਪਰਤਾਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾਤਾ
ਲ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆਲ॥ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁ
ਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥
॥ਅਮਾਵਸਆਤਮਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸ
ਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥ਟੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥ਦੁਰਮ
ਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸਰਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿ
ਆਆਵਾਗਵਨ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥ਹਰਿਕੀ
ਟਹਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿ
ਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧੬॥ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਏ
ਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ
ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲ
ਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰ॥ਸੰਤਸ
ਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ॥ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿ
ਕੇਚਰਨ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ॥੧੬॥ ਸਲੋ
ਕੁ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇ
ਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨਿਰਮ

ਆਜਨਅਜਨਸਮਾਧੂਜਾਇ॥ਡਹਤਿਧਾਤਿਸੁਖੁਉਜਲਾਨਹਪੈਤੇ॥ਤਿਸੁਆ
ਈਲੋਸੁਗਤਾਅੰਬੇਲੋਨਸੋਗੀਆਨੀ ਧਨਵੰਤਾ॥ਲੋਸੁਗਸੁਨਾਵੰਤੁਲੋਇ॥ਜਿਨਿਕ
ਜਿਅਕਗਵੰਤਾ॥ਖਟੀਬ੍ਰਹਮਸੁਤੁਵਖੈਸੁਉਧਾਰੋਗਸਿਅੰਚਰਤਾ॥ਜਿਨਿਜਾਨਿਓ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਨਨਾਨਕਤਿਸਾਉਰਵਾਰਿਆ॥੧੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰ ਮਹਲਾ੪ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿ
ਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿ
ਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜ
ਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁ
ਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੨
॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚੇਗੋਸਾਈ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸ
ਭਲਗੈਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਸਰੂਪਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪ ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾਸਾ
ਦੁ॥ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿ

ਜਾਵੈਲਥੁਅਪਵਾਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੧॥
ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹ
ਰਿਮੁਖਿਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੂਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁਖੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿਸਨੋਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾ
ਤਾਤੂਹੈਨਿਰੰਜਨਾਤੂਹੈਸਚੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾ
ਨਕਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿ
ਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥੨
॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਿਸੁਨਾਲਿਤੂਵੜੀਐ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਇ
ਸੁਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਹਾਤੂਹੈਪੜੀਐ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗ
ੜੀਐ॥ਤੂਸਚਾਸਭਸਦਾਖਸਮੁਹੈਸਭਦੂਤੂਚੜੀਐ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਹੋਇਸੀਤਾ
ਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੪ ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰ
ਲਗੰਨਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਜਿ
ਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋਲਨਿਤਿਵੈਸੋਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾ
ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣ
ਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਹੈਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਧਿਆਹੀ॥ਸਭਿਜੀ
ਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਤੂਸਭਛਡਾਹੀ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੪ ॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸੰ
ਦੇਸਰਾਅਖੀਤਾਰਲਗੰਨਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿ॥੧॥
ਮਃ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਦਰ

ਹੁਨਿਵੈਰੁਨੇਸਭੁਦੇਖੈਬਹੁਮੁਟਿਕੁਸੋਇ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਚਲਾਇਦੇਤਿਨ
ਵਿਚਹੁਤਿਸਟਿਆਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿ
ਉਹੋਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਜੇਹਾਕੋਇਛਦਾਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਸਾਹਿਬੁ
ਵਡਾਕਰੇਸੋਈਵਡਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਏਸੋਸਾਹਿਬਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜੇਕੋਓਸਦੀਰੀਸਕਰੇਸੋ
ਮੂੜਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸਨੋਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੁਗੁਣਰਵੈਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸ
ਮਾਣੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨਅਮਰੁਹੈਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈ
ਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤਿਨਲਥਾਹਉਮੈਭਾਰੁ॥ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੂਕੀਤਿਸਨੋਫਿਟੁਫਿਟੁਕਹੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿ
ਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸਨੋਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾ
ਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਜਿਨਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪
ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆਕਾਸੁ॥ਵਿਚਿਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿ
ਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆ
ਵੈ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾਵੈ॥ਕੂੜਿਆਰਪਿ
ਛਾੜੀਅਹਿਕੂੜੁਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਮੁਹਕਾਲੇਕੂੜੀਆਰੀਆ
ਕੂੜਿਆਰਕੂੜੋਹੋਇਜਾਵੈ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮੁਹੈਤਿ
ਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਫਲੁਹਰਿਪਾਏ॥ਓਨਾਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸ

੩੩੮

ਚੀਤੇਨਹੋਏ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਖਾ
ਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ
॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘ
ਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰੁ
ਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾ
ਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੂਧਣੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਵਿਆਤਿਨਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ
॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਿਤਿਨਸਿਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉ
ਗਣਵਿਕਣਿਪਲਰੀਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਚੇਪਾਏ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ
ਜਿਨਿਅਉਗਣਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਲਾਏ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਜੋ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁ
ਹਰਿਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਾਣੁਹਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਨਾਮੋਰਖਕ
ਰਾਵੈ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੂਜੇਗੁਰਮੂਰਤਿਸੋਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵੈ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕ
ਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਦਿਵਾਵੈ॥ਫਿਰਿਓਹਵੇਲਾਓਸੁ
ਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਆਪਣਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥ਨਰਕਿਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖ
ੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ॥ਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਉ

ਬੈਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏਨਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏ
ਭਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁ
ਮੁਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅੰਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜੇ
ਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਫਰੋਸੀਕਰੇਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋਲਿ
ਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘਰਿਘਰਿਹੰਢੈਜਿਉਰੰਨਦੋਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿ
ਮੁਹੁਜੋੜੇਓਸੁਭੀਲਛਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਓਸ
ਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰੁਗੋਪੇਆਪਣਾਸੁਭਲਾਨਾਹੀ
ਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮਿਨਿਗਮਿਨਾਨਕੁਆ
ਖਿਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਭਾਵੈਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸ
ਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਟਿਕੇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਧਿਆਇ
ਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ॥ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇ
ਵਸਿਛਿਕੇ॥ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿਟੁਫਿ
ਟੁਮੁਹਫਿਕੇ॥ਓਇਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਹਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੇ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਸਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇਆ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁਮਨਮੁਖੀਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆ
ਪਣੇਭਲੇਨੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿ
ਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਜਮੁਚੂਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕ
ਦਾਹਰਿਕਰਤੈਮਾਰਿਕਢਾਇਆ॥ਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬ
ਖਸਿਜਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਾਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਸਭੁਜਗ

੩੩

ਤੁ ਤਿਤੁ ਗਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗ
ਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋ
ਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪ
ਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆ
ਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾ
ਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿ
ਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ
ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋ
ਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਦਾ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ
ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ
ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਂਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪
॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ
ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ
ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀ

ਆਸਤਿਜਨਕਉਆਇਕਰਹਿਰਹਰਾਸਿ ।ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਵਡੇਸੇ
ਵਿਅਤੁਲੁਸੁਖੁਪਾਇਆ ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖਸੇਚ
ੜੈਸਵਾਇਆ ।ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇ
ਆ ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੇਕੇਭਗਤਾਨੋਸਦਾਰਖਦਾਆਇਆ ।੨॥
ਪਉੜੀ॥ ।ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਵਡਦਾਤਾਦਾਣਾ ।ਤੁਧੁਜੇਵ
ਡੁਮੈਹੋਰੁਕੋਦਿਸਿਨਆਵਈਤੂਹੈਸੁਘੜੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣਾ ।ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਦਿਸਿ
ਆਵਦਾਸਭੁਚਲਣਹਾਰਾਆਵਣਜਾਣਾ ।ਜੋਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾ
ਇਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜਾਤਿਨਮਾਣਾ ।ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਤੂਬਿਨੁਸਚੇਪ
ਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ ।੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ।ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੈ
ਪਿਛੋਦੇਆਖਿਆਕੰਮਿਨਆਵੈ ।ਅਧਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾਗਲੀਕਿਉ
ਸੁਖੁਪਾਵੈ ।ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥
ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਵੈ ।ਤਾ
ਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਭੁਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ ।ਸਦਾਅ
ਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ।੧॥ਮਃ੪ ।ਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ।ਉਦਮੁ
ਕਰੇਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ ।ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿ
ਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ ।ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁ
ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ।ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾ
ਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ ।ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁ
ਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿ
ਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ।੨॥ ਪਉੜੀ

ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨ
ਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾ
ਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇਕੋੜੇ॥ਓ
ਇਹਾਜਰੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿ
ਛੋੜੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾ
ਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂ
ਹਪੜਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇ
ਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ਤੜਸੁਣਿ
ਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿ
ਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾਂਵਹੁਟੀਭਤੀ
ਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੇ
ਤਿਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿ
ਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਕਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕਾਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅ
ਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਸਾਹਿਬੁਜਿਸ
ਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁ
ਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇ
ਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀ
ਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿ
ਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸ
ਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚ
ਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਗ

ਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰਨਾ
ਲਿਧਰਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁ
ਮੁੰਢਾਹੁਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿ
ਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘਟੈਨਾਹੀਇਕੁਤਿ
ਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਂਝਖਿਝਖਿਮ
ਰੈਸਭਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਜਿ
ਉਜਿਉਨਿੰਦਕਨਿੰਦਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਅਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਿਪਾਈ॥੧॥ਮ:੪ ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਤੀਗਣਤਜਿਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਗਇਆ॥ਨਿਤਝਹੀਆ
ਪਾਏਝਗੂਸੁਟੇਝਖਦਾਝਖਦਾਝੜਿਪਇਆ॥ਨਿਤਉਪਾਵਕਰੈਮਾਇਆਧਨ
ਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨੁਭੀਉਡਿਗਇਆ॥ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈਜਿਸੁ
ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਰਚਾਏਸਭੁਪਾਪੁਜਗਤੈ
ਕਾ ਤਿਨਿਸਿਰਿਲਇਆ॥ਓਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾ
ਮੁਹਿਅੰਬੁਪਇਆ॥ਜੇਸੁਇਨੇਨੋਓਹੁਹਥੁਪਾਏਤਾਖੇਹੂਸੇਤੀਰਲਿਗਇਆ
॥ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਫਿਰਿਓਹੁਆਵੈਤਾਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਇ ਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਏ
ਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭਦੂਉਪਰਿਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋ
ਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਣੁ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖ
ਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਸੇਭਗਤਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਆ
ਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿਨਵਾਰੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮ:੪ ॥ਧੁਰਿਮਾਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣ
ਨੋਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਲ

ਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰੁਵੀਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਹੁਣਿਓਨੀਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁ
ਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ॥ਗੁਰਿਤੀ
ਜੀਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰੇ॥ਗੁਰੁਚਉਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿਆ
ਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ॥ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿ
ਸੁਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁਧਨੁਲਖਮੀਖੜਿ
ਮੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿ
ਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੇ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਸਿਖਮਿਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਜਿ
ਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗਤੁਭੀਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾ
ਏ॥ਡਰੀਐਤਾਂਜੇਕਿਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪਣੀਕਲਾਵਧਾਏ
॥ਦੇਖਹੁਭਾਈਏਹੁਅਖਾੜਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿ
ਆਣਿਨਿਵਾਏ॥ਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁ
ਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਹ
ਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖ
ਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕ
ਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇ
ਮੁਹਉਜਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭ
ਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿਰਾਰੇ॥
ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅ

ਨਾਖੁਸੈਗੁਰਸਬਦਿਸਿਖਖਾਏ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤ
ਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ॥ਓਸਦੈਆਖਿਐਕੋਈਨਲਗੈਨਿ
ਤਉਜਾੜੀਪੁਕਾਰੇਖਲਾ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਚੁਗਲੋਵਜੈਕੀਤਾਕਰਤਿ
ਆਓਸਦਾਸਭੁਗਇਆ॥ਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਦੀਪਰਾਈਮੁਹੁਕ
ਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਇਆ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿਜੁਗਵਿ
ਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ॥ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਵੀਵਿਸੁਖਾਧੀਤਤ
ਕਾਲਮਰਿਜਾਏ॥ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾ
ਕੋਈਪਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਭਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰਕੀਆਬਾਤਾਆਖਿ
ਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਹੋਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਦਰਿਢੋਈ
ਨਾਹੀ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਮੁਹਫਿਕੇਥੁਕਥੁਕਮੁਹਿਪਾਹੀ॥
ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਫਿਟਕੇਸੇਸਭਿਜਗਤਿਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਹੀ॥
ਜਿਨਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਢਹਾਫਿਰਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇ
ਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁਖਕੂਕਾਹੀ॥ਓਨਾਦਾਆਖਿਆਕੋਨਾਸੁਣੈਨਿਤਹਉ
ਲੇਹਉਲਿਮਰਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿ
ਛੈਥਾਉਨਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਾਹਿਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭ
ਪਤਿਗਵਾਹੀ॥ਓਇਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁ
ਸਟੁਉਠਾਹੀ॥ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ॥
ਧੁਰਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਤੂਤਿਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਹੀ॥ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵ
ਡੀਨਿਤਸਵਾਈਚੜੈਚੜਾਹੀ॥੨॥ਮਃ੪ ॥ਜਿਹੋਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆ
ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਈ॥ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਭੁਪੈਰੀ

ਪਇਆਜਾਸੁਵਖਤਿਅਖੋਈ॥ਤਿਸਕਉਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹਿਜਿਸਕੈ
ਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਆਗੁਰਿਪੂਰੈਸੋਪੂਰਾਹੋਈ॥ਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾ
ਈਅਪੜਿਕੋਨਸਕੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਬਹਿਸਿਟਿਕਿਆਆਪੇਪੈ
ਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਐਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ
॥ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਸੇਉਝੜਿਭਰਮਿਭਵਾ
ਈਅਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੁਓਕਾਜਗਮਹਿਹੋਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰੁਦੁਖਖੂਹੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿ
ਓਹੁਢੋਇਆ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਕੋਨਸੁਣੈਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇਹੋਇਰੋਇਆ॥ਓਨਿਹ
ਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਖੋਇਆ॥ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬ
ਲਦੁਕਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁ
ਤਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇਆ॥ਜੈਸਾਬੀਜੇਸੋਲੁਣੈਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਿਨੈਬੋਇਆ॥
ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿ
ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਅੰਤਰਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿ
ਜੋਤਿ॥ਗੁਹਜਰਤਨਵਿਚਿਲੁਕਿਰਹੇਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਢੈਖੋਤਿ॥ਸਭੁਆ
ਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਾਂਇਕੁਰਵਿਆਇਕੋਓਤਿਪੋਤਿ॥ਇਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆ
ਇਕੋਸੁਣਿਆਸ੍ਰਵਣਸਰੋਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਚੁਸਚੇਸੇਵਾਤੇਰੀਹੋਤਿ

॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਸਭਿਰਸਤਿਨਕੈਰਿਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥

ਹਰਿਦਰਗਹਿਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਮਾਹਿ॥ਓ
ਇਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਹਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
ਹਰਿਮੇਲਿਜਨਤਿਨਵੇਖਿਵੇਖਿਹਮਜੀਵਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀ
ਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਪਿਤਾਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਿ
ਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਜਿਨਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿ
ਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾਨਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸ
ਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥ਜਾਡਿਠਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਂਅੰ
ਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ਸੋਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਘਰਿਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿ
ਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ॥ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪਿਹੋਇਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛਡਾਇਸੀ॥੧॥ਮਃ੪
ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਰਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁ
ਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ
॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਭਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋ
ਭਾਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

੩੮੩॥

ਹਉ ਆਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ
ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾ
ਈ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ
ਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰ ਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣ
ਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿੰਨੀ ਹਰਿ
ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ
॥ ਮ: ੪ ॥ ਅਉਗਣ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁ
ਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁ
ਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸ
ਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚ
ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਤੇ ਮਨਮੁਖ
ਮੂਰਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥ ਜਿਉ ਉਬ
ਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸ
ਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਕੂੜੀ ਕ
ਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪ — ਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕ
ਉਸਭਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆ
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿ
ਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁ
ਜਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰ
ਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁ
ਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰ
ਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀ
ਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿ
ਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਰ
ਗਹਿਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੪॥ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ॥ਜਾਗੁਰੁ
ਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋ
ਟੇਆਰੇ॥ਓਨਾਦਾਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਵਾਈਐ
ਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁਖਿਉਗਲਾਰੇ॥ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਓਇ
— ਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿਵੇਖੈਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ
ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂ

੩੬੮

ਨੇਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਖੜਗੁ
ਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾਰਖਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ॥ਜੋਮੰ
ਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ॥ਏਹਗਲਹੋ
ਵੈਹਰਿਦਰਗਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥੨੦॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮ
ਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁ
ਸਚੁਲਵੇ॥ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੪ ॥ਕਿਆਸਵਣਾ
ਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖ
ਪਰਧਾਨ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰ
ਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹਪਾਈਮਾਨੁ॥ਸਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਾ
ਹੁਕਰੇਨਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਭਉਜਲਿਡੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹ
ਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਵਣਜਾਰੇਸਿਖ
ਆਵਦੇਸਬਦਿਲਦਿਵਣਜਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤਿਨਸੇ
ਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁ
ਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਤਿਨਅੰਦਰਹੁਹੀ
ਸਚੁਲਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀ
ਸਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆ॥ਸ
ਚੁਸਚੈਨੋਸਾਬਾਸਿਹੈਸਚੁਸਚਾਸੇਵਿਫਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪

ਮਨਮੁਖੁਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਨਾਟਿਕੈਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਹਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੪ ਗੁਰੁਸਾਲਾ
ਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬ
ਣਾਇ॥ਜਿਹਵਾਸਾਲਾਹਿਨਰਜਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁ
ਖਹੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀ
ਐਦਿਨੁਰਾਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆ॥ਸੋਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆ
ਵਡਿਆਈਆ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥
ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਆ॥ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸ
ਲਾਹਿਆਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁ
ਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ॥ਵਿਸਟੁਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਦਿਤਾਜੋੜਿ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ॥ਸਬਦੁਨਸੁਣਈ
ਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇ
ਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਅੰਦਰਿਵਰਤੈ॥
ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾ
ਸਭਤੇਰੀਬਣਤੈ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਚਲਤੈ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋ
ਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਇਹੁਮਨੂਆ
ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਲਾਈਐਚਿਤੁ॥ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐ
ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਚਿੰਤਾਗਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਵਸਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਮਨਮੁਖੁ

ਅਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾਣੈ ਖਿਨੁਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈ।ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆ
ਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਲੁਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿ
॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਮੇਰਾਨਾਨਕਲਏਬਹੋੜਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਸੇਵਕੀ
ਤੀਸਫਲੁਹੈਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੇ।ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨਿਆਤਾਂਪਾਪਕ
ਸੰਮਲਭੰਨੇ।ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੇ।ਜਿਨਸਤਿ
ਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੇ।ਇਹਚਾਲਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀ
ਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿੰਨੇ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤਿ
ਸੁਠਉਰਨਠਾਉ।ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ।ਓਹਵੇਲਾਹਥਿ
ਨਆਵਈਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਹਿਪਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁਸੀਐਦੁ
ਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ।ਨਾਨਕਦ
ਰਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁਤਿਨਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਮਨਮੁਖੁਅਗਿ
ਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ।ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਜੂਐਮਤਿਹਾਰੀ।ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਓਹੁਪਾਪਕ
ਮਾਵੈ।ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ।ਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁਇਉਝੜਿਪਾਇ।
ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾਇ।ਨਾਨਕਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿਸੇਬਹਹਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ।ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉਦਾਸਿ।ਓਇਵਲੁ
ਛਲੁਕਰਿਝਤਿਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿ।ਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜੁ
ਨਗਡਈਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ।ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆ
ਰਸਿਖਬੈਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ॥ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕਮਾ
ਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁ।ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਵਰਤੈਸਭਜਾਹਰੁ॥੧॥ਮ:੫
ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥੁ।ਤਿੰਨੈਮਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸ

ਅਸਥੂ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਢੋਗਾਤੀਤੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਆਪਣੀ॥ਤਕੜਿਨਾਮੁ
ਪਾਈਅਨੁਕਿਆਚਰਿਠਣੀ॥ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ॥ਕਰ
ਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀ॥ਅਜਗਈਲੁਡਿਰੋਸਾਤਾਤਿਸਪੀੜੇਘਾਣੀ॥
੨੭॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ॥ਸਿਵਕਸਚੇਸਾਹਦੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ॥ਦੂਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪ
ਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾ
ਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਰਾਇਣਿ
ਲਇਆਨਾਠੂੰਗੜਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੈ॥
ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸ
ਨੋਰਖੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫
॥ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਥਾਨੁ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਹੋਇ
ਹੋਇਮੁਏਹਰਾਮੁ॥ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਾਰੂਨਾਹਿ॥ ਆਪਿਭੁਲਾ
॥੧॥ਮ:੫॥
ਏਨਾਨਕਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ॥ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟੁ॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈਆਂਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ॥ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿਬੁਟੁ॥
ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ॥ਤਪਾਨ
ਹੋਵੈਅੰਦ੍ਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਜਜਮਾਲਿਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸ
ਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਣਿਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿ ਬ
ਹਾਲਿਆ॥ਪੰਚਲੋਗਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿਹੈਗਾਲਿਆ॥
ਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਡਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿ
ਆ॥ਭਾਈਏਹੁਤਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਪੁ
ਰਖਕੀਤਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਆ

੩੯੫

ਤਿਆ।ਸਤਪੁਰਖੈਕੀਨਿੰਦਕਵੇਖੁਜਿਤਪੇਨੋਫਲੁਲਾਗਾਸਭੁਗਇਆ
ਤਪੇਕਾਪਾਜਿਆ।ਬਾਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ॥ਅੰਦਰਿਬਹੈ
ਤਪਾਪਾਪਕਮਾਏ।ਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਾਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਲਿ
ਆ।ਧਰਮਰਾਇਜਮਕੰਕਰਾਨੋਆਖਿਛਡਿਆਏਸੁਤਪੇਨੋਤਿਥੈਖੜਿ
ਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹਾਮਹਾਂਹਤਿਆਰਿਆ।ਫਿਰਿਏਸੁਤਪੇਦੈਮੁਹਿਕੋਈਲਗ
ਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆ।ਹਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਨ
ਕਿਆਖਿਸੁਣਾਇਆ।ਸੋਬੂਝੈਜੁਦਯਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੪।ਹਰਿ
ਭਗਤਾਂਹਰਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ।ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿ
ਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ।ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵਡਿਆ
ਈਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ।ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅ
ਨੁਅਪਣੀਪੈਜਰਖਾਈ।ਨਿੰਦਕਾਂਪਾਸਹੁਹਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੇਇ
ਸਜਾਈ।ਜੇਹਾਨਿੰਦਕਅਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਫਲੁਪਾਈ।ਅੰਦ
ਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਘੜੈਭਾਵੈਕੋਈਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ।ਜਨ
ਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ।ਮਃ੫
॥ ਭਗਤਜਨਾਕਾਰਾਖਾਹਰਿਆਪਿਹੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ।ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੂੜ
ਗੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ।ਆਇਲਗੇਨੀਦਿਹਥੋੜੜੇਜਿਉਪਕਾਖੇ
ਤੁਲੁਣੀਐ।ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਹੋਭਣੀਐ।ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸ
ਮੁਵਡਾਹੈਸਭਨਾਦਾਧਣੀਐ॥੩੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁ
ਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ।ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬ
ਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ।ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਸਭਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿ
ਕਾਰੁ।ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾ
ਰੁ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ।

੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ
ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ
ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾ
ਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ
॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰ
ਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵੇ
ਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰ
ਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ
ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂੰ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਸਾ ਮਾਲਿ ਹਿਸ
ਰੁ ਤੁਦ ਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਾਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾ
ਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪ
ਲਤੇ ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ
ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥
ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥ ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵ
ਦਾ ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥ ਸ
ਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾ

ਰਿਤੁ ਤਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾ ਨਾਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ
ਬਾਣੀ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਤੁਹੈ ਮੁਹੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬਿ ਆਪ
ਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ
ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ
ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿ
ਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸ਼ਹੁ
ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ
ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ
ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁ
ਣਾਵੈ ॥ ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲ
ਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖੇ ਛਡੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ
॥੩੩॥੧॥ ਸਲੋਕ ੬੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ
ਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ

ਪੂਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਗਰੁਤੇਜਨਨਾਨਕਸਚਰਤਣਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਭਲਕੇਉ
ਠਿਪਰਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆਵਉ॥ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸਕੇਮਨਿਤਨਿਨਿਤਭਾਵਉ॥
ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ॥ਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸਭੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾ
ਵਉ॥ਹਰਿਨਾਮਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਤੂਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰ
ਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜੀਅਅੰਦਰਿਜਾਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚਾਭਾਣਾ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਚੇਤਾਈਤਾਂਚੇਤਿ
ਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਧਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚੜਿਬੋਹਿਥਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਉ॥
੧॥ਮਃ੫॥ ਵਾਊਸੰਦੇਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿ
ਬਲਿਹੋਏਛਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਈਉਬਰੇਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ॥ਮੁਹਿਡਿ
ਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿਆਪਿਪਰਖੇ॥ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ
॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨਸੁਹਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ॥
ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇਰੀਰੁਤਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁ
ਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿਖਨਚਲਹਿਸਾ
ਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸ
ਰਣਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਡਿਠੜੋਹਭਠਾਇਊਣਨਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲ
ਧਾਤਿਨਸੁਆਉ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰ
ਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ॥ਵਥੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾ
ਧਸੰਗਿਸੋਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ਮਸਤਕਿ
ਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੋਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ
॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਭੁਖ॥ਨਾਨਕਸ
ਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੋਦੁਖੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁਠੜੇਸੇਈਸਾਥਜਿਨੀਸਚੁਨਲ
ਦਿਆ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਥੈਬੈਸਨਿਸਾਧਜਨਸੋਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ॥ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਥੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸ
ਭੁਮੰਦਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁਕਹੰਦਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾ
ਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥
ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹੁਫੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗ॥ ਅਚਰਜਰੂਪਸੰ
ਤਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਹਤੂਆ
ਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਹੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਹੁਜਿਸੁਦੇਇ
ਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹਰਿਰੰਗਿਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁ
ਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿਇਕੁਪਛਾਤਾ॥੬
ਸਲੋਕਮਃ੫ ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਅਕਕੰਠਿ॥ਬਿਰਹਵਿਛੋ
ੜਾਧਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਸੈਗੰਠਿ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿ
ਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਰਿਸੂਲਿ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ॥ ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਬਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਪੂਰਿਆਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਣਿਆ॥ਊਚਨੀਚਸਭਇਕਸਮਾ
ਨਿਕੀਟਹਸਤੀਬਣਿਆ॥ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬੰਧਿਪੋਸਭਿਤਿਸਦੇਜਣਿਆ॥ਤੁ

ਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕਮ:੫
॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮੰਤੁ॥ਧੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾਪੂਰਨੁ
ਸੋਈਸੰਤੁ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਅਠੇਪਹਰਭਉਦਾਫਿਰੈਖਾਵਣਸੰਦੜੈਸੂਲਿ॥ਦੋਜ
ਕਿਪਉਦਾਕਿਉਰਹੈਜਾਚਿਤਿਨਹੋਇਰਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਸੈਸਰੇ
ਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸਦੈਨਾਉਪਲੈ॥ਐਥੈਰਹਹੁਸੁਹੇਲਿਆਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ॥ਘ
ਰੁਬੰਧਹੁਸਚੁਧਰਮਕਾਗਡਿਥੰਮੁਅਹਲੈ॥ਓਟਲੈਹੁਨਾਰਾਇਣੈਦੀਨਦੁਨੀਆ
ਝਲੈ॥ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਰਗਹਮਲੈ॥੮॥ਸਲੋਕਮ:੫ ॥ਜਾ
ਚਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰਿਆ॥ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਨਿਤਚਿਤਾਰਿਆ॥ਨਿ
ਖੁਟਿਨਜਾਈਮੂਲਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਅਪਾਰੁਤਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁ
ਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖ
ਊਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰ
ਡੀਐਸੁਖੀਆਹਰਿਕਰਣੇ॥ਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਈਅਹਿਫਿਰਿਨਾਹੀਮਰਣੇ॥ਜਿਸ
ਨੋਆਇਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਣੇ॥ਬਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾਧਜਨਅਮਿਉਚਲਹਿ
ਝਰਣੇ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵਿਆਮਨਅੰਦਰਿਧਰਣੇ॥੯॥ ਸਲੋਕ
ਮ:੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਸੇਵਿਐਦੂਖਾਕਾਹੋਇਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਕਾ
ਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾ॥ਸਾਧਾਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਛੁਟੈਬ
ਧਾ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਬਿਨਾਸੀਐਜੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਹਰਿਪੜਿਬੁਝਿਸਮਧਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸੋਧਣੀਹਰਿਅਗਮਅਗਧਾ॥੧੦॥
ਸਲੋਕਮ:੫ ॥ਕਾਮੁਨਕਰਹੀਆਪਣਾਫਿਰਹਿਅਵਤਾਲੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਇ

ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜ
ਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ
ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲ੍ਹੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ ਮਃ
੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸ
ਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁ
ਤੇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁ
ਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾਂ ਚਖਿ ਸਾ
ਧੀ ਡਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨ
ਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ
॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ

ਜੀਅਦੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਕਿਲਬਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸਤੇਨਿਤਸਿਮਰਤਗੋਵਿੰਦੁ
॥ਤਰਿਆਗੁਸਾਪੁਤਸਿਅਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ਆਇਆਤੁਆਦਸ
ਬਿਢਿਕਿਆਤਰਿਸਿਤਿਸੁਦੇਂਦੁ॥ਧਿਆਇਆਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਤਿ
ਦੀਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀ
ਜੇਸੋਖਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥
੧॥ਮਃ੫ ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਾਹਾਜ
ਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇ
ਦੀਆਸ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਆਹੋਰੁਸਭੁਵਿਣਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿਆਨਾਨਕਬ
ਲਿਜਾਸੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆਮੀਹੁ
ਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਅਘਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿਲਾਇ
॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿ
ਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰ
ਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਿਧੀਰੀਐ॥ਡਿ
ਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਾਮਬਿਨੁ॥ਤਨੁਧਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥
ਰੰਗਰੂਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ਜਿਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿ
ਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨ੍ਹਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ॥ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾ

੩੫

ਤੁਠੈ ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਜਮਾਗੇ॥ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਇਵਿ
ਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੂਟੇਕਚਧਾਗੇ॥ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਿਰਾਗੇ॥
੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਧਰਣਿਸੁਵੰਨੀਖੜਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ਸਭੇ
ਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਹਦਿ
ਸਾਜਲਪਰਬਤਬਨਰਾਇ॥ਜਿਥੈਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬਹਿਦੀਆਇ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੋਸਚੁਕਮਾਵਉ॥ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥ਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਣੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ਦੂਖੁਨ
ਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ॥
੧੭॥ਸਲੋਕਦੋਹਾ ਮ:੫ ॥ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਹ
ਮਾਰਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੜੇਤੁ
ਧੁਨਛੋਡਾਮੂਲਿ॥ਹਰਿਛੋਡਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾ
ਮਲੁਧੋਵੈ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮ
ਰਿਜਨਮਿਨਰੋਵੈ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥
ਸਲੋਕਡਖਣਾਮ:੫ ॥ਭੋਰੀਭਰਮੁਵਞਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤੂ॥ਜਿਥਹੁਵੰ
ਞੈਜਾਇਤਿਥਾਊਮਉਜੂਦੁਸੋਇ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਚੜਿਕੈਘੋੜੜੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿ
ਖੂੰਡੀਦੀਖੇਡਾਰੀ॥ਹੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੈਸੋਉਧਰੈਮਿਤਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀ
ਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁੰਨਤਿਨਿਕਿਤਾ॥ਸੰਸਾਰਸਾ
ਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗੜੁਜਿਤਾ॥ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨੁਦਯੁ
ਸੇਵਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ॥ਧੰਧੜੇਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆਵੈਹੇਕ

ਝੂਠੋ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਈਤੰ ਨ ਛੁਟੰਨਿ ਜਿਤਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪੋ ਤੁ ਕੀਤੋ ਨੁ
ਦੇਵਣਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈ ਡਗੇ ॥ ਸਭੇ ਲਿਖਉ ਬਾਰਿਆ ਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਲਵਾਗੇ ॥ ਤਿੰਦ
ਕਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਆ ਨੁ ਤ੍ਰੁਠੇ ਦਰ ਘਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾ
ਜਿਲਵਾਗੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕ
ਰਣਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜ
ਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲ
ਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕ
ਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸ
ਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ ਦ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਨਾਲਿ ॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਗ
ਗਕਾਜੁ ਮਹਲਾ ੨੫੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੪੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੧॥
ਛੰਤ ॥ ਗੋਰੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥੧॥
ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁ ਮਹਲਾ ॥੩੧॥ ਸਬਦ ਗਉੜੀ ਕੇ ॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ
ਚਉਪਦੇ॥੧੪॥ ॥ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲੁਪਾਇਆ॥ਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜ
ਲਤਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿਬਨਜਾਈਐ॥ਸੋਜਲੁ
ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ॥੧॥ਜਿਹਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰਹੈਜਾਰੇ॥ਰਾਮਉਦਕਿ
ਜਨਜਲਤਉਬਾਰੇ॥੨॥ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ॥ਪੀਵਿਰਹੇਜਲਨਿ
ਖੁਟਤਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾ
ਬੁਝਾਨੀ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥
ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀ
ਨੁ॥ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੁ॥੧॥ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ॥ਜਮੁ
ਮੰਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰ॥੨॥ਤੂੰਤਰਵਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ॥ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰ
ਸਨੁਨਾਹਿ॥੩॥ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਹਉਨਉਤਨੁਚੇਲਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲ
॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਤਬ
ਲੋਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਮਅਪਤਹਅਪੁਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਹਮ
ਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਝ
ਪਾਤਿਕਾਹੂਸਿਉਨਾਹੀ॥੨॥ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜ॥ਤਬਜਾ
ਨਹੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨੁ॥ਸਰਬ
ਤਿਆਗਿਭਜੁਕੇਵਲਰਾਮੁ॥੪॥੩॥ ॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਨਗਨਫਿ
ਰਤਜਉਪਾਈਐਜੋਗੁ॥ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ॥੧॥ਕਿਆਨਾ
ਗੇਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮ॥ਜਬਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਏਜਉਸਿਧਿਪਾਈ॥ਮੁਕਤੀਭੇਡਨਗਈਆਕਾਈ॥੨॥ਬਿੰਦੁ
ਰਾਖਿਜਉਤਰੀਐਭਾਈ॥ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀ

ਹਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰਜੀ॥ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸਨਾਨੁਕਰਾਹੀ॥ਜਿਉਭੈਦਾਦੁਰਪਾਨੀ
ਮਾਹੀ॥੧॥ਜਉਪੈਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨਾਹੀ॥ਤੇਸਭਿਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰਤਿਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆ
ਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥ਚਾਰਿਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆਗਰ॥ਸਾਧੂਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਸਰਬ
ਸੁਛੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਕਿਆਜ
ਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੧॥ਰੇਜਨ
ਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ॥ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥੨॥ਕਰ
ਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵ॥ਮਿਲਿਪਾਥਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭ
ਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਘੁਰਾਇਆ॥੪॥੬॥

ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦਤੇਸ
ਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੂਏ॥ਬਾਮਨੁਕਹਿਕਹਿਜ
ਨਮੁਮਤਖੋਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੌਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ਤਉ
ਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮਕਤਸੂ
ਦ॥ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ
॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੋਈਹੈ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈਹੈ॥
੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰੋਵਤਰਹਿਬੋ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾ

ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜਿਸ ਕੇ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥ ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥੯॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭ ਕਹੈ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥ ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿ

ਲਿਉ ਜੈਸੇ ਜੀਅ ਦਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੁਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਕੁਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥ ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰ

ਦਤੁਅੰਗਾ॥ਲੋਤਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਇਨੁਤਨਧਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ॥ਧ
ਰਨਿਪਰੈਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਤਿਜਿਸੋਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮ॥ਇ
ਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮ॥੨॥ਹਾਥਿਤਡੋਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੰਬੋਰ॥ਮਰਤੀਬਾਰ
ਕਸਿਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਾਮੈਰਾਮ
ਰਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬ
ਸਾਈ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਰਾਮੁਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥੧੬॥

ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਤਿਪਦੇਦੁਤੁਕੇ॥੨ ॥ਜਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾਮਾ॥ਦੁ
ਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੈਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀਤਾ॥ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭ
ਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਜਬਗੋਬਿਦੁਜਾ
ਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਹੋਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧਿ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥
ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੈਆਪਾ॥ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਨੌਤਾਪਾ॥੨॥ਅਬਮਨੁਉਲਟਿਸ
ਨਾਤਨੁਹੂਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਮੂਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵ
ਉ॥ਆਪਿਨਡਰਉਨਅਵਰਡਰਾਵਉ॥੩॥੧੭॥ **ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥**
ਪਿੰਡਿਮੂਐਜੀਉਕਿਹਘਰਿਜਾਤਾ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਿਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾ॥ਜਿਨਿਰਾ
ਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਗੂੰਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਿ
ਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾਰੀ॥ਮਨਰੇਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰ
ਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਦੁਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥ਸੋਧਿਆਨੁਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿ
ਨਧਰਨਾ॥ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ॥
ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਾਵਉ॥ਲੋਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿ
ਕਿਆਅਵਰਿਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿ
ਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਉ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥੪॥

॥੧੮॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਤਿਪਦੇ੧੫॥ ॥ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲਿ॥ਮਨੁਦੇ
ਰਾਮੁਲੀਆਹੈਮੋਲਿ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਕਥਿਕਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈ
ਠੇਘਰਿਆਇਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿ
ਨਿਜਭਾਗੀ॥੩॥੧॥੧੯॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾ
ਸਿਆ॥ਸੋਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿ
ਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਨੋਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁ
ਕੋਈ॥ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋਇਸੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ
॥ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀ
ਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰਾ॥ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਭਾਇਦੇਖ
ਉਸਭਨਾਰੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮ
ਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ
ਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਣਿ
ਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰਾ॥ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨੁਨਿਹੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਹਿਭਾਰ॥ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਮਹਤਾਰੀ॥੩॥੨੨॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇਨਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈ
ਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬਲਗੁਨਹੀਨੇਹੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ॥ਸੋਰਮਯੇਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ॥੨॥
ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੩॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥ ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੂਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥ ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੨੫॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੬॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥ ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਕਲਾਲਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਮਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬ

ਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥ ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥ ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਗੂਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਕੋ ਜਾਰੇ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥ ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥ ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਨ ਛੂਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜਉ ਅਸਮਾਨ ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨ ॥੨॥

॥੩੪ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸ
ਵਾਰਹਿ ਕਾਗਾ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੋ ਕਿਆ ਗਰਬਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਇਹੀ ਹਵਾਲ ਹੋਹਿਗੇ ਤੇਰੇ ॥੨॥੩੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇ ਪਦੇ ਪੈਤੀਸ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆ
ਗੈ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ
॥ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾ
ਨਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥ ਤਿ
ਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ
ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾਂ ॥ ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ॥੫॥
ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥
੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ ਇ
ਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥ ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗ
ਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੩੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ
ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥
॥ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰ
ਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ

ਨਿਜਪਤਿਓਨਤਾ॥ ਆਕਹੈਕਬੀਰੁਪੂਰਨਜਗਸੋਈ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ॥
੪॥੩੮॥ ਗਉੜੀਲੋਗਤਿ॥ ਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਕਉਨੁਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ ਕਉਨੁ
ਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ॥ ਹਰਿਕੇਬਿਓਗ
ਕੈਸੇਜੀਅਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ॥ ਇਆਤਤਲੇਹੁਸ
ਰੀਰਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਗਈਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿ
ਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੯॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਅਬਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਹਾਈ॥ ਜਨਮ
ਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ॥ ਪੰਚਦੂਤਤੇ
ਲੀਓਛਡਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉਪਕਾਰੁ॥ ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤ॥੨॥ ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ॥
ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆ
ਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜ॥ ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾ
ਜ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ॥
ਜਨਮੇਸੂਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਬਿਗੋਈ॥੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡੀਆਕਉਨਪਵੀ
ਤਾ॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂ
ਤਕੁਸ੍ਰਵਨੀਹੋਈ॥ ਊਠਤਬੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ॥੨॥ ਫਾਸਨਕੀਬਿ
ਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀਇਕੁਕੋਈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰੈਸੂਤਕੁਤਿਨੈ
ਨਹੋਈ॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ॥ ਜਉਤੁਮਅਪਨੇ
ਜਨਸੌਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਰਾਮੁਬਡਾਕੈ
ਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂਤੇਆ

ਇਆ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਤਉਭਇਆਉਦਾਸਾ॥ਜੀਉਬੂਡਉਕੈਤਰਿਗਇਆਦਾਸਾ॥੩॥੪੨॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੌਭਾਈਗ੍ਯਾਨਕੀਆਈਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀ
ਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇਡਾਟੂ
ਟਾ॥ਤਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂਟਾ॥੧॥ਆਂਧੀਪਾਛੇਜੋਜਲੁ
ਬਰਖੈਤਿਹਿਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾਂ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨੁਜਬਚੀ
ਨਾ॥੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥
ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਸੁ
ਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭ
ਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ॥੨॥ਬੈਠਤਉਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆ
ਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ॥੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿ
ਓਨਮਾਨਹਿ॥੪॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਖੋਵਹਿ॥ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰਮੈਸੋਵਹਿ॥੫॥
ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਂਨੇ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ॥੬॥੧॥੪੪॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਕਬੀਰਜੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਂਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ॥ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿਕ
ਊਆਕੂਕਰਖਾਹੀ॥੧॥ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ॥ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈ
ਕੁਸਲੁਭੀਕੈਸੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ॥
ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ॥੨॥ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿ
ਰਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰ
ਸਾਰੀ॥੩॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਅ
ਕੁਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਨਾ॥੪॥੧॥੪੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਵਤ
ਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਬਹੁੜਿ
ਨਭਵਜਲਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਐਸਾਖੀਰੁਬਿਲੋਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੂ

ਅਸਥਿਰੁਰਹਹੁਨਚਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐਨੀਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਾਣਿਬਜਰਕਲ
ਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ॥ਸਕਤਿਅਧੇਰਜੇਵੜੀਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਨਿਹਚਲੁਸਿਵਘ
ਰਿਬਾਸਾ॥੨॥ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਣੈਧਨਖੁਚਢਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ॥ਦਹਦਿ
ਸਬੂਡੀਪਵਨੁਝੁਲਾਵੈਡੋਰਿਰਹੀਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਿਮਨੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿ
ਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥
੨॥੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਤਿਪਦੇ॥ ॥ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟੁਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁੰਨ
ਅਨਰਾਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲ
ਟਿਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਿਵਰੈਦੂਰਿਦੂਰਿਫੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇ
ਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐਐਸਾਕੋ
ਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਝਲਦੇਖੀ॥੩॥੩॥੪੭॥
ਗਉੜੀ॥ ॥ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ॥ਜੀ
ਵਨਮਿਰਤੁਨਦੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾ
ਹੈਨਿਰਾਰੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਰਧਉਰ
ਧਦੋਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁ
ਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥੩॥੪॥੪੮॥
ਗਉੜੀ॥ ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨੁਪੂਜੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੂ
ਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ
॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤ
ਰੰਗਬਟਵਾਰਾ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰੁ

ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਘਾਟੀ ਚੜਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ
ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥ ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁ
ਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ਪਾਹੂ
ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ
ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅ
ਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ
ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈ ਨਿਰਾ
ਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥
੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਰੁੰਡਿ
ਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜਾ ਪ
ਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾ
ਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥
੨॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀ
ਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ
ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ਏਹ ਸੰ
ਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ
ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ
ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵ

ਕੁਲੋਕਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਉਆ ਕਾ
ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀ ॥
ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆ
ਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪ
ਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥
ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ
ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥ ੫੩॥
ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੂ
ਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿਐ
ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਜੌ ਕਰਿ
ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ
ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ
ਨ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥
੪॥੩॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋ
ਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ
ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਜੇਤੇ ਜਤਨ
ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾ

ਰਿਓਗੋ॥੧॥ਜਾਸੁਗ੍ਰਾਸਕੋਟਾਤੇਠਾਕੁਰੁਸੋਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓਗੋ॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲ
ਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੈਹਾਰਿਓਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ੍ਰਿਖਾਭੂਖਭ੍ਰਮਿਲਾਗੀਹਿਰ
ਦੈਨਾਹਿਬੀਚਾਰਿਓਗੋ॥ਉਨਮਤਮਾਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਧਾਰਿਓਗੋ॥੨॥ਸੁ
ਆਦਲੁਭਤਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਮਦਰਸਲੈਤਬਿਕਾਰਿਓਗੋ॥ਕਰਮਭਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾ
ਸਟਲੋਹਉਧਾਰਿਓਗੋ॥੩॥ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿਹਮਹਾਰਿਓਗੋ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਗੋ॥੪॥੫॥੫੧॥ ਗਉੜੀ॥
ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨਬਉਰਾਰੇਚਲਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸ॥ਕਾਮਸੁਆਇਗਜਬਸਿਪ
ਰੇਮਨਬਉਰਾਰੇਅੰਕਸੁਸਹਿਓਸੀਸ॥੧॥ਬਿਖੈਬਾਚੁਹਰਿਰਾਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਰਾਰੇ॥ਨਿ
ਰਭੈਹੋਇਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਰਾਰੇਗਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਜ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅ
ਨਾਜਕੀਮਨਬਉਰਾਰੇਲੀਨੀਹਥੁਪਸਾਰਿ॥ਛੂਟਨਕੋਸਹਸਾਪਰਿਆਮਨਬਉਰਾਰੇਨਾਚਿ
ਓਘਰਘਰਬਾਰਿ॥੨॥ਜਿਉਨਲਨੀਸੂਅਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉਰਾਰੇਮਾਯਾਇਹੁਬਿਉ
ਹਾਰੁ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਮਨਬਉਰਾਰੇਤਿਉਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰੁ॥੩॥ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥ
ਘਨੇਮਨਬਉਰਾਰੇਪੂਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਟਨੁਨਹੀਮਨਬਉਰਾਰੇਛੂਟਨੁ
ਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੪॥੫੨॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤ
ਸਕਰੁਨੇਰਿਨਆਵੈ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੈ॥੧॥ਹਮਰਾਧਨੁਮਾ
ਧਉਗੋਬਿੰਦੁਧਰਣੀਧਰੁਇਹੈਸਾਰੁਧਨੁਕਹੀਐ॥ਜੋਸੁਖੁਪ੍ਰਭਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖੁਰਾ
ਜਿਨਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਧਨਕਾਰਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥
ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਾਰਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਨਿਜਧਨੁਗਿਆਨੁਭਗਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਲਤਅੰਭਥੰਭਿਮਨੁਧਾਵਤਭਰਮਬੰਧਨਭਉਭਾਗਾ॥
੩॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅਸ੍ਵਹਸ
ਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੭॥੫੩॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਜਿਉਕਪਿਕੇਕਰਿ

ਮੁਲਟਿਚਤਨਕੀਭੁਚਪਿਤਤੇਅਮ੍ਰਿਤੁਦਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਲਗਿਤਉਤੇਫਿਰਿਗਰ
ਭਿਪਇਓ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤਿਚਿਤਾਬਿਖਬੇਲਨਭਗਾਇਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਗਵਾਨਭਜਨਬਿਨੁਕ
ਹੀਨਸਚੁਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਉਦਿਆਨਕੁਸਮਪਰਫੁਲਿਤਕਿਨਹਿਨਘ੍ਰਾਉਲਇ
ਓ॥ਐਸੇਭ੍ਰਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕਾਲਹਇਓ॥੨॥ਇਆਧਨਜੋਬਨਅਰੁਸੁਤ
ਦਾਰਾਪੇਖਨਕਉਜੁਦਇਓ॥ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਟਕਿਜੋਉਰਝੇਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰੇਰਿਲਇਓ॥੩॥
ਅਉਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨਕੋਮੰਦਰੁਚਹੁਦਿਸਿਠਾਟੁਠਇਓ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੈਸਾਗਰਤਰਨਕ
ਉਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਲਇਓ॥੪॥੧॥੮॥੫੯॥ ਗਉੜੀ॥੯॥ ॥ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾ
ਟੀਗੋਰੀ॥ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਰੀਜੋਰੀ॥੧॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਭੁਰ
ਸੁਗੋਬਿੰਦਤੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਮਾਟੀਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਝੂਠਾਪਰਪੰਚੁਜੋਰਿ
ਚਲਾਇਆ॥੨॥ਕਿਨਹੂਲਾਖਪਾਂਚਕੀਜੋਰੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਗਰੀਆਫੋਰੀ॥੩॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਰੀ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਕਾਰੀ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥
ਗਉੜੀ॥ ॥ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੈਸੇ॥
੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਰੋਸੇਤੇਰੇ॥ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਾਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ਇਸਬੇੜੇਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਨੀ
॥ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿ
ਸਭਏਕੋਦਾਨੀ॥੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ੯ ॥ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗਮਹਿਆ
ਇਓ॥ਲਾਗਤਪਵਨੁਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ॥੧॥ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮਹਿਰਹਤਾ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉਰਨਠਾਇਓ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾ
ਨੀ॥ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥
ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਛੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ਹੋਨਾਹੈਸੋਹੋਈਹੈਮਨਹਿਨਕੀ

ਜੈਸਾ॥੧॥ ਰਮਈਆਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਆਬਰਤੁਕਿਆਇਸਨਾਨੁ॥ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀ
ਐਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇ॥ਜਿਉਸੰ
ਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਹੈਬਿਧਨੈਰਚਿਆਸੋਹੋਇ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਰਿ
ਦੈਮਝਾਰਿ॥ਸੇਵਕਸੋਸੇਵਾਭਲੇਜਿਹਘਟਿਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੬੩॥੧੨॥ ਗਉੜੀ
॥ਗਿਆਨਤੇਰੋਕੋਇਤਨੀਖਿੰਚਿਲੇਇਜਿਤਿਭਾਉ॥ਬਿਰਖਬਸੇਰੋਪੰਖਿਕੋਤੈਸੋ
ਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਰਸੁਪੀਆਰੇ॥ਜਿਹਰਸਬਿਸਰਿਗਏਰਸਅਉਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਉਰਮੁਏਕਿਆਰੋਈਐਜਉਆਪਾਥਿਰੁਨਰਹਾਇ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਿਹੈਦੁਖੁਕ
ਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ॥੨॥ਜਹਕੀਉਪਜੀਤਹਰਚੀਪੀਵਤਮਰਦਨਲਾਗ॥ਕਹਿਕਬੀਰਚਿ
ਤਿਚੇਤਿਆਰਾਮਸਿਮਰਿਬੈਰਾਗ॥੩॥੧੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈ
ਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ॥ਉਰਨਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਉਡ
ਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ਬੇਗਿਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜੀ
ਵਨਪਦਕਾਰਨਿਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥
੨॥੧੪॥੬੫॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀ॥੧੧॥ ॥ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾ
ਝਬਨਾਰਸਿਗਾਊਰੇ॥ਉਆਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਹੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂ
ਰੇ॥੧॥ਤੋਹਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋਸਾਰਿੰਗਧਰ॥ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦ੍ਰਾਬ
ਨਮਨਹਰਨਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਊਰੇ॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗਧਰਮੋਹਿਕ
ਬੀਰਾਨਾਊਰੇ॥੨॥੧੫॥੬੬॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥੧੨॥ਬਿਪਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪ
ਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ॥ਕਹਾਭਇਆਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਿਬੋਰਿਓਗਿਆ
ਤਾ॥੧॥ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈਜਾਨਾਂ॥ਅਬਿਗਤਸਮਝੁਇਆਨਾ॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਬ
ਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁ

ਪਰਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕਹਤਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥

॥੨॥੧੬॥੬੭॥ਗਉੜੀ॥੧੨॥ ॥ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾਚਹੁਇਆ

ਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥੧॥ਡਗਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨ

ਬਉਰਾ॥ਅਬਤਉਜਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਿਸੰਧਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ

ਧਮਾਇਆਕੇਲੀਨੇਇਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉ

ਸਗਲਊਚਤੇਊਚਾ॥੨॥੧੭॥੬੮॥ਗਉੜੀ॥੧੩॥ ॥ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿ

ਫਿਰਿਨਕਰਤਬੀਚਾਰ॥ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇ

ਕਤੀਆਰ॥ਸਾਹਿਬੁਰੋਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉ

ਫੂਲੁਜਈਹੈਨਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਘਰਕਾਜੀਵਾਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੨॥੧੮॥੬੯॥

ਗਉੜੀ॥੫॥ ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਿਮਹਿਭ੍ਰਮਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇ

ਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਹੈਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਜੁਕਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕ

ਕੋਰੇ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸੁਦਸੋਦਿਸਨਾਹੀਤਬਇਹੁਨੰਦੁਕਹਾਥੋਰੇ॥ ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥

੨॥੧੯॥੭੦॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁਨਿੰਦਉ॥ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖ

ਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ॥

ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿਦੈਸੁਧਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁ

ਧੋਇ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਮਾਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋ

ਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ॥੨॥ਨਿੰਦਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧ

ਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕੁਡੂਬਾਹਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥੨੦॥੭੧॥ਗਉੜੀ॥

॥ਰਾਜਾਰਾਮਤੂੰਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਹਮਹੋਤੇ

ਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁ

ਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥੨॥੨੧॥੭੨॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਖਟਨੇਮ
ਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਈ
॥੧॥ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ਗਾਫਲੁਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰੁਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਪਹਰੂਆਦਰਮਹਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਹੋ
ਇਰਹੁਤਉਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥੨॥ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪ
ਾਈ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦਸਵੈਤਤੁਸਮਾਈ॥੩॥੨੨॥੭੩॥ ਗਉੜੀ॥
॥ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿ
ਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ॥ ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨੁਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆ
ਨਾਨਾਂ॥ਬਿਖੈਰੋਗਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖੁਜਾਨਾਨਾ॥੧॥ਏਕਸੁਮਤਿਰਤਿਜਾ
ਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭਦੂਸਰਮਨਹਿਨਆਨਾਨਾ॥ਚੰਦਨਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸਨਤਿਆਗਿਘਟਿਓਅ
ਭਿਮਾਨਾਨਾ॥੨॥ਜੋਜਨਗਾਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਨਾਂ॥ਤਿਹਬਡਭਾਗ
ਬਸਿਓਮਨਿਜਾਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓ
ਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖਭ੍ਰਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾਨਾਨਾਂ॥੪॥੨੩
॥੭੪॥ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ॥ਬਾਵਨਅਛਰਲੋ
ਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੇਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਬੋਲ
ਤਹਅਛਰਆਵਾ॥ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨਰਹਾਵਾ॥ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੈਸੋਈ॥ਜਸਓ
ਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥੨॥ਅਲਹਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰ॥ਬਟਕ
ਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿਲੋਕਬਿਸਥਾਰ॥੩॥ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁ
ਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੪॥ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਿਜਾ

ਨੀਐਤਿਹੁਚੇਦੁਪੁਰਾਨਾ।ਮਤਨਸਮਝਾਵਤਕਾਰਨੇਕਛੁਅਕਥਪਕ੍ਰੀਐਗਿਆਨਾ।੫।ਓਅੰਕਾਰ
ਆਦਿਮੈਜਾਨਾ।ਲਿਖਿਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿਨਮਾਨਾ।ਓਅੰਕਾਰੁਲਖੈਜਉਕੋਈ।ਸੋਈਲਖਿ
ਮੇਟਣਾਨਹੋਈ।੬।ਕਕਾਕਿਰਣਿਕਮਲਮਹਿਪਾਵਾ।ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆ
ਵਾ।ਅਰੁਜੇਤਹਾਕੁਸਮਰਸੁਪਾਵਾ।ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ।੭।ਖਖਾਇਹੈਖੋ
ੜਿਮਨੁਆਵਾ।ਖੋੜੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ।ਖਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ।ਤ
ਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲਹੈ।੮।ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ।ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰ
ਈਕਾਨਾ।ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤਹਿਨਜਾਈ।ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹਾਈ।੯।ਘਘਿ
ਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ।ਘਟਫੂਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ।ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ
।ਸੋਘਟੁਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ।੧੦।ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹਾ।ਨਹੀ
ਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹਾ।੧੧।ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ।ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤ
ਹੁਚਿਤਕਾਰੀ।ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ।ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ।੧੨।ਛਛਾ
ਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ।ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ।ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨ
ਸਮਝਾਵਾ।ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ।੧੩।ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾਵੈ।ਜੋਬ
ਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ।ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ।ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉ
ਲਹੈ।੧੪।ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ।ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ।ਕਤਝਖਿ
ਝਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ।ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ।੧੫।ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਰਹਿਓ
ਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ।ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਓਤਾਹਿ।੧੬।ਟਟਾਬਿਕ
ਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ।ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ।ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ।
ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵਾ।੧੭।ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗਨੀਰਾ।ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆ
ਧੀਰਾ।ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ।ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ।੧੮।
ਡਡਾਡਰਉਪਜੈਡਰੁਜਾਈ।ਤਾਡਰਮਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ।

ਨਿਡਰਤ੍ਰਅਤੁਸੁਤ੍ਰਿਤੋਇਭਿਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾਢਿਗਾਰੁਢੁਡਿਕਰਤਅਨਾ॥ਢੁਢਤਤੀਢਡਿਗਏਪ
ਰਨਾ॥ਚਰਿਨੁਮੇਰਫੁਫਜਬਆਵਾ॥ਜਿਤਗਰੁਗਰਿਓਨਿਗਤੁਮਡਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਣਾਗ
ਵਿਸੁਤਉਨਗਨੇਡੀਰਖੈ॥ਨਿਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰਗੈ॥ਪੰਨਿਜਨਸੁਤਾਡੀਰੋਗਣੈ॥ਸਾਗੈਏਕਰਿ
ਤਜਿਜਾਇਪਵੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤਰਤਓਨਿਡਜਾਈ॥ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮਡਿਗਡਿਓਸਮਾਈ॥
ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਡਿਤਤਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥ
ਾਹਨਡੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹੁਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਥਿਨਡੀਥੰਭੁਹ
ਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ॥ਜਸੁਅਦੇਖਿਤਸੁਰਾਖੁਬਿਚਾਰਾ॥ਦਸਵੈਦੁ
ਆਰਿਕੁੰਜੀਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾਅਰਧਹਿਉਰਧਨਿ
ਬੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਮੰਝਿਬਸੇਰਾ॥ਅਰਧਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ॥ਤਉਅਰਧਹਿ
ਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰ
ਵਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥
ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਡੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ
ਹਕਰਈ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨਦੋਊਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਫਫਾਬਿਨੁਫੂਲਹਫਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲ
ਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ॥੨੮॥
ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ॥ਬੰਦਉਹੋਇਬੰ
ਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਹੈ॥੨੯॥ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭ
ਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾ
ਨਿਆ॥੩੦॥ਮੰਮਾਮੂਲਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੈ॥ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮਤਕੋਈ
ਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ॥੩੧॥ਮੰਮਾਮਨਸਿਉਕਾ
ਜੁਹੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ॥
੩੨॥ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਲੇਜਉ

ਉਨਮਨਿਰਹੈ॥ਤਉਤੀਨਿਲੋਕਕੀਬਾਤਕਹੈ॥੩੩॥ਯਯਾਜਉਜਾਨਹਿਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿ॥ਕਰਿਬ
ਸਿਕਾਇਆਗਾਉ॥ਰਣਿਰੂਤਉਭਾਜੈਨਹਿਸੂਰੈਥਾਰੈਨਾਉ॥੩੪॥ਰਾਰਾਰਸੁਨਿਰਸਕਰਿਜਾਨਿਆ
॥ਹੋਇਨਿਰਸੁਸੋਰਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਇਹਰਸਛਾਡੇਉਹਰਸੁਆਵਾ॥ਉਹੁਰਸੁਪੀਆਇਹਰਸੁਨ
ਹੀਭਾਵਾ॥੩੫॥ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜਉਤਹਾ
ਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਤਉਅਲਹਲਹੈਲਹਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥੩੬॥ਵਵਾਬਾਰਬਾਰਬਿਸਨਸ
ਮਾਰਿ॥ਬਿਸਨਸੰਮਾਰਿਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਬਲਿਬਲਿਜੇਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਵਿਸਨ
ਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥੩੭॥ਵਾਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇਇਹੁਹੋਇ॥ਇਹੁਅਰੁਓਹੁ
ਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥੩੮॥ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਹੁ॥ਘਟਪਰਚਾਕੀ
ਬਾਤਨਿਰੋਧਹੁ॥ਘਟਪਰਚੈਜਉਉਪਜੈਭਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਤਹਤ੍ਰਿਭਵਣਰਾਉ॥੩੯॥
ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ॥ਜੋਖੋਜੈਸੋਬਹੁਰਿਨਹੋਈ॥ਖੋਜਬੂਝਿਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ਤਉ
ਭਵਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ॥੪੦॥ਸਸਾਸੋਸਹਸੇਜਸਵਾਰੈ॥ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਹਨਿਵਾ
ਰੈ॥ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਾ॥ਤਬਇਹਤ੍ਰੀਅਓੁਹੁਕੰਤੁਕਹਾਵਾ॥੪੧॥ਹਾਹਾ
ਹੋਤਹੋਇਨਹੀਜਾਨਾ॥ਜਬਹੀਹੋਇਤਬਹਿਮਨੁਮਾਨਾ॥ਹੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਤਬ
ਓਹੀਉਹੁਏਹੁਨਹੋਈ॥੪੨॥ਲਿੰਉਲਿੰਉਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥ਤਾਕਾਰਣਿਬਿਆਪੈ
ਬਹੁਸੋਗੁ॥ਲਖਿਮੀਬਰਸਿਉਜਉਲਿਉਲਾਵੈ॥ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਭਹੀਸੁਖਪਾਵੈ॥੪੩॥
ਖਖਾਖਿਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ॥ਖਿਰਤਖਪਤਅਜਹੂੰਨਹਚੇਤੇ॥ਅਬਜਗੁਜਾਨਿਜਉਮਨਾ
ਰਹੈ॥ਜਹਕਾਬਿਛੁਰਾਤਹਥਿਰੁਲਹੈ॥੪੪॥ਬਾਵਨਅਖਰਜੋਰੇਆਨਿ॥ਸਕਿ
ਆਨਅਖਰੁਏਕੁਪਛਾਨਿ॥ਸਤਕਾਸਬਦੁਕਬੀਰਾਕਹੈ॥ਪੰਡਿਤਹੋਇਸੁਅ
ਨਭੈਰਹੈ॥ਪੰਡਿਤਲੋਗਹਕਉਬਿਉਹਾਰ॥ਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਬੀਚਾਰ॥
ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਬੁਧਿਹੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥੪੫॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਥਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ।ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਸਾਤ
ਵਾਰ॥ਕਹਿਕਬੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਆਪੇਦੇਉ॥੧॥ਥਿਤੀ॥ ।ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਆਸਨਿਵਾਰਹੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਰਾਮੁਸਮਾਰਹੁ॥ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰ॥ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜੁਸਾਰ॥
੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰ॥
ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਰ॥ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਮ
ਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਦੁਤੀਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗ॥ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸ
ਭਸੰਗਿ॥ਨਾਓਹੁਬਢੈਨਘਟਤਾਜਾਇ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥੩॥
ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ॥ਆਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਉਪਜੈਬਿਸ੍ਵਾਸ॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨ
ਕਉਗਹਹੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ॥ਜਲਥਲਮਾਹੇਆਪਹਿਆਪ॥
ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਰ॥ਕਨਿਕਕਾ
ਮਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ਜਰਾਮਰਣਦੁਖੁਫੇਰਿਨਹੋਇ
॥੬॥ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਇ॥ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾਰਹਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾ
ਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੈਂਸਤਿਕਰਿਬਾਚਾ
ਜਾਣਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ॥ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖ॥ਸੁੰਨਸਰੋਵ
ਰਿਪਾਵਹੁਸੁਖ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅਕੁਲ
ਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਗਮਗਿਆਨਬਤਾਵੈਭੇਦ॥ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗ
ਅਛੇਦ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ॥ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਂਧਿ॥
ਲੋਭਮੋਹਸਭਬੀਸਰਿਜਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲਖਾਹੁ॥੧੦॥

ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿਹੋਇਆਨੰਦਾ।ਛੁਟੈਭਰਮੁਮਿਲੈਗੋਬਿੰਦਾ।ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਤਅਨੂਪਾ।
ਅਮਲਨਮਲਨਛਾਹਨਹੀਧੂਪਾ॥੧੧॥ਏਕਾਦਸੀਏਕਦਿਸਧਾਵੈ।ਤਉਜੋਨੀਸੰਕਟਬ
ਹੁਰਿਨਆਵੈ।ਸੀਤਲਨਿਰਮਲਭਇਆਸਰੀਰਾ।ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ।
੧੨।ਬਾਰਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂਰਾ।ਅਹਿਨਿਸਿਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰਾ।ਦੇਖਿਆਤਿ
ਹੂੰਲੋਕਕਾਪੀਉ।ਅਚਰਜੁਭਇਆਜੀਵਤੇਸੀਉ।੧੩।ਤੇਰਸਿਤੇਰਹਅਗਮਬ
ਖਾਣਿ।ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ।ਨੀਚਊਚਨਹੀਮਾਨਅਮਾਨਾ।
ਬਿਆਪਕਰਾਮਸਗਲਸਾਮਾਨਾ।੧੪।ਚਉਦਸਿਚਉਦਹਲੋਕਮਝਾਰਿ।ਰੋਮ
ਰੋਮਮਹਿਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ।ਸਤਸੰਤੋਖਕਾਧਰਹੁਧਿਆਨਾ।ਕਥਨੀਕਥੀਐਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨਾ।੧੫।ਪੂੰਨਿਉਪੂਰਾਚੰਦਅਕਾਸਾ।ਪਸਰਹਿਕਲਾਸਹਜਪਰ
ਗਾਸਾ।ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਹੋਇਰਹਿਆਥੀਰਾ।ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮ
ਹਿਕਬੀਰਾ।੧੬॥੨॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ਵਾਰ ੭॥ ॥ਬਾਰਬਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ।ਗੁਰਗਮਿ
ਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਵਉ।ਰਹਾਉ॥੧॥ਆਦਿਤਕਰੈਭਗਤਿਆਰੰਭਾ।ਕਾਇਆਮੰਦਰਮ
ਨਸਾਥੰਭਾ।ਅਹਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰਹੀਜਾਇ।ਤਉਅਨਹਦਬੇਣੁਸਹਜਮਹਿ
ਬਾਇ।੧।ਸੋਮਵਾਰਿਸਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਝਰੈ।ਚਾਖਤਬੇਗਿਸਗਲਬਿਖਹ
ਰੈ।ਬਾਣੀਰੋਕਿਆਰਹੈਦੁਆਰਾ।ਤਉਮਨੁਮਤਵਾਰੋਪੀਵਨਹਾਰਾ।੨।ਮੰਗ
ਲਵਾਰੇਲੇਮਾਹੀਤਿ।ਪੰਚਚੋਰਕੀਜਾਣੈਰੀਤਿ।ਘਰਛੋਡੇਂਬਾਹਰਿਜਿਨਿਜਾਇ
।ਨਾਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਹੈਰਾਇ।੩।ਬੁਧਿਵਾਰਿਬੁਧਿਕਰੈਪ੍ਰਗਾਸਾ।ਹਿਰਦੈਕ
ਮਲਮਹਿਹਰਿਕਾਬਾਸਾ।ਗੁਰਮਿਲਿਦੋਊਏਕਸਮਧਰੈ।ਉਰਧਪੰਕਲੈਸੂ
ਧਾਕਰੈ।੪।ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਬਿਖਿਆਦੇਇਬਹਾਇ।ਤੀਨਿਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾ
ਇ।ਤੀਨਿਨਦੀਤਹਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਹਿ।ਅਹਿਨਿਸਿਕਸਮਲਧੋਵਹਿਨਾਹਿ।੫॥

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਤ ਗੈ ਸੁਰਤਿ ਧ੍ਰਿੜ ਚਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਸੁਖਮੀ ਪੰਚਉ ਰਾ
ਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀਵ
ਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥
੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲ
ਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗਾ ॥੮॥੩॥ ॥ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੭੯॥
ਕਬੀਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੭੪ ਪਾਗੋਰੰ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥੧॥
॥ਥਿਤੀ ॥੧॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ਦੇਵਾ ਪਾਹ
ਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿ
ਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ
॥੧॥ ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥ ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ
ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥ [illegible]

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨ ਬਿ
ਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ
ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲੰ
ਬਾ ॥੩॥੧॥ ॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾ
ਉ ॥ ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤ
ਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ ॥ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥ ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂ
ਰ ॥੨॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ
ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ
ਹਮਾਰ ॥ ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂ
ਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਯ੍ਯਾਪਾਰੁ ॥ ਮੈ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪ
ਤਾਲੁ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ [illegible]
ਦਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂ
ਝ ॥੧॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ
ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥
ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥
੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇ
ਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਾਰੁ
ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥ ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿ
ਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥
ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ
ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥
੪॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕ
ਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥
ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ

੩੯੪

ਸਤਿਕਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੰ ਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੇਵੀ ਬਲਿ ਗਇਆ ਨਾਮਿ ਲੇਗੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਏਕ
ਬਿਚਾਰ ॥੪॥ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਡਰਿ ਏਟਾ ਗੀਤ ਟਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸੇਵਕ ਗਤਿ ਨ
ਜੀਉ ਪਜੈਤਾਂ ਤੇ ਸਬਦਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ
॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਓ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ॥ ਪਾਰਗਰਵਿੰਦਾ ਸਜੀਉ ਕੈ ਮਾਤ ਲੋਕ
ਤੁਸਮਝਾਬ ਰਾਗ ੩ ॥ ੮੨ ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧॥ ਸੋਦਰੁ॥

ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮ੍ਹਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾ
ਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵ
ਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾ
ਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾ
ਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜੇਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਬੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾ
ਏਤੇਰੇਜੇਤੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥
ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋ
ਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿ
ਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀ ਭਤੀ
ਭਾਤੀਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿ
ਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸ

ਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤ
ਹੁਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨ
ਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ
॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ
ਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣ
ਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥
ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕ
ਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰ
ਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿ
ਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀ
ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁ
ਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀ
ਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕ
ਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾ
ਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚ
ਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤ
ਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥ ੨॥੮

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹ
ਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ
॥ਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ
॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁ
ਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥
ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿ
ਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥
੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾ
ਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਤਿਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿ
ਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿ
ਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥
ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁ
ਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾ
ਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੨॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇ
ਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇ ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋ
ਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀ॥ਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇ
ਇ॥ਆਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀ
ਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਡੇਹੈਮਤਿਆਇਆਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁਪਿਆਰਾ
ਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਵਰੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ॥ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੈਨਾਨਕੁਆਗੈ
ਪੂਛਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ
॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜ॥ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹ
ਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁ
ਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਿਵਸੈਘ
ਰਿਆਇ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣੁਖਾਣੁ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ॥
੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿ
ਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁ॥
ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਫੁਰਮਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਨੁ॥ਤਾਕਿਛੁਦ
ਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੪॥੪॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿ
ਧੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤਾਰੂਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬਸਨਾਅਵਰੁਨਦੂ
ਜਾਕਹਉਮਾਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੋਹੈ॥ਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾ
ਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥
੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਜੈਸਾਵਰਤੈਤੈਸੋਕਹੀ
ਐਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁਮਤਵਾਲਾ
ਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਰੂਪਕਰੇਬਹੁਭਾਂਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥੪॥੫॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾ
ਉ॥ਏਹਾਭਗਤਿਏਹੋਤਪਤਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥ਪੂਰੇਤਾ
ਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹ॥ਹੋਰੁਨਚਣਾਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਵਜਹਿਦੁਇਤਾਲ॥ਪੈਰੀਵਾਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਰਾਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੂਜਾਭਾਉ॥

ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ।੨।ਭਉਫੇਰੀਹੋਵੈਮਨਿਚੀਤਿ।ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨੀਤਾਨੀ
ਤਿ।ਲੇਟਣਿਲੇਟਿਜਾਣੈਤਨੁਸੁਆਹੁ।ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ।੩।ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿ
ਆਕਾਭਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਣਾਸਾਚਾਨਾਉ।ਨਾਨਕਆਖਣੁਵੇਰਾਵੇਰ।ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿ
ਰਖਿਪੈਰ।੪।੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ।ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਬੰ
ਧੁਕੀਆ।ਅੰਧੁਲੈਦਹਸਿਰਿਮੂੰਡੁਕਟਾਇਆਰਾਵਣੁਮਾਰਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ।੧।ਕਿਆ
ਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਈ।ਤੂੰਸਰਬੇਪੂਰਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗ
ਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ।ਕਿਸੁਤੂੰਪੁਰਖੁਜੋਰੂਕਉਣਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤ
ਰਿਰਵਿਰਹਿਆ।੨।ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਲਣਸ੍ਰਿਸਟਿਗਇਆ।ਆਗੈ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਛੇਦਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ।੩।ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆਹੋਰਿਭ
ਖਲਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਪਿਆਏਕੀਏਕੀਵੰਡਿਦੀਆ।੪। ੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ।ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਹੂਆ।ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇ
ਖਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿਕੀਆ।੧।ਕਰੇਵਖਿਆਣੁਜਾਣੈਜੇਕੋਈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ।
੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਨ੍ਹਿਪੀਆਸੇਮਸਤਭਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ।ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਭੀਤਰਿਤਾਛੋ
ਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਹੇ।੨।ਸਰਬਜੋਤਿਰੂਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਆਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ।ਰਾਰੈਰੂਪਿ
ਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ।੩।ਬੀਣਾਸਬਦੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਿ
ਅਪਾਰਾ।ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ।੪।੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ।ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾਰ।ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ।ਜਬਲ
ਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ।੧।ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੈ।ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀ
ਜੀਲੀਜੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ।ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੋਖਤਾ।ਕਿਆਮੁ
ਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ।ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ।੨।ਜੈਸਾਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ।ਤੁਝੁਬਿ
ਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ।ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ।ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ।੩।ਰਾਗ

ਰਤਨ ਪਦੀਆਰਥ ਵਣਜ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ
ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ
ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥ ਗਾਵ
ਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਿਤੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿ
ਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏ
ਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸ
ਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥ ਸਚੁ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਂਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਨ ਚੂਰੇ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥
ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥
ਝੂਠੁ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਾ
ਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਊਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ
ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਾਖ ਤੀਨਿ
ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾ
ਤੌ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤਉ ॥ ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸੰਤਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਬੂਡਤ ਪਾ
ਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ
ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੧੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ॥ ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ

ਤਾਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾ
ਨਕੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥੪॥੧੮॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਪੰਚਪਦੇ ਦੁ॥ ॥ਦੁਧਬਿਨੁ
ਧੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰਖੀਜਲਬਿਨੁਉਤਭੁਜਕਾਮਿਨਾਹੀ॥ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁਸਲਾਮਵਿਹੂਣਾਅੰਧੀਕੋ
ਠੀਤੇਰਾਨਾਮੁਨਾਹੀ॥੧॥ਕੀਵਿਸਰਹਿਦੁਖੁਬਹੁਤਾਲਾਗੈ॥ਦੁਖੁਲਾਗੈਤੂੰਵਿਸਰੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਕੰਨੀਪਵਣੁਨਵਾਜੈ॥ਚਰਣੀਚਲੈਪਜੂਤਾਆਗੈਵਿਣੁਸੇਵਾਫ
ਲਲਾਗੇ॥੨॥ਅਖਰਬਿਰਖਬਾਗਭੁਇਚੋਖੀਸਿੰਚਿਤਭਾਉਕਰੇਹੀ॥ਸਭਨਾਫਲੁਲਾਗੈਨਾਮੁਏਕੋਬਿ
ਨੁਕਰਮਾਕੈਸੇਲੇਹੀ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇਵਿਣੁਸੇਵਾਫਲੁਕਿਸੈਨਾਹੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾ
ਣਾਤੇਰਾਹੋਵੈਵਿਣੁਨਾਵੈਜੀਉਰਹੈਨਾਹੀ॥੪॥ਮਤਿਵਿਚਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁਹੋਰੁਕੈਸਾਜਾਜੀਵਾ
ਤਾਂਜੁਗਤਿਨਾਹੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜੀਵਾਲੇਜੀਆਜਹਭਾਵੈਤਹਰਾਖੁਤੁਹੀ॥੫॥੧੯॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧
॥ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਨੁਹੈਧੋਤੀ॥ਗਿਆਨੁਜਨੇਊਧਿਆਨੁਕੁਸਪਾਤੀ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਾਜਸੁਜਾਚਉਨਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ਪਾਂਡੇਐਸਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮੇਸੁ
ਚਿਨਾਮੋਪੜਉਨਾਮੇਚਜੁਆਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਰਿਜਨੇਊਜਿਚਰੁਜੋਤਿਹੈਨਾਲਿ॥ਧੋਤੀ
ਟਿਕਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰਿਕਰਮਨਭਾਲਿ॥੨॥
ਪੂਜਾਪ੍ਰੇਮਮਾਇਆਪਰਜਾਲਿ॥ਏਕੋਵੇਖਹੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿ॥ਚੀਨੈਤਤੁਗਗਨਦਸਦੁਆਰ॥
ਹਰਿਮੁਖਿਪਾਠਪੜੈਬੀਚਾਰ॥੩॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਪਾਹਰੂਆਛਬਿਚੋਰੁਨਲਾ
ਗੈ॥ਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟਿਜਾਣੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮੁਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁ॥੪॥ਆਚਾਰੀਨਹੀਜੀ
ਤਿਆਜਾਇ॥ਪਾਠਪੜੈਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਅਸਟਦਸੀਚਹੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥੫॥੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੋ
ਈ॥ਠਾਕੁਰਕਾਦਾਸੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਿਸਾਜੀਤਿਨਿਫੁਨਿਗੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਚਾਅਰਜੁਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇਸਾਬਾਸਿ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੁਲਾਵੈ

ਸੋਇ ॥ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ੨ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥

੨॥ਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਿਲਾਹਾਕਿਛੁਲੇਵਹੁ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਅਲਖਅਭੇਵਹੁ॥੩॥ਐਸਾਹਮਰਾਸਖਾ
ਸਹਾਈ॥ਗੁਰਹਰਿਮਿਲਿਆਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੪॥ਸਗਲੀਂਸਉਦੀਂਤੋਟਾਆਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁ
ਮਨਿਭਾਵੈ॥੫॥੨੪॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਾਂਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ॥ਜਾਂਪੰਚਰਾਸੀਤਾਂਤੀਰਥਵਾਸੀ॥੧॥ਘੁੰਘਰੂਵਾਜੈਜੇਮਨੁਲਾਗੈ॥ਤਉਜਮੁਕਹਾਕਰੇਮੋਸਿਉਆ
ਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਨਿਰਾਸੀਤਉਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜਾਂਜਤੁਜੋਗੀਤਾਂਕਾਇਆਭੋਗੀ॥੨॥ਦਇਆ
ਦਿਗੰਬਰੁਦੇਹਬੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੀ॥੩॥ਏਕੁਤੂਹੋਰਿਵੇਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਾ
ਣੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥੪॥੨੫॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਏਕਨਭਰੀਆਗੁਣਕਰਿਧੋਵਾ॥ਮੇਰਾਸਹੁਜਾਗੈ
ਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾ॥੧॥ਇਉਕਿਉਕੰਤਪਿਆਰੀਹੋਵਾ॥ਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜੈਆਵਾ॥ਆਗੈਸਹਭਾਵਾਕਿਨਭਾਵਾ॥੨॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਹੋਇਗਾਰੀਮਾਈ॥
ਹਰਿਦਰਸਨਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮੁਨਚਾਖਿਆਮੇਰੀਤਿਸਨਬੁਝਾਨੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬ
ਨੁਧਨਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਆਸਪਿਆਸੀ॥ਭਈਲੇਉਦਾਸੀਰਹਉਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਤਉਕਾਮਣਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥ਤਉਨਾਨਕਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਛੋਡਿ
ਵਡਾਈਅਪਣੇਖਸਮਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ੨੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਪੇਵਕੜੈ
ਧਨਖਰੀਇਆਣੀ॥ਤਿਸੁਸਹਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥੧॥ਸਹੁਮੇਰਾਏਕੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇ
ਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁਰੜੈਧਨਸਾਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਿ
ਆ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ਤਾਂਕਾਮਣਿਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਭੈਭਾ
ਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥੨੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਕਿ
ਸਕਾਪੂਤੁਨਾਕਿਸਕੀਮਾਈ॥ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਰਾ॥ਜਾਂ
ਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇਅਉਗਣਕੂਕੈਕੋਈ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖਸੇਸੋਈ॥੨॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥
ਤਾਂਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੨੮॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈ

ਕੁਚੀਲੋ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧ ਘੀਧਾ ਦੁਕ੍ਰਿਤਿ ਨਿਤਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ
ਤਉ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿ
ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਜੈ ਘਰਿ
ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘ
ੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ
ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧
॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰ
ਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ
ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ
ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰ
ਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿ
ਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤੁ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ
ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿ
ਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥
ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀ

ਐਸਾਂ ਜਾਤਿ ਨਿਨਿ ਮਿਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕਨੋ ਕੀਤੋ ਛਮ ਅਚਾਰੀ ਘ੍ਰਾਤ ਮਤੁ ਦਾਟਿਧਿ
ਭੁਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀ ਨਿਕਰ ਕਪੜੁ ਤਿਸੁ ਟਲਿ ਤਾਤਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੰਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਣਿਜਬਸੇਜੈਆਵੈਤਨਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਈ॥੪॥੧॥੩੫॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕੀਤਾਹੋ
ਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਕੀਤੇਕਿਆਚ
ਤੁਰਾਈ॥੧॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਭਲਾਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਸਾਚੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਪਰਵਾਣਾਲਿਖਿਆਬਾਹੁੜਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਿਆਤੈ
ਸਾਪੜਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥ਜੇਕੋਦਰਗਹਬਹੁਤਾਬੋਲੈਨਾਉਪਵੈਬਾਜਾਰੀ॥ਸਤਰੰਜ
ਬਾਜੀਪਕੈਨਾਹੀਕਚੀਆਵੈਸਾਰੀ॥੩॥ਨਾਕੋਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਨਾਕੋਮੂਰਖੁਮੰਦਾ॥
ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਸਿਫਤਿਕਰਾਏਤਾਕਉਕਹੀਐਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੩੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧
॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿਮਾਹਢਾਵਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉ
ਸਹਜਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉ॥੧॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁਗਜੋਗੀ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿ
ਜੋਗੰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗਿਆਨੁਕਾਇਆਰਸਭੋਗੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵ
ਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ਸਿੰਙੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅਹਿ
ਨਿਸਿਪੂਰੈਨਾਦੰ॥੨॥ਪਤੁਵੀਚਾਰੁਗਿਆਨੁਮਤਿਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰਹ
ਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆਨਾਨਾਵਰਨਅਨੇਕੰ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥੪॥੩॥੩੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋ
ਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨੁਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈ॥ਸਹਜਰੰਗਿ
ਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਬਦੁਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੂਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਹਜੇਤਿਸਹਿਪੀਆਏਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆ
ਮਦਿਛੂਛੈਭਾਉਧਰੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣੁਭਇਆ॥ਦਰ
ਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮੁ
ਨਹਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥੪॥੪॥੩੭॥ ॥ਆਸਾ

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ

ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਏ ਨਿਜ ਜਾਤਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ
ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਉਤਰੈ
ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅ
ਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗ
ਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੇਵ
ਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥
ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
ਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ
ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ
ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਨਿਸਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ

ਮੈਲੁਨਜਾਇ।ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਇ।ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਇ।੨।

ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ।ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ।ਨਾਮੇਨਾਮਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ।ਆ

ਪਿਤਰੈਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰੁ।੩।ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਵਜਾਏ।ਨਾਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪਾਏ।ਗੁ

ਰਮਤਿਸਤਸਰਿਹਰਿਜਲਿਨਾਇਆ।ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭੁਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ।੪।੫।।੪੪।

।।ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ।ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਹਿ।ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾ

ਰਹਿ।ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੂਤਾ।ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੂਤਾ।੧।ਮਰੁਮੁਇਆਸਬ

ਦੇਮਰਿਜਾਇ।ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਣਾਈਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ।

੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਮਵਿਹੂਣਗਰਭਗਲਿਜਾਇ।ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋਭਾਇ।ਨਾਮਬਿਹੂਣੀਦੁ

ਖਿਜਲੈਸਬਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝਬੁਝਾਈ।੨।ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੋਟਾਖਾਇ।ਏਥਹੁਛੁੜਕਿਆ

ਠਉਰਨਪਾਇ।ਗਰਭਜੋਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ।ਤਿਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖੁਕਰੇਨਿਵਾਸੁ।੩।ਅਪੁਨੇਸਤਿ

ਗੁਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ।ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ

।ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਾਉਦਾਸਾ।੪।੬।।੪੫।। ।।ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ।।ਲਾਲੈ

ਆਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ।ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ।ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆ

ਈ।ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਖਾਈ।੧।ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁਮਰੈ।ਸੋਗੁਹਰਖੁਦੁਇਸਮਕਰਿ

ਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈ।ਬਿਨੁਸਬ

ਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ।ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ।ਆਪੇਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ।੨।ਮਨਮੁਖਿਭਰ

ਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ।ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੂੜਾਕਰੇਵਾਪਾਰੁ।ਵਿਣੁਰਾਸੀਵਖਰੁਪਲੈਨਪਾਇ।ਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾ

ਜਨਮੁਗਵਾਇ।੩।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੁਲਾਲਾਹੋਇ।ਊਤਮਜਾਤੀਊਤਮੁਸੋਇ।ਗੁਰ

ਪਉੜੀਸਭਦੂਊਚਾਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੋਇ।੪।੭।।੪੬।। ।ਆਸਾਮ

ਹਲਾ ੩ ।ਮਨਮੁਖਿਝੂਠੋਝੂਠੁਕਮਾਵੈ।ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਕਦੇਨਪਾਵੈ।ਦੂਜੈ

ਲਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ।ਮਮਤਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ।੧।ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਦੇਖੁਸੀਗਾ

ਗਾ ਪੁਰਖਬਿਧਾਤੈਪਤਿਲਿਆਇਆਹਿਤੁਲਾਏਤ੍ਰਿਸਨੁਮੋਹੁਪਾਖੰਡੁਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੋਹਾ
ਗਣਿਜੇਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵੈ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਅਪਣਾਪਿਰੁਰਾਖੈਸਦ
ਉਰਧਾਰਿ॥ਨੇੜੈਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਆਗੈਜਾਤਿਰੂ
ਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੇਊਚੋਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈ
ਸੋਇ॥੪॥੮॥੪੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
॥ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪ
ਤਿਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈ
ਸੋਈਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾ
ਏ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈ
ਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
ਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੂਰਾਭੰਡਾਰ॥ਊਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਰ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥੪੮॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵ
ਹੋਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭ
ਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰ
ਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨ
ਮੁਖੁਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟ
ਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥੪੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ॥ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋ
ਬਿੰਦ॥ਨਾਫਿਰਿਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਲੇਖੁ॥ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਧਿਆਵਹਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਭਗਤਿਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨ
ਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਦਿਤੀਵਡਿ
ਆਈ॥ਊਤਮਪਦਵੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪਿ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਜੇਸਉਘਾਲੇਥਾਇਨਪਾਏ॥੩॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨਾ
ਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਜਿਥੈਸਬਦੁਵਸੈਤਿਥੈਦੁਖੁਜਾਏ॥ਗਿ
ਆਨਿਰਤਨਿਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ਨਾਵੈਜੇਵਡੁਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋ
ਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥
੫॥੧੧॥੫੦॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਅੰਧਾਬੋਲਾਹੈਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਭਰਮੁਅਨਲਵਾਉ॥ਦੀਵਾਬਲੈਨ
ਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਮਿਲੈਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਪੂਰੇਤਾਲਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਆਪੇਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਹਜਿਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਹੋਇ॥੩॥ਏਹਭਗ
ਤਿਜਨੁਜੀਵਤਮਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭਗਤਿਥਾ
ਇਪਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੪॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿ
ਲਾਏ॥ਨਿਹਚਲਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਭਗਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥੧੨॥੫੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਕਾਫੀ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁ

ਜਿਸੈ ਸਭੁ ਲੋਈ ਜੀਤੋ ਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਦੇਖੇ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
ਏਕੁ ਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਿਨਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹ
ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰ
ਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ
ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ [illegible] ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ
ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿ
ਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆ
ਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿ

ਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ॥ ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ॥ ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ॥੨॥ ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ॥੫॥੨॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਵਡ ਵਡ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿ ਮੁਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਸੁਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਛਕੇ ੩ ॥ ਹਥਿ ਕਰਿ
ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ
॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ
ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿ
ਆ ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂ
ਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥ ਛਕਾ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ
ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀ
ਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮੇ
ਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ
ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥੩॥ ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥ ਦੂਜਾ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫ
ਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ
ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਆ

ਖਿਨੁ ਜੇ ਤਉ ਬਿਸਰਹਿ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਤਿਉ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤੇ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੂਖ ਜਿਨ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ੨ ਕਾਫੀ ॥੨॥ ॥ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ
ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ
ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ੍ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥
ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈ
ਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਧੰਗ ॥
ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ
ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿ
ਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ

॥ਨਾਨਕਲਿਵਰਤਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨਾ॥੨॥੧੪॥੬੬॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੪॥
॥ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁਬਤਾਵਹੁਰੀਮਾਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨ
ਸਕਉਜੈਸੇਕਰਹਲੁਬੇਲਿਰੀਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਬਿਰਕਤੁ
ਭਇਓਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇ
ਮੋਹਿਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖੁਸਰਣਿਜਗਦੀਸੁਰਪਿਆਰੇਮੋਹਿ
ਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਗੁਸਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਮਨਿਅਨਦੁਹੋਤਹੈਹਰਿਦਰਸਨੁਨਿ
ਮਖਦਿਖਾਈ॥੨॥ ੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿਖਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੁਖਿਬੈਠਾਲੀਤਿਸੁਭਉਬਹੁਤੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਬਦੇਖਿਬਿਬਾਦੇ॥ਹਮਆਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦੇ॥੧॥ਐਸਾਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤਹੋਏ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁ
ਸਾਧੂਸਭਿਧ੍ਰੋਹਨਿਧ੍ਰੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਉਦਾਸੀਤਿਨਕਾਮਿਵਿਆਪੈ
॥ਇਕਿਸੰਚਹਿਗਿਰਹੀਤਿਨਹੋਇਨਆਪੈ॥ਇਕਿਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਬਹੁਤੁਕਲ
ਪਾਵੈ॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੨॥ਤਪੁਕਰਤੇਤਪਸੀਭੂਲਾਏ॥ਪੰਡਿਤਮੋ
ਹੇਲੋਭਿਸਬਾਏ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੋਹੇਮੋਹਿਆਆਕਾਸੁ॥ਹਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਦੇਕਰਿਹਾ
ਥੁ॥੩॥ਗਿਆਨੀਕੀਹੋਇਵਰਤੀਦਾਸਿ॥ਕਰਜੋੜੇਸੇਵਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜੋਤੂੰਕਹਹਿ
ਸੁਕਾਰਕਮਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨੇੜਿਨਆਵਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
॥ਸਸੁਤੇਪਿਰਿਕੀਨੀਵਾਖਿ॥ਦੇਰਜਿਠਾਣੀਮੁਈਦੂਖਿਸੰਤਾਪਿ॥ਘਰਕੇਜਿਠੇਰੇਕੀ

ਛੁਟਕੀ ਹਾਨਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਖਹ ਸੁਜਾਨਿ ॥੧॥ ਨਿਤ ਨਤੁ ਲੋਕੇ ਮੈ ਧ੍ਰੈ ਮਰਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਦੁਰਜਨੁ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿ
ਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮ
ਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤਿ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ
॥ ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ
ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿ
ਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁ
ਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇ
ਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ
ਸਰੇਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ
ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ
ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰ
ਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ
ਥਨੰਤਰ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆ
ਸਾ ॥੨॥ ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ ਹੋਛੀ ਸਰ

ਦਿਪਾਇਆਭਰਮੁਨਲਪਾਈ॥ਕਰਤੁਅੰਧਾਰਉਦੁਰਿਕੈਪਤਿਜਾਈ॥੩॥ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਪਹਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾ
ਇਅਨੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥੪॥ਘਰੁਮੇਰਾਇਹਨਾਇਕਿਹਮਾਰੀ॥ਇਹ
ਆਮਰਿਹਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾ
ਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਆ॥ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿਪ੍ਰਭਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤ
ਸਹਜਾਇਆ॥ਦੁਸਮਨਦੂਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਆਉਪ
ਦੇਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਦੀਬਾ
ਣੁ॥੨॥ਤੁਧਨੋਛੋਡਿਜਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਧਰਿ॥ਆਨਨਬੀਆਤੇਰੀਸਮਸਰਿ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕ
ਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਸਾਕਤੁਭੂਲਾਫਿਰੈਬੇਬਾਣਿ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜ
ਹਕਹਰਾਖਿਲੈਹਿਗਲਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਵਜੀਵਾ
ਧਾਈ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉਆਇਆ॥
ਵਸਤੁਅਨੂਪਸੁਣੀਲੋਭਾਇਆ॥ਗੁਣਰਾਸਿਬੰਨ੍ਹਿਪਲੈਆਨੀ॥ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾ
ਨੀ॥੧॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਆਏ॥ਵਖਰੁਕਾਢਹੁਸਉਦਾਕਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪ
ਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ਵਿਸਟੁਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤ॥ਸਉ
ਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲਚੀਤ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਨਪਾਨੀ॥ਸਹਜਿਵਿਹਾਝੀਸ
ਹਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ॥
੩॥ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅਨੰਦ॥ਧੰਨੁਸਾਹਪੂਰੇਬਖਸਿੰਦ॥ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿ
ਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ॥ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆਇਆ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ॥ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪਰੰਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁ
ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿਹਮਾਰੋਕੀਅ

ਲੋਭਸਆਨਾ॥ਕਬਹੂਅਸਤਕਿਰਿਆਕਿਛੁਕਰਿਆਪੁਨਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਲੋਕੁਅਜਾਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮਾਤੇਅਬਹੁਤਿਮੋਹਿਓ॥ਕਿਤੁਮਿਲਿਓਮੈਸਭਦੁਖੁਜੋਰਿਓ॥
ਅੰਗਤਿਮੈਰੈਸੋਭਾਚੰਦ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰਭਆਰੇਰੰਗਿਗੁਰ
ਭੁਲਾ॥ਸਗਲਅਭਰਣਸੋਭਾਕੰਠਿਫੁਲਾ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਦੁ
ਸਟਦੂਤਕੀਚੂਕੀਕਾਨਿ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿ
ਤ੍ਰਿਪਤੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥
੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨੁਮੂਕ
ਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮ੍ਹਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੂੰਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਦੋਖਾਸਿਉਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿ
ਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰਦਾਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾ
ਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰ
ਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ॥ਦੇ
ਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਭ
ਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ
॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾ॥ਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾ
ਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰ
ਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹ
ਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥ
ਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿ
ਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾ

ਰਖੂਰੁਸੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਤਿੰਨਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕੋਈਉਸਕਾਨੀ
ਗੀਓਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਵਰੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਲਦਾਏਤਿੰਨਕੁਅਗਨੀਸਾਡਿਜਲਾਵੈ
॥੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇ ਬੀਤੀਤੈਸਾਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾ
ਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਉਮੈ
ਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥
ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤ
ਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾ
ਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਾਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ
॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾ
ਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭ
ਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਨੀਇਹੁਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਮਸ
ਤਕਿਭਾਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀ
ਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦੇ॥ ੩੫
॥ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ॥ਬਿਗ
ੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਸੋਹਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿ
ਫਾਕੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲ
॥ਗਲੀਗਰਬਹਿਮੁਖਿਗੋਵਹਿਗਿਆਨ॥ਸਭਬਿਧਿਖੋਈਲੋਭਿਸੁਆਨ॥੨॥ਕਾਪਰਪ
ਹਿਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗ॥ਆਚਾਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਰ
॥ਸੰਗੀਖੋਟਾਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ॥੩॥ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕ
ਦਾਰੀ॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਝਪਹਿਦਾਮ॥ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮ॥੪॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸ

੩੭੮

ਇਆਤਖਿਰਾਇ॥ਸਾਬੰਦੀਤੋਲਈਛਡਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲਓਹਕਾਇਆ॥੫॥ਸਭਿਗੁਣਸਭਿਸੁਖਘਨੇਸੁਤਗਾਨਿ॥ਅਤਿਰੰਗਰਿ
ਬਿਰਖਕੀਤੁ॥੧॥ਰਹਉਦੂਜਾ॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਇਕਤੁਕੇ॥੨॥ ਜੀਵਤਦੀ
ਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਰਹਣਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁ
ਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਜਿਸੁਛੂਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇ
ਆਲਾ॥ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇਅਸਥਿਰ
ਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹ
ਲਾ॥੫॥੧੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪੂਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿ
ਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ਮੂਲੁਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੇਰਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾਹਿਅਮਾਨ॥੨॥ਬਿਸਟਾਅ
ਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿ
ਪਾਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂੰਸਦਾਨਾਪਾਕ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿ
ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਇਕਤੁਕੇਚਉਪਦੇ॥ ॥ਇਕਘੜੀ
ਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਦਿ
ਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਹਿ
ਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥
੨॥ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
ਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇ
ਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾ

ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥
ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਇਹਮਤਿਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾ
ਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ॥ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦ
ਹੀਭਰਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆ
ਰੇ॥੨॥ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੂ
ਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿਨਜਾਲੈਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਸੰਗੁਛੋਡਿ
ਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ॥ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰਹਿ
ਆਅਘਾਇ॥੨॥ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਾਣਾ॥ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁ
ਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰ
ਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿ
ਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ॥ਗੋਵਿੰਦਭਗਤੁ
ਅਸਥਿਰੁਹੈਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ॥ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿਹੋ
ਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੇ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤ॥੪॥੧੯॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨੁ॥ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦ
ਾਨਾ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੋਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੂੰ
ਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿ

ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਤੀਅਉ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਕਰ੍ਹੈ ਨ ਝੁਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥ ਜੋ ਲਉਡਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥ ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾਂ ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ੍ਹ੍ਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹ ॥੪॥੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਪੂਰ ਸਮਗਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥ ਊਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥ ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਧੈ ਨਾਇ॥ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ॥੨॥ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏ
ਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ॥੩॥ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ
ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ॥ਤਾ ਤੇ ਬਿ
ਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ॥ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕ
ਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ॥ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾ
ਗਰੁ॥੨॥ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ॥ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ॥੩॥
ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ॥ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਤਿਪਦੇ॥ ॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ॥ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ॥ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ
ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ॥ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ॥੧॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾ
ਰਾ॥ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾ
ਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ॥ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ॥ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸਹਿ ਦੇਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ
ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ॥ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ॥ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ
ਰਸ ਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ਛੁਟਕੈ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ॥ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿ ਸੁੰ
ਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ॥ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ
ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ
ਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ॥ਅਵ
ਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ॥ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜ
ਲ ਤਰਨ ਕੈ॥ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾ

ਇਆਨੇਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨਿਆਤਰਿਗਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀ
ਰਾਖੁਸਰਮਾ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇਮਨਮਾ
ਹੀ॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਆਸਾ॥ਬੈਠਤਊਠਤਸੋ
ਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰਣਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾ
ਗਰਵਿਕਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਆਬਿਖੁਖਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਲਾਤਾਊਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕ
ਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਹੋਏਆਪਿਸਹਾਇ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਿਗਾਵੈ
ਨਾਨਕੁਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇ॥੨॥੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿ
ਕੋਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੧॥ਤਾਪੁਗਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਅਨਦੁਭਇ
ਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮ
ਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਂਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇਲਾਆਈ॥ਬਿ
ਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਠੰਢੀਤਾਤੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਤਿਜਪਿਮ
ਨਮੇਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਪੀੜਗਈਫਿਰਿਨਹੀਦੁ
ਗੁਰੂਕੈਪਗਕੇਰਉਤੀਸਾ॥
ਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥੨॥੩੫॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਿਜੂਐਹਾਰੇ॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਤਨ ਅਨਕ ਤੂ ਕੇ ਸਭਿ ਭਾ-
ਗੇ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਕੀ
ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾ-
ਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜ-
ਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁ-
ਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕ-
ਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾ-
ਰਿ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰ-
ਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥
ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾ-
ਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋੁਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ
ਬੈ ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾ-
ਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਚਿ-
ਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ
॥ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ
ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂ-
ਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ

੩੮

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਲੀਏਕਾਟਿਬਿਖਿਆਕੇਫਾਹਾ॥ਨਾਨਕਤਾਉਪਿਆਇਆਸੁਖਨਿਸਿ
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੧੩੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫

॥ਭ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧ॥ਕੋਊਜਾਗੈਹਰਿਜਨੁ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਕੋਊਤਿਆਗੈਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤ॥ਕੋਊਲਾਗੈਸਾਧੂ
॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਾਗੇਗਿਆਨਰੰਗੀ॥ਵਡਭਾਗੇਕਿਰਪਾ॥੪॥੧॥੧੩੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬

॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੂਖੁਸਹਜੁ
ਮਨਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿ
ਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੋਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਆਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੂਰੇਸੁ
ਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕ
ਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਭਰਮਮੋਹਧ੍ਰੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬ
ਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿਨਾਮੇਰੰਗਿਸਮਾਇਆ॥
॥੪॥੧॥੧੩੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈਆਪਣਾ
ਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਅਹਿਲਾਜ
ਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈਠਉਰਨਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇ
ਆਨਿੰਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ਤਹਾਬਿਗੂਤਾਜਹਕੋਇਨਰਾਖੈਓਹੁਕਿਸੁ
ਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰ
ਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੰਤਹਰਿਰਾਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੪॥੨॥੧੩੪॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪੁਨੇਖੋਏ॥ਈਹਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆ
ਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਹੋਰਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰਈਨਾ

ਨਿਸੁਨਹਿ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇ
ਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂ
ਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥
੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ
ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨ
ਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾ
ਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪ
ਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩
॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿ
ਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਧਮ ਚੰਡਾ
ਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ
ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇ
ਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰੁ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ਨੀਘਰਿ
ਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥
ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈ
ਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ
॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾ

ਮਾਤੇ

ਲਿ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ
ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾ
ਈਐ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ
ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ
॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ
॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿ
ਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸਾ॥੩॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆ
ਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ॥੪॥੭॥੪੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ॥ ਜ
ਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ॥
ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਕੀਓ॥ ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਹਜੇ
ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ॥੨॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ॥੩॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿ
ਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ
ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ॥

੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨਕਉਰਾਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਓਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਭਏ॥
ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾਹਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆ
ਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬ
ਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੋੁਹੇਲਾ॥੪॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
॥ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁਕੋਲਾਗੂਚੀਤਿਆਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੂਜਾਸੂਝੈਸਾਚੇਅਲਖ
ਅਭੇਵਾ॥੧॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਦਇਆਲਾਲੋਗਨਕਿਆਵੇਚਾਰੇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁ
ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰਾਹਾਥਦੇਇ
ਤੂੰਰਾਖਹਿ॥ਜਿਸੁਜਨਊਪਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪੁਨਕੋਊਭਾਖੈ॥੨॥ਓਹੋਸੁਖੁ
ਓਹਾਵਡਿਆਈਜੋਪ੍ਰਭਜੀਮਨਿਭਾਣੀ॥ਤੂੰਦਾਨਾਤੂੰਸਦਮਿਹਰਵਾਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾਣੀ
॥੩॥ਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆ
ਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਣੈਮੇਰਾ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਰਪਿਜਨ
ਮਿਨਆਈਐ॥੧॥ਮਿਲਉਪਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇਦੂਖਹਰਉਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿ
ਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਾਕੈਸੰਗਿਤਰਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਪਾਵਕਸਾਗਰਭਏ
ਹਰਖਸੋਗਮਹਿਬਸਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਭਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸਨਾ॥
੨॥ਤਨੁਧਨੁਥਾਪਿਕੀਓਸਭੁਅਪਨਾਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਂਧਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਰਾਖਨਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਾਣੇ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮ੍ਹਰਾਦਾਤੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਭਇਓਰੀ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਤੁਧੁਨਵਿਆਪੈਤੇਰਾਆ ਲ
ਸੁਕਹਾਗਇਓਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਗਾਖਰੋਸੰਜਮਿਕਉਨਛੁਟਿਓਰੀ॥ਸੁ

ਗਿਰਸਤ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਗੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲੁਟਿਓ ਰੀ॥੧॥ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ
ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ॥ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ
॥੨॥ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ॥ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿ
ਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ॥੩॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾ
ਈ॥ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ॥੪॥੧੨॥੫੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੭ ॥ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋ
ਹਿਆ॥ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ॥੧॥ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ॥ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ
ਗੁਲਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ॥ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ
॥੨॥ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ॥ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰ
ਗਿ ਗੁਲਾਲ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ॥੪॥੧ ॥ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾ
ਲ॥ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ॥੧॥੫੨॥ ਆਸਾ ਮਃ
੫॥ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ॥ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ॥੧॥ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸ
ਖੀ ਸਹੇਰੀ॥ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਸੇਜ ਧਰੀ॥ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ॥੨॥ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ॥ਅਨਦ
ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ਥਿਰੁ ਸੋਹਾ
ਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮ
ਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ
ਕਰਤਾ॥ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ॥ਸਗ
ਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏ
ਕੁ ਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬ

ਨਿਵਲੀਆ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਧੂੜਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥ ਕਨਕ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁ
ਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸ
ਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘ
ਨ ਕਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾ
ਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥
ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤ
ਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾ
ਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਖੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਜਿ
ਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ
ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰ
ਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ
ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ
॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂ
ਜਾ ॥੭॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਂਵੈ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ

ਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਜਪਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਢਹੈਦੁਖਡੇਰਾ॥੨॥ਹੁਕਮੁ
ਬੂਝੈਸੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚੁਸਬਦੁਜਾਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਭਨ
ਤਿਨਾਨਕੁਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਹਾਪਠ
ਾਵਹੁਤਹਤਹਜਾਈ॥ਜੋਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈ॥੧॥ਸਦਾਚੇਰੋਗੋਵਿੰਦਗੋਸਾਈ॥ਤੁਮ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਦੀਆਪੈਨਉਖਾਈ॥ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭ
ਸੁਖੀਵਲਾਈ॥੨॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਝੈਧਿਆਈ॥ਤੁਮ੍ਹਰੈਲਵੈਨਕੋਊਲਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਨਿਤਇਵੈਧਿਆਈ॥ਗਤਿਹੋਵੈਸੰਤਹਲਗਿਪਾਈ॥੪॥੯॥੬੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਧਿਆਈਐ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਜੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਥਾ॥ਜਾਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਦੂਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਰਜਿ
ਕਾਮਿਬਾਟਘਾਟਜਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੨॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਗਾਈਐ॥ਸੋਜਨੁਜਮਕੀਵਾਟਨਪਾਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ਗ
ਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾਈ॥੪॥੧੦॥੬੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੂ
ਖਨਿਵਾਸੁ॥ਭਈਕਲਿਆਣਦੁਖਹੋਵਤਨਾਸੁ॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਮਨਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈ
ਠੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਪਾਵਹੁ॥੨॥ਪਰਕਾਬੁਰਾਨਰਾਖਹੁਚੀਤ॥ਤੁਮਕਉਦੁਖੁਨਹੀਭਾਈਮੀਤ॥੩॥ਹਰਿ
ਹਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਇਹੁਸੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨਾ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
॥ਜਿਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨਜਾਨੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਹੁਚਹੁਕੁੰਟਮਾਨੈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਮਾਗਉਦੇਹਿਪਿਆ
ਰੇ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਕੋਈ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਉਆਕੇਚਰਨਮਲਿਧੋਈ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੂਨਆਵਤਕਾਮ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਾਕੋਜਪੀ
ਐਨਾਮ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਸੋਵਤਜਾਗੇ॥ਤਬਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮੀਠੇਲਾਗੇ॥੪॥੧੨॥੬੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਹਾਰਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰਉ॥੧॥ਰ

ਰਾਮਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਸਾਧਕੈਸੰਗੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਈ॥੨॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਖਿਨਮਹਿਕਰਤਾ
॥ਆਪਿਅਲੇਪਾਨਿਰਗੁਨੁਰਹਤਾ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਨੰਦਕਰੈਨਾਨਕਕਾਸੁਆ
ਮੀ॥੪॥੧੩॥੬੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰਹੇਭਵਾਰੇ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜੀਤੀ
ਨਹੀਹਾਰੇ॥੧॥ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਾਸੇਦੁਖਦਰਦਦੂਰਿ॥ਭਏਪੁਨੀਤਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਉਧਾਰਨਜੋਗ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਜਿਸੁਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਮਨਿਆਨੰਦੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਆ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥੩॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਸਿਧਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈਬੁਧਿ॥੪
॥੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ॥ਸਾਧਸੇਵਾਅਘਕਟੇ
ਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦੁਘਨਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੂਰਖੁਢੀਠਾ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥੨॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਗ
ਹੇ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪਲਹੇ॥੩॥ਰਤਨਜਨਮੁਇਹੁਸਫਲਭਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਰੀਮਇਆ॥
੪॥੧੫॥੬੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇ
ਸਸੰਗਿਝਾਰੇ॥੧॥ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਨਆਵਸਿਕਾਮਾਝੂਠਾਮੋਹੁਮਿਥਿ
ਆਪਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ॥ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਦੁਖੁਜਾਇ॥੨॥
ਗੁਰਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦੇਵੈਨਾਉ॥੩॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ
॥ਆਠਪਹਰਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾ
ਰੀਸਾਖ॥ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਸੂਰੁਕਿਰਣਿਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਈਗੁਪਤੁਸੋਈਆਕਾਰੁ॥੨॥ਸਰਗੁਣਨਿਰਗੁਣਥਾ
ਪੈਨਾਉ॥ਦੁਹਮਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋਠਾਉ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥ਅਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨੈਨ
ਅਲੋਇਆ॥੪॥੧੭॥੬੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੂਨਜਾਨਾ
॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥੧॥ਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਪ੍ਰਭਸੋਇ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਗਧਮੂੜਅਗਿਆਨਅਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਆਸਮਨਿਧਾਰੀ॥੨॥ਜ
ਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਰਮਨਸਾਧਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਮਨਹਿਅਰਾਧਾ॥੩॥ਕਿਛੂਨਜਾਨਾਮਤਿਮੇ
ਰੀਥੋਰੀ॥ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੪॥੧੮॥੬੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਇਹਮਾਲਾ॥ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਰਉ
ਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹੁਹਰੇਹਰਿਜਪਨੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਾਲਾਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈ
ਸਮਾਲੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈ
ਨਾਇ॥ਹਰਿਮਾਲਾਤਾਕੈਸੰਗਿਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸੇਵ
ਕੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾਸਕੀਜੁਗਤਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ
॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਬਿਨਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਤਾਂਦੂਖੁਭਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀ
ਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਲੇਹੁਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਇਆ
ਦੂਖੁਬਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾ॥ਫਲੁਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਸੋਈਸਤਿਸਤਿ
ਹੈਸੋਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨਉਹੁਕਰਮਾ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਮਿ
ਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨਛੂਟੇ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾ
ਇਆਮਦਿਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭਗਤਸਿਮਰਤਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਭਰ
ਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੨॥

ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥ ੭੩ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥ ੭੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥ ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੁਕਤੇ ਕਿਛੁ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥ ੭੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥ ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥ ੭੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥ ੭੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

੩੮੭

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥ ੴ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਕਛੂ ਨ ਥੋੜਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥ ੴ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ੯ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥੨॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਉ

ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨੁ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥
ਪਿਆਰੀ ॥
੩॥ ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ ਅ
ਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹ
ਮ ਡਰਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਦੂ
ਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖੇ ॥੧॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥ ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥
ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈ
ਲਾ ॥ ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥ ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ
ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩
॥ ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ
॥ ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ
ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇ
ਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨਾ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨਾ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ ਭ
ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੩॥੮੪॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਚਿੰ

ਚਿੰਤਾ।੨।ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਇਹੁਭਉਜਲੁਤਰੈ।ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ।ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗ
ਲਉਧਾਰੈ।ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ।੩।ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ।ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗਿਘੂਲੈ।ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ।ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣੁ।੪।੩੪
।੮੫। ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।ਭੂਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ।ਕਰਿਕਰਿਅਨਰ
ਥਵਿਹਾਝੀਮਾਇਆ।ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ।ਪ੍ਰਭਿਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀ
।੧।ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਭਮਝਰੀਆ।ਗਰਬਿਗਰਬਿਉਆਹੂਮਹਿਪਰੀਆ।੧।
ਰਹਾਉ।ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਇਆਨਿਹੰਗਾ।ਚੀਤਿਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ।ਲ
ਸਕਰਜੋੜੇਕੀਆਸੰਬਾਹਾ।ਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤਹੋਇਗਇਓਸੁਆਹਾ।੨।ਊਚੇਮੰਦਰ
ਮਹਲਅਰੁਰਾਨੀ।ਹਸਤਿਘੋੜੇਜੋੜੇਮਨਿਭਾਨੀ।ਵਡਪਰਵਾਰੁਪੂਤਅਰੁਧੀਆ।
ਮੋਹਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾਮੂਆ।੩।ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾ।ਰੰਗਰਸਾਜੈ
ਸੇਸੁਪਨਾਹਾ।ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਲੁ।ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮੁਦਇਆ
ਲੁ।੪।੩੫।੮੬। ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।ਇਨ੍ਹਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ।
ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ।ਗਲਿਚਮੜੀਜਉਛੋਡੈਨਾਹੀ।ਲਾਗਿਛੁਟੋਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਪਾਈ।੧।ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਿਗਵਾਈ।ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀ
ਵਧਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਹੈ।ਬਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬਨਿਬ
ਨਿਜੋਹੈ।ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਖੋਟੀਡੀਠੀ।੨।ਅਗਰਕ
ਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਊ।ਛੋਡਹਿਨਾਹੀਬਾਪਨਮਾਊ।ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਬਾਂਧੇ।ਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ।੩।ਅਬਮੋਰੈਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ।ਭਉਚੂਕਾਟੂਟੇ
ਸਭਿਫੰਦਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ।ਘਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ
।੪।੩੬।੮੭। ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈ।ਪ੍ਰ
ਭਕਾਕੀਆਮੀਠਾਮਾਨੈ।ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਆਧਾਰੁ।ਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀਪਗਛਾਰੁ।੧।

ਸੰਤਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਉਆਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਣਿਜਾਕੈਕੇ
ਵਲਨਾਮ॥ਅਨਦਰੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ਦੁਖਦੂਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ॥
ਸੂਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥੩॥ਤਾਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰ
ਦੇਵ॥ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਮੋਹਿਸੰਤ
ਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੨੭॥੬੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲ
ਸੂਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ॥ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮ॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁ
॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮਮਜਨੁ
ਤਿਸੁਪੂਜਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਥਾਨੁ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੋਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪ
ਗਰੇਨ॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ॥੩॥ਆਠਪਹ
ਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਉ॥ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁਰਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੮॥੬੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਠਪਹ
ਰਉਦਕਇਸਨਾਨੀ॥ਸਦਹੀਭੋਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿਰਥਾਕਾਹੂਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਬ
ਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਲਾਗਹਪਾਈ॥੧॥ਸਾਲਗਿਰਾਮੁਹਮਾਰੈਸੇਵਾ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦ
ਨਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੰਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚਹੁਕੁੰਟ॥ਆਸਨੁਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠ॥ਜਾਕਾ
ਚਵਰੁਸਭਊਪਰਿਝੂਲੈ॥ਤਾਕਾਧੂਪੁਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਹੈਰੇਜਾਕਾ॥
ਅਭਗਸਭਾਸੰਗਿਹੈਸਾਧਾ॥ਆਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬੇ
ਅੰਤ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਲਹਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਓਹੁਆਇਓਸਰਨਾ॥ਹਾਥਿ
ਚੜਿਓਹਰਿਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੨੯॥੭੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ੧॥ ॥ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੁਟੀ ਪਾਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ
॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬ
ਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ
ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥
੫॥੪੦॥੯੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧॥ ॥ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰ
ਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ
ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥
॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ
ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ
ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਧੂ
ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ
ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾ
ਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਸਉਕਨਿ ਘਰ
ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜ
ਮਤਦਾਰ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ
ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ
॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥

ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੧॥੯੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੂਰਿ॥ਬੋਲੈਕਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਿ॥ਸਦਾਭੂਖੀਪਿਰੁਜਾਨੈਦੂਰਿ॥੧॥ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿਉਪਾਈ॥ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਸੋਹਿਆ॥੨॥ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਧਰਨਾ॥ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਬਾਧਾ॥ਹਉਮੈਪਚੈਮਨਮੁਖਮੂਰਾਖਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਹਮਰਾਖਾ॥੪॥੨॥੯੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਰਬਦੂਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ॥ਈਹਾਊਹਾਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਰਿਹਰਿਧ੍ਯ੍ਯਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏਸਰਬਸੂਖਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਿਹੋਵਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰਿ॥ਸੋਜਨੁਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਹਿ॥ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਦਿਨੁਰੈਨਿਜਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਏਕ॥ਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੂਰੇਟੇਕ॥੪॥੩॥੯੭॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ॥ਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਪਰਹਰਿਆ॥੧॥ਸੋਈਦਿਵਸੁਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਜਨਾਕੇਪੂਜੇਪੈਰ॥ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਹਮਨਤੇਬੈਰ॥੨॥ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਝਗਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਪੰਚਦੂਤਸਭਿਵਸਗਤਿਆਇਆ॥੩॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੪॥੯੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੂਗਾਵਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਅਵਰਕਾਹੂਪਹਿਬਹੁੜਿਨਜਾਵਹਿ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾਹਿਬੁਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਜਪੀਐ॥ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਦਾਨੁਨਿਖੂਟੈਨਾਹੀ॥ਭਲੀਭਾਤਿਸਭਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ਮਨਿਵਾਸਾਈਐਸਾਚਾਸੋਈ॥੨॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਗ੍ਰਿਹਜਾਕੈਪੂਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਨਝੂਰਨ

ਗਨਾ।ਛਡਿਬਾਣੀਲਿਖਤੁਉਪਦੁਪਾਈਐ।ਜਾਕਿਸਾਕਿਸੋਭਨੁਨਿਧਿਗਾਈਐ।੩।ਦੁਰਿਤਹੋਇਸਤੁ
ਜਾਈਐ।ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਦਰਿਤਰਿਪਾਈਐ।ਅਨਦਾਸਿਕਰੀਪੁਰਖੁਰਧਾਸਿ।ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਤਿ
ਧਨੁਭਾਗਿ।੪।੫॥੯੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੂਖੁ।ਮਨਸਗਲਕਉ
ਹੋਆਸੂਖੁ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੋਨਾਉ।ਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾਉ।੧।ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਮੇ
ਭਾਈ।ਰੋਗਸੋਗਸਭਦੂਖਬਿਨਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵ
ਸਾਏ।ਮਨਚਿੰਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏ।ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸਾਂਤਿ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿ
ਕੀਨੀਦਾਤਿ।੨।ਨਿਥਾਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਥਾਨੁ।ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਮਾਨੁ।ਬੰਧਨਕਾਟਿ
ਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ।੩।ਵਡੈਭਾਗਿਪੂਜਗੁਰਚਰਨਾ।ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਪਾਈਪ੍ਰਭਸਰਨਾ।ਗੁਰੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆਦਇਆਲਾ।ਸੋਜਨੁਹੋਆਸਦਾਨਿ
ਹਾਲਾ।੪।੬॥੧੦੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ।ਚਿਰੁਜੀਵ
ਨੁਉਪਜਿਆਸੰਜੋਗਿ।ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾਸੁ।ਮਾਤਾਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿਗਾਸੁ।੧।
ਜੰਮਿਆਪੂਤੁਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ।ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰਕਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਦਸੀ
ਮਾਸੀਹੁਕਮਿਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆ।ਮਿਟਿਆਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦੁਥੀਆ।ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅ
ਨੰਦੁਗਾਵੈ।ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ।੨।ਵਧੀਵੇਲਿਬਹੁਪੀੜੀਚਾਲੀ।ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰ
ਧਿਬਹਾਲੀ।ਮਨਚਿੰਦਿਆਸਤਿਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆ।ਭਏਅਚਿੰਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ।੩।
ਜਿਉਬਾਲਕੁਪਿਤਾਊਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ।ਬੁਲਾਇਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ।ਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ
।ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ।੪।੭॥੧੦੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।ਗੁਰਪੂਰੈਰਾਖਿਆਦੇਹਾ
ਥ।ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ।੧।ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰੂਗੁਰੁਧਿਆਈ।ਜੀਅਕੀਅ
ਰਦਾਸਿਗੁਰੂਪਹਿਪਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਰਣਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵਾ।ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਸੇਵਾ।੨।
ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨੁਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨ।੩॥੮॥੧੦੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ॥ਕਾਫੀ॥ ॥ਮੈਬੰ
ਦਾਬੈਖਰੀਦੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ॥੧॥ਮਾਣੁਨਿਮਾ
ਣੇਤੂੰਧਣੀਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋਜਾਣਹੁਕਾਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕ
ਮੁਅਪਾਰਹੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਸੀਸੋਚਲੈਰਜਾਏ॥੨॥ਚਤੁਰਾਈਸਿ
ਆਣਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਐ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੩॥ਜੇਲਖਕ
ਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਹੋਰੁਛੋਡਿਆਧੰਧਾ॥੪॥
੧॥੧੦੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾਲਿਆਹਰਿਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰਤੁ
ਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਾ
ਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨੁਚਸਾਇਹੁਕੀਜੈਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗਠੁਸਚਾਸੋਇਹੈਜਿਸੁ
ਹਰਿਧਨੁਅੰਤਰਿ॥ਸੋਛੂਟੈਮਹਾਜਾਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾ
ਕਿਆਕਹਾਗੁਰੁਬਿਬੇਕਸਤਸਰੁ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਜੁਗੁਪੂਰਾਪਰਮੇਸਰੁ॥
੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਦਸਦਾਹਰਿਹਰਿਮਨੁਰੰਗੇ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਕੈਸੰਗੇ
॥੪॥੨॥੧੦੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਾਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋਰੀਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁ
ਦਰਦੁਰੋਗੁਮਾਇਮੈਡਾਹਭੁਨਸੈ॥੧॥ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁਸਾਈਆਪਣੇ॥ਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ
ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦਕਗਾਲ੍ਹਿਸੁਣੀਸਚੇਤਿਸੁਧਣੀ॥ਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਮਾ
ਇਨਕੀਮਗਣੀ॥੨॥ਨੈਣਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿ
ਲੜਿਲਾਇਲਈ॥੩॥ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰਬਾਹਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ
॥੪॥੩॥੧੦੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਲਾਖਭਗਤਆਰਾਧਹਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ॥ਕ
ਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉਨਿਰਗੁਣਬਿਖਈਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੀਟੇਕਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭ॥
ਤੂੰਸਭਨਾਕੇਨਾਥਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਤਪੇਖਹਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਨਾਮ
ਬਿਹੂਣੜਿਆਸੇਮਰਨਿਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂਰਿ॥੨॥ਦਾਸਦਾਸਤਣਭਾਇਮਿਟਿਆਤਿਨਾਗਉਣੁ॥ਵਿ

ਸਰਿਆਜਿਨਕਨਉਤਿਨਭਉਕਹਾਕਰਉਤਾ॥੩॥ਜੈਨੇਪਕੜਿਆਉਤੈਨਾਲੰਮਾਭੁਮਭਾ॥ਨਾਨਕਬੰਧਨ
ਕਾਟਿਮਿਲਾਵਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭਾ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਹਭੇਥੋਕਰਿਵਿਸਾਰਿਹਿ
ਕੋਖਿਆਲੁਕਰਿ॥ਝੂਠਾਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਸਾਲਾਹਿਸਿਰਜਨ
ਹਾਰੁਤੂੰ॥ਜੀਵਾਂਤੇਰੀਦਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਇਜਿਤੁਮੁਖੁਉਜਲਾ॥
ਸੋਈਲਗੈਸਚਿਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਅਲਾ॥੨॥ਜੋਨਢਹੰਦੋਮੂਲਿਸੋਘਰੁਰਾਸਿਕਰਿ॥ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇ
ਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ॥੩॥ਤਿਨਾਪਿਆਰਾਰਾਮੁਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਥੁਨਾਨਕਿ
ਵਖਾਣਿਆ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਜਿਨਨਵਿਸਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿਨੇਹਿ
ਆ॥ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮੂਲਿਸਾਂਈਜੇਹਿਆ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਤੁਮ੍ਹਸੰਗਿਭੇਟਿਆ॥
ਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੇਟਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾ
ਰੇਤਿਨਖੇ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਪੂਰੇਭਗਤਸੇ॥੨॥ਜਿਸਨੋਮੰਨੇਆਪਿਸੋਈਮਾਨੀਐ॥ਪ੍ਰਗ
ਟੁਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁਸਭਠਾਈਜਾਨੀਐ॥੩॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਆਰਾਧਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਹਸਾਹ॥ਨਾਨ
ਕਕੀਲੋਚਾਪੂਰਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਪੂਰਿ
ਰਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾਇਹਮਾਰਾਖਸਮੁਸੋਇ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥੧॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਰੀਐ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥੨॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ॥ਭਗਤਾਕਾਸਹਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਿਆ॥੩॥ਜਪਿ
ਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਝੂਰੀਐ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਲੋਚਾਪੂਰੀਐ॥੪॥੭॥੧੦੯॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਫਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਂਇਤੁ
ਦਰੀਆਇਵੰਞਨਿਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰਣਮਨਚੜਿਲੰਘੀਐ॥ਆਠਪਹ
ਰਗੁਣਗਾਇਸਾਧੂਸੰਗੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਹਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਣੁਨਾਵੈਸੁੰਞਿਆ॥ਹਰਿ
ਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਰੁੰਨਿਆ॥੨॥ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁ

ਸਿਮਰਤ ਤੁਝ ਪ੍ਰਭ ਸਰਪਰ ਤਰਣਾ ॥੩॥ ਸਤ ਬਿਖਮੁ ਮਨੋਹਰੁ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਪੇਖਿਆ ॥ ਭੁਟਨੁ ਡਰਿ
ਰੀਸ ਰਵਿ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਜਿਨ ਕਿਸਹੀ
ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ
ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ
ਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ
ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰ
ਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਸੀਤਲੁ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜ
ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ ਆਵਹੁ
ਸੰਤ ਮਿਲਾਹ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ
॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧ੍ਯ
ਾਇਆ ॥੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾ
ਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ
ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨ
ਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗ

ਗੀਵੀ ਖਰਚੁ ਲੈ ਉਠਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਤੁ ॥ ਸਾਰਾਤੜ ਪੁਰਸ ਉਦਾਵ ਖਨੁ ਮੁਦ ਧਾਰਤੁ ॥੨॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥
੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿ
ਦਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆ
ਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ
ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁ
ਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸ
ਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਜਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮ
ਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀ
ਵੈ ॥ ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇ
ਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥ ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸ
ਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥
ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬ
ਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ

ਅਰਾਧਿ ਸੁਖੀ ॥ ਸਗਲ ਸਰੂਪ ਰੰਗੁ ਹਉਂ ਤਨੋ ਭਗਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪੇਖੁ ਰੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈਂ ਦਕਿਆ ਪਣਾਤ

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ

॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ

ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥ ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ ॥ ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨ

ਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਊ ਲਉ

ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥ ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ

ਤੇ ਹੂਟੇ ॥ ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ਹ੍ਹਾ ਤੇ ਓਇ ਇਤ ਹੀ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ

॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁ

ਖੀਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ

ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥

੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸ

ਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿ

ਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਹ

ਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾ

ਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ

ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ ਹਉ

ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕ

ਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਤਿਨ੍ਹਕਉਮਹਲੁਦੁਲਭਾਵਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗਮ
ਆਗਾਧਿਬੋਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਾਵਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਉ॥
੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁ
ਪਾਇਓਤਉਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਉ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਤਰਿਗਾਵ
ਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਿਸਵਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨ੍ਹਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੇਬਿਉ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੂਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੁਗੁਰਿਮਨਮਹਿਦੀਆਮੋਰੀਤਿ
ਸਾਬੁਝਾਰੀ॥੨॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾ
ਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥
੧੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦॥ ਜਿਸਨੋ
ਤੂੰਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋਦਾਹਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆ
ਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ਰੇਮਨਕਿਆਕਰਹਿਹੈਹਾਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮ
ਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਬਸਤ੍ਰਦੇਹਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰਿਭੋਰਾਹਾ॥ਭੀਤਿਊਪ
ਰੇਕੇਤਕੁਧਾਈਐਅੰਤਿਓਰਕੋਆਹਾ॥੨॥ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾ
ਹਾ॥ਆਵਗਿਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲ
ਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਣਓਟਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀ
ਦੂਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥੧॥
ਜਉਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਕਿਰਪਨਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ਸੰਗਿਬੈਠਨੋਕ

ਤੀਰਥਵਰਤਨੁਕਿਸਗਲਚਰਨਸੇਵਈ॥੨॥ਆਢਆਢਕਉਫਿਰਤਢੂੰਢਤੇਮਨਸਗਲਤ੍ਰਿ
ਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਵਤੋਨਾਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਾਈ॥੩॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਵ
ਖਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੪॥
੨॥੧੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਮੁਫੇਲਤੇਕਉਤੰਗੁਦੀਸਦੀਲਤੋਟੇਕਉਬੇਗੀਧਾਇ
ਆ॥ਲਸਤਰਖਰਤੂੰਖਿੰਨਤਿਨਾਡੀਪਧੀਬਾਧਾਰੇਨਾਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਓਟਾਇਆ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਤੇਰੋਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹਾਓਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਧਰਬਦੇਵਮਨੁਖਤਿਉਕਣ
ਵਰਿਨਾਮੁਖੇਤਅਸੁਰਾਇਆ॥ਜਿਹਚਿੰਦਕਉਬਹੁਤੁਉਪਾਇਤਿਸਬੂਝੀਉਲਟਾਇਆ॥੨॥
ਪਰਬਤਪਰਤਨਪਰਤੀਜਿੰਦਾਅਖਾਧਮਾਤਿਡਰਕਾਇਆ॥ਸਾਚਪਰਸਾਲਿਉਗੁਰਹਤਨਡੀਆ
ਵੈਸਤ੍ਰਿਨਤਤਛੋਡਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਕੁਲਗਤਿਟੇਕਡਰਿਨਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਆਤਿਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਆ॥੪॥੨॥੧੨੫॥
॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿਬਿਸਮਾਦਿਗਿਆਂਬਿਲਪਟਾਇਓਡਾਆਇਆਰਗਿਬਾਧੋ॥ਜਨ
ਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਆਵੈਅਹੰਬੁਧਿਕਰਿਅੰਧੋ॥੧॥ਮਨਖੋਰਾਗੀਕਿਉਤਅਰਾਧੋ॥ਕਾਚਕੋਠਰੀ
ਮਹਿਤੂੰਬਸਤਸੰਗਿਸਗਲਬਿਖੈਕੀਬਿਆਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪ
ਲੀਖਨ੍ਹਢੀਨੈਅਰਜਾਧੋ॥ਜੈਸੇਮੀਨੈਮਾਰਿਲੋਕਾਏਰੂਠਪੰਪਿਦੁਰਗਾਧੋ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਮ
ਹੁਲੋਭਮੋਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਲਿਖਪਟਾਧੋ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਬਿਬਿਧਿਤੇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਜ
ਨਮਾਧੋ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭਸੁਖਲਾਧੋ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾਧੋ॥੪॥ਇਉਜਪੀਭਾਈਪੁਰਖਬਿ
ਧਾਤੋ॥ਉਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੋ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥
੧੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਣਿਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
ਘਰੀਮੁਹਤਰੰਗਮਾਣਹਿਫਿਰਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਰਾ
ਇਆ॥ਤੇਰਾਸੋਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਲਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਭੂਲੋਆਕਨੀਕੋ

੩੫੪

ਤ੍ਰਮੁ ਗ੍ਰਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ
ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁ
ਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤ੍ਰੁਮਪੇ
ਮਿਥਿਆ ਮੁਗਧ ਮਗਨ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਅਘ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਉਲੋਭੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾ
ਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ
ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕ
ਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵ
ਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸ
ਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ॥

ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾ
ਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ
ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥
੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ
ਰੇ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ
ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾ

ਵੂਠੋਨਾਨਕੁਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਤੀਆਇਆਅੰਕੁਰੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਓਗੋ॥੨॥੨॥੧੩੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰ
ਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬ
ਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵ
ਸਿਭਾਗੈਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈਝਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਊਤਮਆ
ਨਸਗਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁਲਾਈ
ਕੀਰੇ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮ
॥ਹਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਹਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤ॥ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤ
ਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥ਹਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰੁਗਉਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥
੧੩੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧੨
॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ
॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏਕਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰ
ਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥
ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥
ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ
॥੪॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥
ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿ

ਪਲਤਿਸਨਾਹਿਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਬੂਝੈ
ਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈ
ਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾ॥੩॥ਚਰਣਸਰਣ
ਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ॥੪॥੨॥੧੩੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਬਿ
ਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗਾ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਤਿਆਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿ
ਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮਅ
ਪਾਰੁ॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਨਾਉ॥੪॥੩॥੧੩੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧॥ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇਰੈ
ਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਉ
॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੁਨੇਕਉਇਹੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂੰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹ
ਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ॥੩॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਉਨਾਸੈਹਰਿਨਾਨਕ
ਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੪॥੧੩੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸਨੁਤੇਰਾ
ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿਆ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਘਦਹੋਤੇਸਭਿਲ
ਗੇਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ
ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਇ॥੨॥ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਣੀਐ

ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ਅਤਿ ਕਸਟ ਕਰੈ ਨ ਅਤਿ ਕਸਟ ਪਾਇ ਏਹੋ ਈ ਨ ਪਕੜੀ ਓਕੋ ਕਿਸੈ ਖ
ਇ ॥੩॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਉਨੋ ਈਕਾ ਤਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਤੇ ਮੇਜਾ ਚਾਤਿ ਏਤੁ ਤੇ ਗਾਵਿੰਦੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥੪॥੧॥੧੪੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ
ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ
ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਮਿਥਨ ਮਨੋ
ਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ
ਲਹੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਮਾਰੋ ਉਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧
॥ ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ
ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥
੧੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
ਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ॥ ਭਗਤ
ਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥
੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥ ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ
ਸੰਗਾਹਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕ
ਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥ ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾ
ਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਨੀ ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ
ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥ ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੧੪ ॥ ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ
ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰ
ਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੇ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇ
ਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾ
ਹੀ ॥ ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁ
ਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥ ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿ
ਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ ਜੇਂਹ ਕਾਜਿ ਰਹੈ ਓਲਾ ਸੋਈ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ
ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥

੧੫੨॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਾਪਾਰਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏ॥ਪ੍ਰਿਅਪਾਏ॥ਗੁਨਗਾਏ॥ਪੰਚ
ਨਾਦਤੂਰਬਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਪਾਏ॥ਸਹਜਾਏ॥ਦਰਸਾਏ॥ਅਬਰਾਤਿਆਗੋਵਿੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੇ
ਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏ॥ਸਹਜਾਏਮ
ਨਿਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾ॥ਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਭਇਆਮਨਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ॥
ਹਰਿਦਰਸਨੋਦਿਖਾਵਹੁ॥ਮੋਹਿਤੁਮਬਤਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਏਗਲਿਲਾਏ॥੨॥੨॥੧੫੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੋਹਭ੍ਰਮਹੀਤੇਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨ
ਦਿਨੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵਉ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਿਟਾਵਉ॥ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਮੋਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗੁ॥ਮਨਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲ
ਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਿ
ਲਾਗੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਹਰਿਚਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ
॥ਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਖਸੋਗਬੈ
ਰਾਗਅਨੰਦੀਖੇਲੁਰੀਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਹੂੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਉਠਿਧਾਇ
ਓ॥ਖਿਨਹੂੰਰਸਭੋਗਨਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਤਜਿਜਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨਹੂੰਜੋਗਤਾਪਬਹੁਪੂਜਾਖਿ
ਨਹੂੰਭਰਮਾਇਓ॥ਖਿਨਹੂੰਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਲਾਇਓ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ

॥ਗੋਬਿਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿਆਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹਾਂ॥ਅਨਸਿਉ
ਤੋਰਿਫੇਰਿਹਾਂ॥ਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਕਜਮੋਹਸਰਿਹਾਂ॥ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਰਿ
ਹਾਂ॥ਗਹਡਿਓਮੂੜਨਰਿਹਾਂ॥ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਹਾਂ॥ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥੧॥ਥਿਰਥਿਰ
ਚਿਤਥਿਰਹਾਂ॥ਬਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਿਹਾਂ॥ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹਾਂ॥ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਿਹਾਂ॥ਰਾਜ
ਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗਅਲੋਗੀਰੀਸਖੀ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

॥ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਮਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੈ ਹਾਂ ॥ ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦਾਸਨ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥ ੧੬੧॥

ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਸੁਝੈਮੂੰਹਾਂ॥ਕਰਹਿਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥ਸਹਜਿ
ਸੁਖਿਸੋਈਐਹਾਂ॥ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ਪੂਰਨਸੰ
ਜਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹਾਂ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮ
ਨਾ॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ਆਪੇਜਿ
ਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਹੀਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਭੂਸੋਇਹਾਂ॥ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਝੈ
ਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਿਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੨॥

ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ॥ ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇ
ਹਾਂ॥ਜਨਮਹਿਮਰਿਭਗੇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗ
ਤੁਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੧॥ਸੋਦਰੁ॥ਮ:੧॥ਸੁਪੁਰਖੁ॥੧॥ਮ:੪॥੨॥੩੬
॥ਮ:੧॥੧੩॥ਮ:੩॥੧੫॥ਮ:੪॥੧੬੩॥ਮ:੫॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੨੩੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੯ ॥ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂੰਦਿਸਧਾ
ਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁ
ਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨ
ਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥੨੩੩
ਜੋੜੁ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨ੍ਹਾਵੈ॥ਬ
ਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਰਸੁਸਤੁਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆ
ਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮੋਰੇ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਸਭਠਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬ੍ਰਤੁਨੇਮੁਨਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿ

੧

ਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਜਲਾਵੈ॥ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥
ਸਚੁਮਨਕਾਰਣਿਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥ਜੈਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕ
ਰੇਸੁਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਭੂਤਚੜਾਵੈ॥ਦਰਸਨੁਆਪਿਸਹਜ
ਘਰਿਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾਨੁਮੁਰਾਰਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖ
ਤਿਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸਮਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥੬॥ਜਲਮਹਿ
ਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਫੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਣਿਭਰਥਰਿਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਸ
ਭਚਤੁਰਾਈ॥ਊਝੜਿਭਰਮੈਰਾਹਿਨਪਾਈ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੈਮਾਥੇਛਾਈ॥੧॥ਸਾ
ਚਧਣੀਜਗੁਆਇਬਿਨਾਸਾ॥ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੁਮੋਹਿਬਾਧਾਬਹੁਤੀਆ
ਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਇਕਿਭਏਉਦਾਸਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨ੍ਹਕਉਨਾਹੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ਜ
ਗੁਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਾਜੀਹਾ
ਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰਹੁਹਉਮੈਕਹੈਕਹਾਏ॥ਅੰਦਰਹੁਮੁਕਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਏ॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਦਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ
॥ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਲੋਆਵੈਜਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ਰੂੜੋਕ
ਹਉਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅਕਥੁਕਥਉਨਹਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਭਦੁਖਤੇਰੇਸੂਖਰਜਾਈ॥ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇ
ਸਾਚੈਨਾਈ॥੬॥ਕਰਬਿਨੁਵਾਜਾਪਗਬਿਨੁਤਾਲਾ॥ਜੇਸਬਦੁਬੁਝੈਤਾਸਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁ
ਸਭੇਸੁਖਨਾਲਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝੈਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਬਾਣੀਬੂਝੈਸਚਿ
ਸਮਾਵੈ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੮॥੨॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਲੇਖਅਸੰਖਲਿਖਿਲਿਖਿਮਾਨੁ॥ਮਨਿਮਾਨਿਐਸਚੁਸੁਰਤਿਵਖਾਨੁ॥ਕਥ

ਨੀਬਦਨੀਪੜਿਪੜਿਭਾਰੁ॥ਵੇਖਅਸੰਖਅਲੇਖੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਐਸਾਸਾਚਾਤੂੰਏਕੋਜਾਣੁ॥ਜੰਮਣੁਮਰ
ਣਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗੁਬਾਧਾਜਮਕਾਲਿ॥ਬਾਂਧਾਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁ
ਰੁਸੁਖਦਾਤਾਅਵਰੁਨਭਾਲਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਿਬਹੀਤੁਧੁਨਾਲਿ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਂਏਕਲਿਵਲਾ
ਏ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਸਾਚਿਸਮਾਏ॥
੩॥ਜਿਨਿਧਰਸਾਜੀਗਗਨਅਕਾਸੁ॥ਜਿਨਿਸਭਥਾਪੀਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਆਪੇਆਪਿ॥
ਕਿਸੈਨਪੂਛੇਬਖਸੇਆਪਿ॥੪॥ਤੂਪੁਰੁਸਾਗਰੁਮਾਣਿਕਹੀਰੁ॥ਤੂਨਿਰਮਲੁਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਸੁਖੁਮਾ
ਨੈਭੇਟੈਗੁਰਪੀਰੁ॥ਏਕੋਸਾਹਿਬੁਏਕੁਵਜੀਰੁ॥੫॥ਜਗੁਬੰਦੀਮੁਕਤੇਹਉਮਾਰੀ॥ਜਗਿਗਿਆਨੀਵਿਰ
ਲਾਆਚਾਰੀ॥ਜਗਿਪੰਡਿਤੁਵਿਰਲਾਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸਭਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥੬॥ਜਗੁ
ਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆਜਨੁਕੋਇ॥ਜਗੁਰੋਗੀਭੋਗੀਗੁਣਰੋਇ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਪਤਿਖੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈਬੂਝੈਸੋਇ॥੭॥ਮਹਘੋਮੋਲਿਭਾਰਿਅਫਾਰੁ॥ਅਟਲਅਛਲੁਗੁਰਮਤੀਧਾਰੁ॥ਭਾਇਮਿਲੈਭਾ
ਵੈਭਇਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥੮॥੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿ
ਲਿਰੋਵਹਿ॥ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਮਲੁਧੋਵਹਿ॥ਸਮਝਿਸੂਝਿਸਹਜਘਰਿਹੋਵਹਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਗ
ਲੀਪਤਿਖੋਵਹਿ॥੧॥ਕਉਣੁਮਰੈਕਉਣੁਰੋਵੈਓਹੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਸੈਸਿਰਿਤੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੂਏਕਉਰੋਵੈਦੁਖੁਕੋਇ॥ਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁਬੇਦਨਹੋਇ॥ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਜੀਵਤਮਰਣਾਤਾਰੇਤਰਣਾ॥ਜੈਜਗਦੀਸਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਸਬਦਿਭੈਤਰਣਾ॥੩॥ਨਿਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਸੂਤਕੁਜਗਿਛੋਤਿ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਕਿਆਕਹਿਰੋਤਿ॥ਜਨਮਿਮੂਏਬਿਨੁਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥੪
॥ਮੂਏਕਉਸਚੁਰੋਵਹਿਮੀਤ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਵਹਿਨੀਤਾਨੀਤ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪਰਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਸਉਪਉਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤਿ॥੫॥ਭੀਤਰਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸੰਖ॥ਕਰਮਧਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖ॥ਬਿਨੁ
ਭੈਭਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਥ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਿਪਰਮਾਰੰਥ॥੬॥ਆਪਿਮਰੈਮਾਰੇਭੀਆਪਿ॥ਆ
ਪਿਉਪਾਏਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਤੂਜਾਤਿ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਲਣੁਨਹੀਭ੍ਰਾਤਿ॥

੭॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਭਖੈਜਗੁਖਾਇ॥ਸੂਤਕੁਜਲਿਥਲਿਸਭਹੀਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕਿਜਨਮਿਮ
ਰੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੮॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁ
ਪਰਖੈਹੀਰਾ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ॥
ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਰਤਾਪੈਕਾਰੁ॥
ਸਿਫਤਿਸਹਜਿਘਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣੁਕਹੈਕਹਾ
ਏ॥ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸ
ਰੂਪੁ॥ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਧਾਰਿ
ਰਹਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥੫॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆ
ਬੂਝੈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ॥੬॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣ
ਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥੭॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨ
ਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੮॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨਿਮਾ
ਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀ
ਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥ਤੀਨਭਵਨਨਿਹ
ਕੇਵਲਗਿਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਹਾ
ਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ
॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੪॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂ
ਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲ
ਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾ
ਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀ
ਲਾਗੇ॥੮॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿ
ਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜ

ਤਪਾਵਣੁਸਹਜਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਬ
ਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਣੈ॥੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਆਕਾਰੁਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ਸੋਨ
ਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੪॥ਜਹਾਂਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਨਾਮੇ
ਰਾਤਾ॥੬॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੭॥ਮਨੁ
ਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਾਹੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੮॥
ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ॥੯॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੧੦॥੭
॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾਨਾ॥ਇਤ
ਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਚਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੈਘਰੁਆਪੇ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮਨੁਨਹੀਠਉਰਾ॥ਸਿ
ਮਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅਵਰੁਤਿਆਗਹੁਹਉਮੈਕਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕਹਹੁਕਿ
ਉਰਹਸੀ॥ਬਿਨੁਸਮਝੇਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਸੀ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰੇਸਚੁਪੇ
ਲੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਕਰਮਾਇਹੁਮਨੁਧਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤੁਤੇਜਨਮਾ॥ਸਾਕਤੁਲੋਭੀਇਹੁਮਨੁਮੂੜਾ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਮਨੁਰੂੜਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਅਸਥਾਨੇਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਝੀਹੋਈ॥
ਇਹੁਮਨੁਜੋਗੀਭੋਗੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਤਿਆਗੀ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਮਨਸਾਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੈ॥ਦਰਿਘਰਿਮਹਲੀਹਰਿਪਤਿਰਾਖੈ॥੫॥
ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮਿ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ॥ਮਾਰੇਪੰਚਅਪੁਨੈਵਸਿਕੀਏ॥ਹਉਮੈ
ਗ੍ਰਾਸਿਇਕਤੁਥਾਇਕੀਏ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਗਸੁਆਦਅਨਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਭਗਤੀਜਾਗੇ॥
ਅਨਹਦਸੁਣਿਮਾਨਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਘ
ਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਭਾਉਧੁਨਿਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੋਪ੍ਰਭੁ

ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥੮॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜਿਹ੍ਹਮਨੁਮਾਤਾ॥ਸਰਬਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤੁ
ਗੁਰਚਰਣਿਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਮਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੯॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
੧ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡਉਆਪੇ
ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਹੇਤੁਗਵਾਰਾ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿ
ਸੁਤੂੰਬਖਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਦੂਤੁਨਲਾਗਿਸਕੈਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ਹਰਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰੋਗਮਿਟੇਦੁਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥
੩॥ਅਵਰੁਨਅਉਖਧੁਤੰਤੁਨਮੰਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਲਵਿਖਹੰਤਾ॥ਤੂੰਆਪਿਭੁਲਾਵਹਿਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿ॥ਤੂੰਆਪੇਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥ਰੋਗੁਭਰਮੁਭੇਦੁਮਨਿਦੂਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਜਪਹਿਜਪੁ
ਦੂਜਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਹਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਲੇਖਹਿ॥੫॥ਦੇਖਿਅਚ
ਰਜੁਰਹੇਬਿਸਮਾਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਰਨਰਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮ
ਸਰਿਅਵਰੁਕੋਨਾਹੀ॥੬॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰੇਸ
ਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥੭॥ਨਾਜਮਦੂਤਦੂਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮ
ਨਾਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤਵਛਲੁਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਇਕਤੁਕੀ॥ ॥ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਣੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾ
ਣੈ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁ
ਮਨਿਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾ
ਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾਰ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾ
ਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੮॥੧੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆ
ਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨ੍ਹਿ ਗਲਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਾਂਹੋਦੀਆਹੁਣਿ
ਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿ
ਦੇਖਹਿਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰ
ਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆ
ਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁ
ਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇ
ਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇ
ਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀ
ਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾਵਖਤੁਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿ
ਕੇਕਢਹਿਨਾਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆ
ਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗ
ਬੰਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇ
ਰਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਂਸੁਘਰਦਰਮੰਡਪ
ਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਂਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋ
ਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾ
ਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏਚੰਗਿਆਈ॥੩॥
ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰ
ਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈ

੪ ੪੦੧ ਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨ੍ਹੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨ੍ਹੀਹਸਤਿਚਿੜਾਈ॥ਜਿਨ੍ਹਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾ

ਟੀਤਿਨ੍ਹਾਮਰਣਾਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨ੍ਹਾਪੇ

ਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨ੍ਹਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨ੍ਹਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨ੍ਹਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ

॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆ

ਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਾਫੀ॥ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

॥ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾ

ਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਰਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁ

ਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋ

ਤੁਮ੍ਹਕਉਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥ਧੰਧਾਪਿਟਿਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ॥ਓਹੁਨਸੁਣਈਕਤਹੀਤੁਮ

ਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਂਨੀਦਨਹੋਈ॥

੫॥ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥ਤਾਧਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੇ॥੬॥ਵਣ

ਜੁਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਉਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥

॥੭॥ਧਰਮੁਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਂਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਾਲੈਜਾਵ

ਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਸੁਣੈਨਾਮੁਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥

ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੋਨੀਮ੍ਹੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈ

ਹਉਤੈਡਾ॥੧॥ਦਰੁਬੀਭਾਮੈਨੀਮਿਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀ

ਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨ੍ਹਹੀਤਤੁਸਾਰੁਨਿਰੰਤਰ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇ

ਜੋਈਸੀਨਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤ
ਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥ਇ
ਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵ
ਹਿ॥੬॥ਇਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾ
ਗੇ॥੭॥ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥
੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਸਾਮਨਿਸਮਾਇਲੈਭਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਤੂਦਾਤੌਹਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾ
ਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਲੋਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਭੁਨਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੩॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾ
ਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਸਚਿਨਭੀਜਈਕੂੜੁਕੂੜਿਗਡਾਵੈ॥੪॥ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧਿਹੋਲਾਲਚਿਦੁਖੁ
ਭਾਰੀ॥ਸਾਚੌਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੀ॥੫॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਮੂਸਹੁਗੇਭਾਈ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਫੀਕਾ
॥ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਭਅੰਤਰਿਸੂਕਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥੮॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਚਲੇਚਲਣ
ਹਾਰਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਧੰਧੁਪਿਟੈਸੰਸਾਰੁਸਚੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਕਿਆਢੂਢੀਐਗੁਰ
ਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਵਿਸਰਜਿਆਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਮਿਲੈ
ਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਬਹੁੜਿਨਆਈਐ॥੨॥ਮੁਇਆਕਉਕਿਆ
ਰੋਵਹੁਰੋਇਨਜਾਣਹੂ॥ਰੋਵਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਹੂ॥੩॥ਹੁਕਮੀਵਜਹੁਲਿਖਾਇਆ
ਇਆਜਾਣੀਐ॥ਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮੁਸਿਞਾਣੀਐ॥੪॥ਹੁਕਮੀਪੈਧਾਜਾਇਦਰਗਹਭਾਣੀ
ਐ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਿਰਿਮਾਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥੫॥ਲਾਹਾਸਚੁਨਿਆਉਮਨਿਵਸਾਈਐ॥ਲਿਖਿਆ

ਪਲੈਪਾਇਗੁਰਬੂਝਵਣੀਆ॥੬॥ਮਨਮੁਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਪਾਈਆ॥ਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿ
ਆਰਬੰਨ੍ਹਿਚਲਾਈਆ॥੭॥ਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ਗੁਨਹਾਂਬਖਸਣਹਾਰੁਸਬਦੁਕ
ਮਾਵਹੀ॥੮॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੀਐ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ
॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕਿਆਜੰਗਲੁਢੂਢੀਜਾਇਮੈਘਰਿਬਨੁਹਰੀਆਵਲਾ
॥ਸਚਿਟਿਕੈਘਰਿਆਇਸਬਦਿਉਤਾਵਲਾ॥੧॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇਅਵਰੁਨਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਕੀ
ਕਾਰਕਮਾਇਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮਨਿਭਾਵਈ॥ਚਲੈਸਦਾਰ
ਜਾਇਅੰਕਿਸਮਾਵਈ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆ
ਦੇਤੋਟਿਨਹੋਈ॥੩॥ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਾਕਰੀਕਿਉਦਰਗਹਪਾਵੈ॥ਪਥਰਕੀਬੇੜੀਜੇਚੜੈਭਰਿਨਾਲਿ
ਬੁਡਾਵੈ॥੪॥ਆਪਨੜਾਮਨੁਵੇਚੀਐਸਿਰੁਦੀਜੈਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਣੀਐਅਪਨਾ
ਘਰੁਭਾਲੇ॥੫॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਆਖੀਐਤਿਨਿਕਰਤੈਕੀਆ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਰਿਰਹੇਫਿਰਿ
ਮਰਣੁਨਥੀਆ॥੬॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਕੀਫੁਰਮਾਈ॥ਜੇਮਨੁਸਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਿਨਿਕੀ
ਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਸੋਧਣੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚੀਵਡਿ
ਆਈ॥੮॥੧੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਿਡਾਲੀਲਗੇਕਿਆਪਾਵਹਿਛਾਈ॥੧॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਛੂਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਖੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਏਕੋਸੇਵਿਆਪੂਰੀਮਤਿਭਾਈ
॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਾਜਨਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਹੀਭਾਈ॥ਕਿ
ਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕੇਤੀਕਹੈਕਹਾਏ॥ਆਪਿਦਿ
ਖਾਵੈਵਾਟੜੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੪॥ਮਨਮੁਖਜੇਸਮਝਾਈਐਭੀਉਝੜਿਜਾਏ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਨਾਮਨਛੂਟਸੀਮਰਿਨਰਕਸਮਾਏ॥੫॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਹਰਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
ਨਾਪਵੈਵਿਣੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥੬॥ਜੇਹੀਸੇਵਕਰਾਈਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐ
ਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥੭॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੂਟੀਐਦਰਗਹ

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਰੂੜੋਠਾਕੁਰੁਮਾਹਰੋਰੂੜੀਗੁਰਬਾਣੀ॥
ਪਤਿਪਾਏ॥੮॥੧੮॥
ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਮੈਓਲ੍ਹਗੀਆਓਲ੍ਹਗੀਹਮਛੋਰੂਥਾਰੇ॥ਜਿ
ਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਮੁਖਿਨਾਮੁਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਘਣੀਭਾਣੈਮਨਿਭਾਈ
॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਾਚਉਦੂਰਿਨਜਾਣੀਐਅੰਤਰਿ
ਹੈਸੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਆਪੇਹਰੇਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਹਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥ਜੀਵਦਿਆਲਾਹਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਪੂਰਬਿ
ਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਤੋਟਾਨਿਤਹੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਨਚੇ
ਤਈਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੬॥ਤਾਜਗਿਆਇਆਜਾਣੀਐਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟੇਪਾਰਸਭਏ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੭॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਨਿਰਾਲਮੋਕਾਰਧੁਰਕੀਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਰਾ
ਤੇਹਰਿਚਰਣੀ॥੮॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਤਾਕੇਅੰਤ
ਨਜਾਣਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕੁਤੂੰਮੈਤਾਣੁਸਤਾਣਾ॥੧॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈਸਚਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ
॥ਆਪੁਗਇਆਸੋਝੀਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਈਐਪਾਈਐਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਦੇਸਾਚੁਅਧਾਰੁ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਸੇਵਾਸਚੁਸਾਈ॥ਤਾ
ਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥੩॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋਪਵੈਖਜਾਨੈ॥ਖੋਟੇਠ
ਵਰਨਪਾਇਨੀਰਲੇਜੂਠਾਨੈ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਖਰਾਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਾਈਐ॥ਖੋਟੇਨਦਰਿਨਆਵ
ਨੀਲੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥੫॥ਜਿਨੀਆਤਮੁਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁਸੋਈ॥ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਫ
ਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਹੇਅਘਾਈ॥ਤਿੰਨਾਭਰਮੁਨਭੇਦੁਹੈਹ
ਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੭॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆਇਆਚਲੁਸਦਾਰਜਾਈ॥ਅਉਗਣਿਆਰੇਕਉਗੁਣੁਨਾ
ਨਕਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੮॥੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨੁਰਾਤੌਹਰਿਨਾਇਸਚੁਵ
ਖਾਣਿਆ॥ਲੋਕਾਦਾਕਿਆਜਾਇਜਾਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥੧॥ਜਉਲਗੁਜੀਉਪਰਾਣਸਚੁਧਿਆਈਐ
॥ਲਾਹਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕਾਰਦੇਹਿਦਇਆਲਤੂੰ॥ਹਉਜੀ
ਵਾ

ਵਾਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਲਾਂਹੀਮੈਟੇਕਅਧਾਰੁ॥੨॥ਦਰਿਸੇਵਕੁਦਰਵਾਨੁਦਰਦੁਤੂੰਜਾਣਹੀ॥ਭਗਤਿਤੇਰੀਹੈਰਾ
ਨੁਦਰਦੁਗਵਾਵਹੀ॥੩॥ਦਰਗਹਨਾਮੁਹਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਸੀ॥ਵੇਲਾਸਚੁਪਰਵਾਣੁਸਬਦੁਪ
ਛਾਣਸੀ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇ॥ਮਨਹੁਛੋਡਿਵਿਕਾਰਸਚਾਸਚੁਦੇਇ॥੫॥
ਸਚੇਸਚਾਨੇਹੁਸਚੈਲਾਇਆ॥ਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉਜੋਤਿਸੁਭਾਇਆ॥੬॥ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਹਿਦਇ
ਆਲੁਹੈ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈ॥੭॥ਤੂੰਉਤਮੁਹਉਨੀਚੁਸੇਵਕੁਕਾਂਢੀਆ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰਿਕਰੇਹੁਮਿਲੈਸਚੁਵਾਂਢੀਆ॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਆਵਣਜਾਣਾ
ਕਿਉਰਹੈਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਘਣੋਨਿਤਸਹਸਾਦੋਈ॥੧॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਜੀ
ਵਣਾਫਿਟੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਨਸੇਵਿਆਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਣੁ
ਜਾਵਣੁਤਉਰਹੈਪਾਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿਦੇਇਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮੁਕੂਰਾ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਮਿ
ਲਿਰਹੈਧਨੁਧਨੁਜਸੁਗਾਏ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਨਟੂਐਸਾਂਗੁਬਣਾਇ
ਆਬਾਜੀਸੰਸਾਰਾ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਾਜੀਦੇਖੀਐਉਝਰਤਨਹੀਬਾਰਾ॥੪॥ਹਉਮੈਚਉਪੜਿਖੇਲਣਾਝੂ
ਠੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਹਾਰੈਸੋਜਿਣੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੫॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੈਹਥਿਟੋਹਣੀਹਰਿਨਾ
ਮੁਹਮਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਟੇਕਹੈਨਿਸਿਦਉਤਸਵਾਰੈ॥੬॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ
॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੭॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਪੂਰਾਗੁਰੁਤਾਰੇ॥੮॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰੁਤੇਰਾਸੁਰਸ
ਰੀਚਰਣਸਮਾਣੀ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਮੂਲੁਮਤਿਰਾਵੈਤੂੰਤਾਂਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ਤਾਕੇਚਰਣਜਪੈਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦਾਸਤੁਮ੍ਹਾਰੇਰਿਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ਤਾਕੇਰੂ
ਪਨਜਾਹੀਲਖਣੇਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਤੇਰੇਜੁਗਹੀਅੰਤਰਿਚਾਰੇਤੇਰੀਆਖਾ
ਣੀ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆਸਭੁਤੇਰਾਕਿਆ

ਕੇਕਰਮੇਪਰਾਣੀ॥ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸਾਈਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈਲੇਤੁਹੈ
ਜੇਤੀਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹੋਰਿਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਇਆਣੀ॥੫॥ਚਾਰੇਵੇਦ
ਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਏਪੜਿਪੜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਤਾਕਾਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਬਪੁੜਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੀ॥੬॥
ਜੁਗਹਜੁਗਹਕੇਰਾਜੇਕੀਏਗਾਵਹਿਕਰਿਅਵਤਾਰੀ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਾਕਾਕਿਆਕਰਿਆਖਿ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਤੂੰਸਚਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਸਾਚਾਦੇਹਿਤਸਾਚੁਵਖਾਣੀ॥ਜਾਕਉਸਚੁਬੁਝਾਵਹਿਅਪਣਾ
ਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੮॥੧॥੨੩॥ ੧ੴ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਹਮਰਾਭਰਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤਤੁਗਿ
ਆਨੁ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੂਰੇ
ਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤਪਾ
ਸਿਰਿਤਪੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸੈਸਭਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦੀਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਗੁਰ
ਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮਹਲੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਾਚੀਸੋਭਾਸਾਚਿਦੁਆਰੇ॥੬॥ਸੇ
ਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸਚੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਮੇਉਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥
ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥੨੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਨਿਰਾਸਾਹੋਈ॥ਆਸਾਵਿ
ਚਿਸੁਤੇਕਈਲੋਈ॥ਸੋਜਾਗੈਜਾਗਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਬੁਝਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਭੁਖਨਜਾਈ॥ਨਾ
ਮੇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੈਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕੀਰਤਿਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿ
ਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਨਿਆਸਾਕੀਤੀਤਿਸਨੋਜਾਨੁ॥੨॥ਤਿਸੁਕਿਆਦੀ
ਜੈਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਇਹੁਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪਿਮਾਰਗਿ

ਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਏ॥੪॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥
ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਭਰਮਿਭੋਲਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਫਿਰੈਬਉਰਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕਾਮਾਇਆ॥ਮੂ
ਰਖਿਪੜਿਪੜਿਦੂਜਾਭਾਉਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੇਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਆਰਿ॥੭॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਹ
ਉਮੈਮਾਰਿ॥ਹਰਿਜਪੀਐਭੈਸਚਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਉਰਧਾਰਿ॥੮॥੩॥੨੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਕਾਫੀ॥

॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਊਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁ
ਚੇਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਊਪਜੈਮਹਾ
ਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਘਰੁਦਰੁਪਾਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਬੂਝੈਵੀਚਾ
ਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਲਾਹਹੈਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੂਖੁਊਪਜੈਦੁਖੁਕਦੇਨਹੋਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਈ॥
ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਪਸਰਿਰਹੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਊਤਮਹੋਈ॥ਅੰਤਰੁਸੀਤ
ਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੬॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਂਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅ
ਹਿਫਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥੭॥ਆਪਣੈਹਥਿਵਡਿਆਈਆਦੇਨਾਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸਿ
ਆਵਡਿਆਈਪਾਏ॥੮॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਸੁਣਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੂੰਆ
ਪੇਆਇਮਿਲੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਸੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕਰਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋ
ਚਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਤਿਨਬੂਝਨਪਾਇ॥੨॥ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓਨੁ
ਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋ

ਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਵਈ॥੪॥ਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਆਪਿਭਵਾਲੀ

ਦਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੂਝਨਿਵੀਚਾਰਾ॥ਭਗਤਿਭੀਓਨਾ

ਨੋਬਖਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ਗਿਆਨੀਆਨੋਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ਓਇਭੁਲਾਏਕਿਸੈਦੇਨਭੁ

ਲਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੋਈ॥੭॥ਘਰਮਹਿਪੰਚਵਰਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਸਿਨਆਵ

ਨੀਨਾਮਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੮॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈਬਾਹਰਿ

ਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਅੰਤਰਿਕਪਟਖੁਲਾਹੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥ਅੰਤ

ਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਲਏਪਾਏਰਤਨੁਵੀ

ਚਾਰਾ॥ਅੰਦਰੁਖੋਲੈਦਿਬਦਿਸਟਿਦੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਅਨੇਕਹਹਿਜੀਉਕਰੇਵਸੇਰਾ

॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾ॥੩॥ਪਾਰਖੀਆਵਥੁਸਮਾਲਿਲਈਗੁਰਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾ

ਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮੁਲੁਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੪॥ਬਾਹਰੁਭਾਲੇਸੁਕਿਆਲਹੈਵਥੁਘਰੈਅੰਦਰਿਭਾਈ॥ਭ

ਰਮੇਭੂਲਾਸਭੁਜਗੁਫਿਰੈਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੫॥ਘਰੁਦਰੁਛੋਡੇਆਪਣਾਪਰਘਰਿਝੂਠਾਜਾਈ॥ਚੋ

ਰੈਵਾਂਗੂਪਕੜੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਚੋਟਾਖਾਈ॥੬॥ਜਿਨੀਘਰੁਜਾਤਾਆਪਣਾਸੇਸੁਖੀਏਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁ

ਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੭॥ਆਪੇਦਾਨੁਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ

ਆਇਤੂੰਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੮॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਆਪੈਆਪੁਪਛਾ

ਣਿਆਸਾਦੁਮੀਠਾਭਾਈ॥ਹਰਿਰਸਿਚਾਖਿਐਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਾਸਾਚੋਭਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮਲਨਿਰਮ

ਲਾਨਿਰਮਲਮਨਿਵਾਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਪੁ

ਨਜਾਪਈਸਭਅੰਧੀਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਿਵਰਤਦੇਨਾ

ਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਨਾਮੁਹੈਨਾਮੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮੁਸੁਣੀਐਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆ

ਈ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਹਲੁਪਾਈ॥੪॥ਨਾਮੇਹੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸੁ

ਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀ

ਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥ਨਾਮੈਕੀਸਭਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮਹੁਹੀਨਾਮੁਮੰਨੀ

ਐਨਾਏਵਡਿਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵ
ਸਿਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਈ॥੮॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾ
ਇਨੀਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕ
ਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾ
ਰੀਓਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿ
ਰੁਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੩॥ਗਿਆਨੁਅਪਾਰੁ
ਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓ
ਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾ
ਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਲੁਤਨਿਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੇ
ਊਤਮਾਜਾਤਿਪਾਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਿਹੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਹੋਇ॥੭॥ਹਉਹਉਕਰਦੀ
ਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੇਸਮਾਇ॥੮॥੮॥੩੦॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਚੇਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ॥ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾਪਦੇ
ਆਗੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਰੂੜੇਰੰਗੁਲੇਤੂੰਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਜੇਰਪੈਨਾਇਹੁ
ਰੰਗੁਲਹੈਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਿਪਾਰਸਿਮਿਲਿ
ਐਕੰਚਨੁਹੋਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈ
ਭੈਭਾਇਜੋਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੩॥ਭੈਬਿਨੁਲਾਗਿਨਲਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਭੈਕਰਮ
ਕਮਾਵਣੇਝੂਠੇਠਉਰਨਕੋਇ॥੪॥ਜਿਸਨੋਆਪੇਰੰਗੇਸੋਰਪਸੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰ
ਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਿਐਸੇਰਹਹਿਜੈਸੇਪਸੁਢੋਰ॥ਜਿਨ੍ਹਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨ
ਜਾਣਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਚੋਰ॥੬॥ਇਕਿਗੁਣਵਿਹਾਝਹਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥੭॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇ
ਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੮॥੯॥੩੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਸੁਖੁ
ਤਿਸੁਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਹੈਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਨਾਮੇਵਡਿ
ਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਹੈਬਹੁਬਿਧਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਹੁਕਮੇਕਾਰਕਰਾਇਦਾਦੂਜਾਕਿ
ਸੁਕਹੀਐਭਾਈ॥੨॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆਇਹਤੇਰੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈ
ਹਿਇਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੇਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ਇਕਿਧੁਰਿਪਵਿਤਪਾਵਨਹਹਿਤੁਧੁਨਾਮੇਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਇਕਿਕੁਚਲਕੁਚੀਲਵਿਖਲੀਪਤੇਨਾਵਹੁਆਪਿਖੁਆਏ॥
ਨਾਓਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਹੈਨਸੰਜਮੀਫਿਰਹਿਉਤਵਤਾਏ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸਨੋਭਾਵਨੀਹੋ
ਏ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਇਹਸੰਜਮੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੬॥ਲੇਖਾਪੜਿਨਪਹੂਚੀਐਕਥਿਕਹਣੈ
ਅੰਤੁਨਪਾਇ॥ਗੁਰਤੇਕੀਮਤਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਹੀਸੋਧਿਤੂੰਗੁਰਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੮॥੧੦॥੩੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਚਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥ਘਰਹੀ
ਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਅਵਗਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਹ
ਰਿਵਰੁਪਾਇਆਕਾਮਣੀਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਪਿਰੁਹਦੂਰਿਨਜਾਣਨੀਦੂਜੈਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇ॥ਕਿਉਪਾਇਨਿਡੋਹਾਗਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਚੁਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾ
ਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸਿਉਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਈਆਕੂੜੁਬੋਲਿ
ਬਿਖੁਖਾਹਿ॥ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਿਆਪਣਾਸੁੰਞੀਸੇਜਦੁਖੁਪਾਹਿ॥੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਮਤੁਮਨਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਹਿ॥ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਾਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁਮੰਨਿਵਸਾਹਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਉ
ਮੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਪਿਰਸੇਤੀਅਨਦਿਨੁਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖੁਪਾਇ॥੬॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈ
ਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਮਹਲੁਨਾਹੀਡੋਹਾਗਣੀਅੰਤਿਗਈਪਛੁਤਾਇ॥੭॥ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਏਕਸੁਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਸੁਖੁਲੋੜਹਿਕਾਮਣੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥੮॥੧੧॥੩੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾ

 ਹੁਰੈਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨੁਸਦਾਹਰੀਆਵ

ਲਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਾਦੋਹਾਗਣੀਦਰਿਖੜੀਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ਜਿ
ਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਆਇਓਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋੁਕਮਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਜੇਸਚੁਜੰਮੈਸਚੁਨਾਮੁ
ਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਇਤੁਲਾਹੈਲਾਇਅਨੁਭਗਤੀਦੇਇਭੰਡਾਰ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਭੈਭਗਤਿ
ਸੀਗਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆਪਣਾ
ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖ
ਉਜਲੇਪਿਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਪਿਰੁਰਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿ
ਆਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਵਰੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਕੇਵਲਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੇਗੁਨਹਬਖ
ਸਾਇਲਇਅਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੮॥੧੨॥੩੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈਜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਗਿਆਨੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੂਰਿਹੈਸਦਾਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥ਸਦਸੁਣ
ਦਾਸਦਵੇਖਦਾਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨੀਇਕਮਨਿ
ਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਰਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਏਮਨਤੇਰਾਕੋਨਹੀਕਰਿਵੇ
ਖੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਇਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸਬਦਿਸੁਣੀਐਸਬਦਿ
ਬੁਝੀਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੈਮਹਲਿਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋ
ਭਾਨਾਮਕੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸੋਭਨਹੋਇ॥ਇਹਮਾਇਆਕੀਸੋਭਾਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਜਾਦੀਬਿਲਮੁਨਹੋਇ॥੫॥
ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮੁਏਮਰਿਜਾਹਿ॥ਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਆਇਓਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੬॥ਇਕਿ
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚਿਰਹਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੭॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਣੀਐਨਦੇਖੀਐਜਗੁਬੋਲਾਅੰਨ੍ਹਾਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਸੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈ
ਰਜਾਇ॥੮॥ਜਿਨਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨ੍ਹਾਕਦੇਨ
ਵੀਸਰੈਸੇਦਰਿਸਚੇਜਾਣੁ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਬਦੌਹੀਭਗਤਜਾ

ਪਦੇਜਿਨਕੀਬਾਣੀਸਚੀਹੋਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਇਆਨਾਉਮੰਨਿਆਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨਕਾਜਨਮੁਹੈਤਿਨ੍ਹਮੰਨੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾ
ਤਿਹੈਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਜਾਤਿਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਭੇਟਿਆਸਫਲਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਇਆਭਰੇਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਆਵਹਿਇਸੁਰਾਸੀ
ਕੇਵਾਪਾਰੀਏਜਿਨਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਤਿਨਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਭਗ
ਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧੁਰਹੁਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੫॥ਬਿਨੁਪਿਆਰੈ
ਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖੁਹੋਇਸਰੀਰਿ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਭਗਤੀਮਨਧੀਰਿ॥੬॥ਜਿਸਨੋਭਗ
ਤਿਕਰਾਏਸੋਕਰੇਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਹਿਰਦੈਏਕੋਨਾਮੁਵਸੈਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥੭॥ਭਗਤਾਕੀਜ
ਤਿਪਤਿਏਕੋਨਾਮੁਹੈਆਪੇਲਏਸਵਾਰਿ॥ਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਸਕੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥੮॥
ਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀਅਲਾਹਦੀਜਾਪੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਿਰਦੈਵਸੈਭੈਭਗਤੀਨਾਮਿਸਵਾਰਿ॥
॥੯॥੧੪॥੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਅਨਰਸਮਹਿਭੋਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਜਿਸਚੀਬੂਝਬੁਝਾਇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਬਾਵਲੇਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਇ॥
ਅਨਰਸਿਲਾਗਾਤੂੰਫਿਰਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੇਸ
ਚਿਨਾਮਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਹੀਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥੨॥ਆਪੁ
ਪਛਾਣਹਿਸਬਦਿਮਰਹਿਮਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਏਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ॥੩॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਪਾਈਐਨਾਦੁਖੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇ॥੪॥ਦੋਹਾਗਣੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਕਿਆਕਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਜਲਦੀਆ
ਫਿਰਹਿਸੇਜੈਰਵੈਨਭਤਾਰੁ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾ
ਰੀਆਅਪਣੇਸਹਿਲਈਆਮਿਲਾਇ॥੬॥ਮਰਣਾਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁ
ਖਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਹਿਜਮਦਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੭॥ਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਣੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥

੧੦ ੪੦੭ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥ਪੰਚਵਸਾ
ਏਪੰਚਗਵਾਏ॥੧॥ਇਨ੍ਹਬਿਧਿਨਗਰੁਵੁਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਦੁਰਤੁਗਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਚਧਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ਫਰਹੇਮੁਹਕਮਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ਨਾਮੁਖੇਤੀਬੀਜਹੁਭਾ
ਈਮੀਤ॥ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰੁਸੇਵਹੁਨੀਤ॥੩॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਕੇਸਭਿਹਾਟ॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾ
ਟ॥੪॥ਜੇਜੀਆਡੰਨਕੋਲਏਨਜਗਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਕਰਿਦੀਨੀਧੁਰਕੀਛਾਪ॥੫॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਲਦਿ
ਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥ਲੈਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿਆਵਹੁ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਸਿਖਵਣਜਾਰੇ॥ਪੂੰਜੀ
ਨਾਮੁਲੇਖਾਸਾਚੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੭॥ਸੋਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਸੇਵ॥ਅਬਿਚਲਨਗਰੀਨਾਨਕਦੇਵ॥
॥੮॥੧॥੩੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਪ
ਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍
ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਵਖ
ਰਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੰਗਿ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿਨਸਿਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤਰ
ਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੁੰਚਹਿਸਭਠਾਇ॥੩॥ਸਭੁਜਗੁਚਲਤਉਪੇਖੀਐਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਕਰਿ
ਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪਾਕੋਊਹੋਤਨਸਾਥਿ॥ਏਕੁਨਿਬ
ਹੁਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹਾ॥ਭੇਟਿਓਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹਾ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਰੁਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭ
ਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਰਾਸਿ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖ
ਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦ॥੮॥੨॥੧॥੩੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਬਿਰਹੜੇ ਛੰਤਾਕੀਜਾਤਿ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐ
ਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਰਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਣਾਜਾਇ॥੨॥

॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇਤਜਿਛੋ
ਡੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੋਜਨਰਾਤੇਰਾਮਸਿਉ
ਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੬॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨ੍ਹੀਚਾਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੭॥ਅੰਚਲੁ
ਗਹਿਆਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥੮॥੧॥੩॥੪੭॥ ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਪਿ
ਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇ
ਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥
੪॥ਜੋਸੁਖੁਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰ
ਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇ
ਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥੪੮॥ ॥ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁ
ਨਾਇ॥੧॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਤੇਰਾਦਿਤਾਪਹਿਰਹਿਖਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੂੰਕਰਾਵਹਿਸੋਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰੁਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਭਸੁ
ਹਾਵਣੇਪਿਆਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ
॥੬॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੭॥ਸੰਸਾਰਕੂਪਤੇਉਧਾਰਿਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨ
ਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੨੨॥੩॥੪੯॥ ॥ਮਃ੧॥੨੨॥ਮਃ੩॥੧੫॥ਮਃ੫॥੫॥੪੨॥
ਸੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆਕਾ॥੪੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਪਟੀ॥ਲਿਖੀ॥ ॥ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ
ਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨ੍ਹਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨ੍ਹਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ
॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏ
ਨਾਅਖਰਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨ੍ਹੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿ

ਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂ
ਣੈਉਜਲਾਇਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆ
ਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਂਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥
੬॥ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜ
ਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮ
ਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥੮॥ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇ
ਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨ੍ਹਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥੧੦॥
ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤੁਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿ
ਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੁਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀ
ਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥੧੨॥ਞੰਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁ
ਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐ
ਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤ
ਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨ੍ਹਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥
ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁ
ਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧੭॥ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੧੯॥ਥਥੈਥਾਨਿਥ
ਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭ
ਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀ

ਜੈਅਵਗਣਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆ
ਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੨੨॥ਙੰਙੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮ੍ਹਲਿਆ
॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉ
ਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁ
ਫਥਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥
੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲ
ਣਿਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਇਆ॥ਮਨਮੁਖ
ਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆਤ
ਬਚੇਤਾਵਿਆ॥ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕ
ਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਿਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ॥੩੦॥
ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁ
ਕਮੁਪਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾ
ਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੩੨॥ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋ
ਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀ
ਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀ
ਆ॥੩੪॥ਆਇੜੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭੁਕਿਛੁਜਾ
ਣੈਨਾਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ॥੩੫॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਪਟੀ॥ ॥ਅਯੋਅੰਙੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲੁ
ਭਇਆ॥ਰੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪੜਿਅਵਗਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥

ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰਹਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮੁਲਇਆ॥
ਛਛੈਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟਹਿਜਮਿਪਾਕੜਿਆ॥੨॥ਬਬੈਬੂਝਹਿਨਾਹੀਮੂੜੇਭਰਮਿਭੂਲੇਤੇ
ਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਓਪਾਧਾਅਵਰਾਕਾਭਾਰੁਤੁਧੁਲਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇ
ਰੀਮੂੜੇਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਤੂੰਚੀਨਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧੁਸਿਰਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਪੜੁਪੰਡਿਤਅਵਰਾਨੋਨਸਿਖਾਲਿਬਿਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਾਟੜਿ
ਆ॥੫॥ ਸਸੈਸੰਜਮੁਗਇਓਹੁਮੂੜੇਏਕੁਦਾਨੁਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾ
ਨਿਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥੬॥ ਮੰਮੈਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਪਇਆ॥ਅੰਤਰਆ

ਤਮੈਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥ ਕਕੈਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰਮਿਓਹੁਮੂੜੇਮਮਤਾਲ
ਗੇਤੁਧੁਹਰਿਵਿਸਰਿਆ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤੂੰਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਹਿਵਿਣੁਬੂਝੇਤੂੰਡੂਬਿਮੁਆ॥੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਿ
ਜਲਿਓਹੁਮੂੜੇਥਥੈਥਾਨਭਰਿਸਟੁਹੋਆ॥ਘਘੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਤੂੰਮੂੜੇਦਦੈਦਾਨੁਨਤੁਧੁਲਇਆ॥
੯॥ ਪਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੂੜੇਪਰਪੰਚਿਤੂੰਪਲਚਿਰਹਿਆ॥ ਸਚੈਆਪਿਖੁਆਇਓਹੁਮੂੜੇਇਹੁਸਿ
ਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪਇਆ॥੧੦॥ ਭਭੈਭਵਜਲਿਡੁਬੋਹੁਮੂੜੇਮਾਇਆਵਿਚਿਗਲਤਾਨੁਭਇਆ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧੧॥ ਵਵੈਵਾਰੀਆਈਆਮੂੜੇਵਾਸੁਦੇਉਤੁਧੁਵੀਸਰਿ
ਆ॥ਏਹਵੇਲਾਨਲਹਸਹਿਮੂੜੇਫਿਰਿਤੂੰਜਮਕੈਵਸਿਪਇਆ॥੧੨॥ਝਝੈਕਦੇਨਝੂਰਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾ
ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂੰਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰੁਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥੧੩॥ ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਿ
ਰਖੁਮੂੜੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹਿਪ
ਇਆ॥੧੪॥ ਗਗੈਗੋਬਿਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੂ
ੜੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਬਖਸਿਲਇਆ॥੧੫॥ ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝੁਤੂੰਮੂੜੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥
ਮਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੧੬॥ ਰਾਰੈਰਾਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਹਿਰਦੈਜਿਨ੍ਹ੍ਹਕੈ
ਰਵਿਰਹਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਰਾਮੁਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਤਿਨੀਬੂਝਿਲਇਆ॥੧੭॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥

ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾ
ਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁ
ਝਾਈਐ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮ
ਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ
ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸ
ਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇਆ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾ
ਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ
ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅ
ਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾ
ਨੋ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ
ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ
ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ
ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ
ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾ
ਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤ

ਰਾਮਾ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿ
ਲੈਮੇਲਾਇਆ॥ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਬੈਰਾ
ਗੀਚੂਕੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੪॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾ
ਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਦੂਖਬਿਸਾਰਣ
ਹਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਘੜੀਮਹਿਖੋਵੈ॥ਹੰਸਸਿਹੰਸਾਬਗਸਿ
ਬਗਾਘਟਘਟਕਰੇਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੧॥
ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ
ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਆਵਹਿਹਾਰਿਜੀਉ॥ਤੇਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਹਿਤਿ
ਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਕਾਚੂਕਾਜੋਹਰਿਲਾਗੇਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਹਰਿਫਲੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰ
ਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥
ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਹਾਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨੁਸੋਈਜ
ਨੁਪਾਵੈਜੋਨਰੁਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਓਹੁਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਆਖਿ
ਵਖਾਣੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਊਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆਧੰਧੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾ
ਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ਜੇਜੁਗ
ਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਜਰਾਨਮਰਣਾਨਰਕਿਨਪਰਣਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੂਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖ
ਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥੧॥੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੩

੪੨੧ ੧ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥
ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈ
ਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰ
ਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥ਮੈਗੁਰੁਪੂਛਿਆਆਪ
ਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪ
ੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇ
ਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿ
ਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿ
ਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥
ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈ
ਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅ
ਚੇਤਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਾਚੈਮੇ
ਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੪॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧॥ਛੰਤ॥
ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗ
ਾਰੀਸਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਆਪੁਗਵਾਇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਤਾਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜੜੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਵ
ਰੁਨਪਾਏਰਾਮ॥ਕਾਮਣਿਗੁਣੁਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਰਾਮ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿ
ਇਆਣੀਅਉਗਣਵੰਤੀਝੂਰੇ॥ਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆਹਦੂਰੇ॥ਦੇਖਿ
ਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਮਿਲਿ

ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਣਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਮਿਲੀ
ਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥
ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀ
ਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਸਾਧਨਮਨਿਅਨਦੁ
ਭਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮ॥ਸਬਦਿਅ
ਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਵਗਣਨਸੇ॥
ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਹਰਿਮਿਲਿ
ਆਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੪॥੧॥੬॥
॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਹੋ॥
ਭਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਹੈਕੇਰੀਜੋਸਹਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁ
ਸੀਨਆਵਏ॥ਭਗਤਿਭਾਵਇਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੇ
ਕਿਰਪਾਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹਿ॥
ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣ
ਏ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਏ॥ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾ
ਸੋਈਸਰਬਸੁਖਪਾਵਏ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਏ॥੨॥
ਜਹਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥
ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹ
ਹਰਿਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥ਨਾਮੁਵਿ
ਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥

ਤਿਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥ ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਜਿ ਹਉ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਹੁ ॥ ਹੋਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੇ ॥ ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਦਿੜਿਆ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥ ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥

ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਹਣੁਨ
ਜਾਈ॥ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥
ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਛੰਤੁ ॥ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥
ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਦੂਖੁਗਵਾਇਆ॥
ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤ
ਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿ
ਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾਮ॥ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰ
ਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਗਾਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛਮਿਛਾਏਜਿਉਚਕੁਕੁਮ੍ਹਿ
ਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਖਾਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿਦੁਖ ਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਖਮੁ
ਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂ
ਜੀਪੂਜੀਮਹਾਮੈਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂਜੀਚਾਂਈਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂ
ਖਸਭਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀਆਵਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਹੇ॥ਨਾਨਕਮ
ਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਆਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਭਰਿਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀਗੁਰ
ਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤਨੁਅਪਾਰਾ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਤੋਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵ
ਸਤੁਅਨੂਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
॥ਝਿਮਿਝਿਮੇਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿ
ਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥

ਫਲਤਿ ਫਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਸੁ ਫਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ਹ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹ
ਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ
ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿ
ਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁ
ਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾ
ਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਊਤਮ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ
ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ
ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮ ਧਿਆਨੁ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ
ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤ
ਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ
ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰ
ਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁ
ਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ
ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ

ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ
ਕਾਨੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ॥੩॥ ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ
ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ॥ ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ
ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁ
ਰਾਨ ਜੀਉ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ॥ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ॥
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ
॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ
ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲ
ਗਾਨ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ
ਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਰੇ॥ ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾ
ਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤ

ਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿ
ਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿ
ਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿ
ਨਿਪੀਆਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਿਸੰਗਤਿ
ਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ
॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾ
ਇਜੀਉ॥ਮੋਹਚੀਕੜਿਫਾਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਹਪ੍ਰਭੂਪਕਰਾਇ
ਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਹਪਕਰਾਈਊਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭ
ਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥
ੴਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾ
ਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨ੍ਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮ
ਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੁਖੁਹੋਈ॥
ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ॥ਮਨਿਹਰਿਵ
ਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜ
ਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰ
ਣੁਨਭਾਇਆਨੀਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅੜਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀਉ
ਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰ

ਨ੍ਰਪਲਾਵਕਾਰਿਬ੍ਰਮੇਸਰਿਅਤੁਖਪਦਾਮੂਲਾਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁ
ਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਠਿਚਲੇਸਚਦੂਕਮਾਇਜੀਉ॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤ
ਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਠਿਚਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈ
ਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਹਰਿਨਾ
ਮੈਸੀਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਰਲਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿ
ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਠਿਚਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਜੀਉ
॥੩॥ਜਗੁਉਤਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇ
ਜੀਉ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਮਰ
ਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿ
ਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾ
ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿ
ਜੋਤੁਧੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ
ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ
॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥
ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟ
ਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਆਦਿ
ਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ

 ਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇ
ਆਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ
ਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕਰ
ਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਰਵਿਆਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁਜੀ
ਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥
ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇ
ਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭਸਬਦਿਸਮਾਵੈਜਾਂਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਈਐ
ਆਪੁਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥੪॥੭॥੧੪॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੪ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿਨੇਲੋਇਣਾਮਨੁਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾ
ਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਨੁਰਾਮਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆਕੰਚਨੁਸੋਵਿੰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿ
ਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੋਭਿੰਨਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆਸਭੁਜਨਮੁਧਨੁਧੰਨਾ॥੧॥
ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆਅਣੀਆਲੇਅਣੀਆ ਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮਕੀਸੋਜਾ
ਣੈਜਰੀਆ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਆਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਆ॥੨॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦ
ਰੰਗਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸ
ਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ॥

ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਉਮਾਗਉਸਰ
ਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿ
ਲਾਜਰਖਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਆ॥੪॥੮॥੧੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਆਹਰਿਸਜਣੁ
ਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹੀ
ਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਰਸਿ
ਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਹਉ
ਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾਲੀ
॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁ
ਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈਣਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ਹਉਮੂਰਖੁਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰ
ਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛ
ਕਿਛਕੇ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾਇਆਚੂਕੇਧਕਧਕੇ॥ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆ
ਨਾਨਕੁਹਰਿਇਕੇ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਚਾਸਾਹੁਹੈਸਿਖਦੇਇਹਰਿਰਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਵਣਜਾਰਾਵਣਜੁਹੈਗੁਰੁਸਾਹੁਸਾਬਾਸੇ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿਲਿਖਾਸੇ॥੧॥
ਸਚੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀਸਭੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭਭਾਂਡੇਤੁਧੈਸਾਜਿ
ਆਵਿਚਿਵਸਤੁਹਰਿਥਾਰਾ॥ਜੋਪਾਵਹਿਭਾਂਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈ
ਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿ
ਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿ
ਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ॥੪॥ ੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੪॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪ
ਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ
ਮਿਲਿਆ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥
ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ॥ ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ
॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ
ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ॥੩॥
ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ॥੪॥ ੧੧॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁ
ਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮ

॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਦੀਓਧਾਨੁ

ਤੋ॥

ਹੋਹਰਿਤਾਣੁਨਿਤਾਣੇ॥੧॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਸੋਥਾਨੁਭਾਲਿਆਲੈਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾ
ਲਥਾਇਪਈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਿਆਤਿਨ
ਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਨਾਮਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਕਰਿਸੇਵਹਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਭੁਖਜਾਇਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਭੁਖਸਭਗਈ
ਤਿਨਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪੁੰਨੁਬੀਜਿਆਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈਹ
ਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜਿਨਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਡਿਠਾਰਾਮਰਾਜੇ
॥ਕੋਈਕਰਿਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲਗੈਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਮਿਠਾ॥ਹਰਿਦਰਗ
ਹਗੁਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇ
ਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
॥ਜਿਨਭੇਟਿਆਮੇਰਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਤਿਨ
ਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਉਤਰੈਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਦੇਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਿਤਜਪੈਹਰਿਨਾਮੁਹ
ਰਿਨਾਮਿਤਰਾਵੈ॥੧॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਾਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈਰਾ
ਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆਤਿਨਪੂਜੇਸਭੁਕੋਈ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁ
ਰੁਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਾਸੁਖੁਸਦਹੋਈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਮਿ
ਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੨॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤਿਨਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਤਿਨਕੀਨਿੰਦਾਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਸਭਦੁਸਟਝਖਮਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਭਗਤਉਪਾਇਆਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਣਾਖਸੁਦੁਸਟੁਹਰਿਮਾ

ਗਿਆ ਪੂਰਨ ਲਾਹੁ ਤੁਗਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾ
ਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧ
ਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ
ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭ
ਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉ
ਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ
ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥
ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆ
ਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥
ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥
੬ ॥ ੧੪ ॥ ਛ ॥ ੨੧ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੨੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥

॥ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਣਾਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਰਾਮ॥ਚਾਖਿਅੜਾਚਾਖਿਅੜਾਮੈਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮਹਿਵੂਠਾਸਤਿਗੁਰੁਤੂਠਾਸਹਜੁਭਇਆ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਆ
ਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਪੰਚਦੁਸਟਓਇਭਾਗਿਗਇਆ॥ਸੀਤਲਆਘਾਣੇਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਣੇਸਾਜਨਸੰਤਬਸੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀਡੀਠਾ॥
੧॥ਸੋਹਿਅੜੇਸੋਹਿਅੜੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਆਰੇਰਾਮ॥ਪਾਹੁਨੜੇਪਾਹੁਨੜੇਮੇਰੇਸੰਤਪਿ
ਆਰੇਰਾਮ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ਆਪੇਜਾ
ਞੀਆਪੇਮਾਞੀਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਿਦੇਵਾ॥ਅਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇ
ਆਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮਹਿਬੈਠਾਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥
ਨਵਨਿਧੇਨਉਨਿਧੇਮੇਰੇਘਰਮਹਿਆਈਰਾਮ॥ਸਭੁਕਿਛੁਮੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਾ
ਮੁਧਿਆਈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਖਾਈਸਹਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾ॥
ਗਣਤਮਿਟਾਈਚੂਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾ॥ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹ
ਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈ
॥੩॥ਸਰਸਿਅੜੇਸਰਸਿਅੜੇਮੇਰੇਭਾਈਸਭਮੀਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾ
ੜਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੂਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗ
ੜਾ॥ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾ॥ਸੋਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪ
ਰਧਾਨਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਂਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੪॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਣੀਰਾਮ॥ਸੁਰਿ
ਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਹਜਿਵਖਾਣੀਰਾਮ॥ਸਹਜੇਵਖਾਣੀਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣਕਮ
ਲਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥
ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਹਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀ

ਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਲਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਵਾਰੀਤਿਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ[illegible]ਸਰਣਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇਅੰਤਾਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕੇਤਕਗਾਵਾਰਾਮ॥ਤੇਰੇਚਰਣਤੇਰੇਚਰਣਧੂੜਿਵਡਭਾਗੀਪਾਵਾਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਮੈਲੁਗਵਾਈਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਹਦੂਰੇਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਮਿਟੇਦੂਖਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਿਤਰੀਐਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥੪॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪॥ਛੰਤ॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ॥ਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆਸਭਦੂਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਬਿਨਸੀਗਾਠੇ॥ਪ੍ਰਿਉਸਹਜਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੋਪਰਗਟੋਪੂਰਨੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਘਰਸਰੂਪੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀ

ਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ॥ਜਲਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀਨਾਨਕਹਰਿਮਾਤੇ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉ
ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਾਲੁਖਜੀਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਹਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈਕਬਹੂੰ
ਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨੋਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੋਜਪਿਭਰਮਮੋਹਦੁਖਡਾਰਾ॥
ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਨਾਨਕਹਰਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਮਿਲੇਨਾਰਾਇਣਆਪਣੇਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਢਾਠੀਭੀਤਿਭਰੰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰੁਸੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਧਿ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘ
ਨੇਰੇਪਤਿਤਪਾਵਨਸਾਧੂਧੂਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲੇਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾ॥੪॥੧॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ੬ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥
ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਚਨਹੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥ਅਬਉਰਝਿਓਅਲਿਕ
ਮਲੇਹਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟਰੈ॥ਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐਸੀ
ਗਾਰਹਭਿਰਸਅਰਪੀਐ॥ਜਹਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਮਪੰਥੁਭਣੀਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਡਰਪੀਐ
॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਹਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਹਰਿ
ਕੇਮਨਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਕਰੇਹੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾ
ਧੀਰੇਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਆਸਖਿਨੁਬੂੰਦਚਵੈਬਰਸੁਸੁਹਾਵੇਮੇਹੁ॥
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤੁਮੁਰਾਰੀ॥ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀ
ਜੈਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇਮਿਲੁਨਾਹਵਿਛੁੰਨੇਧਨਦੇਦੀਸਾਚੁ
ਸਨੇਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਅਨੰਤਠਾਕੁਰਕੇਹਰਿਸਿਉਕੀਜੈਨੇਹਾਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ
॥੨॥ਚਕਵੀਸੂਰਸਨੇਹੁਚਿਤਵੈਆਸਘਣੀਕਦਿਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਪ

ਰੀਤਿਚਵੈਸੁਣਾਵੀਆਮਨਹਰਿਗੁਰੀਜੀਐ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਮਨੁਨਵੀਜੈਇਕ
ਤੀਕੇਤਭਿਧਾਭੁਣਿਆ॥ਅਧਰਿਆਰਗੁਲਾਇਓਮੈਭੁਰਚਾਇਓਨਾਗੇਆਵਣਾ
ਵਣਿਆ॥ਖਿਨੁਸਾਧੁਸਰਣੀਪਵੀਐਚਰਣੀਅਪਭ੍ਰਮਸਿਮੈਤਜੁਕਿਤੀਐ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇਮਨਹਰਿਲਾਇਪਰੀਤਿਕਬਦਿਨੀਅਹੁਦੇਖੀਐ
੩॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣੀਹੀਉਡਿਵੈਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥ਜੈਸੀਤਰੁਣਿਭਤਾ
ਰਉਰਝੀਪਿਰਹਿਸਿਵੈਇਹੁਮਨੁਲਾਲਦੀਜੈ॥ਮਨੁਲਾਲਹਿਦੀਜੈਭੋਗਕਰੀਜੈਹਭਿਖੁਸੀ
ਆਰੰਗਮਾਣੇ॥
ਪਿਰੁਅਪਨਾਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਅਤਿਮਿਲਿਓਮਿਤ੍ਰਚਿਰਾਣੇ॥ਗੁਰੁਥੀ
ਆਸਾਖੀਤਾਡਿਠਮੁਆਖੀਪਿਰਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਮੋਹ
ਨਕੇਮਨਹਰਿਚਰਣਗਹੀਜੈਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥੪॥੧॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ਛੰਤ
ਸਲੋਕੁ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀਬਹੁਅਵਗਾਹਿ॥ਨਾਨਕਭੇਟੇਸਾਧਜਬਹਰਿਪਾਇ
ਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ ਛੰਤ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਅ
ਰਾਧਹਿਗਿਆਨੀਜਾਪਜਪੇ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਕਿਰਿਆਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਬੰਦ
ਨਾਕਰਿਗਵਨੁਬਸੁਧਾਤੀਰਥਹਮਜਨੁਮਿਲਨਕਉਨਿਰੰਜਨਾ॥ਮਾਨੁਖਬਨੁਤਿਨੁਪਸੂ
ਪੰਖੀਸਗਲਤੁਝਹਿਅਰਾਧਤੇ॥ਦਇਆਲਲਾਲਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਮਿਲੁਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਹੋਇਗਤੇ॥੧॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਅਵਤਾਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਰ॥ਚਾਹਹਿਤੁਝਹਿਦਇ
ਆਮਾਨਿਤਨਿਰੁਪਅਪਾਰ॥ਅਪਾਰਅਗਮਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਸਗਲਪੂਰਕਪ੍ਰਭ
ਧਨੀ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਧਿਆਵਹਿਜਖਕਿੰਨਰਗੁਣਭਨੀ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰ
ਅਨੇਕਦੇਵਾਜਪਤਸੁਆਮੀਜੈਜੈਕਾਰ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਨਾਨਕਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਮਿਲਿਉਧਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਮੀਅਨਿਕਭਾਤਿ॥
ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਨਖ੍ਯਤ੍ਰਸਸੀ
ਅਰਸੂਰਧਿਆਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਵਏ॥ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ
ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅ
ਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥
ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾ
ਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ
ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲ
ਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆ
ਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥
੧॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵ
ਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ
ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
੨॥ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸ
ਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਗ
ਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ
ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਧੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇ
ਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ

ਹਸੰਤਅਰਾਧਿਤਨਤਪ੍ਰਗਟਾਇਆਪੂਰ ਲੀਏਸਮਾਇਸੰਤਜਿਸੁਕਾ
ਇਕਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ॥ਅਨੰਦਗ੍ਰਿਹਸਮਤਾਮੰਗਲਸਭਦੁਖਵਿਸਰੀਆ॥
ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਿਏਕਤਨਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ ਸ੍ਰੀਪੈਰਗੁਜੋ
ਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਮਿਹਿਰਿਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥੪॥੩॥ ੴ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਬਿਨੁਸੰਤਨਸੇਨਾਗੁਮੈਨਜਾਵਏ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਨਗਿਨਾਨੁਸੁਸਦਹੋਰਾ
ਵਏ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਨਹਦੂਰਿ
ਸਦਾਹਜੂਰਿਠਾਕੁਰੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨੁਸਦਸਦਾ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਤੇ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਏ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਬਿਨੁਸੰਤਨਸੇ
ਨਾਗੁਮੈਨਜਾਵਏ॥੧॥ਜਾਕੈਸੰਗਾਮੁਕਤਾਕੁਤਾਕੈਆਨਦੁਘਣਾ॥ਸੁਖਵੰਤੀਸਾ
ਨਾਰਿਸੋਭਾਪੂਰਿਬਣਾ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਕਲਿਆਣੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੋਖ
ਭੂ॥ਸਰਬਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਨਹੀਊਨਾਸਭੁਕਛੂ॥ਮਧੁਰਬਾਨਿਪਿ
ਰਿਮਾਨੀਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੋਰਾ
ਮੁਕਤਾਕੁਤਾਕੈਆਨਦੁਘਣਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀ
ਸਉਚਰਨਪਖਾਲਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਜਾਣੀ
ਐ॥ਸਰਣਿਗਹੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੋਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦ
ਸੀਕਰਜੋੜਿਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈ॥ਆਉਸਖੀਸੰ
ਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨ
ਆਸਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਲਾਗਿਆ॥ਭ੍ਰਮਮੋਹੁਵਿਕਾਰ
ਦੂਜਾਸਗਲਾਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਭਾਉਵੂਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁ
ਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥
੪॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥

॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰ
ਤੇਮਿਲੈਗੋਪਾਲੁ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨ
ਉਕਰਉਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁ
ਤਿਆਗਉਤੁਮਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਭਕਰਿਮ
ਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰ
ਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰ
ਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮ
ਅਹੰਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਿਆ
ਨਤਾਲਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀ ਸਰਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰ
ਕਟਮਹਾਜੋਨ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿਮੀਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤ
ਆਇਓਬਹੁਪ੍ਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿ
ਨਾਇਓ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਜਆ
ਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੈਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾ
ਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀ
ਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾ
ਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋ
ਇਪਵਨ॥ਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਨ॥
੪॥੫॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀ
ਸਰਣਿਗਹੀ॥ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਆ

ਗੁਰਿਮਿਲਾਇਅੜਾਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਸੁ
ਆਮੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਗਣੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਗਤੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਨੁਸੰਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿਭਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾ
ਰੁਬਿਖੁਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤੁਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭ
ਰਹੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਹਿਰਹੇ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਪ
ਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਿਥਬੋਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜੈਜਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪੂ
ਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿਰ
ਹਿਆ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੋਈਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿ
ਧਿਜਨਿਕਹਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਰ
ਵਿਰਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ॥ਚਰਣ
ਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਰੇ॥ਦੂਖਭੂਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਾਠੇਪ੍ਰਗਟੁਮਗੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦੇ
ਖਿਦਰਸਨੁਇਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਨੰਦਅਨ
ਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੬॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ... ॥ਸਲੋਕੁ॥

ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉ
ਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ਛੰਤ॥ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐਚਾਮਕ
ਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾ

ਗਤਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਹਰਿਅਨਦਿਨੋ॥ਚਰਣਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਬਿਸਰੁ
ਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਰਣੋ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐਆਡੰ
ਬਰੁਬਣਿਆ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁ
ਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵਮੰਗਲਰਸਭਰੇ॥ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੂਖਭਾਗੇ
ਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਸਭਿਹਰੇ॥ਮਨਇਛਾਪਾਈਪ੍ਰਭਧਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਾਸੁਭਗ
ਣਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਸਗਲਆਨੰਦਰਸੁਬਣਿਆ॥੨॥
ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾ
ਣੀ॥ਗੁਣਗੂੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥ਭਗਤਿ
ਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆ
ਨਪੂਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀ
॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਅੜੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾ
ਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆ॥ਹਰਿ
ਚਰਣਿਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਰੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸ
ਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਗੇ॥੪॥
੧॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਉਠਿਵੰਞੁਵਟਾਊੜਿਆਤੈਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇ
ਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੜੀਆਕਿਤੁਕੂੜਿਲੋਭਾਇਆ॥ਕੂੜੇਲੁਭਾਇਆਧ੍ਰੋਹੁਮਾਇ
ਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿਬਪੁੜੈਜਿਤਿ
ਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਵੈਸੀਰਹਿਓਪੈਨਣੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁ
ਲਿਆਨਹਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਫਾਥੋਹੁਮਿਰਗਜਿਵੈਪੇਖਿਰੈਣਿਚੰਦ੍ਰਾ
ਇਣੁ॥ਸੂਖਹੁਦੂਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣੁ॥ਪਾਪਾਕਮਾਣੇਛਡਹਿਨਾਹੀਲੈ

੪੨੩ ਲੇਪਤਿਗਲਾਵਿਆ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਮੂਠਾਕੂੜੁਸੇਜਾਰਾਵਿਆ॥ਲਬਿ

ਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭਇਆਸਮਾਇਣਾ॥ਨਾਨਕਮ੍ਰਿਗਅਗਿਆਨ

ਬਿਨਸੇਨਹਮਿਟੈਆਵਣੁਜਾਇਣਾ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਓਡਾਰੀ॥

ਹਸਤੀਗਰਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾਭਇਆਖਿਨ

ਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਓ॥ਦੂਖਾਸਜਾਈਗਣਤਨਾਹੀਕੀਆਅਪਣਾ

ਪਾਇਓ॥ਗੁਝਾਕਮਾਣਾਪ੍ਰਗਟੁਹੋਆਈਤਉਤਹਿਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰ

ਬਾਝੁਮੂਠਾਮਨਮੁਖੋਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰ

ਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥ਬਲਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿ

ਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਹੋਆ

ਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਣਹਾਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥

ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਹਿਕਬਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥ਰਾਵਉ

ਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਕੰਤਸੁਆਮੀਦਿਨਸੁਰੈਣੀਰਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿ

॥ਸੰਗੇਸੋਹੰਤੀ

ਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾਇਆਦ

ਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿ

ਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀ॥੧॥ਨਸਿਵੰਞਹੁਕਿਲਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ॥ਦੂ

ਤਹਦਹਨੁਭਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨ

ਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਆਚਰਜੁਡੀਠਾਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ॥

ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖ

ਸਹਜਿਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਰਕਨਡੀਠੜਿਆਸਿਮਰਤਨਾਰਾਇ

ਣ॥ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤਭਏਪਲਾਇਣ॥ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਤਰਿਭੈਜਲੋ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੈਤਮਮਤਾਸਭਤਜੋਗ
ਤਿਕੰਠਿਲਾਏਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋਵਿੰਦਜਪਤਅਘਾਇਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਣਾ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਣਗਹੇਤਾ
ਕੇਹਾਕਾੜਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੂਅਸਾੜਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮਦੀ
ਨੇਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਿਵਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰ
ਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜਮਿਨਹੂਪਾੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇਅੜੋਸੋਆਇਓਮਾਥੈ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾ
ਇਦਾਸੋਵੇਖੀਸਾਥੈ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣਹਾਰਾਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਰਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁ
ਚਲੈਤੇਰੈਸਾਥੈ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਾਤੇ॥੧॥
ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥
ਦਾਤਾਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਭਜੁ
ਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੂਹਾਤਾਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭਪਰਖਣ
ਹਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੜੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਆਜਿਨੀ
ਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨ
ਕੀਚਰਣਕਮਲਅਧਾਰਾ॥੩॥ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀਅਸਥਿਰੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥
ਮਾਇਆਰੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਦਿਨਸੁਰੈ
ਣਿਸਮਾਲੀਐ॥ਹਰਿਏਕਬਿਨੁਕਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਭਾਉਦੁਤੀਆਜਾਲੀਐ

ਮੀਤੁਜੈਧਨੁਮਾਲੁਸਰਬਸੁਪੂਤੁਦੇਵਹੁਕਰਿਮਨਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡ
ਭਾਗਿਪਾਈਐਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਣੀ॥੪॥੧॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ [illegible] ਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿ
ਹੇਤੀਖਣਮਦਬਿਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਗਹਬਰਬਨਘੋਰਗਹਬਰਬਨਘੋ
ਰਹੇਗ੍ਰਿਹਮੂਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤ॥ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁ
ਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇ॥ਕੁ
ਲਰੂਪਧੂਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਆ
ਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁ
ਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨ
ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜਸਰੋ
ਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲਿਬੈਰਾਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ
॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗ
ਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮਇਆਦਇਆਦਇ
ਆਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀ
ਅਲਗੁੰਜਾਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪ॥
ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇਘਨਬੂੰਦਬਚਿਤ੍ਰਿਮ
ਨਿਆਸਹੇਅਲਿਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੂਖਨਾਸਨਮਿ
ਲਿਪ੍ਰੇਮੁਮਨਿਤਨਿਅਤਿਘਨਾ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭ
ਨਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪ॥ਨਾਨਕੁਜੰਪੈ

ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਠਸੰਤਾਪਾ॥ ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥ
ਤੇਰਖਿਲੇਤ੍ਰੁਸਰਣਿਆਨਾਥਤੇਮਿਲੁਝਾਤ੍ਰਿਝਾਈਲੇਪਾਨਾ॥ਸੁੰਦਰਤਨਯਿਆਨਸੁੰਦਰਤ
ਨਯਿਆਨਤੇਮਨੁਲਭਪਰੀਯਾਲਾਗੀਆਨਤੇਜਾ॥ਚਿਵਜਨਾਪਖਤਸਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾਨੁ
ਰਾਦੁਖਵਿਰੀਰਨਸਗਲਾਇਦ੍ਰਪੁਜੰਤੀਆ॥ਭਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਕਾਰੇਮਿਲੁ
ਨਤਸੇਜਸੋਹੰਤੀਆ॥ਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਾਨਾ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੧॥੧੪॥੩੪॥

ਪ॥ਮਃ੧॥੨॥ਮਃ੬੩॥੧੪॥ਮਃ੪॥੧੪॥ਮਃ੫ਤਿਸਕਾਲੁਮਝਾ॥੩੫॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ

ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਹਲਾ੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇਲਿਖੇਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ

॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ
ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ਜੇਸਉ
ਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁ
ਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥
ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁ
ਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ
॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀ
ਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿ
ਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿ
ਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰ
ਡ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇ
ਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕ
ਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸ
ਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕ
ਚੁ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਸਚੁ
ਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆ
ਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾ
ਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕ
ਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਃ੨ ॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿ
ਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾ
ਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨ

ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਵੇਗਿ ਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕ
ਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾ
ਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜ
ਮਾਲਿਆ ॥ ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ
॥ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ
ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ॥ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਰੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ
॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾ
ਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿ
ਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾ
ਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿ
ਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈ
ਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ
ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥
੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾ
ਇਆ ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਕ
ਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪ
ਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ

॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿ
ਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿ
ਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾ
ਧਰਮਦੁਆਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤ
ਨਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ॥ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ॥
॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗ
ਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁ
ਏਕੁ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾ
ਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿ
ੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾ
ਰ॥ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰ
ਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿ
ਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾ
ਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮ
ਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸ
ਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
॥ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤ
ਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾ
ਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੧
ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾ
ਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥
ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾ
ਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥

ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿ
ਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥
ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ॥ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ॥ਪੰਖੀਭਉਦੀ
ਆਲੈਨਿਨਸਾਹ॥ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ॥ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗ
ਣਤਨਅੰਤ॥ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ
॥ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ॥ਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ॥ਨ
ਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾ
ਈਐ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ॥ਜੇਲੋੜ
ਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹ
ਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ॥ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁ॥ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾ
ਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ
॥ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁ॥ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਦੇ
ਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇ
ਕਾਰ॥ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ॥ਓਇਜਿਆਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿ
ਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਸਦਾਅਨੰ
ਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨ
ਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜ
ਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈ
ਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁ

ਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿ
ਨਿਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕਮ:੧ ॥ਹਉਵਿਚਿ
ਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੁਆ॥ਹਉਵਿਚਿਦਿ
ਤਾਹਉਵਿਚਿਲਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆ
ਰੁਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥
ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀ
ਜਿਨਸੀਖੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ
॥ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈ
ਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ
॥ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧॥ਮ:੨॥ ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਹ
ਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹੁਜਾ
ਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁ
ਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁ
ਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਵਕੀਤੇਸੰਤੋਖੀਈ
ਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓ ਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇ
ਆ॥ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ॥ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾ
ਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ॥ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ
॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹ॥ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂ
ਜੰਤਾਹ॥ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀ
ਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹ॥ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ॥
ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ
ਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖ
ਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ॥ਲਖਸੂ

ਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅ
ਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਮ
ਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀ
ਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵ
ਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀ
ਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪ
ੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ॥
ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ॥ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾ
ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ॥੧॥
ਮਃ੧ ॥ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ॥ਤੇਤਾਕੜਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆਤੇਤੋਲ
ਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨ
ਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿ
ਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾਅ
ਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾ
ਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿ
ਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿ
ਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਭਗਤਤੈਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾ
ਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗ
ਣਾਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ॥ਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈ
ਧਿਆਇਦੇ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੰ
ਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇ
ਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏਖਾਰੁ॥ਕੂੜਿਕੂੜੈ
ਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ॥

ਕੂੜਿਮਿਠਾਕੂੜਿਮਾਖਿਉਕੂੜਿਡੋਬੇਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੋਕੂ
ੜੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕ
ਰੇਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐ
ਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇ
ਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇ
ਇ॥ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਣੀਐ
ਜਾਆਤਮਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਸ
ਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥
੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦਾਨੁਮਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿਲਾਈ
ਐ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛਡੀਐਹੋਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ॥ਫਲੁਤੇਵੇਹੋ
ਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨਾਦੀ
ਪਾਈਐ॥ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸਚਿਕਾਲੁ
ਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ॥ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉ
ਉਗਵੈਦਾਲਿ॥ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾ
ਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭਗ
ਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋ
ਆਸਿਕਦਾਰੁ॥ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨ
ਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿ
ਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀ
ਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿ
ਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕ
ਤੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧ ॥ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀ
ਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇ
ਈਕੇਇ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇ
ਆਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆ
ਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇ

੪੨੯

ਆ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰ
ਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾ
ਈਲਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿੑਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕ
ਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਮਃ੨ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬ
ਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸ
ਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮਃ੨
ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ॥ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾ
ਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ਮਃ੧॥ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ
॥ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੜਿਆ
ਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ॥ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀ
ਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾ
ਰੀਐ॥ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇ
ਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥਵਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ਸਤਜੁਗਿ
ਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁ
ਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਕਲਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥੧॥
ਮਃ੧ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਰਿਗੁ
ਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ॥ਨਾਨ
ਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ॥
ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬ
ਣੁਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅ
ਮਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨ੍ਹਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ਭਾਉਭਗ
ਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਦੀਆਇਨ੍ਹੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ॥ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥

॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ਸਿੰਮਲੁਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸ
ਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀ
ਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂ
ਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐ
ਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂ
ਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠੁਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾ
ਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੋਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਫੋਕਟਨਿ
ਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ
॥ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ॥ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡ
ਰਾਵਣਾ॥ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧ ॥ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁ
ਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇਘਤੁ॥ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾ
ਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾ
ਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ॥ਓਹੁਮੁਆਓ
ਹੁਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖ
ਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮ
ਣੁਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿ
ਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈ
ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥੩॥ਮਃ੧
ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤਗੁਨ
ਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀ
ਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾ
ਣੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ਸੋਸੇਵਕੁ
ਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇ
ਸੀ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥

॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ

ਡੂ।ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ।ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾ
ਹਿ।ਨਾਨਕਹੰਸਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ।੨।ਮਃ੧ ।ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂ
ਜੈਲਗੈਜਾਇ।ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ।ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿ
ਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ।ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ।੩।
।ਪਉੜੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆ
ਈਆ।ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿਵਸਾਈਆ।ਕਰਿ
ਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ।ਸਹਿਤੁਠੈਨ
ਉਨਿਧਿਪਾਈਆ।੧੮। ।ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ।ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ
।ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇ।ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋਕੁ।ਕੁ
ਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ।ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁ।
ਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ।ਤਾਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ।ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ
।ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸਖਾਹਿ।ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ।
੧।ਮਃ੧ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁ।ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁ
ਚਲੈਰਾਹੁ।ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ।ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿ
ਰਾਜਾਨੁ।ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ।ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ।
ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ।
੨। ।ਪਉੜੀ। ।ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ।ਕੀਤਾਆਪੋਆਪ
ਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ।ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ।ਮੰਦਾਕਿ
ਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ।ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ।੧੯। ।ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ।ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ।ਫਿਕਾਦਰ
ਗਹਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਹਿ।ਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ।੧।ਮਃ੧
ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ
।ਜਿਨਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ।ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ
।ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ।ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹ
।ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ।ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇ
ਲੁ।ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ।੨। ।ਪਉੜੀ। ।ਆਪੇਹੀਕਰ

੪੩੧

ਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ਜੋਆਇ
ਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿ
ਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈ
ਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋ
ਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾ
ਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾ
ਸਮਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨ
ਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀ
ਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰਿਘਾਲੀਐ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀ
ਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾ
ਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਜੋਜੀਇ
ਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥
ਮਃ੨ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾ
ਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀ
ਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੩॥ਮਃ੨ ॥ਨਾਲਿ
ਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥੪॥
ਮਃ੨ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ
॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ॥ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀ
ਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ॥ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏ
ਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁ
ਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿਆਪ
ਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮਃ੨ ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀ
ਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕ
ਰਾਏਮਾਰ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿ

ਨਉਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨ੍ਹੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥

ਸੋਦਰ ਨਾਉ ॥੬॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ਆਸਾ ਕੇ ॥੨੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੪੨॥

ਪਟੀਆ ॥੨॥ ਛੰਤ ਆਸਾ ਕੇ ॥੨੫॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਆਸਾ ਕਾ ਕੁਲ ਜੋੜ ॥੨੧੨॥ ਸਭੁ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾਂ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥

ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹ

ਫਿਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਤੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲਉ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਾਇ ॥੩॥
ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨ
ਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ
॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁ
ਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥
੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥
ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂ
ਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ
ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕ
ਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿ
ਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ
ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ
॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ
ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ
ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆ
ਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ
ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ
ਮਰਨਾ ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾ
ਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ

॥ ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈ
ਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾ
ਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਰੂ
ਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪ
ਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਆ
ਸਾ ॥ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ
ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ
ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥ ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥
੩॥ ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇ
ਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣਾ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ
ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਤੈ
ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ
ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅ
ਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥
ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ
ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ
ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ
ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁ
ਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ

੪੩੩

ਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ
ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀ
ਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥ ਤੁਕੇ

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇਇਕਤੁਕੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible] ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇ
ਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿ
ਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ਇਸੁ
ਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਉਤਰੇਤੀ
ਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ॥ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁਪੈਸੂਤਾ॥੧॥
ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੂਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜੁ॥੨॥ਕਥਨੀ
ਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਪੰਚਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥ਸੁਤੁਅਪ
ਰਾਧਕਰਤਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾ
ਹੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਭੀ
ਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉ
ਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀ
ਰਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ॥ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰ॥੧॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾ
ਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥
ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਤੁਕੇ ॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥

ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁ

ਡਾਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਢਿ

ਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥

ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇ

ਮੁਖਿਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮ

ਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ॥ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪ

ਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਿਛੁਤਪੁਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਬਿ

ਰਧਿਭਇਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੰਬਲਇਓ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਸੂਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਿਹਥਵਾਰਿਕਰੈ॥ਆਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹ

ਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਫਿਰੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰ

ਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉ

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁ

ਪਾਇਓਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲਿਓ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁ

ਅਨੁਧਨੁਕਛੂਐਲੈਨਗਇਓ॥ਆਈਤਲਬਗੋਪਾਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰ

ਛੋਡਿਚਲਿਓ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ ॥ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਹੂ

ਪਲਘਨਿਵਾਰਾ॥ਕਾਹੂਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖ

ਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕ

ਜੁਮਾਟੀਗੂੰਧੀਬਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ਕਾਹੂਮਹਿਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂ

ਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ਸੂਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਹੈਧਨੁ

ਮੇਰਾ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨੁ

੪੭੪ ਭ੍ਰਿਤਸੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਆਗਿਆਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾ
ਨੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ॥ਚਿਰਗਟ
ਫਾਰਿਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓਤਰੀਤਾਗਰੀਛੂਟੀ॥੫॥੩॥੧੬॥ਆਸਾ॥ਹਮਮਸਕੀ
ਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਲਹਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁ
ਨਹੀਫੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਜਾਧਰੈਨਿਵਾਜ
ਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੋਈ॥ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥
ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈ॥ਪਾਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸ
ਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮ
ਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਫੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਉਹੋਇਭਿਸਤਸਰੀ
ਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾਨਾਤਾਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਭਿਸ
ਤਛੋਡਿਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ॥ਗਗਨਨਗਰਿਇ
ਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸੁਲੇ
ਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਤੇਕਹਾਗਏ॥ਦੇਹੀਕੇਸੰਗਿਰਹਤੇ॥ਸੁਰਤਿਮਾਹਿ
ਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਕਹਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਕਹਾਗਇਓਜਿਨਿ
ਇਹੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾ॥ਸਾਖੀਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹੀਉਪਜੈਖਿੰਚਿਤੇਜੁਸਭੁਲੀਨਾ॥੨॥
ਸ੍ਰਵਨਨਬਿਕਲਭਏਸੰਗਿਤੇਰੇਇੰਦ੍ਰੀਕਾਬਲੁਥਾਕਾ॥ਚਰਨਰਹੇਕਰਢਰਕਿਪਰੇਹੈਮੁ
ਖਹੁਨਨਿਕਸੈਬਾਤਾ॥੩॥ਥਾਕੇਪੰਚਦੂਤਸਭਤਸਕਰਆਪਆਪਣੈਭ੍ਰਮਤੇ॥ਥਾਕਾ
ਮਨੁਕੁੰਚਰਉਰੁਥਾਕਾਤੇਜੁਸੂਤੁਧਰਿਰਮਤੇ॥੪॥ਮਿਰਤਕਭਏਦਸੈਬੰਦਛੂਟੇਮਿਤ੍ਰਭਾਈ
ਸਭਛੋਰੇ॥ਕਹਤਕਬੀਰਾਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਜੀਵਤਬੰਧਨਤੋਰੇ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਆਸਾ
॥ਸਰਪਨੀਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬਲੀਆ॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਛਲੀਆ
॥੧॥ਮਾਰੁਮਾਰੁਸ੍ਰਪਨੀਨਿਰਮਲਜਲਿਪੈਠੀ॥ਜਿਨਿਤ੍ਰਿਭਵਣੁਡਸੀਅਲੇਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ
ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪ
ਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ
ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ
ਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀ
ਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾ
ਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁ
ਧਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾ
ਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋ
ਟੁ ਸਮੁੰਦੁ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ
ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ
ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥
ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾ
ਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥
ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁ
ਨਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ
ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿਸ
ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘ
ਰਿ ਆਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥

ਬਾਣੀਜਚਉਪਦੇਤਥਾਪੰਚਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਤਿਪਦੇ੮ਦੁਤੁਕੇ੭ਇਕਤੁਕਾ੧॥ ॥ਬਿੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡੁਕੀਆਅ
ਗਨਿਕੁੰਡਰਹਾਇਆ॥ਦਸਮਾਸਮਾਤਾਉਦਰਿਰਾਖਿਆਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੇਕਉਲੋਭਿਲਾਗੇਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜੁਨਾ
ਹੀਬੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਰਿਕਤੇਬਿਰਧਿਭਇਆਹੋਨਾਸੋਹੋਇਆ॥ਜਾਜਮੁ
ਆਇਝੋਟਪਕਰੈਤਬਹਿਕਾਹੇਰੋਇਆ॥੨॥ਜੀਵਨੈਕੀਆਸਕਰਹਿਜਮੁਨਿਹਾਰੈਸਾ
ਸਾ॥ਬਾਜੀਗਰੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਪਾਸਾ॥ ੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ॥
ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁਪੁਨਰਪਿਕਰਿਹਉਪਾਚਉਤਤਬਰਾਤੀ॥ਰਾਮਰਾਇਸਿਉਭਾਵਰਿਲੈਹ
ਉਆਤਮਤਿਹਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੧॥ਗਾਉਗਾਉਰੀਦੁਲਹਨੀਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ਮੇਰੇਗ੍ਰਿਹ
ਆਏਰਾਜਾਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਭਿਕਮਲਮਹਿਬੇਦੀਰਚਿਲੇਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨਉਚਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਇਸੋਦੂਲਹੁਪਾਇਓਅਸਬਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨ
ਕਉਤਕਆਏਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਜਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੋਹਿਬਿਆਹਿਚਲੇਹੈਪੁਰਖਏਕਭ
ਗਵਾਨਾ॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡ
ਰਉਰੇ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਨਨਦਗਹੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਹਿਜਰਉਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਮਤਿਬਉ
ਰੀਮੈਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥ਕਿਨਬਿਧਿਰਹਨਿਰਹਉਰੇ॥ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਨਹੀਪੇਖਉਇਹੁ
ਦੁਖੁਕਾਸਿਉਕਹਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕਰੈਲਰਾਈਮਾਇਆਸਦਮਤਵਾਰੀ॥
ਬਡੇਭਾਈਕੈਜਬਸੰਗਿਹੋਤੀਤਬਹਉਨਾਹਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਕੋਝਗਰਾ
ਝਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ
੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ॥ ਹਮਘਰਿਸੂਤੁਤਨਹਿਨਿਤਤਾਨਾਕੰਠਿਜਨੇਊਤੁਮਾਰੇ॥ਤੁਮਤਉਬੇਦਪੜ
ਹੁਗਾਇਤ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਹਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਨਾਰਾਇਨਹਿਰਦੈਬ
ਸਹਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੂਛਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਮਗੋਰੂਤੁਮਗੁਆਰਗੁਸਾਈਜਨਮਜਨਮਰਖਵਾਰੇ॥ਕਬਹੂੰਨਪਾਰਿਉਤਾਰਿ

ਰਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੈ॥੨॥ਤੂੰਬਾਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਬੂਝਹੁਮੋਰਗਿ
ਆਨਾ॥ਤੁਮ੍ਤਉਜਾਚੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇਹਰਿਸਉਮੋਰਧਿਆਨਾ॥੩॥੪॥੨੬॥
ਆਸਾ॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਐਸਾਸੁਪਨੇਜੈਸਾਜੀਵਨੁਸੁਪਨਸਮਾਨੰ॥ਸਾਚੁਕਰਿਹਮਗਾ
ਠਿਦੀਨੀਛੋਡਿਪਰਮਨਿਧਾਨੰ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੋਹਹਿਤੁਕੀਨ੍॥ਜਿਨਿਗਿ
ਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨ੍॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਉਰਝੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ॥
ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨਿਲਾਗਿ॥੨॥ਕਰਿਬਿਚਾਰੁਬਿਕਾਰਪ
ਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰਨਸੋਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀਅਨਾਹੀਕੋਇ॥
੩॥੫॥੨੭॥ਆਸਾ॥ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਨਿਰੂਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾ
ਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥
ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਲੈਜਾਰੀਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਗਾਗਰਿਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਹੈਪੁਰਾਨਾਗਇਆਭਰਮੁਸਭੁਛੂ
ਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈ
ਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ਆਸਾ॥ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈ
ਅਲਹੁਸੁਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝਖਮਾਰੈ
॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉ
ਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪ
ਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲਘਟ
ਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥
੨੯॥ਆਸਾ॥ਤਿਪਦੇ॥ਇਕਤੁਕਾ॥ਕੀਓਸਿੰਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵ
ਨੁਗੁਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮੁਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿ

 ਜੈਸੀ ਮਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ ॥

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨੁ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥

ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਭਲੀ ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ॥ ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥

ਆਸਾ ॥ ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥ ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥ ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥ ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੂ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ਆਸਾ ॥ ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥

ਆਸਾ ॥ ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨੑਾਂ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥ ਸੂਤੈ ਸੂਤੁ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥

ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੩੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥

ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ
ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵ
ਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥ ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥
ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣ
ਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥ ਆਸਾ ॥ ਆਸਾ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥
ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ
ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥
੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਸੁਇਨੇ
ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋ
ਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥ ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰ
ਨਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇ
ਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥
ਆਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮ
ਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇ
ਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥ ਸੰਤਹ
ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿ
ਨਾਸ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ
ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰ

ਨ

ਨਪਾਪਅਸੋਚ॥ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗਤਿਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅਜੰ
ਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਇ॥ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਛੁਨਚਲੈ
ਉਪਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਆਨ॥ਭਗ
ਤਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ਸੰਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗ
ਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥਾਰ
ਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁਸੰਤ
ਚਓਲ੍ਹਗਓਲ੍ਹਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲਖਾ
ਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ॥ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰ
ਤਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਬਾਸਾ॥
ਨੀਚਰੂਖਤੇਊਚਭਏਹੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਹਮਅਉਗਨਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸਪੀਅਲਹ
ਮਬਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮਖੀਰਾ॥੨॥
ਜਾਤੀਓਛਾਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾ
ਰਾ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਤਨੁਭਇਓਛਿਨੁਛਿਨੁ॥ਪ੍ਰੇਮੁਜਾਇਤਉਡਰਪੈ
ਤੇਰੋਜਨੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰਬਿੰਦਭਵਨਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮਈਆ
ਧਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆਧਨੁ॥ਤਾਮਹਿਮਗਨਹੋਤਨਤੇਰੋ ਜਨੁ॥
ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨੁ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਛੂਟਿਬੋਕਵਨਗੁਨ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਨਗਏਨਿਸਤਰਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮ
ਕਬੀਰਉਜਾਗਰ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾਟੇਕਾਗਰ॥੧॥ਨਿਮਤਨਾਮਦੇਉਦੂਧੁਪੀਆਇਆ॥ਤਉ
ਜਗਜਨਮਸੰਕਟਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਜਨਰਵਿਦਾਸਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਇਉਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨ
ਰਕਨਹੀਜਾਤਾ॥੩॥੫॥ ਆਸਾ॥ਮਾਟੀਕੋਪੁਤਰਾਕੈਸੇਨਚਤੁਹੈ॥ਦੇਖੈਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਦਉ
ਰਿਓਫਿਰਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਛੁਪਾਵੈਤਬਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈ॥ਮਾਇਆਗਈਤਬਰੋਵ

ਨੁਲਗਤੁਹੈ॥੧॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਰਸਕਸਹਿਲੁਭਾਨਾ॥ਬਿਨਸਿਗਇਆਜਾਇਕਹੂੰਸਮਾਨਾ

॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਬਾਜੀਜਗੁਭਾਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸਉਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥੩॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ॥

ਬਾਣੀਭਗਤਧੰਨੇਜੀਕੀ॥ ॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜਨਮਬਿਲਾਨੇਤਨੁਮਨੁਧਨੁਨਹੀਧੀਰੇ॥
ਲਾਲਚਬਿਖੁਕਾਮਲੁਬਧਰਾਤਾਮਨਿਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਹੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਫਲਮੀਠਲ
ਗੇਮਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾਨਿਆ॥ਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਢੀਅਨਭਾਂਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਤਾ
ਨਿਆ॥੧॥ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਫੰਧਪਰੇ॥ਬਿਖੁਫਲਸੰਚਿ
ਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਪ੍ਰਭਮਨਬਿਸਰੇ॥੨॥ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸੁਗੁਰਹਿਧਨੁਦੀਆਧਿ
ਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏਕਮਏ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖੁਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭ
ਏ॥੩॥ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆਧ
ਰਣੀਧਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ੫
॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀਣਾ॥ ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇ
ਓਲਖੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾ
ਜੋਲਾਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀਯਗਹੀਰਾ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀ
ਮਾਇਆ॥ਪਰਗਟੁਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾ
ਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਨਿ
ਆ॥੩॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁਸਾਈਆ
ਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਧੰਨੇਜੀਕੀ॥ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਯਾਲ
ਦਮੋਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿੰਡੁਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾ॥

ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਕੁੰਭੀ ਜਲ ਮਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥

ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜੁਮਲਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥੩੮॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੇ ॥੫॥ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੇ ॥੬॥ ਧੰਨੇ ਜੀਉ ਕੇ ॥੩॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੇ ॥੨॥

ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੫੪॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧ ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀਚਨਣਾਠੀਆਜੇਮਨੁਉਰਸਾਹੋਇ॥ਕਰਣੀਕੁੰਗੂਜੇਰਲੈਘਟਅੰਤਰਿਪੂਜਾਹੋਇ॥੧॥ ਪੂਜਾਕੀਚੈਨਾਮੁਧਿਆਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪੂਜਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਰਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨੁਧੋਵੈਕੋਇ॥ਜੂਠਿਲਹੈਜੀਉਮਾਜੀਐਮੋਖਪਇਆਣਾਹੋਇ॥੨॥ਪਸੂਮਿਲਹਿਚੰਗਿਆਈਆਖੜੁਖਾਵਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਹਿ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਕਰਮਕਰੇਹਿ॥੩॥ਨੇੜਾਹੈਦੂਰਿਨਜਾਣਿਅਹੁਨਿਤਸਾਰੇਸੰਮ੍ਹਾਲੇ॥ਜੋਦੇਵੈਸੋਖਾਵਣਾਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚਾਹੇ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਿਕੰਠਿਸਵਾਰਿ॥ਤਾਕੋਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਣਾਆਵਤਜਾਤਰਹੈਗੁਬਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਬਿਸਰਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜਾਕੇਤ੍ਰਿਭਵਣਿਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਮਨਮੁਖਿਰੈਣਿਅੰਧਾਰਿ॥੨॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋਚਨਕਿਆਹੇਰੈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਝਗਰੁਨਿਬੇਰੈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਬੇਅੰਤਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਪਦੇ ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ਜਿਤੁਕੰਮਿਹਰਿਵੀਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥੧॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿਦਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਇਕੁਸਹਜੁਉਪਜਿਆਵੇਖੁਜੈਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇਆਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਈ॥੨॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਨ

ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩

ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ
ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ
ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾ
ਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾ
ਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ
ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ
ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪ
ਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
॥੨॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ
ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ
ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ
॥੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ
ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ

ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾ
ਮਤਿਨਿਹਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਮਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿ
ਪੀਵਤਰਹਹਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਇਤ
ਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫਲੁਪਾਏਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨ
ਹੋਵਈਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰੂਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਹੁ
ਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਦਰੀਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈਅਪਣਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩
॥ਪੰਚਪਦੇ॥ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਤਿਊਪਜੈਤਾਇਹ
ਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤੂੰਸੁਣਿਰੇਮਨਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਇਹਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਂਭ
ਰਮੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਇਤੂਕਿਲਵਿਖਹੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਭੂ
ਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਥਕਰਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਹੈਸੋਝੀਕਿਛੂਨ
ਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ ਇਹੁਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਰ
ਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿਆਏਕੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਪੰਡਿਤਸੁਣਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਹਰਿ
ਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੂੰਤਾਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਂਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰ
ਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਤੂੰਨਬੁਝਹੀਤਾਂਫਿਰਹਿਬਾਰੋਬਾਰ॥ਸੋਮੂਰਖੁਜੋਆਪੁਨਪਛਾ

ਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥ ਸਭੋ ਜਗਤੁ ਡਰਾਇਆ ਡਰਣਾ ਕਰਣੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥ ॥੭॥੯॥੨॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

੪੪੧ ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇ
ਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇ
ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾ
ਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਿਮਾਰੇ॥ਸੇਕੂਕ
ਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲ
ਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾ ਮਨੁਲਾਵਹੁਹਉਅ
ਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐ
ਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੇਲੀਦਰਗਹਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇ
ਤੀਪ੍ਰਭਿਲੋਚਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਕਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖੁਖਾਵੈਮੁਖੁਫੀਕਾਥੁਕਥੂਥੂਮੁਖਿ ਪਾਈ
॥੩॥ ਜੋਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁ
ਸਾਬਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲਏਗਲਿਲਾਈ॥੪॥੪॥ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੋਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆ॥
ਹਮਹੋਵਹਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜਿਨਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ
॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾਇਆ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਗੁਰਕੇਸਿਖ
ਭਾਈਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾ
ਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਜਿਨ੍ਹਵਚਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੇਸਿ

ਖਾਧਾ ਅਗੇ ਤਰੀ ਨਿਰਧਾਣੀ ਨਿਰਧਾਨੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ
ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰ
ਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾ
ਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ
ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁ
ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥
ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਦਾ
ਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸਭਨਾ
ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ
ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉ
ਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਗ

ਤਿਸੈਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਤਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਲਿਦੁਲਾਈ॥੫॥੯॥ ੨੭॥੯ ॥੧੬੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁ
ਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿ
ਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸਿਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥
ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾ
ਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥
੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬ
ਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾ
ਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇ
ਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖ
ਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਸਗਲੀ॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰ
ਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆ
ਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥੨॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਿਮ
ਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਾਟਿਆਇਓਘ

ਰਿ ਪੂਤਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾ
ਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨ
ਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥ ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ
ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋ
ਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੋ ॥੧॥ ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀ
ਸ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ
ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥
ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥ ਭਵਰੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵ
ਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿ
ਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ
ਜਾਤ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ
ਨ ਆਤ ॥ ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ
ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾ
ਸ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥ ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੁ ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ
ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰ

ਮਨੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੋਈਭਲਮਾਨੈਐਸੀਭਗਤਿ
ਕਮਾਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰ
ਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੂੰਜਾਤਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥
ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿ
ਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿ
ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਿਨਿਭਉਸਾ
ਗਰੁਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬ੍ਰਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿ
ਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥
ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਊਤਮੁਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਇਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿ
ਆਕੇਬਿੰਜਨਤਾਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥
ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮ੍ਹਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈ
ਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥੪॥੬॥੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ੨ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾਊਹਾਛੋਡਿਧਰਨਿਮ
ਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰ ਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭ
ਮਿਥਿਆਲੋਭਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਾਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬ
ਨਿਓਹੈਉਨ੍ਹਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰਸਿਆ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਰੂਪਾ
ਦਾਮਾ॥ਭਾੜੀਕਉਓਹੁਭਾੜਾਮਿਲਿਆਹੋਰੁਸਗਲਭਇਓਬਿਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਥ
ਸੰਬਾਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥੪॥
ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖਰਾਜਾਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹੁਮੈ

ਨਆਵੈਜਾਈ॥੫॥੧॥੭॥ ੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਪਦੇ॥ਘਰੁ ੨ ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿਵਾਸਾਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨਸਿਨਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜਪਿ
ਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਮਾਤਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹੁਮਾਹਿਨਿਰਾਲਾ
ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਸਗਲਜੁਗਤਿਬਣਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥੧॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ੨
ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਨਮ
ਸਕਾਰੋ॥ਬਰਨੁਜਾਤਿਕੋਊਪੂਛੈਨਾਹੀਬਾਛਹਿਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋ
ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਰਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁ
ਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਕਬੀਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚੰਮਿ
ਆਰੋ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹੈਨਾਹੀਕੋਊਬੂਝਨਹਾਰੋਜਾਨੈਕਵਨੁ
ਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸਕਾਹਿਗਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਮ
ਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਕਥਨਰਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ
ਭਗਤਾਆਪੇਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਪੇਖਿਓਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਾ
॥੨॥੩॥੧੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪਜਨਕਉਕਛੂ
ਨਆਇਓ॥ਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਤਹਤਹਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋ
ਭਗਤਿਬਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਾਡਲਾਡਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤ
ਨਜਨਿਗਾਇਓ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨਸੁਖੁਪਾਇਓ॥੨॥੪॥੧੨॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦਿਨੁਰਾਤੀਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥ਸੰਤਸੇਵਾਕਰਿ
ਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿਆਗਿਮਾਨੁਹਾਠੀਲਾ॥੧॥ਮੋਹਨੁਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰਾਗੀਲਾ॥ਬਾਸਿਰਹਿਓਹੀਅਰੇ
ਕੈਸੰਗੇਪੇਖਿਮੋਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈ
ਮਨਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਮਿਲਬੇਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੫॥
੧੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ॥
ਤੀਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀ
ਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿ
ਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਾਸਗਲਭਵਨਲਪਟਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧਤੇਭਾਗੀਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗ
ਹੀ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰੁਅ
ਪਨਾਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਠਾਕੁਰਹੋ
ਏਆਪਿਦਇਆਲ॥ਭਈਕਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੁਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾ
ਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆਉਧਾਰੁ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲਨੁਹੈਥੋਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈ
ਭੋਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓਤੁਮਰਾਧੋ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮਾਰਾਜੋਰਾ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੮॥੧੬॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥ਮਨਕਉ
ਇਹਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤੁਸਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿ
ਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀ
ਇਹਠਹਰਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੯॥੧੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ
ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ
ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪ
ਰੀ ॥ ਅਚੇਤ ਇਆਣੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ
ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ
ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੧॥੧੯॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥
ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ
ਹੋਰ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ
ਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾ
ਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੨॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵ
ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ
ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ
ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੩॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ
ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ
ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥

 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੇ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥੨॥੧੪॥੨੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੫॥੨੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੬॥੨੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੭॥੨੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੮॥੨੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ [illegible]

ਚਉਪਦੇ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੧॥ ਚਿੰਤਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਰਾਧਿ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਲਿ
ਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
ਕੋਇ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ
ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆ
ਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ॥੪॥
੧॥੨੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰ
ਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰ
ਾਧਿ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰ
ਕਾ ਤੂਟਿ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇ
ਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦ
ਅਕਥ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ
ਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ

ਕੀਮਤਿਨਹੀਬਿੰਦਰਮਣੰਕਹੀਨਜਾਇਮਜਾਲਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਪਲੇਭੈਮੋਹਿਮੂਠੇਸਦਾਆਵਾਗਵਣਾ॥
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੋਪਾਲਸਿਮਰਣਮਿਟਤਜੋਨੀਭਵਣਾ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਰਰਿਦਤੀਨਿਤਾ
ਪਜਲੰਤ॥ਜਪਿਰਾਮਰਾਮਾਦੁਖਨਿਵਾਰੈਮਿਲੈਹਰਿਜਨਸੰਤ॥੪॥ਸਰਬਬਿਧਿਭ੍ਰਮਤੇਪੁਕਾਰਹਿਕਤ
ਹਿਨਾਹੀਛੋਟਿ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਕੇਦ੍ਰਿੜੁਗਹੀਨਾਨਕਓਟ॥੫॥੪॥੩੦॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥ਗੁਣਰਮਣਸ੍ਰ
ਵਣਅਪਾਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨਹੋਤਬਿਓਗੁ॥੧॥ਮਨਚਰਣਾਰਬਿੰਦਉਪਾਸ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੰਤ
ਸਿਮਰਣਿਕਾਟਿਜਮਦੂਤਫਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤ੍ਰੁਦਹਨਹਰਿਨਾਮਕਹਨਅਵਰਕਛੁਨਉਪਾਉ॥
ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਨਾਨਕਨਾਮਸੁਆਉ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕੋਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖਰਾਇ॥ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੇਭੈਭ੍ਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪ੍ਰ
ਭਗਾਇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੇਹਰਿਚਰਨੀਵਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਭਏਸਾਧ
ਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦੈਆਲਾ॥
ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸਭਉਧਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਚਰਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਓ
ਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭਸਾਥਿ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਦੇਰਾਖਿਓਹਰਿਹਾਥ॥੪॥੨॥੩੨॥੭॥੩੨॥
ਜੁਮਲਾ੪੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰ
ਬਸੀਅਲੇਬਰਜਤਚੋਰੀਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਹਦਸਮਾਲਰਖੈਜੋਨਾਨਕਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈ॥੧॥
ਚੇਤਹੁਬਾਸੁਦੇਉਬਨਵਾਲੀ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਜਪਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਰਧਮੂਲਜਿ
ਸੁਸਾਖਤਲਾਹਾਚਾਰਿਬੇਦਜਿਤੁਲਾਗੇ॥ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿ

ਵਜਾਗੋ॥੨॥ਪਾਰਜਾਤੁਘਰਿਆਗਨਿਮੇਰੈਪੁਹਪਪਤ੍ਰਤਤੁਡਾਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਿਰੰਜ
ਨਸੰਭੂਛੋਡਹੁਬਹੁਤੁਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਵੰਤੇਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਛੋਡਹੁਮਾਇਆਜਾਲਾ॥
ਮਨਿਬੀਚਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਕਾਲਾ॥੪॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਕਥੀਅਲੇ
ਸੋਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈਰੋਗੀ॥ਤਿਸੁਕਾਰਣਿਕੰਮੁਨਧੰਧਾਨਾਹੀਧੰਧੈਗਿਰਹੀਜੋਗੀ॥੫॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜੀਅਲੇਲੋਭੁਮੋਹੁਤਿਸਮਾਇਆ॥ਮਨਿਤਤੁਅਵਿਗਤੁਧਿ
ਆਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਦਾਤਿਕਥੀਅਲੇ
ਸੇਤਬਰਨਸਭਿਦੂਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾਦੰਜਾਗਤਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੭
॥ਮਹਾਗੰਭੀਰਪਤ੍ਰਪਾਤਾਲਾਨਾਨਕਸਰਬਜੁਆਇਆ॥ਉਪਦੇਸਗੁਰੂਮਮਪੁਨ
ਹਿਨਗਰਭੰਬਿਖੁਤਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧
ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਦਾਤੇਤਾਕੇਅੰਤਨਪਰਹਿਸੁਮਾਰ॥ਜੈਸੀਭੂਖਹੋਇਅਭਅੰਤਰਿਤੂੰਸਮਰਥੁਸ
ਚੁਦੇਵਣਹਾਰ॥੧॥ਐਜੀਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਅਧਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀ
ਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥ਜਲੁ
ਥਲੁਧਰਣਿਗਗਨੁਤਹਨਾਹੀਆਪੇਆਪੁਕੀਆਕਰਤਾਰ॥੨॥ਨਾਤਦਿਮਾਇਆਮਗਨੁਨਛਾਇ
ਆਨਾਸੂਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿਲੋਚਨਅਭਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸਾਰ॥੩॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਰ॥ਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤੂੰਪ੍ਰ
ਭੁਦਾਤਾਦਾਤਿਕਰੇਅਪੁਨੈਬੀਚਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਭੰ
ਡਾਰ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਕਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰੈਨਿਹਾਰ॥੫॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਤਰਿਜਾਚ ਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਜਾਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਜੈਸੀਪਿਆਸਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਤੈਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਰ॥੬॥ਬਡੇਭਾ
ਗਗੁਰੁਸੇਵਹਿਅਪੁਨਾਭੇਦੁਨਾਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁਰਾਰ॥ਤਾਕਉਕਾਲੁਨਾਹੀਜਮੁਜੋਹੈਬੂਝਹਿ
ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥੭॥ਅਬਤਬਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਪਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀ
ਜੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥

੪੪੧

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਤਜਿਭ੍ਰਮਿਨਿਰਮਲੁਮਨੁਇਸਨਾਨੀਮਜਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਜਨਸੰਗਤਿਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਣੀ॥੭॥ਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਅਗੰਮਤਰੋਵਰੁਹਮਪੰਖੀਤੁਝਮਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਦੀਜੈ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥੮॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਰਾਧਿਤੰਸਚੁਪਿਆਸਪਰਮਹਿਤੰ॥ਬਿ
ਲਲਾਪਬਿਲਲਬਿਨੰਤੀਆਸੁਖਭਾਇਚਿਤਹਿਤੰ॥ਜਪਿਮਨਨਾਮਹਰਿਸਰਣੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗ
ਰਤਾਰਿਤਾਰਣਰਮਨਾਮਕਰਿਕਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਮਨਮਿਰਤਸੁਭਚਿੰਤੰਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਰਮਣੰ॥
ਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨੰਹਰਿਨਾਮਮਨਿਰਮਣੰ॥੨॥ਚਲਚਿਤਵਿਤਭ੍ਰਮਾਭ੍ਰਮੰਜਗੁਮੋਹ
ਮਗਨਹਿਤੰ॥ਥਿਰੁਨਾਮਭਗਤਿਦਿੜੰਮਤੀਗੁਰਵਾਕਿਸਬਦਰਤੰ॥੩॥ਭਰਮਾਤਿਭਰਮੁਨਚੂਕਈ
ਜਗੁਜਨਮਿਬਿਆਧਿਖਪੰ॥ਅਸਥਾਨੁਹਰਿਨਿਹਕੇਵਲੰਸਤਿਮਤੀਨਾਮਤਪੰ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁ
ਮੋਹਹੇਤਬਿਆਪਿਤੰਦੁਖੁਅਧਿਕਜਨਮਮਰਣੰ॥ਭਜੁਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਊਬਰਹਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਰਿਦਰਮਣੰ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਮਨਿਮਨੁਮਨੰਸਹਜਬੀਚਾਰੰ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਜਿਤੁਸਾਚੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨਰਤਨੁਸਾਰੰ॥੬॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਤਰੁਭਵਜਲੁਮਨਾ
ਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਚਰਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਪਵਿਤ੍ਰੁਪਾਵਨੁਇਹੁਸਰੀਰੁਤਉਸਰਣੀ॥੭॥
ਲਬਲੋਭਲਹਰਿਨਿਵਾਰਣੰਹਰਿਨਾਮਰਾਸਿਮਨੰ॥ਮਨੁਮਾਰਿਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨਾਕਹੁਨਾਨਕਾ
ਸਰਨੰ॥੮॥੧॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਥਿਰੁਰਾਖੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਜੋਇਛੀਸੋਈਫਲੁਪਾਈ
॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅੰਤੇਜਮਭਉਭਾਗੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਹੀਐਆਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪਿਲਾਏ॥ਆਪੇ
ਗਾਵੈਆਪਿਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈਸਕਤਿ

ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ॥ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੁਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ
ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੩॥ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾ
ਰੀ॥ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ॥ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ॥੫॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ
ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥੬॥ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ਜੀਵਤੁ ਮ
ਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥੭॥ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥੮॥ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇ
ਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥੯॥ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁ
ਮਾਰੀ॥੧੦॥੧॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ਘਰੁ ੨ ॥ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾ
ਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ॥ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ॥ਸਰਣਾਗ
ਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁ
ਰਾਰੀ॥ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ
ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾ
ਰੀ॥੪॥ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤ ਜਨਾ
ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭ
ਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ॥੬॥ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ

ਲੁਕੀਆਸਭੁ ਕਰਤੈ ਕਰਤੈਸਭਕਲਧਾਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੂਤੁਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥
ਰਸਿਰਸਿਰਸਿਗਾਵਹਿ ਹਰਿਗੁਣਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਗਉ
ਹਰਿਰਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾਕਹੀਅ
ਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿਰਿਕੋਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਬਡੋਧਨੀਅਗਮਾ॥
ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੂੰਕਹੀਅਹਿ
ਦਾਤੇਸਿਰਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀਅਹਿਰਸੀਅਨਮਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਸੂਰਨਮਹਿਸੂਰਾਤੂੰ
ਕਹੀਅਹਿਭੋਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ਗ੍ਰਸਤਨਮਹਿਤੂੰਬਡੋਗ੍ਰਿਹਸਤੀਜੋਗਨਮਹਿਜੋਗੀ॥੩॥
ਕਰਤਨਮਹਿਤੂੰਕਰਤਾਕਹੀਅਹਿਆਚਾਰਨਮਹਿਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹਨਮਹਿਤੂੰਸਾਚਾਸਾਹ
ਵਾਪਾਰਨਮਹਿਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਦਰਬਾਰਨਮਹਿਤੇਰੋਦਰਬਾਰਾਸਰਨਿਪਾਲਨਟੀਕਾ॥ਲਖਮੀ
ਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕਾ॥੫॥ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੋਪ੍ਰਭਨਾਮਾਗਿਆਨ
ਨਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ਜੁਗਤਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਜੁਗਤਾਇਸਨਾਨ ਮਹਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥
ਸਿਧਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਸਿਧਾਕਰਮਨਸਿਰਿਕਰਮਾ॥ਆਗਿਆਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਆਗਿ
ਆਹੁਕਮਨਸਿਰਿਹੁਕਮਾ॥ਜਿਉਬੋਲਾਵਹਿਤਿਉਬੋਲਹਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾ
ਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓਜੋਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਨਾਥਨਰਹਰਦੀਨਬੰਧਵਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵ॥
ਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਚਰਣਸਰਣ
ਦਇਆਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਭਵਸਿੰਧ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿਮਨਮ
ਕਰੰਦ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਾਖੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆ

੪੪੯

ਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਗਿਦਮੰਤਾਵ੍ਹਿਦਮੁਤ੍ਰਬਿਖੁਧਿਕਰੁਣਾਮੈਜਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤਾ॥੩॥ਜਿਮਰਿਸਮ
ਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁਸਤਜਸਮਾਧਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪ੍ਰਭਜਾਚੀਨੈਗਜਸਥ
॥੪॥ਜੈਤੀਮਥਨਕੁਰੰਤਆਸਾਧਾਸਨਾਧਿਕਾਰ॥ਸਭੁਪਰਮਭਰਮਾਧਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਧਰੁਤ
ਗਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ਧਨਾਢਿਆਛਿਤ੍ਰਭਾਰਤਗਿਨਿਧਿਤਜਿਨਨਚੀਰ॥ਖਲਮੁਗਧਮੂੜ
ਕਟਾਖ੍ਯਸ੍ਰੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਿਧੀਰ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੰਜਗਦੀਸਜਧਿਮਨਧਾਰਿਰਿ
ਧਰਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਤਗਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸੁ
ਸਵਨਤਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮੁਉਚਾਰ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗਵਨਧਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤ
ਉਧਾਰ॥੮॥੧॥੨॥ਅ:੧॥੫॥ਅ:੩॥੧॥ਅ:੪॥੧॥ਅ:੫॥੨॥ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ
॥੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੩ ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਿਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿਗਾਉਣੀ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩
॥ਇਹੁਜਗਤਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਜੀਵਣਪ
ਦਵੀਪਾਹਿ॥ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿ
ਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾ
ਰਾਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾ
ਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜ
ਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੋਰੁਨਕੋਈ॥
ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਹੈਨਾਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩
॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦ
ਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ਨਿਹਫਲੁਤਿਨ

ਕਾਜੀਵਿਛੁੜਿਆਜਿਖਸਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਨਕਏਵਨਜਾਪਈ॥ਕਰਤਾਕੇਤੀ
ਦੇਇਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁ
ਹੋਇਤਾਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀ
ਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਹੂੰਸਭੁਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਓਨੁਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੩ ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁਅ
ਤਿਭਾਰੀ॥ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾ
ਰੀ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁ
ਹੋਇਰਹਿਆਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾ
ਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀ
ਕਾਨਾਨਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉ
ਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾ॥ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਭਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈਐਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ॥
ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿ
ਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ
ਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਹਥਹੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆ

ਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮ
ਨਿਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋ
ਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾ
ਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇ
ਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੂਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾ
ਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੋਇਪੂਰਾਪਾਇਸੀ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ਜਾਂਹੋਵੈਖ
ਸਮੁਦਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਇਸੀ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ਸਭਨਾਕਾਸਹੁਏਕੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਹਜੂਰਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਮੰਨਈਤਾਘਰਹੀਅੰ
ਦਰਿਦੂਰਿ॥ਹੁਕਮੁਭੀਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇ
ਮਸੁਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਰੈਣਿਸਬਾਈਜਲਿਮੁਈਕੰਤਨਲਾਇਓਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸ
ਨਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਹਰਿਰਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੁਜਗੁਫਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਹ
ਰਿਇਕੋਦਾਤਾ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਐਹਰਿਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਸ
ਹਜੇਜਾਤਾ॥ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਤਾ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਬੋਲਾਤਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ਕਾਇਆਹੰਸਕਿਆਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜਿਪਇਆਹੀ
ਛਡਿਜਾਇ॥ਏਸਨੋਕੂੜੁਬੋਲਿਕਿਖਵਾਲੀਐਜਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਇ॥ਕਾਇਆ
ਮਿਟੀਅੰਧੁਹੈਪਉਣੈਪੁਛਹੁਜਾਇ॥ਹਉਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਾਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਤੋਖਸਮਕਾਜਿਰਹਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਏਕੋਨਿਹਚਲਨਾਮੁਧ
ਨੁਹੋਰੁਧਨੁਆਵੈਜਾਇ॥ਇਸੁਧਨਕਉਤਸਕਰੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਓਚਕਾਲੈਜਾਇ॥ਇਹੁ
ਹਰਿਧਨੁਜੀਐਸੇਤੀਰਵਿਰਹਿਆਜੀਐਨਾਲੇਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਪਲੈਨ
ਪਾਇ॥ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ ਮਿਰਾ ਸਾਤਿ ਵਰਤੀ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨਿਵਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਨਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨ੍ਹ੍ਹੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰ

ਜਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੈਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥ਇਸੁ
ਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਮਿਲਿਆਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਅ
ਗਿਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾਇ॥ਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾ
ਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵੈਜੰਮੈਮਰੈਫਿ
ਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਇ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁ
ਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਇ
੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨ੍ਹਿਆਪਣਾਪੂਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨ੍ਹੀਪਾਇਆਜਿਨ੍ਹਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾ
ਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾ
ਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਸਹਜਿਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਵੈਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਹਲਾ੩
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਨਧਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰ
ਸਾਰਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਨਉਰਵਾਰੁਨਪਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹ
ਦੇਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਊਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਬਾਝੁ
ਗੁਰੂਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉਤਮੁਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾ

ਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਗੁਰਬਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ॥ਆ
ਪਿਤਰਿਆਕੁਲ ਜਗਤੁਤਰਾਇਆਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਪਾਏ
ਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿ
ਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਹਲਾ੩ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਵੇਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਿਦੀਪਕਿ
ਪਤੰਗਪਚਾਇਆ॥ਪੰਡਿਤਭੁਲਿਭੁਲਿਮਾਇਆਵੇਖਹਿਦੇਖਾਕਿਨੈਕਿਹੁਆਣਿਚੜਾਇਆ
ਦੂਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਬਿਖਿਆਨਾਵਹੁਦਯਿਖੁਆਇਆ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨ
ਨਾਅਹੰਕਾਰੁਬਹੁਗਰਬੁਵਧਾਇਆ॥ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਨਲੈਹੀਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਠਿਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਏਤੜਿਆਵਿਚਹੁਸੋਜਨੁਸਮਧਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਸਨੋ
ਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਭਿਕਰਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਰੇਤੁਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅ
ਹੰਕਾਰਾ॥ਏਹਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰਹੈਏਨਾਉਪਰਿਜਮਕਾਡੰਡੁਕਰਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਿਪਾਈਅਨ੍ਹਿ
ਜਿਨਦੂਜਾਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਕੋਸੁਣੈਨਪੂਕਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿ
ਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁ
ਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵਿਆਪਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰ
ਜਾਲੀਐਤਾਏਹਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆ
ਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੧॥ਮਹਲਾ੩ ਇਹੁਮਨੁਕੇਤੜਿਆਜੁਗਭ
ਰਮਿਆਥਿਰੁਨਰਹੈਆਵੈਜਾਇ॥ਹਰਿਭਾਣਾਤਾਭਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇ॥ਜਾਹਰਿ
ਬਖਸੇਤਾਗੁਰੁਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਕਿਛੁਮਰੈਨਜਾਇ
੨॥ ਪਉੜੀ ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਮਿਲਣਾਸੰਜੋਗੀ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਆਪਿਵਸਿਰਹਿਆਆ
ਪੇਰਸਭੋਗੀ॥ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿਪਤੁਹੈਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਗੀ
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿ
ਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ

੫੫੨

ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਾਤਾ ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨ

ਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹ
ਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰ
ਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁ
ਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾ
ਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ
ਅਜਾਣੀ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨਾ
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾ

ਣਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿ
ਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖੜਾਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰ
ਧਾਰਿ॥ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਗੂਜਰਿਜਾਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਹੁ
ਕਮੁਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਹੁਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥
ਭੈਪਇਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸਰੀਰੁ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀ
ਗਹੀਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਬੈਸੈਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆ
ਰ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸਨੋਆਪੇਬ
ਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਨਾਨਕਏਕੁਛੋਡਿਦੂ
ਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਸਾਅਉਤਾਰੁਉਪਾਇਓਨੁਭਾਉਦੂਜਾਕੀ
ਆ॥ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤੁਤਿ
ਨਲਹੀਆ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ॥ਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿ
ਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣੁ
ਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁ
ਗਣਾਇਦਾਸੋਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥੧॥ਮਹਲਾ੩ ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੂਗਿਆਨੁਕੁੰਡਾਜਹ
ਖਿੰਚੇਤਹਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਸੁਆਗੈਅ
ਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿ
ਕਾਨਾਉਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤੁ
ਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲਾਇਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਖੇਤਿਮਿਆਲਾਉਚੀਆਘਰੁ
ਉਚਾਨਿਰਣਉ॥ਮਹਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈਸਜਣਪਾਹੁਣਿਆਉ॥ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘਨਾ

ਭਉ ਡਿਬਰ ਸਤਿ ਕਾਂਡਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੩ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ
ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੩ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ
ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ
ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁ
ਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕ ॥੪੪॥ ੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾ
ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉ
ਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅ
ਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ
ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰ

ਧ੍ਰਿਹੁਕਮੇਤਗੀਐ।ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਧੁਧਿਆਏਸੋਇਜਿਸੁਭਾਗੁਮਥਗੀਐ।ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਲ
ਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਧੁਬਲਿਹਾਰਗੀਐ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨ
ਅਚਿੰਤੁਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿ।ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਨਉਨਿਧਿਘਰਮਹਿਪਾਹਿ।ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿ
ਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਹਿ।ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮ:੫
ਕਿਤੀਬੈਹਨ੍ਹਿਬੈਹਣੇਮੁਚੁਵਜਾਇਨਿਵਜ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਧਿਆਇਨ੍ਹਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖੜੇ।ਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪੜੇ।ਬ੍ਰਹਮੇ
ਤੁਧੁਧਿਆਇਨ੍ਹਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ।ਸੰਕਰਬਿਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣਾ।ਪੀਰਪਿਕਾ
ਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ।ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ।ਕੂੜਹੁਕਰੇਵਿਣਾ
ਸੁਧਰਮੇਤਗੀਐ।ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
ਚੰਗਿਆਈਆਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਹੋਇਸੇਰੁ।ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆਵਸੀਗਾਫਲਫਾ
ਹੀਪੇਰੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਕਿਤੀਆਕੁਢੰਗਗੁਝਾਥੀਐਨਹਿਤੁ।ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਢਕਿ
ਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਹਉਮਾਗਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾ
ਸਾਗੋਲਿਆ।ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਰਾਜੁਜੀਵਾਬੋਲਿਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾ
ਘਰਿਘਣਾ।ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸ੍ਰਵਣੀਜਸੁਸੁਣਾ।ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਰੀਰੁਪ
ਵਿਤੁਹੋਇ।ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿਗਸਾਪੈਰਧੋਇ।ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲੀਐ।ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ
ਮ:੫ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭ
ਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੨॥ ਪਉੜੀ।ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਿਗਾਰ
ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਹੰਮੁਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ।ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ।ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ
ਅਨਿਕਰੂਪ ਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ।ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ।ਜਿਸਦੈਹੋਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨ

ਰਣਾ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਗੁਰੀ ਬਾਣੂ ਹੋਇ ਉਤਿਸੁ ਨਾਮ ਸਧਾਰਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵੰਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੇਮਪਟੋਲਾਤੈਸਹਿਦਿਤਾਢਕਣਕੂਪਤਿਮੇਰੀ॥ਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਈ
ਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਿਹਭੁਕਿਛੁਲਧਮੁਬਿ
ਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਹੋਵੈਸੁਖੁਘਣਾਦਯਿਧਿਆਇਐ॥ ਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਐ॥ਅੰਦਰਿਵ
ਰਤੈਠਾਢਿਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਆਇਐ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾਇਮੰਨਿਵਸਾਇਐ॥ਕੋਇਨਲਗੈਬਿ
ਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਮਤਿ ਗੁਰਤੇਪਾਇਐ॥ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋ
ਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਮੈਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀ॥ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾ
ਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜਿਆਦੁਰਮਤਿਵੰ
ਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ॥ ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਜਗੁਸਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆਭਗਤਾਡਿਠਿਆ॥ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ॥ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰ
ਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ॥ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ॥ਊਚੀਹੂੰਊ
ਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਾਆਪੇ
ਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੂਕਾਪਈਆਰਾਹੀ॥ਤਉਸਹਸੇਤੀਲਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕ
ਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਮਹਲਾ੫ ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ
ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਪਰ
ਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁਫਿਰਿਦੂਖਨਤੇਟਿਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹ
ਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿ
ਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ॥

ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇ ਰਹਿਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋ
ਟਿਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਛੋੜੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥
ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ
ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆੜਲਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥
ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ
ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ
ਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ ਸੁੰਞੀਆ ॥ ਸੇਈ ਮੁ
ਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿ
ਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁ
ਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥
ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥
ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਲਧਮੁ ਲਭਣ
ਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨ੍ਹਿ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀ
ਵਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥
ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥
ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰ

ਤੈਧਿਆਇਆਵਡੀਹੂਵਡਾਅਪਾਰੁਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਖੁਨਪਾਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ
ਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਰਾਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋ
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਦਰਗਹਪਵੈਥਾਇ॥ਭਗਤਾ
ਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੂਖੁਜਾਇ॥ਭਗਤਤੇਰੇ
ਦਇਆਲਓਨ੍ਹਾਮਿਹਰਪਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਵਡਰੋਗੁਨਪੋਹੇਤਿਸੁਮਾਇ॥ਭਗਤਾਏਹੁ
ਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣਿਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ॥ਪੀ
ਵਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਰਹੇਅਘਾਇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਬਿਘ
ਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾ
ਉ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰੁਤਿ॥ਘੜੀਮੁਹਤੁਨ
ਹਵੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰਬੀਰਵਰੀਆਮਕਿਨੈਨਹੋੜੀਐ॥
ਫਉਜਸਤਾਣੀਹਾਠਪੰਚਾਜੋੜੀਐ॥ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੂਤਦੇਨਿਚਮੋੜੀਐ॥ਜਿਣਿਜਿ
ਣਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਹੋਏਨਾਲੋੜੀਐ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਐ॥ਭਰ
ਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਐ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮਦਲੁ
ਫੋੜੀਐ॥ਹਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨੁਰਾਤਿਰਹਾਕਰਜੋੜੀਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤਰਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉ॥ਕੋਟਿਕਲੇਸਾਊਪਜਹਿ
ਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ॥
ਹਸੰਦਿਆਖੇਲੰਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਤਿ
ਖਾਵੰਦਿਆ
ਗੁਰੁਧਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਭਰਮਗੜੁਤੋੜਿਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਹਰਿਸਿਉ
ਜੋੜਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੂਓ॥ਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕਰਾਲਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂ

ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤੁਖਜਾਨਿਆ॥ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥
ਸਤਮਾਰਗਤਿਨਜਾਇਗੁਰਮਸਬਦੇਵਾ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਅਪਰੰਪਰਅਲ
ਖਅਭੇਵਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀਉਤੂੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁ
ਖਭੁੰਚੁ॥ਧਿਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੧॥ਮਹਲਾ੫ ਸੁਭਚਿੰਤ
ਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਤੇਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਜ
ਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ॥ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬਬੇਸੁਮਾਰ॥ਤਿਸ
ਨੋਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਨਕੋਈਬਾਹਰਾ॥ਸੋਭਗ
ਤਾਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਰਾ॥ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆਇਨਿਤੁਧੁਤੂੰਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ਸਿਰਿਸਭ
ਨਾਸਮਰਥੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹ
ਦੁਸਟਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫
ਖਾਂਦਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁਹੁਘਠਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿ
ਆਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋਰੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋ
ਵਣਾ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਆਪਿਤਹਜਾਇਖੜੋਵਣਾ॥ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾ॥
ਜਪਿਜਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮਭਉਖੋਵਣਾ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੋਵਣਾ॥ਨਾਉਨਾਨਕ
ਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁ
ਆਰਲੰਦੜੋਖਾਕ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਆਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕ॥੧॥ਮਃ
੫ ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿਆਹਰਿਰੰਗਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾ
ਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ਸਚੁਨਾਮੁ

ਰਤਾਭੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨਾਕ ਡੀਨੌ ਡਿਇ ਪਾਟੇ ਪਾਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰ
ਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾ
ਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾ
ਨਕ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥
ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂ
ਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆ
ਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ
ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥
ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥
ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿ
ਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿ
ਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ
ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫
ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ
ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ
ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ
ਆ ਘਾਲਦਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮ
ਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ਦੂਜਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਈਹੈ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ॥੧ ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥

ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਕਿਨਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੀ ਰੀ
ਬਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾ
ਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥
ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥੨॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩ ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵ
ਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂ
ਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥
੨॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂ
ਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ
ਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਬਾਣੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ
ਉਦਾਸੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂ
ਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾ
ਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
੨॥ ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨ੍ਹਿ ਉਪਾਈ
ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥
ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛ
ਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥ ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿ
ਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ

ਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ਬੇਸੁਆ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮ
ਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮ
ਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੪॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮ
ਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥
ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਛਸਿ ਜਮਾ
ਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਯਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥
ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧ
ਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ
ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥ ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸ
ਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੧ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ
ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮ
ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆ
ਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ
॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾ
ਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ

ਧਨੀਹੈਭਲੀ॥ਲਟੁਰੀਮਧੁਰੀਠਾਕੁਰਿਭਾਈਓਹਸੁੰਦਰਿਹਰਿਢੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਏਕੋਪ੍ਰਿਉਸਖੀ
ਆਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੋਭਾਵੈਪਿਰਸਾਭਲੀ॥ ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਕਿਆਕਰੈਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁ
ਰਾਹਿਚਲੀ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਚੋਲੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਫਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆਵਲ
ਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਰਣਿਹਰਿਢੋਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀਗੁਲਗੋਲੀ
ਐ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਵਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਝੋਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਪਾਇ
ਆਹਰਿਲਾਧਾਦੇਹਟੋਲੀਐ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁ
ਰਪਹਿਹਾਰਿ॥ਜਬਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਆਈਰਾਖੁਪ੍ਰਭੂਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਲੋਕਨਕੀਚਤੁਰਾਈਉਪਮਾਤੇਬੈਸੰਤਰਿਜਾਰਿ॥ ਕੋਈਭਲਾਕਹਉਭਾਵੈਬੁਰਾਕਹਉਹਮ
ਤਨੁਦੀਓਹੈਢਾਰਿ॥੧॥ ਜੋਆਵਤਸਰਣਿਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੀਤਿਸੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਲਾਜਮੁਰਾਰਿ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾਧਗੁਰਦਰਸਨੁਜਿਸੁਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲ
ਹਜੂਠਾਰੀ॥ ਹਮਰੈਜੀਇਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੋਤਹੈਹਮਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ ਹਮਰੀਮੁ
ਦ੍ਰਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਦੁਸਟਦੁਸਟਾਰੀ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾ
ਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈ
ਨਕਟੀ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘਰਿਪੂਤੁਜਮਤੁਹੈਤਿਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਹੈਧ੍ਰਕਟੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਨਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੇਬਿਗੜਰੂਪਬੇਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾ
ਜਾਣੈਓਹੁਹਰਿਦਰਗਹਹੈਭ੍ਰਸਟੀ॥੧॥ ਜਿਨਕਉਦਇਆਲੁਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿ
ਨਾਸਾਧਜਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈ
ਛੁਕਟੀ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹ
ਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਖਦਾ
ਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿ
ਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥ ਨਿ
ਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੨ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾ
ਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁ

ਖੁਸਨੈਤਾਮਨਿਮੈਭਾਯਾਵਉ॥੧॥ ਦਾਸਨਦਾਸਰੇਣੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰ
ਬਸੂਖਬਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਬੁਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪੁਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓ
੧ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਓ
ਚਿੰਤਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬੰਧ
ਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਭਰਮੁ
ਅਧੇਰਾਲਹੀ॥੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾ
ਪਨਹਾਰੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਹੀ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਿ
ਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ਮਹਾਕਿਲਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾ
ਰੀਹਾਤੇ॥ਸੋਵਤਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ੫ ॥
ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ॥ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਆਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਲੀਨੋਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਹੋਣੀ॥੧॥ ਕਰਮੁਧਰਮੁਕਿਛੁਉਪਜਿਨਆਇਓਨਹਉਪ
ਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਾਨਕਲਾਗੋਗੁਰਕੀਚਰਣੀ॥੨॥੯॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ
ਕਾਟੇਜਮਕੇਫਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆ
ਹਾ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਸੇਬਡਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰ
ਤੇਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੨॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀ
ਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ
ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖ
ਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾ
ਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥ ੨॥੧੨॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਨ
ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾ
ਧਿਓ ॥ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਫਲੁ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ
ਲਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ
ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ
ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇ
ਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥ ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁ
ਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇ
ਓ ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਣਾ॥ ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗ
ਰਭੈਪਰਣਾ॥੧॥ ਸਫਲਮੂਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੈਧਿਆਨਾਧਰਣਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾ
ਕੁਰੁਨਾਨਕਕਉਪਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਣਾ॥੨॥ ॥੧੬॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੂਖਸਹਜਸਿ
ਧਿਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗਹੀ
ਐ॥ ਆਂਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ ਕੋਟਿਪ੍ਰਾਧਮਹਾ
ਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭਸਹੀਐ॥ ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰ
ਣਹੀਐ॥੨॥੧੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸ
ਭਿਦੂਖਬਿਨਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿ
ਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਵਤਗੁਨਗੋਬਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਿਨਿਰਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸ
ਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥ ੧੮॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਨਡਾਰਉ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸ
ਤਕਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰਉ॥ ਸਭਤੇਨੀਚੁਆਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁਖੁਧਾਰਉ
॥੧॥ ਗੁਨਗਾਵਹਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸੀਕਲਮਲਸਗਲੇਝਾਰਉ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾ
ਵਉਕੰਠਿਲਾਇਉਰਿਧਾਰਉ॥੨॥੧੯॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰ
ਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ ਸੁੰਦਰਧਿਆਨੁਧਾਰਿਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆਰਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਅਵਿਲੋਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੂਰਨਭਉਜਲਉਧਰਨ
ਹਾਰਾ॥੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤ ਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੀਧੂਰਿਬਾ
ਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪਰਮੇਸਰੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥੨॥੨੦॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਧਿਜਾਕਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ॥੨॥੨੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ॥੧॥ ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ॥ ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੁਖਾਰੇ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥ ॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਲਾਗਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਿਬਾਸੁਰਦਰਸੁਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉ
ਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀ
ਐ॥ ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਧਨੁਮੋਰਾਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲਹੀਐ॥ ੨॥ ੨੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀ
ਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾ
ਤਿਆਗਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ
੧॥ ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੋਭਦੁਆਰੈਅਨਹਤਰੁਣੁਝੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਗ੍ਰਿਹ
ਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇਸਦਥਾਏ॥੨॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਆਛੈ
ਭ੍ਰਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਥਾਨਰੇਆਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿ
ਸੁਆਰਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਾਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਰਣੀਪਰੀਐਚਰਣਰੇਨੁਮਨੁਬਾਛੈ॥੧॥
ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਛੈ॥ਆਇਪਇਓਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀ
ਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਛੈ॥੨॥੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂਮਧਿਨਿਰਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁਨਚਾਹਉਮੁਕਤਿਨਚਾਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿ
ਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਆਇਓਠਾਕੁਰਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹ
ਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਬਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੨੯॥ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
੫ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨ
ਹੀਮਾਰਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ॥

ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ
ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ
ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥ ੩੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਆਨ ਨ ਸਮਸ
ਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ
ਅਗਹੂਚਾ ॥ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥ ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ
ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸਿ ਭੂੰਚਾ
॥੨॥੩੨॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸ
ਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿਮਾ ਮਨੁ
ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥ ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ
ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥ ੩੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿ

ਤਪੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਛੁ ਜਪ ਸੰਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਏ ਦੇਗੈ ਨਹਿ ਰਿਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਤੁ ਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥੨॥੩੪॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥

੩੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥ ॥੩੬॥

[illegible]

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ੮

ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥ ੩੭॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥ ੩੮॥੪੪॥

ਤੁਕਾ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੈ ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੈ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚਰਨ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਕਹਤੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁ
ਰਿਵਜੇਸਬਦਘਣੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜ
ਲੇਰਾਮ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮ॥
ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰ
ਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਖੇਵਟਸਬਦਿਤਰਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆਰਾਮ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮ:੪

ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪ
ਵਿਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮ
ਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆ
ਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਆਸਾ
ਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿ
ਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੨॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਮਾਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥੩॥ਅਤਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚ
ਹੁਕੁੰਡੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤੇ
ਰਾਮ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮ:

ਛੰਤ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਿਸ
ਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰਾਰਾਮ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿ

ਰਿਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਸੀਸੁ ਭ
ਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ
ਧਰਮ ਚਲੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰ
ਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾ
ਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਲਹਨਿ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹ
ਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ
ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰ
ਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾ
ਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ

੪੫੧

ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਿਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਦੂਖਮਾਰਗੁਦੁਸਟਖੁਪਤੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਪੂਰਾਨਿ
ਕਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਡਾਰਿਸਭਿਪਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਭਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿ
ਨਾਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਨਭਾਰਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਸਭਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਦੁਖਮਾਰਗੁ
ਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਾਰਾਮਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿ
ਖਿਆਰਾਮਾ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ:੪ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ॥ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਵਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੂੰ
ਜਾਣਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਵੇਖੈਮਨਿਮੁਕਰਾ
ਈਐਰਾਮਾ॥ ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮਾ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੧॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵ
ਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੇਰਾਮਾ॥ ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਅਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾ॥ ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਾਤੇਨਦਰਿ
ਨੀਸਾਣੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਣੇਰਾਮਾ॥੨॥
ਓਰਸਨਾਜਪਿਗੋਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮਾ॥ ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏਰਾਮਾ॥ ਜਿਸੁਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏਰਾਮਾ॥੩॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ ਤਾਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮਾ॥ ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤਮਾਤਾਰਾਮਾ॥ ਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲ

ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਇਆ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ
ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ॥ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਏ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇ
ਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾ
ਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾ
ਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ॥੨॥ ਕਰ ਜੋੜਿ
ਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀ
ਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ
ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ॥ ਭਾਗੁ
ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ॥੩॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ॥ ਸਰਬੇ
ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ॥ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਚੋਇਆ॥ ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ
ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ
ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ
ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜ
ਨੁ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ॥

ਗਾ ॥੧॥ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥ ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥੮॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ ਮਨਾ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗਿ ਜਿਨ੍ਹ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ

ਸਤਸੰਗਾਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੁ ਪ੍ਰਜਨਾ ਤਿਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋ
ਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨੈ ਏਕੁ ਮਾਨੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ
ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹ
॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੫੪੨ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਘਰੁ ੨ ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖੁ ਨੀ
ਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਸਚੁ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲ
ੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ
ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇ
ਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥
ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹ
ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬ
ਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲ
ੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋ

ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਨ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ

ਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ
ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ
ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਦੀਨ ਦੇ ਆਲ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਂਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀ
ਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ
ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿ
ਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰ
ਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅ
ਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤੁ ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁ
ਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇ
ਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥
ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ
ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕ
ਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ
ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕਿਰਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥ ਆਏ ਖਰੇ ਕ

ਨਜਮਕੰਕਰਪਕਰੜ੍ਹਿਣਾਇਆ ਪਕਰੜ੍ਹਿਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾਕਮਾਇਆ ਮਤਾਮੋਤਨੀਗੰਤੀਆ ਗੁਨਗੋ

ਵਿਚਗੁਰਮੁਖਿਨਜਰੂੰਤਪਤਥੰਮਗਾਲਿਣਾਤਿਆ ———

[illegible] ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅੰਧਕਾਰਿਮੁਠਾਖੋਇਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਤਾਪਿਆ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਮਨਿਸੰਗਿਭੂਲਾਤਜਿਪ੍ਰਭਮਨਜਾਇਆ॥੩॥ ਤੁਝਬਿਨੁਕੋ [illegible] ਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖ
ਣਹਾਰਾਰਾਮ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰਾਰਾਮ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਰਣਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਾਰੁਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਰਣਿਤੇਰੀਕਟਿਮ
ਹਾਬੇੜੀਇਕੁਨਾਮੁਦੇਹਿਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਕਰਦੇਇ [illegible] ਰਾਖਹੁਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ
॥੪॥ ਸੋਦਿਨੁਸਫਲੁਗਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਆ [illegible] ਰਾਮ॥ ਸਭਿਸੁਖਪਰਗਟਿਆਦੁਖਦੂਰਿ
ਗਇਆਰਾਮ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੋਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ॥ ਭਜੁਸਾਧਸੰਗੇ
ਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਈਐ॥ ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁਰੁਆਇਆ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁੜਿਕਤਹੂਨਜਾਇਆ॥੫॥੧॥ ਗਉੜੀਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫
ਛੰਤੁ॥ ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇਰਾਮ॥ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮ॥ ਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰ
ਨਮੋਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਭੰਜਨਾ॥ ਸਰਨਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਸੁਨਤਪੇਖਤ
ਸੰਗਿਸਭਕੈਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰੇ॥ ਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰਕੇਚੇਰੇ॥੧॥
ਤੂਸਮਰਥੁਸਦਾਹਮਦੀਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ॥ ਲੋਭਿ
ਮੋਹਿਬਿਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਿਕਦੋਖਕਮਾਵਨੇ॥ ਅਲਿਪਤਬੰਧਨਰਹਤਕਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾ
ਪਾਵਨੇ॥ ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਪਾਵਨਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਹਾਰੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾ
ਪ੍ਰਭਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ ਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮ॥ ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂ
ਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਰਾਮ॥ ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੂਨਜਾਨਾ॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰ
ਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀਪਸੂਨੀਚੁਇਆਨਾ॥ ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀ॥ ਨਾਨ
ਕਸਰਨਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖਹੁਮੋਰੀ॥੩॥ ਜਾਤੇਵੀਛੁੜਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ
ਰਾਮ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਰਾਮ॥ ਗੁਣਗਾਇਗੋਵਿਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈ

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੇਜਾ ਸੁਤ ਦੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਿ ਲਏ ॥ ਵਿਛੁੜਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਭਏ ਦੁ
ਭੁਖਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਣਿ ਧੋਇ ਜੀਵੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥ ॥੮॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ

ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ
ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂ
ਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ
ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂ
ਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥
੨॥ ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਤ ਅਸਥਿਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥
ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ
ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੯॥
੬॥੧੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੭ ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ॥੩॥

ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਤੇਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇ
ਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤੁਧਨਹੀਣੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭਤੇਰੀਤੂਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥
ਤਿਸਦੀਤੂਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰ
ਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋਸੰਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥੫॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਗਿਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ॥ ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇ
ਸੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁ
ਸੁਹਾਵਾਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਝਗੜਾਕਰਦਿਆ
ਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ ਦਿਤੈ
ਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁਤੁਟੀਆ
ਭਲੀਜਿਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁ
ਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ॥ ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਜਿਸ
ਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ॥ ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁ
ਪਾਸਿ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥ ਸਾਜਨ
ਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਚਾਨਣੁ
ਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿ
ਛੁਆਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਜੇ
ਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਹੋਈ॥

ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਭੰਨਣ ਘੜਣ
ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ
ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ
ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ
੩ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿ
ਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ
ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀ
ਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰ
ਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ
ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ
ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ
ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆ
ਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩
ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆ
ਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ

ਉਝੜਿ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਲਤ ਮਛਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਬਹਿ ਕੈ ਖਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਦ ਹੀ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ॥ ਤਦ ਕਿਸ ਨੋ ਕਿਆ ਕੋਈ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਥੀਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾ

ਸਾਰ

ਹਰਿਗੁਣਸੰਚੇਅਗ ਪਿਉਰਯਿਤ੍ਰਿਗਧਭਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆਧੁ
ਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਦ
ਗੁਣਗਾਇ॥ ਵਿਣੁਕਰਮੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮ
ਨੁਤਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਿਸਾਸਤਆਪਿਕਥੈਆਪਿਭੀਜੈ॥ ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰ
ਪੰਚੁਕਰੀਜੈ॥ ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆਪਿਨਿਰਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ॥ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭੁ
ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ॥ਆਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ॥
੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੋਰੁਛਡਿਤੂਭਉਕਰਿਝਲੁਗਵਾ
ਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇ॥ਮਨੁਕਠੋਰੁਸਬਦਿਭੇਦਿਤੂੰਸਾਂ
ਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕੰਮਕਮਾਵਣੇਸਾਖਸਮੁਪਾਇਥਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਿ
ਕ੍ਰੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਹੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕੂੜੁਕਰੇਆਹਾਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਮਨਮੁਖੁਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਾਪਵੈਦਰਗਹਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥ਆਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਿਹੈਸਾਗਰੁਆਪੇਹੀਵਿ
ਚਿਰਤਨਧਰੇ॥ਆਪਿਲਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ॥ਆਪੇਭਉਜਲੁ
ਆਪਿਹੈਬੋਹਿਥਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਤਰੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਤੁਝੈਸਰੇ॥
੯॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਪਾਈਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਹਉਮੈਮਮਤਾਜਾਇ॥ਉਤ
ਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁ

ਭਿਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਲਿਜੁਗਵੀਚਿਬੋ
ਹਿਥੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁ
ਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵ
ਕੁਆਪੇਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ॥ਆਪੇਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭੁਅੰ
ਜਨੁ॥ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਾਲਾ
ਹਿਨਰਜੈਤੁਧੁਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇ ਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਪਾਵ
ਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰਨਿ
ਉਧਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਚਟਸਾਲਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟੜੇਪੜਣਕਉਆਣੇ॥
ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਆਪੇਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਣੇ॥ਇਕਥੈਪੜਿਬੁਝੈਸਭੁਆਪੇਇਕਥੈ
ਆਪੇਕਰੇਇਆਣੇ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭਾਣੇ॥ਜਿਨਾਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਸੇਜਨਸਚੀਦਰਗਹਜਾਣੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ੧॥
ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੂਆਪੀਵਣਹਾਰੁ॥ਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲ
ਾਵਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਮਜਲਸਕੂੜੇਲਬਕੀਪੀਪੀਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਕਰਣੀਲਾਹਣਿਸਤੁਗੁੜੁ
ਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰੁ॥ਗੁਣਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁ ਘਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ॥੧॥ ਕਾਇਆਲਾਹਣਿਆਪੁਮਦੁਮਜਲ
ਸਿਤ੍ਰਿਸਨਾਧਾਤੁ॥ਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੂੜਿਭਰੀਤਿਸਨੋਪੀਆਏਜਮਕਾਲੁ॥ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾ
ਨਕਾਬਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਰ॥ਕਾਂਯਾਂਲਾਹਣਿਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰ॥

ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲਾਪੁਹੋਇਆਲਿਵਕਟੋਰੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਵਿਕਾਰ॥ ਗਿ
ਆਨਗੁਰੂਸਣਾਮਿਮੰਹਰੇਭਉਮਾਸੁਆਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਭੋਜਨੁਸਚੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰ
ਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿ
ਬਾਣੀ॥ ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਉਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣੀ॥ ਆਪਣਾਚੋਜੁਕਰਿ
ਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾਣੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ਏਹਸੰਧਿਆਪ
ਰਵਾਣੁਹੈਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈ॥ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸੰਧਿਆਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸੰਧਿਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀ
ਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀਪਿਆ
ਸਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇਆਘਰਿਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾਸੁਭਇਆ॥ ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁਆ
ਪਿਬ੍ਰਹਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਇਆ॥ ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆ॥ ਆਪਿਅਭੁਲੁ
ਨਭੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੁਥਿਆ॥ ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੂ
ਜਾਭਰਮੁਗਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਉਡਉਖੇਹ
ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀਦੇਹ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿ
ਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨੁ॥ ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ
ਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਸੋਸਦਹੀਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁ॥ ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾਨੁ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥
ਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿ

ਨਿਸਿ ਜਲ ਭੜਿ ਖਿਡਾਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹੁ ਕਰੇਹੁ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩

ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ॥ ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ॥ ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ

ਮਰੈ ਸਦਾ ਜੀਵਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਹ
ਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣਿਆ
ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ
ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ
ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥

ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥
ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ
ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰ
ਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆ
ਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਰਾ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ
ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ
ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ
ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ

ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਣਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥
ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥
ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ
ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ
ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥
ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ
ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥
ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸ
ਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥
ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸ
ਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥
ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ
ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆ
ਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿ
ਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ

੪੫

ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕ
ਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ
ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥
ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰ
ਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜ
ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂ
ਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰ

ਤੀਕਾ ਮਣੀਦੂ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਵਿਚਿ ਲਾਇ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਦੇ ਨ ਮਰਿ ਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ
ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ
ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ॥੫॥੫॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆ
ਨੁ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ
ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕ
ਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ॥੪॥ ੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੧॥
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ॥
੨॥ ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ
੩॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ
ਪਾਇ॥ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੇ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆ
ਰੁ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ

॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ॥
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮੈ ਸਭੁ
ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ
ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆ
ਇ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੯॥੧੩॥ ੧੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ॥
ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੇ
ਸੇ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥੩॥ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾ
ਣੀ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ॥ ਜੋ ਪਿਰ
ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ
ਪਾਵਾ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ॥
ਸੇ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ॥੩॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ॥ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ

ਤਿਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੪॥ ਤੂੰ ਪਿਰੁ ਗੁਣੀ ਰਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗਣਿਆਰਾ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ

ਯਾ॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਹਉ

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ॥ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੧॥

ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ॥

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ॥੨॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁ

ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇ

ਰਾ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ॥ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕ

ਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ

ਦੇਵਾ॥ ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹ

ਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ॥੪॥

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋ

ਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ

ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਜੀਉ ਮੇਰਾ॥੫॥

ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆ

ਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇ

ਰਾ ਮਿਲਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇ
ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਜੋਗੀ
ਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸ
ਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲ
ਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆ
ਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰ
ਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥ ਦਾਨੁ
ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪ

ਓਨਾ ਨਾਨਕ ਡਰਿ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ
ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥
੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ੧॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਜਤ ਕ
ਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਵੂਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜਿਤੁ
ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥
੨॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫
ਤੂ ਜਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸ
ਮਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ
ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦੇ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੩॥ ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ

ਜੋਹਹਿ ਜਿਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਤਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਤਿ ਸਚੈ ਸਾਚਿ ਅਘਾਤਿ ਜਾਚੈ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ

ਪਾ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ

ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ

ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ

ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੬॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩

ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ

ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਗੁ

ਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਇਛਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥

ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ

॥੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ

॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ

ਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ੍ਹ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪ

ਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁ

ਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾ

ਈਤੋ॥ਕਾਹਿ ਅਭੁਤਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਛੋ ਨਾਹੀ ਤੋ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ॥ਸੂਖੁ
ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੈ ਹੁਕਮੁ ਪਠਾਇਆ॥ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾ
ਇਆ॥ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵ
ਣਾ॥ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ॥ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵ
ਣਾ॥ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ॥ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ
ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ॥ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆ
ਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ॥ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾ
ਵੈ ਸੋ ਕਰੇ॥ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ॥ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ
ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ॥ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ॥ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾ
ਣਾ॥ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ॥ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕ
ਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ॥ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ॥ਸਦਾ ਦਇਆ ਕ
ਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ॥ਦੂਖੁ ਗਇ
ਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ॥ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ॥ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵ
ਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ॥ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ॥ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁ
ਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ॥ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖ
ਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ॥ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ
ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ॥ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ॥ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ
ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ॥ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ॥ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ॥ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ

ਜਾਗੁਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਇਹੁ ਕੈ ਜੋ ਸੁਣਤਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਰੋਮੁ ਲੇਖਾ ਪੁਨੋ ਇਨ
ਆਵਏ ॥ ਤਉ ਚਰਣਿ ਤਰੀਸ ਦਾਤਿ ਆਏ ਏਕ ਤੇਰੋ ਨਾਵਏ ॥੪॥ ਜੁਗ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ
ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰ
ਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜੁਗ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅ
ਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥
ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਏ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਏ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥
ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥ ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ
ਢਾਲਾ ॥ ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ
ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥ ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥
ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥ ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆ
ਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥ ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰੀਏ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰ
ਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮ
ਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾ ਧ
ਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ
ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ

ਸੀਗਾਰਿਆ ਮੁਈਏ ਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ॥ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ
ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ
ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥
ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ॥
॥ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿ
ਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ
ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸ
ਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ
ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਨਾਰੀ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ
॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ
ਰਾਮ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭ
ਾਏ॥ ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ
੨॥

ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਵੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈ
ਰਾਗੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪ
ਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥
ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕ
ਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚੀ
ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ
ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭ
ਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸ
ਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ
ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ
ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪ
ਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪ
ਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰ
ਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੋ
ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ

ਤਿਨ ਕਰੀ ਜਾਗਿ ਭਿਨ ਸੋ ਤਿਨਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖ
ਜਨ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ ੴ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ
ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ
ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤ
ਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾ
ਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋ
ਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ
ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅ
ਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ
ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿ
ਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ
ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਹੈ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾ
ਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ

ਮੇਲੁ ਭਈ ਜੀਉ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤ

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਏਹੁ ਬੂਝੁ ਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਬੁਝਣਹੀ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਬੁਝਣਹੀ ਤ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹਿ
ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇ ਸਚ ਸੇ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਪਰਮਾਤਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਨ ਲਾਗੇ ਪਾਇਨਿ ਸਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ

ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾ
ਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛ
ਡਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸ
ਤਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ
ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨੀ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨੀ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਨਿ
ਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਂਦੈ ਰਤਨਿ ਪ
ਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾ
ਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹ
ਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ
॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂ
ਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾ
ਇਆ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪ
ਾ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿ
ਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ

ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ
ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥
ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁ
ਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜ
ਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਉਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ
ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹ
ਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ
ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵ
ਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥
ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ ਸਾਧ ਪੰਨੁ ਸਬਾਸੈ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ਗਿਰਤ ਜੁ ਫੰਧਾ ॥ ਜਹਿ ਦੇਹ ਹਿ ਪੋਹੀ ਵਿਖ ਮੁਲਘਾਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਾਇਆ ਪੁਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਦਿਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਧਾਈ ॥੪॥੧॥ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ

ਦੇਹ ਤੇਜਣੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿੰਨਿਆ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਿਆ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥
੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀ

ਆਗੁਰਪੂਰੇਕਉਨਿਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ ਸੁਣਿਸਜਣਜੀਮੈਡੜੇਮੀਤਾਰਾਮ॥ ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਸਬਦੁਸਚੁਦੀ
ਤਾਰਾਮ॥ਸਚੁਸਬਦੁਧਿਆਇਆਮੰਗਲਗਾਇਆਚੂਕੇਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਤਹਿ
ਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੰਗਿਬੈਸਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣਾਸਚਾਮਾਣਾਪ੍ਰਭਿਹਰਿਧਨੁਸਹਜੇਦੀਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਜਨਬਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭਨੀਹੈਲੀਤਾ॥੨॥ ਤਉਭਾਣਾਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾ
ਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਚੂਕੀਡੰਝਾਪਾਇਆਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ॥ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚ
ਣਲਗੇਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਣਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਖਸਮਰੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸ
ਦਾਸੰਗਿਸੇਵਕੁਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ ਪੂਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣ
ਜੀਉਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁਖਿਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਮੇਰਾਕਿ
ਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿਲੀਆਖਿਨਮਾਹੀ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਵਜੀਵਾਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਮੈਵਰੁਘਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਥੇਜੀਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥੪॥੧॥ ਛੰਤਡਖਣੇਮਹਲਾ੫

ਸਲੋਕੁ॥ ਕਿਆਸੁਣੇਦੋਕੂੜੁਵੰਞਨਿਪਵਣਝੁਲਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸੁਣੀਅ
ਰਤੇਪਰਵਾਣੁਜੋਸੁਣੇਦੇਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ ਛੰਤ ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆਰਾਮ॥
ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਭਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਗੁਣਹਅਮੋਲੇਜਗਤਉਧਾਰ
ਣਆਏ॥ਭੈਬੋਹਿਥਸਾਗਰਪ੍ਰਭਚਰਣਾਕੇਤੇਪਾਰਿਲਘਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨ
ਕਾਲੇਖਾਨਗਣਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਂਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥
੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੁਰਬਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਭਾਣੇਰਾਮ॥ਠਾਕੁਰਿਮਾਨੇਸੇਪਰਧਾ

ਨਾਥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥
ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾ
ਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ
ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾ
ਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ
ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ
ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ
ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰ
ਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥ ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
ਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥ
ਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕ
ਰਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈ
ਆਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬ
ਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥

ਅਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉਰਾਮ॥ਮਨਇਛੜਾਫਲੁਪਾਈਜੀਉਰਾਮ॥ਮਨਇਛਪਾਈਜੀਉਪ੍ਰਭੁਧਿ
ਆਈਜੀਉਮਿਟੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾ
ਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈਮਨਿਭਾਈਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿ
ਆਈਜੀਉ॥੩॥ ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇਰਾਮ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾ
ਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁਠਾਕੁਰੋ॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਬਖਾ
ਣਿ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦ
ਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੪॥੩॥

ਮਹਲਾ੧॥੨॥ਮਹਲਾ੩॥੬॥ਮਹਲਾ੪॥੬॥ਮਹਲਾ੫॥੩॥ਛੰਤਾਕਾਜੋੜੁ॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ॥ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿ
ਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਤਿਪੁਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਿਚਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆ
ਲਿਖਿਆਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ਜੇਹਾਲਿ
ਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥
ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਆ
ਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ
ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਵਿਹਾਣਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ
੨॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸਾਚੜਾਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖਅਪਾਰੋਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ
ਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐ
ਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੩॥ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਰਣਿਬਾਬਾਰੋਈਐ
ਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋ॥ਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋਗਾਫਲੁਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਵੈ॥ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿ

ਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ
ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇ
ਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥ ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹਾਂ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲਿ
ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇਹਾ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ
ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾ
ਈ ॥ ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ
ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿ
ਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥ ਦਰਗ
ਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ
ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹ
ਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ
ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋ
ਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੧ ਦਖਣੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ
ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸ
ਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿ
ਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿ
ਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ

ਧਿਕਜੀਵਣੁਰਹੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਤੇਹੈਕਿਆਤਿਸੁਜਣੋਗਾ॥ਗੁਣਛੋਡਿਬਿਖੁਲਦਿਆਅਵਗਣਕਾ
ਵਣਜਾਰੋ॥੩॥ਸਜਣੋਆਇਤਿਨਾਜਾਨੀਅੰਡੁਜੀਅਸਜੋਜਮਤਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਵਿਛੁੰਨਿਆਵਿਛੁੜਿਆ
ਮੇਲਣਹਾਰੋ॥ਰੂਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀਐਹੁਕਮਿਬਧੀਸਿਰਿਕਾਰੋ॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਜਾਣਨੀਤੋੜਨਿਹੇਤੁ
ਪਿਆਰੋ॥੪॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਹੁਕਮਿਸਚੈਹੰਸੁਗਇਆਗੈਣਾਰੋ॥ਸਾਧਨਛੁਟੀਮੁਠੀਝੂਠਿਵਿਧ
ਣੀਆਮਿਰਤਕੜਾਅੰਙਨੜੇਬਾਰੋ॥ਸੁਰਤਿਮੁਈਮਰੁਮਾਈਏਮਹਲਰੁੰਨੀਦਰਬਾਰੋ॥ਰੋਵਹੁਕੰ
ਤਮਹੇਲੀਹੋਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੋ॥੫॥
ਜਲਿਮਲਿਜਾਨੀਨਾਵਾਲਿਆਕਪੜਿਪਟਿਅੰਬਾਰੋ॥ਵਾਜੇਵਜੇਸਚੀਬਾਣੀਆਪੰਚਮੁਏ
ਮਨੁਮਾਰੋ॥ਜਾਨੀਵਿਛੁੰਨੜੇਮੇਰਾਮਰਣੁਭਇਆਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਸੁਜਾਣੀਐਪਿ
ਰਸਚੜੈਹੇਤਿਪਿਆਰੋ॥੬॥ਤੁਸੀਰੋਵਹੁਰੋਵਣਆਈਹੋਝੂਠਿਮੁਠੀਸੰਸਾਰੋ॥ਹਉਮੁਠੜੀਧੰਧੈਧਾਵ
ਣੀਆਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਵਿਧਣਕਾਰੋ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਮਹੇਲੀਆਰੂੜੈਹੇਤਿਪਿਆਰੋ॥ਮੈਪਿ
ਰੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਹਉਰਹਸਿਅੜੀਨਾਮਿਭਤਾਰੋ॥੭॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵੇਸੁਪਲਟਿਆਸਾਧਨਸਚੁਸੀ
ਗਾਰੋ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਿਮਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਬਈਅਰਿਨਾਮਿਸੋਹਾਗਣੀਸ
ਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਗਾਵਹੁਗੀਤੁਨਬਿਰਹੜਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥੮॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥
ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਜਾਣੋਵਾ॥ਸਚੜਾਦੂਰਿਨਭਾਲਿਹੁਘਟਿਘਟਿ
ਸਬਦੁਪਛਾਣੋਵਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਪਛਾਣਹੁਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਾਚੀ॥ਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਪਿੜਕਾਚੀ॥ਜਿਨਿਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੈਸੋਈਕਿਆਕੋਕਹੈਵਖਾਣੋ॥
ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਿਵਤਾਇਆਜਾਲੋਸੋਸਾਹਿਬੁਪਰਵਾਣੋ॥੧॥ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਅਧ
ਪੰਧੈਹੈਸੰਸਾਰੋਵਾ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚੜੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਵੀਚਾਰੋਵਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀਆ
ਜੇਹਾਕੀਆਸੋਨਿਬਹੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੂਜੀਕਾਰਨਭਾਲੇ॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁ
ਧੰਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹੁਕਮੁਛਡਾਵਣਹਾਰੋ॥ਅਜੁਕਲਿਕਰਦਿਆਕਾਲੁਬਿਆਪੈਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ॥੨॥
ਜਮਮਾਰਗਪੰਥੁਨਸੁਝਈਉਝੜੁਅੰਧਗੁਬਾਰੋਵਾ॥ਨਾਜਲੁਲੇਫਤੁਲਾਈਆਨਾਭੋਜਨੁਪਰਕਾਰੋਵਾ

੪੮੭

ਤੈਜਾਨੁਭਾਉਨਛੂਟਸੀਨਾਕੋਪਹੁਚਸੀਮੋਰੋ॥ਗਲਿਸੰਗਲੁਸਿਰਿਜੋਹੁਤੈਨਾਛੀਸੈਘਰਚੋਰੋ॥ਬਿ
ਬੇਗਡੇਜੰਮਨਿਨਾਉਪਹੁਤਾਟੇਸਿਰਿਭਾਰੋ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਬੇਲੀਨਡੀਸਚਿਛੁਟੈਪ੍ਰਭਭਾਰੋ॥੩॥
ਬਾਬਾਰੋਵਹਿਰਵਹਿਸੁਜਾਣੀਅਹਿਮਿਲਿਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾ॥ਰੋਵੈਮਾਇਆਮੁਠੜੀਧੰ
ਧੜਾਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ॥ਧੰਧਾਰੋਵੈਮੈਲੁਨਧੋਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈਭੂਲੈ
ਝੂਠਿਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰੋ॥ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣਹਾਰਾਆਪੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇ
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੪॥੪॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੪॥ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾ
ਛੰਤ
ਇਹੁਜਗੁਝੂਠੁਪਸਾਰੋਵਾ॥ਸਚਾਘਰੁਸਚੜੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਆਰੋਵਾ॥ਕੂੜਿਲਬਿਜਾਂਥਾਇ
ਨਪਾਸੀਅਗੈਲਹੈਨਠਾਓ॥ਅੰਤਰਿਆਉਨਬੈਸਹੁਕਹੀਐਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਓ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਵ
ਡਾਵੇਛੋੜਾਬਿਨਸੈਜਗੁਸਬਾਏ॥ਲਬਿਧੰਧੈਮਾਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਖੜਾਰੂਆਏ॥੧॥
ਬਾਬਾਆਵਹੁਭਾਈਹੋਗਲਿਮਿਲਹਮਿਲਿਮਿਲਿਦੇਹਆਸੀਸਾਹੇ॥ਬਾਬਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਈ
ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੇਹਆਸੀਸਾ॥ਆਸੀਸਾਦੇਵਹੋਭਗਤਿਕਰੇਵਹੋਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੋ॥ਇਕਿ
ਭੂਲੇਨਾਵਹੁਥੇਹਹੁਥਾਵਹੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ॥ਜਮਮਾਰਗਿਨਹੀਜਾਣਾਸਬਦਿਸਮਾਣਾਜੁਗਿਜੁ
ਗਿਸਾਚੈਵੇਸੋ॥ਸਾਜਨਸੈਣਮਿਲਹੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਫਾਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਨਾਂਗੜਾਆਇਆਜਗ
ਮਹਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖਿਅੜਾਸਾਹਾਨਾਟਲੈਜੇਹੜਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਬਹਿਸਾ
ਚੈਲਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥ਕਾਮਣਿਆਰੀਕਾਮਣਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗ
ਲਿਤਾਗਾ॥ਹੋਛੀਮਤਿਭਇਆਮਨੁਹੋਛਾਗੁੜੁਸਾਮਖੀਖਾਇਆ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿ
ਨਾਂਗੋਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥੩॥ਬਾਬਾਰੋਵਹੁਜੇਕਿਸੈਰੋਵਣਾਜਾਨੀਅੜਾਬੰਧਿਪਠਾਇਆਹੈ॥ਲਿਖਿਅੜਾ
ਲੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰਿਹਾਕਾਰੜਾਆਇਆਹੈ॥ਹਾਕਾਰਾਆਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਰੁੰਨੇਰੋਵਣਹਾਰੇ॥ਪੁਤਭਾ
ਈਭਾਤੀਜੇਰੋਵਹਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਭੈਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰਿਸਮਾਲੇਕੋਮਰੈਨਮੁਇਆਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਜਾਣਸਿਜਾਣਾਰੋਵਹਿਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਛੁਕਰ
ਣੈਜੋਗੁ॥ ਸਾਧਨਰੰਡਨਕਬਹੂਬੈਸਈਨਾਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਨਾਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁਅਨਦਿਨੁਰਸਭੋਗਸਾਧਨ
ਮਹਲਿਸਮਾਣੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਰਹਿਅ
ਪਣੇਕੰਤਸਮਾਲਹਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵਿਜੋਗੋ॥ਸਚੜਾਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੋ॥੧॥ਸਚੜਾ
ਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੰਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਕਾਮਣਿਇਛਪੁੰਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾ
ਤਾ॥ਸਬਦਰੰਗਿਰਾਤੀਜੋਬਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇ
ਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥ ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿ
ਰੁਸਚੜਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬਦਿਧਨਰਾਤੀ॥ਕਦੇਨਰਾਂ
ਡਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਦੂਰੇਰੰਗੁਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜਿਨੀ
ਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁ
ਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗੁਣਸਬਦਿ
ਜਲਾਏਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਗਈਭਰਾਤੀ॥ਪਿ
ਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁ
ਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅਵਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਰਿ॥ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁ
ਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨਿਅਪਣਾਪਿ
ਰੁਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿ

ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥
ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ
ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ
ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ
ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ
ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ
ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ
ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ
ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ
ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ
ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ
ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ
ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ

ਕੂੜੁ ਕੂੜੀ ਵਿਗੋਈ ਜੋ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਨਿ ਆਪੌ ਤੰ ਕੂੜੀ ਤੁ ਵਿਗਾਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾ
ਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆ
ਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
ਰੋ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ
ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮ
ਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ
ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾ
ਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁ
ਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ
ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾ
ਹਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ
ਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ
ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥੯॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥੫॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥੪॥ ਜੁਮਲਾ ੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁ ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੧ ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ॥੩॥

ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ॥ ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹੰਉ ਸਦ ਵਾਰੀ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਸਾਰੁ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ
ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੂਖੋ ਦੂਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ
ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ
ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ
ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨ
ਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰ
ਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝ
ਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿ
ਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ ਸਲੋਕ ਮ

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਮ
ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ
ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ
ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖ
ਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿ
ਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ
॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੁ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸ
ਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ
ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ
ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅ
ਲਖੁ ਲਖਾਰਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤ
ਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾ
ਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਅਗੁ ਓਥੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਨਿਤ ਧਿਆਉਦਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਉਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀਂ ਵਢੀਂ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿ

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਦੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿ
ਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਦੇ ॥ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਦੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ
ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਂਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩
ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿ
ਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਉ
ਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ
ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ
ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ
ਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ
੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ
ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ

ਜੀਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ
ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ
ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ
ਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ
ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿ
ਆਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲ
ਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿ
ਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ
ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹ
ਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕੰਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗ
ਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕੰਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭ
ਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋ

ਹਉਮੈਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁ
ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਸ੍ਰੇਵਹਹਰਿਨਾਮੁਹਮਪੂਜਹਹ
ਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰ
ਤਿਛਡਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾਰੀਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿ
ਤਾਮਾਤਾ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਣੇਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਹਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ
ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੈਸਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰ
ਘੇਪਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੋਰੁਜਗੁਸੂਤਾਮੋਹਿਪਿਆਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਨਿਜਾਗੰਨਿਸੇਜੋਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਨੀਜਨਮਿਮਰਿਹੋਹਿਬਿਨਾਸਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਭੋਜਨੁਛਤੀਹਪਰਕਾਰਾਜਿਤੁਖਾਇਐਹਮਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪੈਨਣੁ
ਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰਗੇਨਹੋਵਹਹੋਰਪੈਨਣਕੀਹਮਾਰੀਸਰਧਗਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਵਣਜੁਹਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁ
ਹਰਿਨਾਮੈਕੀਹਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ॥ਹਰਿਨਾਮੈਕਾਹਮਲੇਖਾ
ਲਿਖਿਆਸਭਜਮਕੀਅਗਲੀਕਾਣਿਗਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਧਿਆਇਆ
ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਜਗਤੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਊਪਜੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਕਰਮਕਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਹਮਘਰਿਨਾਮੁਖਜਾਨਾ
ਸਦਾਹੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਦਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਸ

ਸਦਾਰਗਿਹਿਗੁਰਮੈਸਚਿਰਤਿਆਪਗਾ॥ਸਚਿਰਤੁਗੁਰੂਰਾਸਦਉਤਰਗਿਹਿਨੁਗੁਣਗੁਵਰਤਾਵਰਹ
ਗਾਇਹਿਮਨੁਭਾਸਦਾਸੁਖਿਵਸੈਸਹਜੇਰਰੇਵਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਰਤਨੁਹੈਮੁਕ
ਤਿਕਰਾਵਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਸੋਹੋਵੈਦਰਿਸਚਿਆਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਧਨੁਧਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜੋਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਜਾਇਪਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿ
ਨਿਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਰਾਮੁਕਹਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿਸੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਣਿਐਮਨਿਅਨਦੁਭ
ਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਇਆ
॥ਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੰਉਹੰਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜੋਗੁਰਕੈਭਾਣੈਗੁਰਸਿਖੁਚਲਿਆ॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਨਹਠਿਭੇਖਕਰਿਭਰਮਦੇਦੁਖੁ
ਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭੁਮੋਹੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ
ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਘਰਿਪਰਗਟੁਹੋਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩
ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁ
ਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਮਕਉਸਾਂਤਿਆਈ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਹਮਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈ॥ਧਨੁਧਨੁਹਰਿਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਸਕੀਸੇਵਾਤੇਹਮਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥ਧਨੁਧਨੁਹਰਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰੁਹਮਕਉਸਭਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿ
ਖਾਈ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮਸਿਉਹਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿਬਣਾਈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੧ ਘਰਹੀਮੁੰਧਿਵਿਦੇਸਿਪਿਰੁਨਿਤਝੂਰੇਸੰਮਾਲੇ॥ਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਹੋਵਈਜੇਨੀਅਤਿਰਾ
ਸਿਕਰੇ॥੧॥ ਮ: ੧ ਨਾਨਕਗਾਲੀਕੂੜੀਆਬਾਝੁਪਰੀਤਿਕਰੇਇ॥ਤਿਚਰੁਜਾਣੈਭਲਾਕਰਿਜਿ
ਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਉਪਾਏਜੀਅਤਿਨਿਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਨਾਉ
ਭੋਜਨੁਚਾਖਿਆ॥ਤਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇਮਿਟੀਭਭਾਖਿਆ॥ਸਭਅੰਦਰਿਇਕੁਵਰਤੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਖਿ
ਆ॥ਜਨਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲੁਪ੍ਰਭਕੀਪਾਖਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰਨੋਸਭਕੋਵੇਖਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁ॥ਡਿਠੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾ

ਗੁਣ ਤਉ ਪੈਸੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਵਈ ਕੀ ਮਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪੁਛਿ ਪਾਤ
ਜਿ ਵਿਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰ ਸਚੁ ਦੇਖਿ ਮਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿ
ਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸ
ਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਉਰੋ ਕਹੀਐ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ
ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲ
ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ੪੩ ॥

ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੨੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥੧੭॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥
ਵਾਰ ॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੫੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋ
ੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇ
ਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ
ਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅੰਬਰਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ
ਨਕਿ ਨਕੇਲ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ
ਜੰਜੀਰ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥
੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀ
ਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇ

੧

ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ ਸੁ
ਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ
ਹਸੁ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ
ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾ
ਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗ
ਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾ
ਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥
ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇ
ਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥
ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ
ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ
ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦ
ਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥
ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟ
ਕਸਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰ
ਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥ ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪ
ਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ
ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥
੩॥

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ ਸੂਚੈ ਭਾਂਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾ

ਈਹਰਿਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਗੁਪਤੋ
ਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਤਪਇਆਲਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਓਗੁਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁਅਜੋਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਰਿਦੇਖੁਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨਕਉ
ਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਿਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀਹਾਰੀ
ਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਤੋੜਿਨਿਰਾਰੇਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਣਿਤੁ
ਮਜਗਿਆਏਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋਡਹੁਵੇਸੁਭੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਫਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਮ
ਨਰੇਥਿਰੁਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਹੀਜੀਉ॥ਬਾਹਰਿਢੂਢਤਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਹੀਜੀਉ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਧਾਵਹੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਉ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾ
ਣਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕੀਚਬੁਡਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੋਭਬਹੁਝੂਠੇਬਾਹਰਿਨਾਵਹੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮ
ਲਨਾਮੁਜਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਹੀਜੀਉ॥੩॥ਪਰਹਰਿਲੋਭੁਨਿੰਦਾਕੂੜੁਤਿਆਗਹੁਸਚੁ
ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥
੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਪੰਚਪਦਾ॥ ॥ਅਪਨਾਘਰੁਮੂਸਤਰਾਖਿਨਸਾਕਹਿਕੀਪਰਘਰੁਜੋਹਨ
ਲਾਗਾ॥ਘਰੁਦਰੁਰਾਖਹਿਜੇਰਸੁਚਾਖਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਮਝੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗਾ॥
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਿਲੋਭਾਨੇਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਅਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਉਹਰਖਜਾਤਕਉਰੋਵਹਿ
ਇਹੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲੇਲਾਗਾ॥ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਿਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਅਨਰਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਰਸਊਪਰਿਅ
ਵਰੁਕਿਆਕਹੀਐਜਿਨਿਪੀਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਤਜਿਨਿਇਹੁਰਸੁਖੋਇਆਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿ
ਲਾਗਾ॥੩॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨਪਤਿਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿਦੇਉਸਮਾਗਾ॥ਜੇਤੂਦੇਹਿਤਹਰਿਜਸੁਗਾਈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਗਾ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਮਕਉਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਨਾਮੁ
ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ॥ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇ
ਖੁਧੁਰਾਹੂਬਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋਈਜੀਉ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏਸੋਈਜੀਉ॥੧॥

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ
ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ
ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ
ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ
ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਣ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋ
ਈ ॥੪॥੧॥੧੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ
ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆ
ਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹ
ਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰ

ਭਿਸਾਚੈਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਗਤਿਮਤਿਪਾਈਏਹਾਰਾਸਿਹਮਾਰੀ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉਦੀਆਨਾਉਹਰਿਧਨੁਸਚੁਸੋਇ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮੁਧਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋਇ॥ਨਾਮਧਨਿਮੁਖਉਜਲੇਹੋਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਲਦਾਫਿਰਦਾਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੂਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂਝਹਿਕੋਇਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾਰਾਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਸਚੁਲਾਹਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾਏਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਭਗਤਾਕਾਕਾਰਜੁਹਰਿਅਨੰਦੁਹੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਇਕਰੰਗੀਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪਣਿਆਦਾਸਾਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਪਿਆਰੇਰਾਖਹੁਪੈਜਹਮਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਭਉਭਾਗਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਮਹਾਗੰਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਅਚਿੰਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਾਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨੋਸਦਾਸਾਲਾਹੀਪਿਆਰੇਜਿਚਰੁਘਟਅੰਤਰਿਹੈਸਾਸਾ॥ਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਜਾਣਉਬਰਸਪਚਾਸਾ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਸਦਾਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਆਪੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥

ਤਾ॥ਹਉਮੈਸਬਦਿਮੂਏਸਬਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ਸਬਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਸਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਹਰਿਸਿਉਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥
ਸਬਦੁਨਜਾਣਹਿਸੇਅੰਨੇਬੋਲੇਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸੁਨਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਣੇਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗੁਬਾਰਾ॥੩॥
ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਮਾਰਗਿਲਾਏਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾ
ਈਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਅੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੪॥੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥
ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਹਿਆਪਿਰਾਖਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਗੁਣਕਹਿਗੁ
ਣੀਸਮਾਣੇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਹੋਵੈਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾ
ਲਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਚਉਕੜੀਸਦਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਫਲੁਪਾ
ਇਆਹਰਣਾਖਸੁਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਏਉਬਾਰੇ॥੨॥ਆ
ਪਸਕਉਬਹੁਭਲਾਕਰਿਜਾਣਹਿਮਨਮੁਖਿਮਤਿਨਕਾਈ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾ
ਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ॥੩॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿ
ਲਾਏ॥ਸਬਦੇਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੈਪਾ
ਏ॥੪॥੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ॥ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਆਵੈ॥
ਆਪਣੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਪ
ਛੋਤਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਭਰਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਟੂਟਹਿਨਾਹੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੇਰਾਜਗੁ
ਪਲਚਿਰਹਿਆਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਹੋਇ
ਬਸੇਰਾ॥ਐਥੈਬੂਝੈਸੁਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਭਾਈਵਿ

ਦੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਇਕਨਾਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭੁਊਪਰਿਜੇਹਾਭਾਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪॥੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ॥ਚੌਤੁਕੇ॥
॥ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸ
ਮਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰਭੂਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵ
ਹਿਡੂਬਿਮੁਏਵਿਣੁਪਾਣੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈਹਰਿਨਾ
ਮੋਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈਜਗਜੀਵ
ਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਜੁ
ਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾ
ਤਾਸਫਲੁਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾ
ਇਆ॥ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲ
ਬਾਣੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩
॥ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਬੂਝਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿ
ਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠ
ਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾ
ਇ॥ਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿ
ਆਭਾਈਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆ
ਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇ
ਲਾਇ॥੪॥੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧ ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਣੁਵਿਆਪਿ
ਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥

ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣਛੋਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥

ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਉਪਜੇਭਾਈਨਾਇਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀਜਗਤੁਅੰਧੁਹੈਭਾਈ

ਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾ

ਹਰਿਨਾਮੁਹੈਭਾਈਹਿਰਦੈਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾ

ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਉਬੇੜਾਨਾਉਤੁਲਹਾਭਾਈਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਇ॥੪॥੯॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗਅੰਤਰਿਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਹਉਮੈ

ਜਗਤੁਦੁਖਿਰੋਗਿਵਿਆਪਿਆਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇ॥ਸ

ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨਾਹਿਤਜਾਹਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁਬਹੁਕ

ਰਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਆਇਆ॥ਸੰਧਿਆਤਰਪਣੁਕਰਹਿਗਾਇਤ੍ਰੀਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾ

ਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾ

ਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੩॥ਇਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭੁਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸ

ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਅਖੀਵੇਖੈਘਰੈਅੰਦਰਿਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩

॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ॥ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗੁਦਾਤੇਸਬ

ਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੁਹਰਿ

ਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆਧਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿ

ਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹੁਫਿਰਿਜੀਵਹੁਸਦਹੀ

ਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇਪਾਵੈਕੋਈ॥੩॥ਦਾਤੈਦਾਤਿਰਖੀਹ

ਥਿਅਪਣੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਹਜਾਪਹਿਸੇਈ॥੪॥੧੧

॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿਤਦਹੀਪਾਏ॥

ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਮਨ

ਮੁਖਿਅੰਧਾਸਬਦੁਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ

ਹਉਮੈਬੰਧਨਕਮਾਏ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਿਰਊਪਰਿਊਭਉਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਹਿ
ਸਗਲਸੰਸਾਰਾਹਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ॥
੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂਆਪੇਕਰਤਾਜੋਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈ
ਖੋਈ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਆਪਿਅਪਾਹੁ॥ਵਣਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਸਾਚਾ
ਸਾਹੁ॥ਆਪੇਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹ
॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਸੁਣਿਸਭੁਵੇਖਦਾਪਿ
ਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੇਆਪਿਮੁਹਾਹੁ॥ਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇਰਾਹੁ॥ਆਪੇਹੀ
ਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਿਰਿਆਪੇਧੰ
ਧੜੈਲਾਹੁ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਹੁ॥ਆਪੇਪਤਣੁਪਾਤਣੀਪਿ
ਆਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਹੁ॥੩॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਹੁ॥ਆ
ਪੇਹੀਚੜਿਲੰਘਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਾ
ਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤ
ਜਉਤਭੁਜਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋ
ਇ॥ਆਪੇਹੀਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੈਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਚੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ
ਜਲਿਥਲਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹਦਾਪਿਆਰਾਦੂਜਾਅ
ਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਨਿਰਮਲਾ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਆਪੇਅਲ
ਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅ

ਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖੁਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾ
ਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਵਣਿ
ਤ੍ਰਿਣਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਹੜਾਪਿਆਰਾਆਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੈ॥ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੈ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿ
ਆਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਾਪੈ॥੨॥ਆਪੇਸਿੰਙੀਨਾਦੁਹੈਪਿਆਰਾਧੁਨਿਆਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ਆਪੇਜੋ
ਗੀਪੁਰਖੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥
੩॥ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀ
ਰਸੁਆਪੈ॥ਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥੪॥੩॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿਤੋਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਾਹੁ
ਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇ
ਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀ
ਠਾਲਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰ
ਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾਇ
ਆ॥੨॥ਆਪੇਕਾਸਟਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰ
ਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜਲਾਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿਲਵਾ
ਇਆ॥੩॥ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚ
ਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ਆਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਵਜਹਿਵਜਾ
ਇਆ॥੪॥੪॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰ
ਜੁਚੰਦੁਚਾਨਣੁ॥ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇਆ

ਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵ
ਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥
੩॥ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁ
ਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੫॥

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ॥ਆਪੇਗੁ
ਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿ
ਖਾਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿ
ਲਾਹਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇਸਾਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿ
ਆਰਾਆਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਿਪਚ
ਾਹਾ॥੨॥ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ॥ਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਉਪਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਬਲੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਭੰਨੈਮੂਰਖਮੁਗਧਾ
॥੩॥ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਵਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ॥ਗਲਿਜੇਵੜੀਆਪੇਪਾ
ਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ॥ਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾ
॥੪॥੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਦੁਖੁਪਾਇ
ਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਧੂਪਰਸਤਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿਦਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਗੋਬਿਦ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੂਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਆਸਾਂਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਿ
ਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਆਗੁ
ਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਸਾਂਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ਆਤ

ਮੁਘਧਮੂੜਹੀਣਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਪੁਰਖੇਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨ
ਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਵਾਰੀ॥੪
॥੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ
॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁਹਰਿ
ਨਾਈ॥ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲ
ਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁ
ਖਭੂਖੇਦਹਦਿਸਿਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਈ॥
੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬ
ਦਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ਪੰਚਪਦਾ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧਿਹੋਈਸਿ
ਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਲਾਗੇਤਨਭੀਤਰਿਤਾਭ੍ਰਮੁਕਾਟਿਆਜਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਗੋਬਿਦਅਪੁਨੇਜ
ਨਕਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁ
ਸਭੁਆਵਣਜਾਣਾਮਨਮੂਰਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਣਾ॥੨॥ਜਿਸਕੀਵਥੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋ
ਚਰਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋਈਜਾਣੈਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ਰਤਨੁਲੁਕਾਇ
ਆਲੂਕੈਨਾਹੀਜੇਕੋਰਖੈਲੁਕਾਈ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸ
ਨੋਦਾਤਿਕਰਹਿਸੋਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੫॥੯॥੩੩॥

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਵਡਾਵਡੇਰਾਸੋਸੋਖਾਕੂਰਲਸੀ॥ਨਿ
ਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭਵਖੰਡਨੁਸਭਿਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ਮਾਣਸੁਬਪੁ
ੜਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਆਤਿਸਕਾਮੁਹਤਾਜਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸ
ਕੀਭੂਖਗਵਾਈ॥ਐਸਾਧਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸ

ਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪ
ਦੇਸੁਸੁਣਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੇਲਾਗੇਗੁਰ
ਕੀਬਾਣੀ॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇ
ਰਾਵਰਤੈਕਿਆਹਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੪
॥੧॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਚੌਤੁਕੇ॥ ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮ
ਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈ
ਸੇਤਨਹੋਇਛਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਰ॥੧॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਾਧਣਾ
ਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਾਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਨ
ਾਮਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮ
ਧਣੀ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈ
ਏਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰਮਕ
ਰਿਥਾਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਹੀਜਾਇ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰਮਲ
ਸਾਚੇਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈ
ਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਃ੫ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਘਰੁ੧॥ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁਮਾਨੈਤਉਲਉਮਿਲਣੁਦੂਰਾਈ
॥ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਉਬੀਚੁਬਿਖਾਈ॥੧॥ਮਾਧਵੇਐਸੀਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਸੇਵਉ
ਸਾਧਗਹਉਓਟਚਰਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹਤੁਚਸਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੰਚਲਚਿਤਤੁਮ
ਐਸੀਰਿਦੈਨਆਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆਨਤੂਰਾਚਿਆਉਰਝਿਓਸੰਗਿਬੈਰਾਈ॥੨॥ਸੋਗੁਨਬਿਆ
ਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਾਬਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਈ॥੩॥
ਕੋਟਿਪਰਾਧਅਛਾਦਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਭਸਭੁ

ਛੋਖਾਰਖਹੁਉਠਾਈ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲੋਕਗ੍ਰਿਹਬਨਤਾ
ਮਾਇਆਸਨਬੰਧੇਹੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਕੋਖਰਾਨਹੋਸੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਹੇਪਪੋਰਹੁ
ਦੇਹੀ॥ਊਡਿਜਾਇਗੋਧੂਮਬਾਦਰੋਇਕੁਭਾਜਹੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੰਙਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀ
ਜਲਕੂਕਰਭਸਮੇਹੀ॥ਹੋਇਆਮਰੋਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣਬਿਸਰੋਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿ
ਕਰਿਮਣੀਏਸਾਜੇਕਾਚੈਤਾਗਿਪਰੋਹੀ॥ਤੂਟਿਜਾਇਗੋਸੂਤੁਬਾਪੁਰੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤੋਹੀ॥੩॥ਜਿਨਿ
ਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਤਿਸੁਧਿਆਵਹੁਦਿਨੁਰੈਨੇਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੈਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੇਹੀ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਮਨਹਿ
ਭਇਆਪਰਗਾਸਾ॥ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਦੂਜਾਅਪੁਨੇਸਾਹਿਬਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥ਆਗੈਸੁਖੁਪਾਛੈਸੁਖਸਹਜਾਘਰਿਆਨੰਦੁਹਮਾਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਕਰਣੈਹਾਰਾਸੋਈਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਇਕਰਾਮਨਾਮਆਧਾਰਾ॥੨॥
ਸਫਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਪ੍ਰਭੁਹੈਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪੁਨੇਜਨਰਾਖੇਅਪੁਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜੁਸੋਭਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੂਖਬਿਨਾਸੇ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧॥ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਸੁ
ਖੀਆਰੋਗੀਕੈਭਾਣੈਸਭਰੋਗੀ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਿਸੰਜੋਗੀ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਜਿਨਿਅਪੁਨਾਭਰਮੁਗਵਾਤਾ॥ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਸਗਲੋਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀਠਾਂਢੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗਿਜਾਕਾਮਨੁਬਿਆਪਿਤਓ
ਹੁਜਨਮਿਮਰੈਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਪੜਿਆਤਾਕਉਸਰਬਪ੍ਰਗਾਸਾ॥
ਅਗਿਆਨਿਅੰਧੇਰੈਸੂਝਸਿਨਾਹੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਭਰਮਾਤਾ॥੩॥ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਨਾਨ
ਕੁਇਹੁਸੁਖੁਮਾਗੈ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਸਾਧੂਗਾਵਹਿਤਹਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲਤਬਥੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰੈ

ਸਾਧੂਕੀਸੋਭਪਰਗਿਰਾਮੀਕੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ॥
ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਜਨਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੂਰ
ਨਜਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਅਬਿਨਾਸੀਸਰਣਿਸੰਤਨਕੀਲਹੀਐ॥੩
॥ਨਿਰਗੁਨਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀਆਹੀ॥ਬੂਡਤਮੋਹਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਾਨਕ
ਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੪॥੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧॥ ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿ
ਆਤੂਕਰਤੇਤਾਕੀਤੈਆਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਤੂਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਚਰਣਧੂਰਿਮਨਿਭਾਈ॥
੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਊਚਬਡਾਈ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੋਸੋਕਰਮਕਰਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ॥ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿਅਘਾਈ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਧੁਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਭਏਸਭਠਾਈ॥੩॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਭਾਈ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਇਆਲਾਤਾਕਉਮਨਤੇਬਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੪॥੮॥

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀਕਬਊਚੇਕਬਨੀਚੇ॥ਸੁਧਨਹੋਈਐਕ
ਜੁਗਤਨਾਓਝੜਕਿਕੋਨਪਹੂਚੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸਰਣਿਛੁਟਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਜਨਮਮਰਣੁ
ਰਹਈਫਿਰਿਆਵਤਬਾਰੋਬਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੁਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਹੀਅਤਤਿਨਮਹਿਉਰਝਿਓਸਗ
ਲਸੰਸਾਰਾ॥ਪੂਰਨਭਗਤੁਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬਥੋਕਤੇਨਿਆਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਉਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤੈ
ਏਹੁਖਸਮਕਾਕੀਆ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥੩॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੂ
ਰਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੯॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓ
ਰਾਮਨਾਮੁਤਤੁਸਾਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਨਿਮਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀ
ਵਹੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁ
ਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਗਤਿਦਾਨੁਦੇਵੈਪੂਰਨਪੁਰਖ

ਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬਿਰਥਾਨਕੋਈ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੁਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫

॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਾਥੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਪ੍ਰਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ਗਾਵਹੁਸੁਣਹੁਪੜਹੁਨਿਤਭਾਈਗੁਰਪੂਰੈਤੂਰਾਖਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਵਡਾਈਭਗਤਿਵਛਲਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਆਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਹੁ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਭੁਨਾਠਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਵਹੁ॥੩॥ਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੧॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨

॥ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਬਾਰਿਕਤੂਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹਮਾਰਾਬਲਿਬਲਿਜਾਸੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਧੂਰੀਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂਦੇਸਾ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਉਦੇਹੁਉਪਦੇਸਾ॥੨॥ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਾਈਐ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਜੈਇਉਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਹਰਿਨਾਮਾਹੈਮੀਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੪॥੧॥੧੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈਇਕੁਗੁਨੁਨਹੀਮੂਰਖਿਜਾਤਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਨਜਾਨਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਓਰਾਮਦਾਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਰੇ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੰਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਆਦੂਰੀਰੇ॥੨॥ਹਰਿਬੇਅੰਤੁਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆਜਾਨਾਹੋਇਕੈਸੋਰੇ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿ

ਗੁਰਅਪੁਨੈਮੈਮੂਰਖਦੇਉਪਦੇਸੋਰੇ॥੩॥ਮੈਮੂਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਾਧੀਤਰਿਆਰੇ
॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਸੁਣਿਆਪੇਖਿਆਸੇਫਿਰਿਗਰਭਾਸਿਨਪਰਿਆਰੇ॥੪॥॥੧੩॥

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨ ॥ਜਿਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭਿਗਇਆ॥ਸਹਜਸੈ
ਨਅਰੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀਊਧਕਮਲਬਿਗਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਇਆ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰਕ
ਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸੋਰਿਦੈਗੁਰਿਦਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਤਤੇਭਇ
ਆਨਕਭਇਆ॥ਕਰਹਿਬੇਨਤੀਰਾਖੁਠਾਕੁਰਤੇਹਮਤੇਰੀਸਰਨਇਆ॥੨॥ਜਹਭੰਡਾਰੁਗੋਬਿੰਦ
ਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲਇਆ॥ਏਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਥਿਆ॥੩॥ਏਕਬੂੰਦਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨੋਤਾਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੂਆ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਿਨਾ
ਨਕਕਉਸਉਪੇਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲਇਆ॥੪॥ ੧੪॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ਗੁਣਅਮੋਲਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵ
ਸਿਆਤੇਨਰਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਅਰੋਗਅਨਦਾਈ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਮੇਰਾਰਾਮਸ
ਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਬੇਦਨਜਣੁਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਜਨਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸ
ਰਣੇ॥ਜਿਹਨਰਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨਣੇ॥੨॥ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪ੍ਰਭੂਲਿਵ
ਲਾਈਤਿਹਮਹਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਭੂਬਿਸਾਰਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿ
ਪਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੋਹੀਵਰਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀ
ਰਿਦੈਭਏਮਗਨਚਰਨਾਰਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉ
ਰਝਾਇਓਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਲੋਭਨਮਹਿਲੋਭੀਲੋਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਰਚੇਗਿਆਨੀ॥
੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਪੇਖਿਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਹਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓਭੂਮਨਭੂਮਿਪਿਆਰੀ॥ਖੀਰਸੰਗਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀਨਾ
ਪ੍ਰਭਸੰਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥੨॥ਬਿਦਿਆਮਹਿਬਿਦੁਅੰਸੀਰਚਿਆਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੁਭਾਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥੩॥ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸ

ਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥
੫॥੧੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਊਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਤੂ
ਦਾਤਾ॥ਹਮਮੂਰਖਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇਤੂਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐਸਾ
॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁ
੧॥
ਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭ
ਲੋਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪੁਨੇਬ
ਾਲਾ॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾਲਾਰਾਖੁ
ਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੨ ॥ਮਾਤਗਰਭ
ਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁ
ਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧੌਤੂਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈ
ਕਰਣਹਾਰੁਤ੍ਰਿਣੁਜਾਨੈ॥ਤੂਦਾਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਅ
ਵਰੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਰੂੜੋਗੂੜੋਗਹਰਗੰਭੀਰੋਊਚੌਅਗਮਅਪਾਰੇ॥
੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿਮਿਲਾਇਓਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨਦੁਭਇਆਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੭॥੧੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁ
ਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਰਾਗਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰਤਨਸਿ
ਉਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾ
ਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਟਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਸੰ
ਤਨਮੋਕਉਪੂੰਜੀਸਉਪੀਤਉਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਉਫਾਟਿਓਸ
ਗਲੋਲੇਖਾ॥੩॥ਮਹਾਅਨੰਦਭਏਸੁਖਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਰੰਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥੮॥੧੯॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇ
ਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਡਿਜਾਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥੧॥ਪਿਆਰੇ

ਤੂੰਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਪਦੇਸਾਤੁਮਹੀਸੰਗਿਪਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹ
ਅਭਿਮਾਨਾਤਾਮਹਿਸੁਖੁਨਹੀਪਾਈਐ॥ਹੋਹੁਰੇਨਤੂਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖੁਪਾਈ
ਐ॥੨॥ਘਾਲਨਭਾਨੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੈਤਾਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ॥ਕਰਿਪੂਜਾਹੋਮਿਇਹੁਮਨੂਆਅਕ
ਾਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥੩॥ਗੋਬਿਦਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਮਾਧਵੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਰ
ਤਣਿਨਾਮੋਵਾਲੇਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੪॥੬॥੨੦॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
॥ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਭਏਸ੍ਰੋਤੇਹ
ਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਦੇਖੁਵਡਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਦੂਖਸੋਗਕਾਢਾਹਿਓਡੇਰਾਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸਰਾਮਾ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਮਿਲੇਅਚਿੰਤਾਪੂਰਨਹੋ
ਏਕਾਮਾ॥੨॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣੇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਵਸਿਆਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਭਾਣੇ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁ
ਭਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੇਪੂਰਕਰੰਮਾਜਾਕਾਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥
ਰਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉਡੀਸੰਗਿਲਾਗੇਜਾਤੇਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਨੀ॥ਬਿਨਸੈਕ
ਾਚੀਦੇਹਅਗਿਆਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਤਾਕੀਕਛੁਨਵਡਾਈ॥ਰਾਮਭ
ਜਨਬਿਨੁਕਾਮਿਨਆਵਸਿਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇਅਵਰਦਾਜੀਅਕੋ
ਕਾਮੁਨਕੀਨਾ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਚੀਨਿਆ॥੩॥ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਖੈਰ
ਸਮਾਤੋਅਸੰਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਹਿਬਿਨੰਤੀਕਾਟਹੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥
੨੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ
ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਿਕੋਸਾਗਰੁਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਟਿਓਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥ਭਜੁਪ੍ਰੇ
ਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਰਸੁਪੀਆਮਨਤਨਰਹੇਅਘਾਈ॥ਜਤਕਤ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਪਰਮੇਸਰੁਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤਬੇਤਾਜਿਸੁਮਨਿ

ਬਸੈਗੋੁਪਾਲਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਾਕੀਪੂਰਨਘਾਲਾ॥੩॥ਕਲਿਕਲੇਸ
ਮਿਟੇਦੁਖਸਗਲੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਨਭਏਬਿਗਾਸਾ॥
੪॥ ॥੨੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਹੋਆਆਪਿਸਹਾਈ
॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦੁਮੰਗਲਰਸਅਚਰਜਭਈਵਡਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾ
ਚੀਦਰਗਹਮਾਨੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਆਰਾਧਿਨਾਮੁਹਰਿਆਏਅਪੁਨੈਥਾਨੇ॥੨॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭਉਸ
ਤਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਿਆਰੀ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੩॥ਗੋ
ਸਟਿਗਿਆਨੁਨਾਮੁਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਿਜਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅ
ਨਦਸੇਤੀਘਰਿਆਇਆ॥੪॥ ॥੨੪॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਸਗ
ਲਭੈਲਾਥੇਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲੁਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆ
ਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੂਮੇਰੋਸਾਹਿਬੁਦਾਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਉਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋ
ਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾ
ਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿ
ਨਿਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥ ॥੨੫॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬਲੁਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਛੁ
ਕਰਹਿਸੋਈਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸੁਆਦਲੋਭਿਮਦਿਮਾਤੌਉਪਜੇਅਨਿ
ਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੋਨਿਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਅਨਿਕਪ
ੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਫਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਗਹਿਤਬਕਉਣੁਪੜਦਾਤੇਰਾਢਾਕੈ॥
੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੂਰਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਮਬਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾ

ਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥੭੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ
॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ ਜਪਿਅਨਦ ਕਰਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾ
ਸਿਮਰਹੁਭਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤੇਰਾਜੋਸਿਮਰੈਸੋਜੀਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਵੈ॥੨॥ਬਿ
ਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗਾ॥੩॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕ
ਉਸੋਪ੍ਰਭੁਹੋਆਬੇਲੀ॥੪॥ ॥੭੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ [illegible]
॥ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾਬਿਨਸੈਅਪਨੀਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਇਹਾਬਤਾਵਹੁਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਹਉਮੈਗ
ਰਬੁਨਿਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਭੂਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਆਹੋਵਾਂਸਗਲਰੇਨਾਰੀ॥੨॥ਪੇਖਿਓ
ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਅਪੁਨੈਸੰਗੇਚੂਕੈਭੀਤਿਭ੍ਰਮਾਰੀ॥੩॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐ
ਗੁਰੂਦੁਆਰੀ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਰੋਗਬਿਦਾਰੀ॥੫॥

੧॥੭੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੩ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੰਤਰੁਸ
ਗਲਦੂਧਮਹਿਘੀਆ॥ਊਚਨੀਚਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਘਟਿਘਟਿਮਾਧਉਜੀਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਘ
ਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਹਿਓ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਮਹਿਜਲਿਥਲਿਰਮਈਆਆਹਿਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਓ॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇ
ਪਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਓ॥੨॥੧॥੭੯॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ਜਾਕੈਸਿਮ
ਰਣਿਹੋਇਆਨੰਦਾਬਿਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਵਨਿਧਿਪਾਵਹਿਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸ
ਨਭੁਖੀ॥੧॥ਜਾਕੋਨਾਮੁਲੈਤਤੂਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਠਾਕੁਰਕਉਮਨਤਨਜੀਅਰੇਮੁਖੀ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਪਾਵਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਧੁਖੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੂਦਿ
ਖਾਇਆਜਲਿਥਲਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੁਖੀ॥੨॥੨॥੩੦॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫

॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂਠਨਿੰਦਾਇਨਤੇਆਪਿਛਡਾਵਹੁ॥ਇਹਭੀਤਰਤੇਇਨਕਉਡਾਰਹੁਆਪਨਨਿਕ
ਟਿਬੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਅਪੁਨੀਬਿਧਿਆਪਿਜਨਾਵਹੁ॥ਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿ
ਸਰੁਨਾਹੀਕਬਹੂਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਿਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕ
ਤਹਿਨਧਾਵਹੁ॥੨॥੩॥੩੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕ
ਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਸੰਤਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋ
ਵੈਘਾਲਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੈਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਗਲਿਲਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਬਿਸਰਤਜਗਤਜੀਵਨੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੨॥੪॥੩੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
॥ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭਮਲੁਖੋਈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਭਗਤਨਕਉਬਰਤਨਿ
ਬਿਰਲਾਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਂਸੁਖੁ
ਪਾਈਐਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਤਿਨਭੇਟਤਦੁਰਮ
ਤਿਖੋਈ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕਦਾਸੁਬਾਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਈ॥੨॥੫॥੩੩॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੈਸੂਕਾਮਨੁਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨੁਭੇ
ਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖ
ਧੁਮੁਖਿਦੇਵੈਕਾਟੈਜਮਕੀਫੰਧਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਧਾਤੇਆਪੇਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ॥ਅਪੁਨਾਦਾਸੁਹਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥੬॥੩੪॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਝਹੀਪਾਹਿਨਿਬੇਰੋ॥ਬਖਸਿ
ਲੈਹੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਣ
ਸਰਣਮੋਹਿਚੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਊਚੋਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਕੀ
ਨੋਅਪੁਨੋਦਾਸਰੋਤਉਨਾਨਕਕਹਾਨਿਹੋਰੋ॥੨॥੭॥੩੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਅਸਥਿਰਭਏਲਾਗਿਹਰਿਚਰਣੀਗੋ

ਵਿਦਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਭਲੋਸਮੂਰਤੁਪੂਰਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮੁਜਪਿਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਘਰਮੰਦਰਸੁਖਦਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨ
ਕਜਨਪਾਇਆਸਗਲੀਇਛਪੁਜਾਈ॥੨॥੮॥੩੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨
॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਬਸੇਰਿਦਭੀਤਰਿਸੁਭਲਖਣਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ
ਨਾਮਨਿਧਾਨਮਨਿਚੀਨੇ॥੧॥ਮੇਰੋਗੁਰੁਰਖਵਾਰੋਮੀਤਾ॥ਦੂਣਚਊਣੀਦੇਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨੀਤ
ਨੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਸਗਲਉਧਾਰੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਹਾਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਚਰ
ਜਵਡਿਆਈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੯॥੩੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ਸੰਚਨਿ
ਕਰਉਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੁਥਾਤੀਅਗਮਅਪਾਰ॥ਬਿਲਛਿਬਿਨੋਦਆਨੰਦਸੁਖਮਾਣਹੁਖਾਇਜੀ
ਵਹੁਸਿਖਪਰਵਾਰ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਸਚਬੋਹਿਥੁਚੜਿਲੰ
ਘਉਬਿਖੁਸੰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਪਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾ
ਕਬਿਗਸਾਨੋਨਾਨਕਨਾਹੀਸੁਮਾਰ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅ
ਪਨੀਕਲਧਾਰੀਸਭਘਟਉਪਜੀਦਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਡਾਈਕੀਨੀਕੁਸਲਖੇਮਸਭਭਇਆ
॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿਜਤਕਤਪੇਖਉਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਓਵਡਭਾਗੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨
॥੧੧॥੩੯॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਹਜਧੁਨਿਪ੍ਰਭਕੇ
ਚਰਣਨਿਹਾਰਿਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਓਬਾਰਿਕੁਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸਰਣਾਈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਸੁਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿਸੁਖਪ੍ਰਭ
ਅਪੁਨੇਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਊਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥੧੨॥
॥੪੦॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉਦਮੁਨਾਮੁਰਤਨੁਜਸੁਗਾਈ
॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਾਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਕੇਚਰਣਵਸਾਈ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਰੋਗਾਘਾਣਿਮਿਟਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿ

ਵਖਾਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਏਅਬਿਨਾਸੀਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਭਇਆਸਹਾਈ॥

੨॥੧੩॥੪੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਿ

ਰਪਾਧਾਰੀ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹੁਸੁਆਮੀਪੂਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੰਪਤਿ

ਰਾਸਿ॥ਰਾਖਿਲੈਹੁਭਾਈਮੇਰੇਕਉਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵ

ਉਅਪੁਨੇਖਸਮਭਰੋਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪॥

੪੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿ

ਟਾਇਆ॥ਤਾਪਰੋਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਕਰ

ਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾ

ਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕਭਏਦਇਆਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏਜਗਭੀਤਰਿਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਖਵਾਲਾ॥੨॥

੧੫॥੪੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਅਪਣਾਬਿਰਦੁ

ਪਛਾਣਿ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦਮਿਹਰਵਾ

ਣ॥ਬੰਧੁਪਾਇਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋਈਸਰਬਕਲਿਆਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਪਾਇਪਿੰਡੁ

ਜਿਨਿਸਾਜਿਆਦਿਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਆਪਿਪੈਜਰਾਖੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥

੨॥੧੬॥੪੪॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਸਭੁਸੰ

ਸਾਰੁਉਬਾਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥੧॥ਹੋਈਰਾਜੇਰਾਮ

ਕੀਰਖਵਾਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮਨੁਤਨੁਦੇਹਸੁਖਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤ

ਉਧਾਰਣੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਏਸਭਿਸਚੈਸਾਹਿਬਿਸੁਣਿਨਾਨਕਕੀ

ਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ

ਰਿਸਗਲੇਰੋਗਬਿਦਾਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜਨਿਸਿਮ

ਰਿਆਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਰਹਾਉ॥ਸਦਾ

ਅਨੰਦਕਰਹਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਰਿਰਾਖਿਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਾਚੁ

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆ
ਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ਅਪਣੇ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿ
ਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈ
ਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਹੁ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁ
ਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ਨਾਨਕ ਪਤਿ
ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸ
ਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅ
ਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨
॥੨੧॥੪੯॥ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸ
ਹਾਈ ॥ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥

॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ
ਝੇਰਾ ॥ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਂਈ

॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪ੍ਰਭੁਦਰਬਾਰਾ॥ਤਾਸਗਲੀਮਿਟੀਪੂਕਾਰਾ॥ਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ਤਾ
ਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤਹਸਾਚਿਨਿਆਇਨਿਬੇਰਾ॥ਊਹਾਸਮਠਾਕੁਰੁਸਮਚੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਜਾਨੈ॥ਬਿਨੁਬੋਲਤਆਪਿਪਛਾਨੈ॥੩॥ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਅ
ਗਾਜਾ॥ਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ॥ਘਰਿਬੈਠੇਗੁਰੂਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਚਾਲਹਿਆ॥੧॥ਅਪੁਨਾਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਅਨਦਸੂਖ
ਕਲਿਆਣਮੰਗਲਸਿਉਘਰਿਆਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥
ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਾ॥੨॥ਸਗ
ਲਪਰਾਛਤਲਾਥੇ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਥੇ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਪਿਪੂਰਨਹੋ
ਏਕਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਿਕੀਨੋਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੈਜੈਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਥੇ॥
ਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੪॥੨॥੫੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਪੂਰੀਲੋਚਹਮਾਰੀ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਗ੍ਰਿਹਿਆਏ॥ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥
ਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਰੀਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐਅਨਦਿਨੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰੀਐ
॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕਾਮਾਰਗੁਧਰਮਕੀਪਉੜੀਕੋਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖ
ਨਾਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੇਜਿਨਿਪੂਰੀਕਲਰਾਖੀ
॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਵਿਤ੍ਰਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀ॥੩॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨ
ਾਸਨਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਘਰਿਆਇਆ
॥੪॥੩॥੫੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ਘਰੁਲਸਕਰੁਸ
ਭੁਤੇਰਾ॥ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭਜੀਅਭਏਦਇਆਲਾ॥੧॥ਜਪਿਅਨਦਿਰਹਉਗੁ
ਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਹਿਨਹੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਅਬਿ
ਚਲਨੀਵਉਸਾਰੀ॥ਬਲੁਧਨੁਤਕੀਆਤੇਰਾ॥ਤੂਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁ

ਪਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਤਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਆ॥ਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਆ॥
੩॥ਹੋਏਪ੍ਰਭੂਸਹਾਈ॥ਸਭਿਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕ
ਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿ
ਓਮਨਿਭਾਵੰਦਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਂਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁ
ਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਹਤਬੀਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਣੀ॥ਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ
॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਆਜਮਕਾ
ਫਾਸਾ॥ਮਨਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਥੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁ
ਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ
॥ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ॥ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰੁਆ
ਪਿਹੋਆਰਖਵਾਲਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ॥ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀ
ਬਾਤਸਵਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ॥੩॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ॥
ਤੂਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥੪॥੬॥
੫੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ॥ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ
॥ਮਜਨੁਗੁਰਿਆਂਦਾਰਾਸੇ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ॥
ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈਜੀਅਕਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅ
ੜੇਫਲਪਾਵੈ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ॥੨॥ਸੰਤਸਰੋਵਰਿਨਾਵੈ॥
ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ॥ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਇਭਗਵਾਨੈ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਸਭਿ

ਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੪॥੭॥੫੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂ
ਰੀ॥ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ॥ਗੁਰਿਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੧॥ਅਪ
ਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾ
ਗਾ॥ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਾਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਧੂਰੀਨਾਵੈ॥ਅ
ਪੁਨਨਾਮੁਆਪੇਦੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਹਾਰਿਰਖਿਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਇ
ਹੁਪੂਰਨਬਿਮਲਬੀਚਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥੪
॥੮॥੫੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸ
ਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣ
ਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ਹਮਸੰਤਜਨਾਰੇਨਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ
॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਈਐ॥ਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾ
ਤਾ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸਰਣੀਪਾਇਆ॥੪॥੯॥੫੯॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀ॥ਖੇਮਕੁਸ
ਲਭਇਆਇਸਨਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਰਿਦਧਾਰੇ॥ਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈਤਿਲਕਾਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੁਰਮਤਿਖੋਏ॥ਪ
ਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਿਹੋਏ॥ਰਾਮਦਾਸਿਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ॥ਸਭਿਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਨਗੋਬਿੰ
ਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਰਿਦੈ
ਧਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫

॥ਦੁਹਾਦਿਸਿਛੜਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਇਓ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈ
ਨਹੁਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ਹੁਣਿਨਹੀਸੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸਰੋਸਿਧਿਕਰਤਲਾ
ਲੁਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋਆਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੋਸਰਬਗੁਣਾਸੁ
ਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਾਰਉਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਤਿਭਇਓ
ਹੈਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ॥ਭਾਂਭੀਰੀਕੇਪਾਤਪਰਦੋਬਿਨੁਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ॥੩॥ਭਇਓ
ਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸਗਰੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉ
ਦਇਆਰੁਬੀਠਲੋਪਾਇਓ॥੪॥ਸਭੁਰਹਿਓਅੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇ
ਓ॥ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇਓ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੧॥੬੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾ
ਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾ
ਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥
ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁ
ਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿ
ਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈ
ਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀ
ਓਟਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜ
ਨਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭ
ਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾਠੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਧਿਆਵਤਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਂਠੇ॥੧॥ਜ
ਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਦੀਓਉਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀ
ਸੁਣਹਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥

॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਚਰਜ

ਤੁਮਹਾਰਵਡਾਈ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭਿਸ੍ਵਾਮੀਪਤਿਮਤਿਕੀਨੀਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਨਕਬ

ਲਿਹਾਰੀਬਾਛਉਸੰਤਧੂਰੀ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮਸਕ

ਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾ

ਸਕਉਭਇਓਸਹਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀਬਾਤਨਕਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾ

ਲੁਦਿਵਾਇਆ॥ਪਿਛੈਲਾਗਿਚਲੀਮਾਇਆ॥ਤੋਟਿਨਕਤਹੂਆਵੈ॥ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥

੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ॥ਸਭਿਜੀਅਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਗੁਸਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬ

ਣਤਬਣਾਈ॥੩॥ਤੂਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਇਹੁਪੁੰਨੁਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇ

ਆ॥ਸਰਬਫਲਾਪੁੰਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਪਦੇਘਰੁ੩॥ ॥ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ॥ਸਭਿ

ਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੧॥ਸਭਿਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰ

ਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁ

ਲਾਥੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥

੧॥੬੫॥ ਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੋਘਰੁਦਯਿ

ਵਸਾਇਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਸਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵ

ਡਿਆਈ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲ

ਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬॥

ਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ਸਰਬਨਿ

ਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਇਆ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਮਨ

ਇਛੇਫਲਪਾਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆਲਾਪ੍ਰ

ਭਿਅਪਨੈਕਰਿਦੀਨੇ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਨੇ॥੨॥੩॥੬੭॥

੧੬ ੫੦੮

ਗ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ।ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਿਹਮਾਰੇ।ਰਾਮ
ਮਿਮਨੁਲਾਗਾ।ਜਮੁਲਜਾਇਕਰਿਭਾਗਾ।੧।ਪ੍ਰਭਜੀਤੂੰਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ।ਬੰਧਨਕਾਟਿਕਰੇਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਪੂਰਨੁਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।ਰਹਾਉ।ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀ।ਤਾਕੀਸੇਵਨਾਬਿਰਥੀਜਾਸੀ।ਅ
ਨਦਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ।ਜਪਿਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ।੨।੪।੬੮ ।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨
।ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਹਾਰੀ।ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ।ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ।ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ
ਸਦਾਧਿਆਇਆ।੧।ਸੰਤਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।ਰਹਾਉ।
ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਵਰਦੀਨੇ।ਸਗਲਜੀਅਵਸਿਕੀਨੇ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਤਾਸਗਲੇਦੂਖ
ਮਿਟਾਇਆ।੨। ।੬੯। ।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨।ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੂਰੇ।ਵਾ
ਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ।ਸਰਬਕਲਿਆਣਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦੀਨੇ।੧।ਬੇਦਨਸਤਿਗੁ
ਰਿਆਪਿਗਵਾਈ।ਸਿਖਸੰਤਸਭਿਸਰਸੇਹੋਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ।ਰਹਾਉ।ਜੋਮੰਗਹਿਸੋਲੇਵ
ਹਿ।ਪ੍ਰਭਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਵਹਿ।ਹਰਿਗੋਵਿਦੁਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ।ਜਨਨਾਨਕਸਾਚੁਸੁਭਾਖਿਆ
।੨।੬।੭੦। ।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ।ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ।ਮੋਹਿਸਿਆਣਪ
ਕਛੂਨਆਵੈ।ਹਮਬਾਰਿਕਤਉਸਰਣਾਈ।ਪ੍ਰਭਿਆਪੇਪੈਜਰਖਾਈ।੧।ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿ
ਰਾਇਆ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਲਾਗਾਕਰੀਤੇਰਾਕਰਾਇਆ।ਰਹਾਉ।ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾ
ਰੇ।ਪ੍ਰਭਡੋਰੀਹਾਥਿਤੁਮਾਰੇ।ਜਿਕਰਾਵੈਸੋਕਰਣਾ।ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ।੨।੭।੭੧।

।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ।ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ।ਸਭੁਕਾਜੁਹਮਾਰਾਹੋਇਆ।ਪ੍ਰਭਚ
ਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ।ਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ।੧।ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਧਿਆਇਆ।ਆਠਪਹਰਆ
ਰਾਧਿਓਹਰਿਹਰਿਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ।ਰਹਾਉ।ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਅੰਕੁਰੁਜਾਗਿਆ।ਰਾ
ਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਿਆ।ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ।ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ।੨।੮।੭੨।

।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ।ਗੁਰਿਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿਆ।ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਿਆ।ਮੰਦਾਕੋ
ਨਅਲਾਏ।ਸਭੁਜੈਜੈਕਾਰੁਸੁਣਾਏ।੧।ਸੰਤਹੁਸਾਚੀਸਰਣਿਸੁਆਮੀ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਹਾਥਿ

ਤਿਸੈਕੈਜੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਬਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰੇ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੯॥੭੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੂਉਬਾਰਿਆ॥ਅਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਾਤਾ॥ਪਰਮੇ
ਸਰੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਭਚਿੰਤਵਨਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਹਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜਆਪਿ
ਸਵਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪੂਰਨਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮ
ਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾ
ਪੇ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ॥ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਬਿਘਨਗਏਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸ
ਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਭਜੀਅਭਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕ
ਰਣਕਾਰਣਸਮਰਾਥਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭੁਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ॥ਸਭਨਾਨ
ਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ॥ਮਿਲਿਕੁਸ
ਲਸੇਤੀਘਰਿਆਏ॥ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆ
ਰਾਧਹੁ॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾਈਐਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ॥
ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ॥ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾ
ਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰ
ਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿ
ਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਐਥੈਓਥੈਰਖ
ਵਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਾਖੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥
ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀ॥ਪੂਰਨੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆ॥ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਪਾਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨
॥੧੪॥੭੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ॥ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ॥

॥ਗੋਬਿੰਦਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈ
ਫਲੁਪਾਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ॥
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉ
ਰੀਲਾਥੀ॥ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਥੀ॥੩॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀ
ਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੭੯
॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ॥ਖੰਨਸਗਲਰੇਨਛਾਰੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋ
ਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੈਏਹਗਲਸਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿ
ਹੋਵੈਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਇਹੁਪੂਰਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੮੦॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ॥ਬਖਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖਪਾਇ
ਆ॥ਸਗਲੇਥਾਨਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲਦਾਤੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀ
ਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਹਭਾਈ॥ਓਹਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਬਾਜੇਅਨਹਤਤੂਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾ
ਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂ
ਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਿਵਖਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੨॥
੧੮॥੮੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਜਕਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖੁਊਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁ
ਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥੨॥ਜਿਉ
ਮਾਤਾਬਾਲਿਲਪਟਾਵੈ॥ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਖਸਾਂਦਿਘਰਿਆਇਆ॥ਨਿੰਦ

ਕਰੈਮੁਖਿਛਾਈਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਬਾਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆ
ਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੋਲੇਸਾਹਿਬਕੈਭਾਣੈ॥ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਵਖਾ
ਣੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੨॥੨੦॥੮੪॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਭ
ਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣ
ਤਨਗਣਈਰਾਖੈਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਿਸਭੇਥੋਕਸਵਾਰੇ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਫਿਰਿਨਾਨਕਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਈ॥੧॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਜਸੁਤੇਰਾਗਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਸੰਤਾਂਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਕ
ਕੈਛਾਈ॥੨॥੨੨॥੮੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੇ
ਆਨਦੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਫਿਰਿਡੋਲਤਕਤਹੂਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬ
ਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅ
ਪਨੇਭਗਤਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩
॥੮੭॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੰਠਿ
ਲਾਇਪ੍ਰਭਰਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇਸਗ
ਲੇਦਾਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਫਿਰਿਆਏ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇਆਹ
ਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾ

ਸਿਰਹਾਂਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀ
ਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਜਨੁ
ਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ
॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨ
ਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵ
ਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਗੁਰਿਪੂਰੈਬੇੜੀ
ਕਾਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰ
ਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੨੭॥੯੧॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਾਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾ
ਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇ
ਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖ
ਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਨਹੁਬਿਨੰ
ਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀ
ਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾ
ਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੯੩॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀ
ਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸਭਥਾਈਊਨ

ਨਕਤਹੂੰਬਾਤਾ॥ਭਗਤਿਸਿੰਘਪਾਉਦੀਓਜਿਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਪਨਨਕਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੯੪॥

ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇਮ:੧॥੧੨॥ਮ:੩॥੧੨॥ਮ:੪॥੯॥ਮ:੫॥੯੪॥ ਜੁਮਲਾ ੧੨੭

॥ਜੋੜੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਿ ਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ॥ਕਾਲੁਬਿਆਲੁਜਿਉਪਰਿਓਡੋਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਫੁ ਨਿਤੋਹਿਗ੍ਰਸਿਹੈਸਮਝਿਰਾਖਹੁਚੀਤ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਜਿਲੈਜਾਤੁਅਉਸਰੁਬੀਤ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ॥ਨਾਹਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿ ਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਿਆਏਜਾ ਨਉਭਜਨਰਾਮਕੋਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿ ਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਰੇਕਉਨੁਕੁ ਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿੰਦਿਆਰਸਰਚਿਓਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਕੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਪੰਥੁਜਾ ਨਿਓਤੈਨਾਹਿਨਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ਅੰਤਿਸੰਗਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥੧॥ ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਹਉਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤੁਜਨਮਭਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਪਦ ਹਰਿਭਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰ ਨਿਬਿਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਟਲਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਬਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਬਿਸ ਰਾਇਆ॥੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਰਾਹਤੇਛੂਟਾ॥ਮਹਿਮਾਨਾਮਕਹਾਂਲ ਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿਹਤੂਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸ

ਤਾਰਾ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਉਨੁ ਧਰਮੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥ ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਯਾ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾ

ਇਓ॥ਦੀਨਨਾਥਸਕਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਭਇਓਨਸੂਧੋ
ਬਹੁਤੁਜਤਨੁਮੈਕੀਨੋ॥ਨਾਨਕਲਾਜਬਿਰਦਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਲੀਨੋ॥੩॥੮॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਮੂਡਮੁਡਾਇਓਭਗਵਉ
ਕੀਨੋਭੇਸੁ॥ ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਛਾਡਿਕੈਝੂਠਹਿਲਾਗਿਓਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋਇਓ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚੁ
ਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸੁਕੀਨਿਆਈਸੋਇਓ॥੧॥ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥
ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਅਨਸਿਉਬਉਰਾਨਾਮਰਤਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿੰਦੁ
ਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੯॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾ
ਟੀਮਾਨੈ॥ ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿੰਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆ
ਰੋਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪ
ਰਸੈਨਾਹਿਨਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾ
ਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯

ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਫਾਂਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੁਖਮੈਆਨਿਬਹੁਤੁਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਿਤਕੋਊਨ
ਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇ
ਹਕਾਇਆਪ੍ਰੇਤੁਪ੍ਰੇਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ
॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਚੌਤੁਕੀ॥

ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਰਾਚਿਨਪਰਘਰਿਜਾਵਾ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮਨਭਾਈ॥ਤੂਆਪੇਦਾਨਾ

ਆਪੇਬੀਨਾਤੂੰਦੇਵਹਿਆਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬਾਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈ
ਰਾਗੁਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਚਿਆਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈ
ਮਨੂਆਨਡੋਲੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਵੈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਮ
ਨੂਆਪਉਣੁਬਿੰਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰਸੋਤ੍ਰਸਾਚਿਰਾਤੇਜਲਿਬੂਝੀਤੁ
ਝਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮਿਰਜੇਸੰਤੋਖੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਆਈ॥੩॥ਦੁਬਿਧਾਵਿਚਿਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵੀਜਬਲਗੁਦੂਜੀਰਾਈ॥ਸਭੁਜ
ਗੁਤੇਰਾਤੂਏਕੋਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਜੰਤੁਦੁਖਿਸਦਾਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿ
ਆਈ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁ
ਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀਆਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਹਾਮੰ॥ਕਰਮਸੁਕ
ਰਮੁਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਮਨਿਮੁਖਿਜੂਠਿਲਹੈਭੈਮਾਨੰਆਪੇਗਿਆਨੁਅਗਾਮੰ॥
੫॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸੇਈਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਉਗੁੰਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ਅਕਥੈਕਾਕਿਆਕਥੀਐਭਾਈ
ਚਾਲਉਸਦਾਰਜਾਈ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲੇਤਾਮਤਿਹੋਵੈਨਿਗੁਰੇਮਤਿਨਕਾਈ॥ਜਿਉਚਲਾਏਤਿ
ਉਚਾਲਹਭਾਈਹੋਰਕਿਆਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥੬॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏਇਕਿਭਗਤੀਰਾਤੇਤੇਰਾ
ਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿਤੁਤੁਧੁਲਾਏਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆਤੂਹੁਕਮਿਚਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀ
ਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਅਪਣਾਜੀਉਪਿੰਡੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਅਧਾਰਾ॥੭॥ਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸਿਆਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨਧਿਆਨੰ॥ਨਾਮੁਮਨਿ
ਭਾਵੈਕਹੈਕਹਾਵੈਤਤੋਤਤੁਵਖਾਨੰ॥ਸਬਦੁਗੁਰਪੀਰਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਬਉਰਾ
ਨੰ॥ਪੂਰਾਬੈਰਾਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚੁਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੰ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧

ਤਿਤੁਕੀ॥ ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਾਰੀ॥ਪਾਪਿਪੁੰਨਿਜਗੁਜਾ
ਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਇਹਮਾਇਆਜਗਿਮੋਹਣੀਭਾਈਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿ

ਪੰਡਿਤਕਰਮਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ
ਬੇਦੁਬਕੈਖੜੋਭਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ॥ਪਾਖੰਡਿਮੈਲੁਨਚੂਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਰੀ
॥ਇਨਬਿਧਿਡੂਬੀਮਾਕੁਰੀਭਾਈਊਡੀਸਿਰਕੈਭਾਰੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੂਤੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਇ
ਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਾਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾ
ਸੁਖੁਪਾਏਭਾਈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਗੁਰਤੇਊਪਜੈਭਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿ
ਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਬੂਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈ
ਭਾਈਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੪॥ਪੰਡਿਤਦਹੀਵਿਲੋਈਐਭਾਈਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਥੁ॥ਜਲੁ
ਮਥੀਐਜਲੁਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਾਵਥੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਵਿਗੂਚੀਐਭਾਈਘਟਿਘਟਿ
ਦੇਉਅਲਖੁ॥੫॥ਇਹੁਜਗੁਤਾਗੋਸੂਤਕੋਭਾਈਦਹਦਿਸਬਾਧੋਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੂਟ
ਈਭਾਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਭਾਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੬
॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭੈਮਰਣਾਸਚੁਲੇਖੁ॥ਮਜਨੁਦਾਨੁਚੰਗਿਆਈਆਭਾਈ
ਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆਚੂਕਾਭੇਖੁ॥੭॥
ਇਹੁਤਨੁਹਾਟੁਸਰਾਫਕੋਭਾਈਵਖਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਇਹੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੀਸੋਦ੍ਰਿੜੈਭਾਈਗੁਰਸਬ
ਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਧੰਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਰੇ॥ਤਿਨਾਠਾਕਨਪਾ
ਈਐਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹਰੇ॥ਬੂਡੇਭਾਰੇਭੈਬਿਨਾਪਿਆਰੇਤਾਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਭੀਤੂਹੈਸਾਲਾ
ਹਣਾਪਿਆਰੇਭੀਤੇਰੀਸਾਲਾਹ॥ਵਿਣੁਬੋਹਿਥਭੈਡੁਬੀਐਪਿਆਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹਨਿਸੇਭਲੇਪਿਆਰੇਸਬਦਿ
ਰਤੇਰੰਗੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾਚ
ਕਾਪਿਆਰੇਨਾਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਆਇਆਲਿਖਿਲੈਜਾਵਣਾਪਿਆਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥
ਗੁਰਬਿਨੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝੀਐਪਿਆਰੇਸਾਚੇਸਾਚਾਤਾਣੁ॥੩॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿੰਮਿਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੈ

ਉਦਮਣਾਰਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੀਅਪਿਆਰੇਊਧਉਸਿਰੈਕੈਭਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣੀ
ਐਪਿਆਰੇਚਲੈਕਾਰਜਸਾਰਿ॥੪॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਆਇਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਜਾਂਦੋਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬੰ
ਨਿਚਲਾਈਐਪਿਆਰੇਮਨਮੁਖਿਲਹੈਸਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਆਰੇਦਰਗਹਪੈਧਾ
ਜਾਇ॥੫॥ਹੁਕਮੇਗਣਤਗਣਾਈਐਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਹਉਮੈਦੋਇ॥ਹੁਕਮੇਭਵੈਭਵਾਈਐਪਿਆ
ਰੇਅਵਗਣਿਮੁਠੀਰੋਇ॥ਹੁਕਮੁਸਿਵਪੈਸਾਹਕਾਪਿਆਰੇਸਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੬॥ਆਖਣਿ
ਅਉਖਾਆਖੀਐਪਿਆਰੇਕਿਉਸੁਣੀਐਸਚੁਨਾਉ॥ਜਿਨੀਸੋਸਾਲਾਹਿਆਪਿਆਰੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ॥ਨਾਉਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਆਂਪਿਆਰੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੭॥ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਜੇਥੀਐਪਿ
ਆਰੇਮਨੁਮਸਵਾਣੀਧਾਰਿ॥ਲਲਤਾਲੇਖਣਿਸਚਕੀਪਿਆਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਧੰ
ਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਪਿਆਰੇਸਾਚੁਲਿਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧ਤੁਤੁਕੀ
॥ਤੂਗੁਣਦਾਤੌਨਿਰਮਲੋਭਾਈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਨੁਹੋਇ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਣੇਭਾਈਤੁਝਹੀਤੇ
ਗੁਣੁਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਕਰਤਾਕਰਿਵੇਖੁ॥ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਆਭਾਈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਵਿਸੇਖੁ
॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਆਭਾਈਚਤੁਰਾਈਪਤਿਖੋਇ॥ਚਿਤਮਹਿਠਾਕੁਰੁਸਚਿਵਸੈਭਾਈ
ਜੇਗੁਰਗਿਆਨੁਸਮੋਇ॥੨॥ਰੂੜੌਰੂੜੌਆਖੀਐਭਾਈਰੂੜੌਲਾਲੁਚਲੂਲੁ॥ਜੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਬੈ
ਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਾਚੁਅਭੂਲੁ॥੩॥ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸਿਤੂਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੂਗੁਣਗਿ
ਆਨੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਭਾਈਚੂਕਾਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੪॥ਜਲਿਮਲਿਕਾਇਆਮਾਜੀਐ
ਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨੁਹੋਇ॥ਗਿਆਨਿਮਹਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੫॥ਦੇਵੀਦੇਵਾ
ਪੂਜੀਐਭਾਈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਦੇਹਿ॥ਪਾਹਣੁਨੀਰਿਪਖਾਲੀਐਭਾਈਜਲਮਹਿਬੂਡਹਿਤੇ
ਹਿ॥੬॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗੁਬੂਡੈਪਤਿਖੋਇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾ
ਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੭॥ਬਈਅਰਿਬੋਲੈਮੀਠੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਹੈਪਿਰਭਾਇ॥ਬਿਰਹੈਬੇਧੀਸਚਿ
ਵਸੀਭਾਈਅਧਿਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥੮॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੁਜਾਣੁ॥ਜੋਬੀ
ਧੇਸੇਊਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੯॥ਈਧਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰੰਚਕਪਾਇ

॥ਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸੈਭਾਈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਇ॥੧੦॥੪॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਤਿਤੁਕੀ॥ ॥ਘਰੁ੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉਧੁਰਿਤੂਰਖਦਾਆਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਧੁਰਾਖਿਲਏਹਰਿ
ਜੀਉਹਰਣਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ
॥੧॥ਹਰਿਜੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖੁਤੂਸੁਆਮੀਭਗਤ ਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਭਗਤਾਨੋਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲੁਨਨੇੜੈਜਾਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ
॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਨਆਵੀ
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਸੁਆਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ਕੂੜਕਪਟੁਪਾ
ਜੁਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਫੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥ਭਗਤਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭਜੀਭਗਤੀਹੂਤੂ
ਜਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਲੋਕਹੈਤੇਰੀਤੂਏਕੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੪॥ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕੇਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਰਖ
ਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾ
ਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ
॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਛੋਡੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿਤੈਵਾਦਵਖਾ
ਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥
੭॥ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਇਨ
ਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੮॥੧॥
॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਨਿਗੁਣਿਆਨੋਆਪੇਬਖਸਿਲਏਭਾਈਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਊਤਮਹੈਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇ

ਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਇਆਰਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣ
ਕਉਣਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁ
ਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੇੜੈਚਾੜਿ॥੨॥ਮਨੂਰੈਤੇਕੰਚਨਭਏਭਾਈਗੁਰੁਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁ
ਛੋਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਭਾਈਸਤਿਗੁ
ਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾਭਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ਗੁਰ
ਬਿਨੁਸਹਜੁਨਊਪਜੈਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਊਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐ
ਭਾਈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੬॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਇ॥ਜਨਮੁ
ਸਵਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥੭॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾਈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁ
ਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਤੂਆਪੇਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਰੰਗਿ
ਰਾਤਿਹੋਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਆਪੁਛੋਡਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਸਦਾਸਹਜੁਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈ
ਭਾਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਿ॥੩॥ਸੇਗਾਵ
ਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਗੁਣਰਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਲਿ
ਵਲਾਗੁ॥੪॥ਸਭਨਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲਦਾਭਾਈਸੋਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈ
ਜਿਸਦੀਵਡੀਹੈਦਾਤਿ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੀਡੁੰਮਣੀਭਾਈਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤ
ਗੁਣਰਵੈਭਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਚੇਤਿਓਭਾਈਕਿਆਮੁਹੁਦੇ
ਸੀਜਾਇ॥ਕਿੜੀਪਵੰਦੀਮੁਹਾਇਓਨੁਭਾਈਬਿਖਿਆਨੋਲੋਭਾਇ॥੭॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਵਸਹਿ
ਭਾਈਸਦਾਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਭਾਈਅਪਰੰਪਰਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੮॥੩॥੭॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਭਾਈਦੇ
ਕਰਿਅਪਣੀਵਥੁ॥ਕਿਨਿਕਹੀਐਕਿਉਦੇਖੀਐਭਾਈਕਰਤਾਏਕੁਅਕਥੁ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾ
ਹੀਐਭਾਈਜਿਸੁਤੇਜਾਪੈਤਥੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੀਐਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਨਾਮਦਾਨੁਦੇਇਜਨਅਪਨੇ
ਦੂਖਦਰਦਕਾਹੰਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਭਾਈਨਉਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਪਵੈਭਾਈਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾਰ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੀਐਭਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੨॥ਸਚੇਚਰਣਸਰੇਵੀਅਹਿਭਾਈਭ੍ਰਮੁਭਉਹੋ
ਵੈਨਾਸੁ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸਭਾਮਨੁਮਾਂਜੀਐਭਾਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਿਟੈਅਧੇਰਾਅਗਿਆਨਤਾਭਾਈਕ
ਮਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾਈਸਭਿਫਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਛੋਡੀਐ
ਭਾਈਹੋਈਐਸਭਕੀਧੂਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਣੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਝੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਪ੍ਰੇ
ਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਭਾਈਮਾਇਆਮੋਹਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰਭਭਾਈਮਉ
ਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਸਦਾ
ਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰ
ਤੀਤਿਨਆਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ॥੬॥ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗੂੜਾ
ਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਭਾ
ਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ
ਭਾਈਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੮॥ਅੰਚਲਿ
ਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਭਾਈਕੀਤੋਨੁਅੰਗੁ

੫੧੬

੩੩

ਅਪਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਜੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲ

ਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੮॥੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹ

ਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿ

ਸਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾ

ਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕ

ਰਣਹਾਰੁਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਆਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁ

ਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇ

ਸੇਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀਸਰਣਾਇ॥੨॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆ

ਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉੜਾਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥ਭੋਗ

ਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਧੁਰੇਪਇ

ਆਸੰਜੋਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲਾਲਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਨਆਵਹਿਮੂਲਿ॥ਜਿਨਤੂਵਿਸਰਹਿਪਾ

ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨਹੋਏਧੂੜਿ॥ਬਿਲਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੂਲੁ॥ਜੋ

ਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿਆਮੂਲੁ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਪ

ਰਿਵਸਾਇ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਹਰਿਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਢੋਈਨਹਿ

ਮਿਲੈਪਿਆਰੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੂਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜ

ਮਸਹਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਜੋਬੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦਤੇਪਿਆਰੇਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈ

ਗਾਲਿ॥ਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੂੜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿ

ਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅਨਦਿ

ਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਭਰੇ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੰਘਿਆਪਿਆਰੇਭਵਜਲੁਪ

ਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਦਇਆਲਦੇਉਪਿ

ਆਰੇਭਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਹਿਪਏਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਹਲਤੁਪ

ਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥੮॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿ
ਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਛੁਟਕਿਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾਧੇ॥੧॥ਪਿਆ
ਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਣੁਨਜਾਈਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਬੁ
ਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ॥ਤਟਤੀਰਥਸਭ
ਧਰਤੀਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਿਜਾਇਬਸਿਓਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਏ
॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ॥੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿ
ਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁਅਰਪੇਨਹਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦ
ਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕਰਮਰਤੁਰਹਤਾ॥ਹਉਹਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗ
ਤਾ॥੫॥ਜੋਗਸਿਧਆਸਣਚਉਰਾਸੀਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨ
ਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿਆ॥੬॥ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁਕਮੁਅਫਾਰਾ॥ਸੇਜਸੋ
ਹਨੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋਰਕਾਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ॥੮॥ਤੇਰੋਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾ
ਤਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੩॥ ੧੦॥

ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ:੧॥੪॥ਮ:੩॥੩॥ਮ:੫॥੩॥੧੦॥ਜੋੜੁ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਸੋਰਠਿਵਾਰਸਲੋਕਾਂਨਾਲੀ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮ:॥੪॥
ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈ
ਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾ

ਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾ
ਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮਃ ੪ ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹ
ਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ
੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉ
ਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀ
ਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀ
ਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥
ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋ
ਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆ
ਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਾਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈ
ਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈ
ਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋ
ਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨ
ਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗ
ਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸੇਸੈਣ

ਸੇਸਜਣਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਦੂਜੈ
ਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁਨਸਕ
ਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁ
ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥
ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆ॥ਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥
ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਧਿਆਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾ
ਮੋਹਣੀਜਿਨਿਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਪਾਇਆ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਘਰਹੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁਹੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕਸ
ਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਰਸਨਾ
ਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਬਦੇਹੀਨਾਉਊਪਜੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉ
ਰਾਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁਹੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਦ੍ਰਿਸਟਿਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿ
ਆਈਐ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਆਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿ
ਸੋਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩
॥ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐਰਤੁਨਭੋਰੀਡੇਹਿ॥ਜੀਉਵੰਞੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁ
ਨਚੁਕਈਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ॥ਜਿਉਮਾਜੀ
ਠੈਕਪੜੈਰੰਗੇਭੀਪਾਹੇਹਿ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਬਿਆਨਲਗੈਕੇਹ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ॥ਹਰਿਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਇ
ਇ

ਕਨਾਭਗਤੀਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇਦਾ॥ਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੜਿਪਾਇਦਾ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁ
ਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਵਣਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਮੁਕਤਿਹੋ
ਇਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੁਅਲਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਜੋਗੁਰੁਸੇਵ
ਹਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਮਨਮੁਖਮੰਨੁਅਜਿਤੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾ
ਇ॥ਤਿਸਨੋਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਥਕੇਸਿਧਸਮਾਧਿ
ਲਗਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਵਸਿਨਆਵਈਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਕਰਿਥਕੇਅਠਸਠਿਤੀਰ
ਥਨਾਇ॥ਮਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਹਉਮੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਉਪਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿ
ਆਮਨਿਆਇ॥ਭੈਪਇਐਮਨੁਵਸਿਹੋਆਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਹ
ਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ॥ਚਲਦਿ
ਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿਰਿਪਾਪਲੈਜਾਵਣਾ॥ਜਾਂਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਓਹਵੇ
ਲਾਹਥਿਨਆਵੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰੇਸੇਬ
ਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਹਿਤੈਮਰਿਜਾਹਿ॥ਸਹਸਾਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖਹੀ
ਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਜੋਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਮੁਹਫੇਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਜਿਉਛੁਟੜਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਦਨਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁਰਾਰਿਸੇਭ
ਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਇਆ॥ਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹਿਜਿ
ਨਾਹਰਿਜਪਿਲਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿਤੁਧੁਮਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਰ
ਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਥਾਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੂਪਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਇਹੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸੰਤਹੁਲਭੈਗੁ

ਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਹਮੁੰਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਇਹਮੁੰਦਾਵਣੀਸਤਿਗੁ
ਰੂਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧
॥ਮਃ੩ ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ
॥ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥
ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹ
ਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭ
ਭਰਮਦੀਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿ
ਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿਸਵਹਿ
ਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋ
ਹਰਿਰਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿ
ਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘਤਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿ
ਆ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀਪਾਇ॥ਵਿਣੁ
ਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩
॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀਆਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਵਰਤੈਸਚੁਨਭਾਵਈ॥ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੂੜਾਜਲਿਜਾਵਈ॥ਕੂ
ੜਿਆਰੀਰਜੈਕੂੜਿਜਿਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਾਵਈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਨਾਮੁਧਿਆਵਈ॥ਹਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਕੂੜੁਪਾਪੁਲਹਿਜਾਵਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸੇਖਾਚਉਚਕਿ

ਆਭਉਵਾਇਆਏਹੁਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣਿ॥ਏਹੜਤੇਹੜਛਡਿਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਅਗੈਢਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹੁਮਿਹਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਭਾਣੈਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣੁ॥
੧॥ਮਃ੩ ॥ਹਰਿਗੁਣਾਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਰਵ
ਹਿਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀਕਢਿਪੈਧੀਭਗਤਿਕ
ਰਿ॥ਹਰਿਪਾਟੁਲਗਾਅਧਿਕਾਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਕਰਿ॥ਕੋਈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰਾਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕ
ਰਿ॥ਸੋਬੂਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰਿ॥
੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਇਸੁਭਉਕਰੇਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮ
ਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁ
ਖੁਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧਿਆਂਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁ
ਖਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਇ॥ਪੰਡਿਤਦੂਜੈਭਾਇਬਰ
ਕਤਿਨਹੋਵਈਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਪੜਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਆਇਓਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਹਾਇ॥ਕੂਕਪੂਕਾਰ
ਨਚੁਕਈਨਾਸੰਸਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਹਰਿਸਜਣਮੇਲਿਪਿਆਰੇਮਿਲਿਪੰਥੁਦਸਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਝੀ
ਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿ
ਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ॥ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁਹੈਵਿਚਿਹਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਦਰ
ਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਾਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥
ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁ

ਧਿਨਕਣੀਪਾਇ॥ਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਲ
ਗਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ॥ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਾਵਣੀ॥ਜੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ॥ਜਿਸੁ
ਹੋਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਬੁਲਾਵਣੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਹਸਤੀਸਿਰਿ
ਜਿਉਅੰਕਸੁਹੈਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਾਖਿਕੈਊਭੀਸੇਵਕਰੇਇ॥ਇਉਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਲੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧
॥ਮਃ੩॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾ
ਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈਆ॥ਇਕਿਸੇ
ਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ਜਿਨਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਭਾਉਗੁਰੂਦੇਵਾਈਆ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤ੍ਰਭਾਈਆ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੂਜੀਵਾਈ
ਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥
ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਫਿਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪ
ਣਾਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣੁ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਇਰਹੇਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਸੰਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈ॥ਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਹ
ਰਿਰੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈ॥ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾ
ਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾ
ਉਨਪਾਈਐਪੂਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
॥੧॥ਮਃ੧ ਇਕਿਦਝਹਿਇਕਿਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇ
ਕਿਭੀਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਨਕਾ
ਖਾਧਾਪੈਧਾਮਾਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਸਭਿਪਵਿਤੁ

ਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭਿਪਵਿ
ਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋ
ਲਹਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਗੁਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਜਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ
ਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩
॥ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾਲਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈਪਿਛੈਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋ
ਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਸੇ
ਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਸੇਈ
ਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹੀ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਗੁਣੀਸਮਝਾਹੀ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩
॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈਸ
ਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮ:੩
ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖਅਪਣੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਭਾਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤ
ਦਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥
੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧੰਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਭਗਤਜਨਾਜੋਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਹਤਿਆ॥ਧਨੁਧ
ਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੋਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤ
ਨੁਗਾਇਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਗੁਰਮੁਖਾਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿਣਤਿਆ॥
ਸਭਦੂਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪੜਤਿਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਬ੍ਰਹਮੁ

ਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰਹੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਵਨਿਧੀਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰ
ਹਿਜੋਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਵਸਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਬੁਝਹੁਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈ
ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਏਜੁਗਚਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਕਿਆਗਭਰੂਕਿਆਬਿਰਧਿਹੈਮਨਮੁ
ਖਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਰਤਿਆਸੀਤਲਹੋਏਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋ
ਖਿਆਫਿਰਿਭੁਖਨਲਗੈਆਇ॥ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਹਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜੋਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿੰਨਕਉਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵਾਹਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਰੰ
ਗਸਿਉਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕ੍ਰਿਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਸੋਸਰੀਰੁਥਾਨੁਹੈਜਿਥੈਮੇਰਾਗੁਰੁਧਰੇਵਿਖਾ॥੧੯॥
॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੇ
ਮਨਮੁਖੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਨਾਵੈਨੋਸਭਿਖੋਜਦੇਥਕਿਰਹੇਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪੈਨਣੁਖਾਣੁਸਭੁਬਾਦਿ
ਹੈਧਿਗੁਸਿਧੀਧਿਗੁਕਰਮਾਤਿ॥ਸਾਸਿਧਿਸਾਕਰਮਾਤਿਹੈਅਚਿੰਤੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਏਹਾਸਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਮਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸ
ਮਕੇਨਿਤਗਾਵਹਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਹਰਿਜਸੁਸੁਣਹਤਿਸੁਕਵਲਾਕੰਤਾ॥ਹਰਿ
ਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਆਮੰਗਤਜਨਜੰਤਾ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਹੋਇਵਿਚਿਪਾਥਰਕ੍ਰਿ
ਮਜੰਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧਨਵੰਤਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਪੜਣਾਗੁ
ੜਣਾਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰਹੈਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਿਪੜਿਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਸੋ
ਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਦਰੁਖੋਜੈਤਤੁਲਹੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨੁਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮ:
੩॥ ਵਿਣੁਮਨੁਮਾਰੇਕੋਇਨਸਿਝਈਵੇਖਹੁਕੋਲਿਵਲਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਤੀਰਥੀਭਵਿਥਕੇਨਾਏਹੁ
ਮਨੁਮਾਰਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਇਸੁਮਨਕੀ

ਅਘਾਇਡੂਬਿਤਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇ
ਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਪੜੁਪਹਿਰਹੁ
ਖਿਮਕਾ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਹਰਿਲਾਗੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕ
ਾਲਾਹੋਆਸਿਆਹੁ॥ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਣਿਪਾਹੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਉਲਟੀਹੋਵੈਮਤਿਬਦਲਾਹੁ॥ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਲਗਈਨਾਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਚਹੁਜੁਗੀ
ਕਲਿਕਾਲੀਕਾਂਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਫਲੁਪਾਈਐਜਿਨ
ਕਉਹਰਿਲਿਖਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਉਚਰਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾ
ਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਭਲੀਬਾਣਿ
॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿਆ
ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਣਿ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਰੇਜਨਉਥਾਰੈਦਬਿ
ਓਹੁਸੁਤਿਆਗਈਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ॥ਸਰੀ
ਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾ
ਰਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ
॥ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆ
ਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾ
ਦਰਸਨੁਨਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ॥ਓਹਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕਟਨਾਰੀ॥
ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ

॥੩੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰ
ਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਧੁਨਹੋਵ
ਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨ
ਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੈ
ਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਲਾਹਾਲੈਣੀ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਹਉ
ਕੁਰਬੈਣੀ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਰਾਧਿਆਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾਨੈਣੀ॥ਹਉਵਾਰਿਆਅਪਣੇਗੁ
ਰੂਕਉਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆਸੈਣੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰਤੀਕੈਵਸਿਜੰਤੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਧਿਆ
ਇਦੇਕਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਸੁਣਹੁਪ੍ਰਭਸਭਜਗਮਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ॥ਜੋਹਰਿਦਾਸਨ
ਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀਜਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ॥
ਸੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁ
ਭਗਵਾਨ॥੧॥ਮਃ ੪॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਾਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਪਰਭਾ
ਤਿਤੂਹੈਹੀਗਾਵਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ॥ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾ
ਵਣਾ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ
॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ
ਨਾਹੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਭੁਕਪਟੋਕਰਿਜਾਣੈਕਪਟੇਖਪਹਿਖਪਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿ
ਨਆਵੈਆਪਣੈਸੁਆਇਫਿਰਾਹੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਮਃ
੪॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੂਜੈਭਾਇਮਨੂਆਥਿਰੁਨਾਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰ
ਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਹਿ॥

ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਬਹੂਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ
ਜਿਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਣੁਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ॥
ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾ
ਕੀਧੂੜਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪
॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁ
ਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਜਿਮਾਰਿ
ਆਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ॥ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ॥ਓਸੁ
ਅਰਲੁਬਰਲੁਮੁਹਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂਸੁਟਦਾਮੁਆ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੁਰਿਕਿਰਤੁ
ਓਸਦਾਏਹੋਜੇਹਾਪਾਇਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈ॥ਵੇਖਹੁਭਾਈ
ਵਡਿਆਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ॥ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋ
ਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜਨੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁ
ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਰਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣ
ਸਭਿਹਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਿਸੁਗੁਰਕੇ
ਗੁਣਇਤੇ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਬਕਿਆਕੀਜੈ
ਪਾਂਡੇ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿਆਹੰਢਹਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ਮਃ੨ ॥ਨਕਿਨ
ਥਖਸਮਹਥਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇਇ॥ਜਹਾਦਾਣੇਤਹਾਂਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਸਭੇਗਲਾਆਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਓਨੁ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੁ॥ਆਪੇਜੰਤਉ
ਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ॥ਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾ
ਅਨੰਦੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਲਿਓਨੁ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੂ
ਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਹਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥ਹਉ

ਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਇਮਿਲੈਹਉਮੈਸਬ

ਦਿਜਲਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ॥ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿ

ਉਆਪਿਹੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁਸੋਭਾਹੋ

ਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹਹਿਕਰਤੇਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ

॥ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਵ

ਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਭਿਆਖਹੁਧੰਨੁ

ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਸੋਈ॥੨੯॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੫੮॥੧॥ ਜੁਮਲਾਸੋਰਠਿਛਉਪਦੇ॥੧੩੭॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੦॥ ਵਾਰ॥੧॥ ॥੧੩੮ ॥ਜੁਮਲਾ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ਬੁਤੁਪੂਜਿਪੂਜਿਹਿੰਦੂਮੂਏਤੁਰਕਮੂ

ਏਸਿਰੁਨਾਈ॥ਓਇਲੇਜਾਰੇਓਇਲੇਗਾਡੇਤੇਰੀਗਤਿਦੁਹੂੰਨਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਸੰਸਾਰੁਅੰਧਗਹੇਰਾ॥

ਚਹੁਦਿਸਿਪਸਰਿਓਹੈਜਮਜੇਵਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਕਬਿਤਪੜੇਪੜਿਕਬਤਾਮੂਏਕਪੜਕੇਦਾਰੈਜਾ

ਈ॥ਜਟਾਧਾਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀਮੂਏਤੇਰੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਾਈ॥੨॥ਦਰਬੁਸੰਚਿਸੰਚਿਰਾਜੇਮੂਏਗਡਿ

ਲੇਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਪੰਡਿਤਮੂਏਰੂਪੁਦੇਖਿਦੇਖਿਨਾਰੀ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਭੈਬਿਗੂਤੇ

ਦੇਖਹੁਨਿਰਖਿਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈਕਹਿਉਪਦੇਸੁਕਬੀਰਾ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਿ॥

ਜਬਜਰੀਐਤਬਹੋਇਭਸਮਤਨੁਰਹੈਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਨੀਰੁਪਰਤੁਹੈਇਆਤਨ

ਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥੧॥ਕਾਹੇਭਈਆਫਿਰਤੌਫੂਲਿਆਫੂਲਿਆ॥ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧਮੁਖਰਹ

ਤਾਸੋਦਿਨੁਕੈਸੇਭੂਲਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਤਿਉਸਠੋਰਿਰਸੁਜੋਰਿਜੋਰਿਧਨੁਕੀਆ॥ਮ

ਰਤੀਬਾਰਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਭੂਤੁਰਹਨਕਿਉਦੀਆ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਲਉਬਰੀਨਾਰਿਸੰਗਿਭਈਆਗੈ

ਸਜਨਸੁਹੇਲਾ॥ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਭਇਓਆਗੈਹੰਸੁਅਕੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ

ਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰੇਕਾਲਗ੍ਰਸਕੂਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਆਪੁਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨਲਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥੪
॥੨॥ਸੋਰਠਿਬੇਦਪੁਰਾਣਸਭੈਮਤਸੁਣਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸਭਲੋਗਸਿਆਨੇਉਠਿ
॥ਘਰੁ੧
ਪੰਡਿਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾ॥ਭਜਿਓਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥ ਰਹਾਉ॥
ਬਨਖੰਡਿਜਾਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕੰਦਮੂਲੁਚੁਨਿਖਾਇਆ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੇਪਟੈ
ਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿਦੈਨਆਈਕਾਛਿਕੂਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ਰਾਗਰਾਗਨੀਡਿੰਭਹੋਇ
ਬੈਠਾਉਨਿਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓਕਾਲੁਸਭੈਜਗਊਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਿ॥ਘਰੁ੨ ਦੁਇਦੁਇਲੋ
ਚਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਨਦੇਖਾ॥ਨੈਨਰਹੇਰੰਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗਲਕਹਨੁਨਜਾਈ॥
੧॥ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਬਜਾ
ਈ॥ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ੍ਵਾਂਗੁਸਕੇਲਾ॥ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ਕਥ
ਨੀਕਹਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਭਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੈਹਿ
ਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿ॥ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥ਸਮੁੰਦੁਬਿ
ਘਰੁ੨
ਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਚੇਰੀਤੂਰਾਮੁਨ
ਕਰਸਿਭਤਾਰਾ॥ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਗਲਹਿਤਉਕੁਪਗਿਬੇਰੀ॥ਤੂਘਰਿਘਰਿ
ਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ਤੂਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ਤੂਜਮਿਬਪੁਰੇਹੈਹੇਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿ
ਆਚੇਰੀਹਾਥਿਬਿਚਾਰੀ॥ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥੩॥ਚੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ
॥ਜਾਤੇਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ਮੇਰੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿ॥
ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ॥ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਹਾਂਹੀ॥ਮੂਏਬਿਨੁਜੀ
ਵਨੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਬਕਿਆਕਥੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘ
ਸਿਕੁੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥ਬਿਨੁਠਾਹਰ

ਗ੍ਰਿਹਿਬਸਾਇਆ॥੨॥ਜਾਚਿਕਜਨਦਾਤਪਾਇਆ॥ਸੋਦੀਆਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ਛੋਡਿਆਜਾਇਨਮੂਕਾ॥
ਅਉਰਨਪਹਿਜਾਨਾਚੂਕਾ॥੩॥ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਾਜਾਨੈ॥ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁਪਾਇਆ॥ਹ
ਰਿਭੇਟਤਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ਸੋਰਠਿ॥ਕਿਆਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ॥ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂਸੁਨੀਐ॥
ਘਰੁ੨
ਪੜੇਗੁਨੇਕਿਆਹੋਈ॥ਜਉਸਹਜਨਮਿਲਿਓਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ਕਿਆਸੋਚਹਿ
ਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਿਆਰੇਦੀਪਕੁਚਹੀਐ॥ਇਕੁਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲਹੀਐ॥ਬਸਤੁਅਗੋ
ਚਰਪਾਈ॥ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ॥ਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ਮਨਿਮਾਨੇਲੋਗੁਨਪਤੀਜੈ॥ਨਪਤੀਜੈਤਉਕਿਆਕੀਜੈ॥੩॥੭॥ਸੋਰਠਿ॥ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖ
ਘਰੁ੨
ਗਿਆਨੀ॥ਝੂਠੇਕਹਾਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥੧॥ਕਾਂਇਆਮਾਂਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾਂ॥ਜਉਘਟਭੀਤਰਿਹੈਮਲਨਾ
॥ ਰਹਾਉ॥ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨ੍ਹਾਈ॥ਕਉਰਾਪਨੁਤਊਨਜਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਭ
ਵਸਾਗਰੁਤਾਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ ——— ॥ਅਉਧੂਸੋਜੋਗੀਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਇਸੁਪਦਕਾਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਸੋਰਠਿ॥ਘਰੁ੨॥ਬਹੁਪਰਪੰਚੁਕਰਿਪਰਧਨੁਲਿ
ਆਵੈ॥ਸੁਤਦਾਰਾਪਹਿਆਨਿਲੁਟਾਵੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਭੂਲੇਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਅੰਤਿਨਿਬੇਰਾਤੇਰੇਜੀਅਪ
ਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਤਨੁਛੀਜੈਜਰਾਜਨਾਵੈ॥ਤਬਤੇਰੀਓਕਕੋਈਪਾਨੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਹਤ
ਕਬੀਰੁਕੋਈਨਹੀਤੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਹਿਸਵੇਰਾ॥੩॥ ੴ ਸੰਤਹੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬਨਿਆ
ਘਰੁ੨
॥ਕਿਛੁਜੋਗੁਪਰਾਪਤਿਗਨਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਈਮੋਰੀ॥ਜਿਤੁਮਿਰਗਪੜਤਹੈਚੋਰੀ॥ਮੂੰਦਿਲੀ
ਏਦਰਵਾਜੇ॥ਬਾਜੀਅਲੇਅਨਹਦਬਾਜੇ॥੧॥ਕੁੰਭਕਮਲੁਜਲਿਭਰਿਆ॥ਜਲੁਮੇਟਿਆਊਭਾਕਰਿ
ਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਜਾਨਿਆ॥ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ਘਰੁ੨
॥ਭੂਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈ॥ਯਹਮਾਲਾਅਪਨੀਲੀਜੈ॥ਹਉਮਾਂਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾ॥ਮੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕਾਦੇਨਾ॥੧॥
ਮਾਧੋਕੈਸੀਬਨੈਤੁਮਸੰਗੇ॥ਆਪਿਨਦੇਹੁਤਲੇਵਉਮੰਗੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਸੇਰਮਾਂਗਉਚੂਨਾ॥ਪਾਉਘੀਉ
ਸੰਗਿਲੂਨਾ॥ਅਧਸੇਰੁਮਾਂਗਉਦਾਲੇ॥ਮੋਕਉਦੋਨਉਵਖਤਜਿਵਾਲੇ॥੨॥ਖਾਟਮਾਂਗਉਚਉਪਾਈ॥ਸਿ ਰ੍ਹਾ
ਨਾਅਵਰਤੁਲਾਈ॥ਊਪਰਕਉਮਾਂਗਉਖੀਂਧਾ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰੈਜਨੁਥੀਧਾ॥੩॥ਮੈਨਾਹੀਕੀਤਾਲਬੋ

॥ਇਕੁਨਖੁਤੇਰਾਮੈਫਬੋ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਹਰਿਜਾਨਿਆ॥੪॥੧੧॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥ਤਉਜਨਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥੧॥ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੋਰੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਲੇਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਹਝਿਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਜੰਤਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਮੈਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਜਾਨੀ॥੨॥ਰਤਨਕਮਲਕੋਠਰੀ॥ਚਮਕਾਰਬੀਜੁਲਤਹੀ॥ਨੇਰੈਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਿਜਆਤਮੈਰ
ਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜਹਅਨਹਤਸੂਰਉਜਾਰਾ॥ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾ
ਨਿਆ॥ਜਨੁਨਾਮਾਸਹਜਿਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ਘਰੁ ੪॥ਪਾੜਪੜੋਸਣਿਪੂ
ਛਿਲੇਨਾਮਾਕਾਪਹਿਛਾਨਿਛਵਾਈਹੋ॥ਤੋਪਹਿਦੁਗਣੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉਮੋਕਉਬੇਢੀਦੇਹੁਬਤਾਈ
॥੧॥ਰੀਬਾਈਬੇਢੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ਦੇਖੁਬੇਢੀਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਹਮਾਰੈਬੇਢੀਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬੇਢੀਪ੍ਰੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਂਗੈਜਉਕੋਊਛਾਨਿਛਵਾਵੈਹੋ॥ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭਹੁਤੇਤੋਰੈਤਉਆਪਨ
ਬੇਢੀਆਵੈਹੋ॥੨॥ਐਸੋਬੇਢੀਬਰਨਿਨਸਾਕਉਸਭਅੰਤਰਸਭਠਾਂਈਹੋ॥ਗੂੰਗੈਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਪੂਛੇਕਹਨੁਨਜਾਈਹੋ॥੩॥ਬੇਢੀਕੇਗੁਣਸੁਨਿਰੀਬਾਈਜਲਧਿਬਾਂਧਿਧ੍ਰੂਥਾਪਿਓਹੋ॥ਨਾਮੇਕੇਸੁ
ਆਮੀਸੀਅਬਹੋਰੀਲੰਕਭਭੀਖਣਆਪਿਓਹੋ॥੪॥੨॥੧੩॥ਸੋਰਠਿ॥ ਘਰੁ ੩॥ ਅਣਮੜਿਆ
ਮੰਦਲੁਬਾਜੈ॥ਬਿਨੁਸਾਵਣਘਨਹਰੁਗਾਜੈ॥ਬਾਦਲਬਿਨੁਬਰਖਾਹੋਈ॥ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ॥
੧॥ਮੋਕਉਮਿਲਿਓਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਮਿਲਿਐਦੇਹਸੁਦੇਹੀ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਪਾਰਸੁਕੰਚਨੁਹੋਇਆ
॥ਮੁਖਮਨਸਾਰਤਨੁਪਰੋਇਆ॥ਨਿਜਭਾਉਭਇਆਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥ਗੁਰਪੂਛੈਮਨੁਪਤੀਆਗਾ॥੨॥ਜਲ
ਭੀਤਰਿਕੁੰਭੁਸਮਾਨਿਆ॥ਸਭਰਾਮੁਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪ
ਛਾਨਿਆ॥੩॥੩॥੧੪॥

ਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ਘਰੁ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਓਦਧਿਜਲਕੇਵਲ
ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੂਨਹੀਅਬਤੂਹੀਮੈਨਹੀ॥ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਿਮਇ
ਜਲਮਾਂਹੀ॥੧॥ਮਾਧਵੇਕਿਆਕਹੀਐਭ੍ਰਮੁਐਸਾ॥ਜੈਸਾਮਾਨੀਐਹੋਇਨਤੈਸਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਨ੍ਰਿਪਤਿਏਕੁ
ਸਿੰਘਾਸਨਿਸੋਇਆਸੁਪਨੇਭਇਆਭਿਖਾਰੀ॥ਅਛਤਰਾਜਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆਸੋਗਤਿਭਈਹਮਾ
ਰੀ॥੨॥ਰਾਜਭੁਇਅੰਗਪ੍ਰਸੰਗਜੈਸੇਹਹਿਅਬਕਛੁਮਰਮੁਜਨਾਇਆ॥ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇਭੂਲਿਪਰੇ
ਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁਨਆਇਆ॥੩॥ਸਰਬੇਏਕੁਅਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟਭੋਗਵੈਸੋਈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾ
ਸਹਾਥਪੈਨੇਰੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੪॥੧॥੧੫॥ਜਉਹਮਬਾਂਧੇਮੋਹਫਾਸਹਮਪ੍ਰੇਮਬੰਧਨਤੁਮਬਾਂਧੇ॥
ਸੋਰਠਿ
ਅਪਨੇਛੂਟਨਕੋਜਤਨਕਰਹੁਹਮਛੂਟੇਤੁਮਆਰਾਧੇ॥੧॥ਮਾਧਵੇਜਾਨਤਹਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥ਅਬਕਹਾ
ਕਰਹੁਗੇਐਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਨੁਪਕਰਿਫਾਂਕਿਓਅਰੁਕਾਟਿਓਰਾਂਧਿਕੀਓਬਹੁਬਾਨੀ॥ਖੰਡਖੰਡਕਰਿਭੋ
ਜਨੁਕੀਨੋਤਊਨਬਿਸਰਿਓਪਾਨੀ॥੨॥ਆਪਨਬਾਪੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਰਾਜਾ॥ਮੋਹਪਟਲਸ
ਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਓਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਭਗਤਿਇਕਬਾਢੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉ
ਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਨਿਹਮਤੁਮਆਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਹੂਸਹੀਐ॥੪॥ ੧੬ ॥ਸੋਰਠਿ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁ
ਪੁੰਨਫਲੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਾਤਅਬਿਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥੧॥ਨਬੀਚਾਰਿਓਰਾਜਾਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅਨਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਾਨਿਅਜਾਨਭਏਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਲਬਿਬੇਕਬੁ
ਧਿਪਰਮਾਰਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥੨॥ਕਹੀਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ
॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥੩॥੩॥੧੭॥ਸੁਖਸਾਗਰੁ
ਸੋਰਠਿ
ਸੁਰਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਬਸਿਜਾਕੈ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੈ
॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁ
ਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥
੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸਿਰਿਦੈਧਰਿ
ਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੪॥੧੮॥ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏ
ਸੋਰਠਿ

ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ ਤੁਮਰੇ ਭਜਨਿ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥੧੯॥

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥੨੦॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥

ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹੁ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਆ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤ

ਜੋੜੀ॥੨॥੨੩॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੧੩॥ ਨਾਮਦੇਜੀਕੇ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੭॥

ਭੀਖਨਜੀਕੇ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ॥੨੪॥ " " " " " "

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ

ਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉਕ
ਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾ॥ਸਦਾਸਦਾਦਾ
ਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਾਹੋਇ॥੨॥ਦਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈ
ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇਵਰਹਾ॥ਸਾਵਡਿ
ਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੈਲਾਗਿਰਹਾ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚੰਉਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪॥ਸਾ
ਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧
ਹਮਆਦਮੀਹਾਂਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ
॥੧॥ਅੰਧੇਜੀਵਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਮਾਸੁਸਭੁਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿ
ਆਰਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕ
ਢੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨ
ਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਜ

ਬਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐ॥ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨਪਾਇਆਜੀਵ
ਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੫॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉ
ਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਹਿਕਮਤਿ
ਹੁਕਮਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋ
ਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇ
ਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾ
ਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕ
ਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੨॥

॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਆਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥
ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾ
ਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀ
ਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂ
ਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡ
ਰੈ॥੪॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿਉਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਤਾਕੋਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜ
ਪੁਤਪੁਸਭੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈ
ਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇਕਾਰੁ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿ
ਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਾਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥
ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਪਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥

ਗਦੋਸੁਮੁਹਿਚਾਇਆਜਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣੁਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ
॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪
॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਚੋਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀ
ਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਾਮਭਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥
ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀਐਸਚਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁ
ਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸਾਕਰੈਸੁ
ਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਜੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਖਾਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹੈਰਾਹਿ
ਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾਵੈਸਭੁਆਖਉਸੰਸਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ
॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਕਾਇਆਕਾਗਦੁ
ਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ਦਰਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕੰਮਿਨਆ
ਵੈਵੇਖੁ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਦੀਕੂੜੁਬੋ
ਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰ
ਧੁ॥੨॥ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲਟੀਕਰੈ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥ਦਾਨਸ
ਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਿਧੋਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੋਈਮਲੁਖੋਵੈ॥ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਸਿਰਿ
ਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੫॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾਢਬੁ॥ਥਾਨਸਟਜਗ
ਭਰਿਸਟਹੋਏਡੂਬਤਾਇਵਜਗੁ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ॥ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗ
ਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਅ॥ਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂ
ਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ॥੨॥ਖਤ੍ਰੀਆਤਧਰਮੁਛੋਡਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭ
ਇਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ਅਸਟਸਾਜਿਸਾਜਿਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆ

ਸਾ॥ਬਿਨੁਨਾਮੁਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁ॥੪॥੧॥੬॥੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾ
ਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥
੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹ
ਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦ
ਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਕੈਚਾਨ
ਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥
ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿ
ਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਮਿਵਾਸਾ॥੪॥੧॥੭॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਖੂਟੈਨਜਾਇ॥
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮੰ
ਨਿਵਸਾਈ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਧਨੁਪਰਗਾਸਿਆਹਰਿਕਿਰ
ਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਕਾਟਿਗੁਣਰਿਦੈਸਮਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੨॥ਏਕੁਅਚਰਜੁਜਨਦੇ
ਖਹੁਭਾਈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਸਹ
ਜੇਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਪਛਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰੇਭੰਡਾ
ਰਾ॥ਨਾਮਧਨਬਿਨੁਹੋਰਸਭਬਿਖੁਜਾਣੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਲੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਰਸੁਚਾਖੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਬ

ਚੂਦੀਪਕੁਵਰਤੈਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜੋਚਾਖੈਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਹਉਮੈਮਲੁਧੋਇ॥
ਸਾਚੀਭਗਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੋਹਰਿਜਨੁਲੋਗ॥ਤਿਸੁਸਦਾ
ਹਰਖੁਨਾਹੀਕਦੇਸੋਗੁ॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਅਵਰਾਮੁਕਤੁਕਰਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਹਰਿਤੇਸੁਖੁਪਾਵੈ
॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੁਈਬਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਦਾਝਹਿਸਾਂਤਿਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਸਭੁਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੨
ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਜੀਅਜੰਤਜਿਨਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਤਿਨਕਉ
ਪਾਏ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਵੈ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਇਹੁਹਰਿਰੰਗੁਗੂੜਾਧਨਪਿਰਹੋਇ॥ਸਾਂਤਿਸੀਗਾਰੁਰਾਵੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ
॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਪ੍ਰਭੁਕੋਇਨਪਾਏ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੨॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖ
ਬਾਣੀ॥ਸੇਵਾਸਾਚੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਧਿਆਏ॥ਸਾਚਨਾਮਿਵਡਿ
ਆਈਪਾਏ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਬਾਣੀਤੇ
ਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੪॥੩॥੧੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩
ਤੀਜਾ॥ ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਹੋਇਜਾਇ॥ਆਵੈਜਾਇਦੂਜੈਲੋਭਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਭਪ
ਰਜਾਵਿਗੋਈ॥ਮਨਮੁਖਚੋਟਾਖਾਇਅਪੁਨੀਪਤਿਖੋਈ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਪਤਿਊਤਮੁਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਿਰਾਤੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਭਗਤਿਕਰੇਜਨੁਵਡਿਆਈਪਾਏ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਏ॥੨॥ਸਾਚੇਕਾਗਾਹਕੁਵਿਰਲਾਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਣੁ॥ਸਾਚੀਰਾਸਿਸਾ
ਚਾਵਪਾਰੁ॥ਸੋਧੰਨੁਪੁਰਖੁਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕਿਸਚਿਲਾਏ॥ਊਤ
ਮਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੪
॥੧੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਹਿਰਦੈਸਾਚੁਸਚਾਮੁ
ਖਿਨਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਸਮਾਲਿਹੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਗੁਰਬਾਣੀ

ਸੁਣਿਮੈਭੁਗਵਾਏਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਤਾਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚੁਮ
ਹਲੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੨॥ਨਸਬਦੁਬੂਝੈਨਜਾਣੈਬਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਦੁਖਿਵਿਹਾ
ਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾ
ਇਕੁਸੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਚੇਸਾਚਾਭਾਵਾ॥੪॥੫॥ ੴ ਧਨਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਨ
ਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥
ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
ਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰਅੰਕ
ਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਈ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੈਵਿਕਾਰਿ॥੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਾਖਿਅ
ਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀਕਲਾਆਪੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੬॥੧੫॥ ਧਨਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿ
ਮੂਰਖਗਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਅੰਧਗਾਵਾਰ॥ਬਿਖਿਆਕੈਧਨਿਸਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਸਾਥਿਜਾ
ਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸਾਚਾਧਨੁਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ਕਾਚਾਧਨੁਫੁਨਿਆਵੈਜਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਭੂਲੇਸਭਿਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰੈਭਾ
ਗਿ॥ਸਾਚਿਰਤੇਅਹਿਨਿਸਿਬੈਰਾਗਿ॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤਰਸਹਿਸਭਿਲੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਸਾਚਾਸਾਚੁਹੈਸੋਇ॥ਊਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਆ
ਪੇਵੇਖੈਆਪੇਸਚਿਲਾਏ॥੪॥੭॥੧੬॥ ਧਨਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀ
ਨਜਾਇ॥ਸੇਜਨਧੰਨੁਜਿਨਇਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਬ

ਖਸੇਦੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਣਾਏ॥ਕਲੀਕਾਲਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਮੂਰਖਮੂਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸ
ਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਬਿਖਿਆਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਅ
ਹੰਕਾਰਿਡੂਬੈਨਪਾਵੈਮਾਨਾ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੋਈ॥੩॥
ਆਪੇਸਾਜੇਕਰਤਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਚਿਲਾਏਸੋਈਲਾਗੈ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੪॥੮॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥
ਹੋਹੁਦੈਆਲਨਾਮੁਦੇਹੁਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਹਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਸਾਚੇਤੇ
ਰੇਨਾਇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਨਾਕਾਏਕੋਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇਫੇਰ
ਪਏਕਿਰਪਨਕਉਅਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪਨਾਐਸੀਬਖ
ਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਭਰਮਪਟਖੂਲ੍ਹੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਸਾਚੀਲਿਵਲਾ
ਗੀਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥੧॥੯॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁ
ਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾ
ਖਣਹਮਤਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁ
ਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ਹ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ਹ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨਿ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥

॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੈਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਰਿਸਰਵ
ਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀ॥ਤੂੰਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨ
ਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾ
ਹਰਿਜਪਿਓਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰ
ਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਭਗਾਤੀ॥੪॥੫॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁ
ਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾ
ਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਂਗੀਭਗਤਿਇਕਾ
ਕੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਜੋਲਿ
ਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥
ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇਆਪਿਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਕੀ॥
੪॥੬॥੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨ
ਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੇ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੇ॥੧॥ਰਾਮ
ਪਾਰਸਚੰਦਨਹਮਕਾਸਟਲੋਸਟ॥ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤਸੰਗੁਭਏਹਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਵਛਿਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆ
ਵਹੁਇਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੀਨੇ॥੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕ
ਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਸੁਊਚਸਭਨਾਤੇਊਪਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਡਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਬਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੨॥੮॥੨੯॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜ
ਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਵਭਣੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥
ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਮੀਤ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓ
ਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਤਿਰਾਖੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੈਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥
੨॥੩॥੯॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸ
ਭਿਚਾਹਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੋਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁ
ਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਊਤਮਕਾਮ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀ
ਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤੁਮ
ਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਣਕਾਹੈਚਾਉ॥੨॥
੪॥੧੦॥੨੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣਸਭਿਆਵਹਿਸਭਿਗਾਵਹਿਹਰਿ
ਹਰਿਊਤਮਬਾਨੀ॥ਗਾਵਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿ
ਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥਿ॥ਹਰਿਦਰਿਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਹੈ
ਸੰਤਹੁਹਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੋਜਵਿਡਾਨੀ
॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਓਹਾਹਰਿਭਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥੨੯

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਧੇਨਾਸੋ
ਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੜੇਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾ
ਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹ
ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀ
ਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥੩੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨ
ਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਿਤੂਜਾਨਤਾਸਾਹਾਅਵਰੁਕਿਆਜਾਨੈਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਮੇਰੇ

ਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਝੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰ
ਤਦਾਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਭਿਤੁਝਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਰੇਸਾਹਾਤੂਸਭਨਾਕਰਹਿ
ਇਕਦਾਤਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀਵਿਚਿਹੈਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸ
ਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾਕੀਤੂਆਸਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇ
ਰੇਸਾਹ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥੧੩॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀਭਗਤਿਵਛ
ਲਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਾਂਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਹੈਰਾਮਪਿਆ
ਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੂਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰੂਪੁਸੁਹਾ
ਵਾਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੨॥ਤੇਰਾਵ
ਰਨੁਨਜਾਪੈਰੂਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਨੁਬੀਚਾਰੇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈ
ਅਗਮਰੂਪਗਿਰਧਾਰੇ॥੩॥ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੂਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੧॥[illegible] ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤ
ਜੈਹੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੇਤੁਬਢਾਇਓ॥ਕਮਲਹੇਤਿਬਿਨਸਿਓਹੈਭਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾ
ਇਓ॥੧॥ਅਬਮਨਏਕਸਸਿਉਮੋਹੁਕੀਨਾ॥ਮਰੈਨਜਾਵੈਸਦਹੀਸੰਗੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਮਹੇਤਿਕੁੰਚਰੁਲੈਫਾਕਿਓਓਹੁਪਰਵਸਿਭਇਓਬਿਚਾਰਾ॥ਨਾਦਹੇਤਿਸਿਰੁਡਾਰਿਓਕੁਰੰਕਾਉਸਹੀਹੇਤ
ਬਿਦਾਰਾ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਲੋਭਿਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾ॥ਅਤਿਰਚਿਓਕਰਿਲੀਨੋਅਪ
ਨਉਨਿਛੋਡਿਸਰਾਪਰਜਾਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰਸੰਗਿਨੇਹਾਓਹੁਜਾਣਹੁਸਦਾਦੁਹੇਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਗੁਰਿਇਹੈਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੂਸਦਕੇਲਾ॥੪॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏ॥ਮਨਤੇਬਿਸਰਿਓਸਗਲੋਧੰਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਿਚਿੰਤਾਬਿਨਸੀਛਾਡੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਰਿਗਡਹਾਗਾਡੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋ
ਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁਰਹਿਆਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀ
ਪਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਹਮਆਪਨਕੀਨਾਹਮਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨ॥ਦੂਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਹਾਤਾ
ਮੇਲੁਕੀਓਮੇਰੈਰਾਜਨ॥੩॥ਬਿਨਸਿਓਢੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੂਠਾਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਜਬਤੇਦਰਸਨੁਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥੧॥
ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀਤਰਿਵਸਿਆਤਾਦੂਖੁਭਰਮਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮਨਾਮਿ
ਰੰਗੁਲਾਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੋਭੁਮੋਹੁਥਾਕਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਭਏ
ਬਿਬਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿਆਭਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁ
ਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੫ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘ
ੜੁਸੁਜਾਨੀ॥ਤਿਨਹੀਸੁਣਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪਹਿਮਾਨੀ॥
ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀ
ਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤਾਨੀ॥ਡਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਬੀਚਹਮਤੁਮਕ
ਛੁਹੋਤੇਤਿਨਕੀਬਾਤਬਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਹੋਈਹੈਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਓ
ਜੋਤਿਸਹਜਸੁਖਸੋਭਾਬਾਜੇਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲਘਰੁਬਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬੰਧਾਨੀ॥੪॥
੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੂਮਨਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਲਪਟਿਰਹੇਮਾ
ਇਆਰੰਗਿਮਾਤੇਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੀ॥੧॥ਬਿਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿ
ਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਅਘਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨਭੂਖਾ॥ਉ
ਦਮੁਕਰੈਸੁਆਨਕੀਨਿਆਈਚਾਰੇਕੁੰਟਾਘੋਖਾ॥੨॥ਕਾਮਵੰਤਕਾਮੀਬਹੁਨਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਚੂਕੈ॥ਦਿ
ਨੁਪ੍ਰਤਿਕਰੈਕਰੈਪਛੁਤਾਪੈਸੋਗਲੋਭਮਹਿਸੂਕੈ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਨਿਧਾ
ਨਾ॥

ਸੁਖਸਹਜੁਆਨੰਦੁਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਾਨਾ॥੪॥੬॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਲਵੈਨਲਾਗ
ਨਕਉਹੈਕਛੂਐਜਾਕਉਫਿਰਿਇਹੁਧਾਵੈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵੈ॥੧॥
ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੁਰਸਾ॥ਖਾਨਪਾਨਆਨਨਹੀਖੁਧਿਆਤਾਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮਉਲਿਓਮਨੁਤ
ਨੁਹੋਇਓਹਰਿਆਏਕਬੂੰਦਜਿਨਿਪਾਈ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਉਸਤਤਿਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੨॥
ਘਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਵਨਮਿਲਿਓਮਿਲਿਓਆਇਅਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨਿਗੁਰ
ਹਿਕਮਾਨੋਮੰਤਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰ
ਗਿਰਵਿਆਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੭॥੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਅ
ਪੁਨੇਊਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਾ॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅੰਧਕਾਰਮਹਿਜਿਨਿਸੀਧਾਮਾਰਗੁਦਿਖਾ
ਯਾ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਈਹਾਊਹਾਸਰਬਥੋਕਕੀਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥ ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਸਰਬਨਿਧਾਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪਤਿਪੂਰੀ॥ਨਾਮੁਲੈਤਕੋਟਿਅਘਨਾਸੇਭਗਤਬਾਛਹਿਸਭਿਧੂ
ਰੀ॥੨॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚਾਹੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਤਪਾਰਿ
ਪਰਾਨਾ॥੩॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਰਹਿਓਓਲ੍ਹਾ॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਨੁਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜ
ਨੁਇਹੁਨਾਨਕਕੀਨੋਚੋਲ੍ਹਾ॥੪॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਵਹਿਸਰਮਿੰਦਾਇ
ਹਾਕਮਾਨੀਰੀਤਿ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਸਾਕਤਕੀਪੂਜਾਐਸੀਦ੍ਰਿੜੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹਭੂਲੋਅਵਰੈਹੀ
ਤ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਬਨਹਰਪਾਤਰੇਇਹੈਤੁਹਾਰੋਬੀਤ॥ ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਲੇਪਹੋਤਦੇਹਕਉਸੁਖੁਗਰਧ ਭ
ਭਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਨਾਹਿਰੁਚਿਆਵਤਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁ
ਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤਪੁਨੀਤ॥ਜਾਤਅਕਾਰਥਜਨਮੁਪਦਾਰਥਕਾਚਬਾਦਰੈਜੀਤ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿ
ਲਵਿਖਦੁਖਭਾਗੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਨੇਤ੍ਰਦੀਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਾਨਕਏਕਪਰੀਤਿ॥
॥੪॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਮੇਰੇਸਾਈ॥ਐਸੀਮਤਿਦੀਜੈਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੋਹੁਮਾਨੁਛੁਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥

ਅਨਦਰੂਪੁਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਗੋਸਾਈ॥ਕੋਟਿਸੂਖਆਨੰਦਰਾਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਭਗਤਿ
ਸਾਪੂਰੀਜੋਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੪॥੧੦॥੪੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੈਤ੍ਰੈਗੁਣਭਵਣਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥ਜਗਇਸਨਾਨਤਾਪ
ਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹੀਤਉਛੂਟੋ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾ
ਏਬਿਖੈਬਿਆਧਿਤਬਹੂਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐਨਹਮੋਹੈਉਹਡੀਠੀ॥ਐਸੀਠ
ਗਉਰੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈਮੀਠੀ॥੨॥ਮਾਇਬਾਪਪੂਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾਉਨਿਘਰਿਘਰਿਮੇਲਿ
ਓਦੂਆ॥ਕਿਸਹੀਵਾਧੁਘਾਟੁਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਰਿਲਰਿਮੂਆ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿ
ਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੂੜੀਭਾਹਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾਭਗਤਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪
॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਆਅਪੁਨੈਘ
ਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ॥੫॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾ
ਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕ
ਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾ
ਧਹਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਥੋਰੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰ
ਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨ
ਕਘਰਕੇਗੋਲੇ॥੩॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੂਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾਪੁੰਨਦਾਨ
ਬਹੁਦੈਨ॥ਕਹੂੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੇਬੈਨ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨ॥ਬਹੁ
ਪ੍ਰਕਾਰਖੋਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨ॥ ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਭ੍ਰਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿਉਰਧ
ਤਾਪਲੈਗੈਨ॥ਇਹਬਿਧਿਨਹਪਤੀਆਨੋਠਾਕੁਰਜੋਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਹਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਓਜਿਸੁਕਿਰਪੈਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਾਨਕਸੁਖਿਜਨਰੈਨ॥੩॥੧੩॥੪੪॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰੈ

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਮਨੁ ਆਬ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਿਕਟ ਪ੍ਰਭੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ

ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪੁਨੋ ਚੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾ

ਗੈ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥

੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ

ਤਿਸੁ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ

ਊਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾ

ਰਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ

॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹ

ਈ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ

॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ

ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅ

ਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ

ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ

॥੧॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥ ੧੯॥ ੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

੫੩੩ ਦੀਨ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥ ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੨੧॥੫੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥੫੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ

ਸਤਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਇਕ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪ
ਖਾਰਿ ਕਹਉ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫
ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰ
ਗਾਸੁ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲ
ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ
ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥੫੫॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪ
ਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾ
ਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮ
ਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰ
ਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ
॥੨॥੨॥੨੬॥੫੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰ
ਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ
ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕ
ਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨੁ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥੫੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ
ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ
ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ
ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ
ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
੫੯
ਘਰੁ ੬ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵ
ਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ
ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆ
ਸ ਕਛੂ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥
੧॥ ੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ
੬੦੨੧ ਘਰੁ ੬
ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅ
ਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ
ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ
ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਹੀ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥ ॥੨॥ ੩੦॥੬੧॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ ॥ ੩੧॥੬੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ

॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ

ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ੬੩ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇ

ਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅ

ਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ

ਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥ ੬੪

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹ

ਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨ

ਹੀ ਹਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰ

ਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ

ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥ ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ

ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥ ੬੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ

ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭੀਰਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ

ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ੬੭॥ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮ

ਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭਾ ॥ ਨ

ਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨ

 ਸੁਖਿਬਿਹਾਣੀਨਾਨਕਜਪਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਲਾਹਾ॥੨॥੬॥੩੭॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਮਾਥੈਪਰਉਰਵਾਲ॥ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਰਕੇਮੋਰੈਹਿਰਦੈਬ
ਸਹੁਗੋਪਾਲ॥੧॥ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਬੇਅੰਤਪਿਤਾਪ੍ਰਭਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰ
ਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤੁਮਰੇਬਚਨਅਨੂਪਰਸਾਲ॥ਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁ
ਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਨਕਬਾਂਧਿਓਪਾਲ॥੨॥੭॥੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਾਵੈ॥ਸਰਬਸੁਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀ
ਨਾਲਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲ॥ਜਿਉਰਾਖੈਮਹਤਾਰੀਬਾਰਿਕਕਉਤੈਸੇਹੀ
ਪ੍ਰਭਪਾਲ॥ ਰਹਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮਤਿਦੇਵਾ॥ਈਤਊਤਜਤ
ਕਤਤਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀਅਰਾਇਨਊ
ਪਰਿਲੈਬਾਰੇ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕਾਰੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਸਹਿਤਭਵਨਿ
ਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਥਾਨੁਧੰਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤਬਸਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀ
ਸਰਧਾਪੂਰਹੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ॥ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਓਮਨਿਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਹੂਜਾ
ਤਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ॥
ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇ
ਸੁਖੁਪਾਇਓਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਪਰਹਰਨਾਲੋਭੁਝੂਠਨਿੰਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਮਿਥਿਆਮੀਠੀਇਹਟੇਕ
ਮਨਹਿਸਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀਆਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ॥ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੂਸਾਟੂਕਿਗਵਾਵਤ
ਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬੰਧਨਛੁਟਕਾਰੀ॥ਬੂਡਤਅੰ
ਧਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਾਢਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥
ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ
ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ
ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ
ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥੭੫॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਟਾਖ੍ਯ੍ਯ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਕੰਠਿ
ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਂਗ
ਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥੨॥
੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾ
ਲੇ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇ
ਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ
ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ
ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ
ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆ

ਗੋਬਿੰਦਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾ
ਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਨਿਕ
ਟਿਨਆਵੈਜਾਮ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਹ
ਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰ
ਬਾਨ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋ
ਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰ
ਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵ
ਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧ੍ਯੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮਨਛਾਪਣ॥੨॥੧੮॥
॥੪੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁ
ਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਾਂਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋ
ਖ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋਕ॥੧॥ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਹੈਜੇਤੇਬਿਨੁ
ਹਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕ॥ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੇਸੋਕ॥੨॥੧੯॥੫੦॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈ
ਪੂਰਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆ
ਲ॥ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲ॥੧॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜਸੂਖਰਸਸਦਖੁਸੀ
ਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮੁ॥ਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥੨੦॥
੫੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਰ॥ਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਨਪਾਵਨਿਮੂਲੇ
ਊਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰ॥ਜੋਜੋ
ਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛਾਰ॥੧॥ਕਰਨਹਾਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੯

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾ
ਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿ
ਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ॥੧॥ ਪਤਿ
ਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ॥ ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾ
ਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ॥੨॥੧॥੫੩॥ ੮੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯
ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿ
ਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂ
ਤ ਕਹੈ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ॥੧॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕ
ਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੨॥
੨॥ ੫੪॥ ੮੫॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨
ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਮਿ
ਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ
ਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ॥੩॥ ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆ
ਵੈ ਨੇੜੇ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥੮੬
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੧॥
ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ ਮਨ
ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ ੫੬॥੮੭॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟ
ਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੫੭॥੮੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏ
ਹੁ ॥੨॥੪॥੫੮॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥੯॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥੯॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥੧੩॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥੫੮॥ ਜੁਮ
ਲਾ ॥੮੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋ
ਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ
ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯
ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥
੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾ
ਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿ
ਹ ਘਟ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅ
ਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯
ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾ
ਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥
੧॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ

ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨

ਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ

ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ

ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ

ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ

ਅਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ

ਧਾਰੇ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ

ਖੋਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ

ਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ

ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥

੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ

ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ

ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿ

ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾ

ਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇਦੇਖੈ॥ਹਠਿਨਪਤੀਜੈਨਾਬਹੁਭੇਖੈ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥੪॥ ਪੜਿਪੜਿਭੂਲਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਭਉਭੋਜਨੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਰਹੇਸਮਾਇ॥੫॥ ਪੂਜਿਸਿਲਾਤੀਰਥਬਨਵਾਸਾ॥ਭਰਮਤਡੋਲਤਭਏਉਦਾਸਾ॥ਮਨਿਮੈਲੈਸੂਚਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾਵੈਪਤਿਸੋਇ॥੬॥ਆਚਾਰਾਵੀਚਾਰੁਸਰੀਰਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਹਜਿਮਨੁਧੀਰਿ॥ਪਲਪੰਕਜਮਹਿਕੋਟਿਉਧਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥੭॥ ਕਿਸੁਆਗੈਪ੍ਰਭਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਮੈਕੋਨਾਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣਗਾਇ॥ ੮॥ ੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ਜੋਜੋਜੂਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿਹਉਰਝਾਇਓਮਾਣਸਜਨਮੁਸੰਜੋਗਿਪਾਇਆ॥ਤਾਕੀਹੈਓਟਸਾਧਰਾਖਹੁਦੇਕਰਿਹਾਥਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਕਰਉਸੇਵਾਗੁਰਲਾਗਉਚਰਨਗੋਵਿੰਦਜੀਕਾਮਾਰਗੁਦੇਹੁਜੀਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿ ਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਪੜੇਰੇਸਗਲਬੇਦਨਹਚੂਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਕੇਪੰਚਾ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭਗਤੁਜੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥੩॥ ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰ ਬੁਧਿਮੈਲੁਲਾਏ ਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਆਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇਸਨਾਨੈ॥੪॥ ਸਗਲਅਸ੍ਰਮਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ॥ਕੋਈਪਾਈਐਰੇਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋਏ॥੫॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀਨਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀ

ਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਹੂੰਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੋ॥੪॥ ਮਨਤਿਜੇਕ ਮਾਇਕਤਿਲੁਨਲੇਖੋਪੰਚਿਗੁਲਾਜਿਓ
ਪਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੰਗਾ॥ਕਹੀਐਸੋਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰਭਜੀਕਥਸੁਨਾਈਤਿਸੁਕੇਟੇਗਤਿ
ਭਇਆਗੀ॥੫॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭੈਪਾਲਾਇਕਟੈਰੇਬੰਧਨਸਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਭੇਟਿਓਨਿਰਭੈਗੋਬਿੰਦੁਸੁਖਨਾਨਕਲਾਧੇਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੬॥ਸਫਲਸ
ਫਲਭਈਸਫਲਜਾਤ੍ਰਾ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਮਿਲੇਸਾਧਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥੧॥੩॥੯॥
੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ॥ਤੀਰਥੁ
ਸਬਦਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ॥ਹਉ
ਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁਪ੍ਰਭਧਰਣੀਧਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾ॥ਗੁਰ
ਵਾਕੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ॥੧॥ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈਲੁਕਿਆਮਲੁਧੋਈਐ॥
ਗੁਣਹਿਹਾਰੁਪਰੋਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ॥ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਾਰੈਉਲਟਿਜੋਨਿਨਆਵਏ॥ਆਪਿਪਾਰ
ਸੁਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦੁਅਨਦਿਨੁਹਰਖੁਸਾਚਾਦੂਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹਰੇ॥
ਸਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮੈਲੁਨਾਹੀਸਚਮਨੇ॥੨॥ ਸੰਗਤਿਮੀਤਮਿਲਾਪੁਪੂਰਾਨਾਵਣੋ॥
ਗਾਵੈਗਾਵਣਹਾਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੋ॥ਸਾਲਾਹਿਸਾਚੇਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁੰਨਦਾਨਦਇਆਮਤੇ॥ਪਿ
ਰਸੰਗਿਭਾਵੈਸਹਜਿਨਾਵੈਬੇਣੀਤਸੰਗਮੁਸਤਸਤੇ॥ਆਰਾਧਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਨਿਤਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇ
ਆ॥ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇਕੇ
ਵਡੁਆਖੀਐ॥ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁਸਮਝਾਸਾਖੀਐ॥ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਮੇਰਾ॥ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਬਿਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿਭੰ
ਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ॥੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੧
ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾ

੫੩੯ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ॥ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਆਪੇ
ਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜੀਵਾਸਚੀਨਾਈ॥੧॥
ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਆਇਆਜਾਇਸੀਜੀਉ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਭ੍ਰ
ਮੁਚੁਕਾਏਅਕਥੁਕਹਾਏਸਚਮਹਿਸਾਚੁਸਮਾਣਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਸਮਾਏਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥
ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੂਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾਨਾਮਿਤੇਰੈਵਡਿਆਈ
॥੨॥ ਤੂਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਅਲਖਸਿਰੰਦਿਆਜੀਉ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਹਵਾਦਵਧੰਦਿਆਜੀਉ॥ਦੁਇਰਾ
ਹਚਲਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀ
ਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥
ਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰਿਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਜੀਉ॥ਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਨਰਸਾਇਆਜੀਉ॥
ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਕਾਣੇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਏਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥
ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਵਿਰਲਾਗਿਆਨਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਨਿਦਰਿ
ਸਾਚੈਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਭੂਖਪਿਆਸੋਆਥਿਕਿਉਦਰਿਜਾਇਸਾਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉ
ਜਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਸਾਜੀਉ॥ਸਚੁਨਾਮੁਧਿਆਈਸਾਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁ
ਦਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਨਿਵਾਰੀ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤੁ॥
ਪਿਰੁਸੰਗਿਮੂਠੜੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਇ
ਆਜੀਉ॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਹੋਸੀ॥ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਹੀ
ਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਹਿਬਹਿਰੋਸੀ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਆਕਕੀਛਾਇਆਬਿਰਧਿਭਏਦਿਨਪੁੰਨਿ
ਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਦੋਹਾਗਣਿਛੂਟੀਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧॥ਬੂਡੀਘਰੁਘਾਲਿਓਗੁਰਕੈ
ਭਾਇਚਲੋ॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਪਾਵਹਿਸੁਖਿਮਹਲੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੇ
ਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਹੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਵਿਣੁਭਗਤੀ

ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥ ਪਿਰੁ
ਧਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕਰੇਈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠੇ ਵੈਣ ਚਵੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥
ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ
ਰੈਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ
ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ
ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀ
ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ
ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ
ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਰੀ
ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥

੫੪੦ ਸਚੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਾ ਪਾਏ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਰੀਤੁ ਵੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਭਗਤਿ ਅਲਾਈ ॥
੪॥੧॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ
ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ
ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾ
ਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿ
ਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋ
ਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ ਜਿਉ
ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥
ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ
ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥
੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ
ਕਾਮਾ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ ਤੇਊ ਉਤਰਿ

੫੪੧ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਲੀਨਾ ॥੨॥ ਸੁਕ ਸਨਕਾਦਿ ਜੈਸੇ ਨਿਤ ਹੀ ਸੰਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਆਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਛਾਦਿ ਤੀਨਿ ਤੁਕ ਤੇ ਬਿਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਹ ਸਰਕ ਮਧਿ ਪਾਇਨਿ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਮੁਕੀ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥ ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੋਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ ਸਤਰਿ ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ ਬਾਰਿਕ

ਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਭਾਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖਿਜੈਸੇਜਲਧਰਾ॥ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਭਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈ
ਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂਡੀਠੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲ
ਭਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥੫॥੩॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹੰਸਾ
ਸਗਲੇਜਨਾਂ॥ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾਤੇਜਾਨਊਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ॥ਅਥੋਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ।
ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ।ਹਰਿਕਾਬਾਗਰਾ।ਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ।ਰਹਾਉ।ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ।ਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ।
ਤਰਕੁਨਚਾ।ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ।
ਕੇਸਵਾਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ॥੨॥ ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਚੇ
ਦੁਆਰਾ॥ਤੂਕੁਨੁਰੇ॥ਮੈਜੀ॥ਨਾਮਾ॥ਹੋਜੀ॥ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥ਧਨਾਸਰੀ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉਬਿਰਦੁਤੇਰਾ॥ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੧॥
ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ ਰਹਾਉ
ਦੀਨਕਾਦਇਆਲੁਮਾਧੌਗਰਬਪਰਹਾਰੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੫॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਿਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ। ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤੀ
ਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ ਬਚਨੀਤੋਰਮੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉ
ਰਮਈਆਕਾਰਨੇ॥ ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋਲ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧਉਇਹੁ
ਜਨਮੁਤੁਮਾਰੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ॥੨॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ॥ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥ਮਨੁਸੁ
ਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥੧॥ ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿ
ਉਜਿਨਿਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀ
ਊਪਜੈਭਾਵਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥ ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾ
ਰਾਮਮੇਰੀ॥੨॥੩॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇਸਗਲਪਾਸਾ

 ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ
ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾ
ਰੇ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ
ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥
੩॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂ
ਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥
ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲ੍ਯ੍ਯਿੋ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕੇ ਦੀਪ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ
ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ
ਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ
ਰੀ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ
ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥ ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ ਹ
ਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥ ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣਿ
ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ
ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ
ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥
੨॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥
ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਕੀ ॥ ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ
ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਬ
ਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰ
ਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਧੰਨਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਂਗਉ ਘੀਉ ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥ ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੧॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥੧॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿ
ਊਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਆ
ਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁ
ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਪਰਾਨਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮ
ਲਿਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ ਜਿਨਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਿਨਹਮਚਰਣ
ਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆ
ਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ॥
੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸ
ਿਰਸਕਿਫਲਲਾਗਿਬਾ॥ ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਿ
ਬਾ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿ
ਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿ
ਬਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥੨॥ ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨ
ਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਬਾ॥ ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੂਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇ
ਬਾ॥੩॥ ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣ
ਸਾਧਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪
ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ॥ ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇ
ਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾਈਐ
ਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥
ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਪਾਇਆਵਡਦਾਣਾ
ਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਣਸਾਝਾ॥੩॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ

੩॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥ ੮॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੪॥ ੩॥ ੯॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓੁਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ॥੪॥ ੪॥ ੧੦॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ੍ਯ ਪੁੰਨ ਤੋੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ॥੪॥ ੫॥ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗਿਮੀਤੁ॥ ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਸੋਈਬਿਧਿਬੂਝੈਤਾਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਇਸ
ਟਮੀਤਅਰੁਭਾਈ॥ ਪੂਰਬਜਨਮਕੇਮਿਲੇਸੰਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਮਾਲ
ਕਨਿਕਲਾਲਹੀਰਾਮਨ ਰੰਜਨਕੀਮਾਇਆ॥ ਹਾਹਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋਖੁ
ਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਹਸਤਿਰਥਅਸ੍ਵਪਵਨਤੇਜਧਣੀਭੂਮਨਚਤੁਰਾਂਗਾ॥ ਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਨਮਹਿ
ਕਛੂਐਊਠਿਸਿਧਾਇਓਨਾਂਗਾ॥੩॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੇਤਾਕੈਹਿਲਿਮਿਲਿ
ਰਹੀਐ॥ ਨਾਨਕਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਸੰਗਿਸੰਤਨਕੈਪਾਈਐ॥੪॥੧॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ॥
ਬਿਸਮੁਭਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹਹੁਸੁਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਕਹਤੋਸ
ਭਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੋਸਭਮਹੀਅਉ॥ ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਤਿ
ਬੁਝਹੀਅਉ॥੧॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ ਨਾ
ਨਕੁਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੨॥੧੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫
ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭ
ਕਉਨੀਰਉ॥੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ ਜੋਚਾ
ਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵ
ਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫
ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥

੫੬੪ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ॥੨॥੩॥੪॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ॥੧॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧੬॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ॥ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰੀ॥ ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਹਰੀ॥੧॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ॥੨॥੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ॥ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨਾ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪ॥੧॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਲੂਕ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ

[illegible]

ਸਚੇ ... ਕੇ ... ਆਂ॥ ... ਸਾਮੀ ਤਿਨ ... ਪ

ਨਾਤੋਰੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਤਿਸੁ ... ਤਿਨ ਮੁੰਡੀਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਜਿਤਿ ਜਿਤ ਵਿਆਸੀ ਸੇ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੁ ... ਧਾਇਆ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥

ਅਧਮ ਸਹਜਿ ਗਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ॥ ਡਰਿ ਮੁਸਿ

ਸਰਤੀ ਸਿਰਿ ਕਿਲਬਿਖ ਬਹੁ ਕੀਤ ਪਤਿਆ ਪਾਨਿਆ॥ ਗਤਿ ਭਜ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ

ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਇ ਤਿਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ... ਦੁਖ ਜਾਵੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ

ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਲੀਨੇ ... ਲੇ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪਾਧਰੁ ਸੰਤ ਗੁਰੁ ... ਰਤੇ ਪਤੀਜਨ ... ਰੰਗ ਰਤਿਆ॥ ... ਤਿਸੈ ਡਿਆ ਬਿਸਾਰਿ

ਬੂਡੇ ਸਹਜੁ ਕੀਤਿ ਨਾ ਆਵਈ॥ ਪੁੜੀ ਸਤ ਬਿਤੁ ... ਬੀਤ ਏਤ ... ਵਈ॥ ਪੁਜਿ ... ਸ

ਅਟੇ ਲੇਖਾ ... ਪ੍ਰਭ ਸਹੂਰ ... ਤਿ ... ਆ॥ ... ਸਨੀਸਟੈ ਨਾਨਕ ਡਰਿ ... ਪਨੁ ... ਖਟੈ

ਆ॥੧॥ ... ਨਕ ਗਤਿ ... ਕ ਡਰਿ ਸਾ ... ਗ ... ਵਤੀ॥ ... ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ... ਜਨਮ ਤਿਆ ... ਵੀ

ਪਾਪੁ ... ਸੈ ... ਤਰ ... ਗਣ ... ਤ ... ਨ ਆਵਈ॥ ... ਜੁ ... ਸਿਕੋ ... ਗ ... ਤਿ ... ਆ ... ਪਟ

ਪਾਵੋ [illegible] ਸੰਤ ਹਉਮੈ [illegible] ਬਿਨਵੰਤਿ [illegible] ਕ੍ਰਿਪਾ ਖਿਨੁ ਏਕ
[illegible] ਪਾਵਣੀਆ ॥੨॥ ਜੈਧ [illegible] ਮਿਲਿ ਸੀਤਿ ਜਨੁ ਸਾਲਿਆ [illegible] ॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ਗੁਰ ਭੈ
ਨੈਣ ਨ ਰੀਝਿਆ ॥ ਨ ਡਿਠੇ ਚੀਜ ਬਿਨੁ ਜਨ ਨਹੀ ਸੈ ਹੋਤਿ ਨ [illegible] ਲਿਆ ॥ ਰਵਿਆ ਸਾਤਿ
ਸ੍ਰੀਧਰ ਘਟ ਘਟ ਨਿਤ ਸਾਥ [illegible] ਤਨੁ [illegible] ਲਿਆ ॥ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ [illegible] ਮਨ ਸਾਧੂ
[illegible] ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟਹਲ ਕਰਾਵਹੁ ਬਿਨਸ ਬਾਗ ਨ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾ
ਕੁਆਇਆ ॥ ਦੂਰਿ ਕੀਤੇ ਸੰਗ ਰਖਿਆ ਪਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ
ਭ [illegible] ॥ ਮਿਸਾਨਿ ਦੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਦਭੁਤ [illegible] ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ [illegible]
ਗਾਨਿ ਲੀਏ ਦਾਸ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ [illegible] ਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘ
ਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ
ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮ
ਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ
ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ

ਪਾਵਨ ਕੋ ਸੂਖਾ ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ
ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ
ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ
॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸ
ਤ ਮੇਂਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ
ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ
ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆ
ਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ
॥੧॥ ਲਾਇ ਲੀਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰ
ਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ
ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥
੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ
ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾ
ਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ
ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥
੧੩॥੧੧॥੨੪॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ

੫੪੬ ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤ॥ ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨਕ
ਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥ ਛੰਤ ਸੁਣਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਮੋਹਨ
ਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਨੈ
ਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਰੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਚਾਤ੍ਰਿ
ਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿ
ਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ ਯਾਰਵੇਹਿਕਡੂੰਹਿਕਿਚਾੜੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ ਹਿ
ਕਦੂੰਹਿਕਿਚਾੜੇਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉ
ਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥ ਨਾ
ਨਕੁਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾ
ਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾ
ਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਣੇ॥ ਬਾਂਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਣੇ॥
ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁਹਭੋਕਿਛੁਸੁਹੰਦਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾ
ਗਣਿਸਾਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ ਵਰੁਲੋੜੀਦਾ
ਆਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ ਮਹਾਮੰਗਲੁਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ ਵਡਭਾ
ਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿ
ਲਾਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਛੰਤ ਸਲੋਕ ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕ
ਥੁ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਤੇਰਿਆ॥ ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦ

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੂਰ ॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥
॥੨੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥
॥੨੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥
੨੩॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਦੁਪਦੇ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੧
੨੪॥

੫੪੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੩॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛੰਤੁ ॥

ਭੁਇਲੁਭੀਨਪੀਰੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਜਿਉਜਲਮੀਨਛਾਡਿਨਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ ਘਰਵੇਪ੍ਰਭਤਭੇਸਖੀਆਮੂਕਡੀਨਜੇ
ਡੀਆ॥ ਘਰਵੇਤਿਕਭੂਤਿ ਕਰਾਵੈਤਉਸ੍ਰੀਕਿਸੁਹਿਤੇਤੀਆ॥ ਤਿਕਭੂਤਿ ਕਰਾਵੈਆਨਿਕਪਿਆ
ਗੀਤਕਰਵੈਕੌਗਾਵਿਲਾਸਾ॥ ਤਿਨਵੇਖਿਮਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਤਉਕਰਾਇਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਜਿਨੀਮੈ
ਤਲਾਲੁਗੀਣਾਇਆਤਉਤਿਸੁਤਾਗੈਮਨੁਤੇਤੀਆ॥ ਨਾਨਕਕੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਤ ਗਇਮੂਟ
ਸਿਤਿਖਾਪਿਰੁਕੇਡੀਆ॥੨॥ ਘਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ ਘਰਵੇਤੇਰਾਵਿਸ
ਲਾਲਨੁਮੁਟਇਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਪਾਭਾਗਮਥਣੇ॥ ਬਾਤਪਕੜਿ
ਲੀਤੀਪ੍ਰਭਿਪਾਪੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੇ॥ ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁ
ਤਉਕਿਛੁਸੁਣਦਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਤਗਇਸਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ ਘਰਵੇਨਿਤਸੁ
ਖਸੁਖੇਦੀਸਜੈਪਾਈ॥ ਵਰੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀਵਧਾਈ॥ ਮਤਮੰਗਲੁਰਸੁਖੀਆਪਿਰਦਿ
ਆਵਸਣਨਵਰੰਗੀਆ॥ ਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ ਆਸਾਮ
ਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸੇਜਗੁਰਿਮਿਲਾਪਾ
ਈ॥੪॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੨ ਸਲੋਕੁ॥

ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ ਅਸੰ
ਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂ
ਲੀਐ॥ ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁ
ਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ ਨਾ

ਨਕੀਚੇਨੰਗੀਆਮਿਲੈਨਿਬਾਦਿਬਾਣੁ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਧੂਸਰਣਿਨਾਥਠਉਕਰਿਪੜਿਜਾਈਐ॥ਅਰਪਿ
ਮਨੁਜੌਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ ਧਿਆਈਐਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥
ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗ
ਲਮਿਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੧॥ਛੰਤੁ॥
ਸਾਥੀਅਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਸੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾ
ਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇ
ਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁ
ਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਲੈਅੰਕਿ
ਲਾਇਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਲੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮਿਲਿਲੀ
ਏਕਪਲੇ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ ਪੰਧਾਨੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ
ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਰਟਿਆ॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵ
ਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿਹਾਵਏ॥ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਇਦੁਖ
ਧਰਮਦੂਤਹਡੀਠਿਆ॥ ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਉਦਮਕ
ਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ਭਰਮਹਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੂਪੰਖੀ
ਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆਵਏ॥ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥
ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਰਮਹਿਭ੍ਰਮਾਏਖਿਨੁਏਕੁ
ਟਿਕਣੁਨਪਾਵਹੀ॥੨॥ ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀਆ॥ਕਰਕੰਪਹਿਸਿਰੁ

ਤੌਲੈਣ ਨ ਜੀਹਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਏਸੈ ਛੋਡਿ ਸਾਇਤਾ ਚਾਲਿਆ ॥ ਕਹਿਆਂ ਨਾਮਨਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਨਨਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ ਸੀਗਾਰ ਮੰਗਲ ਰਸ ਧਾਰ ਪੂਰਨ ਨਨਿ ਮਖ ਮਨ ਮਤਿ ਢੂਠਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ ਡੂਬਤ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਆ ਪਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥ ੨॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਿਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓਹੁ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲੁ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂੰ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥

ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਠੇ ਦੂਖਣੰ ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਣਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨਾ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥ ੧॥

ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥ ੧॥ ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਦੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥ ੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ

ਡਤੇਲੜਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠੜਿਆ ਤੰ ਧਾਰ ਭੁੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਾਤਾ ਤੂਟੀ ਝੂੰਪੜੀ ਚੀਰੁ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇ
ਠ ਧਨ ਰੂਪ ਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ
ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚ
ਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸੁਪਨੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰਾਜ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾ
ਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨ
ਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥ ੧ ॥ ਕਉਤਕ ਕੋ
ਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ
ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ
ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥ ੧ ॥
ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ
ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨ
ਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥ ੧ ॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ
ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠ

ਆਪਣੁ ਆਪੁ ਸਭਿ ਦੀਤਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠ॥ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠ॥ ਨਾਨਕ ਮਲਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਭਿਠੁ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ॥ ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ॥੧॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ॥੧॥ ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ॥ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ॥

ਜੀਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਤੇ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿਓਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਣ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਿਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਜੈਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜੁ ਹੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯

ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜੀ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯

ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ॥੨॥੩॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰੋ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮੈ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ॥੨॥੪॥ ਜੁ ਮਹਲਾ ੪

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ
ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾ
ਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥
ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮ
ਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ
ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ ਨਵ ਖੰਡਨ
ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥

ਧਾਈਐਮਨੁਦਹਦਿਸਿਧਾਈਐ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥

ਮਾਇਆਮਗਨੁਸੁਆਇਲੋਭੈਮੋਹਿਭ੍ਰਮਿਪੂਰਿਆਪਿਰੁਲਾਈਐ॥ ਰਹਉ॥ਹਰਿਕਾ
ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕਮੁਹਤੁਨਾਇਹੁਮਨੁਲਾਈਐ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋ
ਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਜਾਈਐ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰਾਚਿਓਨਹੀਨਹਸਤਿਪੁਰਖੁਮਨਾਈਐ॥
ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁਭ੍ਰਮਾਈਐ॥੨॥ਮਜਨੁਹਇਸਨਾਨੁਕੀਓ
ਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਈਐ॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂਝਿਓਅਪਨਾਈਐ॥੩॥
ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੂਕੀਏਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਆਈਐ॥ਪੰਚਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਾਈਮਤਵਾਰੋ
ਮਦਮਾਈਐ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲਸੁਣਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿ
ਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਈਐ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁਓ
ਢਾਇਆ॥ਰਹਉ॥ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸ੍ਰਮੁਕੀਨੋਇਕਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾਨੁਪੁੰਨੁ
ਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜਿਨਆਇਆ॥੧॥ਕਰਿਆਭਰਣਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾ
ਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲੋਦਿਨਸੁਮ
ਜੂਰੀਕਰਤਾਤੁਹਮੂਸਲਹਿਛਰਾਇਆ॥ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਆਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਆਇ
ਆ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾ
ਛੈਪਰਿਓਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਰਹਉ॥ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤ
ਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾਵਉ

 ਓਇਜੋਤੂੰਦੇਹਿਤਿਨਹੀਇਹੁਰਿਦੈਪਤਿਆਨਨਕਾਹੂਪਾਵਹੀ ॥੨॥ ਸਭਹੀਨਿਕਟਿਆਨਹੂਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀਸਗਲਲੋਅਤੋਂਮਹਿਡੀਰਾ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਤਉਹੀਪਾਈਐਤਾਪੂਰਬਅਪੁਨਾਲਹੀਰਾ ॥
੩॥ ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੂਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਤੁਮਾਰੋਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਗਾਥਿਠਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰੁਕਛੂਸੈ
ਸੰਗਿਨਚਲੈਸੀਮਿਲੈਰਿਦਾਗੁਣਗਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਮੁਮਲੁਤੁਅਨੇਕਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰਾਲਤਰਦਰਸੀ
ਛਮਾਪਾਇਓਪਾਇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਿਪਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰੁਜੋਕਛੁ
ਤਹਿਈਸੈਸਗਲਬਾਦਹੈਖਾਮਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥੨॥੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧੈ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰਤਨਿ
ਏਹਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇ
ਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੂ
ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ ॥ ਮੁਖਊਜਲਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊਹਾਲੋਗੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗੁ ॥ ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾ
ਰਾਮਾਨੁਸੋਈਜੋਹੋਗੁ ॥੧॥ ਸੰਤਟਹਲਸੋਈਹੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੋਗੁ ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕਰਣੈਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈਸੂਖੁਨਾਮੁਹਰਿਸੋਭਾਚਿੰਤਾਲਾਹਿਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਰਨਸੂਝੈਦੂਜੀਠਾਹਰਹਾਰਿਪਰਿਓਤਉਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾਛੋਡਿਅਲੇਖੈਛੂਟਹਹਮਨਿਰਗੁਨ
ਲੇਹੁਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦਬਖਸਿੰਦੁਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾਦੇਇਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਤਪਾਛੈਪਰਿਓਮਿਲੇ
ਸਭਨਾ

ਛੁਟਿਓ ਘਰੀ ॥੨॥੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ
ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜ
ਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇ
ਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ
ਓ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ
ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥
ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥
ਰਹਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾ
ਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿ
ਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾ
ਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾ
ਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥
੧੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕ

ਭ੍ਰਮੁ ਭਇਓ ਮੋਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਲਭੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਚਰਨ ਬਚੀਓਰੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੋ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੋ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ

ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥ ੨॥ ੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥੨॥ ੨॥ ੨੧॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩॥ ੨੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥ ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥ ੨੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ

ਸਾਤੁਪਚਲਤਨਮਨਮੁਖਾ॥ ਇਛਪੁੰਨੀਪੂਰਨਭਈਆਸਾਦਰਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀਭੁਖਾ॥੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ
ਅਸਟਮਹਸਿਧਿਕਾਮਧੇਨੁਪਾਰਜਾਤਹਰਿਹਰਿਰੁਖੁ॥ ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਗਰ
ਭਨਧੁਖਾ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥
ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰਤਿਤ
ਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ ਜੋਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਨੇਕੀਨੇ
ਤਿਨਕਾਬਾਹੁਰਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਝਾਰੇ॥੨॥੧੧॥੩੦॥੩੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯ ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥ ਉਰਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਨਹ
ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਗਝੂਠੇਕਉ ਸਾਚੁਜਾਨਿਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਦੀਨਬੰਧੁਸਿਮਰਿਓਨ
ਹੀਕਬਹੂਹੋਤਜੁਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ ਮਗਨਰਹਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ॥ ਕਹਿਨਾਨ
ਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ॥੩੧॥ ਜੋੜ॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਂਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਕੌਣੀਪੰਥੈਲੈਨਿਰਵਕੌਣੀਪੰਥੈਲੈਹੂੰਗਿ॥ ਜਲਕੀਮਛੁਲੀਚਰੈਖਜੂ
ਰਿ॥੧॥ ਕਾਹੇਰੇਬਕਬਾਦੁਲਾਇਓ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾਇਓ॥ ਰਹਉ॥ ਪੰਡਿਤੁਹੋਇ
ਕੈਬੇਦੁਬਖਾਨੈ॥ ਮੂਰਖੁਨਾਮਦੇਉਰਾਮਹਿਜਾਨੈ॥੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਕਉਨੁਕੋਕਲੰਕੁਰਹਿਓਰਾਮਨਾਮੁਲੇਤਹੀ॥ ਪਤਿ
ਤਪਵਿਤਭਏਰਾਮੁਕਹਤਹੀ॥ ਰਹਉ॥ ਰਾਮਸੰਗਿਨਾਮਦੇਵਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤੁਰਹੈ
ਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥਜਾਈ॥੧॥ ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਕਹਿਕੋਕੋਨਬੈਕੁੰਠਿਗਏ॥
੨॥੨॥

੫੫੧ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂ
ਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ॥੧॥ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ॥ ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀ
ਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ॥੨॥ ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘ
ਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ॥
ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ
ਨਾਮ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ
ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ॥ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ॥੧॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ
ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ॥
੨॥੧॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ
ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ॥ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁ
ਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋ
ਲਿ ਬੁਲਾਵੈ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿ
ਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾਫੁਰਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਝੈਸੋਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾ॥੨॥੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧
ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰਾਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇ
ਮਨਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾ ਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁ
ਨਮਸਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੨॥੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤੁਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀ
ਤਿ— ਸਭਝੂਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀ
ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੨॥੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧॥ ਦੁਪਦੇ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂ
ਖਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥
ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸੰਗੀਰ ॥ ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥ ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ ॥੩॥ ਬਦਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾ ਖਾਕ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਈ

ਙਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿ
ਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਙਣ
ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀ
ਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ
ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕ
ਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋ
ਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥
੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ
ਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇ
ਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾ
ਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ
ਸਰੂਪਿ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾ
ਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇ
ਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ

ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ
ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ
ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ
॥੨॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰ
ਤਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬ
ਨੀ ॥ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥੬॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਆਣੈ ਵ
ਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜੀਤੀਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥
ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥
ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦ
ਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥
ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾ
ਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾ
ਹ ॥

ਖੁਸੀ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰਾ ਸਿਫਤਿ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਥਾਰ ਚੰਦਨਾ ॥੪॥੧॥੮॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧॥੨॥੯॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੦॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦਸਤਗੀਰੀ

ਦੇਹਿਦਿਲਾਵਰਤੂਹੀਤੂਹੀਏਕ॥ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਣਖਾਲਕਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥੨॥੫॥੧੨॥
ਚਾਮ: ੧॥੨॥ਮ: ੪॥ ੫॥ ਮ: ੫॥ ਜੁਮਲਾ ੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ॥੨ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐ
ਰੇਭਾਈ॥ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ॥੧॥ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ॥ਹਾਥਪਛੋੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥
ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬਆਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀਆ
ਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹ॥ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ॥੪॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆ
ਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਏ॥ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾ
ਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬॥ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁ
ਮਿਲਿਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈ
ਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀ
ਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ॥੯॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋ
ਨਾਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣ
ਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇ
ਮਿਲੁਤੂਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾ
ਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥
ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਸੰਗਾ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾ
ਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥ ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵ
ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ
ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥੭॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁ
ਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ॥੯॥ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾ
ਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ॥ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ॥੧੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ॥੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖ
ਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈ
ਆ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿ
ਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ
ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇ
ਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ॥
ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ
ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ॥੨੦॥
ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹ
ਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ॥੨੨॥ ੨॥੧੩॥
ਮ:੧॥੫॥ ਮ:੪॥੨॥ ਮ:੫॥੫॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ ॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੩॥ ੭॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੫੯੨ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ
ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂ
ਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇ
ਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆ
ਉ ਤੂੰ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀ
ਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥ ੩॥੧॥੨॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ
ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇ
ਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿ
ਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥
੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ
ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੧ ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੂਪੁਦੇਵਹੁ
ਤਉਦੂਧੈਕਉਜਾਵਹੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮਫੁਨਿਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁਹੋਇਨਿਰਾਸਜਮਾਵਹੁ॥੧॥ਜਪਹੁ
ਤਏਕੋਨਾਮਾ॥ਅਵਰਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਈਟੀਹਾਥਿਕਰਹੁਫੁਨਿਨੇਤ੍ਰਉ
ਨੀਦਨਆਵੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ॥੨॥ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿ
ਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਕਰੇ॥ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰ
ਵਤੁਰਹੈ॥੩॥ਕਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁ
ਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾਲਾਹੀਸਚਾਸੋਈ॥੪॥੧॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਕਾਹੇ
ਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਹੋਵਹੁਚਾਕਰਸਾਚੇਕੇਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਕੋਈਰਵੈ॥ਬਾਂਧਨਿਬਾਂਧਿਆਸਭੁਜਗੁਭਵੈ॥੨॥ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕਰੁਹੋਇ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਇ॥੩॥ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਬੁਰਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁਤਾਰੇਸੋਇ॥੪॥੧॥੨॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੬ ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮਕਾ
ਲੜੀਮਸੁ॥ਧੋਤਿਆਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸੁ॥੧॥ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਿਮੈਚਲ
ਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰਨਿ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਠੇਮੰਡ

ਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀਆਹਾ॥ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥
ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਿ॥ਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਕਹੀਅ
ਨਿ॥੩॥ਸਿੰਮਲੁਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿਭੁਲੰਨਿ॥ਸੇਫਲਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣ
ਮੈਤਨਿਹੰਨਿ॥੪॥ਅੰਧੁਲੈਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ॥ਅਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾ
ਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ॥ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ॥ਨਾ
॥੫॥
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥੬॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੬
ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘਹਿਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਊਛਲੈਐਸਾਪੰਥੁ
ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਮੰਜੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾਚੋਲਾ॥ਸਦਰੰਗਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਸਾਜਨਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਗੰਠੜੀਐਮੇਲੇਗਾਸੋਈ॥
੨॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਹੈਸਾਚਾਸੋਈ॥
੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਹੈਚੋਲਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬੋਲਾ॥੪॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਹਮਸਹਕੇਰੀਆਦਾਸੀਆਸਾਚਾ
ਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੬ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਾਉ
ਤਿਨਾਸਵਾਰਸੀ॥ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥
੧॥ਤਿਨ੍ਹਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥
ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇਨਿਵੈ
ਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥
ਘਲੇਆਣੇਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ॥ਨਾਉ
ਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧

ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ
ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਮਤੁ
ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤ
ਇਸੀ ॥ ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇ
ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜ
ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ
ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ
ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤ
ਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ॥

ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚ
ੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ
ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ
ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ
ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥
ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗ
ਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭

ਕਵਨੁ ਤਰਾਜੀ ਕਵਨੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਨੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ

ਹਰਿ ਨਿਸਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘਾਈਆ ॥੪॥੨॥ ੧੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਇ ਨਿਸੰਙੁ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥ ੩॥੧੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ੪॥ ੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥ ੧॥ ੫॥ ੧੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪

ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ
ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥ ੩॥ ੭॥੧੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥
ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ
ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਅ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁ
ਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥੧੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ

ਤਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋਈ ਕਿ
ਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪਵੈ ਛਾਰਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ
ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ
ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੯॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿਲਇਆਨਜਾ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੰ
ਗਿਹਰਿਧਨੁਖਟੀਐਹੋਰਥੈਹੋਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵਾਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤ
ਨੁਧਨੁਵਿਹਾਝੇਕਚੈਕੇਵਾਪਾਰੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹ
ਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿ
ਆਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥
੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੂਤੈਕਿ
ਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿਨਆਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਡੰਡੁਨਲਗਾਈ॥੪॥
ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇ
ਲੇਭਏਹਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਧਨ
ਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਹਰਿਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨੈਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਆ
ਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੬॥੩॥੧੦॥੧੯॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬
ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਣਾਰਵੈਸੋਭਗਤੁਸੋਪਰਵਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐ
ਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨਾ
ਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥
ਜੋਦੂਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰਗੰਧਸਰੇਵਦੇਸੋਨਿਹਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਪਰਤੀਤਿ
ਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਸੋਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੋਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੂੜੀਕੂੜੀਅਖੀ
ਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉਤਰਿਜਾਇਗਾਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥
ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਜੇਹਾਤੂੰਕਰਾਇਹਿਤੇਹਾਹਉਕਰੀਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੧੧॥੨੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣਕਹਿਕਹਿਗਾਵਾ
ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੂੰਠਾਕੁਰਊਚਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਰਸੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾਣੁਦੀਬ
ਾਣੁਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਮੈਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਮੇਰਾਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਤੁਝਹੀਪਾਸਿ॥੨॥ਵਿਚੇਧਰਤੀਵਿਚੇਪਾਣੀਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਧਰੀਜੈ॥ਬਕਰੀਸਿੰਘੁਇਕਤੈ
ਥਾਇਰਖੇਮਨਹਰਿਜਪਿਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਰਿਕੀਜੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਨਿਮਾਣਿ
ਆਮਾਣੁਦੇਵਾਏ॥ਜਿਉਧਰਤੀਚਰਣਤਲੇਤੇਊਪਰਿਆਵੈਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਆਣਿਸਭੁਪੈ
ਰੀਪਾਏ॥੪॥੧॥੧੨॥੨੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾਣ
ਹਿਕਿਆਤੁਧੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਜੇਹਾਕੋਕਰੇਤੇਹਾਕੋਪਾਈਐ॥
੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣਹਿ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲ
ਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਰੀਰੁਹਰਿਕੀਆਵਿਚਿਦੇਹੀਮਾਨੁਖਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਇਕਨ
ਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਧੰਧੁਪਿਟਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇਕਰ
ਤੇਤੁਧੁਸਭਨਾਸਿਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਜੇਹੀਤੂੰਨਦਰਿਕਰਹਿਤੇਹਾਕੋਹੋਵੈਬਿਨੁਨਦਰੀਨਾਹੀਕੋਭੇਖੁ॥
੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਸਭਤੁਧਨੋਨਿਤਧਿਆਏ॥ਜਿਸਨੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਨੋਤੂੰਮੇਲ
ਹਿਜਨਨਾਨਕਸੋਥਾਇਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੩॥੨੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪
ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏ॥ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਤਿਨਪਵਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਆਰੋਗਭਏ॥ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾਜਪਿਆ
ਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਹਉਮੈਰੋਗਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਗੀਵਿਚਿ
ਹਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਬਪੁੜੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥੨੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮ੍ਹਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥੨੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਏਕ ਪਈ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਦੂਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਿ ਲੀਏ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥੨੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਧਨਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥੨੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੨੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥
ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰ
ਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੫॥੨੯॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿ
ਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸ
ਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ
ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ
ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾ
ਰੇ ॥੪॥੬॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
ਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ
ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰ
ਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖ

ਤਤੁ ਪਾਇਓ ਢੂੰਢਿ ਜਾ ਡਿਠੂ ਠੇਸ ਭਰਿ ਪੰਯੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰੀਝਿ

ਪਾਓ ਡਿਸਪਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰੈ ਜਉ ਤਉ ਦੇਹੀ ਤ੍ਰੈ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤਿਸ ਦੁਖਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ

ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੮॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦ

ਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖ

ਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥

ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ

ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥੩੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥

੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰ

ਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ੴ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ

ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥

ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ੴ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਸੁਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ

ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ

ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ

ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ੴ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨ

ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਗੋ ਜਨ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਗੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥੩੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਠਿ ਸਿਧ ਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਪੇਖਿ ਜਿਨੀ ਡਰਿ ਡਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਆਪਿਤ ਸਾਕਤ ਪਾਪੀ ਮਰਨਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸੇ ਕਰਾਲ ਤਿਖ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥੩੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥੩੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥੪੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥੪੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੫੪੪ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾ
ਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾ
ਨੀ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥ ੧੯॥੪੩ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾ
ਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਰ ਮਹ
ਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥ ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿ
ਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥੪੪ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥
੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥੪੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾ
ਵੈ ॥੪॥੧੬॥੨੨॥੪੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪
॥੧੭॥੨੩॥੪੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਦ੍ਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ
ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥
ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਵਿਸ
ਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥ ੨੪॥੪੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ
ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰ
ਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥ ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚ
ਰਨ ਸਰਣ ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥
੨੫॥੪੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾਂ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾ
ਹਾਂ ॥੧॥ ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾਂ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾਂ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾ
ਹਾਂ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾਂ ॥੪॥੨੦॥ ੨੬॥੫੦॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ
॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥ ੨੭॥੫੧॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤ
ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿ ਭਈ
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥ ੨੮॥੫੨॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ਪ
ਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੂ

...ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੪॥੫੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੫॥੫੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੬॥੫੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੫੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੫੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀ...

ਨਚਾਇਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ॥੪॥੩੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਊ॥ ਕੂੜੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿ ਮੁਣਾ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ

ਨਾਉ ਜਪਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ॥੨॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾ

ਢੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ॥੩॥ ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ॥੪॥

੩੫॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ

ਨਹੀ ਡੋੁਲਾਇਆ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ

ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ

ਗੁਣ ਗਾਏ॥੩॥ ੩੬॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਜੋ

ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ॥

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥੨॥

੩੭॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆਲਾ॥ ਦ

ਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ॥

੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ॥੨॥ ੩੮॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮ

ਰਥੁ ਅਪਾਰੁ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ॥੨॥੩੯॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ਮ: ੫

ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ॥

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ॥੨॥ ਅਨਿਕ

ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ॥ ਕਿਸੁ ਦੋ

ਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ॥੪॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੫॥ ੪੦॥੬੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ

੫੧੨ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥
ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ਐ
ਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰ
ਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ
ਪਾਏ ॥੪॥੪॥੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪ
ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁ
ਲਾਵਉ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿ
ਆਈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ
ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰ
ਗੁ ਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੫॥੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ ॥
੪੩॥੬੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੫ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵ
ਰੀਆ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥ ਤਹਾ ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥੧॥ ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ਬ

ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀ

ਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੪੪॥੬੮॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਪੜਤਾਲ

ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈ

ਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈ

ਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੪੫॥੬੯॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਪੜਤਾਲ॥

ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆ॥ਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀ

ਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀ

ਡਰਾਇਆ॥ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇ

ਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੪੬॥੭੦॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥ਤੁਠਾਸਚਾ

ਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥

ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅ

ਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆ

ਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥

੪੭॥੭੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਹਿਦਇਆ

ਲਾ॥ਸਾਈਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁਧੁ

ਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੂਹੈਅਧਾਰੀ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੂਰਣ

ਹਾਰਾ॥ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਤਿਊਚਾਕੋਈ

ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਤੇਰੀ ਭਾਂਤੇ ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ
੫੭੩ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥੪॥
੪੮॥੧੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਵਿਸਰਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲ
ਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ੪੯॥੧੧੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥ ਨਿਰਬਾਣ
ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ
ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ
ਇਨ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥ ੫੦॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਓਇ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਸੰਤ
ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾ
ਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥
ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ
ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥ ੫੧॥੧੨੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

ਅਤਭ੍ਰਾਗਿਨਿਤੂਪੁਣਬਦੇਮੈਅਪਰੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤਿਸਾਮਾਨੁਤਾਣੁਮਿਦਰੰਤਰਿਡੋਹਣੁਜੀਅਆਸਨੁਕਾਈ॥੧॥

ਮੇਰਾਮਨਾਇਤੂਪੁਚਿਤਿਆਇਤ੍ਰੋਉਚਾਰੇ॥ਮੇਰੇਦੇਵਕਾਦਾਸਤੂਮੇਰਾਜਪਿਸਮੁਝਮਾਰਾਉਪਰੇ॥

ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੀਏਤੁਮਆਪਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ਆਪਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿ

ਆਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਲਾਏ॥੩॥ਭ੍ਰਮੁਗਇਆਭੈਮੋਹਬਿਨਾਸੇਮਿਟਿਆਸਗਲਵਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨ

ਕਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇਭੇਟਿਆਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥ ੫੨॥੭੬॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੭॥

ਜਚਕਰੂਨਸੀਖਿਤਚਰਿਆਕਾਰਣਕਵਨਕਰਮਕਰਿਆਇਆ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈਠਾਕੁਰਿਰਚਨੁ

ਰਚਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਾਇਸੁਤੇਰੇਦੂਨਾਹੀ॥ਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਏਸਾਚਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸੋਈ॥

ਰਹਾਉ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਛੂਟੈਕਤਹੂਕਾਚੀਦੇਹਇਆਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇਤੇਰੀਬਖਸਨਿ

ਰਾਲੀ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕੁਦ

ਰਤਿਕੀਮਨਪਾਈਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣੁਮੁਗਧੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਧਰਮਨਹੀਜਾਣਾ॥ਦਇਆਕਰ

ਹੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾ॥੪॥ ੫੩॥੭੭॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੭॥

ਭਗਤਤੇਰੇਹਰਿਸੰਤਤੂਮੇਰੇਜਿਨਧਾਰਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਧਨੁਗਣੀਸੋਈਇਹਆਏਸਫਲਤਿਨਾਕੇਕਾਮਾ

॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਨਕੇਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰੁਢੁਲਾਵਾਚਰਣਧੂੜਿਮੁਖਿਲਾਈ॥

ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਭਗਤੀਲਾਇਨਿ

ਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸਚੇਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਚਾਸੁਖੁਸਚੀਵਡਿ

ਆਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਾਤੇ॥੩॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਹਰਿਜਨਕੈਪੀਸਣੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀ

ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥ ੫੪॥੭੮॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੀਸੇਵਕੁਮਾਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿ

ਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹੀਐ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹਿਸੁਖੁਤੇਰਾਦਿਤਾਲਹੀਐ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੂੰਆਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਾਬੈਕੁੰਠੁਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੂੰਆ

ਪੈਸਰਪਾਲਾਇਓਡਿਠਾ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇ
ਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਉਸੁਵੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਰੈਦੁ
ਆਰੈਆਇਆ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥ ੫੫॥੭੯॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਸੋਮਰਿਜਾਏ॥ਦਇ
ਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਸੁਊਪਰਿਕਰਤੇਸੋਤੁਧੁਸਦਾਧਿਆਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀ॥ਅਰ
ਦਾਸਿਕਰੀਪ੍ਰਭਅਪਨੇਆਗੈਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੇਜਨਕੀਹੋਵਾਤੇਰੇ
ਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀ
ਗਤਿਤੁਧੁਪਹਿਸਾਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲੈਹਿਸੋਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ
॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਿਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁਣ
ਗਾਵਾ॥੪॥ ॥੫੬॥੮੦॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀ
ਸੋਦੁਖੁਕੈਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਾਕਾ
ਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆਮੀ
ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀ
ਮੇਰੀ॥੪॥੫੭॥੮੧॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇ
ਆਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉ
ਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆ
ਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰ
ਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੫੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁ
ਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥
ਰਹਉ॥ਸਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥
ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥
ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾ
ਮਣਿਪਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾ
ਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿ
ਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾ
ਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਜੀਉ॥ਰਹਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿ
ਕਥਾਇਨਪਾਹਿਜੀਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਲੇ
ਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀਉ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆਪਣਾਸੇਪ
ਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆਮਨੁਕਰੇਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾਲਾਤ
ਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰਦਾਰੁਜੀਉ॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਸਚੇਕੀਲਿਵਉਬਰੈਬ
ਖਸੇਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੫॥ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤੜਾਖਾਕੁਰਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉ॥ਬਹੁਰੰਗਦੇਖਿਭੁਲਾਇਆਭੁ
ਬਖਸੇ
ਲਿਭੁਲਿਆਵੈਜਾਇਜੀਉ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਤੇਛੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੬॥ਗਾਫਲਗਿਆ

੫੧੮ ਨਦਰਿ ਹੋਈਆ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦

ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥

ਲਾਲੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਿਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈਐ॥ਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾਮੁਜੇਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ॥੭॥ਰਾਤਿ
ਦਿਹੈਹਰਿਨਾਉਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੇਤੁਧੁਭਾਈਐ॥੮॥ ॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ। ਮਨਹੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਉਰਾਖਹਿਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਹਰਿਨਾਮੁਲਕੁਟੀਟੋਹਣੀ॥ਰਹਉਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਮੋਹੈਮੋ
ਹਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਨਾਲਿਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿ
ਆ॥੨॥ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਭਾਇਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇਭਰਮੁਭਉਭੰਜਨਾ॥੩॥ਜਨਮ
ਤਹੀਦੁਖੁਲਾਗੈਮਰਣਾਆਇਕੈ॥ਜਨਮੁਮਰਣੁਪਰਵਾਣੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਕੈ॥੪॥ਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵ
ਹਿਤੁਧਹੀਸਾਜਿਆ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਸਬਦਿਨਿਵਾਜਿਆ॥੫॥ਦੇਹੀਭਸਮਰੁਲਾਇਨਜਾਪੀਕ
ਹਗਇਆ॥ਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਇਸੋਵਿਸਮਾਦੁਭਇਆ॥੬॥ਤੂੰਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੂਰਿਜਾਣਹਿਸਭਤੂਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਿਹਦੂਰਿਅੰਤਰਿਭੀਤੂਹੈ॥੭॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾ
ਨਕਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿਦੇਇ॥੮॥ ॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਆ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਬਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੈ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਚੀਨਸਿਨਾਹੀਆਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਏਕੋਜਾਣੈਹਉਮੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥੧॥ਬਲਿ
ਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਆਤਮੁਪਰਗਾਸਿਆਸ
ਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰੇ॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਸੋਈਸੇਵਕੁਜੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚਾਲੈਸ
ਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਿਫਤਿਹੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁਜਾਏ॥ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਈਐ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਚੈ ਨੇਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿ
ਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸ
ਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥
ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ
ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵ
ਾਰੇ ॥੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ ੴ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ
ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ
॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰ
ਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ
ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾ
ਈ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪ
ਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋ
ਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ
ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆ
ਵਾਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ
ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥ ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾ
ਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸ
ਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥
ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥
ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪਿ
ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੭॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਓਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥ ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭ
ਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਦਾ
ਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ
ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸ
ਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀ
ਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ

ਪੀਆ ਏਤੋ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਕੈ ਰੰਗੁ ॥੧੬॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਹਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨਿ ॥੨੫॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥ ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਏ ਮਨ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥ ਦਾ [illegible]

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧॥ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਮਾਣਿਆ ਮਨਿ ਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਰਤੀਆ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਾਲਿਤ ਰਹੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਸਹਿ ... ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹਿ ॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸੇਤ ਸੁ ਲਿਨਾਮੁ ਲਹਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਗਾਸਿ ਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਤਿਨ ਕੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥੯॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾਂ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀਂ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ

ਸਨਾਈ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾਭਇਆਦਿਵਾਨਾਹਰਿਤਉਦਰਸਨਕੈਤਾਈ॥੧੨॥ਝਖੜੁਝਾਗੀਮੀਹੁਵਰਸੈਭੀਗੁਰੁਦੇਖਣਿਜਾਈ॥੧੩॥ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਹੋਵੈਬਹੁਖਾਰਾਗੁਰਸਿਖੁਲੰਘਿਗੁਰਪਹਿਜਾਈ॥੧੪॥ ਜਿਉਪ੍ਰਾਣੀਜਲਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾ ਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧੫॥ਜਿਉਧਰਤੀਸੋਭਕਰੇਜਲੁਬਰਸੈ॥ਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥੧੬॥ਸੇਵਕਕਾਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਾ॥ਕਰਿਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ॥੧੭॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੮॥ਤੂਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇ॥ਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਝਹਿਧਿਆਈ॥੧੯॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੋਤੂਹੈਹੋਵਹਿ॥ਤੁਧੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਈ॥੨੦॥ਭੰਡਾਰਭਰੇਭਗਤੀਹਰਿਤੇਰੇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾਈ॥੨੧॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਹੋਰਨਿਹਫਲਸਭਚਤੁਰਾਈ॥੨੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾ॥ਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾਈ॥੨੩॥ਇਕੁਦਾਨੁਮੰਗੈਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਾਈ॥੨੪॥ਜੇਗੁਰੁਝਿੜਕੇਤਮੀਠਾਲਾਗੈ॥ਜੇਬਖਸੇਤਗੁਰਵਡਿਆਈ॥੨੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਸੋਥਾਇਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥੨੬॥ਪਾਲਾਕਕਰੁਵਰਫਵਰਸੈ॥ਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ਸਭੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰੁਅਪੁਨਾ॥ਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰਧਰਾਈ॥੨੮॥ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿ॥ਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ॥੨੯॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਣਅਰਾਧੀ॥ਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ॥੩੦॥ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੂਹੈ॥ਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੩੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈ॥ਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ॥੩੨॥੧॥੫॥੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੦॥ ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇ

ਆਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੈ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਜਾਗੁਰਦੇਖਾਸਾਮ੍ਹਣੇ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮੁਅਥਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਵੇਖਿਵਿਗਸੀਆਹਰਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਰਹੀਨਾਮਕਾਜੇਮਿਲੈਤਤਨੁਮਨੁਦੇਉ॥ਜੇਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹ

ਜਿਪੀਏਹਉ॥੩॥ਸੁਤਿਆਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆਭੀਗੁਰੁਆਲਾਉ॥ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੇਮੇਲੇਹਉਤਿਸਕੇਧੋਵਾਪਾਉ॥੪॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ
॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪਾਇਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਗਰੁਗੁ
ਣਨਾਮਕਾਮੈਤਿਸੁਦੇਖਣਕਾਚਾਉ॥ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥੬॥
ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਣੁਪਾਣੀਐਰਹੈਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈ
ਮਰਿਜਾਇ॥੭॥ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੈਗੁਰਬਾਣੀਆ
ਧਾਰੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਿਰਹਾਉ॥੮॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰੁਤੁਠਾਦੇਵੈਮਾਇ॥ਮੈਧਰ
ਸਚੇਨਾਮਕੀਹਰਿਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇ
ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਏਕੁਤੂੰਕਰ
ਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੀਤਿਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾ
ਸਦਾਸਦਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥
ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿਆਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥
੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਕੈਸੰਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪ
ਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋਚਰ॥ਕਤਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਮਗਨਮਹਿਰਹਿਆਬਿਆਪੇ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂਨਹੀਧ੍ਰਾਪੇ॥੨॥ਬਸਇ
ਕਰੋਧੁਸਰੀਰਿਚੰਡਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿਨਸੂਝੈਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਬਿਆਪਤਜਰੇਕਿਵਾ
ਰਾ॥ਜਾਣੁਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਆਸਾਅੰਦੇਸਾਬੰਧਿਪਰਾਨਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਫਿ
ਰਤਬਿਗਾਨਾ॥੫॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਕੈਵਸਿਕਰਿਦੀਨਾ॥ਫਿਰਤਪਿਆਸਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨ

 ॥੬॥ ਕਵਨੁ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇ
ਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੮॥੧॥੧੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉ
ਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ
ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ
॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ
॥੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪ
ਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥੧੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੯ ॥ ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗੁ ਜੀਉ
॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ
ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ
ਸਜਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ
॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁ
ਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ
ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ

ਖਜਾਨਾਸੌਂਪਿਆਏਕੁਨਾਮੁਧਨੁਮਾਣੁਜੀਉ॥ਅਨਤਕਥਾਨਵੀਸਰੈਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਜੀਉ॥੫
॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ
॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੁਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ॥੬॥ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾ
ਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਜੀਉ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿ
ਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥੭॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਤੂਹੈਏਕੁਅਨੇਕਜੀਉ॥ਤੂਸਮਰਥੁਤੂਸਰ
ਬਮੈਤੂਹੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀਉ॥੮॥੧॥੩॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦ ਕਾਫੀ॥ ॥ਜੇਭੁਲੀਜੇ
ਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਂਢੀਆ॥ਜਿਨਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥ ੧॥ਹਉਨਾਛੋ
ਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣੁਤੂਹੈਸੈ
ਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂੰਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੂਤੁਠਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥ਏਹਾਪਾਈਮੂਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਵਜੁਲਾ
ਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਆਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀ
ਲਖਕਰੋੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੂਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥
ਸਹੀਆਤਉਅਸੰਖਮੰਞਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿਦਰਸੁਰੰਗੁ
ਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੈਮਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨਿਦੂਰੇ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੫॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧੧ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁ
ਕਾਫੀ॥
ਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੂੜੁਗਾਲ੍ਹੀਹੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭ
ਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਨਸੈ॥ ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿ
ਸਰਪਰਰੁੰਨਿਆ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰ

ਧਿਆਨਰਕਿਸੁਰਰਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿ
ਨੁਬੂਝੈਸਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥੬॥ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏ
ਆਪਿਨੇੜਾਤਿਸੁਹੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਨਕ
ਚਾਉਏਹੁ॥੮॥੫॥੧੬॥

[illegible]

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਕੁਚਜੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉ
ਣੁਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨ੍ਹੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿ ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁ
ਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਾਨ
ਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਿਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾ
ਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦ
ਰਿਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਿ
ਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀ
ਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੈਸਹੁਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅ
ਸੁਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਸ
ਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧
ਸੁਚਜੀ॥ ਜਾਤੂੰਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੂਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤੁਧੁਅੰਤਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰਅੰ
ਤਰਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਾਈਆਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁ
ਵਹੈਕਮਲੁਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਿਜੀਉ॥

ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁਈਆਸਿ
ਜੀਉ॥ਤੂਸਹੁਅਗਮੁਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥ਕਿਆਮਾਂਗਉਕਿਆਕਹਿਸੁਣੀਮੈ
ਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ਆ
ਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾ
ਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹਉਆਇਆਦੂਰ
ਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਮਹਿਮੇਰਾਸਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ॥
ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ॥ਤਿਆਗੇਂਮਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਂਦੂ
ਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵੜਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥ਹਉਆਪਹੁਬੋ
ਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਭੁਹੁਕਮਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਗੁਰਿਨਾਨਕਿਕੀਆ
ਪਸਾਉਜੀਉ॥ਮੈਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੜੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖੜਾ
ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥੧॥੩॥੧੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀ ਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਛੰਤ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਂਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁ
ਮਲਾਣੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗ
ਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰਤੀਦੂਰੇ
॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੇ॥
ਨਾਨਕਮੈਵਰੁਸਾਚਾਭਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਲਗਨੁਗਣਾਇਹੰਭੀਵੰਞਾਸਾਹੁਰੈ

ਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾ
ਇਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਾਞੀਨਾਉਨਰਹਨਿਹਕੇਵਲੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਈ॥ਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇਵਿ
ਛੁੰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਹੇਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥੩॥ਬਾਬੁਲਿ
ਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਾਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀਐ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਚੇਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾ
ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿ
ਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਛੰਤੁ॥ ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹ
ਜਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁ
ਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਅ
ਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾਰੇ॥ਸ
ਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭਭਾਵਹੁਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨਿ
ਸੁਹਾਇਆਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਰੂਪੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥੨॥ਮਨੁ
ਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਤੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੋ
॥ਜੰਤਭੇਖਤੂਸਫਲਿਓਦਾਤਾਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ਤੂਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਨਾ॥ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਆਤਨੁਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥੩॥ਆ
ਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਚੁਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਧੁਬਿਨੁਕ
+ਉਣੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਸਿਆਣੇਕੇਤੇਤੁਝਬਿਨੁ
ਕਵਣੁਕਹਾਏ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇਮਨੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾਨਕਅਵਗਣਸ
ਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੨॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ
ਘਰੁ੩ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਵਹੁਸਜਣਾਹਉਦੇਖਾਦਰਸਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥

ਘਰਿਆਪਨੜੈਖੜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਰਾਮਾ॥ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ
॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂਸੋਈਮਿਲਿਆਭਾ
ਇਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇਸਾ
ਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮਾ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹੰਸੀਰਾਮਾ॥ਗੁਣਸੰਗਿ
ਰਹੰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਤੈ॥ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰੁਛਾਇਆਪੂਰੈਪੁਰਖਿਬਿ
ਧਾਤੈ॥ਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮ
ਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਵਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮਾ॥ਪਿਰਿਰਾਵਿਅ
ੜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਹਿਆਨਹਦੂਰੀਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸ
ਬਾਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਅਮਰਅਡੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰ
ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ਪਿਰੁਉਚ
ੜੀਆੜੀਮਾੜੀਐਤਿਹੁਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮਾ॥ਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਾਅਨਹਦਸਬਦ
ਅਗਾਜਾਰਾਮਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਸਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਖੋਟੇਨਹੀਠ
ਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋ॥ਪਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਾਨਆਵੈਨਜਾਸੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭਜੈਸੇਅਵਿਨਾਸੀ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ੪
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿ
ਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰ
ਞਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਮੋਹਣੀਐਲਇਆ॥ਵੀਵਾਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇ
ਆ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅ
ਵਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨ੍ਹਸਿਉ
ਸੇਸਜਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨ੍ਹਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸ

ਗਣਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹਉਬਾਲਾਤੇਰੀਸਾਜਨਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥
ਗੁਣਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜਨਾਮਿਲਿਸਾਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾਝ
ਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਰੀਛੋਡਿਅਵਗਣਚਲੀਐ॥ਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰਕਰਿਅਡੰਬਰਆਪਣਾਪਿੜੁਮ
ਲੀਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕ
ਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐ
ਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾਝੁ
ਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦੇਵੈ॥ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ॥
ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥ ॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੪ਛੰਤ
ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁ
ਖਿਸਹਜਿਆਵੈਸਾਚੁਭਾਵੈਸਾਚੁਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅ
ਛਲਿਉਕਿਉਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈ
ਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐ
ਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉ
ਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇ
ਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾ
ਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿ
ਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾ
ਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਿਜਾਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਾਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮ

ਆਵੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾ
ਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨਹੋ
ਵਨਿਆਪਣੇਕਿਉਪਰਘਰਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜ
ਨਕਰਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇ
ਆ॥ਆਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾ
ਲੁਬਣਾਇਆ॥੫॥ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਐਕਿ
ਉਰਾਹੁਪਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥ਵਿਣੁਨਾਮਹਰਿ
ਕੇਕਛੁਨਸੂਝੈਅੰਧੁਬੂਡੌਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿ
ਵਸੈ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐ
ਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਇ
ਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ॥ਆਵਣੇਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੋ
ਟਿਨਆਵੈਫੇਰੀਆ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਾਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀ
ਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਤਾ
ਕਰੇਸਚਸਬਦਿਪਤੀਣਾ॥ਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇ॥ਆਪਿਕਰ
ਤਾਕਰੇਸੋਈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਤਾਂਸੁਹੇਲਾਬਾਜੰਤਅਨਹਦਬੀ
ਣਾ॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਵੇਖੈਸੋ
ਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈ॥ਕੀਮਤਿਸੋਪਾਵੈਆਪਿਜਾਣਾਵੈਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ
॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲਏ॥ਹੀਣਉਨੀਚੁਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਾਚੁਨ
ਛੋਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥ ॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਹਰਿਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ
॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਕਾਰਜੁਸਭੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਫਲਹਰਿ
ਜਨਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖੇਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਹਰਿਗੁ
ਣਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰ
ਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਅੰਦਰਹੁਦੁਰਮਤਿਦੂਜੀਖੋਈਸੋਜਨੁਹਰਿਲਿਵ
ਲਾਗਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀਤਿਨਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਣਿਮਨਭੀ
ਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥
ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਵਾਏ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਉਤੇਰਾਤੂਹਮਾਰਾ॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾ
ਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਫਿਰਿਭੁਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ਦਹਦਿਸਿਪੂਜਹੋਵੈਹਰਿਜਨਕੀਜੋ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਹਰਿਬਿਨੁਕੋਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਸਾਜਨ
ਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੩ ਛੰਤ ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖ
ਦਾਆਇਆਰਾਮ॥ਸੋਭਗਤੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਬਦਿ
ਜਲਾਇਆਮੇਰੇਹਰਿਭਾਇਆਜਿਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਸਚੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਗਤ
ਸੋਹਹਿਦਰਿਸਾਚੈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈਭਗਤਹਰਿਕੈਨਾ
ਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਿਗੁਣਅਉਗਣਪਛਾਣੇਰਾਮ॥
ਗੁਣਅਉਗਣਪਛਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਭੈਭਗਤਿਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਘਰਹੀਮਹਿਬੈਰਾਗੀ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਸੇਭਗਤ

ਹਰਿਕੈਦਰਿਸਚੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਭਗਤਿਕਰਹਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈਰਾਮ॥
ਹਉਮੈਮਾਇਆਰੋਗਿਵਿਆਪੇਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਦੂਜੈਭਾਇਪਰਜਵਿਗੋਈਵਿਣੁ
ਗੁਰਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਭਗਤਿਵਿਹੂਣਾਸਭੁਜਗੁਭਰਮਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਪਛਾ
ਣਿਆਹਰਿਨਾਮਾਸਚੁਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ ਭਗਤਾਕੈਘਰਿਕਾਰਜੁ
ਸਾਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ ਕਾਲੁ
ਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ॥ ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟੈਹਰਿਦੀ
ਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ ਹਰਿਜਨਊਚੇਸਦਹੀਊਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਏਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਭਾਪਾਇਆ॥੪॥੧॥੨॥੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿ
ਲਾਜਿਥੈਸਚੇਕਾਹੋਇਵੀਚਾਰੋਰਾਮ॥ ਹਉਮੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ
ਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਫਿਰਿਭਉਜਲੁਤਰਣੁਨਹੋਈ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀਬਾਣੀ
ਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ॥ ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਹੋਈ॥੧॥ ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇਆਪਤਿਰਾਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮ॥
ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚਾਹੈਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ ਸਾਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੂਨੀਵਾਸਾ॥
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਨਾਇਪਰਗਾਸਾ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੇਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਧਿ
ਆਇਨਿ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥੨॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮ॥ ਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਾਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋ
ਈਰਾਮ॥ ਸਭੁਸਚੁਵਰਤੈਸਚੋਬੋਲੈਜੋਸਚੁਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਸਚੁਪਸਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋ
ਈ॥ ਸਚੇਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਜਾਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਸੋਈ
॥੩॥ ਸਚੇਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ ਘਟਅੰਤਰੇਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੋਆਪਿਪਛਾਣੇਰਾ
ਮ॥ ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸਚੁਜਾਣਹਿਸਾਚੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਸੋਭਾਸਾਚੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਸਾਚਿਰ
ਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਚੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੪॥

 ਰ॥੩॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾ
ਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥
ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ
ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂ
ਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕ
ਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾ
ਈ ॥੪॥੩॥੪॥ ੴ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ
ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ

ਗਾਵਹਿਸਚੁਜਿਸੁਭਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗਿ

ਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਕਤ

ਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੂਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੇ

॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾ

ਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿ

ਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨ

ਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਰੰਗਿਰਾ

ਤੇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾ

ਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥

॥੪॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤੁ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾ

ਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾ

ਏਸਾਧਨਕੰਤਿਪਿਆਰੀ॥ਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ

ਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਣੀ

ਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਆੜਾਬਾਲੜੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨ

ਦੁਭਇਆਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਾਮ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿ

ਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿ

ਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੨॥ਪਿਰੁਰਾਵੈ

ਰੰਗਿਰਾਤੜੀਏਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਸੋਸਹੋਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗ

ਵਾਇਆਰਾਮ॥ਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਹਰਿਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈ

ਨਿਤਸਾਚੇਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈ

ਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਹਿਲੜਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾ

ਆ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸ
ਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸ
ਵਾਰੇ॥੪॥੬॥੧੧॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੩ਛੰਤੁ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾਮ
॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾ
ਮੁਮੁਖਿਬਾਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋ
ਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮ
ਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਮੇਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁ
ਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇ
ਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁ
ਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮੁਭਤਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਮਨਆਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮੁਭਤਾਰੋ ॥੩॥ਗੁਰੁਸੇ
ਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀ
ਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮ॥ਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁ
ਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਨਕਹਰਿ
ਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥ ੭॥ ॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀ

ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇ
ਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ
ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰ
ਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀ
ਰਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ
ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਆਇਆ ਲ
ਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾਚਾ
ਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆ
ਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ
ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ
ਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ

॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏ
ਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥
ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵ
ਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ
॥ਸੰਤਜਨਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀ
ਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈ
ਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾ
ਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀ
ਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਵਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਹਿਰਦੈਰਸਨ
ਰਸਾਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇ
ਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ
॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥
ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ॥ਨਿਰਮਲਿਜਲਿਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿ
ਮੈਲੁਗਈਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਹਉਮੈਬਿਨਠੀਪੀਰਾ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵ
ਸਾ॥ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁ
ਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਭਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭੁਕੀਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾ
ਜੁਰਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆਹਣਿਆਇਆ॥ਵੀਆਹਣਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ
ਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀਉਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਸੁਰਿਨ
ਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੂਰਬਜੰਞਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੈਸਾਚਾਨਕ
ਦੇਮਰੈਨਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਛੰਤੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹਗੋਵਿੰਦਕੇ
ਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੀਐਘਰਿਵਾਜਹਿਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾ॥ਸਬਦਘਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਸਭਥਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਲਾਹੀਸਾਚੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈਅਵਰੁਨਜਾ
ਣੈਦੂਜਾ॥੧॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਵੈਰਵਿਰਹਿ
ਆਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੋਈ
॥ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾ
ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਏ
॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨਮੁਖੁਪਾਰਿਨਪਾਈਰਾ॥ਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਾ
ਈਰਾ॥ਅੰਤਰਿਚਤੁਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਜਮਮਾਰਗਿਦੁ
ਖੁਪਾਵੈਚੋਟਾਖਾਵੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤੁਕੁਟੰ
ਬੁਸੁਤੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਆਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੂਛਉਅ
ਪਨਾਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿ
ਆਇਵੁਮਰੀਐਰਾ॥ਜੀਵਤਿਆਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ
ਪੂਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਮਤਿਪਰਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾ

 ਨਿਆਰਾਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ
॥੪॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਛੰਤੁ॥ ਗੁਰੁਸੰਤਜਨੋ
ਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪ੍ਰਭ
ਗੁਣਤਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਵਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ॥ਘ
ਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆਜਿ
ਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁ
ਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਆਮਨਮੁਖੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭੁਖਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿਦਬਿਆਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮ
ਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦ
ਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਜਨੁਨਾਨਕੁਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫॥ ਛੰਤੁ॥
ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇ
ਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨਕਉ
ਮਨੁਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖਿਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁ
ਪਾਇਆਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿਆ
ਸਾਨਿਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆ
ਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥

ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਆ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋਰਾ
ਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰ
ਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ
॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾਮਰਾਜਿਆਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥ ... ॥੬॥੧੮॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥
ਕੂੜੀਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾ
ਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਿਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠਸੰਗਿਲਪਟਾ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥੧॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿ
ਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿ
ਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪਾਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗ
ਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾ
ਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥੨॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੂੜਾਮਾਨੋ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇ
ਹਭੁਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨੋ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭੁਜਾਣਾਮਿਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀ
ਵਤਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਜੇਥੀਵੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾ
ਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੋ॥ਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾ
ਨੋ॥੩॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਮਤੁਜਾਣਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈ
ਐ॥ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ਓਹੁਧਨੁਭਾਗਸੁਧਾ
ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗ

ਰਾਖੁਲਾਜਅਪਣਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤੁ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲ
ਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਹੈਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਬਾਬੁਲੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਾਗੈਭਉ
ਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾ
ਰਸੁਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਾ
ਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁ
ਗਾਇਆਦਿਨੁਰੈਨਿਆਸਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥ਸਫਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥੨॥ਸੰਮ੍ਹਲਿਆਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲਿਆਦਇਆਲੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿ
ਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥ਸੁਣਿਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੈ
ਹਾਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰ
ਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸਾਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐ
ਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰ
ਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ
॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿਧਿਆਏ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰ
ਤਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾ
ਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਆਗੈ॥੧॥

॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉ
ਪਜੈਮਨਿਘਣਾ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇਰੇਣਸਾਧੂ
ਪ੍ਰਭਅਰਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥
ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਧਿਆਏਸਭਿ
ਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਜ
ਪਿਏਕੁਅਲਖੁਅਪਾਰਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇ
ਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰ
ਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰ
ਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿਸਾਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥ ॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩

ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀਰਾ
ਮ॥ਸਾਰਨਜਾਣਾਤੂਵਡਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਂਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪ
ਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਰੇਣਹੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਊਪਰਿਨਾਨਕ
ਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮ
ਬਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋ
ਤੂਹੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥
ਚਰਣਹਸਰਨੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਣਾ
ਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਝੁਊਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਾਤੂਹੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁ
ਰਾਈਤੇਰੀਤੂਜਾਣਾਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮ॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂ
ਲੀਬਹੁਤੀਰਾਹੀਫਾਥੀਮਾਇਆਫੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਾਣਾ॥

ਨਾਨਕਕੀਪਰਤੀਤਿਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਘੋਲੀਵੰਞਾਤੂਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ
ਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿਭ੍ਰਮੁਪੜਦਾਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇ
ਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਰਾ
ਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩ਛੰਤੁ ੴ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾ
ਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁ
ਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾ
ਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥
ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਰਾਮ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖੁਉ
ਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਧੂੜੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋ
ਨਿਨਆਈਐ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਹ
ਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਹੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾ
ਦਾਤਾਪੂਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏ
ਰਾਮ॥ਸੰਤਚਰਣਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਹੋਆਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੇਟਿ
ਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤ
ਹਰਿਜਨਹੁਪੁੰਨੀਇਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ
ਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜ
ਆਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰ
ਤਰਿਸਾਂਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ॥੪॥੨॥੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ਛੰਤੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ
ਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁਹਰਿਆਰਾਧੇਮੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰ
ਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋ
ਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖ
ਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ
॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀ
ਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਵਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰੋੜਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕ
ਮਾਵਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਸਾਗਰਨਾਵਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰ
ਗਿਰਾਮ॥ਭਵਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰ
ਗਏਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅ
ਪਾਰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋਵਰੁਏਹਾਵ
ਡਿਆਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸਭੋਗਾਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ
ਰਾਮ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ਛੰਤੁ॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਹਿਰਾਮ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪ
ਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥
ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾ

 ਰਥਕਣਾਬਣਿਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੁਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁ
ਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜ
ਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿ
ਆ॥ਘਰਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਰਾਮਿਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿ
ਸਰੈਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾ
ਮ॥ਦੁਖਪਾਪਕਾਡੇਰਾਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬ
ਲਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਵਤਬੈਸਤ
ਖਲਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਘਰੁਬਨਿਆਬਨੁਤਾਲੁਬਨਿਆਪ੍ਰ
ਭਪਰਸੇਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੁਸੋਹਿਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿਗਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਛਾਪਾਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾ
ਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ॥ਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਹਲਤੁਪ
ਲਤੁਸਵਾਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਧਾਰਿਆ
॥੪॥੪॥੭॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੩॥ਛੰਤ॥ਭੈਸਾਗਰੋਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰਣਅਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਰਿਲਘਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐਚੂਕੈਆਵਣਜਾਣ
ਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਾਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥ਦੁਖਨਭੁਖਨਰੋਗੁਨਬਿ
ਆਪੈਸੁਖਸਾਗਰਸਰਣੀਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨਕੀ
ਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਸਾਜਨਵਸਗਤਿਕੀਨੇਰਾਮ॥
ਆਪਨੜਾਮਨੁਆਗੈਧਰਿਆਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨੇਰਾਮ॥ਕਰਿਅਪੁਨੀਦਾਸੀਮਿਟੀ
ਉਦਾਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਥਿਤਿਪਾਈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਵਿਛੁੜਿਕਬ

ਸੁਲਖਣੀ॥ਸਾਵਡਭਾਗਣਿਜਿਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਰਮਲਨਾਮਗੁਣਚੀਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਿਭੀਨੇ॥੩॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਏਨਿਤਸਖੀਏਮੰਗਲਸਦਾਹਮਾਰੈਰਾਮਾ॥ਆ
ਪਨੜੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇਰਾਮਾ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅਵ
ਗਣਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਜਨਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰਿਆ॥
ਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਬਿਆਪੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਵਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਤ
ਰਿਆਪੂਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥੪॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏਰਾ
ਮਾ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਮਿਲਿਸਾਧੂਏਕੰਕਾਰੁਧਿਆਏਰਾਮਾ॥ਜਪਿਏਕਪ੍ਰਭੂਅਨੇਕਰ
ਵਿਆਸਰਬਮੰਡਲਿਛਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੋਪਸਾਰਾਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਦ੍ਰਿਸ
ਟੀਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਏ॥ਪੇਖਿਦਰਸ
ਨੁਨਾਨਕਬਿਗਸੈਆਪਿਲਏਮਿਲਾਏ॥੫॥੮॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੩॥ਛੰਤ॥ ॥ਅਬਿਚਲਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਇਆਰਾਮਾ॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆਰਾਮਾ॥ਕਰਤੈਆ
ਪਿਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਭਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਪਰ
ਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰਖਾਆਪਿਪਿਤਾਆਪਿ
ਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥
ਘਰਮੰਦਰਹਟ ਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾਮਾ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮਾ॥ਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈਮਨਇਛੇਫਲਪਾਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿ
ਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮੁਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਸ
ਦਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿਖਸਮਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮ
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈਰਾਮਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ

੪੫੪ ਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥ਦਹਦਿਸਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬ
ਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕ
ਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਚੋਜਭਗਤਿਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮ॥ਅਨ
ਹਦਝੁਣਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿ
ਲਵਿਖਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਜੂਨੀਆ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁੰਨੀਆ॥੪॥੬॥੯॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ਛੰਤੁ॥ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆ
ਇਆਰਾਮ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰ
ਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ
॥ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿ
ਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾਈਰਾਮ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿ
ਸਵਾਈਰਾਮ॥ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨ
ਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈ ॥੨॥ਜਿਸਕਾਕਾ
ਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਰਾਮ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰ
ਹਿਜੈਕਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਿ
ਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮ
ਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ॥੩॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਰਾਮ॥ਸੰਤਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁ

ਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾ
ਸਦਾਗਾਈਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਨੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਨੋ॥੪॥੭॥੧੦॥੨੮॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਹਉਸੰਮਲਿਥਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋਲੈਕਉਰਾ॥ਕ
ਉੜਾਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉਗਣੁਕੋਨਚਿਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿ
ਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲੇ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੇਰੈਹੀਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸ
ਰਣਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ॥੧॥ਹਉਬਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਾ
ਰਾ॥ਮੇਰਾਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾ
ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋ
ਈ॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਵਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰ
ਮੇਸੁਰਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਨਿਮਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ
॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੀਨਾਤਾਨਾਮੁਲੀ
ਨਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮ
ਧਿਸਭਹੂਤੇਬਾਹਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਮਨਹਿਸਧਾਰੋ॥੩॥ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਰੁ
ਵਡਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀ
ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾਮਸਭਿਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੧॥ ॥ਮ:੧॥੫॥
ਮ:੩॥੭॥ ਮ:੪॥ ਜੋੜੁ੨੯

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਕੀਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗ
ਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿ
ਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇ
ਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁ
ਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ
॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾ
ਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨
॥ ॥ਪਉੜੀ ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀ
ਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿ
ਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥
॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪ
ਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾ
ਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿ
ਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਲੋਕਾਵੇਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾ
ਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀ
ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਿਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥੨॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾ
ਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥
ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿ
ਆਰਾ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨ

ਗਮਤਿਦੂਜਾਭਉ॥ਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਾਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾ
ਲੋਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥
ਮਃ੩ ਸੂਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਰੰਡਬੈਠੀ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਦੁੰਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸਿਲੋਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸੂਹੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿਭੈਭ
ਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈਗੁ
ਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿ
ਆਵੈਜਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲਖਣੀਜੋਪ੍ਰਭਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸ
ਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੂਹਾਵੇਸੁਸਭੁਉਤਾਰਿਧਰੇਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈ
ਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੂਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥ਓਹਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਰਤਾਰੁ॥੧॥
ਮਃ੧ ਸੂਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਬਿਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀਸਭਿਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਇਹੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਨੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਹੁਝੂਠੁਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁ॥ਇਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਵੇਸੁਛਡਿਤੂਤਾਪਿਰਲਗੀਪਿਆਰੁ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁ
ਖਿਦਝਿਮੁਈਗਾਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੂਹਾਵੇਸੁਗਇਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁ

ਰਤਾਲਾਲੁਹੋਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਦਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਮੀਮਹਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮੁੰਧੇਸੂਹਾਪਰਹਰਹੁਲਾਲੁਕਰ
ਹੁਸੀਗਾਰੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸੁਘਰਿਸਹਜਿ
ਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਰਾਵੀਐਰਾਵੇਰਾਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੋਹੁਕੂੜੁਕੁਟੰ
ਬੁਹੈਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾ
ਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈਭਰਮਿਤਾ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਾਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਸਤੀਆਏਹਿ
ਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰ
ਨਿ॥੧॥ ਭੀਸੋਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾ
ਨਿਤਉਠਿਸੰਮ੍ਾਲੰਨਿ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥
ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅਗਿਜ
ਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿ
ਖਿਆ॥ਨਾਮੁਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇ
ਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨
॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾ
ਰਣਹਾਰ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ ਮਃ ੨ ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁ
ਨਾਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ ਮਃ ੨ ਮਨਹਠਿਤਰਫਨ
ਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁ

ਆਪੇਫੁਨਿਹੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨੈਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿ
ਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨
ਜਿਨਾਭਉਤਿਨ੍ਹਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆ॥
॥੧॥ ਮਃ੨॥ ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ
॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆ
ਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ॥ਜਿਨ੍ਹਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁ
ਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪ
ਹਿਲਾਂਕੰਤੁਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆਤ
ਉਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀਗਾਰੁਤਬੋਲਰਸੁ
ਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਕਾਜਲਫੂਲਤੰਬੋਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਇਓਏਵੈਭਇਆਵਿਕਾਰੁ
॥੨॥ਮਃ੩ ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਬਹਨਿਇਕਠੇਹੋਇ॥ਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀ
ਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਊਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗ
ਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥
ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ਮਃ੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਵਾਹੁਖਸਮ
ਤੂਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਆ
ਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾ
ਹੁ॥ਮਸਕਤਿਲਹਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹ॥
ਤਉਦਰਿਊਣਾਨਾਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਉਜਲਮੋਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ

॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ੧

ਨੈਣਾਂ ਗੰਢੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀ ਧਣੁ ॥ ਦਿਚੀਨਾ ਕੀਏ ਸਤੀ ਦਿਚੀਨਾ ਕਾਪਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਿਮ
ਦਾਵੀ ਸੇਤੇ ਤਨੁ ॥ ਗਏ ਨ ਰਖਣੇ ਨਖਤੁ ਲੀਤੋ ਕੀਸਾਣੁ ਸਿਫਤੀ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥
ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਚੰਗਾ ਚੁਸ ਗੁਸੈ ਕੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣੁ ॥
ਇਕਿ ਵਾਤੇ ਇਕਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇ ਪਾਰਵਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਤੁਸੈ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੁਛੁ ਤੂ ਕੁਝੈ ਨਉਇ ਗਾਇਆ ॥ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਗੜਾਪਾਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਗਰੁ ਕੁ ਕਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਚਿ ਗੁਣਾ ਸਭ ਆਤਮੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਅਭਉ ਜਾਵਣੁ ਤ
ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਜੋ ਤਿਸ ਵਿਚਿ ਵਿਛੁੜਿ ਮਿਲਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧
ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾ
ਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀ
ਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ
ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏ
ਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ
ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ
ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧
ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥ ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧
ਸਉ ਓਲਾਮ੍ਹੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਸਹੰਸ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥ ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿ
ਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥

੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ॥
ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ॥ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਬਿ
ਨੁਬੂਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ ਮ: ੧ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲ
ਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣ
ਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ॥
ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ: ੧ ਕਾਇਆਕੂਮਲਫੁਲਗੁਣ
ਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ॥ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿਡਾਲ॥੧॥ ਮ: ੨ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈ
ਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇ
ਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ
ਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ: ੧ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉ
ਲਿਓਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ॥੧॥ ਮ: ੨ ਪਹਿਲ
ਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥੨॥ ਮ: ੨
ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ।
ਅੰਤਰਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁ
ਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ॥ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਸੇਵਿਐਫਲੁਪਾਵੈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੨ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂ॥ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥੧॥
ਮ: ੨ ਜਾਂਸੁਖੁਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮਾਲਿਓਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਡਠੋਲਿਆਸਾਕਉਡੀਕਿਮਸਾਂਤੁਧਕੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਤਾਂਮੁਣਿਆਂਲਤੁ
ਗੰਮੁਤੇਤੁਪਲੋਡਿਮਲਾਈ॥ਜਿਤੁਵਾਕਿਨੁਵੇਲੀਕੈਨਡੀਤੂੰਤਾਂਡਿਸਪਾਈ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਗਤੀਤਿ
ਨਲੋਡਿਵਡਾਈ॥ਨਾਨਕਦੇਵਣਹਾਰਵਡਤੂਤੇਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਤਥਾਸਭਨਾਭਗਤਾਕੀ॥ਕਬੀਰਕੇ॥ ਤ੍ਰਵਰੀਆਇਕਡਤ੍ਰਮਰੀਨਾ॥ਰਾਮਕੇਨਾ
ਮੁਨਿਕਬਹੂਲੀਨ॥੧॥ ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ॥ਮਰਿਜਾਇਬੇਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥੧॥
ਰਡਿਬੋਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਿਕੈਕੁਟੰਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ ਰੰਗਤਨਤਬਾਰ
ਨਪੁਰਾਗਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਗੈਤੇਨਸੰਮਾ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਥਾਨਰਕੰਧੈਬਲਜੀਬੋ॥ਨਜਾਨਬੋ
ਕਿਆਕਰਸੀਧੀਬੋ॥੧॥ ਰੈਨਿਗਈਮਤੁਦਿਨੁਭੀਜਾਈ॥ਭਉਗਏਬਗਬੈਠੇਆਇ॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਬੈਕਾਵੈਰੈਨਪਾਨੀ॥ਤਿਸੁਜਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ਭਿਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ॥ਕਿਊਂ
ਰਲੀਆਮਾਨੈਬਾਝੁਭਤਾਰਾ॥੩॥ਕਾਗਉਡਾਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ
ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੋਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ਆਏਕਠਿਨਦੂਤਜਮਲੇਨਾ॥ਕਿਆਤੈਖਟਿਆਕਹਾਗਵਾਇਆ॥ਚਲਹੁਸਿ
ਤਾਬਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥੧॥ਚਲੁਦਰਹਾਲੁਦੀਵਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਫੁਰਮਾਨੁਦਰਗਹਕਾਆ
ਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਾਵਕਿਛੁਬਾਕੀ॥ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜੁਕੀਰਾਤੀ॥ਕਿਛੁਭੀਖਰਚੁਤੁਮਾਰਾਸਾਰਉ॥
ਸੁਬਹਨਿਵਾਜਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸੋਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ
ਈਤਊਤਜਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਅਮੋਲੇ॥੩॥ਜਾਗਤੁਸੋਇਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
ਮਾਲੁਧਨੁਜੋਰਿਆਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਈਨਰਭੂਲੇ॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਮਾਟੀਸੰਗਿਰੂਲੇ॥੪॥
੩॥ ਗਉੜੀ [illegible]॥ ਥਕੇਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨਿਥਾਕੇਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿਕਾਇਆ॥ਜਰਾਹਾਕਦੀਸ
ਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ ਬਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ
ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨਾ
ਸਾ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥
ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟ
ਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥ ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ
ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ
ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥
ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ॥
ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥
ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਛ
ਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿ
ਆਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥ ਸੂਹੀ ॥

ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿ
ਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨॥
ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਰਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ਉਹਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥
ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੪॥੩॥੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਕੀ॥
ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁ
ਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥ ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰਧਇਕੇਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀ
ਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸਵੇਰਾ॥
੪॥੧॥ ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥ ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤ
ਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਆਪੀਨ੍ਹੈਪਤਲੀ
ਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਇਸੀ॥
ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਹਜਿਧਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਬਉਰਾਨੇ॥ਹਰਿ
ਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥੧॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀ
ਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਖਿਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਹਉਮਰਉਦੁਖਾਲੀ
ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਅਪੁਨੇਹਰਿਭਾਲੀ॥ਸਦਬੈਰਾਗਨਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਹਾਲੀ॥ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਨਾਲੀ॥੨॥ਅਕਥਕਥਾਕਹੀਐਗੁਰਭਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿ
ਆਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਵਿਛੁੜੈਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਿਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਸੋਇਆਧ੍ਰਿਗੁ
ਧ੍ਰਿਗੁਕਾਪੜੁਅੰਗਿਚੜਾਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਜਿਤੁਹੁਣਿਖਸਮੁਨਪਾਇਆ॥ਪਉੜੀ
ਛੁੜਕੀਫਿਰਿਹਾਥਿਨਆਵੈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗਣਿਜਿਨਿ
ਹਰਿਕੇਚਰਣਵਿਸਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਜਨਸੇਵਕਤੇਰੇਤਿਨਕੇਤੈਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂਦਇਆ
ਲੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥ਮੁਕਤਬੰਧਸਭਿਤੁਧੁਤੇਹੋਏਐਸਾਆਖਿਵਖਾਣੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮੁਕਤੁਕਹੀਐਮਨਮੁਖਬੰਧਵਿਚਾਰੇ॥੨॥ ਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਜਿਸੁਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਲੇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣੇਸਿ
ਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੩॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾ
ਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਾਲਹਿਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥
੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ: ੩ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾਇ॥ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸ
ਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੂਹੋਇ॥੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਆਪਿਸਰਾਫੁਕਸਵਟੀਲਾਇਆ॥ਆਪੇਪਰਖਿ ਆਪਿਚਲਾਇਆ॥ਆਪੇਤੋਲੇਪੂਰਾਹੋਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਏਕੋ
ਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰੂਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਲਗੈਤਿ
ਸੁਆਇ॥ਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇ
ਜਾਪੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥ਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੩ ਘਰੁ
ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਹੈਸਭਮਹਿ
ਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾ
ਗੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿ
ਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂ
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾਂ॥ ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅ
ਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੩ ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕ
ਸਮਾਨਾ॥ ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸ
ਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾ
ਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆਪਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥
੪॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿ
ਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸ

ਭਜਿਸੁਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਾਗਿਰਤੇਤੇਹੈਭਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਅੰਧਿਐਂਤ

ਸਬਦਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਸਚਾਇਹਰਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਾ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਹਰਿਰਸੁਲੈਹਰਿਸਿਉਭਾਈ॥ਇਉਗੁਰਤੇਹਉਤੇਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ

ਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿ

ਨਫੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੩ ਘਰੁ॥੧

ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾ

ਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ ਜਗਦੀਸਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮ

ਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸ

ਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣਮਰਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥ਬਹੁੜਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ ਘਰਹੀਮਹਿਸ

ਭਿਕੋਟਨਿਧਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਗਇਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਦਹੀਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾ

ਵੈਏਕੋਨਾਮ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆ

ਸਮਾਈ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ

ਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ

॥੫॥੬॥੧੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਉਪ੍ਰੇਰੇਤਿਉਕਰਨਾ॥ਜਿ

ਉਨਟੂਆਤੰਤੁਵਜਾਏਤੰਤੀਤਿਉਵਾਜਹਿਜੰਤਜਨਾ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਸਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖ

ਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਬਸਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਿਭ੍ਰਮਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਰਖਿਲੇ

ਵਹੁਜਨੁਅਪਨਾ॥ਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਹਰਣਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਹਰਿਰਾਖਿਓਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ ਕਵਨਕਵਨ

ਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਐਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ॥ਓਹੁਢੋਵੈਢੋਰਹਾਥਿਚਮੁਚਮਰੇਹਰਿਉਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨਾ

॥੩॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਭਗਤਿਭਵਤਾਰਨਹਮਪਾਪੀਰਾਖੁਪਪਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਹਮ

ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਸਨਾ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੩ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰੰਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥

ਵਲੁ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਣ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ੩॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੩ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥ ੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋ
ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤ
ਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ
ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥
੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨ
ਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ
ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ ਆਪਿ
ਠਾਕੁਰੁ ਆਪਿ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ
ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥੧੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮੁ
ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਗਾਈਐ
ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂ
ਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ
ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ

ਰਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਭਾਗਿ ਪਿਆਸੀ ॥ ਕਵਨ ਈਸ ਨਾਮੁ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਉ ॥੨॥੭॥੧੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪੁਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਅਗਨਤਗੁਣਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
ਚਰਨਧਿਆਈ॥੧॥ ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲੜਿਲਾਇ॥
ਰਹਉ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਵੈਤਾਕੈਸੀਭੀੜਾ॥ਹਰਿਸੇਵਕਨਾਹੀਜਮਪੀੜਾ॥ਸਰਬਦੂਖਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਨਸੇ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਬਸੇ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵ
ਤਤਨੁਛਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਪੂਰਨਸਭਕਾਜ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਹਤਾਜ॥੩॥ਚਰਨਕਮ
ਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਰੀਤਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤਨਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥੪॥ ੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਪਾਨੜੀਏਕੈਧਾਰਿਗਾਵਣਾ॥ ਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕ
ਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਅਵਰਸਿਆਣਪਾਬਿਰਥੀਆਪਿਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕ॥
ਰਹਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸੋਜਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸ
ਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੧॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤਿਨਾਕੀਜਿਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸੇਵਕੁਜਨਕੀਸੇਵਾਮਾਂ
ਗੈਪੂਰੈਕਰਮਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀ
ਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਆਰੇਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨਾਵਾਸੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਰਾਧੀਐਨਿਰਮਲੁਮਨੈਹੋ
ਇਪਰਗਾਸੋ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਪਿਆਰੇਚੂਕੈਜਮਕੀਕਾਣੇ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰ
ਸਨੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਅਪਣੇਭਾਣੇ॥੩॥ਊਚਅਪਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇ
ਰੇ॥ਗਾਵਤੇਉਧਰਹਿਸੁਣਤੇਉਧਰਹਿਬਿਨਸਹਿਪਾਪਘਨੇਰੇ॥ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਕਉਤਾਰੇਪਾ
ਹਨਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈ॥੪॥ ੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ।ਘਰੁ੨॥ ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਤਿਆਗਿਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਓ॥

੮੦੪ ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਨਹੋਵਤਜੀਓ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾ
ਧਾਦਾਸੀਥੀਓ॥ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੋਭਾਵੰਤੇਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕੀਓ॥੧॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚਿਤਭ੍ਰਮੁ
ਸਖੀਏਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆ॥ਚੰਚਲਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਾਵਤ
ਮਾਇਆ॥ਰਸਭੋਗਣਅਤਿਰੂਪਰਸਮਾਤੇਇਨਸੰਗਿਸੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨ
ਸਖੀਏਨਾਨਕਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੨॥ ਜਾਇਬਸਹੁਵਡਭਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਾਸੰਗਿ
ਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੂਖਨਭੂਖਨਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਜਨ
ਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਨਿਹਚਲੁਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾ
ਨਕਹਰਿਏਕੁਧਿਆਈਐ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇਸਹਜਿਸੁਭ
ਏ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰਾਮਰੰਗਿ
ਰਾਤੀਮਨਤਨਇਛਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਏ॥
੪॥੨॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਚਉਪਦੇ ੴ ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬ
ਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੋਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸ
ਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰਗੁਨਇਕਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥
ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹਿਸੇਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾਰੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀ
ਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾਵਨਦੋਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰ
ਨਾ॥ਆਪਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪ
ਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ॥੨॥ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਿਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀਘਟਿਘਟਿ

ਪਿਆਰਿਆ॥੩॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਚਨਾ॥ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਰਣਿ ਜਚਨਾ॥੪॥੨॥੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ॥ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ॥੩॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ॥ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ॥ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ॥੨॥ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ॥੪॥੪॥੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ॥ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ॥ਸੀਤਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ॥੨॥ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ॥੪॥੫॥੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪॥ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ॥ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ॥ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥੩॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ॥ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੬॥੧੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪॥ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ॥ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ॥੧॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ

 ਸੁਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਅਪੁਨੁਪਤਿਤਕਉਮਾਨਿਲੀਨਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤ੍ਰਿਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥੨॥ [illegible]
ਨੀਚਤੇਊਚਊਨਪੂਰੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਲੀਨਾ॥੩॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਪਾਪਜ
ਲਿਖੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪॥੭॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ਘਰੁ੪

ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੂ
ਧਿਆਵਤ॥ਜਲਨਿਬੁਝੈਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤ॥੧॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵਤਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਰਾਮਹਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੨॥ ਮਤਿਪਤਿਧਨੁਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਇਕਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁਪ
ਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਘਨੇਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥ ੧॥੧੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਣਹਬਿਹੂਨਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਅਪੁਨਾਕਰਿ
ਲੀਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਗੋਪਾਲਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥
ਰਹਉ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਅਬਉਤਰੇਪਾਰੇ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭ
ਬਿਰਦੁਬੇਦਿਲੇਖਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਨੈਨਹੁਪੇਖਿਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੇਨਾਰਾਇਣ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸਭਿਦੁਖਪਲਾਇਣ॥੪॥ ੨॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫

ਕਵਨੁਜਾਨੈਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਸੇਵਾ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ ਗੁਣਬੇਅੰਤਪ੍ਰਭਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰੇ॥ਊਚਮਹਲਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਤੂਅਪਰੰਪਰਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥ ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਏਕਸਬਿਨੁ
ਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਅਪਨੀਪੂਜਾ॥੨॥ ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਵਤਭਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈ
ਸੋਨਾਮੁਪਾਈ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨੁਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭੁਤਿਨਹੀਪਾਇਆ
॥੧੦॥ ੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਹਾਥਦੇ ਰਾਖਿਆ॥
ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਫਲੁਚਾਖਿਆ॥੧॥ਭਜੁਗੋਬਿਦਸਭਛੋਡਿਜੰਜਾਲ॥ਜਬਜਮੁਆਇ
ਸੰਘਾਰੈਮੂੜੇਤਬਤਨੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਹਾਲ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪਨਾਕਰਿਥਾਪਿਆ॥
ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕਨਿਮਖਨਜਾਪਿਆ॥੨॥ ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਾਇਆਪ

ਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥

੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ

ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਅਰਥ ਧਰਮ

ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ ਘ

ਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ

॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰ

ਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥

੧੮॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਰੁ ੪

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰ

ਭ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾ

ਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜ

ਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ

ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ

ਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥

੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿ

ਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲਾ ॥੧॥

ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਦਇਆਲਾ॥ਮਤਿਬਿਧਿਸਮਗਨੁਆ ਤਿਨਾਗੀਤੁਧਿਪ੍ਰਭੁਸਾਧੁਸੰਗਿਰਵਾਲ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥ਤੂਮੇਰੇਵੈਯਨਾਰ
ਦਤੁਪਹਿਸਰਣਾਨਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਸਗਲਅਨੰਦੁਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਸਾਧਜਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗ
ਸੇਸਭਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀ
ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਹਰਿਆਹੋਏ
ਸਗਲੇਜੀਅਸਧਾਰਿਆ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਏਪੂਰਨਇਛਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਜਿਸੁਊਪਰਿਹੋਵਤਦਇਆਲੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੈਸੋਕਾਲੁ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੀਐਗੋਪਾਲੁ॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲੁ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮ
ਨਮੇਰੇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾ
ਮਨੁਲਾਗ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਜਿਰਜਿਭੋਜਨੁਖਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾ
ਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰਘ
ਰਬਾਰ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੈਇਨਗ੍ਰਿਹਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਹੀਮਾਰੈਕਰਤਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾ
ਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੋਸਬਦੁਅਖੰਡੁਅਪਾਰ॥੨॥੯॥ ੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ
ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੂਬਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੋਗ॥ ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਰਬਸੁਖਾਤੇਰੀਮੰਡਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਆਰੋਗ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੇਇਹਅਵਖਦਜੋਗ॥

ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੇ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਭਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਬਿਸੁ ਮਿਤ ॥੨॥੧੧॥

੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲਾ ॥

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁ

ਰ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ

ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲਾ ॥੨॥ ੧੧॥ ੨੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ

ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ

ਦਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ੧੨॥ ੩੦ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੌ

ਚਉਪਦੇ ॥

ਘਰੁ ੫

ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥

ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥

ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨਿ

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥

॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ

ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਊ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦ

ਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਊ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆ

ਗਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਊ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿ

ਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਊ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਊ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ

ਨਿਧਿ ਪਸਰੀ ਅਮਾਗਾ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਭਗਤਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਾਗਾ ॥੪॥ ॥੩੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਵਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ੍ਹ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥ ॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥ ੩੫ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥

ਦੇਖਿਕਉਤਕਗੁਲਾਲਕੇਭ੍ਰੂਲਿਲਾਗੋ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਰਿਪਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੂਜੀਆਦਾਸਤਨਦੇਤਾਈ

ਸਾਈਸਿਉਮਨਪ੍ਰੀਤਲੀਨਾਗਾਲੋਨਿਜਾਣੀ॥੨॥ਜਾਕੇਕੀਨੇਸਮੁਝੈਤੇਕੇਗਧਿਰੈਧੀ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿ

ਕਰਿਤ੍ਰਿਗੋਕੇਜਲਤਉਕਰੈਧੀ॥੩॥ਦਾਸਗੋਨਸੋਈਡੈਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮਧਾਕਹੁਨਾਨਕਚਰਣ

ਨਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥੪॥ ॥੩੬॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫॥

ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਾਰਿਪਰੇਖਲਚਤੁਰਬਕੀਤਾ॥ਅੰਧੁਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝਿਆਗੁਰਭੇਟਿਪੁਨੀਤਾ॥੧॥ਮਹਿਮਾਸਾਧੂਸੰਗਕੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ

ਮੈਲੁਖੋਈਕੋਟਿਅਘਹਰੇਨਿਰਮਲਭਏਚੀਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਕੀਟਿਹਸਤੀਜੀਤਾ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਆਪਨੋਤਿਸੁਅਭੈ

ਦਾਨੁਦੀਤਾ॥੨॥ ਸਿੰਘੁਬਿਲਾਈਹੋਇਗਇਓਤ੍ਰਿਣੁਮੇਰੁਦਿਖੀਤਾ॥ਸ੍ਰਮੁਕਰਤੇਦਮਆਢਕਉਤੇ

ਗਨੀਧਨੀਤਾ॥੩॥ਕਵਨਵਡਾਈਕਹਿਸਕਉਬੇਅੰਤਗੁਨੀਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਨਾਮੁਦੇਹੁ

ਨਾਨਕਦਰਸਰੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਹੰਬੁਧਿਪਰ

ਬਦਨੀਤਲੋਕਰਮਨਮਾਇਆ॥ਲਪਟਿਕਪਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬੇਧਿਆਮਿਥਿਆਬਿਖਿਆਇਆ॥੧॥

ਐਸੀਪੇਖੀਨੇਤ੍ਰਮਹਿਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾਇਆ॥ਰਾਜਮਿਲਖਧਨਜੋਬਨਾਨਾਮੈਬਿਨੁਬਾਦਿ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਧੂਪਸੁਗੰਧਤਾਕਾਪਰਭੋਗਾਇਆ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨਡੋਇਦੂਗਰਾਪਿ॥

੨॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਖਿਨਭੰਗਨਦੇਹਾਇਆ॥ਇਹਅਉਸਰਤੇਚੂਕਿਆਬਹੁ

ਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾਇਆ॥ਸੁਖਸਹਜਾਨਕਅਨੰਦਤ

ਕੈਪੂਰਨਨਾਦਾ॥੪॥ ॥੩੮॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜਾਨਕਰੈਸੰਤਦੇਹਿਧਾ

ਤੇਸਗਰਜੇਤਾ॥ਸਰਣਪਾਏਬੇਟਿਆਨਮਹਿਗੁਰਦਸੇਰੇਤਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿ

ਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਭ੍ਰਮਨਤਕੇਨਤਸੋਦਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੋਖਆਗੈਕਰੋਜਨ

ਸਾਧਸੰਗੇਤਾ॥ਪੂਜਾਸਿਧਕੁਧਟੈਲਾਕ੍ਰਿਗ੍ਰਿਹਿਸੈਕਾਸੇਤਾ॥੨॥ਜਿਹਲਾਅਮਲੁਸਿਧਪੰਤਨਾਹਿ

ਤੋਲੇਤਾ॥ਕਰਮੁਭ੍ਰਲਾਵਾਸਿਟਿਗਾਇਆਪਰਪੇਖਤਨੇਤਾ॥੩॥ਗੁਣਗਾਵੀਗੁਨਾਇਕਗੁਣਕਹਿ

ਅਤਿਕੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੇਤਾ॥੪॥ ॥੩੯॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਜਾ ਦਿ
ਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪੁਨੋ ਜੀਅਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥
੨॥ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੀ ॥੩॥
ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰੀ ॥੪॥
੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲ ॥
ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲ ॥੧॥ ਤੁਮ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ਤੁਮ ਮਿਲ
ਹੁ ਦਇਆਲ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਚਿਤਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ
ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ੍ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲ ॥੨॥ ਉਕਤਿ ਸਿ
ਆਨਪ ਕਛੁ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕ
ਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲ ॥੪॥ ॥
੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਛੁ
ਨਾਹਿ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਮਦੂਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਬਿਨ
ਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿਆ
ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਕੂਰੁ ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਸਾ ਪੂਰੁ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ
ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ ਭਰਪੂਰ ਹਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥
੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ
ਨਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੂ
ਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਤ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਭੈ ਡਸਨਾ ॥ ਬਿਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗ
ਸਨਾ ॥੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿ
ਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇ
ਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ
ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੂ ਸ
ਮਾਨ ॥੨॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ
ਖੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇ
ਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ
ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ
ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਪਾ
ਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਕਤ
ਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇ
ਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥
੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗ
ਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇਆ ਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ
॥੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਏਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਭਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥ ੪੬॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥
ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ
॥੧॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀ
ਐ ਖੇਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹੁ ॥ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹਾ ॥ ਕਰਿ ਸੇ
ਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹਾ ॥੩॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹਾ —
ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹਾ ॥੪॥ ੪੭॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸਾ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥
ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾ
ਰੈ ॥੨॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰ
ਜਾਈ ॥੩॥ ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥ ੧੮॥ ੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥
ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ
ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁ

ਰਿਦਸਿਆ ਮਹਿਨਿਮਾ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂੰ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰ

ਭੁ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥੪॥ ੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨਾ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ॥੧॥

ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥

ਰਹਾਉ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ॥

੨॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਚ

ਲਿਆ ਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ

ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥੪॥ ੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀ

ਵਉ॥੧॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ॥ ਦੇਉ ਸੁਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾ

ਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਸਾਂ

ਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ ਮਿਲਿ

ਹਰਿ ਗਾਵਉ॥ ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾ

ਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਵਉ॥੪॥ ੫੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰ

ਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਬਾਣੀ ਜਨਿ ਆਖੀ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸ

ਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾ

ਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾ

ਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥੩॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅ

ਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ॥੪॥ ॥੫੨॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫॥ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਆਕਿਰਪਾਲਾਦੀ

੬੧੧ ਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਆ

ਦੁਖੁਰੋਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭਇਆਪ੍ਰਭਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥ ਰਹਾਉ॥ਅਉ

ਖਧੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਰੋਗੁਨਵਿਆਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਹਿਤੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਜਾਪੈ॥

੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੂ

ਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨਾਮਜਸੁਤਾਕੀਦੂਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁ

ਣਗਾਈ॥੪॥ ॥੫੩॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗ

ਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਂਤਿ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿੰਦਕਾਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇ

ਟਿਆਤਾਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉਪਦੇਸੁ॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰੁ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੨॥

ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉਲਾਵਹੁ

ਸੇਵ॥੩॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦ॥ਨਾਨਕਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰ

ਮਾਨੰਦ॥੪॥ ॥੫੪॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਮ

ਤਾਗਈਨਾਠੇਭੈਭਰਮਾ॥ਥਿਤਿਪਾਈਆਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆ

ਰਾਧਿਆਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਰ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖਬੀਰ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਸੋਵਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆਬਿਸਮਾਦੁ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਤਾਕਾ

ਅਚਰਜੁਸੁਆਦੁ॥੨॥ ਆਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬਉਧਾਰੇ॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰ

ਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਾਨੁਮੈਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨਹੀਨੁ॥ਨਾਨਕ

ਕਉਕਿਰਪਾਭਈਦਾਸੁਅਪੁਨਾਕੀਨੁ॥੪॥ ॥੫੫॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥ ॥੫੬॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥ ॥੫੭॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੪॥ ॥੫੮॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥ ੫੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ੍ਹ ਧਰਕਿ ਦੇਹੋ ਤੋ ਆਹੂ ਨਿਸੁਖ ਮਾਣਿਆ ॥ ਆਸ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਰਾਇਣ ਸੀਤਲ ਕੈ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤੁ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮੁ ਤੇਜੁ ਕਰਿ ਛੋਡੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਸੋ ਕਰੈ ਟੂਟੇ ਲੇ ਗੰਢੈ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥ ॥ ੬੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਓਟ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥ ੬੧

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥

ਧਾਮ ਅਪੁਨੈ ਕਰਮ ਸੋਧਹ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਧਾਗਾ ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁ
ਪਾਲਾ ॥ ਮਹਲ ਅਪਨੇ ਮੰਡਿਆ ਜਾ ਰਾਨਹੀ ਸੁਸਾਗਾ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥ ੬੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਤ
ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ
ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ
ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ
ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
੩੩॥ ੬੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ੴ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆ
ਰੋਗ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥ (ਰੁਪਏ) ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿ
ਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥ ੬੪॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿ
ਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁ
ਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥ ੬੫॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆਨਾਮੁਦੀਨੋਦਾਨਿ॥ਸਫਲਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਕੀਨਹੀਹਾਨਿ॥੧॥
ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਰਾਖਤਾਭਗਤਨਕੀਆਨਿ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵਹਿਸਾਧਜਨਸੋਲੇਤਾਮਾਨਿ॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਰਣਿਪਰੇਚਰਣਾਰਬਿੰਦਜਨਪ੍ਰਭਕੇਪ੍ਰਾਨ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨ
॥੨॥੨॥੬੬॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾ
ਦੀਨੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰਅਪਾਰਪ੍ਰਭ
ਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਰਾਮਰਾਜਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆ
ਈਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭੈਦੁਸਮਨਭਾਗੈ॥੨॥੩॥੬੭॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤਗੁਨ
ਗੋਪਾਲਜਸਦੂਰਤੇਜਮੁਭਾਗੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੈ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਨਹਜੋਹਈਤਿਤੁ
ਲਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਾਨਮੋਹਬਿਨਸੇਅਨਰਾਗੈ॥ਆਨੰਦਮਗਨਰਸਿਰਾਮਰੰਗਿਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥
॥੨॥੪॥੬੮॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਭੂਕੈਜੋ
ਕਹੈਸੁਕਰਨਾ॥ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਭਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁਧੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥੁਹੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਰੁ॥੨॥੫॥੬੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਠਾਦੁਖਠਾਉ॥ਬਿਸ੍ਰਾਮਪਾਏ
ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਾਤੇਵਹੁੜਿਨਧਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ
॥ਅਨਦਸੂਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਰਾਗਨਾਦਧੁਨਿਇ
ਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛਤਫਲਪਾਉ॥੨॥੬॥੭੦॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੋਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥

ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥ ॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ

॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ

ਗੁਰਿ ਕੀਨ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ

ਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥ ॥੧੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀ

ਏ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕੈ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂੰ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਥ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥ ੧੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ \

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾ

ਥਿ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ

ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਾਵਤ

ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾ

ਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥ ੧੫॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥ ਭਉ ਨਾਠਾ

ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਫਿਰਤੇ ਪ

ਹਨਾਮ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥੨॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨੇ ਜਿਨਿ ਨਾਥਿ ਸਮਾਰਿਆ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੪੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਚਉਪਦੇ॥

ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ॥੨॥ ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ॥੪॥੧॥ ੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ॥੨॥ ੨॥ ੮੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ॥੧॥ ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾਰਨ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ॥੨॥ ॥੩॥ ੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨ

ਸੁਖਗੁਣਗਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥
ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇ
ਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੨॥ ੪॥ ੨੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਗਏਸਭਸੋਗ
ਸੰਤਾਪ॥ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁਸਭਿਹਰਿਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨਾਆਲ
ਾਪ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਰੀਰਾਮਰਸਾਇਣਿਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ ਚਰਣਗਹੇਸਰ
ਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪ॥ਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪ॥੨॥੫॥ ੨੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀ
ਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਲਿਕੁਰਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾ
ਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥ ਦਾਸਕੀਲਾਜਰਖੈਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗਹ
ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੬॥ ੨੬॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨
ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੋਦੀਪਾ॥ਬਿਨਸਿਓਅੰਧਕਾਰਤਿਹਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਠੜੀ
ਖੁਲੀਅਨੂਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਹਨੁਨਜਾਇਵਡਿ
ਆਈ॥ਮਗਨਭਏਊਹਾਸੰਗਿਮਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ ਆਲਜਾਲਨਹੀ
ਕਛੂਜੰਜਾਰਾਅਹੰਬੁਧਿਨਹੀਭੋਰਾ॥ਊਚਨਊਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਹਉਤੇਰਾਤੂੰਮੋਰਾ॥੨॥
ਏਕੰਕਾਰੁਏਕੁਪਾਸਾਰਾਏਕੈਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਥੀਰਨੁਏਕੁਸੰਪੂਰਨੁਏਕੈਪ੍ਰਾ
ਨਅਧਾਰਾ॥੩॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾ॥ਅੰਤਨਅੰਤਾਸਦਾ
ਬੇਅੰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਊਚੋਊਚਾ॥੪॥ ੧॥ ੨੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ
ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ
ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ
ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਦੁਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿ
ਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ
ਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡ
ਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰ
ਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ
ਖਟੋਲੀ ॥੨॥ ॥੮੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਈ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ
ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋ
ਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ
ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ

ਦੇਖਤ ਹਰਿ ਤਿਆਸ ਮਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮੁ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਤਾਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥ ੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥ ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥ ੬॥ ੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥ ੨॥ ੭॥ ੮੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥ ॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ ॥ ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀ

ਐ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ ॥ ਆ

ਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾ

ਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁ

ਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ ॥੨॥ ॥੯੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫

ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ ॥ ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿ

ਹਰੇ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆ

ਗਿਖਰੇ ॥ ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ ॥੧॥

ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ

ਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹਫਰੇ ॥੨॥੯੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫

ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨ੍ਹਾ ॥ ਭਏਅਨੰਦਾਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੂਖਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ

ਨਪਤੇਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਦਾਨਾਬੀਨਾ ॥ ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ ॥੧॥
ਸਭ

ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੂਕੈਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾਰੋਸੈਕਹੂਨਮਾਨਿ

ਓਮਨਿਛੀਨਾ ॥੨॥ ॥੯੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲ

ਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੇਦੂਤਦੁਸਟਬੈਰਾਈਗੁ

ਰਪੂਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ ॥ ਕਹਾਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ

ਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਹੀ ॥ ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇਊਪਰਿਕੋਨਾਹੀ ॥੨॥ ॥

੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮੁ ॥ ਜਰਾਮਰਾਕਛੁਦੂਖੁਨਬਿਆ

ਪੈਆਗੈਦਰਗਹਪੂਰਨਕਾਮ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧ

ਾਨੁ ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀਕਟੀਐਫਾਸੀਸਾਚੀਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੂ

 ਦੈਸਗਲਗੁਨਮਨੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਤਨੁ॥੨॥੧੩॥੯੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰੀਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਾਕਾਮੋਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਲਸਮੂਹਉਧਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ ਚਰਨਪ੍ਰਭੂਕੇਬੋਹਿਥੁਪਾਏਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾਕੇਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥੨॥ ॥੧੦੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੈਰੰਗਾ॥ ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਹੀਵਸਹਿਸਾਧਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰਹਿਰਾਜੰਗਾ॥੧॥ ਕਬਹੂਨਬਿਸਰੈਹੀਏਮੋਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥ ॥੧੦੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਚੁਤਪੂਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਜੀਆਕਾਹੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਨਿਸਮ੍ਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿੰਧੁਬਡੋਦਇਆਲ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੋਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਲ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਧਨਮਾਲ॥ ਨਾਨਕਜਾਚਿਕਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮਾਗੈਸੰਤਜਨਾਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲ॥੨॥੧॥੧੦੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤਨਭਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਮਦੂਤਨਕਉਤ੍ਰਾਸਅਹੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇਪੁਨਹਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ ਆਵਣਜਾਣੁਭਰਮੁਭਉਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਹੇ॥੧॥ ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਰਥੁਵਡਭਾਗਿਲਹੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਿਰਮਲਜਸੁਨਾਨਕਦਾਸਕਹੇ॥੨॥ ॥੧੦੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰਾਇਣਿਰਾਖੁ॥ ਸੁਲਹੀਕਾਹਾਥੁਕਹੀਨਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੂਆਨਾਪਾਕੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਖਸਮਿਸਿਰੁਕਾਟਿਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਇਆਹੈਖਾਕੁ॥ ਮੰਦਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਆਜਿਨਿਰਚਿਆਤਿਨਿਦੀਨਾਧਾਕੁ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਧਨੁਕਿਛੂਨਰਹਿਓਸੁਛੋਡਿਗਇਆਸਭਭਾਈਸਾਕੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਜਨਕਾਕੀਨੋਪੂਰਨਵਾਕੁ॥੨॥ ॥੧੦੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਪੂਰੀਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਰਾਸਿ
ਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਥਾਟੁਬਨਾਇਓਆਪਿ॥ਅਪ
ਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੌਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਵਸਿਕੀਨੇਜਿ
ਨਿਸਗਲੇਜੰਤ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪ॥ਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੇਰਾਮਨਾਮਹਿ
ਰਦੇਮਹਿਜਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਸਤਪ੍ਰਭਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰਨਵਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ਦੁਖ
ਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧ੍ਰਾਪਾ॥੧॥ ਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁਸਰਣਿਸਮਰਥਾਸਗ
ਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਮਾਈਬਾਪਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕਆਲਾਪਾ॥੨॥
੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾ
ਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਣਿਆਕੋਮਾਨਾ
॥੧॥ ਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਾਣਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸ
ਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਧੂਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿ
ਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥
੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕ
ਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥
੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ
ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ
ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿ
ਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ
ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥ ੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨ
ਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥ ੧੧੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ਮਿਟੀ ਉਪ
ਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁ
ਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈ ਭੰਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥
੧॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦ੍ਰੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ
ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਵਖਾਣਿ ॥੨॥ ੨੬॥ ੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਦੋਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ

ਨਾ ਅਪਨੇ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿੰ-
ਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥
੨੭॥ ੧੧੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂਲਾਖਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ
ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ॥ ਤੂ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾ-
ਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੨੮॥
੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ-
ਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵ-
ਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰ-
ਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥ ੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
ਰਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣਾ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ
ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣਾ ॥
੨॥ ੩੦॥ ੧੧੬॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ
ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ
ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥ ੧੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਘਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥ ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥

ਸੀਤਲਸੁਖੁਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮੁਸਗਲੋਲਾਥਾ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾ
ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕਾਥਾ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੮॥
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦ
ਬੀਚਾਰਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵਨ
ਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨ
ਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨ੍ਹ੍ਹਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖ
ਸਾਰੋ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੮ ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏ
ਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁ
ਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨ
ਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆਪਭਰੋਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆ
ਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੁਡੇਐਸੇ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁ
ਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈਸੇ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕ
ਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨॥੯॥੧੨੫॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੯ ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬ
ਤੇਦੋਖਗਏ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰਨਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਭੇਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੯

ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਰਗਈ
ਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿ
ਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁ
ਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੨॥ ੧੨੭॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜਰ
ਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸੁ
ਹਾਗਨਿਚਰਣਸੀਸੁਧਰਿ॥ਲਾਲਨੁਮੋਹਿਮਿਲਾਵਹੁ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲ
ਨਬਾਤਕਹਉਸਗਰੋਅਹੰਮਿਟਾਵਹੁ॥ਤਉਘਰਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾ
ਵਹੁ॥ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹ
ਨਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀ
ਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ੨॥੧॥੧੨੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈ
ਸੰਤਨ॥ਅਬਚਰਨਗਹੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈ॥ਉਲਝਿਓ
ਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖ
ਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿਰਸਘੂਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨ
ਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ ੧੪੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਕਾ
ਜਿਹਸਿਮਰਤਮੁਕਤਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮਹਿਜਬਹੀਰਾਮੁਬ
ਖਾਨੋ॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਧ੍ਰੂਅਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓ
ਜਗਤਜਾਹਿਹੈਰਾਨੋ॥ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਸਹਸਾਨ
ਹਚੂਕੈਗੁਰੁਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥
ਜੋਗਜਗਨਿਹਫਲਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕਉ ਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰ
ਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥੨॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋਇਓ
ਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈਬ੍ਰਤਫੁਨਿਰਾਖੈਨਹਮਨੂਆਬਸਿਜਾਕੋ॥ਨਿਹਫਲ
ਧਰਮੁਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਸਾਚੁਕਹਤਮੈਯਾਕਉ॥੧॥ਜੈਸੇਪਾਹਨੁਜਲਮਹਿਰਾਖਿਓਭੇਦੈਨਾਹਿਤਿਹਪਾਨੀ॥ਤੈਸੇ
ਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾਨਹੁਭਗਤਿਹੀਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵੈ ਗੁਰੁਯਹਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਗਰੂਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥ ੧੩੨॥ ੧੪੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੦

ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਵਿਣੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਸਬਦਿ
ਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਸਿਰਸਿਰਸਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਿਆਨੁਗਿਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ਕਥਿਕਥਿਬਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕਥਿਕਹਣੈਤੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ਬਿ
ਨੁਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ਸਾਚੀਰਹਤਸਾਚਾਮਨਿਸੋਈ॥ਮ
ਨਮੁਖਕਥਨੀਹੈਪਰੁਰਹਤਨਹੋਈ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੇਥਾਉਨਕੋਈ॥੩॥ਮਨੁਮਾਇਆਬੰਧਿਓਸਰਜਾ
ਲਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਓਬਿਖੁਨਾਲਿ॥ਜੋਆਂਜੈਸੋਦੀਸੈਕਾਲਿ॥ਕਾਰਜੁਸੀਧੋਰਿਦੈਸਮਾ
ਲਿ॥੪॥ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਆਪੇਕਰਤੈ
ਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥੫॥ਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਨਿਰਮਲਜੋਤਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਝੂ

ਨੇਤ੍ਰਕਰਨਰਵੰਤਾ॥ਬੇਣੁਪੁਕਾਰੈਭਗਤਿਸਮੈਤਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੈਵੇਖੈਜੋਤਾ॥੬॥ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਿਸਿਮ੍ਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਮੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਭੂਤਮਰਗਾਮੀ॥ਮਨਮੁਖਿਜੋਨੀਦੂਖਸਹਾਮੀ॥ਬੰਧਨਤੂਟੇਇਕੁਨਾਮੁ
ਵਸਾਮੀ॥੭॥ਮੰਨੇਨਾਮੁਸਚੀਪਤਿਪੂਜਾ॥ਕਿਸੁਵੇਖਾਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਦੇਖਿਕਹਉਭਾਵੈਮਨਿਸੋਇ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧੦॥
ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਪੁੰਨੁਪਾਪੁਉਚਰੈ॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿਮੁਕਤਿਮਨਿਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਸਭੁਦੇਖੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁ
ਸੰਗਿਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਚਹਿਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ਧਨੁਲੋਕਾਂਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥
ਖਾਕੂਖਾਕੁਰਲੈਸਭੁਫੈਲੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈਮੈਲੁ॥੨॥ਗੀਤਰਾਗਘਨਤਾਲਸਿਕੂਰੇ॥
ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੂਰੇ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਦਰਦੁਨਜਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇ
੩॥ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕੁਗਲਿਮਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਪੜਹਿਨਾਟਸਾਲਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਇ
ਆਮਦੁਪੀਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਾਹੀਸੁਖੁਥੀਆ॥੪॥ਸੂਕਰਸੁਆਨਗਰਧਭਮੰਜਾਰਾ॥ਪਸੂਮਲੇ
ਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਤਿਨਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਈਐਜਾਈਐ॥
੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਲਹੈਪਦਾਰਥੁ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪੂਛਨਹੋਇ॥ਮਾਨੇਹੁ
ਕਮੁਸੀਝੈਦਰਿਸੋਇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਤਿਸਕਉਜਾਣੈ॥ਰਹੈਰਜਾਈਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਿਸਚੈਦਰਿਵਾਸੁ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਸਬਦਿਭਏਨਾਸੁ॥੭॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਜਾਣੈਸਭੁਤਿਸਕਾ॥
ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਹੈਇਹੁਜਿਸਕਾ॥ਨਾਓਹੁਆਵੈਨਾਓਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੮॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਘਰੁ੧੦ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਗੁਕਊਆਮੁਖਿਚੁੰਚਗਿਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪਾਜੁਲਹਗੁਨਿਦਾਨਿ
॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਚੀਤਿ॥ਗੁਰੁਭੇਟੈਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਝੂਠੁਪਰੀਤਿ॥ਰਹਉ॥
ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਹਜਘਰਿਆਵਹੁ॥ਸਾਚੈਨਾਇਵਡਾਈਪਾਵਹੁ॥੨॥

ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਵੈ॥ਮਨਕਾਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈ॥ਦਰੁਘਰੁਮਹਲੁਠਉਰੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੩॥
ਹਰਿਜੀਉਸੇਵੀਐਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸਕੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਆਚ
ਲੈਪਹਨਾਮੀ॥੪॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਸਾਚੈਸਬਦਿਜਾਨੈ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲੈਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਵਖਾਨੈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਜਾਈ॥ਅਉਗਣਕਾਟਿਪਾਪਾਮਤਿ
ਖਾਈ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਦੁਖੁਕਾ
ਟੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਾ
ਨਿਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥੮॥੧॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਹਉਮੇਟੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਗੀਤਗਵਈਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿ
ਰਭਉਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਈਆ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਰਮਈਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕ
ਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਗਿਰਹੁਦਸਦੁਆਰਹੈਜਾਕੇਅਹਿ
ਨਿਸਿਤਸਕਰਪੰਚਚੋਰਲਗਈਆ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਹਿਰਿਲੇਜਾਵਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਖਬ
ਰਿਨਪਈਆ॥੨॥ਕੰਚਨਕੋਟੁਬਹੁਮਾਣਕਿਭਰਿਆਜਾਗੇਗਿਆਨਤਤਿਲਿਵਲਈਆ॥ਤਸਕਰ
ਹੇਰੂਆਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਕੜਿਬੰਧਿਪਈਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਬੋਹਿਥਾਖੇਵਟੁ
ਸਬਦੁਗੁਰੁਪਾਰਿਲੰਘਈਆ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਵੈਨਾਕੋਤਸਕਰੁਚੋਰੁਲਗਈਆ॥੪॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮੈਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨਲਹੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਇਕਤੁਘ
ਰਿਆਵੈਮਿਲਉਗੋੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਈਆ॥੫॥ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸ੍ਰਵਨਬਾਣੀ
ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਈਆ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵਈਆ॥੬॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਤੁਰੀਆਗੁਣੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਮਕਰਿ
ਜਾਣੈਨਦਰੀਆਵੈਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਈਆ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁਲ

ਧਈਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੮॥੧॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ੧੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁ
ਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਮੈਹਿਰਡਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਹੀਆ॥੧॥
ਜਪਿਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰਦਨੁਊਤਮਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭਚੰਦਨੁਹੁਈਆ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਊਭਸੁਕਹੂ
ਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੁੜਿਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥ਹਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾਆਪੇਜਾਣੈਸਭਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿ
ਆਪਿਬਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁਹੋਵੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਟੈਨਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪ
ਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖੁਲ੍ਹਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤ
ਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥ਪਰਮਬੈਰਾਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਭਾਵਨੀਕਹੀਆ॥
ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਹੀਐਹਰਿਪਾਰੁਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮੁ
ਕਰਹੁਖਟੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਰਮਿਵਿਗੂਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਾਵਭਾਰਿਬੁਡਈਆ॥
੬॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੭॥ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਰੂਪੁਸਭੁਤੇਰਾਜਿਤੁਲਾਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥
ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਏਵਾਜਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਈਆ॥੮॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ੧੧
ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿਆਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰੈ
ਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਈਆ॥ਲਾਲੁਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਂਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥
ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆ॥ਮਨੁਬੁਧਿਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਆਗੈ
ਗੁਰਏਕਾਖਰਕੀਮਕਹਈਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲ

ਤਤਿ ਖਈਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ
ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ
ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾ
ਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ
॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ
ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮ
ਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇ
ਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ
॥੨॥ ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥ ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ
ਗਵਨੁ ਕਰਈਆ ॥ ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥
ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ
ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡ
ਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ
ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈ
ਆ ॥

੨॥੫॥੭॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥ ਬੈਦਕ ਨਾਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈਆ ॥੨॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁਈਆ

੩॥ ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਘੁਮਿ ਗਈਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ
ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥ ਸੇਜਾ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਹਲੁ
ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀਲ ਨ ਪਈ
ਆ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਵਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡੁ ਕਰਮੁ ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ
ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਈਆ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿਦੀ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥ ੯॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਅਪਾਰ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥ ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਿ ਡੋ
ਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ
ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਊਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥
ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਤੇ ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥
੫॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ
ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਥਕਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਸਾ
ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥ ਚਉਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੫॥ ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ ॥ ਇਕਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੬॥ ਝੂਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਸੂਚਾ ਕਾਲਾ ਕਾਉ ॥ ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ ॥ ਛੇਰੀਂ ਭ੍ਰਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੭॥ ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੮॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥

ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਤੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸ
ਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਇ॥੯॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿ
ਅਰਾਧੈ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵਖੰਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁ
ਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤਾਇਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀ
ਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਅਨਦਿਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣ
ਗਿਆਨੁ॥ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮੁਨਤੂਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈ
ਜਾਣਹੁ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਾਚਿਰੰਗੁਮਾਣਹੁ॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੋ
ਹੁਚੁਕਾਵੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਤੁਆਤਮੁਚੀਨੈ॥ਪਾਖੰਡਿਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰੁਨਿ
ਹਕੇਵਲੁ॥ਸੂਚੈਸਾਚੈਨਾਲਾਗੈਮਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰਿਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋ
ਵੇਕਾ॥ਫਲੋਹਾਰੀਏਫਲੁਜਾਇ॥ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਪਟੈਲ
ਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ ਦੁਆਦਸਿਮੁੰਦ੍ਰਾਮਨੁਅਉਧੂਤਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਹਿ
ਕਬਹਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਭਏ
ਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਇਆ ਦਾਨੁਕਰਿਜਾ
ਣੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾ
ਮਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਵਰੁਸਮੁਦਕ
ਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਗੈ॥ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋ
ਇ॥ਡਰਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ ਚਉਦਸਿ
ਚਉਥੇਥਾਵਹਿਲਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁ
ਸਮਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਣਪਾਤਾਲਸਮਾਵੈ॥

ਪੰਤਬ੍ਰਮਅੰਤਿਗਤਿਆਪਿਵਿਚਲਾਏ॥੧੮॥ ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿ
ਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥
ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧੯॥ ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿ
ਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈ
ਖਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥
੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਵਾਰਸਤ ਘਰੁ੧੦ ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰ
ਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪਰੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥
ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ ਹਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸ॥
ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸਭਿਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹ
ਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਮੰਗਲਿਮਾਇਆਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥
ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰੁਘਰੁਸੂਝੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉ
ਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿਆਪੇਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥
ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ਦਰਿਸਚੈਸਦਸੋਭਾਪਾਏ॥ਨਾਮਿ
ਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥੪॥ ਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉ
ਬਲਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉ
ਜੈਕਾਰੁ॥੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿਵੀਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰਿਵੇਖੈ

ਵੇਖਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥
ਸੁਰਿ ਵਰਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸੁਰਤਿ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਤੈ ਕਰਾ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ
॥੭॥ ਸਾਚਿ ਰਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਝ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਭੂਲੈ
ਭਾਜ ਸਦਾ ਰਿਚਾਇ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ
ਹੋਇ ॥੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੦॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
ਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ ਸਿਧੁ ਸਾਧਿਕੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ
ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂ
ਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿ
ਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀ
ਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇ

[illegible] ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਰਹਿ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰ ਦੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰ [illegible] ਤੀਸਰੀ ॥ [illegible] ॥੬॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥ ॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਦਖਣੀ

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ

੬੨੧ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ
ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ
ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ
॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥
ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ
ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚ
ਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧
ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ
ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥
ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ
ਰਾਮ ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾ
ਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ
ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬ
ਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁ
ਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ
ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀ
ਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧ

ਰੁਤਿਰਾਤੁਖਸਮੁਸੇਰਾਮੈਤਾਧੁਰਤੀਆਤੇਰਾਮੋ॥ਸਤਿਸੁਤਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਚਾਇਵਗਗੁਨਿਚੇਰਾਮੋ

੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲੁ ਛੰਤ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੈਆਇਆਮਨੁਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾਰਾਮ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗਿਰਲੀਆ

ਮਾਣਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਣਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਹਾਗੁਹੈਨਾਨਕਮਨਿਭ

ਾਣਾਰਾਮ॥੧॥ਨਿੰਮਾਣਿਆਹਰਿਮਾਣੁਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਆਪੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿਤਹ

ਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਾਮ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਰਾਪੈਰਾਮ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ

ਹਰਿਰਸਿਹਰਿਧ੍ਰਾਪੈਰਾਮ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਰਾਵਣਵੇਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੋ

ਹਾਗਣੀਰੰਗੁਹੋਇਘਣੇਰਾਰਾਮ॥ਜਿਨਮਾਣਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿਨਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿ

ਹਰਿਹਰਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥੩॥ਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੰਗਿਭੀ

ਨਾਰਾਮ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਾਮ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਬਿ

ਨੁਮੀਨਾਰਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਰਾਮ॥੪॥੧॥ ੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡ

ਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਿਆਈ

ਆਹਉਮੈਬਿਖੁਝਾਗੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁ

ਪਰਗਾਸਿਆਗੁਰਗਿਆਨੀਜਾਗੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੂਰੈਵਡਭਾਗੇਰਾਮ॥੧॥

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਵਧਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾ

ਈਰਾਮ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਜੋਤਿਪਰਗਟਿਆਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿ

ਨਾਮਿਸਮਾਈਰਾਮ॥੨॥ਧਨਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਿਆਰੈਰਾਵੀਆਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈਰਾਮ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆ

ਜਿਉਬਿਲਕਮਸਾਈਰਾਮ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਮੇਲਿਆਹਰਿਰਸਿਆਘਾਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ

ਵਿਗਸਿਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥੩॥ ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਮਿਲਾਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਰਾ

ਮ॥

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਿਆ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤਿਨਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥ ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ

ਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਰਾਵਣਾਰਾਮ॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਾਵਣਤਿਸੁਸਤਿਕਾਵਤਿਇਕੁਨਿਮਖਪਲ
ਨਤਿਆਗੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪਾਗੀਐ॥ਭਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇ
ਮੋਹਹਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਪਾਵਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਣਾ॥੨॥
ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਗਹਿਭੁਜਾ
ਲੀਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਜਣਾਇਆ॥ਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿਵਸਨਿਰਮਲਆਇਆ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ॥
॥੩॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜਲਕਾਜਲੁਹੂਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨੁਥੀਆਰਾਮ॥ਬ੍ਰਹਮੁਦੀ
ਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਣੀਐਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਆਪਿਕ
ਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ॥੪॥੨॥੬॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤੁ॥ ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁਗਾਵਹ॥
ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੋ॥
ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੋ॥ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁ
ੜਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁ
ਲੇਟੋਹਨੀ॥ਓਹਜੋਹੈਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਮੋਹਨੀ॥ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਿਚੰਚਲਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ॥
ਹੋਇਢੀਠਮੀਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵਏ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੂਜਾਬਾਟਘਾਟੈਜੋਹਨੀ॥
ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰ
ਖਹੁ॥ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ॥ਨਹਚਤੁਰਿਸੁਘਰਿਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਗੁਨੁਨਹੀ॥
ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਨੈਣਬੰਕੇਜਹਭਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁਹੀ॥ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿ
ਕਿਨਿਲਖਹੁ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ॥੩॥ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮ
ਨੀਰਤੁਝਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈ॥ਮੋਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁਮ੍ਹਬੂੰਦਤ੍ਰਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ॥ਮੁਖਿਪਰੈਹਰੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀ

ਅਡੀਆ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਲਾਲ ਕਿਲੋਲ ਲਾਲ ਰੰਗਾ ਇਸ ਭਮਤਿ ਮਿਲਾ ਭੁਨ ਸਾਗਰ ਹੋਇ ਗਤਾ ॥ ਕੀਤ ਚਿਤਵਦੀ
ਮਿਤ੍ਰ ਅਪਾਂਗਾ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਸਦ ਕਬਲੀ ਨਗੁਨ
ਵੀਸਰੈ ॥੪॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੋਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥
ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ
ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿ
ਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ
ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵੰਞਾਈਐ
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ
ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਲਾ
ਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ
ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥
ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ
ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅ
ਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗ
ਨਿ ਰਾਮ ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ
ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿਦ ਸਦ
ਗਾਈਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥੩॥ ਰਸ ਭਿੰਨਿਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮ ॥
ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੨॥੨॥ ਛੰਤ ੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ
ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ
ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ
ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀ
ਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇ
ਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ
ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀ

ਓਇ ਵਿਛੜਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਰਸੂਤ ਮੁੰਡੇ ਪਰਸੂਤ ਮੁਖਿ ਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ
ਰਹਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿ
ਉ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚ
ਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ
ਹਰਿ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ
ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ
ਪਵੈ ਝੜਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ॥ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲ
ਇਆ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸ
ਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ
ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀ
ਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ
ਜਾਈਐ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇ
ਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋ
ਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ॥

ਸੋਚਵਹਇਸਿਖਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛ
ਪਾਇਆ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏ
ਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇ
ਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰ
ਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨ੍ਹਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟ
ਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨ੍ਹਾਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸ
ਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ॥੪॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪ
ਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ ਮਹਲਾ॥੩
ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੀ
ਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾ
ਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥
ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹਫਿਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿਆ
ਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖੁਪਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਿਕਰੇਇ॥ਓ
ਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾ
ਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁ
ਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿ

ਧਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿ
ਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੈਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥
ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾ
ਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀ
ਏ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥
ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥
ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿਕਾ
ਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰ
ਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ ਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈ
ਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆ
ਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਭਾਇਆਬਿਰਥ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਹਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬ
ਖਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹੁ॥ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕੁਕਢਦਾਹੋਰਤੁਹਟਿਨਵਥੁਨਵੇਸਾਹੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁ
ਖੁਹੋਵੈਸੁਹਰਿਰਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਹੁ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿਭਗਤਹਹਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾ
ਨੇੜਿਨਜਾਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਲਦਿਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩
ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਭਗਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਰੇ
ਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇ

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇ
ਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ
ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ
ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ
ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ
ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿ
ਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ
ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ
ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਮੁਖੁ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁਹਿ ਪਈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਸੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰਨਿ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨਿ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਜੇਵੇਹੇ ਪੁਰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਭਿ ਸੁਣਿਆ ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗ ਨ ਮਤਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾ ਭਾਵੈ ॥ ੧੩॥ ੧॥ ੧੭੩॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਜੈਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈਗੋ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈਗੋ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈਗੋ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈਗੋ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀਗੋ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀਗੋ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀਗੋ ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀਗੋ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀਗੋ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨ

ਭ੍ਰੋਸੰਤਹੁਮਾਲਿਨਿਸਾਰਿਓਪਾਨੀਓ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਦਿਆਨਪੜਉਬਾਦੁਨਹੀਜਾਨਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕਥਤਸੁਨਤਬਉਰਾਨੋ॥੧॥ ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੈਬਉਰਾਸਭ
ਖਲਕਸੈਆਨੀਮੈਬਉਰਾ॥ਮੈਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਬਉਰਾ
ਰਾਮਕੀਓਬਉਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਰਿਗਇਓਭ੍ਰਮੁਮੋਰਾ॥੨॥ ਮੈਬਿਗਰੇਅਪਨੀਮਤਿਖੋਈ॥ਮੇਰੇ
ਭਰਮਿਭੂਲਉਮਤਿਕੋਈ॥੩॥ਸੋਬਉਰਾਜੋਆਪੁਨਪਛਾਨੈ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਤਏਕੈਜਾਨੈ॥੪॥ਅਬ
ਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਗਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਿਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ਅਜਹੁਬਿਕਾਰਨਛੋਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥
ਕਿਉਛੂਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਨਿਧਿਭਾਰੀ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਅਨਹਜਾਈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾ
ਈ॥੨॥ ਜਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨੁਗਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲ
ਗਿਮੀਕਾ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੂਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੁ
ਮੋਹਿਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈਲੀ

ਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ਤਾਨਾਬਾਨਾਕਛੂਨਸੂਝੈਹਰਿਹਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥੧॥ ਹਮਾਰੈਕੁਲਿਕਉਨੇਰਾ
ਮੁਕਹਿਓ॥ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈਨਿਪੂਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁ
ਨਹੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ਸਾਤਸੂਤਇਨਿਮੁਡੀਏਖੋਏਇਹੁਮੁਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇ
ਓ॥੨॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦਇਓ॥ਸੰਤਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀ
ਹਰਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਾਰਿਓ॥੩॥ਘਰਕੇਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁਰਕੋਸਬਦੁਲਇਓ॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰੁਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਹਲੈਉਧਰਿਓ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ॥ਏਭੂਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਝੂਠੇਕਰਤਦਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਰੋਜਨੁਹੋਇਸੋਇਕਤਡੋਲੈ॥ਤੀਨਿਭਵਨਪਰਛਾਜਾ॥ਹਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕਉਬੋਲਿਸਕੈ

ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ
ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ
॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰ
ਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ
ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰ ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਤੇ
ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥
ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਕੇਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਇਨ੍ਹਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਚਰਨ ਬਿ
ਸਾਰੇ ॥ ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ
ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰ
ਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨੀ ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ
ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰ
ਵਨ ਪਾਤ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ

੬੩੪ ਸੁਗਮ॥੩॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ॥ ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ॥੨॥ ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵ॥ ਮਾਨੌ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ॥੧॥ ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵ॥੨॥੧੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ। ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ॥੨॥੧॥੧੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ। ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ॥ ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ॥੩॥੧॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੌ ਹੋਇ॥ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ ਈਸਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖ੍ਰੀ

ਡੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁ
ਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨ
ਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰਿਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤ
ਰਹੈਜਲਸਮੀਪਭਨਿਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਇ॥੩॥ ੨॥੧੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀ॥

ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖ
ਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰਘ
ਸਰਨਿਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏ
ਸਾਗਰੁਮਿਲੈਫੁਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਥਿਰੁਨਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ਬੂਡਿਮੂਏਨਉ
ਕਾਮਿਲੈਕਹੁਕਾਹਿਚਢਾਵਉ॥ ੩॥ ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਰਲ
ਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥੧॥੧੭੫੮

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹਰਿਊਪਰਿਤਾਮ
ਨਚਿੰਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਜੋਜੀਇਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਘਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁ
ਤਿਲੁਨਗਵਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਮਹਿਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜੋਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਫਲਆਸ
ਸਭਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋਦੀਸੈਮਾਇਆਮੋਹਕੁਟੰਬੁਸਭੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜ
ਨਮੁਗਵਾਈ॥ਇਨ੍ਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨ੍ਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁਨਵਸਾਈ॥ਮੇ
ਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰਬੁਸਭੁਛਡਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸ

ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ੍ਹ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੂਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿ

ਨਿਰਖਤ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥

॥ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿ

ਤ ਬਸਹਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥ ਗੌੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ

ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬ

ਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀ

ਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ

ਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿ

ਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥

ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ

ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥੪॥ ਗੌੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ

ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜ

ਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈਐ ॥ ਹਰਿ ਏ

ਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕ

ਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰਈਐ ॥ ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ

॥੩॥ ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਅਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇ

ਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈਐ ॥੪॥੫॥ ਗੌੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪਉ੧

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾ
ਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥ ੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥ ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰ
ਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥ ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁ
ਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੨॥੧॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ
ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕੁਸੰਭਾਇਲੇ ॥ ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥੧॥
ਮਨ ਸਮਝੁ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥ ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ
ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥
ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੇ ਜੀਅ
ਜੰਤਾਇਲੇ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥ ੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥
ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥
ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਆਇ ਨ
ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ
ਆਧਾਰ ॥੩॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ
ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ
ਪਾਪ ਕੋਟ ॥੧॥ ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ
ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥੩॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇ
ਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥ [illegible]॥ ੪॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫
ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ
ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ
ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥ ੨॥ ੫॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾ
ਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰ

ਦਾਸਿਨਾਇਆ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਮੰਤ੍ਰਿਮਨੁਮਾਨ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ॥੧॥ ਮਤਕੋ
ਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੂਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥
ਅਵਰਤਿਆਗਿਹਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਡਾ
ਈ॥੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋ
ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਗੁਰੁਪ
ਰਮੇਸਰੁਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਇਹੈਜਨਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ॥੪॥੫॥
੭॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋਰ॥ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਰ॥ਗੁਰਕੀਟੇਕ
ਰਹਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਾਕੀਕੋਇਨਮੇਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਊਪਰਿ
ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਘਾਲ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉ
ਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਗੁਰਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥੪॥੬॥੮॥
ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰੁ
ਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ॥ਸਰਬਪੂਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਪੁਰਖੁਭਗਵਾ
ਨੁ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਰਹਉਕਰਜੋਰਿ॥ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੨॥ ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਭਵਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸੇਵਾ
ਜਮਤੇਛੁਟਕਾਰਿ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਉਜਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈ

ਤ੍ਰੈਦੁਖਤਜਿਗੁਣਹੀਸਿਵਦੁਖੁਨਲਾਗੀ॥ਗੁਣਰਸਚਵਦਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਗੁਨਾਨਕੁਨਾਨਕਹਰਿਸੋਇ॥੪॥੭॥

੮॥ ਗੌੜ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮ ਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਰਮਤਰਾਮੁਸਭਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲਹੁਰਾਮ॥ਸਭਤੇਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਭੰਡਾਰ॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਹਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਹੀਜਾਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿ ਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ ਰਮਤਰਾਮੁਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈ॥ਉਚਰਤਰਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ ਸਭਤੇਊਚਰਾਮਪਰਗਾਸ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਪਿਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥੮॥੧੦॥ ਗੌੜ ਮਹਲਾ ੫

ਉਨਕਉਖਸਮਿਕੀਨੀਠਾਕਹਾਰੇ॥ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮ ਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥੧॥ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਸਿਕਦਾਰ॥ਰਾਮਭਗਤਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਾਨੁ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਲੂਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿ ਖੋਵਹਿ॥ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਿ॥੨॥ ਪੰਚਪੂਤਜਣੇਇਕਮਾਇ॥ਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿ ਜਗਤਵਿਆਇ॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਕੈਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ॥ਇਨਕਉਛੋਡਿਊਪਰਿਜਨਬਸੇ॥੩॥ ਕਰਿਕਿ ਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਹੋ ਇਖੁਆਰੁ॥੪॥੯॥੧੧॥੭੭॥ ਗੌੜ ਮਹਲਾ ੫ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿ ਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋਠਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥੧॥ ਰਾਮਜਪਤਜ ਨਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਸਮਾਧਿ॥੨॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥੩॥

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਓ ॥ ਜਪਿ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਓ ॥੪॥ ॥ ੧੨॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥
ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ
ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ॥ ੧੩॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ
ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰ
ਦੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵ
ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥ ੧੪॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ
ਗੁਰਦੇਵਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ
ਨਾਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸ ਵੈਗਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵ

ਨੁਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਮਰੀਐ॥੨॥ ਅਉਖਧਪਰੋਇਸਿਸਗਰੋਬਿਸਟੰਤ੍ਰੁਮੰਤ੍ਰੁਭਜੀਐਭਗਵੰਤੁ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰ
ਭਧਿਆਏ॥ਮਨਬਾਂਛਤਪੂਰਨਫਲਪਾਏ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਦਇਆਰਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀ
ਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥ ੧੩॥ ੧੫॥

ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਤੁਮਾਰਾਚੀਤ॥ਮਨਤਨ
ਕੀਸਭਮਿਟੈਬਲਾਇ॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤੁਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ॥ਵਡ
ਭਾਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲ॥ਤਿਸਕਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮ
ਕਾਲੁ॥ਜਗਮਹਿਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਨਾਖਸਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟਹਿਉਨਮਾਦ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਜਾਣੁਭਗਵੰਤ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਪੂਰਨਮੰਤ॥੩॥ਹਰਿਧ
ਨੁਖਾਟਿਕੀਏਭੰਡਾਰ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੰਗਿਜਾਗਾ॥ਹਰਿਚਰਣੀਨਾ
ਨਕਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥਹਰਿਚਰਣ॥
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਫਿਰਿਮਰਣ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥ॥ਮਹਾਬੀਚਾਰਪੰਚਦੂਤਹਮੰਥ॥੧॥ ਤਉ
ਸਰਣਾਈਪੂਰਨਨਾਥ॥ਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਹਾਥ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਜੋਗੀਜਤੀਬੈਸਨੋਰਾਮਦਾਸ॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸ॥੨॥
ਕਰਣਪਲਾਹਕਰਹਿਸਿਵਦੇਵ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬੂਝਹਿਅਲਖਅਭੇਵ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥
ਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੩॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛਹੂਨਾਹਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਦੀਨੁਜਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵ॥੪॥ ੧੫॥ ੧੭॥

ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨ ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ॥
ਸੰਤਕਉਰਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਲਿ॥ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਣਤਾਲਿ॥੧॥ ਸੋਈਸੰਤੁਜਿਭਾਵੈਰਾਮ॥

ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਹਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨ
ਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ
ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀ
ਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇ
ਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥
ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੋ
ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥
੩॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਂ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥੨੬॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤਅਨੂਪਾ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਕਲਭੂਪਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੂਬੂਝਜਿਤੂਬਾਲਾ ਜਿਸੁਦੂਖੁਪਨਤੀਜਮਜਾਲਾ॥ਜਿਤੁਬਿਨਸੈਜਿਤੁਜਾਇ॥ਆਇਨਗਾਈਗਤਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ ਜਿਸੁਛੋਮਨਨਤੀਇਸੁਸੀਤੁ॥ਜਿਸੁਦੁਸਮਨੁਜਿਸੁਮੀਤੁ॥ਜਿਸੁਤਰਖਨਤੀਇਸੁਸੰਗੁ॥ਸਭੁ ਕਿਛੁਇਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੨॥ ਜਿਸੁਬਾਪਨਤੀਇਸੁਮਾਇਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੁਹੋਤਆਇ ਆਇਆ॥ਪਪਪਨਕਾਇਸੁਲੋਪਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾਗੈ॥੩॥ ਜੀਅਜੁਗਤਿ ਸਰਬਥੋਕਪਾਇਆ॥ਮਨਮਾਇਆਤਾਕੈਡਿਝਿਆਇਆ॥ਅਬਿਚਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲਾ॥ਦੀ ਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥ ੧੯॥੨੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰ ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ ਰਾਮੁਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਵਿਆ ਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀ ਕਰੈਰਵਾਲਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਾਂਕਾਪਰ ਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਦਾਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁ ਪਾਵੈਜਨਧੂਰਿ॥੪॥੨੨॥ ੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ਨਮਸਕਾਰਪ੍ਰਭਗੁਰਦੇਵ॥

ਸਫਲਮੂਰਤਿਸਫਲਾਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂਗੋਪਾਲ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹ ਉਮਰਾਉਪਤੀਆਏ॥

ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ॥ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ॥੪॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ॥ ਜਮੂਆ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ॥੫॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ ਜਾਏ॥੭॥ ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥੮॥ ੧॥੨੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੧ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ॥ ਮਿਲੈ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਝਖ ਮਾਰੀ॥੨॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਢਹਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ॥ ਭਰਿਆ ਹੋਇ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ ਗੋਂਡ॥ ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਪਾਰ

ਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧॥ ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰਮਹਿਕਿਨਿ
ਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਉ
ਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥ ੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਬਾਣੀ॥ ਘਰੁ॥੨ ਭੁਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥
ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ ਆਹਿਮੇਰੇਠ
ਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਝੁਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾਵਹੁਘ
ਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟ
ਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ ਤੀਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿ
ਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿੰਦੁ॥੪॥ ੧॥੪॥
ਗੋਂਡ॥ ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵਧੂ
ਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥੧॥ ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕੌਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋਊਪਾ
ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜੁਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁ
ਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈ
ਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡ
ਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾਗਦ
ਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥ ੫॥ ਗਉਂਡ॥ ਘਰੁ੨ ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰ

ਹੁਇਪਾਗਿਮਿਲਿਕਰਿਦੇਤਿਕਰਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਿਖਿਆਰੇਹੂਏਫੇਲਾ॥ਇਆਮੁਠੀਆਸਿਰਿਬਹਿਕਿਰਾਲਾ॥

੧॥ ਇਨੁਮੁਠੀਆਸਗਲੋਦੂਖੁਖੋਈਆ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਸਮੋਈਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਰੀਆ ਰ

ਰੀਫੇਰੀਬਾਤਾ॥ਮਨਮਦਕਾਮਨਰਾਤਾ॥ਲਗੀਲਾਗਕਨਖੋਬੇਨਾਤਾ॥ਮੁਠੀਆਆਨਾਏਨੁ

ਧਾਏਜਾਤਾ॥੨॥ ਇਕਦਾਇਮੰਦਾਗਇਕਦਾਇਬਾਟਾ॥ਤਮਕਹੁਸਾਬੁਹੁਨਕਹੁਖਟਾ॥ਮੁਠਧਲੇ

ਸਿਕਮਰਬਾਧਿਧੋਬੀ॥ਤਮਕਹੁਰਾਬਨੁਹੁਨਕਹੁਰੋਟੀ॥੩॥ ਮੁਠੀਆਮੁਠੀਆਠੂਏਕਾਏ

ਮੁਠੀਆਬੁਰਤਰੀਟੇਰਾ॥ਸੁਣਿਅੰਧੁਲੀਲੋਈਬਿਧੀ॥ਗਾਇਨਮੁਠੀਆਨਕਾਜਿਸਗਨਿਕਬਾਗ॥

੪॥੩੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਖਸਮੁਸਰੇਤਹੁਨਾਰਿਨਰੋਵੈ॥ਉਸੁਮਖਦਰਾਤਹੁਰੋਦੈ॥ਮਖਦੋ

ਰਾਤਇਬਿਨਸਾ॥ਆਗੈਨਕਹੁਈਤਭੋਗਾਬਿਲਾਸੁ॥੧॥ ਏਕਸੁਭਾਗਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ॥

ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਭਾਗਨਿਗਲਿਸੋਹੈਹਾਰੁ॥ਮੰਤਕਉਬਿਖੁਬਿਗਸੈ

ਸਾਕਾਰਿ॥ਸਾਗੁਬਡੇਪਖਿਤਾਰੀ॥ਸੰਤਨਕੀਠਿਰਕੀਨੋਗੋਬਿਕਾਰੀ॥੨॥ ਸੰਤਭਾਗਿਓਹੁਪਾਇ

ਪੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਗਭਰਮੈ॥ਸਾਕਤਕੀਓਹੁਪਿੰਡਪਰਾਇਣਿ॥ਤਮਕਹੁਦੂਸਾਟਿਪ

ਗੈਰਿਖੜਾਇਣਿ॥੩॥ ਤਮਾਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਭੇਉ॥ ਜਬਹੂਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇ

ਗੁਰਦੇਵ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਬਾਹਰਿਪਰੀ॥ਸੰਸਾਰੈਕੈਅੰਚਲਿਲਗੀ॥੪॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

ਗੀਤਿਸੋਭਾਗਕੈਰੋਗਨਤਿ॥ਆਵਤਪਤੀਆਖੁਧਿਜਾਤਿ॥ਵਕੈਅੰਤਰੀਨਤੀਸਤੋਖੁ॥ਬਿਨੁਸੋਭ

ਗਨਿਲਾਗੈਦੋਖੁ॥੧॥ ਧਨੁਸੋਭਾਗਨਿਮਹਾਪਵੀਤ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਹੋਲੇਚੀਤੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸੋਭਾਗਨਿਕਿਰਪਕੀਪੂਤੀ॥ਸੇਵਕਤਾਜਿਜਗਤਸਿਉਸੁਤੀ॥ਸਾਧੂਕੈਠਾਢੀਦਰਬਾਰਿ॥ਸਰਨਿਤੇ

ਰੀਮੈਕਹੁਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ ਸੋਭਾਗਨਿਐਸੀਅਤਿਸੁੰਦਰੀ॥ਪਗਨੇਵਰਛਨਕਛਨਤਰੀ॥ਜਉਲਉ

ਗੁਧਾਨਤਉਲਉਸੰਗਿ॥ਨਾਤਰਚਲੀਬੇਗਿਉਠਿਨੰਗਿ॥੩॥ ਸੋਭਾਗਨਿਭਵਨਤ੍ਰੈਲੀਆ॥

ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਰਸਕੀਆਗਾਬੂਤਸਾਧਿਸਨਸਤਿਸਰਧਿਓ॥ਬਹੁਭੇਤੁਪਤਿਰਾਜੇਹੋਇਹੂਓ॥

੪॥ ਸੋਤਗਨਿਹਿਰਦੀਨਪਾਗੋ॥ਧੰਨਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਬਿਧਿਪਦਗੋ॥ਪੰਚਨਾਰਦਕੀਟਦੇਹੂਹੋ॥

ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਗਰਿਪਹੂਚੇ॥੫॥(੫,੮)॥ ਗੋਂਡ॥ ਪਹੁਰ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰ

ਨਾਠਾਹਰੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਕੁੰਭਬਿਨਾਜਲੁਨਾਟੀਕਾਵੈ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਐਸੇਅਬਗਤੁ

ਜਾਵੈ॥੧॥ ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੁਰਾਮੁਨਚੇਤੈ॥ਤਨਮਨਰਮਤਰਹੈਮਹਿਖੇਤੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿਨਾ

ਜਿਮੀਨਹਿਬੋਈਐ॥ਸੂਤਬਿਨਾਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥

ਸਾਧੂਬਿਨੁਤੈਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ॥੨॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾਲਨਹੋਈ॥ਬਿੰਬਬਿਨਾਕੈਸੇ

ਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋਰਬਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਨਾਹੀਦਰਵਾਰ॥੩॥ ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀ

ਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀ

ਮਰਨਾ॥੪॥੮॥ ੬॥ ਗੋਂਡ ਕੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੈ॥ਮਨੁਕੂਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਕੁਟਿਕੁਟਿ

ਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥ਸੋਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੈ॥੧॥ ਕੂਟਨੁਕਿਸੈਕਹਹੁਸੰਸਾਰ॥ਸਗਲਬੋਲਨਕੇ

ਮਾਹਿਬੀਚਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ॥ਝੂਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ਇਸੁਮਨਆ

ਗੇਪੂਰੈਤਾਲ॥ਇਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਰਖਵਾਲ॥੨॥ ਬਜਾਰੀਸੋਜੁਬਜਾਰਹਿਸੋਧੈ॥ਪਾਂਚਪਲੀਤਹਕਉ

ਪਰਬੋਧੈ॥ਨਉਨਾਇਕਕੀਭਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ਸੋਬਾਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਤਸਕਰੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥

ਇੰਦ੍ਰੀਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨ॥ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਬਿਚਖਨ॥੪॥੭॥

੧੦॥ ਗੋਂਡ॥ ਧਨੁਗੁਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵ॥ਧਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵ॥ਧਨੁਓਇ

ਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ॥ਜਪੀ

ਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥

ਅਨੇਕ ਪਾਤਿ ਜਉ ਨਰਕੁ ਦੇਵਤਿ ॥ ਤੀ ਨਰ ਬਦਨ ਮਾਤਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਤਿ ॥੨॥ ਹੋਵਤਿ ਅਨੁਰਾਗਤਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥
ਨਾਂਗੇ ਤਗਨਿ ਨਾਂਗੇ ਹੋਤੇ ॥ ਜਗਾਮਤਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਤਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਅਨੇਕ
ਨਨੌਤਇ ਸੁਕਾਲਾ ॥ ਤਾਜਿਤੇ ਅੰਨ ਨ ਮਿਲੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਮਤੋ ਸੇਜ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਆਨਾਇ
ਛਾਡਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥

੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ਤੁਲਾ ਪੁਰ
ਖਦਾਨੇ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥
ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰ
ਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥
੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਐਸੇ
ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗੜ
ਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ
॥੨॥
ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥
ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ
ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿ
ਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ

ਇਕੇਲੀ॥੧॥ ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲਫੈ॥ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ॥ਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖਨੁਘੂਟਲਾ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁ
ਭੇਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੩॥ ਜੈਸੇਬਿਖੈਹੇਤਪਰਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥
ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਘਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੫॥ ੫

ਗੋਂਡ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥ਹਰਿ
ਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮਧਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ॥ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਏ
ਨਮਸਤੇਹਰਏਨਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਨਾਕਸਹਰੇਪਰਾਨ॥ਅਜੈਮ
ਲਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨ॥ਸੂਆਪੜਾਵਤਗਨਿਕਾਤਰੀ॥ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੂਤਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ
ਪੂਤਨਾਤਰੀ॥ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤਉਧਰੀ॥ਗਊਤਮਸਤੀਸਿ
ਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥
॥ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾਟਰੀ॥੪॥ ੧
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੋਂਡ ਘਰੁ ੨ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ॥ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾਰੁਉਡਾਵੈ॥੧॥ ਹਉਤਉਏਕੁਰਮ
ਈਆਲੈਹਉ॥ਆਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ॥ਬਰ
ਦਚਢੇਡਉਰੂਢਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ ਤੂਕਹੀਅਤਹੀਆ
ਦਿਭਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਛਪਾਨੀ॥੪॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗਹੁਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਇ
ਉਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥ ੬॥ ਗੋਂਡ ਘਰੁ ੨ ਆਜੁਨਾਮੈਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆ॥ਮੂਰਖਕੋਸਮਝਾਊ
ਰੇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪਾਂਡੇਤੁਮਰੀਗਾਇਤ੍ਰੀਲੋਧੇਕਾਖੇਤੁਖਾਤੀਥੀ॥ਲੈਕਰਿਠੇਗਾਟਗਰੀਤੋਰੀਲਾਂਗਤ
ਲਾਂਗਤਜਾਤੀਥੀ॥੧॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਮਹਾਦੇਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿਆਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥
ਮੋਦੀਕੇਘਰਖਾਣਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥੨॥ ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦੁਸੋਭੀਆਵਤੁਦੇ
ਖਿਆਥਾ॥ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥੩॥ ਹਿੰਦੂਅੰਨਾਤੁਰਕੂਕਾਣਾ॥

ਦੁਹਾ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥

ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ੭॥ ੨॥ ੪੯॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜੈਪੁਰਾਨਾ॥ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈਧਿਆਨਾ॥ਅਬਹੀ
ਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਨਜਾਣਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਬਹੂਜੀਅੜਾਊਭਿਚੜਤੁਹੈਕਬਹੂਜਾ
ਇਪਇਆਲੇ॥ਲੋਭੀਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਤੁਹੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੇ॥੨॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿ
ਆਏਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹਸੁਆਮੀਭਾਹਿਬਲੰਤੀਆਈ॥੩॥ ਨਾਕਿਸੀਕਾ
ਮੀਤੁਨਾਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੂਦੇਵਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹਰੀ॥੧॥
ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੂਪਿਮਾਇਆਮਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਹਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਹੀ
॥੨॥ ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥ਆਪੇਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ ਅੰਤਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆਨੈਣੀਲਾਗਸਿਬਾਣੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾ
ਪਰਤਾਪਹਿਗਾਪ੍ਰਾਣੀ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀਐ
ਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਵਨੁਲਹੈ॥ਜਿਸੁਦਰਕਾਰਣਿਫਿਰਾਉਦਾਸੀਸੋਦਰੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀ
ਐ॥ਜੀਵਤਿਆਨਹਮਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਰਖਵਾਲਾਆਸਾਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਟਜੜੇ॥ਮਾ
ਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀਘਰੁਬਾਧਿਆਸਤਕੈਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ ਕਿੰਤੇਨਾਮਾਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆਤੁਮਸ
ਰਿਨਾਹੀਅਵਰੁਹਰੇ॥ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ ਜਬਆਸਾਅੰਦੇ

ਸਾਤ ਘੜੀ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕੁ ਰਹੈ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਸ
ਗੁਰ ਗੀਤੋ॥ ਜੀਵ ਭਇਆ ਇਹੁ ਸਰੀਤੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ॥ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ
ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ॥੩॥ ਕਾਗਦੁ ਲੂ
ਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ॥ ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ॥ ਐਸੀ
ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ॥ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ॥ ਧਿ
ਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਣਿ ਮਾ
ਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ
ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥
੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾ
ਈ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ ਦੇਹਿ ਭਗ
ਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ
ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ
ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਲਾਈਐ ਏਤੁ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ॥ ਅੰਤਰਿ
ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋ

ਦੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਦਰੀਮਿਟੈਸਿਝੀਡੋਇ॥ਤਾਕਰੀਆਮਨੈਸੋਇ॥ਕਰਮੀਤੇਕੀਰਤਿਕਰਨਛਾਲਿ॥
ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ ਆਪਿਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਘ
ਟਿਦੀਵਾਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥ਪਾਣੀਮਰੈਨਬੁਝਾਇਆਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀਵਾਨੀਰਿਤਰਾਇ॥੩॥ਡੋਲੈਵਾਉ
ਨਵਡਾਹੋਇ॥ਜਾਪੈਜਿਉਸਿੰਘਾਸਣਿਲੋਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਕਿਵੈਸੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਾਈਆਗਣੀ
ਸਹੰਸਾ॥ਐਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੋਪਾਰੰਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਬੈਸਣਕਉਠਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਅਰਦਾਸਿ॥ਤਾਸੁਣਿਸਦਿਬਹਾਲੇ
ਪਾਸਿ॥੧॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਸਾਚਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੋਤਾਕਰਮੁਪਸਾਉ॥ਤੂ
ਦੇਵਹਿਮੰਗਤਜਨਚਾਉ॥ਭਾਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ॥ਧੁਰਿਤੈਛੋਡੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆ
ਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਆਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਇ॥੩॥
ਲੋਕੁਧਿਕਾਰੁਕਹੈਮੰਗਤਜਨਮਾਗਤਮਾਨੁਨਪਾਇਆ॥ਸਹਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਾਤੈਤਾਕਹਣੁਕਹ
ਇਆ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਾਗਰਮਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾਗਰੁਕਵਣੁਬੁ
ਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਉਤਭੁਜਚਲਤਆਪਿਕਰਿਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋ
ਈ॥ਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦਿਨਮਹਿਰੈਣਿਰੈਣਿਮਹਿਦਿਨੀਅਰੁਉਸਨਸੀਤ
ਬਿਧਿਸੋਈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥੨॥ ਪੁਰਖਮਹਿਨਾਰਿਨਾਰਿਮਹਿ
ਪੁਰਖਾਬੂਝਹੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਧੁਨਿਮਹਿਧਿਆਨੁਧਿਆਨਮਹਿਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਨੀ॥
੩॥ ਮਨਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੂਆਪੰਚਮਿਲੇਗੁਰਭਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਏਕਸ
ਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਹ
ਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਸੋਸੇਵਕਿਰਾਮਪਿਆਰੀ॥ਜੋਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਸੋਹਰਿਜਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਜਛੋਡਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧੁਨਿਵਾਜੇਅਨਹਦਘੋਰਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਹਰਿਰਸਿਮੋਰਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ਗੁਰੁਆਦਿਪੁਰਖੁਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਸਭਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਬਾਣੀ

ਮਨੁਤਨੁਸਉਂਪਿਧਰੀ॥ਤਨਤੀਰਥਵਰਤਤਪਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਆਤਗਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਜਤਆਪੁਗਇਆਤ
ਭਉਭਾਗਾ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ਗੁਰਿਸਤਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ
॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਾਗੈ॥ਖੁਧਿਆਦੁਸਟ
ਜਲੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜੁ
ਗਤਿਸਹਜਘਰਿਵਾਸੈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਏਕੋਕਰਿਦੇਖਿਆਭੀਖਿਆਭਾਇਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬੈਲਗਡੀਆ
ਦੇਹਧਾਰੀ॥ਰਾਮਕਲਾਨਿਬਹੈਪਤਿਸਾਰੀ॥ਧਰਤੂਟੀਗਾਡੋਸਿਰਭਰਿ॥ਲਕਰੀਬਿਖਰਿਜਰੀਮੰਝਭਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰਿਜੋਗੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਣਾਸੋਗਬਿਓਗੀ॥ਭੁਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਸਥਿਰੁਕੰਧੁਜਪੈਨਿਰੰਕਾ
ਰੀ॥੩॥ਸਹਜਜਗੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੂਟਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦੀਲੂਟਾ॥ਮਨਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
ਭਗਤਿਜਨਤਰਣਾ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਸਤਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਘਰਿਘਰਿਭ
ਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਸਤਜੁਗਿਧਰਮੁਪੈਰੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆਈ
ਹੋਈ॥ਜਿਨਿਨਾਮਿਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੇਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂਰਿ॥
ਪਾਖੰਡੁਵਰਤਿਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪੁਰਿ
ਦੂਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ॥ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥
੩॥ ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ॥ਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥੪॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਸਭਮਹਿਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿ
ਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ॥੫॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥੬॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥
ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣ
ਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ॥੨॥
ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀਆਤ੍ਰਿ
ਣਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਰਤਨਜਵੇਹਰਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪
ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਬੁਧਿਪਾਇ॥੧॥ ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾਮਜਪਤਸੋਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਾਭੇਟਾਇ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁ
ਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣਨਸੁਖਾਇ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਊਚੇ
ਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸੁਲਗਾਇ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ਸੇਹਰਿ
ਕੇਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਭਾਇ॥੪॥ ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉ
ਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇਤਿਨਊਪਰਿਹਥੁਵਤਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੇਈ
ਪ੍ਰਭਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿ
ਰਸੁਹੈਮੀਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਊਤਮਮਿਲਿਊਤਮਪ
ਦਵੀਪਾਵੈ॥ਹਮਹੋਵਤਚੇਰੀਦਾਸਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਖੁਸੀਕਰਾਵੈ॥੨॥ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਸੇਵਡ
ਭਾਗੀਰਿਦਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਕੂੜੁਬੋਲਿਕੂੜੋਫਲੁਪਾਵੈ॥੩॥ ਮੋਕਉਧਾਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਹਰਿਸੰਤਪਗੀਲੇਪਾਵੈ॥ਹਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜਿਤੁਨਾਨਕ
ਸੰਤੁਚੜਿਆਵੈ॥੪॥੩॥

ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇਜਨਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਲਾਈ
ਐ॥ਹਰਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਸਰਨੀਕੇਵਡਭਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਕਾਰੈਲਾਈਐ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਜੋਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਈਐ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠਾਕੁਰਲ
ਾਜਰਖਾਈਐ॥ਇਕਿਅਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਹਿਗੁਰਆਗੈਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥
੩॥ ਬਗੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕਰੰਗਬਿਖੂਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਾਈਐ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪

ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰ
ਚਰਣੀਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਮੈ
ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾ
ਨਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀ
ਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿ
ਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢਾ
ਇਆ॥੩॥ ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ
ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀ
ਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਥੁਪਸਾਰੇ॥੨॥ ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਜਪੁਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ॥

ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਜਨੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੀਕੇ ਨੀਕਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇ ਹਰਿ
ਧੋਰਿ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥੧੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਗਧ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਓ ਲਿਲਾਟ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹੀ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥
੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਠ
ੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ
ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰ
ਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ਘਰੁ॥੧ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈ
ਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆ
ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇ
ਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ
॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ
ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨ
ਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ॥੧
ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾ
ਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ ਤਉ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ

ਤਿਸਹਿਕਲਿਆਣਾ॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਧਾਨਾ
॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ॥ਹਮਖੇਲਹ
ਸਭਿਲਾਡਲਡਾਵਹਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂ
ਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਆਨਾ
ਨਕਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੪॥੬॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੧
ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁ
ਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇ
ਘੂਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਣਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇ
ਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਧਰਣਿਸਬਾਈਊਪਰਿਗਗਨ
ਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਆ॥ਪੰਚਤ
ਤੁਕਰਿਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਆ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁ
ਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏ
ਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥੇ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭਹੁਨਿਰਾਰੀਭਾਖੇ॥
੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਤੂਰਾ॥ਏਕਿਨਚਾਵ
ਹਿਏਕਿਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬਹੁਰਿਨਨਾ
ਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੧
ੴਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰ
ਹਿਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭ
ਲੋਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁ
ਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਾਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾ
ਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕਸ

ਬਧੁਬੰਧਿਪਾਲਿਓ॥੨॥ਨਾਰਦੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁਤਿਆਗਿ
ਵਿਸੂਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਾਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਕਾਰੀਜਨਮਿਨਆਵੈ॥
੩॥ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤ
ਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕ॥੪॥੮॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੧ ॥ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈ
ਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥੧॥ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀ
ਮ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਹੀਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਕੋਈਹਜਜਾਇ
॥ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬ॥ਕੋਈ
ਓਢੈਨੀਲਕੋਈਸੁਪੇਦ॥੩॥ਕੋਈਕਹੈਤੁਰਕਕੋਈਕਹੈਹਿੰਦੂ॥ਕੋਈਬਾਛੈ
ਭਿਸਤੁਕੋਈਸੁਰਗਿੰਦੂ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾ
ਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥੫॥੯॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੧
ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਟੀ
ਮਟੀਹੋਈਏਕ॥ਰੋਵਨਹਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕ॥੧॥ਕਉਨੁਮੂਆਰੇਕਉਨੁਮੂ
ਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾਇਹੁਤਉਚਲਤੁਭਇਆ
॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਰੋਵਨਹਾਰੁਭਿਊਠਿਸਿਧਾਈ
॥ਭਰਮਮੋਹਕੇਬਾਧੇਬੰਧ॥ਸੁਪਨੁਭਇਆਭਖਲਾਏਅੰਧ॥੨॥ਇਹੁਤਉ
ਰਚਨੁਰਚਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਆਵਤਜਾਵਤਹੁਕਮਿਅਪਾਰਿ॥ਨਹਕੋਮੂ
ਆਨਮਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਹਬਿਨਸੈਅਬਿਨਾਸੀਹੋਗੁ॥੩॥ਜੋਇਹੁਜਾਣਹੁਸੋਇ
ਹੁਨਾਹਿ॥ਜਾਨਣਹਾਰੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਨਾਕੋਈਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਲਾਲ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੂਜੀਵਹਿਫਿਰਿਨਖਾਈਮ

ਨਰਕਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਬਡੇਭਾਗਿਸਾਧਸੰ
ਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਨਹੀਉਧਾਰੁ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥
੨॥੧੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿ
ਲਿਏਕੋਕਹਿਆ॥ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਬਾਜੈ॥
ਜੋਗੀਆਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮ
ਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਹਿ
ਆਤਾਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਮਣੀਏ॥ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨ
ਕਰਿਤਣੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰਚਿਆਸੂਤੁਤਆਈਥਾ
ਇ॥੩॥ਚਹੁਮਹਿਏਕੈਮਟੁਹੈਕੀਆ॥ਤਹਬਿਖੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀ
ਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਦੁਆਰੈਆਇਆ॥ਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇ
ਆ॥੪॥ਇਉਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਵਾਜੈ॥ਸੁਣਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥ਰਹਾ
ਉਦੂਜਾ॥੧॥੪॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਥਿਗ
ਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀਸੂਆਹੈਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ॥ਕਿਆ
ਤੂਜੋਗੀਗਰਬਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਇ
ਦਿਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਿਲਾਇਬੈਠਾਤਾੜੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਧਾਰੀ॥ਮਾਗਹਿਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਵੈ॥ਨਾਥੁਛੋਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵੈ॥
੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ॥ਗੁਰਗੋਰ
ਖਤੈਕੀਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਹੋਆ
ਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੈਖਿੰਥਾਨਾਮੈਬਸਤ੍ਰੁ॥

ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਹੋਆਅਸਥਿਰੁ॥੪॥ਇਤੁਜਪਿਆਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਈਪੂਰੇ
ਪਾਇਆਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
॥ਘਰੁ੨॥ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ॥ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਠਾਕੁਰਮੇਰਾਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਣਾ॥੧॥ਐਸੋਰੇਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਨਾਮ॥
ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿਹਕਾਮ॥ਤਨਿਮਨਿਸੀਤਲਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਨਦ
ਰੂਪਪ੍ਰਗਟੇਸਭਸਾਰੀ॥੨॥ਕਿਆਦੇਵਉਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾ
ਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾ॥ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨੀਚੁ
ਨਿਵਾਜਿਆ॥੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖ
ਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪੜਦਾਤੂਟਾ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੪॥੩
੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨॥ ॥ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪਨੀਸੇ
ਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵਾ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁ
ਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥ਬਾਜੇਅਨ
ਹਦਤੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿ
ਹਾਲੁਦੇਇਜਿਸੁਧੀਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਪ
ਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁਰ
ਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗਲਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿ
ਛੁਭ੍ਰਮੁਨਾਦੂਜਾਭਾਉ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉ
ਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲਿਓਰਸਾਲਾ॥੪॥੪॥੧੫॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਗੀਪਿਆਰੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥

ਤਾਇਓਤੂਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ॥ਬੁ
ਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾ॥ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਨਠ
ਹਰਾਨੋ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀਜਾਨੋ॥੨॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਕੋਦੂਤੁਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੈਭਾ
ਈ॥੩॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੂਖਾ॥ਤਾਕਉਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥
ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਰਾਤਉਰੰਗਿਗੋਪਾਲ॥੪॥੫॥
੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੨
ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤਾ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਹੀਪੂਰਨਰਹਤਾ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇ
ਕਰਿਲੋਕਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਪਨਾਕਹਿਆਆਪਿਨਕਮਾਵੈ॥੧॥ਪੰਡਿਤਬੇਦੁ
ਬੀਚਾਰਿਪੰਡਿਤ॥ਮਨਕਾਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਪੰਡਿਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਰਾਖਿਓ
ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥ਮਨੁਕੀਨੋਦਹਦਿਸਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਤਿਲਕੁਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ॥
ਲੋਕਪਚਾਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥੨॥ਖਟੁਕਰਮਾਅਰੁਆਸਣੁਧੋਤੀ॥ਭਾਗਠੁ
ਗ੍ਰਿਹਿਪੜੈਨਿਤਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਫੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੂਤ॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਇਨਤਰਿ
ਓਮੀਤ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਓਸੁਉਤਰੀ
ਮਾਇ॥ਚਤੁਰਬੇਦਪੂਰਨਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਾਇ॥੪
॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੨ ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਨ
ਹੀਆਵਹਿਨੇਰਿ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਹੈਤਾਕੀਚੇਰਿ॥ਅਨਿਕਪਾਪਤਾਕੇਪਾ
ਣੀਹਾਰ॥ਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾਰ॥੧॥ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਇਭਗਵਾਨ॥
ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈਸਰੰਜਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਾਖੈਕੀਤਾਕਉਨੁ॥

੯੫੦ ਕੀਰੀਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨਾ॥ਬੇਅੰਤਅਮਾਤਕੀਕੇਤਕਬਰਨਾ॥ਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨਾ॥੨॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਧਿਆਨਾ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾ
ਰਕੀਆਤਿਨਦਾਨੁ॥ਭਗਤਸੋਈਕਲਿਮੈਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕਉਠਾਕੁਰਿਦੀਆ
ਮਾਨਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਏਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਹਜਸੂਖਆਸਨਿਵਾਸਾ॥ਪੂਰੈਸ
ਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹੋਏਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੪॥੭॥੧੮॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨॥ ॥ਦੋਸਨਦੀਜੈਕਾਹੂਲੋਗਾ॥ਜੋ
ਕਮਾਵਨਿਸੋਈਭੋਗਾ॥ਆਪਨਕਰਮਆਪੇਹੀਬੰਧਾ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਮਾਇ
ਆਧੰਧਾ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨੀਸੰਤਜਨੀ॥ਪਰਗਾਸੁਭਇਆਪੂਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਤਨੁਧਨੁਕਲਤ੍ਰੁਮਿਥਿਆਮਿਥਿਆਬਿਸਥਾਰ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾ
ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਭਿਕੂਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਹੋਇਜਾਸੀਧੂਰਾ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅ
ਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਗਿਨਾਹੀਰੇਸਗਲਪਸਾਰੀ॥ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਾਨੀ॥ਸਾਕ
ਤਇਵਹੀਕਰਤਬਿਹਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਿਮਾਹਿ॥ਏਹੁਨਿਧਾਨਾ
ਸਾਧੂਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਜਿਸੁਤੂਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਤਿਨਹੀਡੀ
ਠਾ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰ
ਨਾਦਾ॥ਅਨਹਦਬਾਜੇਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦਾ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸੰਤਹਰਿਲੋਗਾ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗਾ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਭਵਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿ
ਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਤਹਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਹਾਸਿਮਰਹਿਕੇ
ਵਲਨਾਮਾ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਓਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਭੋਜਨਭਾਉਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰਾ॥ਨਿ
ਹਚਲੁਆਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਗਿਨਡੋਲੈਕਤਹੂਨਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋ
ਇਹੁਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾ

ਲਾ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸੁਆਦੁ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ
॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰ
ਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜ
ਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰ
ਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ
ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾ
ਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇ
ਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ
ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥
ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ
ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ
॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕ
ਰੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਸਿੰਚਹਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਖੁਲੋਗ॥ਤੇਰੈ
ਕਾਜਿਨਅਵਰਾਜੋਗ॥ਕਰਿਅਹੰਕਾਰੁਹੋਇਵਰਤਹਿਅੰਧ॥ਜਮਕੀਜੇਵੜੀ
ਤੂਆਗੈਬੰਧ॥੧॥ਛਾਡਿਵਿਡਾਣੀਤਾਤਿਮੂੜੇ॥ਈਹਾਬਸਨਾਰਾਤਿਮੂੜੇ॥ਮਾਇ
ਆਕੇਮਾਤੇਤੈਉਠਿਚਲਨਾ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਤੂਸੰਗਿਸੁਪਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿ
ਵਸਥਾਬਾਰਿਕੁਅੰਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਲਾਗਾਦੁਰਗੰਧ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬਿਵਸਥਾਸੰਚਹਿ
ਮਾਇ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਚਿਰੰਕਾਲਪਾਈਦ੍ਰੁਲ
ਭਦੇਹ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੀਹੋਈਖੇਹ॥ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਤੇਬੁਰੀ॥ਤਿਸਹਿਨਬੂ
ਝੈਜਿਨਿਏਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਣਿਕਰਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਵਹੁਛੁਟਕਹਿਬੰਧ॥ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁ
ਨਾਨਕਜਗਅੰਧ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਕਰਿਸੰਜੋਗਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਆਨਾਰਾਚਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਨਿ
ਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਊਠਿਸਿਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਝੂਠੁਪਰਾਨੀ॥
ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇਸਭਮਾਇਆਮੂਠੁਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਤੀਰਥਿਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਫੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਾ
ਰੈਗਤਿਨਹੀਹੋਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨ
ਟੂਟਸਿਪਟਲਾ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲਾ॥ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁਆਪਿ॥
ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹਸੁਆਮੀ॥
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੧੩॥੨੪ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ॥

ਡੂਬਤ ਤੇ ਛੁਟਕਾ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ
ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਣਿ
ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭ
ਲਾ ॥ ਜਨ ਰਾਖੇ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥ ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੇ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕ
ਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿ
ਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿ
ਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀ
ਰਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ ਸ
ਗਲ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾ
ਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿ
ਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇ
ਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਿਦੈ ਵਸੈ
ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥

ਤਾਛੂਟੈਮਾਇਆਕੇਪਟਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੇਰਾਹੋ
ਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿ
ਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਪੈਹਰਿਕੈਰੰ
ਗਿ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨ
ਕਾਈ॥ਦਇਆਧਾਰੀਗੋਵਿੰਦਗੋੁਸਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੇਕਟਿਕਾ
ਈ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨॥
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ॥ਆਗੈਜਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲ॥ਅਹੰਬੁ
ਧਿਕਾਭਇਆਬਿਨਾਸੁ॥ਦੁਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸ॥੧॥ਰਾਮ
ਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰਡਿਤ॥ਕਰਮਕਾਂਡਅਹੰਕਾਰੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘ
ਰਿਜਾਹਿਪੰਡਿਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀਆਲਾਭ॥ਪੂਰਨਭ
ਏਮਨੋਰਥਸਾਭ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮ
ਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਏ
ਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਸੰਤੋਖੁਆਇਆਮਨਿਪੂਰਾਪਾਇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਾਗ
ਨਕਾਹੇਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤ॥ਜਿਹਵਾਬਕਤਪਾਈਗ
ਤਿਮਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਣੁਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਊਤਮਭਾਈ॥੪॥
੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈਹਾਥਿ॥
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਤਿਆਗਿਦਈ॥ਤਬਓਹਚਰ
ਣੀਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਣਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗਤਿ
ਨਹੀਕਾਈਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਤਉਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੇਵੈ
ਮਾਨੁ॥ਤਬਆਪਸਤ੍ਰੈਧਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਮਨਿਪਰਹ
ਰੈ॥ਤਬਓਹਸੇਵਕਿਸੇਵਾਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਰਾਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ॥ਇ

ਕੜੁਣਉਰਉਤ੍ਰੁਕਹੀਨਆਵੈ॥ਉਨਿਮੈਤੇਬਹੁਤੇਬਹੁਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਅਜਨੀ
ਕੀਨੀਖੰਡਖੰਡਾ॥੩॥ਜੋਆਗੈਸੋਭੁਖਾਮਰਤੋ॥ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਛੁਨ
ਲਹੈ॥ਇਸਤਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਹੁਤਰੈ॥
੪॥੧੮॥੨੯ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥ਸ
ਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ॥ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ॥ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈ
ਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁ
ਨਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕਹੀਰਾ॥ਆਨੰਦ
ਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ॥ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ॥੨॥ਸੁੰਨ
ਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਨੁ॥ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਤਹਬਾਸਨੁ॥ਭਗਤ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਕਰਤਾ॥ਤਹਹਰਖਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ਦ
ਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ॥
੪॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ਆਤਮਰਾਮਸਰਬਮੈਪੇਖੁ॥
ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੈਮਹਿਜਾਨੁ॥ਅਪਣੀਵ
ਸਤੁਤੂਆਪਿਪਛਾਨੁ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ਵਡੇਭਾਗਹੋ
ਵਹਿਤਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਿਆਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਹਡੋਰਾ॥ਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਦਿਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਪਸੂਪਰੀਤਿਘਾ
ਸਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨਣਹਾਰੁ
ਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਮਨੇੜਿਨਆਵਹਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਤਾਰ ॥ਅਤਿਮਾਨਜਾਨਤਿਬੇਦਾਬ

ਹਮੇ ਨ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦਾ ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰ
ਤੁ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
ਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵਾ ॥ ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮਾ ॥
ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੨॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲਾ ॥ ਆ
ਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀ
ਆ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲ
ਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥੨
ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜਾਪ
ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮਾ ॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਉ ਮ
ਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥੨॥ ਸੁ
ਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਅ
ਗਨਤੁ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਜੋ
ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੧॥੨੬॥੩੭॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ
ਨਿਮਖ ਖਿਆਲਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤਾ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ
॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਗਹੀ ਮਨਿ ਓਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈਐ

ਦਾਤਿਸਕੈਜਪਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਮਨਿਆਨਦਭਏਅਨੰਦਾ॥੨॥ਤਰਣਤਾਰਣਹਰਿ
ਸਰਣਾ॥ਜੀਵਨਰੂਪਹਰਿਚਰਣਾ॥ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ਊਚੇਤੇਊਚਅ
ਪਾਰਾ॥੩॥ਸੁਮਤਿਸਾਰੁਜਿਤੁਹਰਿਸਿਮਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪੇ
ਦੀਜੈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਪਿਆਗੁਰਮਿਲਿਨਾਉ॥
॥੪॥੨੭॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡਿ
ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ਅਪਨਾਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇ
ਈਫਲਪਾਇ॥੧॥ਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨਅਪਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ਆਸਾਮਨਸਾ
ਪੂਰਨਹੋਵੈਪਾਵਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨਗੁਰਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨ
ਹੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਮਾਨੁਖਕਾਕਰਿਰੂਪਨਜਾਨੁ
ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕੀਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਇ॥ਅਵਰਆਸਾਸਭ
ਲਾਹਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨਿਧਾਨੁ॥ਤਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥
੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਮੰਤੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਭਏ
ਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਹਾਲ॥੪॥੨੮॥੩੯॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ॥
ਅਪਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੂਰਨਏਹੀਸੁ
ਆਉ॥੧॥ਆਨੰਦਕਰਿਸੰਤਹਰਿਜਪਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾ
ਈਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨਿਰਮਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕਰਿਆਸਭੀਤਰਿ
ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰਿ॥ਭਵਜਲੁਉਤ
ਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰੇ
ਹਰਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁ॥ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪ

 ਤਿਤੁਹਿ ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥੧॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥੨॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ

ਸਦਾਅਨਿਤਾਪਾਧਾ॥ਤਿਸੁਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ਸਚੁਸਜਨੁਸੁਖਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥੨॥
ਸਾਤਿਬਸੇਰਾਆਤਿਭਾਰਾ॥ਬਿਨਸਤਿਬਾਪਿਤੁਬਾਪਨਬਾਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥ਜਾਨਕਰਾਖਾਸੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣੀਜੈ॥ਆਪਣੇਸੇਵ
ਕਉਧਰਿਸਾਧੂਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਪ੍ਰਭਜਾਪਾ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਪਰਤਾਪਾ॥
੪॥੫੨॥੬੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨
ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕਾ॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਅਵਰਛੂਟੀਸਭਆਸਾ॥
ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇ॥ਕਾਰਜੁ
ਤੇਰਾਹੋਵੈਪੂਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਨਮੇਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਕਾ
ਰਣਕਰਨ॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਸਰਨ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਹੀਧਿਆਇਆ॥ਆ
ਨੰਦਹਰਿਰੂਪਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਤਿਸਹੀਕੀਓਟਸਦੀਵ॥ਜਾਕੇਕੀਨੇਹੈਜੀ
ਵ॥ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਸਰਬਕੀਰੇ
ਣਹੋਵੀਜੈ॥ਆਪੁਮਿਟਾਇਮਿਲੀਜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਧਿਆਈਐਨਾਮੁ॥ਸ
ਫਲਨਾਨਕਇਹੁਕਾਮੁ॥੪॥੫੩॥੬੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਕਾਰ
ਣਕਰਨਕਰੀਮ॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਰਹੀਮ॥ਅਲਹਅਲਖਅਪਾਰ॥
ਖੁਦਿਖੁਦਾਇਵਡਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਓਂਨਮੋਭਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥ਖਾਲਕੁਰਵਿ
ਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋ॥ਭਉਭੰ
ਜਨਰਿਦਮਾਹਿਅਰਾਧੋ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਮੁ
ਕੰਦ॥੨॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਉਲਾਤੂਹੀਏਕ॥ਪੀਰਪੈਕਾਂਬਰਸੇਖ॥ਦਿਲਾਕਾਮਾਲ
ਕੁਕਰੇਹਾਕੁ॥ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਤੇਪਾਕੁ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਨਰਹਰਦਇਆਲ॥
ਰਮਤਰਾਮਘਟਘਟਆਧਾਰ॥ਬਾਸੁਦੇਵਬਸਤਸਭਠਾਇ॥ਲੀਲਾਕਿਛੁ
ਲਖੀਨਜਾਇ॥੪॥ਮਿਹਰਦਇਆਕਰਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਗਤਿਬੰਦਗੀਦੇ

ਤਿਸਿ ਜਾਣਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਏਕੋ ਅਲਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪

॥੩੪॥੪੫॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ॥ ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕ

ਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ

॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂ

ਖ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ

ਕਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ

ਦਇਆਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ

ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ

ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕ

ਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ

ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ

ਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰ

ਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ

ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮ

ਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁ

ਰ ਰਾਜੇ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨਾ॥ਮੂੜਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀਕਵਨਾ॥ਰਾਮਸੰਗੀਤਿ
ਸੁਗਤਿਨਹੀਜਾਨਹਿ॥ਪੰਚਬਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹਿ॥੧॥ਸੋਘਰੁਸੇ
ਵਿਜਿਤੁਉਧਰਹਿਮੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਾਧਸੰਗਿਕ
ਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਬਿਹਾਨੋਅਹੰਕਾਰਿਅਰੁਵਾਦਿ॥ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਨਆਵੈਬਿਖਿਆਸਾਦਿ॥ਭਰਮਤਭਰਮਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤ
ਰੀਨਜਾਈਦੁਤਰਮਾਇਆ॥੨॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੋਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀ
ਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਰਾਖਨਕਉਦੂਸਰਨਹੀਕੋਇ॥ਤਉਨਿਸਤਰੈਜਉਕਿਰ
ਪਾਹੋਇ॥੩॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੀਜੈਦਾ
ਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ॥ਸਰਣਿਗਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪
॥੩੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਨਹੀਭੇਟਤਧਰਮਰਾਇਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਫੁਨਿਗਰਭਿ
ਨਾਹੀਬਸੰਤਾ॥੧॥ਜਾਨੀਸੰਤਕੀਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੋਹਰਿਨਾਮਾ
ਪੂਰਬਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਧੰਨਿ
ਧੰਨਿਸੰਜੋਗੁਸਭਾਗਾ॥ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖ
ਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥੨॥ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕਮਾਨੀ॥ਤਬਹੋਏਮਨਸੁ
ਧਪਰਾਨੀ॥ਜਨਕਾਸਫਲੁਦਰਸੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂ
ਠਾ॥੩॥ਮਿਟਾਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿ
ਪਰਵੇਸਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਆਨੂਪਗੋਵਿੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰੇਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥
੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਵਸ
ਹਾਈ॥ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰਥਾਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇ
ਨਿਹਾਲੁ॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਾਟੈਜਮਜਾਲੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੇ॥

ਕਾਰਜਸਵਾਰੈਸਗਲੇਤਿਨਕੇ॥੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅ
ਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰ
ਬਾਨੁ॥੨॥ਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰੁਦੇਇਜਿਸੁਦਾਨੁ॥ਤਜਹਿਬਿਕਾਰਬਿਨਸੈਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥ਏਕੁਧਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਾਪਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥
੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਸਗਲਨਿਵਾਸ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਣ
ਤਾਸ॥ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪ੍ਰਭਆਸ॥ਨਿਤਨਾਨਕੁਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰ
ਦਾਸਿ॥੪॥੪੫॥ ੫੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਗਉਕੋਚਾਰੈਸਾਰਦੂਲੁ॥ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੂਆਮੂਲੁ॥ਬਕਰੀਕਉ
ਹਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥੧॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤ
ਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਤਮਾਸੁਨ
ਖਾਇਬਿਲਾਈ॥ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਟਿਪਾਈ॥ਕਰਣਹਾਰਪ੍ਰਭੁਹਿ
ਰਦੈਵੂਠਾ॥ਫਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ॥੨॥ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੂਲ
॥ਊਚੈਥਲਿਫੂਲੇਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇ
ਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥੩॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾ
ਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥੪੬॥ ੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨
ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆ
ਵਰਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀ
ਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖ
ਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿਣਪਾਪਸੁਮੇਰ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਜੈਪ੍ਰਭ
ਪੈਰ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁ

ਤਉਬਿਬਾਧਗਏਜਾਖੇਤੁਨਪਾਇਓਨਹਫੁਨਿਹੋਏਜਾਸਿਧਸਮਾਇਓਘਟੁ
ਕੋਮਾਨਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ॥੩॥ਜਉਛੂਟਉਤਉ
ਜਾਇਪਇਆਲਾ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਪਾਪਪੁੰਨਹ
ਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੫੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋ
ਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆਧੋਹਿ॥ਕੁਦਮਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉ
ਛੇਲ॥ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁਪੇਲ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨ
ਾਇਮਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤਪੂਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦਹੀਝੂਰੇ॥
ਕਰੈਬਿਕਾਰਜੀਅਕੈਤਾਈ॥ਗਾਫਲਸੰਗਿਨਤਸੂਆਜਾਈ॥੨॥
ਧਰਤਧੋਹਅਨਿਕਛਲਜਾਨੈ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾ
ਨੈ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੈਮੂਲਿ॥ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਉਤਰੈਸੂਲੁ॥
੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਰਵਾਲ॥
ਹਸਤਕਮਲਲੜਿਲੀਨੋਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੪॥
੪੧॥੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨

ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿ
ਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਰਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਸੋਜਨੁਦੁਤਰੁਪੇਖ
ਤਨਾਹੀ॥ਸਗਲੇਕਾਜਸਵਾਰੇਅਪਨੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਪਨੇ॥
੧॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਾਥੁਗੁਰੁਧਰੈ॥ਸੋਦਾਸੁਅਦੇਸਾਕਾਹੇਕਉਕਰੈ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਣ॥੨॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਭੇਟਿਨਿਹਾ
ਲ॥ਸੋਦਰਸਨੁਪਾਏਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾ

ਕਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਭਾਵਡਭਾਗੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਾਧਪਿਆਰੇ॥ਮੁਖ
ਊਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਤਜਿਸਗਲਬਿਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਜਪਿਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ॥ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਹਦਿਸਤਿਆਗੈ॥ਊਪਰਿ
ਚਰਨਤਲੈਆਕਾਸੁ॥ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸਾਸਮ੍ਰਥੁ
ਹਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈਆਠਪਹਰਮਨ
ਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁਪਾਛੈਦੂਧੁ॥ਮੈਲੂਕੀਨੋਸਾਬੁਨੁ
ਸੂਧੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤਾਫਿਰੈ॥ਹੋਂਦੀਕਉਅਣਹੋਂਦੀਹਿਰੈ॥੨॥ਦੇਹੀਗੁ
ਪਤੁਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਠਗਣਹਾਰੁਅਣਠਗਦਾਠਾਗੈ॥ਬਿਨੁਵਖਰਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬਖਿਆਣ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿ
ਹੋਇ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਾਹੀਆ
ਨਬੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤੁਕਲਤ੍ਰੁਲਖਿਮੀਦੀਸੈਇਨਮਹਿਕਿਛੂਨਸੰਗਿ
ਲੀਆ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾਇਭੁਲਾਨਾਮਾਇਆਮੰਦਰੁਤਿਆਗਿਗਇ
ਆ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤੁਵਿਗੂਤਾਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਕਿਰਤਿਪ
ਇਆ॥ਪੁਰਬਕਮਾਣੇਛੋਡਹਿਨਾਹੀਜਮਦੂਤਿਗ੍ਰਾਸਿਓਮਹਾਭਇ
ਆ॥੨॥ਬੋਲੈਝੂਠੁਕਮਾਵੈਅਵਰਾਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੈਬਹੁਤੁਹਇਆ॥
ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿਆਸੰਤਦੂਖਨਿਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਹਾਖਇਆ॥੩॥
ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਆਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੰਠਿ
ਲਾਇਰਾਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਇਆ॥੪॥੪੪॥੫੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨

ਦੁਪਦੇ॥ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗਾਵਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸੁ॥
ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਭਵਜਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
॥ਘਰੁ॥੩॥ ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ॥ਜਲ
ਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕਰ
ਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਹਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ॥ਕਰ
ਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੮॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੩ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰ
ਧਭੋਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੰਡਾ
ਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੈ॥ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥
ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ
ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥ ੬੦॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਨਿਰਾਸ
ਇਹਬਿਤੁ॥ਕਾਟੀਬੰਧਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਨਗਾਏ॥
੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁ
ਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਬਨਿਓਪੂਰਬਲਾਭਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੋਹਰਿਕੈ
ਰੰਗਿ॥੨॥ਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਿਛੁਘਾਲ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬੂਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੩॥

ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ... ਜਿਤੁ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੨੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ॥੨

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥ ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥ ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨

॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ॥੨॥

॥ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਾ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ਘਰੁ॥੨॥ ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂ
ਸਮਰਥੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸੋਧਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ॥੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰ
ਭੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀਮਨਮੇਰੈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰ
ਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿ
ਬਸੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥
ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰਿ॥੪॥੨੩॥ ੩੪॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੨ ॥ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੂਰਾ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਿਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋਗਕੂੜਾ॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁ
ਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੇਲੀ
ਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ॥੨॥ਸਹਜਿਅ
ਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ਆਠਪ
ਹਰਪ੍ਰਭਕਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ॥੪॥੫॥੯॥
॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਮ: ੧॥੧੧॥ ਮ: ੩॥੧॥ ਮ: ੪॥੬॥ ਮ: ੫॥੬੦
ਜੁਮਲਾ ੭੮॥ ॥ਜੋੜ॥

 ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁ
ਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ॥ਹੋਵੈਪਰਵ
ਣਾਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿਲਖਣਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇ
ਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨ
ਬੈਠਾ॥੨॥ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦ
ਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥੩॥ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇ
ਹੇਡਰਣਾ॥ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ॥੪॥ਆਖੁ
ਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾ
ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਇਆ॥
ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੫॥ਪਤਿਵਿਣੁ
ਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁ
ਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ॥੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥
ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣ॥ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰਤਾਤੂ
ਏਕੋਜਾਣੁ॥੭॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥
ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿਜਾਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸ
ਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾ
ਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿ
ਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ਕਿ
ਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ਭਿਖਿਆਸ

ਜੀਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿ
ਜਮਡੰਡਾ॥ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥
ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਸਦਾਵਹਿ॥ਮਾਈਮਾਗਤਤ੍ਰੈਲੋਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨ
ਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੪॥ਭੇਖਕਰਹਿਖਿੰਥਾਬ
ਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾ
ਰੇ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੫॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ਮੁਕਤਿ
ਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਿ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੋੁਭਾਨਾ॥ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿ
ਟੈਨੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ
॥ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ॥੭॥ਤੁਝਪਹਿਨ
ਉਨਿਧਿਤੂਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਥਾਪਿਉਥਾਪਿਕਰੇਸੁਹੋਗੁ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀ
ਤੁ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣਮੀਤੁ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅ
ਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭ
ਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥
੨॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ॥ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾ
ਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ॥੩॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭ
ਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁਰਮਤਿਪਰਹਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰ
ਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥੪॥ਅਲਿਪਤਗੁਫਾ
ਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ॥ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨੁ

ਡੋਲਾਇਓ ਸਚ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਰਖਿ ਆਇਓ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥
ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ
ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ
॥ ੭ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ
ਚੇਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋ
ਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪੜੈ
ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬ
ਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ
ਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰ
ਤਾਰਥਿ ॥ ੩ ॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗ
ਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥ ਕਰਿ ਅਪ
ਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ
ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ ਜਮ
ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰ
ਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ

ਬੁਝੀਅਗਨਿਸਤਿਗੁਰਕੀਟੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣ
ਜਾਣੁਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਕੀਤੋਤਿਸਤੇਵੇਖੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੪॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ਵਰਤੁਤਪ
ਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਰਿ
ਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੋਹਿਨਹੀਸਾਕੈਸਰਪਨਿਡਸਿਨਸਕੈਹਰਿ
ਕਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮ
ਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ਚਾੜਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਾਸਨੁਭੀ
ਜੈ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀ
ਜੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉ
ਸਾਦੁਲਹੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਇਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁ
ਤੀਰਥਭਰਮੀਜੈ॥ਮਨੁਨਹੀਸੂਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ਕਿਰਤੁਪਇ
ਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥੫॥ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਿ
ਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਥੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥ਮਨੁਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ
ਕਿਆਕਰਮੁਕਰੀਜੈ॥੭॥ਊਂਦਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿਧਰੀਜੈ॥ਧੁਰਕੀਸੇਵਾਰਾਮੁ
ਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥੮॥੫॥
॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੋਕ
ਹੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ॥ਉਤਪਤਿਪ
ਰਲਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆ
ਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਲਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਾਮੁਰਤਨੁਹੀਰਾਨਿਰਮੋਲੁ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅਤੋਲੁ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਸਾ
ਚਾਬੋਲੁ॥ਘਰਿਦਰਿਸਾਚਾਨਾਹੀਰੋਲੁ॥੨॥ਇਕਿਬਨਮਹਿਬੈਸਹਿਡੂਗਰਿ
ਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪਚਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਆਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਹਠੁਅਹੰਕਾਰੁਕਰੈਨਹੀ
ਪਾਵੈ॥ਪਾਠਪੜੈਲੇਲੋਕਸੁਣਾਵੈ॥ਤੀਰਥਿਭਰਮਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਜਤਨਕਰੈਬਿੰਦੁਕਿਵੈਨਰਹਾਈ॥ਮਨੂਆਡੋ
ਲੈਨਰਕੇਪਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੋਲਹੈਸਜਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਉਜਲਿ
ਬਲਿਜਾਈ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੇਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵਹਿਭੇਵਾ॥ਸਬਦਬੀਚਾਰਿਗਹਹਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ਮਨਿਤਨਿਨਿਰਮਲ
ਅਭਿਮਾਨਅਭੇਵਾ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗ
ਤਿਰਹਉਸੁਭਾਉ॥ਤੁਮਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਾਉ॥ਜਪਿਜਾਪੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਨਾਉ॥੭॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਜਾਇਮਨੁਭੀਜੈ॥ਝੂਠਿਨਪਾਵਸਿਪਾ
ਖੰਡਿਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਹੀਘਰੁਬਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾ
ਰੁ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
॥ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਬਉਰੇਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉਮਰਣੁਭਇਆ॥
ਜਿਉਰਸਭੋਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਲਿਪਇਆ॥੧॥
ਤਨੁਧਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਆ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨਿਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਹਿਕੀ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਭਰਮਿਗਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਰਾਖਿ
ਆਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਕਾਸਟੁਭਇਆ॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਜਮੁਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਬਾਦਿਜਇਆ॥੨॥ਲਾਲਚਿਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਓਆ
ਵਤਜਾਵਤਜਨਮੁਗਇਆ॥ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੇਸਗਹਿਮਾਰੈਸੁਰਤਿਨਹੀ

ਖਿਕਾਲੁ ਗਇਆ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਿਆ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰ
ਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ
ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲ
ਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭ
ਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ
ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥
੬॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰ
ਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰ
ਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵ
ਹਿ ਕਿਸੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇ
ਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲੁ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ
ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ
ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇ
ਣੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ
ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾ
ਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ
ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅ

ਨਾਦਸਬਦਰੰਗਿਭੀਨਾ॥੩॥ਸਤਬੰਧਿਕੁਪੀਨਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਜਿਹਵਾਰੰਗਿਰਸੀਣਾ
॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਰਚਿਰਾਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਣਾ॥੪॥ਏਕਮਹਿ
ਸਰਬਸਰਬਮਹਿਏਕਾਏਹਸਤਿਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰ
ਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਸੋਪ੍ਰਭੁਲਖਨੁਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਾਚੈਤਖਤਸਚਮਹਲੀਬੈਠੇਨਿਰਭਉ
ਤਾੜੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਵਾ
ਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਉਹਠਿਹਸਤਮੜੀਘਰੁਛਾਇਆਧ
ਰਣਿਗਗਨਕਲਧਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਸਬਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਰਿਹਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾ
ਮਾਰਿਮਨੈਮਹਿਰਾਖੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਅ
ਨਾਹਦਿਵਾਜੈਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਣੁਤਹੀਮਨੁਰਾ
ਖਿਆਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਅਹਿਨਿਸਿਦੀ
ਪਕੁਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਹੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀ
ਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣੁਅਉਧੂਅਲਖ
ਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿਵੀ
ਚਾਰੀ॥੯॥ਸਬਦਿਰਵੈਆਸਣਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਣਕਾਰੀ॥
੧੦॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਕਹੇਕਹਿਬਪੁਰੇਜੀਵਤਮੂਆਮਨੁਮਾਰੀ॥੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹੇਸਇਕਮੂਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁ
ਆਤਮਤਤੁਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿ
ਆਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਣਦਾਤਾਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੧੫॥

ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਾਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਸਬਦਿਆਤ
ਮੁਚੀਨੈਹਿਰਦੈਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੧੭॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸਬਦੇਰਾਤਾਏਹਾਕਰਣੀ
ਸਾਰੀ॥੧੮॥ਬੇਦੁਬਾਦੁਨਪਾਖੰਡੁਅਉਧੂਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੂਜਤੁਸਤੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥੨੦॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨ
ਮਾਰੈਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਭਵਜਲੁਹੈਅਉਧੂ
ਸਬਦਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੂਰਜੁਗਚਾਰੇਅਉਧੂਬਾਣੀਭਗਤ
ਵੀਚਾਰੀ॥੨੩॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅਉਧੂਨਿਕਸੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ
॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਇਜੋਗੀਖਿੰਥਾਕਰਿਤੂਦਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਬਿ
ਭੂਤਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀਨਿਭਵਣਜਿਣਿਲਇਆ॥੧॥ਐਸੀਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾ
ਇਜੋਗੀਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦੁਵਾਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕਰਿਝੋਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਧਿਆਨਕਾਕਰਿ
ਡੰਡਾਜੋਗੀਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਆਸਣਿਬੈਸੁਜੋਗੀ
ਤਾਤੇਰੀਕਲਪਨਾਜਾਈ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਿਚੜਹਿਜੋਗੀਤਾ
ਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇ॥
ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੪॥ਭਉਭਾ
ਉਦੁਇਪਤੁਲਾਇਜੋਗੀਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਿਡੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਤੰ
ਤੀਵਾਜੈਇਨਬਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਐਏਕਸਸਿਉ
ਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਸਾਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀ
ਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀ

ਭਾਵਨੀਲਾਗੈਤਾਇਤੁਸੋਸ੍ਰੀਪਾਇ॥੭॥ਏਤੁਜੋਗਿਨਹੋਵੈਜੋਗੀਜਿਕੁਟੰਬੁਛੋਡਿ
ਪਰਭਵਣੁਕਰਹਿ॥ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਣਾ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹਹਿ॥੮॥ਇਹੁਜਗਤੁਮਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁ
ਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇ
ਆ॥੯॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਧੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ॥੧੦॥ਜੋਗੈਕਾਮਾਰਗੁ
ਬਿਖਮੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਵੇਖੈ
ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥੧੧॥ਵਿਣੁਵਜਾਈਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਜੋਗੀਸਾਕਿੰਗੁ
ਰੀਵਜਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤਿਹੋਵਹਿਜੋਗੀਸਾਚੇਰਹਹਿਸਮਾਇ॥੧੨॥
॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਚਿਰਹਹੁਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੨॥ਆਪੁ
ਛੋਡਿਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੩॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿ
ਸਤੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਦੇਖਹੁਰਚਨਾ
ਜਿਨਿਰਚਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ
॥੬॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥
ਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਮਨੁਰਾਖਹੁਇਕਠਾਈ॥੮॥ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਸਭਭੂਲੀਫਿਰਦੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੯॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈ
ਹੰਢੈਪਾਖੰਡਿਜੋਗੁਨਪਾਈ॥੧੦॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨
॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਰਵਰੁਹੈਸੰਤਹੁਇਸਨਾਨੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥੧੩॥ਨਾਮਿ

ਸਾਲਾਹਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਸਬਦੇਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਅਚੇਤਨਾਮੁ
ਚੇਤਹਿਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਮੂਰਤਿ
ਤ੍ਰਿਗੁਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਵਿ
ਹਾਈ॥੧੭॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਤਿੰਨਾਬੂਝਨਪਾਈ॥੧੮
॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸੁਕਹਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗ
ਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਜੁਗਿਜੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਬਾਣੀਲਾਗੈਸੋ
ਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥੨੧॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਸਬਦੇਖੋਜੇਨਾ
ਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾਬਿਨੁਰਸਨਾ
ਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੋਇਣਦੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਅਦਿਸਟਿ
ਲਗਾਈ॥੨੪॥ਅਦਿਸਟੁਸਦਾਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ
॥੨੫॥ਹਉਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਆਪਣਾਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨੬
॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਵਹੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥੧੧॥
॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ ॥ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭੁਹੈਸੰਤਹੁਕਹਣਾ
ਕਛੂਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਈ॥ਨਾਮੋਪੂਜਕਰਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਹਉਪੂਜਚੜਾਈ॥
੨॥ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੂਜਾਹੋਵੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਪੂਜਾਕਰੈਸਭੁਲੋ
ਕੁਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈ॥੪॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੰਤਹੁ
ਏਹਪੂਜਾਥਾਇਪਾਈ॥੫॥ਪਵਿਤਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਪੂਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੂਜਕਰਾ
ਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥੯॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਪਰੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਦੂਜੈ

ਭਈਮਲੁਲਾਈ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੧੧॥
ਭਾਣੇਤੇਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸੰਤਹੁਅੰਤੇਨਾਮਸਖਾਈ॥੧੨॥ਅਪਣਾਆਪੁਨ
ਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੂੜਿਕਰਹਿਵਡਿਆਈ॥੧੩॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੇਜਮੁਨਹੀ
ਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿ
ਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਏਹੁਮਨੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੧੮
॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿ
ਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥੧੨੫ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥
ਹਮਕੁਚੀਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥
ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈ
ਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਫਿਰਿਪਾਰਸੁਹੋਏਹਰਿਜੀਅਪ
ਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂ
ਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾ
ਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨਿਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈ
ਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ
ਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹ
ਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ

ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥
ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੪॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ
ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧੫॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰ ਨ
ਪਾਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੬॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧੭॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ
॥੧੮॥ ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ਫੂਟਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੦॥ ਬਾਦੀ ਬਿ
ਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੀ ਪਛਾਤਾ
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੁ
ਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥ ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿ
ਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟ
ਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀ
ਚਾਰੀ ॥੨੮॥ ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥
ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥
੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਏ
ਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰ

ਤਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸੁਸਤਿਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇ
ਰੰਗੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੭॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇ
ਕੀਤੇਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾਸਚੇ
ਰਹੇਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ
॥੧੦॥ਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਦਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਨਿਗੁਰੀਅੰਧਫਿਰੈਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀ
ਸਾਦੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵਹੁਆਪਿ
ਭੁਲਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹਿਹੁ
ਸੰਤਹੁਤਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਰਾਜਾਕਰਿਤਪਾਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੬॥ਨਿਆਉਤਿਸਕਾਹੈਸਦਸਾ
ਚਾਵਿਰਲੇਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸਨੋਪ੍ਰਾਣੀਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਿਨਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸੋਜਨੁਸੀਝੈਜਿਸੁਹਿ
ਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥੧੯॥ਸਚਾਆਪਿਸਦਾਹੈਸਾਚਾਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁ
ਣਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿ
ਆਸ੍ਰਬਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਵਲ
ਭੁਇਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੇ॥੧॥ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰਾ

ਜਨੁ ਤੋਰਾ ਦਿਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ
ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨਹੀ
ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ
ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿ
ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾ
ਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨਹੀ
ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨਹੀ ਸਿ
ਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ ਮੋ
ਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ
ਮੰਡਿਤ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥
ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜ
ਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥
ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ
ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਣਹਾਰੁ ਸਮਾਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ
ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ
ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀ
ਅੰਤੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ
ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨ ॥

ਚਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੋਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਨਾ॥੪॥ ਏਥਨਕਛੁਨੇਸਭਲੋਕੈ
ਭੁੰਚਨਾ॥ਨਿਸਤਰਸਫਲਧਾਮਨਹਮਨਾ॥ਚਰਨਕਲਨੇਕੇਭੀਸਿਮਰੀਨੇਸੋਗਾਸਨ
ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਪੂਜਭੇਧਰ॥੫॥ ਤ੍ਰਯਫਿਰਧਫਿਰਜਿਨਿਕੀਰਿਆਸਰ
ਲਜੋਨਿਸਭਿਤ੍ਰਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ਤ੍ਰਯਧਤ੍ਰਸੀਤੁਭਾਫੋਨਭੀਸੀਝੈ॥ਕਰਸੁਸਫੋਸਾ
ਪ੍ਰਭਧਿਆਈਜੈ॥ਈਭਤ੍ਰਭਣੈਕਰਤੁੰਭੀ॥ਜਤਕਤਟੇਧੀਐਤਤਤਤੈਭੀ॥ਤਿਸੁ
ਸੇਵਤਸਨਿਆਲਸੁਕਰੈ॥ਜਿਸੁਵਿਸਰਿਤੇਇਕੁਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੭॥ ਭਸਤ੍ਰਯਧਰਧੀ
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਨਹੁਸੇਵਾਕਰਸਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਵਡਭਾਗੀਲਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਸਸੰਗਿਪਾਰਤਰਿਆ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫

ਕਭੂਖਿਡਦੈਰੰਗਸਤੂਪਾ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਸਾਇਵ੍ਰਾਪਧੁਤਾ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਰਾਜ
ਮਿਲਖਫਾਪਾਰਾ॥ਸੰਤਖਿਡਦੈਭਗਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਥਨਾਸਤੁਫਨੀਸ
ਭਰਾਏਕੁਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਬੇਦਤ੍ਰਸੁਧਾਟਾ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਰ
ਸਨਸਾਟਾ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਾਰੀ॥ਸੰਤਜੋਕੇਫਲਾਸੁਸੁਰਗੀ॥੨॥
ਕਭੂਖਿਡਦੈਖੇਲਤਜੁਆ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਤ੍ਰਸਲੀਭੂਆ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈ
ਪਰਫਰਚੋਰੁਰਾਏ॥ਭਗਿਜਨਖਿਡਦੈਨਾਮਧਿਆਏ॥੩॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਜੋਗਤਧੁ
ਜਾ॥ਕਭੂਰਗਸੋਗਭਰਮੀਜਾ॥ਕਭੂਪਫਾਧਰਜਾਤਖਿਡਏ॥ਸੰਤਖਿਡਦੈਕੀਰਤੁ
ਗਏ॥੪॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਦਿਨਰੈਨਿਝਲਤ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਸੌਧਕਮਾਲਤ॥ਕਭੂਖਿ
ਡਦੈਬਲਪਫਾਫਤ॥ਸੰਤਖਿਡਦੈਭਗਿਜਸੁਰਫਤ॥੫॥ ਕਭੂਖਿਡਦੈਨਾਟਨਾਟਿਕ
ਨਿਰਤ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਜੀਅਇਡਡਰਤ॥ਕਭੂਖਿਰਾਜਰਾਜਸਭਿਡਰਤ॥ਸੰਤਖਿ
ਡਦੈਡਗਿਜਸੁਕਰਤ॥੬॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਸਤਸਸੁਗਤਿ॥ਕਭੂਖਿਡਦੈਸੇਫਜਾਰੁਰਤਿ॥
ਕਭੂਖਿਡਦੈਸੌਧਤਜੀਫਤ॥ਸੰਤਖਿਡਦੈਡਗਿਸੁਧੀਫਤ॥੭॥ ਤਿਤਰੋਲਾਇਆ

ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਤਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥ ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤ ॥੫॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੭॥ ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦ ॥੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਅਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕੇਰਾਨਾ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥

ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਭੀਨੈਦੇਵੈਸੁਖਸੁਖਗੁਣਦਾਰਨਾ॥੪॥ ਭਗਤਸਰਣਿਜੋਆ
ਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਈਭਤ੍ਰਿਭਨਿਧਾਰਨਾ॥੫॥ ਸੁਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹੀ
ਆਗੈਸਾਰਨਾ॥੬॥ ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਪਨੀਆਕਲਾਧਾਰਨਾ॥੭॥
ਅਨਿਕਬਾਰਕੋਟਿਜਨਊਪਰਿਨਾਨਕੁਵੰਞੈਵਾਰਨਾ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਹਰਿਸਿਉਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਾਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਸਗਲਦੂਖਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾਸੰਤਧੂ
ਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਞਾ
ਈ॥੩॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ ਬੰਧਨ
ਤੋੜਿਚਰਨਕਮਲਦ੍ਰਿੜਾਏਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ ਅੰਧਕੂਪਬਿਖਿਆਤੇ
ਕਾਢਿਓਸਾਚਸਬਦਿਬਣਿਆਈ॥੬॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾਚੂਕਾਬਾਹੁੜਿਕ
ਤਹੁਨਧਾਈ॥੭॥ ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੮॥
ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਿਹਚਲਵਸਿਆਜਾਈ॥੯॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿ
ਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥੧੦॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਨਾ
ਨਕਨਰਕਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ ਘਾਲਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀਪੂਰੈਗੁਰੂਕਮਾਈ॥੧੨॥ ਜਪਤਪ
ਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥੧੩॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਗੁਰਿ
ਸਾਚੈਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ ਅਪਣੇਜੀਅਤੈਆਪਿਸਮਾਲੇਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾ
ਈ॥੧੫॥ ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇੜਾਬਾਧਿਆਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥੧੬॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰ
ਤਸੁਆਮੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਈ॥੧੭॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿ
ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥੧੮॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥
੧੯॥ ਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਭਉਸਭਜਲਿਥਲਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨੦॥

ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗਤਾਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕੁਜਾਚੈਮਾਈ॥੨॥ ੧॥ ੬॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨ
ਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ ਮੁਖਊਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕ॥੧॥ ਮਨੁ
ਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਣਿਆਈਸੰਤਹੁ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਖੇ
ਪਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਹਾਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀਤ੍ਰਿਸਨਉਲਾਹੀ
ਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਲਾਲੁਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿਕਹਨੁ
ਨਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨਾਸਾਚੈਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰ
ਤਹੁ॥੩॥ਗੁਣਗਾਵਤਗਾਵਤਭਏਨਿਹਾਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਈਸੰਤਹੁ॥
੪॥ ਆਤਮਰਾਮੁਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੫॥ ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਭਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਹੁ॥੬॥ ਆਪਿਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾ
ਈਐਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈਸੰਤਹੁ॥੭॥ ਮੀਤਸਾਜਨਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸੁਤਹਰਿਨਾਨਕ
ਬਾਪੁਮੇਰੀਮਾਈਸੰਤਹੁ॥੮॥੨॥ ੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫

ਮਾਯਕਰੂਮਿਰਾਮਨੀਮਹਿਤਾਰੀ॥ਧ੍ਰੂਮਨਾਪੋਰਿਮਲਅਤਿਬਿਖਹੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਨਕਪਾਰਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਬਾਹਰਿਸੁਖੁਹਰਿਜਪਿਮਲਨਭਏਦੁਸਮ
ਧਰੀ॥ਜਿਸਤੇਲਾਗੇਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੇਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ ਉਧਰੇਸੰ
ਤਪਰੇਹਰਿਸਰਨੀਪਚਿਬਿਨਸੇਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਇਹੁ
ਫਲੁਪਾਇਆਇਕੁਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੪॥ ਨਕੋਈਸੂਰੁਨਕੋਈਹੀਣਾਸ
ਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥ ਤੁਮਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਰਵਿਆਏਕੁ
ਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਤੇਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੀ॥੭॥
ਨਾਮੁਦਾਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਰੇਣਾਰੀ॥੮॥੩॥੮॥
ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ: ੧॥੯॥ ਮ: ੩॥ ੫॥ ਮ: ੫॥੮॥ਜੋੜ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਅਨੰਦੁ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ। ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆ
ਰਿਆ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ। ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ
ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ।੭॥
ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ। ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ
ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ।੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ
ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ। ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ। ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ। ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸ
ਚੀ ਬਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ। ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ। ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ
ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ। ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ।
ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿ
ਨੈ ਨ ਪਾਇਆ।੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ। ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ
ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ। ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ। ਐਸਾ ਕੰਮੁ
ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ। ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ
ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ। ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ।੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋ
ਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ। ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ। ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿ

ਗੁਰੂਭਲਾਭਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥
ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥
ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏ
ਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾ
ਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿਰਾਲੀ॥੧੪॥ ਜਿਉਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚਲਹੁਸੁਆਮੀਹੋ
ਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ॥ ਜਿਵਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਿਜਿਨਾਮਾਰਗਿਪਾਵਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀ॥
ਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ॥੧੫॥
ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥ਏਹੁਤਿ
ਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾ
ਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥੧੬॥
ਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤ੍ਰੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਪਵਿਤ੍ਰੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈ
ਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਦੇਪਵਿਤ੍ਰੁਸੇਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨੀਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤ੍ਰੁਸੁਣ
ਦੇਪਵਿਤ੍ਰੁਸੇਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨੀਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੭॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਹਜਾਇ
ਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾ
ਏ॥ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥
ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ਏਹਤਿਸਨਾਵਡਾਰੋਗੁ
ਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿ

ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ
ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ
ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ
ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁ
ਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੈ ॥
ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆ
ਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ
ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ
ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਂ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋ
ਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ
ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ
ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ

ਵਰਤਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ
ਹੋਵਹਿਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਿਉਲਿ
ਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰ
ਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰ
ਨਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇ
ਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾ
ਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮ
ਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾ
ਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀ
ਲਿਵਲਾਵਏ॥ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿ
ਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥
ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉ
ਦੂਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇ
ਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮੁਲਿਨ
ਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋਕਵਿਲਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿ
ਸਨੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥
ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥
ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿ
ਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ ਏ ਸਰੀਰਾ
ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ
ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪ
ਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ
॥੩੩॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ
ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚ
ਰਣ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥
੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ
ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹ
ਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥
ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ
ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿ

ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ॥੩੬॥
ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ
ਬਾਣੀ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ
ਨੋ ਪਠਾਏ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਵਜਾ
ਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾ
ਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ
ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ
ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘ
ਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ
ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁ
ਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ
ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ॥੪੦॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀ॥ ਸਦੁ॥ ॥ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ
ਲੋਇ ਜੀਉ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬ
ਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ
॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟ

ਅਤੇਲਠਕੁਰੁਬਗਤਿਤੇਨਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਨਹਿਭਾਣੁਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰੁਜਾਵਿਨਹਿ
ਪੂਛਪਾਸਿਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਹਨਹਿਪਾਨਿਵੇਨਤੀਸੈਰਿਪੈਜਰਖਤੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥
ਪੈਜਰਾਖੁਤੁਨਹਿਜਨਤਕੇਰੀਨਹਿਟੇਤੁਨਾਮੁਨਿਜਸੋ॥ਅੰਤੇਵਛਰਿਆਉਇਵੇਲੀ
ਜਮਦੂਤਕਾਲਹਿਜੋਨ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਵੇਨਤੀਪਾਈਨਹਿਪੂਛਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥
ਨੀਪਾਗਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਪਨੁਪਨੁਕਤੈਸਾਚਾਸਿਜੀਉ॥੨॥
ਮੇਰਿਸਿਖਸੁਣਹੁਪੁਤਭਾਈਉਸੈਰਿਨਹਿਭਾਣਅਾਉਸੇਪਾਸਿਜੀਉ॥ਨਹਿਭਾਣਾ
ਗੁਰੁਭਾਇਆਸੇਰਨਹਿਪੂਛਕਹੇਸਾਚਾਸਿਜੀਉ॥ਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੋਈਜਿ
ਸੁਨਹਿਪੂਛਭਾਣਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦਅਨਦਵਜਾਇਵਜੇਨਹਿਆਪਿਗਲਿਮੇ
ਲਾਵਏ॥ਤੁਸੀਪੁਤਭਾਈਪਰਵਾਰੁਮੇਰਾਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਿਜੀਉ॥ਪੁਨਿਲਿ
ਖਿਲਿਖਿਆਪਰਵਾਣਹਿਸੈਨਾਤੀਗੁਰੁਜਾਇਨਹਿਪਛੁਪਾਸਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਆਪਣੈਪਤਿਪਰਵਾਰੁਸਦਾਇਆ॥ਸਤੁਸੋਪਿਢੈਕੈਈਰਵਸੀਸੈ
ਸੈਮੁਲਿਭਾਇਆ॥ਸਿਤੁਪੈਣੈਸਿਤਾਵਿਗਸੋਜਿਸੁਮਿਤਕੀਪੈਜਭਾਵਏ॥ਤਿਸੁ
ਤੁਸੁਦੀਆਗਿਰਿਖਹੁਪੁਤਭਾਈਨਹਿਸਤਿਗੁਰੂਪੈਰਾਵਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਤਖਿਤੇ
ਹੈਕਾਨਹਿਰਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਵੰਧਪਪੁਤਭਾਈਰਾਮਦਾਸ
ਪੈਰੀਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤੇਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਮੈਪਿਢੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਨਹਿਰ
ਬਾਣੀਉ॥ਕੇਸੋਗੋਪਾਲਪੰਡਿਤਸਦਿਅਹੁਨਹਿਨਹਿਰਬਾਪਵਣਿਪੁਰਾਣੁਜੀ
ਤ
ਨੀਨਹਿਕਥਾਪੜੀਐਨਹਿਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਣੁਨਹਿਰੰਗੁਗੁਰਭਾਵਏ॥ਪਿੰਡ
ਪਤਲਿਕਿਰਿਆਦੀਵਾਫੁਲਨਹਿਸਰਿਪਾਵਏ॥ਨਹਿਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆ
ਨਹਿਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਰਾਮਦਾਸਸੋਢੀਤਿਲਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁ
ਸਚੁਨੀਸਾਣੁਜੀਉ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਬੋਲਿਆਗੁਰਸਿਖਾਮੰਨਿਲਈ

ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈ
ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪਿ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿ
ਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
ਜੀਉ ॥ ੬ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੰਤ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ
ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ
ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰ
ਦੋ ਮੇਰੋ ਗੋਬਿੰਦੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੋ ॥ ਕਿਰਪਾਲੋ ਮੇਰੋ ਕਿਰਪਾਲੋ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ
ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾਲੋ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇ
ਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾ
ਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਿ
ਮਰਿ ਪਰਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿ
ਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ
ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ

ਵਡੋ ਸਮਰਥੁ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਜਿਸਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਪਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਆਵਣ ਜਾਣੀਐ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣੀ
ਐ ॥੪॥੧॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ
ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰ
ਖੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡ
ਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ
ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾ
ਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾ
ਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰ
ਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕ
ਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚ
ਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਣਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ
ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁ
ਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ
ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰ
ਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ
ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ
ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰ

ਪੀਜੈ॥ਜੋਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਨਕਮਲਹਸਾਧੀਐ॥ਜੋਗਦਾਨਅਨੇ
ਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਨਕਮਲਹਸਾਧੀਐ॥ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹਨਦੂ
ਖਸਗਲੇਪਰਹਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੈ॥
੧॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਭਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਮੰਗਲ
ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਪਾਏਸੁਖਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੂਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾਭਾਖਿਆ॥
ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਿਕਰੀਕਿਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮਿਲਿਰਹੀਐਪ੍ਰਭਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦਰਮਾਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਨੀ
ਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਦੁਖਹਰਸਰਣਿਦਾਤਾਸਗਲਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕ
ਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭ
ਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵਾ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀ
ਏਪ੍ਰਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏ
ਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਰਹੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁ
ਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਲਗਾਮੀਠਾਭਾਣਾ॥ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀਦੂਖਵਿਸੂਰਿਆ॥
੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਬਿਪ
ਤਿਨਿਵਾਰਣਰਾਮ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿ

ਨਮਤ ਗੋ ਸਮਰਥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ਸੰਗੋ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥
ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋੁਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ
ਸੰਕਟ ਖੋਇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸ
ਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਵਖਿਆਣ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥ ਛੰਤੁ ॥
ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀ
ਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿ
ਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾ
ਇਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ
ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ
ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ
ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ

ਜਿੰਦਿਆਣ ਛਲਧਾਵਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਿਸਿਧਾਇਆ॥ਅਨੁਪੁ
ਬਾਲਕੁਜੰਮਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਤੇਜਿਦੀਆਨਿਜੀਵਨਾਵਰਪੁੰਨਿਆ॥ਸਤ
ਅੰਦਰੋਆਸਦਾਸੰਗਲੁਤਾਰਿਗੁਣਗਾਵਤੋ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਛਲੁਜਾਣਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁਧਿਆਵਤੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਇਕਿਣਕੋਧਰਵਾਰੁਖੁਲਾਇਆ॥ਵਰਤਿਅਤੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਾਰਿਜਿਤੁਸਭੁਰਿਧਤਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਬਖਤਿਸੈਵਤ੍ਰਿਕੀਨੀਸਗਲ
ਭਉਟਿਵਇਆ॥ਕਿਰਸਾਤੁਧਰਿਵੰਞਉਸੀਬਾਲੀਕੇਇਨਜਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਸੰਗਤਿ
ਭਈਇਕਤ੍ਰਸਤਅਨੰਦਸਮਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਾਮੂਤਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖੈ
ਪਾਇਆ॥੨॥ਗੀਤਸਗਲਕਰਣੀਅਤਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਭਦਣਉਨਤੁਕ
ਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਿਆਸੁਖਤਤਾਵਾਚਰਸਾਲਿਬਾਲਕੁ
ਪਾਇਆ॥ਸਗਲਵਿਰਿਆਸੰਪੂਰਨਧਾਰਿਅਗੋਵਿੰਦਰਿਦੈਸਨਾਇਆ॥ਜਿਵਣਵ
ਤੁਨਾਮੁਕਰਣਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸਤਰਿਕਾਸੇਰਾਪੂਰਨਤਿ
ਖਾਈ॥੩॥ਸਧਸੰਗਤਿਇਕਤ੍ਰਕੇਬਾਲਕਕਰਤੁਸੰਗੀਤ॥ਲਧੇਸੁਜਨਜਾਨਕੁਵਮਤ
ਲੋਵੰਡਿਅਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦਿਨੁਇਆਸਗਲਦੂ
ਖਿਮਿਟਾਇਆ॥ਸਗਲੁਲਿਖਾਇਆਪੁਰਤੁਆਇਆਵੀਅਤੁਵਸਿਟਵਇਆ॥
ਅਨਗਜਾਂਦਵਧਣਈਰਕੁਰਿਮੁਨਿਜਨਚੁਕਸਭਦੇਵਸੁਗਜਨਕਹੈਨਾਨਕੁਕਾਜੁਹੋਆ
ਵਜੇਆਨਦਤੂਰਾਗਾਈਆ॥੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੁਤੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਾਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਬਾਛਉਸਾਧਹਧੂਰਿਆ॥ ਪੁਨਿਵਾਰਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਰਪੂਰਿ॥੧॥
ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣਭੈਹਰਣਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨੋ
ਨਾਨਕਨੀਤਧਿਆਇ॥੨॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿ

ਰਪਾ ਭਗਵੰਤੁ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁ ਅ
ਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
੧ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ
ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾ
ਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀ
ਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ
ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ
ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥
ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸ
ਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥
ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਸਭ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੜੀਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ
ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸ
ਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬ
ਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲ
ਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀ
ਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ
ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ
ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂ
ਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ
ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ
ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀ
ਆ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮੋਹੀਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ
ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਜਾ

ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਧੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥
ਲਾਥਿ ਜਤਨ ਸਭ ਉਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਰਿਦ
ਤੇ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰ
ਣੀ ਪਰੇ ਚਰਣੀ ਸਰਬ ਕੁਲ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇ
ਸੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥ ਛੰਤ ਅਨੰਦ ਸਰਬ ਰੁਤੀ ਛੰਤੁ
ਰੁਤੁ ਮਹਲਾ ॥੮॥

ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓ
ਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋ
ਪਾਲਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋ
ਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ
ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ
ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ
ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ

ਕਉ॥ਜਿਉਗੜਿਰਖਉਅਨਗਿਠਤ੍ਰਾਲਿਓਜਾਣੀ॥ਸਾਹਿਅਕੇਰੇਦੇਵੋਪੂਣੀਤੂੰਨਿਆ
ਤ੍ਰੈਗੀਪਾਈ॥ਲਿਖਿਲੈਖਿਮੁਣਤਾਜਿਦਿਗੁਤੇਇਖਤਘੜਿਗਿਪਦੁਤਾਣੀ॥ਇਕੁਸੋ
ਦੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਣਈ॥੮॥ਇਕੁਅਜਾਤੁਰੰਗੁਇਕੁਰੂਪਾਪਉਣੁ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੂਪਾਇਕੈਭਵਰਭ੍ਰਤਿਭੁਲੈਇ॥ਏਕੈਚੂਣੈਸੁਣੈਪੜਿਣੈਇ॥ਗਿਆਨੀ
ਆਨੁਲੇਸਸਸਗਿਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਕੁਦਿਗਲਕੈਲਣੈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਕਿਰਪਾਸੁਖਪਾਇ॥ਗੁਰੁ
ਦੁਆਰੈਅਖਿਸੁਣਾਏ॥੭॥ਹੁਕਮਿਪੁਰਮੰਨੇਤਿਸੁਜਲਾ॥ਤੀਜਿਭਵਣਸਤਿਗੁਰਮੈਪਲਾ
ਤ੍ਰੈਗਦਿਆਅਸਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਕਗਿਰਿਪਾਅਪੁਨੇਘਰਿਆਵੈ॥ਤ੍ਰੈਨਾਦਿਚਸੈਨੀਅਪ
ਗਾਛ੍ਰਿਨਮਸਚਾਦਿਸਵਰਣਤਗਾਇਸੁਇਕੋਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਪਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੮॥
ਹਿਗਵੈਸੂਅਨੁਗਸੰਘਿਗ॥ਤ੍ਰੈਕਣੁਖਿਸਚਾਦਿਵੀਨਗੈ॥ਤ੍ਰੈਪਗਿਆਦਿਅੰਤਿਤੁਲੈਇ
ਆਪਕਰੈਕਖਸੁਣੈਸੋਇ॥ਓਤੁਚਿਪਾਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਜਗਜੀਵਨੁਅਚਰੁਨਕੋਇ
ਨਾਨਕਸਿਮਰਤੇਪਤਿਤੋਇ॥੯॥ ਰਜਾਨਰਸਮਰਦਿਤਿਤਕਗਿਗਣਸਤਿਲੁਝੈਸਨੁਅਸੀ
ਗਤਿਦਿਨਤਿਰਤੈਗੀਰਤਾ॥ਤੀਭਵਨੁਗਨਰਜਤਾ॥ਜੀਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਤੀਜੇਭਾ॥ਤ੍ਰੀਗਿਸ
[illegible] ਇਕੁਸਤਿਸਿਦਵੇਭਾ॥ਤਸੀਰਸੁਗਿਦੈਇਕੁਭਾਇਆ॥ਤੀਗਿਸਚੁ
ਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੈਸੁਨਕੀਜੈਅਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਤਨੁਨਤੀਸੰਸਾਰਾਜਾਗਇਕ
ਨਤੀਗਣਨਾਇਜਾਇਜੁਗਚਗੇ॥ਗਣਣਕਣਣਤੇਰੈਨਰੈਈਕਿਸੁਪਤਿਕਾਉਦ੍ਵਿਨੀ
ਇਕੁਸਬਦੁਸਮਨਾਮਨਿਸੋਯਸਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮੰਤ੍ਰੀਸਾਰਗਈ
ਘੁਘਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥ਸਾਸੁਣੇਵਾਨੀਬਚਗੀਸਿਰਤੇਸਰਕਿਚਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈ
ਰਲੀਸਿਉਸਨਸਤਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭ
ਈਨਿਚਿੰਦੁ॥੧੨॥ਲਾਤਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਗ੍ਰਾਮਾਲਬੁਲੋਭੁਘਰਾਅਣਕਾਗ੍ਰਾ
ਲਾਣੀਭਾਣੀਲਾਇਤਬਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਸਗਧੁਗਧਾ॥ਲਾਤਕਗਣਿਆਇਆ
ਜਗਿ॥ਤੋਇਸੁਜਾਨੁਗਇਆਨਗਾਇਨਾਗਿ॥ਲਾਤਨਾਮੁਪੁੰਜੀਦੇਸਾਤ੍ਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿ

ਕੁਧਾਤਿਸਭ॥੧੩॥ ਆਇਵਿਗੂਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ॥
ਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਇ॥ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗ
ਧੁਸਿਆਨਾ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧੈ
ਧੈਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋ
ਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋ
ਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ॥
ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾ
ਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋ
ਇ॥ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾ
ਰੇਨੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾ
ਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁ
ਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆ
ਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਗੁਰਿਦੀ
ਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿ
ਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁ
ਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆ
ਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾ
ਮਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮ

੬੭੭ ਤਾਪਿ ਤਾਪਸੁ ਤਪੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਲੇਹੁ ਨਿਹੂਆ ॥ ਕਾਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥ ਕੇਤਾ
ਗਿਆਨੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ਅਠਦਸ ਦੂਰਿ ਧੀ
ਸਡਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ
ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ
ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ
ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਚਿ
ਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨੩॥ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ
ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾ
ਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪ
ਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥
ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥
ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ
ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸਾ ॥੨੫॥
ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥ ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ
ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ
ਜਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ
ਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂ
ਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ
ਨਹੀ ਤੋਟ ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ

ਕਾਮੀਰੋਡਿਆਪਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਣਾ॥੨੭॥ਤੂੰਟੇਨੇਤੁਕਿਵੇਖਲ
ਤਿਸਤੀ॥ਤੂੰਟੇਕਤੂੰਤੂੰਰਿਸਗਤੀ॥ਤੂੰਰਿਪਗੀਤਿਗਈਵੇਗਵੇਲਿਆ॥ਤੂੰਗਸਤਿਪਗ
ਤਗਿਵਗੀਵੈਲਿਆ॥ਤੂੰਟੇਗਿਨਪਨੇਵੀਆ॥ਗੁਰਸਵਈਪਾਗਿਕਾਂਗਜੁਸਾਗਿਲਾਤ
ਸਕੁਨਆਂਦਿਵੈਤੇਟਾ॥ਇਕਦਟਣਨਕਗੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੋਟਾ॥੨੮॥ਨਕਤੁਸਗੁਆਂਗਖਭਨ
ਸ਼ਿਨਤਕਿਸੁਈਆਦਾਣਿਪਕੁਤਾਈ॥ਨਕੁਸ੍ਰੇਕਸਚਾਈਨਾਂਗਿ॥ਚਕੁਤੇਦੇਸਕਮ੍ਕੁਨਿਆ
ਗਿਪਗਪਾਗਿਜਾਂਤੀਨਕਿਗਤਈ॥ਸਤਲਿਚੁਲਾਈਨਕਨਪਾਈ॥ਸਚਰਿਸਦਗੀਸਾ
ਜਿਪਿਆਂਗੀ॥ਸਾਈਸੈਂਤਗਣਿਨਭੁਰਿਪਾਂਗੀ॥੨੯॥ਤੇਲਤਤੈਲਤਤੇਸਖੀਢਟੇਕੀਗਸੀ
ਗਗਾਤ੍ਰਤਪਣਿਤਗਿਸੁਖਨਤੀਥਿਨੁਤਗਿਚਿਨਚੰਤਾਂਗ॥ਤਗਪਿਸੁਈਪਾਗਿਆਪਣੈਤੀਨਿ
ਕੀਤੁਜਾਂਲਿਆ॥ਤਗਖਿਆਗੁਗਿਆਪਣੈਨਿਗਭਉਨਾਸੁਦਖਣਿ॥ਤੂੰਗਾਦਸੁਤਿਖਾਪ
ਣੀਜਚਟਿਖਾਨਤੀਤੂੰਗਿ॥ਤਿਖਾਨਿਦਗੀਸਚਦੁਸੀਨਿਆਂਸ੍ਰਿਤੁਪੀਆਂਕਗਪੁਗਿਟੇਤਿ
ਦੇਤਿਆਂਖਿਸਕੁਕੈਈਜੋਕੁਦੈਤੇਦੇਇ॥ਗੁਨੂਣੁਆਂਗਿਟੇਦਸੀਤਿਖਾਨਿਦਗੈਸੋਇ॥੩੦॥
ਫੈਟੂੰਲਤਫੁਫਤਨਉਨਿਗੀਫਤਿਫਤਿਪਈਕਿਰਸੀ॥ਭਾਗੇਫਤਤੇਫਤਿਪਇਟਤਉ
ਲੀਕਸੇਪਗੀ॥ਆਸਗਆਜਾਂਛੀਤਗਿਮਿਲਿਤਿਨਕੇਤਉਚਲਿਜਾਂਉ॥ਤਿਨਕੀ
ਪੂਰਿਆਪੁਟਲਿਆਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਚੀਆਗੁਗਿਆਪਣੈਪਾਇਆ
ਗਿਸਲਾਉ॥ਜਿਨਿਸੁਣੀਆਂਤਿਸੁਸੇਵਸਾਂਤਿਸੁਚਲਿਤੈਗਜਾਂਉ॥ਜੋਉਸਗੇਸੋਂਫਤ
ਸੀਤਿਸੁਚਿਨੁਆਦਗੁਨਕੈਇ॥ਗੁਗਪਗਸਾਦੀਤਿਸੁਸੰਸ੍ਰਿਣਾਂਤਤਿਦੂਖੁਨਤੇਇ॥੩੧॥
ਮੇਗਾਕਿਸੁਗਤਿਣਕੈਤੌਆਨਤੈਗੁ॥ਆਵਣਿਜਾਂਣਿਦਿਗੁਣੀਐਟੁਚਿਪਾਂਦਿਆਏ
ਸੈਗੁ॥ਸਦਿਨੂੰਣਆਂਦਸੀਕਲਾਗਕੰਪਾਗਿਗਤਿ॥ਦਿਣੁਨਾਦੈਕਿਉਦੂਟੀਐਜਾਂਇਗਸਾ
ਤਲਿਆਂਤਿ॥ਗਣਤਗਣਦੇਆਖਗੀਅਗਣਤੁਸਚੋਸੋਇ॥ਅਗਿਆਨੀਸਤਿਤੀਣਤੋਂਗੁ
ਖਿਨਗਿਆਨੁਨਤੋਇ॥ਤੂੰਰੀਤੰਤਗਚਾਚਗੀਦਜੋਨਤੀਦਿਜੋਗਿ॥ਦਿਫੁਤਿਆਂਸੇਲੈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕ
ਕਰਿਸੰਜੋਗਾ॥੩੨॥ਤਗਵਰੁਰਾਇਆਪੰਖਿਸਨੁਤਗਵਗਪੰਖੀਪੰਚ॥ਤਤੁਚੁਗਤਿਸਿਲਿਇਕਸੇ

ਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰਚ॥ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥ਪੰਖਤੁਟੇਫਾਹੀਪੜੀ
ਅਵਗੁਣਿਭੀੜਬਣੀ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛਡਾ
ਏਛੂਟੀਐਵਡਾਆਪਿਧਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣੈ
ਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੩੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾਥਾਨਵਿਹੂਣਾਹੋਇ॥ਥਾ
ਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈਕਾਜੁਨਫੀਟੈਕੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਥਿਰੁਗੁਰੂਥਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰ
ਨਾਥਹਨਾਥੁਤੂਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇ
ਵਸੀਵਡਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥੩੪॥ ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲੁਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੁ॥
ਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਿ॥ਦਾਨਾਤੂਬੀਨਾਤੁਹੀਦਾ
ਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥ਦਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦਲਣਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੩੫॥
ਧਨਿਗਇਐਬਹਿਝੂਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਾਰ॥ਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁਸੰਚਿਆ
ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥ਧਨੁਗਇਆਤਾਜਾਣਦੇਹਿਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗਿਏਕ॥ਮਨੁਦੀਜੈ
ਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰ
ਦੁ॥ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਢੂਢਤੀਬਸਤੁਰਹੀਘਰਿ
ਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿਲਿਰਹੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਿਵਾਰਿ॥॥ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੂਟੀਐਵਿਣੁ
ਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੩੬॥ਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਹੈਅਵਗੁਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿ॥
ਨਾਤਿਸੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁਧਿਆਨੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਆ
ਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁ
ਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲ
ਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩੭॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥ਪਾਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪ
ਸਾਰਾ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪੁ॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉ

ਓਬੰਬਰਿ ਜਮਕਾਲੁ॥ ਵਿਣੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਹੂੰਹੁ ਬੁਰਾ ਘੋਰਕਲੂ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇਹਿਤਿਆ
ਭੀ ਜੰਜਾਲ ਮਾਡਿ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵਿਣੁ ਕੂੜੀ ਐਥੈ ਅਜਡਿ ਪਾਜਡਿ॥ ਤਾ ਢਹਿ ਢਹਿ
ਢਹੀ ਢਹਿ ਮੇਰਹੂੰਆ॥ ਢਿਗਿ ਪਦੁਤਨਾ ਅਧਾਰਿਆ ਹੂੰਆ॥ ਫਬਜੈਗਜੁ ਗੋਨਾਡੀ ਘੁਣੋ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿ ਤਰਆ ਘੀ ਮੁੜੈ॥ ਜਿਉ ਮਛੁ ਲੀਣ ਘੀਜ ਮਜਾਲੋ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤਿ ਗੁਰ
ਤਿਭਾਲੋ॥ ਢਹਿ ਢਹਿ ਗਿਆ ਵੇ ਢਹਿ ਢਹਿਗਿ ਜਾਇ॥ ਇਕਰੰਗੀ ਮੈਥੈ ਮੈਡੇ ਕਿਵ ਲਾਇ॥ ਇਵ
ਢੂਡੇ ਹਿਰਿ ਢਹਿ ਸਮਾਪਾਇ॥ ੩੯॥ ਖੀਰ ਖੀਰ ਕਰਿ ਗਏ ਖੀਰ ਭਣੇ ਖੇਰ ਸਾਇ॥ ਖੀਰ ਜਲੇ ਖ
ਗਿਆ ਪਣਿ ਖੀਡਣ ਖਿਹਿਡਿ ਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਖਾ ਖੁਲ ਕੈ ਖਿਧਰਣੀ ਖਾਲੀ ਖਾਲੇ
ਨੇਡਿ॥ ਜਿਲੈ ਹੂਡਿ ਵਨੁਕਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹੀਡਿ ਤੇਡਿ॥ ਖਿਰਲੈ ਗਿਆ ਨੀ ਖੁਣਣ ਵੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਥਿ ਮਿਲੇਇ॥ ਨਾਉ ਰਡ ਖਿਵਰਾਈਆ ਜੋਰ ਵੈ ਤੇ ਟੇਇ॥ ਘਾਣੀ ਖਿਰਲੈ ਉ
ਖੀਰ ਸੋਜੈ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਡਿਇ॥ ਇਡ ਘਾਣੀ ਸਡ ਪੁਖਰੀ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਵਸਾਡੇਇ॥ ੪੦॥
ਕਨਿਕਨਿ ਪਣੀ ਐ ਪਣਿ ਪਣਿ ਭਜੈਰਾਡਿ ਉਸੰਰਿ ਉਸਰਢੈਡਿ॥ ਸਰਭ ਰਿਸੈ ਖੇਡੀ ਭਰਿਖੈ
ਖੇਸਮੂੰ ਖਵੈ ਪਰਵੈਡਿ॥ ਭਰਿ ਸਿਕੁਲੋ ਨੇ ਭਣੇ ਦਿਵੋ ਨਿਵਿਣੁ ਭਰਾਕਿਆ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੇਰੀ ਪੂਭਿ ਪਕਵੀ ਜਿਨਿ ਖਿੰਚੈ ਤਿਜਿ ਜਾਈ ਐ॥ ਡਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਗ
ਤੇਖਡੁ ਹਿਨ ਪਵੈਂਦੁ ਤਾਈ ਐ॥ ਭਕੈ ਭਾਲਡਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੁਣਡਿ ਤਾਜਿ ਪਾਰਿ ਵਸਾਈ
ਐ॥ ਭਕੈ ਭਉਜੁਲਸਾ ਗੁਖਣ ਅਸਾਨਿਰ ਸਤਗੀ ਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੈ ਚੀਨੈ ਜੀ
ਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰਐ॥ ੪੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ॥ ਹੰ
ਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ॥ ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਵਗੁਣ ਚ
ਲਹਿ ਨਾਲਿ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ॥ ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ
ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥ ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ੪੨॥ ਜੋ ਆ
ਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ॥

ਸੋਜਨੁਹਉਵਾਰੇਜਿਨਿਤਜਿਭਾਇਆ॥ਪੰਧਾਮੁਆਵਿਗੂਤੀਸਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲ
ਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕਰੇਹੋ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਹੋ॥ਅਸ
ਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂੰਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਹੁ
ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂੰਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿ
ਰਤੀਮਨਿਚੋਟ॥੪੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀ
ਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰ॥ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣ
ਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹ॥ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨ
ਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਂਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗੁਣੀ
ਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸ
ਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪੪॥ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥
ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮ
ਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿਦੋਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਚਾਕਰੁਕਹੀਐਖਸ
ਮਕਾਸਉਹੇਉਤਰਦੇਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇ
ਇ॥੪੫॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਾਨਕਾ
ਸਚੈਉਸਚੈਨਾਇ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢਤਹਉਫਿਰੀਮਨਮਤਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤ
ਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਥਿਭੰਡਾਰੁ॥ਊਤਮੁਹੋਵਹਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਕਾ
ਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪੬॥ਰਾੜੈਰੂੜਾਤਜਿਉ
ਮੈਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਾਂਹੈਗਾਰੂੜੁਤੁਸਮੁਣੁਡਾਰਿਓਮਨਾਸ
ਤਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਪਾਈਐਸਤੁਕੇਭਗਤਿਭੁਲਾਤਿ॥ਸੋਸਾਡੁਸਤਬਾਜਿਸੁਹਰਿ

ਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥ਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਭਗਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥
ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿ
ਖੁਛਾਰੁ॥ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਚਿਆਰੀਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚਉਨਾ
ਮੁਅਮੋਲੁ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁ
ਤੂਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁ॥ਮਾਇਆਮਮ
ਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁ॥ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਬੂਝੈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥੪੮॥
ਖਿਮਾਵਿਹੂਣੇਖਪਿਗਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਗਣਤਨਆਵੈਕਿਉਗਣੀਖਪਿਖ
ਪਿਮੁਏਬਿਸੰਖ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੂਲੈਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦਿਮਹਲੀਖਰਾਤੂ
ਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥ਖਰਚੁਖਰਾਧਨੁਧਿਆਨੁਤੂਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿ
ਜਾਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰ॥ਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉਵਥੁਵਿਕਾਰੁ॥ਜੰਤਉ
ਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ॥੪੯॥ਸ੍ਰਿਸਟੇਭੇਉਨਜਾਣੈਕੋਇ॥
ਸ੍ਰਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇ॥ਸੰਪੈਕਉਈਸਰੁਧਿਆਈਐ॥ਸੰਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇ
ਕੀਪਾਈਐ॥ਸੰਪੈਕਾਰਣਿਚਾਕਰਚੋਰ॥ਸੰਪੈਸਾਥਿਨਚਾਲੈਹੋਰ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀ
ਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਛੁਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫੦॥ਹੇਰਤਹੇਰਤਹੇਸਖੀਹੋਇਰਹੀਹੈਰਾਨੁ॥
ਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਣੇਕਰਿਥਾਕੀ
ਸੀਗਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹੁਮਨਿ
ਬੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਪੜਣਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿ
ਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੫੧॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾ
ਰਿ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਬੂ
ਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁ

ਬੁਝਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ
ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆ
ਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥ਪਾਧਾਪੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚ
ਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖਬਿ
ਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝਨ
ਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰ
ਗਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤ
ਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥
ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸ
ਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ॥
ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾਲੇਕਹ
ਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿ
ਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਰਜਾਏ॥ਆਸ
ਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿ
ਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨਾ
ਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰ

ਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ ਸੁਰ
ਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ
ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚ
ਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾ
ਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾ
ਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ
ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ
ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ
ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ
ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ
ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ
ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖ
ਰੀ ॥੧੦॥ ਊੰਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁ
ਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ
ਸਰਪਨਿ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥੧੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥
ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ-
ਓ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ
ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ-
ਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮ-
ਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀ-
ਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ
ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਹ-
ਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ
ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥
੨੧॥ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾ-
ਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥
ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ
ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸ-
ਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ-

ਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਆਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐ
ਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ॥ ਹੁਕਮੁਬਿ
ਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾ
ਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀ
ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ ਏਕੇਕਉਸਚੁ
ਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆ॥ ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਥੀਆ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿ
ਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ॥੨੪॥ ਸਾਚੌਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮ
ਇਆ॥ ਝੂਠੇਆਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾਗਉਣੁਭਇਆ॥ ਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈ
ਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਇਆ॥ ਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇ
ਣੁਵੀਸਰਿਆ॥ ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੨੫॥ ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀਕਾਣਿ॥ ਪਰਘਰੁ
ਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਵੈਬੇਬਾਣਿ॥ ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿ॥ ਸਬਦੁ
ਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣਿ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ॥੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉ
ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘੜੁਘੜਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਕ
ਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦਿਅਚਾਰਿ॥ ਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ॥੨੯॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰ
ਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੩੧॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ
ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੩੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ॥੩੩॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸ
ਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ
ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ॥
ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲ
ਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ॥੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆ
ਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾ
ਰ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ
ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ॥
੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀ
ਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵ
ਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ
ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰ
ਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ
ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥
ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚ
ਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁ
ਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥
ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦ
ਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ
ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵ

ਸੋਇ ਬੂਝੈ ਜਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰਾ ॥੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ
ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥ ਸੁ ਸਬਦ
ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀ
ਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸ
ਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾ
ਏ ॥੫੮॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ
ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ
ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤ
ਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥
੫੯॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ
ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥
ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕ
ਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ
ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵ
ਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰ

ਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾ
ਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾ
ਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਵੀਚਾ
ਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ
ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ
ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥ ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸ
ਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ
ਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥ ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ
ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ
ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥
ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿ
ਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮ
ਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ
ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾ

ਗਵਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਹਿਨਹੋਤਉਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੋ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅ
ਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥ਸਾਚਬਿਨਾਸੂਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥
੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮੁਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁ
ਤਤੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈ
ਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਵੈ
ਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ
੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੭੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇ
ੜਾਸੁਣਿਤੂਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈ
ਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆ
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾ
ਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆ
ਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗ
ਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹਭਿਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੭੩ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸ
ਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿ
ਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸ
ਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤ
ਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥
ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ
ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵ
ਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿ
ਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ
ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ
ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਵਰਤਾ

ਗਾਵ੍ਰਤਸਾਂਖਿਸਨੁਮੇਤਸਭਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕਰਮਾਵਣਿਕਾ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀ
ਨਾਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਬਖਸਿਲੈਹਿਤਾਸਚੇਸਿਫਤਿਸਮਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥
ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਠਸੂਤਕੁ ਸਾਵੈ॥ਮਾਇਆਅਨੰਤਿਹੈਤਪਾਸਦਾਵੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਰੀ
ਰਖਗੈਤਾ॥ਉਜੂਤਪਾਕੇਸੇਧਰਮਗਤਿਲਹੈਤਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚੁਕਰਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਸੈਤਧਾਸੰਬੰਤੁਗੁਧਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੈਤਧਾਜੁਇਤੁਤਪੁਧਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੋਮਿਲੇਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਤੁਤਪੁਪਰਵਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸੋਤ
ਪਾਵਗਤਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਤਿਦਿਨਸਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰ
ਕੀਵਰਤਣਿ॥ ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਆਨੇਰੁਬਿਨਾਸਣਿ॥ਹੁਕਮੇਤੀਸਭਸਾਜੀ
ਅਨੁਰਵਿਆਸਭਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਤਰਿਭਣਿ॥ਸਬ
ਦੇਤਿਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩॥ਅਭਿਆ
ਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਕੈਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਸਦੈਦਿਤੈਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇ
ਹਾਧਰਮੁ॥ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਾਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿ
ਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਪਰਘਰਿਭੋ
ਜਨੁਕਰੇਨਿ॥ਉਦਰੈਕਾਰਣਿਆਪਣੇ ਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ॥ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਆਤਮ
ਗਉਣੁਕਰੇਨਿ॥ਭਾਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰਹਣੁਕਰੇਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿਸਚਾਅਸਰਾਉ॥ਘਰੁਦਰੁਸਭੋਸਚੁਹੈਜਿਸੁਵਿ
ਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸਭੁਸਚਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ॥ਸਚਾਆਪਿਤਖ
ਤੁਸਚਾਬਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉ॥ ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇ
੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩॥ ਰੈਣਾਇਰਮਾਹਿਅਨੰਤੁਹੈਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਭਾਣੈ
ਚਲੈਆਪਣੈਬਹੁਤੀਲਹੈਸਜਾਇ॥ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ

ਨਾਨਕਉਨਿਚਿਪਾਣੀਐਜੋਚਲੈਤਿਸਭਿਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਹਜੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਸੇਵਿਓਵਿਚਿਹਉਮੈਜਨਮਿਬਿਨਾਸੁ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਕਮਲੁਨਹੋਇ
ਓਪਰਗਾਸੁ॥ਬਿਖੁਖਾਧੀਮਨਮੁਖੁਮੁਆਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਵਿਣੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸਚਾਤਾਹੋਵੈ
ਦਾਸਨਿਦਾਸੁ॥ਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਕਬਹਿਨਛੋਡੈਪਾਸੁ॥ਜਿਉਜਲ
ਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕ
ਰਾਇਆਸਭੁਕੋਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਦੂਜੀਹਜੁਗਗੁਧਰੁਸਾਆਪੇਗਣਤਕਰੀਨਿ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪਸ
ਤਿਦੀਨਿ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਸਾਜਿਅਨੁਪਾਪਪੁੰਨਗਣਤਗਣੀਨਿ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝ
ਸੀਸਚੈਸਬਦਿਪਤੀਨਿ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩॥ ਇਹੁਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਿਰਤੇਆ
ਪਣੈਤਿਨਤਨਿਲੋਭੁਰਤੁਨਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੋਭਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਰਾਮਕਲੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਤਾ
ਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆਤਾਸਉਪਿਆਭਗਤਿਭੰ
ਡਾਰੁ॥ਭਰਮੁਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੂਕਾਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਤਿਸਨੋਰੂਪੁਅਤਿ
ਅਗਲਾਜਿਸੁਹਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥
ਮਨਮੁਖਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁ
ਕਰਹਿਨਿਤਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਿਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇ
ਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਿਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪਿਲਾ
ਇਅਨੁਸੋਕਰਨਿਜਿਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ ਮਃ ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂ

ਤਿਨਾ ਆਵਣੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਤੂੰ ਤੇ ਮਲੋਭੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ
ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ
ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ
॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾ
ਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ
ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿ
ਆਰ ॥ ਇਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ
ਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਾਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਣ
ੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕ
ਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ
ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥
ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸ
ਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਓਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕ
ਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇ
ਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰ
ਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤੀਆ ਪੁਰਖਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥
ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆ
ਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬ
ਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ
ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ
ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋ
ਵਹਿ ਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ
ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ
ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾ
ਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿ
ਞਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ
ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀ
ਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇ
ਸ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਬ
ਧੇ ਗਾਈ ਸੰਗਲ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਤੋਤੇ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ
ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬ
ਦੁ ਰਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥
ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ
ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥
ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੧
ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ
ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅਰਧ
ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥
ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋ ਪਾਖੰ
ਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ
ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ
ਰੂਪੁ ॥੫॥ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂ
ਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁ
ਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅ
ਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥
ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾ
ਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ
ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ
ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣ
ਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ
॥੧੨॥ ਮਹਲਾ … ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖ
ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰ
ਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪ

ਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ
ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ

ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਤਿਸੋਸਚੁ॥੧॥ਮਹਲਾ੧॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀ
ਐਸਿਖਸਹੀ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਬੈਠਾਕਢਿਵਹੀ॥ਤਲਬਾਪਉਸਨਿ
ਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ॥ਆਵ
ਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀਗਲੀਫਹੀ॥ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਆਪੈ॥ਹਰਿਕੀ
ਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਰਿਭਗਤੀਰਾ
ਪੈ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇ
ਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ਸਹੰਸਰਦਾਨੁਦੇਇੰ
ਦ੍ਰੁਰੋਆਇਆ॥ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆਖਾਇ॥
ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ॥ਸੀਤਾਲਖਮਣੁਵਿ
ਛੁੜਿਗਇਆ॥ਰੋਵੈਦਹਸਿਰੁਲੰਕਗਵਾਇ॥ਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੂਵਾਇ॥
ਰੋਵਹਿਪਾਂਡਵਭਏਮਜੂਰ॥ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਦੂਰਿ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ॥
ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁ
ਲਾਗੈਭੀੜ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥
ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ਬਾਲੀਰੋਵੈ
ਨਾਹਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ॥ਅਉ
ਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਇ॥੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿ
ਕਾਰਾਸਭਿਬਾਦਿ॥ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ

ਕਾਇਆਹੰਸੁਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾ
ਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ

ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨
ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥੧॥
ਮਹਲਾ੨॥ ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀਖੋਲੀਆਇ॥ਵਖਰੁਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਰਹੀਸ
ਮਾਇ॥ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣਕਵਣਜਹਿਸੇਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤ
ਹਿਲੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾ
ਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ॥ਤਿ
ਤੁਘਟਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰ
ਚਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹੋਇਸੁ
ਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਿਪਾਇ॥ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ
॥ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਥੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ੨॥ ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾ
ਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਹੋਇ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉਆਖੈਕੋਇ॥ਜਿਥੈਸੁਵਸ
ਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ॥ਨਾਨਕਗਾਹਕੁਕਿਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਣਿ॥
੨॥ਮਃ੨॥ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐਜਿਹੁਕਮਹੁਅੰਧਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁ
ਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜੁਕੋਟੁਹੈਸਭਿਦਿਸੰ
ਤਰਦੇਸਾ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁਸਭਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁ
ਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਾਣਿਆਸਚੁਪਰਗਟੀਏਸਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਚੋ
ਸਚੁਹੈਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ਸਾਵਣੁਰਾਤਿਅਹਾੜੁਦਿ
ਹੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਖੇਤ॥ਲਬੁਵਤ੍ਰਦਰੋਗੁਬੀਉਹਾਲੀਰਾਹਕੁਹੇਤ॥ਹਲੁਬੀਚਾ
ਰੁਵਿਕਾਰਮਣਹੁਕਮੀਖਟੇਖਾਇ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਮੰਗਿਐਅਉਤੁਜਣੇਦਾਜਾਇ॥ਮਃ੧
ਭਉਭੁਇਪਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਲੇਦ॥ਹਲੁਹਲੇਮੀਹਾਲੀਚਿਤੁਚੇਤੁ

ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ ਵਖਤੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ
ਦਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀ
ਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ
ਚਾਨਣੁ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ
ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇ
ਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇ
ਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ
ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇ
ਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰ
ਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆ
ਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸੋਜਨੁਸੇਵਿਸਦਾਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਪੀਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ॥ਸਭੁ
ਕਿਛੁਘਟਿਮਹਿਤਿਨਿਦਿਤਾਗੁਰਿਲੀਤਾ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਾ
ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫
ਢੋਲਿਪੰਦਿਰਾਇਆਕਰਤਿਲੂਣਾਇਆਕਰਨਿਜਾਣਿਕਰਿਮੈਖੁੰਧਿਕਰਣਾਇਆ॥ਲੋਭਨਿਰਵੈ
ਦਰਜੀਪਾਣੋਸੂਈਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਫਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤੁਜੀਵੈ
ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹਤ
ਕਿਛੁਦਿਨੁਢੰਢੈ॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੋਸਚਾ
ਤਿਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥ਮ:੧ ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤਤਿਸਕੀ
ਅਪਅਪਾਰ॥ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਲਾਇ॥ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਦਾਕੁ
ਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿ
ਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥ਮ:੧॥ ਕਮਰਿਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾਅਸਵਾਰੁ॥ਗਰਬੁ
ਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈ
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ॥ਭਗਤਸੋ
ਹਨਿਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ॥ਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭ
ਲੈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩
ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਾਸਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਆਇਆ
ਸੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਸਾਹਥਿਹੈਕੇਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ॥ਕਿਆਕਰੇਇਹਬਪੁੜੀਜਾ
ਭੋਲੇਏਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾ
ਰਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾ
ਏਕੁਭਨੁ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਿਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧

ਸਚ ਵਰਨੁ ਸਪੁਰੇ ਤਾ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਹੈ ਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਸਚ ਵਰ ਅੰਦਰਿ ਗਿਣੀਐ ਸੋ ਤੀਜੈ ਸਿ
ਵਖਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮਤੀ ਈਸਰ ਵਰਿ ਜੇ ਤੂ ਵੇਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਤਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਇਤਿ ਤਿ ਬੇਅੰਤ ਤਾ ਤਉ ਰਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਜੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਅਵਗੁਣ ਵੰਞ
ਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ
ਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈ
ਅਨੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾ
ਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਾ ੫੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣ
ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥ ਸਾਕ
ਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥਟਿਆ ॥
ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟੈ

ਕੀਆ ਪਸਾਰਿਆ ਅਲਖ ਰੂਪ ਮਹਿਆ ॥ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਹਰਿਆ ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਰੂਪ ਤਮਾਸੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਿਆ ॥ ਕੋਇ ਜਣੈ ਹਰਿ ਕੀ ਮਕਰ ਵਡਾ ਸਹਿਆ ॥ ਸਕਲ ਸਭਿ ਬੁਝਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੋ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੋ ॥
੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ
ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅ
ਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ
ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ
ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪ
ਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂ
ਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾ
ਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥
ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ
ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ
ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ
ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰ
ਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ
ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸ
ਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ

ਰੋਗੋ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ
ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿ
ਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟ
ਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁ
ਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀ
ਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ
॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰੀ ਝਾਕੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿ
ਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈ
ਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾ
ਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ
ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ
ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹ
ਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇ
ਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿ
ਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿ
ਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰ
ਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ

ਨੋਸਦਾਸੁਖਾ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖਾ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ
ਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋ
ਵਡਪਰਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਆ॥੬॥ਸਲੋਕ
ਮਹਲਾ੪॥ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕ੍ਰਬਣਾਏ
ਮਾਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥
ਨੀਦਵਿਆਪਿਆਕਾਮਿਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ॥ਬੈਸਨੋਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜੁ
ਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਫਲੁਪਾਵੈ॥ਹੰਸਾਵਿਚਿਬੈਠਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈਠਾਮਛੀਨੋਤਾਰ
ਲਾਵੈ॥ਜਾਹੰਸਸਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾਲਿਜੋੜੁਕਦੇਨਆਵੈ॥ਹੰਸਾਹੀਰਾਮੋ
ਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਡਡਾਭਾਲਣਜਾਵੈ॥ਉਡਰਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਹੋਵੈਮੰਞੁ
ਲਖਾਵੈ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੋਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਸਿਖਹੰਸਸਰਵਰੀਇਕ
ਠੇਹੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇਖਾਇਖਰਚਿ
ਰਹੇਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਵਰਹੰਸੁਦੂਰਿਨਹੋਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੈਮਸ
ਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਸਿਖੁਗੁਰੂਪਹਿਆਵੈ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇ
ਸਭਾਸ੍ਰਿਸਟਿਛਡਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪ ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰੜਮੋਠ
ਜਿਨੇਹਾ॥ਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਭਰਮਿਵਿਆਪਿਆਤਿਸਟਸਿਨਾਹੀਦੇਹਾ॥ਕੂੜੀ
ਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈਮਾਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ॥ਸਚੁਕਹੈਤਾਛੋਹੋਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਾਰੋਹਾ
ਵਿਆਪਿਆਦੁਰਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਮੂੜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੋਹਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁ
ਰਲਿਆਇਆਸਾਥੁਭਿਇਕੋਜੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਂਉਘ
ੜਿਆਇਆਲੋਹਾ॥ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘੜਿਆਪੜ
ਦਾਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ੍ਹਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਪੁਰਖੁ ਸੂਤੁ ਸਮਾਣੋ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਗੁਣ ਪੁਰਟੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ

ਵਾ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁ
ਭੁਲੇ ਸਿ ਜੰਮਿ ਜੰਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ
ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥
ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏ
ਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ
ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇ
ਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ
ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥
ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂ
ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥ ਸਭੁ
ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ
ਦੁਖੁ ਲਾਇਣ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫

॥ਤੂਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਢੋਲੇ ਤੂਰੇ ਮੈਡੋ ॥ ਤੂਰੇ ਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਿਹੈ ॥ ਤੂਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਪਰਿਵਾ
ਰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਦਾਤਿ ॥ ਤੂਰੇ ਮੈ ਸੈਂਡ ਤੂਰੇ ਮਤਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਤੂਰੇ ਮੈ ਨਾਨਕ ਤੁਧੁ ਬਖਸੀਦੇ
ਤੂਰੇ ਮੈ ਸੋਗ ਨ ਭਰਮ ਰਖਿਆਂਦੇ ॥ ਤੂਰੇ ਮੈ ਜਪੈ ਨਿਰੰਜਨ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਤੂਰੇ ਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਗਵਾਇ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਇਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਮ੍ਹ ਘਾਟੁ ਜਿਤੁ ਤੇਰਾ ਸੇਵਕ
ਦਾਸੁ ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ~~[illegible]~~ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ
ਸਿੰਗ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਗਤੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਘਰ ॥ ਤਿਨ ਢਾਢੀ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ
ਇਕੁ ਰਿਦੈ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਵਰ ਦੇਵਣਹਾਰ ਪਛਾਣੈ ਜਨੁ ਸਭ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਲਿਵ ਧਿਆਇ
ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਏ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾ
ਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ
ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ
ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬ
ਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧ
ਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰ
ਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ
ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈ
ਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ
ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫
ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ

ਪਉੜੀ ਪਉਤੁ ਤੁਧੁ ਪਾਹਿ ਅਨੁ ਲਡਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹੀਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸੰਤਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਸੰ

ਜੋਗੀ ਜੰਤ੍ਰਿ ਸੁਭਾਣੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ
ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇ
ਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥
ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦ
ਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ
ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣ
ਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾ
ਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲ
ਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰ
ਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕ
ਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ
ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰ

ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੋ ਜਾਤ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੀ ਸੰਤ ਸੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਢੂਰਤਨੂ ਬਾਜਗ ਮੈਡੀ ਦਿਰਿ ਵਿਦੇ ਪਾਗੀਏ ॥ ਦੇਖਨੁ ਇਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖੇਟੈ ਸੋਇ ਪਟੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫

ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲੈ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥ ਧੰਨੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆ
ਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ
੫ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥
ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ
ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ
ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥
ਸਲੋਕ ॥੪੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥ ॥ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦ
ਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਉ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪ
ੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ
ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾ
ਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕ
ਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗ
ਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ
ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚ
ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹ
ਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨਿ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾ ਘਾਲਿ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥ ਹੋਰਿਂਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ

ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ॥ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ॥ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ॥੫॥ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋ
ਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ॥ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ
ਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ॥ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ॥ਘੋੜਾ
ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ॥ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ॥ਕ
ਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ॥ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ॥
ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ॥ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ॥ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁ
ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ॥ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾ
ਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ॥ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ॥ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ॥ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹ
ਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ॥੬॥ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ
ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ॥ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ॥
ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ
ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ॥ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ॥ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ
ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ॥
ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ॥
ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮ੍ਹਿ ਖਲੋਆ॥ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ॥ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ॥
ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ॥ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥ

ਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ॥੮॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ਰਾਮਕਲੀ ਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥੮੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨੨॥ ਅਨੰਦੁ ਸਦੁ॥੨॥ ਵੰਤ ਛੁਤੀ॥੮॥ ਓਅੰਕਾਰ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧੩॥ ਜੋੜੀ॥੧੧੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ॥ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ॥੩॥ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ॥੪॥੧॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ॥ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ॥ ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥੩॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ॥੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ

ਹਮਰੁ ਅਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪ
ਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ
ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥
ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾ
ਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥ ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ ਹਮ ਕਾ
ਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ
ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥ ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ
ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚ
ਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥
ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹ
ਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥ ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ
ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ
॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ
ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥
ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸ
ਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ
ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਆਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ
ਭਰਹਿ ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥
ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅ
ਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ

ਰਹੀਆ॥੧॥ ਜਾਗਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਜਾਗ ਮਹਿ ਰਹਣੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲੈ ਜਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਵਨ ਭੇਦ ਪੁਤ ਪਗ ਸਬਦੀ ਪਾਬਾਰਤ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ
ਸੋਂਤ ਮਧਿ ਪਵਨੁ ਜੋ ਰਹਿਆ ਆਕਾਸੇ ਨਰ ਨਰਿਆ॥ ਸਤਜੁ ਸੁੰਨੀ ਇਕ ਬਿਸਵਉ
ਪਜਿ ਆਪ ਗਤੀ ਜਾਲਤ ਨ ਸੋਖਿਆ॥੩॥੬॥ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ
ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ॥ ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ॥੧॥ ਐਸਾ
ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ
ਚੜਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁ
ਰੀ ਬਜਾਈ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁ
ਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ॥੩॥੭॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ
ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾ
ਦੁ ਨ ਛੂਟੈ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ
ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬ
ਸੇਰਾ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗ
ਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੮॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ॥ ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਨਿਰਭਉ
ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ॥ ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ॥

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ
ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨ
ਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ
॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ
ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਈਐ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋ
ਇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥
੮॥੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨
ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅ
ਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਪਵਨ
ਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ
ਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥੨॥
ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥ ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥
ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ
ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥੪॥ ੧॥
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥੧॥ ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇ
ਸੁ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ
ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੀ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇਓ ਅੰਬਰੁ ਅੰਬਰੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇਓ ਨਾ ਬਾਰੈ ਲਾ ਪਾਰਾ ਕੂਝੀ॥ ਨਲੀਏ ਗੁਲਸੋਦ
ਲਪਾਰਾ ਮੂਰਖ ਸ੍ਰਗ ਪਗ ਦਕ॥੧॥ ਡੀਗ ਭਾਇਓ ਖੰਡ ਰਾਤ ਮਤਿ ਬਿ ਖਾਇਓ
ਸਤੀ ਜੁਗਿ ਓ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਨੀਚੀ ਟੀ ਡੋ ਇਛੁ ਨਿ ਬਾਣੀ
॥੨॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੧॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ॥ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੨॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੪॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨਾਇਓਗੋ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ॥੪॥੨॥ ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ॥

॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ॥ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥੨॥ ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ
ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ
ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ
ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ
ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰ
ਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥
ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ
ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ
ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ ਇੰ
ਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥
੬॥ ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ
ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰਨਾ
ਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚ
ਕਾਰ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ ਮਸ
ਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ
ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥੧੨॥

ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥੪॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥੧॥ ਬੇਣੀ ਜੀ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨ॥ਮਹਲਾ੪

ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ॥
ਕੋਟਿਕੋਟਿਦੋਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਿਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿਆਰਾਧ
ਹਿਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ॥ਕਿਲਬਿਖਦੋਖਗਏਸਭਿਨੀਕਰਿਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲੁਹਰੇ॥੧॥
ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਰੁਨਾਰਾਇਣੁਗਾਵੈਮੁਖਿਬੋਲੈਨਰਨਰਹਰੇ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗਰ
ਮਹਿਇਕੁਖਿਨੁਪਲੁਦੂਰਿਕਰੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤ
ਹਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ
ਜਗਜੀਵਨਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹ
ਰੇ॥੪॥੧॥ਨਟ॥ਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰ
ਬਚਨੀਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨ
ਜਪਿਮਿਲਿਸਲਲਸਲਲੇ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿਬ
ਲਲੇ॥੧॥ਪੁਰਖੋਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਨਿਗਾਇਓਸਭਿਦਾਲਦਦੁਖਦਲਲੇ॥ਵਿਚਿਦੇਹੀ
ਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੂਹਰਿਕੀਏਖਿਨਪਰਲਲੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ
ਜਿਉਦੇਖੈਸਸਿਕਮਲੇ॥ਉਨਵੈਘਨੁਘਨੁਘਨਿਹਰਿਗਰਜੇਮਨਿਬਿਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲੇ॥
੩॥ਹਮਰੈਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲੋਚੀਹਮਜੀਵਹਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲੇ॥੪॥੨॥ਨਟ॥ਮਹਲਾ੪ਮੇਰੇਮਨਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚਰਨਪਖੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਰਖੇ॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥ ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰਿ ਹਰਣਖੇ ॥੪॥੩॥

ਨਟ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥੧॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੇ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਸੇਵਹ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥੪॥੪॥

ਨਟ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ ਜਗੰਨਾਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਬਾਂਧਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥

ਨਟ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ

ਪੂਰਨੋ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀਆ ਅਲਿ ਦਸਿਆ ਖਤ੍ਰਯਾਰਿ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪੂਰਨੇ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਰੁ
ੜਨੇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ਰੇ ਵਡ ਕਟਾਖੵ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੇ॥੧॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰ
ਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੁਗਨੇ॥ ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬ
ਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਨੇ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ
ਹਮ ਨਾਹੀ ਲਖਿ ਸਕਹਿ ਗਤਨੇ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ
ਸਿਮਰਨੇ॥੩॥ ਤੁਮ ਜਲਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲਨੇ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਂਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਨੇ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਨਾਰਾਇਨ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ॥
ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ॥ ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ
ਹਰਿ ਲਾਲ॥ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ
ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖ
ਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥
ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ॥ ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ
॥ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲ
ਜੁਗਿ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਭ ਭੁਖ

ਲਾਵੈਂਗੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਵੈਂਗੀ॥੨॥੨॥੮॥

ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਲ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ॥ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ॥੨॥੩॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ॥੧॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥੨॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ॥੩॥ ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ॥੧॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ॥੨॥੧॥ ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ

ਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਤ੍ਰਿ
ਪਤੇਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰੇਸੰਤਸਹਾਈਬੀਰ॥੧॥ ਖੁਲ੍ਹੇਭ੍ਰਮਭੀਤਿ
ਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਰ॥ਬਿਸਮਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਹੀਰ॥੨॥
੨॥੩॥ ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ਆਠਪਹਰ
ਜਨਕੈਸੰਗਿਬਸਿਓਮਨਤੇਨਾਹਿਬਿਸਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪੇਖਿਓ
ਦਾਸਕਾਕੁਲੁਨਬਿਚਾਰਿਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥
ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਪੁਨਹਪੁ
ਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥੪॥ ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿ
ਓ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਭਇਓਬੈਰਾਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਹਿਓ॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿ
ਚਰਨਗਹਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਰੇਜੋਜੋਸਰਣਿਪਇਓ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦੁਭਇਓ॥੨॥੪॥੫॥ਨਟ॥ਮਹਲਾ
੫ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਓਜਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤ
ਭਗਤਿਰਸੁਉਪਜਿਓਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਆਨਨਪੇ
ਖਉਹੋਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਓਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਹੂਥੋਰੀ॥੨॥੫॥੬॥
ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰਹੁਮਨ
ਮੇਰੇਤੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁ
ਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿ
ਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲਖਪੂਜਾਹਰਿਸਿਮਰਣਤੁਲਿਨਲਾ
ਇਣ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣ॥

੨॥੬॥੭॥ ॥ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ
ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥
ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾ
ਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੭॥੮॥ ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ॥੧॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ॥੩॥੮॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈ ਵਿਰ
ਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ॥੨॥੧॥
੧੦॥ ਜੁਮਲਾ ੧੯

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਮਧਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥
ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ॥ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ॥੩॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ
ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾਰੇ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ॥

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦੁ ਚਖਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੂਖ ਉਤਾਰੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪

ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਰੀਆ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਗੰਧਿ ਭਈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਰੀਆ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਝਰੀਆ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਰੀਆ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਰੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਰੀਆ ॥੩॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰੀਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਰੀਆ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਰੀਆ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਹਰੀਆ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਰੀਆ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਰੀਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੀਆ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਰੀਆ ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀਆ ॥੮॥੨॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪

ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ

ਪਾਪ ਉਤਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਿਕ ਉਧ
ਰੇ ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ
ਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲ
ਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥
ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿ
ਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ
ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨ
ਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖ
ਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੈ
ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ
ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆਲ
ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰ
ਮਿ ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ

ਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਿਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬਾਣੀ
ਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ ਸਭੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਸਰਿਆ
ਮਨਿਬੀਜਿਆਖਾਵਾਰੇ॥ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸਿਦੁਖਿਆਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਘ
ਰੁਲੂਕੀਜਾਰੇ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਕਉਜਨੁਅੰਤਰਿਰਿਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜਨਪੀਛੈਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ ਆਪਨਆਪਿ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉ
ਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀਦੁਸਟਾਂਆਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇਰੇਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋ
ਕਉਹਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀਝੋਲਝੁਲਾ
ਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਢਿਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾ
ਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿਦੇਹਸਵਾਰੇ॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਾਏ
ਸਭਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰੇ॥੩॥ ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾ
ਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੪॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁ
ਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥੫॥ ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉ
ਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ ਪਵਨਸੂਤੁਸਭੁਨੀਕਾ
ਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜ
ਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੇ॥
ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁਧੀਰੇ॥੮॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪

ਜੋਜਨਭਜਨੁਠਾਕੁਰਤੁਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਹਮਪਾਪੀਬਡਨਿਰਗੁਣੀਏਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂਪੁਰਖਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆਰੇ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂੰਜੀਦੇਵਹੁਸਭਤਿਸਨਾਭੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗਭ੍ਰਿੰ
ਗਕੁੰਚਰਮੀਨਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸੰਘਾਰੇ॥ ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੇ॥
ਰਾਮਨਾਮਪੜਹੁਗਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਵਸੂਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨ
ਵੈਘਨਘਨਹਾਰੇ॥੪॥ ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥
ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈਬਿਖੁਖਾਰੇ॥੫॥ ਸੰਤਨਸੰਤ
ਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗ
ਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ॥੬॥ ਲੋਭਲਹਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹ
ਲਕਿਓਸਭਹਿਬਿਗਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੈ
ਮਾਰੇ॥੭॥ ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਮੋਹਿਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵ
ਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੨੫॥ ਜੋੜੁ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ

ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ ॥ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗ
ਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨੀਤ

ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥
ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਿਨਾਖਿ ਪਕ
ਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜ
ਨੁ ਰਾਇਆ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ
ਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ
ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ
ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵ
ਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ
ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀ
ਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥ ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥ ਮਤਿ
ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਭਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾਨ

ਰਲਿਮਿਲਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਾਰ੍ਹਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ

ਸਭ ਉਤਮ ਗਾਲ ਜਨਾ ਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਹ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ

੨

ਸੁਖਿਨਿਖੀਗ॥੧॥ਜੈਸੇਰਣਮੈਨਿਸਾਖਾਭ੍ਰਾਤ॥ਜੈਸੇਭੂਖੇਭੋਜਨਮਾਤ॥ਜੈਸੇਕਿਰਖ
ਹਿਬਰਸਮੇਘ॥ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਿਸੇਂਘ॥੨॥ਗਰੁੜਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪਤ੍ਰਾਸ॥
ਸੂਆਪਿੰਜਰਿਨਹੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁ॥ਜੈਸੋਆਂਡੋਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਜੈਸੋਦਾਨੋਚਕੀਦ
ਰਾਹਿ॥ਬਹੁਤੁਓਪਮਾਥੋਰਕਹੀ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਤੁਹੀ॥ਊਚਮੂਚ
ਬਹੁਅਪਾਰ॥ਸਿਮਰਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਰ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫
ਇਹੀਹਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਲੇਹੁਨਿਵਾਜਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਸੰਤ
ਹਮਾਥਮੋਰ॥ਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸਿਭੋਰ॥ਹਸਤਹਮਰੇਸੰਤਟਹਲ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁ
ਧਨੁਸੰਤਬਹਲ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੰਤਗੁਨਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿ॥ਸੰ
ਤਆਗਿਆਮਨਹਿਮੀਠ॥ਮੇਰਾਕਮਲੁਬਿਗਸੈਸੰਤਡੀਠ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰਾਹੋਇ
ਨਿਵਾਸ॥ਸੰਤਨਕੀਮੋਹਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸ॥ਸੰਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿਮੰਤ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੈ
ਬਿਖੈਹੰਤ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਾਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੋਹਿਦੇਵਹੁਦਾਨ॥ਨਾਨਕਕ
ਉਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾਰਿ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਝਾਰਿ॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫
ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾਮੁ॥ਦੁਖਬਿਨ
ਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਕਰੇ॥੧॥ਜਾਕੈਘਰਿ
ਸਗਲੇਸਮਾਹਿ॥ਜਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁ
ਕਿਰਪਾਲ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈਦੀਬਾਣਿ॥ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਣਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਕਰਨਾਆਪਨਆਪਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਹਉਬਲਿਹਾ
ਰ॥ਜਾਸੁਮਿਲਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਤਨਹਿਰਾਤ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਰੀਦਾਤਿ॥੪॥
੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਏਕਕਾਰਨਕਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿ

ਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੁਖਮੋ ਅਸਥੂਲ
॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅ
ਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥
ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਪਦਾ
ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸ
ਰਣਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰ
ਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁ
ਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵ
ਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁ ਬ
ਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧੌ
ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ॥ ਗਜ ਹਸ
ਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥

ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਲਿਆਤਾਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਾਰੀਅਲੇ॥ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਿ
ਨਾਮਦੇਉਤਉਸਰਣਾਗਤਿਆਈਅਲੇ॥੨॥੨॥ ਸਭੈਘਟਰਾਮੁਬੋਲੈ
ਰਾਮਾਬੋਲੈ॥ਰਾਮਬਿਨਾਕੋਬੋਲੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਏਕਲਮਾਟੀਕੁੰਜਰਚੀਟੀਭਾਜਨਹੈ
ਬਹੁਨਾਨਾਰੇ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਨਾਰੇ॥੧॥ ਏਕਲ
ਚਿੰਤਾਰਾਖੁਅਨੰਤਾਅਉਰਤਜਹੁਸਭਆਸਾਰੇ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿਹਕਾਮਾਕੋਠਾ
ਕੁਰੁਕੋਦਾਸਾਰੇ॥੨॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧॥ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆ
ਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ ਸਬਦ॥ ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁਖਸਮਕਾਲੇਹਿ॥ਖੇ
ਮੇਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਸਦਿਮਿ
ਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾਅੰਧਾਭਰਮਿਭੂਲਾ
ਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖ
ਅਗਲੇਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵੀਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾ
ਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋ
ਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਿਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥
੪॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿ
ਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ ਲਿਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁ

ਰਤਿ ਗਾਵਹੀ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਨਿ ਰਹਉ ਤਨਿ ਗਸਤਿ ਮਾਣ ॥ ਉਨਿ ਚਲਣ ਖਸਿ ਮੈ ਭਾਣ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣ ਨ ਦੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਕਿਉ ਛਡਾਂ ਜੇ
ਕਿਛੁ ਪਰਿਜਾਣੀਐ ॥ ਜੇ ਬਾਪੁ ਰਹਿ ਵਿਟੁਹੀਆ ਆਣੀਐ ॥੨॥ ਸਜਣੁ ਕਰਹਿ ਤਾਂ ਪ
ਤੂੰ ਡਰਣਾ ॥ ਹੁਰ ਮਾਇ ਸਿਖ ਚਤੁਰ ਚਲਣਾ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਤਖੀ ਪਉਦੀ
ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰ ਮਣ ਵਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਖਰ ਤਰਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਜੀਉ ਚਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੁ ਕਿਨ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਕਰਹੂ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚ
ਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ
ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ
ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ
ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇਆ
ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ
ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬ
ਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋ
ਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜ
ਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ
ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿ
ਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾ
ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇ

ਕਿਰਤਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਸਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹੇ ॥੫॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਮੁਲਿ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣਿ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਰ ਸਰਸੁ ਸੋਖਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ ~~ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ~~ ॥੩॥੯॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੂਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ
ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ
ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਏਕੋ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ
ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥
ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪ
ਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ
ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਤਿਨਿ ਜਿਨ ਜਗ ਰੈਣੀ ਦਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ
ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾ
ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥
ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤੁ ਪਵਹਿ
ਖਿਆਲੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਾ

ਕੋ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਕਰਤਾ ਨੋ ਸੇਵੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਤੁਠੈ ਤਿਸੈ ਸੇਵਕਿਆ ਤਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੩
ਘਰੁ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭੇ
ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤ
ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ
ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ
॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਸ
ਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਚੇਤਿ ਤੂ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿ
ਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ
ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆ
ਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ਅਬ ਤੂ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ
ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ

ਧਿਆਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਣੀ ਜਗਿ ਗਿਰਹ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੇਵਕ ਨ ਬਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕੋ ਦਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਆ ਗੁਰ ਸਿਖੁ
ਦੀਆ ਸਮਾਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਲ ਜਰਾ ਦਾ ਹਰਿ ਰੈਲਾ ਲਾਇ ਅੰਗਾ ਜਾਇਆ ॥
ਧੰਧੈ ਕਰ੍ਹਿ ਦਿਖਿਆ ਪਿਆ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਿਖੁ ਆਪੇ ਭਾ
ਪਿਹ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੪॥੩॥
ਮਲ੍ਹਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟਿਕਿ ਰਹੇ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿ
ਆ ਮੁਖਿ ਉਜਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇ
ਵਦੀ ਪੁਰਖਿ ਰਹੀ ਮਿਲਾ ਵਡੇ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਈ ਹਸਤੋਸੇ
ਇਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਿ
ਚਿ ਆਪਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ
ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥
ਮਲ੍ਹਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਲ੍ਹਾਰੁ ਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ
ਕਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ
ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾ
ਹੀਐ ਜਿਤੁ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ
ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣ
ਦਾਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਤਿ ਬੁਨਤ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਜੇ ਪਉਹਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾ
ਇ ॥੪॥੫॥ ਮਲ੍ਹਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕੀਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੪॥

ਘਰੁ ੩

ਹਰੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਤਿਪਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਾਲਿਚਲ
ਦਾਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ ਜਿਥੈਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀੜੀਆਤਿਥੈ
ਹਰਿਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਮੇਰਾਮਾਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਹੈਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਮੈਜੋਦੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੇਲੇਢਿਲਨਪਾਇ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਚੇਤਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਮਰਿਜਾਇ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆ
ਵੈਜਾਇ॥ਓਇਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਤੂਪ੍ਰਭੁ
ਹਮਸਰਣਾਗਤੀਮੋਕਉਮੇਲਿਲੈਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਮੇਲਾਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ॥ਹਉਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੋਦਸੇਹਰਿ
ਧਨੁਰਾਸਿ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਖਨਖੰਨੀਐਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥ਮੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉ
ਸਜਣੁਮਿਲੈਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆਹਰਿਧੀਰਕਹਰਿਸਾਬਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਗੁਰੂਮੈਦਸੇਹਰਿਧ
ਨੁਰਾਸਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਲਭਈਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਨਿਰਜਾਸਿ॥ਹਰਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿ
ਆਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹਰਿਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਤੁਠਾਖੋਲਿਦੇਇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਰਗਾਸਿ॥ਮਨਮੁਖਭਾਗਵਿਹੂਣਿਆਤਿਖ
ਮੁਈਆਕੰਧੀਪਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਹੈਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਗੁਰਪਾਸਿ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁ
ਨਾਮੇਲਿਪ੍ਰਭੂਮੈਮਨਿਤਨਿਵਡੜੀਆਸ॥ਗੁਰਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾ
ਸਿ॥੪॥੨॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੪॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇਪ੍ਰਭਗੁਰਮਤਿਹਰੀ

ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੈ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥ
ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ
ਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁ
ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ
ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰ
ਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ
ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥
੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥
੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਰਮਣੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਫਿਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜਾਚਹਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥
ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਤ
ਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰ
ਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰ
ਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹ
ਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ
ਮਾਰਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁ
ਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ॥
ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸ
ਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ

ਸੋਸਚਾਸੁਤੈਭਾਜੋਗੁਰਸਿਖਿਆਗਾਇਓਸੁਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨਧਾਅਨੁਦੇਵਦੇਵਤਰਪ
ਭਿਖਿਆਸਾਧਿਕਰਤਰਹੈਇਆ॥ ਅਖਰਉਰਸੀਤਮਹਿਮਹਿਜਨਮੋਹਿਰਹਿਰਹਿਜੋਜਨੀ
ਜੋਇਆ॥੨॥ ਰਾਜਸੁਸਾਤਕੁਤਾਮਸੁਤਹਰਧਾਰਿਕੈਤੇਰੂਪਤ੍ਰਪਾਇਆ॥ ਛਲਧਪੁਸੀਏ
ਨਉਤਲਾਤਰਪੋਆਤਿਤਰਪੋਧਰਸਾਇਆ॥੩॥ ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਹਰਹਿਤਾਧਿਆਧੀਬਿ
ਤੁਤਰਕਹੈਤਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਂਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥੁਧ੍ਰੂਬਾਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਅਮਰਅਟਾਰੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਿਨਾਰਾਇਣੁਕਹਿਓਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਮੀਕੁਸੁਪਚਾਰੋਤਰਿਓਬਧਿਕਤਰੇਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਕ
ਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿਅਰਾਧਿਓਗਜਪਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ ਕੀਨੀਰਖਿ
ਆਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹਰਨਾਖਸੁਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤ
ਭਇਓਪੁਨੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲਉਜਾਰੇ॥ ਕਵਨਪਰਾਧਬਤਾਵਉਅਪੁਨੇਮਿ
ਥਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੇ॥ ਆਇਓਸਾਮਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁ
ਜਾਪਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਤਨਵਿਤਭ੍ਰਮਿਓ
ਬਹੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਾਏ॥ ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏ
ਅਜਾਏ॥੧॥ ਅਵਰਦਿਨਕਾਹੂਕਾਜਨਲਾਏ॥ ਸੋਦਿਨੁਮੋਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰ
ਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਪ
ਸਾਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ ਮਾਇਆਮਦਚਾਖਿਭਏਉਦਮਾਤੇਹਰਿਹਰਿ
ਕਬਹੁਨਗਾਏ॥੨॥ ਇਹਬਿਧਿਖੋਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਾਬਿਨੁਸੰਤਨਨਹੀ
ਪਾਇ॥ ॥ ਤੁਮਦਾਤਾਰਵਡੇਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਥਮਾਗਨਕਉਦਾਨੁਆਏ॥੩॥
ਤਿਆਗਿਓਸਗਲਾਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਣਸਰਣਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਮਿਲਿਭਏਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

੭੧੫ ਦਿਤਨਦਿਤਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਵਰਿ
ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨ ਆਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਤਉ ਤਉ ਤੁਮ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥
ਅਰਗਢਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਜਿਨ ਆਏ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮ ਆਪਿ
ਤਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਮਹਿ ਸਾਤਿ

ਹੁਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ
॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤ
ਕੁਵੇਰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਮ ਭਖ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗ
ਲਾ ਸਾਨੁ ਸਣਾ ਚਰਣਾ ਪਰੇ ਨ ਸਗਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਸਾਂਤਿ ਭਏ ਸੀ
ਸਭਿ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰਚਨ ਬਾਨਯੀ ਸਿਕ੍ਰੈ ਨਾ ਸਕਵਨ ਬਾਸਤੁ ਅੰਤਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਰਿਡਾਸੁਹਿ
ਉਪਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਖਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੁ ਕਉ ਨੁ ਕਡ ਤੇ ਆਇਓ
ਏਤੀ ਜਾਨ ਉਕਤੀ ਕੁਸੁਟ ਤਿਹ ਲੇਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸਡਾਸੀ
ਲੁਪਦਵਾ ਅਰਯਾਣੀ ਬਸੁ ਧਾਖਿ ਸਾਨਿ ਭਰਤੋ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ
ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੋ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪ
ਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾ ਤਿਹ
ਰਚਨਾ ਸਿਖਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚਾ ਸੇਵਉ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਪਾਵੈ
ਕੋਈ ਇਕਰਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਨ ਸੋਤ ਅਗੁਲੇ
ਭਵਿਕਾਰ ਬੀਉ ਜੀਤਿ ਨ ਪਾਲਿਓ ॥ ਨਾ ਸਰਤਨੁ ਗਣਤਰਿ ਬਹੁ ਜੋ ਦਿਵਿ ਖਤ
ਲੈ ਰਾਖਿਓ ॥੧॥ ਸਿਦ ਕਰੀਓ ਸੁ ਕਿਨਿ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ
ਚਲਤੇ ਰਾਖਿ ਓਹੁ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਹੁ ਨਹੀ
ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥

ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖਸੋਈਕਰਿਸੂਖਾਸੋਗਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ਜੋਜੋ
ਹੁਕਮੁਭਇਓਸਾਹਿਬਕਾਸੋਮਾਥੈਲੇਮਾਨਿਓ॥੩॥ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇਹਲਤਪਲਾਤਾ॥ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆ
ਇਆ॥ਜਿਨਿਨਾਨਕਖਸਮਪਛਾਤਾ॥੪॥੫॥ ਮਹਲਾ੫
ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਾਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥
ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ॥੧॥ਅਬ
ਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿਆਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸ
ਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ॥
੨॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤ
ਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲ
ਭੈਖੋਏਗੋਬਿਦਚਰਣਓਟਾਈ॥ਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਾਕੁਰਕਾਰੈਣਿਦਿ
ਨਸੁਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੬॥ ਮਹਲਾ੫ ਜੋਸਮਰਥੁਸ
ਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਛੋਡਿਜਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਤਾਕਉਉਆਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨਸ
ਮਾਰਸਿਰੇ॥ਬੈਰੀਸੰਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਿਉਜੀਅਰਾਜਾਰਸਿਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੋਡੈਤਾਕੀਸਰਣਿਨਪਾਵਸਿਰੇ
ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆਲਬਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾ
ਜਾਸੁਸੁਨਤਭਵਤਰੀਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿਰੇ॥ਥੋਰੀਬਾਤਅਲ
ਪਸੁਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਾਵਸਿਰੇ॥੩॥ਭਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪਤਿਪਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤ੍ਰੈਗੁਣਭ੍ਰਮੁਛੂਟਾਜਉ
ਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੭॥ ਮਹਲਾ੫

ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸੁਤੇਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ ਹਸਤਪਾਵਝਰੇਖਿਨ
ਭੀਤਰਿਅਗਨਿਸੰਗਿਲੈਜਾਰਿਓ॥੧॥ ਮੂੜੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥ਲੂਣੁ
ਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੋਰੀਪੇਖਤਨੈਨਬਿਦਾਰਿਓ॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਾਰਿਓ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮ
ਹਾਦੁਖੁਪਾਇਓਇਹੁਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥੨॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
॥੫॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਨੀਤਾਨੀਤ
ਨੀਤ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਊ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਹੈਸੋਊ॥
੧॥ ਸੰਤਨਕੀਓਟਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗਹਿਓਸਾਚਾਸੋਇ॥
ਸੁਖਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੨॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁ
ਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥ॥ ਹੋਛਾਮਦੁਚਾਖਿਹੋ
ਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥ॥੧॥ ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਆ
ਨਥ॥ ਤਜਿਸਾਰੰਗਧਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਪਟਾਇਓਦਾਸੀਸੰਗਿ
ਸਾਨਥ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਧਰਣੀਧਰੁਤਿਆਗਿਨੀਚਕੁਲਸੇਵਹਿਹਉ
ਹਉਕਰਤਬਿਹਾਵਥ॥ ਫੋਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰ
ਧਕਹਾਵਥ॥੨॥ ਸਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੋ
ਨਿਹਚਲੁਜਾਨਥ॥ ਸਤਿਹੋਤਾ॥ ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐ
ਸੇਭੂਲਭੁਲਾਨਥ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਸਭਏਕੈਨਾ
ਮਿਤਰਾਨਥ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਹੈਜੋਸੁਨੈਸੋਪਾਰਿਪਰਾਨਥ॥
੪॥੧॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰਗਿਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਡਹਕਾਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ ਬਿਸਾਰਿਹਰਿਜੀਉਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਤ

੧੨੭

ਪਤਰੰਬ ਮਗਲਿ ਲਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹਿ ਪਗ ਗਿਰਿ ਡਿਜਾਇ ॥ ਕੁਰਖ
ਕਉਨ ਰੰਗੀ ਮਗਰ ਪਾਪ੍ਰਤੁ ਮਾਨਤ ਸੁਨਿ ਓਪਰ ਮਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ
ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋ
ਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ
ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅ
ਲਿਪਾਇ ॥ ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥
ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ
ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ
ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅ
ਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ
॥੧॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋ
ਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨ
ਹਦ ਸਬਦ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥
ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ
ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ
ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ
ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਾਹਿ ॥ ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ
ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੇ
ਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮ

ਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਹਿ॥ਕਰਮੁਜਿਸਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੇਈਕਾਰਕਮਾਹਿ॥੨॥ ਭਾਉਲਾਗਾ
ਲਪਟੀਬਾਹਿ॥ਚੀਤਿਮੇਰੈਅਸਿਆਨਿਪੁਹਿਨਕਬਹੁਜਾਹਿ॥੩॥ਪਾਇਆਅ
ਮੋਲਪਦਾਰਥੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆ
ਘਾਇ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ਫੂਟੋਆਂਡਾਭਰਮਕਾਮਨਹਿ
ਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੰਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਆਵਣਜਾ
ਣੁਰਹਿਓ॥ਤਪਤਿਕੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਰ॥ਜਿਸਕੀਅਟ
ਕਤਿਸਤੇਛੂਟੀਤਉਕਹਾਕਰੈਕੋਟਵਾਰ॥੨॥ ਸਚੁਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁ
ਸੁਆਉਬਣਾਇਆ॥ ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਵਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥
੪॥੫॥੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਮੁਖਤੇਪੰ
ਡਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾ॥ਮੋਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕਾਂਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨ
ਗਾਠਾ॥ਹੋਇਉਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾਠਾ॥੧॥
ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਾਤਕਹਾ॥ ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐਸੋ
ਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਆ
ਗੁਮਾਨਾ॥ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਿਓਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਬਿਗਾਨਾ॥
੨॥ਘੂੰਘਰਬਾਧਿਭਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋਟੀਅਨਕੇਓਪਾਵਾ॥ਬਰਤਨੇਮਕ
ਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗ
ਅਲਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਲੋਭਮੋਹਰ
ਹਤਹਹਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦ
ਇਆਕਰੇਭਗਵੰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਾਂਉਤ
ਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ ਮੇਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਰਾਇਆ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਗਏਬਕਬਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਲਖਸਰਬ
ਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥
ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ॥੧॥

ਰਹਉ॥ ਗ੍ਰਿਹਰੰਗਖੁਸੀਆ ਮਨਿਭੈਗਾਣਤਤੋਦੇਹਦੂਖਵਿਕਾਰਾ॥ ਸੋਤਰਿਦਾਨ ਸੁਨਿਧਾਨਕਪਿਆਰਾ॥ ਸੁਖਸਮਜਾਪਿਤਿਸਾਰਾ॥੨॥ ਮਾਥੈਆਂਗਣਪਿਰਸੰਗੀ ਖਿਨਮਹਿਜਿਨਿਉਥਾਪਨਾਕੀਨੇਪਿਆਰਾ॥ ਸੋਲਾਲਭਤਿਏਕੁਮੇਰੈਰੰਗਿਮਤਿਜਿ ਨਗੁਰਮਿਲਿਡਰਿਡਰਿਗਾਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਜਮੁਤਅਧਾਰਸੁਆਮੀਅ ਗਮਦਰਬਾਰਾ॥ ਨਾਮਰਤਿਆਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮਸੁਪਿਆਰਾ॥੪॥ ੧॥ ੧੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ॥੪॥

ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤੀ॥ ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਣੀ॥ ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸਭਿਹੋਆ॥੧॥ ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੂਝਹੁਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੂਝੈਰੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ ਮਨੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਣੇ॥ ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਾਣੇ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ ਓਹਾਪੈਰਿਲੋਹਾਰੀ॥ ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਾਗੁਮਥਾਣੈ॥੩॥ ਸੋਮਿਲਿਆਜਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸੋਭੂਲਾਜਿਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆ॥ ਨਹਆਪਹੁਮੂਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਕਰਾਵੈਸੁਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥ ਲੋਭਿਵਿਆਪੀਝੂਠੀਦੁਨੀਆ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੈਸੰਚੀਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਲੇਛਲੀਆ॥੧॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਦਇ ਅਲੀਆ॥੧॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਏਕੈਸ੍ਰਮੁਕਰਿਗਾਡੀਗਡਹੈ॥ ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਮੁਨਛਡਹੈ॥ ਰਾਜੁਕਮਾਇ

੧੧੯ ਕ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਜਿਨਿ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੋਰ ਖਿਨ ਕਲੀਆ ॥੨॥ ਇਕ
ਤਿਪੁਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਕ ਸੰਚੀਤ ਜਿਵ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ
ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਪਤੁ ਜੀਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਚਲੀਆ ॥੩॥ ਹੋਇ ਅਉ
ਧੂਤ ਬੈਠੇ ਭੂਮ ਲਾਇਆਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਸਾਸ
ਤ੍ਰੀ ਥਾਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਹੂ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਲੀਆ ॥੪॥ ਕਹੈ ਬੰਧ
ਨ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਕੇ ॥ ਦਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖ ਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਓਇ
ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ
ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀ
ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਨ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ
ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿ
ਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿ
ਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥
ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ
ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ
ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸ
ਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲ
ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥
ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ
ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁ
ਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ

ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰਿਨਾਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ

ਪ੍ਰਭਮਿਤਨਜਾਇਆ॥ ਜਿਸਕਉਤੂੰਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸੁਆਮੀ॥ ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਪਾਰ

ਗਰਾਮੀ॥੩॥ ਤੁਮਤਰੂਸਤਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਇਆ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਜਗਤਪਿਤ

ਮਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੁਖਦਰਦਬਿਦਾਰਣ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸਹੀਨਿ

ਸਤਾਰਨ॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਨਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹੋਵਤਨਿਸਤਾਰਾ॥

ਸਾਧਰੂਪਅਪਨਾਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਆਪਿਉਬਾਰਿਆ॥

ਜਪਤਪਸੰਜਮਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਅਗਮਅ

ਗਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਦੇਹਿਮਾਗੈਦਾਸੁਤੇਰਾ॥ ਹਰਿਜੀਵਨਪਦੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇ

ਰਾ॥੪॥੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤਕਉਤਕਹਿਦੂ

ਕਾਦੂਤੁਲੋਗਾ॥ ਸੋਭਨਹਦੀਨਾਕਿਰਪਾਈ॥੧॥ ਐਸੀਜਨਪਾਈ॥

ਸਹਿਜਸੁਗਮੁਰਦਾਤਾਰਪੇਖਿਆਧਿਫਰਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਾਕਾ

ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥੨॥ ਅਪੁਨੇਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਅ

ਹੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ ਨਾਨਕਦੀਨੁਸੰਗਿਦੂਤੀਆਭਰਮੁਚੁਕਾ

ਈ॥੪॥੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ॥

ਮੋਹਿਸੇਵਕੁਬੇਚਾਰਾ॥੧॥ ਮੋਹਨੁਲਾਲੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਪ੍ਰਾਨਾ॥

ਮੋਕਉਦੇਹੁਦਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲੇਮੈਦੇਖੇਜੋਈ॥ ਬੀਜਉਅ

ਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥ ਜੀਅਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮਾਹੈ॥ ਹੈਹੋਸੀਆਹੇ॥

੩॥ ਦਇਆਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਲਾਗੋਸੇਵਾ॥੪॥੫॥ ੨੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਤਾਰਣਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿ

ਜਾਈਐ॥ ਐਸਾਕੋਈਭੇਟੈਸੰਤੁਜਿਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿਧਿਆਈ

ਐ॥੧॥ ਮੋਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਕਹੀਅਤਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ ਏਹਾਓ

ਟਆਧਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਧਾਰਣਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣਇਕਬਿਨ

ਉਦੀਨਾ॥ ਤੁਮਰੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਤੁਮਜਲਹਮਮੀਨਾ॥੨॥

ਪ੍ਰੁਨਬਿਸਥੀਮਨਸੁਉਟੀਜਾਡਿ ਮਾਇਓਪਹਿ॥ ਸਗਲੋਭ੍ਰਮੁਸੰਰੋਗ
ਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤਮਤਜੀਆਇ॥ ਅਟਲਿਅਪਹਿਓਦੇਵਸੌਣ
ਅਲਖਪਰਿਅਪਾਰਾ॥ ਦਾਨੁਮਗਉਸੰਤਾਸੰਗੁਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ
੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਝਿਪਤਿਆਘਰਿਅਤ
ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਿਮੰਤ॥ ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਡਨੁਨਜਾਣੀ॥ ਜਾਕਉਨਾਮੁਖਰ
ਈ॥੧॥ ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲਾਲੋ॥ ਅਗਡਅੰਤਿਲਾਲਨਾਮੈ॥੧॥
ਰਹਉ॥ ਅਗੰਮਗਤਿਜਿਉਮਾਨਿਆਮਾਨੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਗਿਅ
ਨੋ॥ ਪੇਖਤਸਗਲਬਿਧਿਆਨੇ॥ ਤਜਿਓਮਨਅਭਿਮਾਨੋ॥੨॥
ਨਿਡਬਲੁਤਿਨਕਾਨੁਣ॥ ਗੁਰਤੇਮਡਲਪਛਾਣ॥ ਅਨਦਿਨੁਰੰ
ਗੀਮਾਲਿਜਾਗੋ॥ ਭਗਿਕੀਸਦੁਲਾਗੋ॥੩॥ ਪੂਰਨਝਿਪਤਿਅਘਟ
॥ਸਭਜਾਸਮਾਥੀਸੁਰੰਤੇ॥ ਭਰਿਭੰਡਾਰੁਭਖੇਆਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ॥

ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿਲਿਸਾਧਤਿਆਗਿਗੁਮਾਨੁ॥
ਅਵਰੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਵਖਾਨੁ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਮਿਟਹਿਅਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਕਵਨੁਬਪੁਰੋਜਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈ
ਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕੁਬਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿ
ਆਨੁ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਸੇਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੂਟਤੇਏਨੇਹ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇਹ॥ ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰਸੂਖੁਮਨਿ
ਤਨਿਦੇਹ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸਤਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹੁ

ਕਰਤਮਤਾ॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਮਨਿਸਾਧਨਕਰਤੇਰੋਕਾਸਿਰਾਜਾਦ੍ਰਿਤਏਹਾਰ॥੨॥
੨੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੁਰਖਪੂਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤ॥ਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈਬਿਆਪਤਉਸਨਨਸੀਤ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾਏਹਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦਜੋਜਪੈਤਿਸੁਸਿਧਿ॥ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਸੁੰਦਰਮਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬਿਧਿ॥੨॥ ੩॥ ੨੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
॥ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ॥ ਚਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗਲਵਿਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਭਕੇਤੂਆਪਨਆਪੁਨਿਵਾਰਿ॥ਗੋਵਿਦਭਜੁਸਭਿਸੁਆਰਥਪੂਰੇਨਾਨਕਕਬਹੁਨਹਾਰਿ॥੪॥੨੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਾਪੁਰੇਣਸਾਧੂਥੀਉ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਦੀਉ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕੈ ਜੁਗੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਇਕਰਸਰੰਗਨਾਮਾਨਾਮਿਲਾਗੀਲੀਉ॥ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥੫॥
੨੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਾਤਾਉਦਰਿਰਾਖੈਲਗਨਿਦੇਤਨਸੇਕ॥ ਸੋਈਸੁਆਮੀਈਹਾਰਾਖੈਬੂਝੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਕੀਕਰਿਟੇਕ॥ ਤਿਸਹਿਬੂਝੁਜਿਨਿਤੂਕੀਆਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਏਕ॥੧॥ ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਤਜਿਸਿਆਨਪਛੋਡਿਸਗਲੇਭੇਖ॥ ਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਨਾਨਕਤਰੇਕਈਅਨੇਕ॥੨॥੬॥ ੨੯॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਅੰਜੁਲੀ॥ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਧੁਰਹੁਹੀਹੂਆ॥ ਪੰਚਧਾਤੁਕਰਿਪੁਤਲਾਕੀਆ॥ ਸਾਹੈਕੈਫੁਰਮ

੭੨੧ ਇਉ ਅੰਦਰੈ ਜੀ ਦੇਂਦੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ॥ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥੀਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ॥ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ

ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰ
ਪਤਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮ
ਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯
ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ
ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪ
ਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ
ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥
ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥ ॥
ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੫ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੮ ॥
ਮ: ੫ ॥ ੩੨ ॥ ਮ: ੯ ॥ ੩ ॥ ਜੋੜੁ ਜੁਮਲਾ ॥ ੬੦ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰ
ਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ
ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ
ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ
ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ
ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ
ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ

ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
ਨਿਤਤੋਟਾਸੈਸਾਰੁ॥੫॥ ਸਚੀਸੰਗਤਿਥਾਨੁਸਚੁਸਚੇਘਰਬਾਰ॥
ਸਚੇਭੋਜਨਭਾਉਸਚੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸੰਤੋਖਿਆ
ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ ਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿਸਾਹੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰ
ਘਾਰੁ॥ ਮੋਟਾਨਾਉਧਰਾਈਐਗਲਿਅਉਗਣਭਾਰੁ॥ ਮਾਣਸਦਾ
ਤਿਨਹੋਵਈਤੂਦਾਤਾਸਾਰੁ॥੭॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਤੂਧਣੀਅਵਿ
ਗਤੁਅਪਾਰੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜੋਈਐਮੁਕਤੇਭੰਡਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁ
ਨਚੂਕਈਸਚੇਵਾਪਾਰ॥੮॥੧॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
॥ਬਿਖੁਬੋਹਿਥਾਲਾਦਿਆਦੀਆਸਮੁੰਦਮੰਝਾਰਿ॥ਕੰਧੀਦਿਸਿ
ਨਆਵਈਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਵੰਝੀਹਾਥਿਨਖੇਵਟੂਜਲੁਸਾ
ਗਰੁਅਸਰਾਲੁ॥੧॥ ਬਾਬਾਜਗੁਫਾਥਾਮਹਾਜਾਲਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉ
ਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਸਬ
ਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਤਿਥੈਪਵਣੁਨਪਾਵਕੋਨਾਜਲੁਨਾਆਕਾਰੁ॥
ਤਿਥੈਸਾਚਾਸਚਿਨਾਇਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਸੇਪਾ
ਰਿਪਏਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਹਜੁਊਪਜੈਸਚੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੩॥
ਸਪੁਪਿੜਾਈਪਾਈਐਬਿਖੁਅੰਤਰਿਮਨਿਰੋਸੁ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਪਾਈਐਕਿਸਨੋਦੀਜੈਦੋਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਰੜੁਜੇਸੁਣੇਮੰਨੇਨਾਉ
ਸੰਤੋਖੁ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁਫਹਾਈਐਕੁੰਡੀਜਾਲੁਵਤਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਫਾਥਾਫਾਹੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਇ॥ ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਸੁ
ਝਈਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੫॥ ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਇਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆ॥ ਸਬਦੁਵਸੈਬਿਖੁਜਾਇ॥ ਜਰਾਜੋਹਿਨਸਕਈਸਚਿਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾ

ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਜਗੁਬਾਧਿਆਨਾਬੂਝੈਵੀਚਾਰਾ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧਗਵਾਰੁ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਚਾਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸੂਹਟੁਪਿੰਜਰਿਪ੍ਰੇਮਕੈਬੋਲੈਬੋਲਣਹਾਰੁ॥ਸਚੁਚੁਗੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐਉਡੈਤਏਕਾਵਾਰ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਖਸਮੁਪਛਾਣੀ
ਐਕਹੁਨਾਨਕਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮਾਰਿਮਰੁਭਾਗੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਉ॥ਜਿਸਕੈਡਰਿਭੈਭਾਗੀ
ਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਾਕੋਨਾਉ॥ਮਾਰਹਿਰਾਖਹਿਏਕੁਤੂਬੀਜਉਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥
ਰਹਉ॥ਅਵਗਣਉਮੈਸੁਕੁਚਾਲਉਮਤਿਹੀਨੁ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਕੋਕਛੁਨਹੀਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਕੀਨ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਅਵਗਣਿਸੁਭਰਗੁਣਨਹੀਬਿਨੁਗੁ
ਣਕਿਉਘਰਿਜਾਉ॥ਸਹਜਿਸਬਦਿਸੁਖੁਊਪਜੈਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿ
॥ਜਿਨਕੈਨਾਮੁਨਮਨਿਵਸੈਸੇਬਾਧੇਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੨॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸ
ਰਿਆਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਆਗੈਪਾਛੈਸੁਖੁਨਹੀਗਾਡੇਲਾਦੇਛਾਰੁ
ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਾਨਹੀਦੂਖੁਘਣੋਜਮਦੁਆਰਿ॥੩॥ਆਗੈਕਿਆ
ਜਾਣਾਨਹੀਮੈਭੂਲੇਤੂਸਮਝਾਇ॥ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜੋਦਸੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ
॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਸਾਜਨੁਦੇਖਾਤਾ
ਗਲਿਮਿਲਾਸਾਚੁਪਠਾਇਓਲੇਖੁ॥ਮੁਖਿਧਿਮਾਣੈਧਨਖੜੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਖੀਦੇਖੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂਮਨਿਵਸਹਿਨਦਰੀਕਰਮਿਵਿਸੇਖੁ॥੫॥
ਭੂਖਪਿਆਸੋਜੇਭਵੈਕਿਆਤਿਸੁਮਾਗਉਦੇਇ॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀ
ਮਨਿਤਨਿਪੂਰਨੁਦੇਇ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪਿਵਡਾਈਦੇਇ॥
੬॥ਨਗਰੀਨਾਇਕੁਨਵਤਨੋਬਾਲਕੁਲੀਲਅਨੂਪੁ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਨ
ਪੰਖਣੂਸਾਚਉਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਤੂਦੀਪਕੁਤੂਧੂਪੁ
੭॥ਗੀਤਸਾਦਚਾਖੇਸੁਣੇਬਾਦਸਾਦਤਨਿਰੋਗੁ॥ਸਚੁਭਾਵੈਸਾਚਉਚਉ

੧੨੩

ਛੂਟੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨਿ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ ਸਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਚੈ ਘਰਿ ਸਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲੋ ਲੈਨ ਲਾ
[illegible] ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ॥ ਆ
ਸੀ ਰਾਖ ਖਸਿਲਾਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਆਪਿ ਮਾਰਾ ਸਭੁ ਸਹੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਕਮਾਈ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈ ਤਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ
ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਬੰਧਨ
ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ॥ ੫॥
ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥ ੭॥
ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ੮॥ ੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਕਰ ਮੁਭ ਇਆ ਰਤਨੁ ਨਹੀ ਪੁਰਿ ਛੂਟੇ ਜੋਗੀ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਉਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ
ਧਾਤੁਰ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਆ ਤਿਸੁ ਗੁਣ ਨ ਹੋਰਿ॥ ੧॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਕੇ ਮਿਲਣਾ ਕਿਉ ਸਬਦ ਵੀਚਾ
ਰਿ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖੁ ਮੇਲਿ ਮੈ ਮਿਲਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਉ ਜੋ ਦੇਹਿ
ਸੁ ਖਾਉ॥ [illegible]॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਭ
ਸਨਿ ਥਾਉ॥ ੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ
ਜੰਜਾਲਾ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ
ਰਖਵਾਲਾ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ॥
ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ॥ ੫॥ ਖਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ॥ ਦੁਇ ਦਿ
ਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ

ਦੀਜੈ ਸੇਉ ਜਲੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਭਗਤਿ ਜੈ ॥ ਸੇਲਾਉ ਜਲ ਭੂਤ ਬਾਧੀਐ ਧਾਮ ਸੰਗਿਤਿ ਜੈ ॥ ਦੰਨਿ ਸਚੇ ਲਾ

ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੋ ਖੰਡ ਖਨ ਲਕਣੀ ਤੀਰਥ ਨਦੀ ਦਾਨੋ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਦੇਵ ਪੜੰਤਿ ਆਸ੍ਰੀ

ਣੁ ਮਾਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਾਚੀ ਮੈ ਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੋ ॥੮॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹ

ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ

ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ

ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬ

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁ

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ

ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਨੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇ

ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ

ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ

ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ

ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕ

ਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ

ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ

ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜ

ਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧ

ਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿ

ਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾ

ਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇ

ਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁ

[illegible] ॥

॥੯॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰ
ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ
ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ
ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ
ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥
ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਪ
ਲਾਵ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾ
ਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪ
ਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ ਬਿਰਧਿ
ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ ਚਰਣ ਰ
ਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉ
ਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ
ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ
ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥
ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ
ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਵਿਦਤੋ ॥੧੧॥ ਤਿਸਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਰ ਵਾਕਨ ਸਮਰਥ ਸੰਗਾਤਿ ਹਰਿ ਜਾਤ ਕੋ ॥ ਤਿਸਿ ਜਨੁ ਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦੁ ਅਰੋਗਨ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਤਰੋ ॥੧੨॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ॥ ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਨ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤ ॥੩॥

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁ
ਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥ ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ
॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥ ਹਿਕਨੀ ਲਦਿ
ਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚ
ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ
ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋ
ਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਦੁਆ
ਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ
ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥
ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥
ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇ
ਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ
ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁ
ਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥

॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥

ਰਹਉ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥
ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇ
ਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ
ਓ ॥੭॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇ
ਓ ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾ
ਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉ
ਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕ
ਹੀ ॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਮਿਰਤੁ ਨਰਕ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿ
ਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ
ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ
ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿ
ਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਠਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿਨ ਮਿਲਿਉ ਤ ਰਿਦਿ ਭੀਗਿ ॥੨॥ ਚਰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰ ਮਹੁਰੁ ਧੋਇ ਤਿਤੁ ਲੁਭ ਮਹਿ ਨਾਮ ਅਨੀ ਬ੍ਰਿਪ ਮੀਤਿ ॥੩॥ ਭੂਰਨੀਕ ਬ੍ਰਿਕਾ ਗੁਸ ਕੈ ਤਿਸੰ ਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਦੂਰ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨ ਕਿਰਣ ਲਾਗੈ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥ ਸਤਿ ਮੰਦਿਰ ਸੁਗੰਧ ਪਵਨੁ ਓਸਰ ਵਿਖਾ ਨ ਸਮਾਨ ॥ ਜਬ ਕਿਛੂ ਤਬ ਲਾਗਿਉ ਤਿਨ ਨ ਸੰਕਾਸਨ ॥੬॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤਲੁ ਤਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਸਾਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ॥੪॥ ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਆਗਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥੧॥ ਆਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥ ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥ ਸਾਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਜੀਉ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁ

ਗਪਿਗਤਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥
ਜਤ ਬਿਨਸੈ ਭੁਖ ਉਨ ਕੇ ਹੀ ਆਵਰਨ ਮੁਤੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਕ ਰਉ ਕੈ ਇਨਰ
ਬੈਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਤੁ ਦਿਖਾਇਓ ਆਸਨ ਸਧਿਤ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮਿਲਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥ ਸਾਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨਾ ਸਫਲੁ ਜੀਵਨ ਸੁ
ਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਵਨਾ ॥੨॥ ਪੈਨਣੁ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ ਭੋਗਨਾਸ
ਗਪਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਤਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ
ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥ ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ
ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥
੩॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥
ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ
ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅ
ਲਿਪਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ
ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿ
ਆਪਿਆ ਚਿੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿ

੯੨੫

ਆਣੀਆ॥੪॥ਸੰਸਾਰਿ ਮਤਿ ਸਭ ਸਾਧਿਆ ਆਪੈ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋ
ਚਰੰਨ ਤਿਜਾਪੈ॥ਜਿਸ ਤਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ॥ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਬਾਗੀ
ਪਾਣੀਆ॥੫॥ਢੋਰਿ ਬਿਡਤ ਰਉ ਦ੍ਰਿਟੈ ਨਾਡੀ॥ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਿਉ ਤਉ
ਮਨ ਮਾਡੀ॥ਇਸ ਤੀ ਮਤਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ॥ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸਉ ਧੂੜਾਲੀ
ਐ॥੬॥ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸੁ ਡੋਡਿ ਇਮਰਣਾ॥ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ॥ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ
ਭਲ ਮਾਨੈ॥ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦਰ ਮਤਿ ਜਾਣੀਐ॥੭॥ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ
ਤੂ ਲਗਨਾ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਨੇ ਜਚਨਾ॥ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਾ
ਸੁ ਸਮਾਣੀਐ॥੮॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਿਰਖੇਡੇ ਹਿ ਸਭਿ
ਜੰਤ ਇਕੇ॥ਇਕਿ ਤਿਤੈ ਇਕਿ ਕਿਵੈ ਲਾਹਿ ਮਿਠੇ॥ਅਸਤ੍ਰ ਉਦੈ ਕ੍ਰਮ ਭਾਇਆ ਉਹਿ
ਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਪਾ ਵਿਹਣੀਆ॥੧॥ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ॥ਅਜ
ਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ॥ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ॥ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀ
ਆ॥੨॥ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ॥
ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ॥ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ॥੩॥ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈ
ਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ॥ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ॥ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ
ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ॥ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ॥੪॥ਜੰਮਿ ਜੰਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ
ਜੰਮੈ॥ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ॥ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰ
ਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ॥੫॥ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ॥ਦੁਨੀਆ ਖੇ
ਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ॥ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ॥ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ॥
੬॥ ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ॥ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ॥ਜਿਉ ਨ
ਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ॥ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ॥੭॥ਮਿਹਰ ਕਰੇ
ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ॥ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ

ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਵਖਾਣੀਐ॥੪॥੨॥ ੮॥ ਮ:੧॥੧੧॥ਮ:੩॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥
੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਸੋਲਹਿਾ॥ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀ
ਤਿਨਹੀਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਰਹਣਾ॥ਤੁਮਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ
॥੧॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਖਪਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਵੀਚਾ
ਰੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾ॥ਆਪੇ
ਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥ਆਪੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਸਸਿਸੂਰਾ ਪੂਰੋਪੂਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿ
ਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥
ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਰੀ॥ਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਰੀ॥ਆਪੇਪਿੜ
ਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਰੁਫੁਲੁ
ਫਲੁਤਰਵਰੁ॥ਆਪੇਜਲੁਥਲੁਸਾਗਰੁਸਰਵਰੁ॥ਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀ
ਕਰੁ॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ
॥ਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਦਿ
ਨੁਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੂਪੁਅਮੋਲੋ
॥ਆਪੇਪਰਖੇਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇ॥ਆਪੇਦੇਲੈ
ਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਪੇਧਨਖੁਆਪੇਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿ
ਆਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਸੁਣਤਾਸੋਈਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥
ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
ਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆ॥ਜਗੁਖੇਲੈਖੇਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁਲੀ

ਆਪੇ ਜਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਉਆ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤਿਸੁ ਮਾਹੀ ਜੋਤੀ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈਡਾ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਰਸੰ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਵੇਦ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈਡਾ ॥੧੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਡੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈਡੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈਡੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈਡੇ ॥੧੬॥੧॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈਡਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਡਾ ॥੨॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈਡਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈਡਾ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈਡਾ ॥੫॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈਡਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈਡ

॥ ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ॥ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ॥ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਧਾਰਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸ

ਭਣੀਹੇ ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਸਣਤਿਕੀਆਜੰਮਣਮਰਣਾ ॥ ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿਆਡਰਣਾ ॥ ਤੂਦਇ
ਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿ ॥ ਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ ॥੫॥ ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਗਏ
ਭਉਖਾਇਆ ॥ ਧਾਵਤੁਰਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆ ॥ ਕਮਲਬਿਗਾਸਿਹਰੇਸਰਸੁਭਰਆ
ਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ ॥੬॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ ॥ ਕਿਉਰਹੀਐ
ਚਲਣਾਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿ ॥ ਸੋਸਚੁਅਮਰੁਸਚੇਅਮ
ਰਾਪੁਰਿ ॥ ਸੋਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈਹੇ ॥੭॥ ਆਪਿਉਪਾਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ॥
ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆ ॥ ਸਚੈਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈ ॥ ਸਾਚੇ
ਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ ॥੮॥ ਐਥੈਗੋਇਲੜਾਦਿਨਚਾਰੇ ॥ ਖੇਲੁਤਮਾਸਾਧੁੰਧੂ
ਕਾਰੇ ॥ ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਏਬਾਜੀਗਰਜਿਉਨਿਸਿਸੁਪਨੈਭਖਲਾਈਹੇ ॥੯॥
ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ ॥
ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਤਾਲੀਪੁਰੀਈਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਚੀਨਗਰੀਤ
ਖਤੁਸਾਚਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵ
ਡਾਈਹਉਮੈਗਣਤਗਵਾਈਹੇ ॥੧੧॥ ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ ॥
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਐਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਦਾਤਾਗੁਰਪੂਰੇ
ਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ ॥੧੨॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ
ਰਵਿਰਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿ
ਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ ॥੧੩॥ ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀ
ਭਉਨਭਰਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ
॥੧੪॥ ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ ॥ ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਦੇਹਿਤੂਹੈਮਨਿਭਾਵਹਿਤੁਝਹੀਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ ॥੧੫॥ ਅੰਤਕਾ
ਲਿਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾ

ਗੀਨਿ ਜਪ ਪ੍ਰਭ ਤਾਣੁ ਦੀਆਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗ
ਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਿਜੁਗਿ
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ
ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨੇ
ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਾ
ਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਸੂਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ
ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥
ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ
॥੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇ ਛੂਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ
ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮ
ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋ ਤਿ

ਸੁਣੇ ਵੇਖੇ ਅਧਿਕਾਸੀ ਨਾਤਿ ਸੁਕਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਪੁਰਬਿ ਆਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ

ਸਤਿਪੁਰੀਆਨਤਿਨਸਬਦਿਲਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਹਿਭਵਾਏ॥
ਇਕਿਹਠੁਕਰਿਮਰਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਕ
ਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥ ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹ
ਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੪॥
ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਉਝੜਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥ ਪਚਿਪਚਿ
ਬੂਡਹਿਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਕੂੜਿਕਾਲੁਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥
ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈ
ਹੇ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ
ਹੇ॥੧॥ ਆਪੇਨੇੜੈਨਾਹੀਦੂਰੇ॥ ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੂਰੇ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅਹਿ
ਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਸੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖੁਦਾਲਦੁਜਿਨ
ਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਹੇ॥੩॥ ਓਇਜਾਗਤਰਹਹਿਨਸੂਤੇਦੀਸਹਿ॥ ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੇਸਾ
ਚੁਪਰੀਸਹਿ॥ ਕਲਿਮਲਮੈਲੁਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਓਇਰਹਹਿਭਗਤਿਲਿ
ਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ ਬੂਝਹੁਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਹੈਦੇਹ
ਪੁਰਾਣੀ॥ ਆਜੁਕਾਲਿਮਰਿਜਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪੁਜਪਿਰਿਦੈਧਿਆਈਹੇ॥
੫॥ ਛੋਡਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕੂੜਕਬਾੜਾ॥ ਕੂੜੁਮਾਰੇਕਾਲੁਉਛਾਹਾੜਾ॥ ਸਾਕਤਕੂੜਿਪਚ
ਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁਹੁਮਾਰਗਿਪਚੈਪਚਾਈਹੇ॥੬॥ ਛੋਡਿਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥ ਪੜਿ
ਪੜਿਦਝਹਿਸਾਤਿਨਆਈ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹੁਆਤਮਰਾਮੁਸ
ਖਾਈਹੇ॥੭॥ ਛੋਡਹੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬੁਰਿਆਈ॥ ਹਉਮੈਧੰਧੁਛੋਡਹੁਲੰਪਟਾਈ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣਿਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁਇਉਤਰੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈਹੇ॥੮॥ ਆਗੈਵਿਮਲ

ਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈਅਵਰੁਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥ਭੜਿਭੜਿਅ
ਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀਪੜਿਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਹੇ॥੯॥ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਾ
ਨੁਦੇਭਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਹੁਭਾਈ
॥ਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰਹਿਬੇਕਾਰਾ॥ਜਮੁਸਿ
ਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕਡੂਬਹਿਨਿੰਦਪਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਬੋਲਹੁ
ਸਚੁਪਛਾਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੰਦਰਿ॥ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ
ਇਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਲਘਾਈਹੇ॥੧੨॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਆਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਮਾਰਿਆਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਬਦਿਰਜਾਈਹੇ
॥੧੩॥ਓਹੁਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਆਰਾ॥ਓਹੁਆਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਰਾ॥
ਸਾਕਤਕੂੜੇਬੰਧਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿ
ਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਿਜਾਣਹਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾਰੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕ
ਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਲਾਗੋਲਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ
॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਅਪਰ
ਅਪਾਰੈ॥ਧੁੰਧੂਕਾਰਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਾਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥
ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰਾ
॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੂਝਹੁਜੁਗਚਤੁਆਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈਉਦਰਮਝਾਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾ
ਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੂਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਰਕਤੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ਪਉਣੁ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਮਿਲਿਜੀਆ॥ਆਪੇਚੋਜਕਰੇਰੰਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਪ
ਸਾਰਾਹੇ॥੪॥ਗਰਭਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਧਧਿਆਨੀ॥ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਚੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਰਾਹੇ॥੫॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ

ਸੇਵਕ ਸਕਤੀ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਇਕਿ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾਪਿ ਛੁਟੇ ਅੰਧੁਲਿਆ ਨਾ ਸੂਝਿ
ਸਾਰਾ ਹੇ॥੭॥ ਬਾਲਕੁ ਸੋ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕਰੀ ਲੀਲਾ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ॥੮॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ
ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧਿ-
ਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ॥੯॥ ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ
ਗਇਆ ਗਵਾਏ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ
॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬ-
ਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ
ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ
ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ॥੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ॥ ਆਵਤ
ਜਾਵਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ
ਮਾਰਾ ਹੇ॥੧੨॥ ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮ-
ਰੀਜੈ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ॥੧੩॥
ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ॥ ਕਿ-
ਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ॥੧੪॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ
ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਜੁਗਹ ਜੁ-
ਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ॥
੧੬॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ॥
ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰ-
ਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ

ਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ ਮੋਤੀਮਾਣਿਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਹੁਅਗਾਧਿਨਿਰਾਲਾ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ
ਤਾਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਏਰੰਗਿਲੀਨਾਹੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁ
ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਦਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵ
ਗੁਣਕੀਨਾਹੇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁਪਾਏ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਾਹੀਕਰੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥ਕਾਇਆਹੰ
ਸੁਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਧਾਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋ
ਦੀਉਠਿਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾਹੇ॥੬॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥
੭॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋਖਦੁਖਸਹੀਐ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰਹੀਐ॥ਨਰਕ
ਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ॥੮॥ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਭੋਗਾਈ
ਐ॥ਜੈਸਾਕੀਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਰਤਿਬਾਧਾਗ੍ਰਸਿ
ਦੀਨਾਹੇ॥੯॥ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ॥ਲੇਖਾਲੀਜੈਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ॥
ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਮੁਕਤਿ
ਪਰਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ॥੧੧॥ਕੂੜੁਛੋਡਿਸਾਚੇਕਉਧਾਵਹੁ॥
ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਰੀਵਿਰਲੇਲੈਲਾਹਾਸਉਦਾਕੀ
ਨਾਹੇ॥੧੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁ॥ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹਿਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਬੇਅੰ
ਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ॥੧੪॥ਨਾਰਦਸਾਰਦ
ਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿ

ਦਾਤਾ ਸਭ ਤੇਰੈਂ ਕਰਮੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥ ਓਇ
ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਡਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚ
ਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥
ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸੁਰ ਸਘਾ
ਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ
ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹ
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵ
ਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ
ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵ
ਹਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋ
ਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪਰ ਪਿ
ਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕ
ਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ
ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥

ਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ਬਹੁ ਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੩॥

ਧੀ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥ ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ

ਡੂਗਰੁਸੁਣੇਲਭਾ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰਾਹੇ॥
੪॥ਸਚੁਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਨਾਮਿਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਵਹੁ॥
ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮੁਪਿਆਰਾਹੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰਵਡਦਾਣਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ॥ਜਿਸਕਉਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਚੂਕਾਜਮਭੈਭਾਰਾਹੇ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀ॥
ਤਿਸਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਲੈਚੀਨੀ॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਹੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੭॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਰਹਹੁਜਨਭਾਈ॥ਖਿਮਾਗਹਹੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥
ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਾਤਮੁਚੀਨਹੁਗੁਰਸੰਗਤਿਇਹੁਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਸਾਕਤਕੂੜਕਪਟ
ਮਹਿਟੇਕਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਕਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਆਵਹਿਫੁਨਿ
ਜਾਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਨਰਕਮਝਾਰਾਹੇ॥੯॥ਸਾਕਤਜਮਕੀਕਾਣਿਨਚੂਕੈ॥
ਜਮਕਾਡੰਡੁਨਕਬਹੂਮੂਕੈ॥ਬਾਕੀਧਰਮਰਾਇਕੀਲੀਜੈਸਿਰਿਅਫਰਿਓ
ਭਾਰੁਅਫਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਕਤੁਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਭਵਜਲਿ
ਪਰਿਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਈਹਰਿਜਪੀਐਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਕੀ
ਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਾਰੇਸੋਈ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨੇੜਿਨਆਵੈ
ਮਨਿਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਭੂਲੇਆਵਹੁਜਾਵਹੁ॥ਜਨਮਿ
ਮਰਹੁਫੁਨਿਪਾਪਕਮਾਵਹੁ॥ਸਾਕਤਮੂੜਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਰਾਮੁ
ਪੁਕਾਰਾਹੇ॥੧੩॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਜਨਮਕੇਕੀਏ॥ਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਦਾਤੈਦੀਏ॥ਕਿਸ
ਕਉਦੋਸੁਦੇਹਿਤੂਪ੍ਰਾਣੀਸਹੁਅਪਣਾਕੀਆਕਰਾਰਾਹੇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਕਰਦਾ
ਆਇਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਕਿਆਲੇਚਾਲੇ
ਬਿਖੁਲਾਦੇਛਾਰਬਿਕਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਜਨਭਾਈ॥ਅਕਥੁਕਥਹੁ
ਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਉਠਿਚਲਤਾਠਾਕਿਰਖਹੁਘਰਿਅਪੁਨੈਦੁਖੁਕਾਟੇਕਾਟਣ

ਭਾਤਾ॥੧੬॥ਤਨਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਓਨਿਬੇੜਾਤਾਕਿਸਖੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਤਿਊਤਮਤਗਿਧਸਪਰਿਜਾ
ਤਾ॥੧੭॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾ
ਰੀ॥ਤੂਸਮਰਥੁਦਇਆਲੁਮੁਰਾਰੀ॥ਤੇਰੇਚੋਜਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਤੂਪੂਰਾਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਤੂਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਰੂਪੁਅਨੂਪੁਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭੁ
ਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਤਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਲੀਜਗਜੀਵਨ॥ਸਭਿਘਟ
ਭੋਗੈਹਰਿਰਸੁਪੀਵਨ॥ਆਪੇਲੇਵੈਆਪੇਦੇਵੈਤਿਹੁਲੋਈਜਗਤਪਿਤਦਾਤਾ॥੩॥
ਜਗਤੁਉਪਾਇਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਪਵਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਪਾਇਆ॥
ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇਸੋਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਹਾਤਾ॥੪॥ਚਾਰਿਨਦੀਅਗ
ਨੀਅਸਰਾਲਾ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਬਦਿਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਕਤ
ਦੁਰਮਤਿਡੂਬਹਿਦਾਝਹਿਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਰਾਤਾ॥੫॥ਅਪੁਤੇਜੁਵਾਇਪ੍ਰਿ
ਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਤਿਨਮਹਿਪੰਚਤਤੁਘਰਿਵਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਰਹਹਿਰੰ
ਗਿਰਾਤਾਤਜਿਮਾਇਆਹਉਮੈਭ੍ਰਾਤਾ॥੬॥ਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਟੇਕਟਿਕੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੰਦਰੁਇਨਿਸਾਕਤਿਦੂਤੁ
ਨਜਾਤਾ॥੭॥ਦੁੰਦਰਦੂਤਭੂਤਭੀਹਾਲੇ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਕਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿਖੋਈਆਵਤਜਾਤਾ॥੮॥ਕੂੜੁਕਲਰੁਤਨੁਭਸ
ਮੈਢੇਰੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਚਾਰੇਜਮਕੰਕਰਿ
ਕਾਲਿਪਰਾਤਾ॥੯॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ਤਿਸੁਅਪਰਾ
ਧੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਿਲਲਾਵੈਜਿਉਕੁੰਡੀਮੀਨੁ
ਪਰਾਤਾ॥੧੦॥ਸਾਕਤੁਫਾਸੀਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ਜਮਵਸਿਕੀਆਅੰਧੁਦੁ

ਡੂਬੜਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥

ਸੋਤਿਲਨ੍ਹੇ ਅਗਿਆਨਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਤਿ ਸੁ ਸਰਪ ਸਮਾਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ
ਸਾਹਾ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁ
ਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ॥
੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ
ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ
ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ॥੧੧॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ॥੧੨॥ ਸਚੀ
ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪ
ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸ
ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ
ਪਤਿਸਾਹਾ ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ
ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਤਿਸਾਹਾ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥
ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ
ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ
ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ
ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ~~[struck through]~~ ॥ ਵਾਲੁ ਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਸ ਧਾਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੫॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥ ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥

ਸੋਹਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤੁਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ ਆਪਿਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੨॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਸੁ
ਰਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵਿਣੁਜਾਣਾ
ਏਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ
ਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥੪॥~~ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋ~~ਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥
ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਊ
ਜਲਹੰਸਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ॥ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈ
ਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੂਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਭੋਗਹੁਰੋਗ
ਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੂਵਿਣੁਭਾਣੇਭਰਮਾਇ
ਦਾ॥੭॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਵੈਸਬਾਈ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ
॥ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਅਟਲੁ
ਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਾਰੇ॥ਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਫੇਰਿਉਸਾਰੇ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀ
ਕੀਮਤਿਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ॥੯॥ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਿਕ
ਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੧੦॥
ਪਲੈਸਾਚੁਸਚੇਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਾਚੁ
ਕਲਾਧਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭੁ
ਕੋਈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨਾਵੀ
ਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੇਧਾਹੀਰੁੰਨੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹ
ਲਤਿਪੁੰਨੇ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੩॥
ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਤ੍ਰਿਪਤਾਆਪੇਮੁਕਤਾ॥ਆਪੇਮੁ
ਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁਵੀਚਾ
ਰਾ॥

ਕੋਈ ਕਹਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ॥੧੫॥ ਸੋ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਹੈ ਤੇ
ਉਪਜੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂ
ਕਾਰਾ॥ ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲ
ਗਾਇਦਾ॥੧॥ ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇ
ਆਲਾ॥ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆ
ਇ ਨ ਜਾਇਦਾ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਨਾ
ਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੪॥ ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ
ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ॥੫॥
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ॥੬॥ ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋੁਆ
ਲਾ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ
ਮਾਖੀ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ
ਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ
ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ॥ ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁ
ਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਨਾ ਕੋ
ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ
ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ
ਰਕਤੀ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋ

ਰੰਗ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ
ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥
੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥
ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ
॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥
੩॥੧੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀ
ਓ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥ ਨਉ
ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ
ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ
ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣ
ਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ
ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥
ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥
੮॥ ਸਾਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇ
ਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮ

ਦੇਆਪਣਿਆਭਾਣੁਕੈਮੇਲਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਤੂੰਕੈਸੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਸਿਤਿ
ਰੰਗੀ॥ ਤੂੰਕੇਸੇਪਉਣੁਪਾਣੀਗੈਣੰ॥ ਤੂੰਕੇਸੇਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਤੂੰਕੇਸ
ਖੇਲਖੇਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਤੂੰਕੇਸੇਤਰਵਰੇ ਅਕਾਸੀ॥ ਤੂੰਕੇਸੇਜਲਥਲ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਵਾਸੀ॥ ਤੂੰਕੇਸੇਸਾਸਗਿਰਸਿਸਟਾਨੂੰ॥ ਤੂੰਕੇਸੇਟੇਖਿਟੇਖਾਇਦਾ
॥੧੨॥ ਤੂੰਕੀਸਉਧਾਰਸਅਉਤਾਰਾ॥ ਦੇਵਦਾਨਵਅਗਣਤਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਕਾਲਸੁਵਗਾਤੈਪੈਸੇਸਾਚਿਮਿਲਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਤੂੰਕੇਸੇਜੁਗਦਤੀ
ਡਾਰੇਗਾ॥ ਤੂੰਕੇਸੇਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਚਾਰੇ॥ ਅਧਿਨਾਥੁਨਖੀਸਤਜਾਕੀਬਖ
ਸੇਸੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਗੜੈਮਹਿਰਾਜਾ॥ ਨੇਬਖਵਸਤ
ਲਾਦਾਵਜਾ॥ ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਹੀਘਰਿਵਾਸਾਲਬਿਪਾਪਿਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥
ਸਤਸੰਤੋਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਰਣਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਤ
ਜਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹ
ਲਾ੧॥ ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੀ॥ ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਅਪਰਅਪਾਰੀ
ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁੰਨਹੁਸੁੰਨੁਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਸੁੰਨੈਤੇਸਾਜੇ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇਆਗੜਰਾਜੇ॥ ਅਗਨਿਪਾਣੀ
ਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਸੁੰਨੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੨॥ ਸੁੰਨਹੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
ਉਪਾਏ॥ ਸੁੰਨੇਵਰਤੇਜੁਗਸਬਾਏ॥ ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੂਰਾਤਿਸੁ
ਮਿਲੀਐਭਰਮੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਸਰੋਵਰਥਾਪੇ॥ ਜਿ
ਨਿਸਾਜੇਵੀਚਾਰੇਆਪੇ॥ ਤਿਤੁਸਤਸਰਿਮਨੂਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵੈਫਿਰਿਬਾ
ਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਗੈਣਾਰੇ॥ ਤਿਸਕੀਜੋਤਿਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਸਾਰੇ॥ ਸੁੰਨੇਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾ॥

੧੩੯

੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ
ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ
ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥
ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁ
ਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ
ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ
ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾ
ਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗ
ਹੁ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪੰਚ
ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸ
ਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ
॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ
ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥
ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ

ਨਾਮੁਲੈਤੀਕ੍ਰਿਤੁ ਸਾਇਦਾ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਚੇਘ
ਰੁਬਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਧੁਨਿਸਚੁਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੭॥੫॥
੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰ
ਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਰਹਿਓਨਿਰਮਲੁਰਾਇਆ
॥੧॥ਜੁਗਤਿਸਕੀਛਾਇਆ॥ਜਿਸੁਬਾਪਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾ
ਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁ
ਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥ ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂਪੁਰ
ਖੁਅਲੇਖਅਗੰਮਨਿਰਾਲਾ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁ
ਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾਇਆ॥੩॥ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾ
ਲਕੀਏਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਿਅਨਹਦਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਊਤਮਜਨਸੰਤਭਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸਮਾਤੇ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ
੫॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੂਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁ
ਤਨੁਕੀਆ॥ਆਤਮਰਾਮਪਾਏਸੁਖੁਥੀਆ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥੭॥ਨਾਤਿਸੁਭੂਖਪਿ
ਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਘਟਿਘਟਿਜਾਨਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸਿਰਾਤਾਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ॥੮॥ਅਧਿਆ
ਤਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ॥ਸਬਦੁਰਸਾਲੁਰਸਨ
ਕਰਮ
ਰਸਿਰਸਨਾਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ॥੯॥ਬੇਣੁਰਸਾਲਵਜਾਵੈਸੋਈ॥
ਜਾਕੀਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਬੂਝਹੁਇਹਬਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮ

ਨਾਮਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕਾ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ

ਜੋਗੀ ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਕਰਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ
ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ॥੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ
ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ॥੯॥
ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ॥
ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋ
ਜੁ ਸਬਾਇਆ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣ
ਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਆਪਿ
ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ॥
ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ
ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਆਪੁ
ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘ
ਰਿ ਰਹਣਾ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁ
ਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸ
ਨੁ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆ
ਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ॥ ਅਕਲੁ
ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁ
ਤੀਆ ਗਾਇਆ॥੩॥ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ
ਲਗਿ ਤਰਣਾ॥ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇ

ਆ ॥੪॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭ
ਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁ
ਰਾਈ ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਊਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧੇ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮਪੁਰਿ
ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ
ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ
ਸਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿ
ਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ

ਗਿਆਨ ਤਨਿ ਅੰਤਰਿ ਅਤਿ ਗਤੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਸਿ ਦਾ ਮਨਿ ਜਿਉ ਉਰਮਤਿ ਰਹੰਦਾ
ਇਛ ਦੇਖਾ ॥ ਤਾ ਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸ
ਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਣੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤਾਰਾ ॥ ਸ
ਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ
ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥ ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ
ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ
ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ
ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ
॥੮॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜ
ਰੀਐ ॥ ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਕ
ਤ ਨਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਾਹ
ਦੁ ਵਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇ
ਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਸੋ ਨਿਰਭਉ

ਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈ ਅਨਤਨਮਨੂਆਧਾਇਆ

੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੋਅਤ ਅੰਤਰਿਵਸਿਆ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਰਸਿਆ

॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥

ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਣੈ॥ਊਪਰਿ

ਆਦਿਸਰਬਤਿਭੂਵਣਿਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੫॥੪॥

੨੧॥ ॥ਮਾਝ੍ਹਮਹਲਾ॥੩॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੈਡਰਆਗਾ॥ ਕਿਤੇਕਾਨਹੀਕਿਛੁਆਗਾ॥ਜੀ

ਊਹੁਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪਿਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਸੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਰਹਿਆਭ

ਰਪੂਰੇ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰੇ॥ਗੁਪਤਿਪ੍ਰਗਟਹਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਹੁ

ਵਰਤੈਤਾਕੁਸਬਾਇਆ॥੨॥ਜਿਸਨਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ

ਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਭਰਮੁਜਾਇਆ॥੩॥

ਮਨਤਨਧਨਤੋਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਅੰਤ ਸਾਥੀਚਲਣਵਾਰਾ॥ ਮੋਹਪਸਾਰ

ਨਹੀਸੰਗਿਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ ਜਿਸਨਉਨਦਰਿਕਰੇ

ਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਬਦ ਮਿਲਾਏਗੁਰਮਤਿਸੂਰਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ

ਜਿਨਿਭੂਲਾਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ॥੫॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਧਨੁਜਸੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮ

ਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਚਿਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕੈਹਰਿਦਰਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥੬॥

ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਗਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ਸਾਕਤਠਉਰਨਾਹੀ

ਹਰਿਜਨਮਮਰੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹਾ॥ਪਾਵਹੁ

ਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਲਾਹਾ॥ਬਿਖਿਆ ਮਲੁਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਹੁਗੁਰਸਰਸੰਤੋ

ਖੁਪਾਇਆ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਸੰਕਨਕੀਜੈ॥ ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਰਹੀਜੈ॥

ਸੰਸਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਹੁਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਰੋਗੁਨਲਾਇਆ॥੯॥ਸਾਚੇਭਾਵੈ

ਤਿਸੁਵਡੀਆਏ॥ਕਉਨੁਸੁਦੂਜਾਤਿਸੁਸਮਝਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰਮੂਰਤਿਏਕਾਵਰਤੈਨਾਨਕ

ਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥ ਵਾਦਿ ਪੜਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਬਹਿ ਸੁਣਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਾਣਾ ॥ ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥ ੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਲਹੇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ॥ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾ

ਹਰਿਗੁਰਤੇਜਾਤਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏ
ਸੋਈਬੂਝੈ॥ਭਉਭਰਮਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇ
ਦੇਵੈ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈ॥ਜਰਾਜਮੁਤਿਸੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈ॥
ਸਾਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੮॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜ
ਲਿਬਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੂ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾਚੈਨਾਇਸ
ਦਾਲਿਵਲਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਵਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬ
ਬੁਝਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿ
ਨੈਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈਹੇ॥੧੧॥
ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਚੁਕਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਆਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤਾਂਦਰ
ਸੂਝੈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਤਾਂਬੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿ
ਹੂਣਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿ॥ਬਾਣੀਸਬਦਿ
ਵਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨ
ਮੇਟੈਧੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾ॥ਜਿਨ
ਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੇ॥੧੫॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈ
ਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀ॥ਭੀਖਿਆ
ਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈ
ਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿ॥ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆ

ਜੀਇ ਆਣੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ
ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਪਾ
ਸਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਹੋਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ
ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਬ
ਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੂਓ
ਆਭਾਗਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ
ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ
੧੦॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀ
ਚਾਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥
੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾ
ਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰ

ਤਰਿ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਵਾਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ
॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਰਾਤੇ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਗੁ
ਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ
ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ
ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾ
ਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ
ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰ
ਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅ
ਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ
ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ
ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ
ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ॥ ਅੰਤਿ
ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ

ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾ

ਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ

ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ

ਰੰਗੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੈ

ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ

੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ॥ ਨਦਰੀ ਸਹ

ਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ

ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥੧੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ

ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ

ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥

੧॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ

ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ... ਮਰਿ

ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿ

ਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰੈ

ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਦਾ ॥੪॥ ਦੁਰਮੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿ
ਆਰੀ ਕੰਤੁ ਨ ਭਾਇਆ [illegible]
[illegible] ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈਦ
੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣਵੰ
ਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਦਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ
ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਦਾ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਦਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝੈ ਨ ਪਾਈਦਾ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ
ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਹੋਰੁ
ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈਦਾ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਦਾ ॥
੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁ
ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਦਾ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ
ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥
ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ॥
ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈਦਾ ॥੧੪॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ
ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈਦਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏ

ਰੋਜਗਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਵਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਗਹਿ
ਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥
ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕ
ਦਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ
ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ
ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅ
ਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥ
ਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ
ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪ
ਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ

॥ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ
ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ
ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥
ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ
॥੧੪॥ ਮੁਗਧ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤਾ ॥ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ
ਕਰਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਇਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ
ਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾ
ਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥
੨॥ ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ
॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ
ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ
ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਿਕਾਲਿ ਕਿਆ
ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ਦੁਹਾ
ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ
ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇ

ਤੂੰ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਮਨਿ ਸਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਨਾਇ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ
ਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥
੯॥ ਮਾਇਆ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ
ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ
ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ
ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ
ਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ
॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ
ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿ
ਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾ
ਪਾਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸ
ਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਇਕੋ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥

ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ
ਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ
ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾ
ਰੀ ਹੇ ॥੬॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿ
ਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥
੧੦॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀ
ਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜ
ਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
ਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀ
ਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸ
ਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫
॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ

ਸਦਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧੬॥੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਉ
ਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਪਰਛੰਨਾ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਅਪਣਾ
ਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇ
ਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗਉ
ਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿ
ਗੁਰਸਬਦੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਡਾ
ਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋ
ਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲ॥ਤੂਸ
ਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥
੫॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਤਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵਗਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਣ
ਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥
ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾ॥ਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦ
ਰਾਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖੁਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆ
ਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾ
ਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੇਸੋਈਫਲੁਪਾਏਜਿਉਰੰਗੁ
ਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨਮੁਖੁਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਠਉ
ਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥
ਮਨਮੁਖੁਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਾਤੂਸਭ
ਨੀਥਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦ
ਇਹੁਮਨੁਨਾਮੇਰਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਡੂਬਿ

ਸੁਣਿ ਬੀਚਾਰੁ ਲੀਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤਿਨਾ ਸੁਣਤੀ ਬੂਝ ਹੋਈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਤਾ ਹੇ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਨਗਰੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ
॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੰਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸ
ਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਲਹੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬ
ਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥
ਆਪੇ ਬਖਸ ਹੀਰਾ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮ
ਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥
੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬ
ਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖ [illegible] ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗ

ਨਾ ਕਾਈ ਕੈ ਵਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਏਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿ ਸਭ ਅਤਿ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ
ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੜ
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥੧੩॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿ
ਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ
ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪਿ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥
ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ
॥੨॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ
ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣ
ਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥
੫॥ ਭੰਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ
ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ

ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਚਾ ਇਸੁ ਜਗ
ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ
ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲ
ਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ
ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆ
ਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ
ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
ਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ
॥੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ
ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬ

ਦੇਆਪਿਨਿਰਮਾਇਲਾਹਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਹਉਮੈਸਬਦਿਮਾਰਿਸਬ

ਦਿਜਲਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਰਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਹਾਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁ

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਘੋਰਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਜੋਸਬਦਿ

ਰਾਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿ

ਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰ

ਤੈਮਨਮੁਖਿਕਾਕਿਆਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰ

ਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿ॥ਭੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈਐਜਮੁਕਾਢਿਲ

ਏਗਾਸਾਹਾਹੇ॥੬॥ਅਫਰਿਓਜਮੁਮਾਰਿਆਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੇੜਿ

ਨਆਈ॥ਸਬਦੁਸੁਣੇਤਾਦੂਰਹੁਭਾਗੈਮਤੁਮਾਰੇਹਰਿਜੀਉਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੭॥

ਹਰਿਜੀਉਕੀਹੈਸਭਸਿਰਕਾਰਾ॥ਏਹੁਜਮੁਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰਦਾ

ਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈਹੁਕਮੇਕਢਦਾਸਾਹਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀਆਅਕਾਰਾ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿਪਸਰਿਆਸਭੁਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਚੁਬੂਝੈਸਬਦਿਸਚੈ

ਸੁਖੁਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦਿ

ਪਛਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਜਨਮੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਹਾਹੇ॥

੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਬਦਿਸਾਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਏਕਨਾਮਿ

ਜੁਗਚਾਰਿਉਧਾਰੇਸਬਦੇਨਾਮਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਮੁਬੂਝੈਕਾਟੇਦੁਰਮਤਿਫਾਹਾਹੇ॥

੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਮਰਿਜੰਮੈਨਜੂਨੀਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹੈ

ਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਲੈਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਚੀਬਾ

ਣੀਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਾਹੇ॥

੧੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣ

ਗਾਵਹਿ ਤਿਸ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਸਲਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸ
ਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ
ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥
੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬ
ਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਸ
ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ
ਗਾਏ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਦੂ
ਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬ
ਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ
ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ
ਹੇ ॥੯॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਜੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅ
ਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ
ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਏਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

੬੫੧

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮੈ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ
ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ
ਤਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ
ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠ
ਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਿਖਿਆ
ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁ
ਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਇਦਾ ॥੧੪॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵ
ਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ
ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀ
ਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰ
ਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ
ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰ

ਸਭ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਧਿਨੈ ਸੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਰ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸ
ਚਾ ਜਗਿ ਲਾਇਦਾ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ
ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ॥੭॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕ
ਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਦਾ॥੮॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੁ ਕਮਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆ
ਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਇਦਾ॥੯॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਨ ਕਮਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਬੇਦ
ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ
ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋ
ਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਇਦਾ॥੧੩॥
ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ॥ ਮਹਲਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾ
ਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ
ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥੫॥੧੪॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
ਆਪਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਾਚਿਰਤੇਵੈਰਾਗੀਜਿਨਘਰਿਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥
ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਮੇਰਾਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ
੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ
ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿ
ਨੁਰਾਤੀ॥ਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਹਿਸਚੁਸਚਾਗੁਰਮੁਖਸਬ
ਦਿਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗ
ਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀ॥ਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭ
ਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਆਪੁਗਵਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁ
ਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਿਭਾ
ਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਮੰਨਿਵਸਾਏ
ਆਪਣੈਭਾਣੈਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਾਣੈਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮ
ਕਰੇਸੋਛੀਜੈ॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿ
ਦੁਖੇਦੁਖਿਸਮਾਇਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀ
ਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈਸੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਰਿਜੀਵੈਸੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਣਜਾਣਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਮਰੈ
ਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾਏਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿ
ਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਆ
ਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾ
ਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪਿ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ
ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥ ਸੁਖੁ
ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ
ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
ਪੂਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ
ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੧॥ ਦਿਸੰਤਰੁ
ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ

ਕਮਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾਤੇ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਗਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਅਭਾਗਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਆਪਿਉਪਾਏ॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਫਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥
ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਅੰ
ਤੁਨਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇ
ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ
੩॥ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥
ਹੋਰਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥
ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ
॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿ
ਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰ
ਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥
ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿ
ਲਿਪਵਣੈਸਭਵਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥
ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋ

੭੫੪

ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾ ਸੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ
ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ॥ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥
ਗਣਤ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ
ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦ
॥੧੦॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾ
ਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ
ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ
ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ
॥੧੩॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ
ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨ
ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥
ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗ
ਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦ

ਰਹੁਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾ
ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥
ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾ
ਇਦਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾ
ਰੀਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸ
ਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਨਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਦੇਇ
ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ
ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ
ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥
ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅ
ਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਭਾ
ਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ
ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁ

ਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥
੫॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰ
ਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ [illegible]
੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ
ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ
ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਧੁਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਾਣਾ ਕਿਸ
ਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ
ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ
੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਭਰਮੇ
ਭੁਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ॥
ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ
ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ [illegible] ॥
ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸ
ਰਿਐ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ
ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਦਾ

੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ॥
੧੨॥ ਨੈਣੀ ਦੇਖੈ ਲੋਚ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ॥ ਨਉ ਤਿਨਾ ਸਿਧੀ ਪੁਰਿ ਪੂਰਬਿ
ਕਮਾਈ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਕੋਇ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ
ਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਅੰਤਰਿ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾ
ਇਆ॥ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ
੧੫॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਥੁ
ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ॥
ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ॥
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੪॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ॥
੫॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥ ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ

ਤ੍ਰਿਹੁ ਬਿਨਸਿਆ ਦੇਵ ਪਾਰਖਿ ਸਿਞੈ ਪਛਾਣਾਇਦਾ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਿਯਾ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਰੀਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੮॥ ਸੋ ਸਚੇਤੁ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਏ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੭॥੨੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਪਾਇਦਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ

ਧਾਰ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ॥੩॥

ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ

ਲਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇ

ਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇ

ਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਇਦਾ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ

ਸਮਾਏ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ

ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨ

ਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੯॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾ

ਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ॥੯॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵ

ਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ

ਪਾਈ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇ

ਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕ

ਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੈ ਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ

ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ॥

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮ

ਤਿ ਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪ

ਵਡਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇ
ਆਜਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆ
ਪੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨੨॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥
ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਧੁਨੋ
ਸੇਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁ
ਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹਿ
ਸੇਮਰਣੁਸਵਾਰਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਚਰ
ਣੀਲਾਗੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜ
ਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀ
ਸਮਾਇਆ॥੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਸਾਰਾ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁ
ਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੭॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਅਨੇਕਕੀਮ
ਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾਈ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਪ੍ਰ
ਭਤੇਰੀ॥ਤੂਆਪੇਸਹਜਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾ
ਰਾਕੋਇਨਿਸਕੈਤੋਲਿਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇ
ਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾਸਿ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜਿ
ਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿ

ਪਾਪ ਤੇ ਹਦੈ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ
ਬੂਝੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸ
ਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ
ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ
ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵ
ਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੈ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਭਗਤਾ ਲੈ
ਹੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬ
ਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤ
ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਆਵਣ
ਜਾਣੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਹ
ਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ
॥੬॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤੁ ਵਸਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁ
ਬਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾ

ਇਆ॥੯॥ਸਾਚਾਦਰੁਸਚਦਰਵਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਧੁਨਿ
ਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਬਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥
ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿ
ਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸੰਗ
ਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੇਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡਹਿਨਮੂਲੇਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
ਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਭਰਮੁ
ਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥
ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁ॥ਬਿਗਸੈ
ਕਮਲੁਕਿਰਣਿਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੋਈ
ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਗ
ਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥੨॥੨੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ॥ਸੋਲਹੇ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁ
ਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਵਸੈਘਟ ਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈ
ਆ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੈ
ਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁ
ਰਤਨਧਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੋਦੂਜੈਲ

ਸੋਆਵਣਿਜਾਣਿਭ੍ਰਮਿਮਰਿਅੰਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਗਤਿਹੋਵੈ
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹਹਿਸਰਣਾਈਐ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਹੋਸਾਚੀ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਮਨੁਰਾਚੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਰਖਿਲੇਵ
ਹੁਗੁਰਸਰਣਾਈਐ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਤਿਗੁਰੂਚੁਆਇਆ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿ
ਪਰਗਟੁਹੋਇਆਇਆ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਧੁਨਿਬਾਣੀਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਈਐ॥੬॥ਜਿਨਕਉਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤ
ਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਸੀਝੈਨਾਹੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥੭॥ਜਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਇ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੮॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭਇਆ
॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਲਇਆ॥ਏਹਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਤਿਗੁਰ
ਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥੯॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥
ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਰਤਨਿਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅ
ਤਿਬਲਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੀਹੈਸੋਇ॥
ਚਹੁਜੁਗਿਨਿਰਮਲੁਹਛਾਲੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿ
ਆਲਿਵਲਾਈਐ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਸਹਜੇਜਾਗੈ
ਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇਸਮਾਵੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੨॥
ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈਐ॥੧੩॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿ
ਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆ
ਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਐ॥੧੪॥ਜਿਨਿਸਤਿ
ਗੁਰੁਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਆਤਮੁ

ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿ
ਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇ
ਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐ
ਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰ
ਤਾ ਭਰਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ
ਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਸੁਖ ਸਿਉ ਨਹ
ਕ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥
ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥ
ਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ
ਬਿਉਹਾਰ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ
ਹੇ ॥੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥ ਗਿਆਨ ਰ
ਤਨਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿ
ਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆ
ਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਣੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋ
ਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ
ਲਿਵ ਲਾਣੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੈ ਸੋਵੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਮੰਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੨॥ ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ
ਬਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ
ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ
ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾ
ਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ ਜਾ ਜਾਪੈ
ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ
ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥
ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ
ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥
ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ
ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ
ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ
ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ

ਪੂਰੈਭਾਗੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਜਪੈਤੁਭਾਵੈ ਖੰਡਨੁਸੁਖੀਸਭਜੋਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਦਾ॥
੮॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਆ॥ਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਖੈਜਾਇਪੂਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਦਾ॥੯॥ਜਿ
ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੋਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥
ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਦਾ॥੧੦॥ਵਿਚਿ
ਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸੋਤਪੁਪੂਰਾਸਾਈ
ਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਦਾ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ
॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇ
ਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਦਾ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲ
ਣਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵ
ਰਨਕਾਈ॥ਤੂਕਰਤੇਰਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਦਾ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾ
ਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆ
ਮੀਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਧੁਭਾਵੈ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾ
ਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੇ
ਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਦਾ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮ
ਹਿਵਰਤੈਹਰਿਜਗਨਾਥੁ॥ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਥੁ॥
ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਣੀਦਾ॥੧੬॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਸਰਣੀ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਜਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਖੰਡ

ਪੂਰਨ ਸੋਹਿਉ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈਦਾ ॥੧੧॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ
ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਸਹਜ
ਧੁਨਿ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਦਾ ॥੧੨॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਸਿ
ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ
ਦਾ ॥੧੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈ
ਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈਦਾ ॥੧੪॥
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰ ਸਮਾਈਦਾ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈ
ਜ ਰਖਾਈਦਾ ॥੧੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ॥ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿ
ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥
੧॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ
ਏਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾ
ਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇ
ਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ
ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ
ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲ

ਸਾ ਹੇ ॥੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ
ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ
ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥
ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸ
ਦੇ ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰ
ਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥
ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥
ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ
ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂ
ਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ
ਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿ
ਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪ
ਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬ
ਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ॥ਸੋਲਹੇ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰਿ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ॥ ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਜੀਉ॥੪॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਜੀਉ॥੫॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਜੀਉ॥੬॥ ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ॥ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਜੀਉ॥੭॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਜੀਉ॥੮॥ ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਗਲੇ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਜੀਉ॥੯॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਜੀਉ॥੧੦॥ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ॥ ਓਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣਾ॥ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਜੀਉ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿ

ਢੂਕੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠਾਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲਾਥਾ ਭਉ ਗਾਢਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਮਰਣਾ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਬਾਰਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਲਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੀ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਂ ਹੇ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨਾਂ ਹੇ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨਾਂ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ

ਏਨਿ ਜਗਤੈ ਮਾਹੀ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਬੁਧੀ ਅਗੁਨਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਨਾਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ
ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁ
ਰਬਾਨਾਹੇ ॥੧੬॥੪॥ — ਮਾਰੂ ॥ ॥ਸੋਹਲੇ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿ
ਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾ
ਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆ
ਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ
ਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ
ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾ
ਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾ
ਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋ
ਆ ॥ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥
ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ
ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪ

ਧਾਰੀ ॥ ਏਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸੋ ਡਰਿ ਕੀਮਤਿ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਰਚਾਇਦਾ ॥੯॥

ਗੂੜੈ ਰੰਗੁ ਕਿਤੈ ਧੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਭਗਤਾ ਸੰਤ ਭਾਵੈ

॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਸੈ

ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਪਸੂਆ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਪਾਣੀ ॥ ਤਿਖੈ ਡਰਿ ਪਿਆਈ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

ਜਿਥੈ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਆਪਿ ਫਿਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗ

ਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ

ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀ

ਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥

੧੫॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸ

ਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥ ਬਾਣੀ

ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾ

ਰਣਾ ॥੧॥ ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀ

ਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ ਇਕਿ

ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿ

ਪਤਿਅਧਾਰੁਸਭਸੈਤੇਰਾਪਾਰਣਾ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿ
ਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਹੈਪਰਗਟੁਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਣਾ
॥੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ਊਚਅਗਮੁਅਥਾਹਅਪਾਰਾ॥ਊਣੇਭਰੇਭਰਿ
ਊਣੇਏਹਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਣੀਪੇ
ਖਿਆਅਥਾਹਾ॥ਕਰਣੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲ
ਉਧਾਰਣਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸੋਈਹੈਜਪਣਾ॥
ਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੭॥ਸੰਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿ
ਪ੍ਰਭਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾ
ਣੀਤਹਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੮॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿ
ਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥
ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿ
ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾ
ਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾ
ਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਰੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਬੰਧਨਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁ
ਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭਏਕੋਭਾ
ਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋ
ਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਣਾ॥੧੪॥ਐਸਾਕੋਇਵਡਭਾਗੀਆਇਆ
ਆਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸ
ਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਾ॥
ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫

॥ਸੁਣਿ ਤਿਣੈ ਖੁਨਕੁ ਲਗਾਵਣਾ॥ ਜਿਨਿ ਮੁਠ ਮੂਤੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਿਨ ਪ
ਇਨਿਤ ਕਾਲੁ ਫੇਰੁ ਨਾਇਣਾ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਮਸਣਈ॥ ਸੰਤੁ ਸੰਗਿ ਸਭ
ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਾਈ॥ ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਬਿਖਮੁ ਸਤੁ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇਣਾ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਕਰਮ ਸੇਵਾ॥ ਨ
ਨਾਗਾ ਨਖੁਟੀ ਨਦੁਸਰ ਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ॥੩॥ ਡਿਠਾ ਆਗੈ ਇਨ ਸੁਣੈ
॥ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੂਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕੈ ਤਾਰਨਹਾਰ ਜਿਸੁ ਕੈ ਭਗ
ਸਿਮਰਤ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਸਤਿਪੁ
ਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ॥੪॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮ
ਨਪਿਆਰਾ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਸੋਹਿ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ
ਰਸਾਇਣਾ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ॥ ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮ
ਲਾਤੂ॥ ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ॥੭॥ ਕਈ ਬੈਕੁੰ
ਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ
ਮਥਾਇਣਾ॥੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ॥ ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖ
ਣਹਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇ
ਣਾ॥੧੦॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ॥ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ॥੧੧॥ ਸੰਤ
ਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ
ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇ
ਰਲਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਰਹਤੁ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਚ

ਗੁਣ ਗਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ ਖੂਡੁ ਤੂਡੁ ਅਉਰੁ ਸਿਭੁ ਸਿ ਆਇਆ ਤ੍ਰਿਸ
ਨੀਰ ਧਾਤੁ ਮਸਰਣਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਦੇ
ਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ ॥ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ
ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ
ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥
ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜ
ਖੵਿਣ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ
ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮ
ਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥ ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰ
ਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸ੍ਰਮਾ ॥ ਸਿਮ
ਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤੀ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ
ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ
ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ
ਖਿਨਾ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ

ਭ੍ਰਮੁ ਅਧਾ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਦੂਖੁ
ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੋ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹ
ਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾ
ਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਿਨਾ ॥੧੧॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥ ਊ
ਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁ
ਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ ਤੁਝੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰ
ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥ ਜਮਦੂਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸ੍ਰਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧੫॥ ਤੂ
ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ
ਊਤਮ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥੧੬॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਭੇਖਾਰੀ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵ
ਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥
ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ
ਮੇਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥

ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁ
ਤਰੀਐ॥ ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤੀਨਵਾਸੀਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਗਾਹਾ॥
੫॥ਦਾਸਦਾਸਕਉਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਸਖਾਸਹੀਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿ
ਧਰੀਹਰਿਆਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਈਪਤਿਪਾਲ
ਕੁਹਨਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਤੰਤਨਾ॥੭॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਰਵਿਆਅਛਲਸੁਆਮੀ॥ਭਰਮਭੀਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੂਰੈਏਕੁਰਵਿ
ਆਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਪ੍ਰਭਸੁਖਸਾਗਰ॥ਹਰਿਤੋਟਿਕ
ਭੰਡਾਰਨਾਹੀਰਤਨਾਗਰੁ॥ਅਗਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁ
ਕਿਰਪੰਗਨਾ॥੯॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਢਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਡੰ
ਡਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਅਮਿਉਧਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ॥੧੦॥ਏਕੋਏ
ਕੁਰਵਿਆਸਭਨਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰ
ਭੁਰਵਿਆਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾ॥੧੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਕ
ਰਤਾਗੁਰੁਸਦਬਖਸੰਦੁ॥ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤਫਲੁਪਾਇਆ॥ਗਿਆਨਦੀ
ਪਕੁਸਤਸੰਗਨਾ॥੧੨॥ਜੋਪੇਖਾਸੋਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅ
ਗਾਧੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸਾਧੇ॥ਏਕੋਦਾਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਧਿਆਨ
ਮੰਗਾਨਿਤਕੰਚਨਾ॥੧੩॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅਗਾਧੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਭਸਾਧੇ॥ਏਕੋਦਾਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਧਿਆਨਮੰਗਨਨਿਤਕੰਚਨਾ
॥੧੪॥ਕਾਇਆਪਾਤ੍ਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਲਗੀਲਾਗਿਸੰਤਸੰਗਾਰਾ॥ਨਿਰਮ
ਲਸੋਇਬਣੀਹਰਿਬਾਣੀਮਨੁਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਨਾ॥੧੫॥ਸੋਲਹਕਲਾਸੰ
ਪੂਰਨਫਲਿਆ॥ਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਾਕੁਰੁਚੜਿਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਹ

ਗਿਆਨੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੂਤ ਰਿਦੁ ਉਚਰਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥ ਮਾਝੁ ਸੋਹਲੇ ॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ
॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾ
ਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀ
ਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ ਤੂੰ ਪਿ
ਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ
ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਹਿ ਰਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਦਰਿ
॥ ਇਕਿ ਪਉਢੇ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ
ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ
ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨ ਸੁ ਹੋਛਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ
॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋ
ਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥
ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆ
ਪੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ
ਇਕੁ ਅਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ
ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥
ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ
ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁ
ਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ

ਸਚੁਪੁਰਖੁ॥ਆਪਿਕਰਤਪਰਗਟੜਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਹਾਇ
ਆ॥ਆਪੇਸੂਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿ
ਆਪੇਸੀਤਲੁਠਾਰੁਗੜਾ॥੧੩॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈ
ਤਿਸੁਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਸੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਹਿਨਆਵੈਜਮੁਨੇ
ੜਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥ਆ
ਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਾ
ਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿ
ਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਾ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
॥ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥
ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸ੍ਨ
ਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰਘਟਘਟਵਾ
ਸੀਹੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਰਸਿੰਘਨਾਰਾਇਣ॥ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇ
ਣ॥ਬਾਵਨਰੂਪੁਕੀਆਤੁਧੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪੁ
ਨਰੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਿਅਨੂਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂਰਤਿਹੈ
ਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਨਾਥਹਨਾਥੇ॥ਗੋਪੀਨਾਥੁਸ
ਗਲਹੈਸਾਥੇ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥
ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਰਾਇਣ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣ॥ਕਮਲਾਕੰ
ਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਆਜੂਨੀਸੰ
ਭਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰ
ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁਕੂਰਮੁਆ
ਗਿਆਉਤਰਾਸੀ॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਇਹੋਇਗਾ॥੮॥

ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦ
ਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈ
ਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ
॥੧੦॥ ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗ
ਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ
ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆ
ਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀ
ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ
ਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ
ਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ
॥੧੫॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ
ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥ ਓਟ ਗਹੀ
ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ
ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪ
ਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨ
ਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਜੰਗਾ ॥੧੯॥ ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ

੨੦॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ॥੨੧॥ ੨॥੧੧॥

॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ
ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ
ਦਰਾ॥੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ॥ ਦੇ
ਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ॥ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ
ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ॥ ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬ
ਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾ
ਹੀ॥ ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂ
ਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ॥੪॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ॥ ਭਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ
ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ॥ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁ
ਜਰਾ॥੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ॥ ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊ
ਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ॥੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ
॥ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ॥ ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ
ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ॥੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ॥ ਖਿਲ
ਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁ
ਦਾਇ ਦਰਾ॥੮॥ ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ
॥ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ॥੯॥
ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ
ਕੂਜਾ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ॥ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ॥੧੦॥
ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ॥ ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ॥ ਪੀਰ ਪਛਾ

ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਾਣਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀ
ਨਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦ
ਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥ ਹਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ
ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾ
ਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ
॥੧੪॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦ
ਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ
ਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲਕਾ ॥੧॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ
ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਿਆ ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲਕਾ ॥੩॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ
ਸਾਲਕਾ ॥੫॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿ
ਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ॥੬॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥
੭॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿ

ਸਾਕਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਏ ਮੂਆ ਸੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ
ਪੂਰਨ ਥਾਨਕਾ ॥੯॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਕਾ ॥੧੦॥
ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਕਾ ॥੧੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥
ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥
ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਨਿਰਮਲਕਾ ॥੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਪਕਾ ॥੧੫॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇ
ਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਿ
ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅ
ਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦ
ਸਾ ਸਿਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿ

ਲਿਸੁਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਗਾਵਣਾ॥੪॥ ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਜੀਤਿਪਰਾਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁ
ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋ
ਈਵਡਭਾਗੀਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
ਜਲਤਾਫਿਰੈਰਹੈਨਿਤਤਾਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣੈਕਉਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰ
ਮਹਿਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿ
ਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਹੂਸਿਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥
ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿ
ਹਮਾਰੈਕਛੂਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸਹਿਨਬਿਆਪੈਪਰਪੰਚਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸ
ਰਣਾਈਦੂਸਰਲਵੈਨਲਾਵਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੂਖਸੂਖਸਭਿਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਬਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾ
ਵਣਾ॥੧੧॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੋਈਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸਹਾਈ
ਸੋਈਤੇਰਾਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁਦੂਖਸੂਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁ
ਨਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਘਟਾਏ॥ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਞਾ
ਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇ
ਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ
ਅਚਰਜਰੂਪੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਵਣਾ॥੧੫॥੧॥੧੪॥ ਮ:੧॥੨੨॥ ਮ:੩॥੨੪॥ ਮ:੪॥੨॥ਜੁਮਲਾਸੋਲ
ਹੇ॥੬੨॥ ਜੋੜੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੁੋਲਿ ਅਮੁੋਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚ ਸੰਜਮ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ

ਕਾਈ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਸ
ਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ॥ ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅ
ੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧
॥ ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾ
ਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜ
ਾਇ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ
ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ॥
ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ
ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਖ ਨ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ
ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ॥ ਕਾਪੜੁ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉ
ਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ॥ ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ॥
ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵ
ੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ॥੧॥ ਮਃ੧
॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆ
ਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਿਰਪਾ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸ
ਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩
ਪਿਰੁ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋ
ਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬ
ਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ
ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾ
ਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ
ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁ
ਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥
ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ
ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ
ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ
ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇ
ਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ
ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂ
ਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੇ ਏ
ਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ
ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰ
ਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ
ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰੁ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ
ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ
॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀ ਕਿ
ਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿ
ਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿ
ਰੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ

ਪਤਮੁਖਿਚਾਗਿ॥ਨਦਰਿਧੰਤਸਪੇਪੂਜੀਆਆਪਣੈਚਜਿਦੀਚਾਗਿ॥ਸਤੁਸਚ
ਅਖਰੁਭੂਲਿਜਾਇਰਤੂਕੈਤਿਨੈਨਵੇਖਿ॥ਸੂਕੈਰਤਉਕੇਨਾਨਕਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥੧॥
॥ਮਃ੩॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆ
ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਕੰਟਕੁਕਾਲੁਏਕੁਹੈਹੋਰੁਕੰਟਕੁਨਸੂਝੈ
॥ਅਫਰਿਓਜਗਮਹਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀਸਿਉਲੂਝੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਦੀਐ
ਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧ ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਸਾਖਤੀ
ਦਰਗਹਸਚੁਕਬੂਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਲੇਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਆਦੇਖਿਨਭੂਲੁ॥ਦਿਲਦ
ਰਵਾਨੀਜੋਕਰੇਦਰਵੇਸੀਦਿਲੁਰਾਸਿ॥ਇਸਕਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ
॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ਅਲਗਉਜੋਇਮਧੂਕੜਉਸਾਰੰਗਪਾਣਿਸਬਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰਾ
ਬੇਧਿਆਨਾਨਕਕੰਠਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਕਾਲੁਵਿਆਪਦਾਮੋਹਿਮਾਇਆ
ਲਾਗੇ॥ਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਪਛਾੜਸੀਭਾਇਦੂਜੈਠਾਗੇ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈ
ਜਮਕਾਡੰਡੁਲਾਗੇ॥ਤਿਨਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਛ
ਡਾਵਣੀਸਭਤੁਧੈਲਾਗੈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧ ਸਰਬੇਜੋਇਅਗਛ
ਮੀਦੂਖੁਘਨੇਰੋਆਥਿ॥ਕਾਲਰੁਲਾਦਸਿਸਰੁਲਾਘਣਉਲਾਭੁਨਪੂੰਜੀਸਾ
ਥਿ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਪੂੰਜੀਸਾਚਉਨਾਮੁਤੂਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵ
ਖਰੁਨਿਰਮਲਉਧੰਨੁਸਾਹੁਵਾਪਾਰੁ॥੨॥ ਮਃ੧॥ਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਾਣਿ
ਲੈਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਮਾਣਿ॥ ਮਾਥੈਊਭੈਜਮੁਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁਨਾਮਿ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ਇਕਿਆ
ਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨਨਿਹਫਲਕਾਮੁ॥ਇਕਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆ
ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁ॥ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਰਿਊਤਮਕਾਮੁ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿ

ਰੰਮੁਹੁ ਪਾਜਿ ਆਗਾਸਿ ਆਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧

ਰੈਤ ਤਣਿ ਤੈ ਮਾਣਿ ਦਸੈ ਹੋਵੈ ਪਾਪ ਗੁਣਹੁ ॥ ਅਤਿ ਤਾਹ ਪਾਣਿ ਦੁਖ ਪਖੰਡੀ

ਨੇ ਬਦਰਗੀਤੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਅੰਦਰਹੁ ਬੇਦ ਸਿਵਾ ਜਨੇ ਪਾਣੇ ਪਤੀਐ

ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧

ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਥਾਹਾ ਲਾਦੇਖੀਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ

ਲੈ ਤ ਪਰਿ ਪਾਵਾ ॥ ਮੁਝ ਭਰਿ ਦੁਖੁ ਬਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲ

ਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ

॥ ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ

ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮ

ਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ

ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧

ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਕੀ ਨਾਨਕਾ

ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾ

ਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ

ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ

ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ

ਨ ਆਵਈ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩

॥ ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ

ਧਰਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਾਣਹੁ ਬਿੰਦ ਤਿਤੁ ਸਚਾਂ ਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੁਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸਿ
ਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਿਚਿ ਧਰਿਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕੀਆ ਕਰਿ ਨਿਕਾਣੀਆ
ਕੂੜੁ ਵਿਲਿਖਿ ਕਰਤਿ ਆਪਣੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਾਰਿਨਿ ਮਨਮੁਖ ਨੇਤ੍ਰੁ ਮੇਲ
ਲਾ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਨੀਤ ਇਮੈ ਖੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ
ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥
ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ
ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ
ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿੰਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ॥
ਸਤਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ
ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ
ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ

ਸੋਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਜਾਪੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ॥ ਅੰਦ
ਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ
ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿ
ਆਪੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩॥ ॥ਲੋਕੁ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁ
ਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁ
ਣ ਸਮਾਨਿ ਹਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅ
ਸਰਾਉ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਨਾਉ॥੧੮॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿ
ਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅ
ਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ
ਮਾਹਿ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਹਿ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ
ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ
ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁ
ਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥

੨੨੪

॥ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਕਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ॥
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਿ ਮਗਨ ਸੁਤੇ ਅਣਮਤੇ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ
ਤਤੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਤਿਨ ਸੋਧਨਿ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਇਓ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਸਤੇ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੨॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ॥ ਤਿਸੈ ਅ
ਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ
ਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾਂ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਕਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ
ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ
ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੫ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੰਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ
ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਭਾਣੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
ਇਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰ
ਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩॥
ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ
ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾ
ਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁ
ਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ
ਪੜਣੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾ
ਰਿ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ
ਸਚਾ ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾ
ਇਦਾ ਤਿਵੈ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇ
ਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ
ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਕਾਜਲੁ ਹਾਰੁ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹ
ਭਿ ਰਸੁ ਛਾਰੁ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ
ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ ਨਵ ਖੰਡ
ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿ
ਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ

ਬਿਖਿਆਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧੧॥ ॥ਡਖਣੇ॥ ਮਃ੫
॥ ਜੇਡੁਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜਾਹਿਕਭੋਰੀਨਾਵਿਛੋੜਿ॥ ਜੀਉਮਹਿਜਾਤ
ਉਮੋਹਿਆ[illegible]ਪਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਦੁਰਜਨੁਦੂਜਾਭਾਉਹੈ
ਵੇਛੋੜਾਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀ
ਚੈਭੋਗੁ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਅਗਮਦਇਆਲੁਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਕੀ
ਮਤਿਕਹੈਕਉਣੁ॥ ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲਭਉਣ॥
ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤੂਅਬਿਨਾਸੀਜਗਉਧਰਣ॥ ਤੁਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇ
ਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣ॥ ਤੁਧੁਆਵਣਜਾਣਕੀਆਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲੇ
ਪੁਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਲਾਵਹਿਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਣ॥ ਤੂਹੋਰਤੁਉਪਾਇਨਲਭਹੀਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਣ॥੧੨॥
॥ਡਖਣੇ॥ ਮਃ੫ ॥ਜੇਤੂਵਤਹਿਅੰਙਣੇਹਭਧਰਤਸੁਹਾਵਣੇਸਹੁਬੈਠਾ
ਅੰਙਣੁਮਲਿ॥ ਪਹੀਨਵੰਞੈਬਿਰਥੜਾਜੋਘਰਿਆਵੈਚਲਿ॥੨॥ ਮਃ੫
ਸੇਜਵਿਛਾਈਕੰਤਕੂੰਕੀਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁ॥ ਇਤੀਮੰਝਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿ
ਰਾਹਾਰੁ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ॥
ਤੂਹੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਿਸਮਾਵਹੀ॥ ਤੇਰਾਰੂਪੁਨਜਾਈਲਖਿਆਕਿ
ਉਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੀ॥ ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਆਪਿਕੁਦਰਤਿਦੇਖਾਵਹੀ॥
ਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੋਟਿਨਆਵਹੀ॥ ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਕੀਮ
ਨਪਾਵਹੀ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾ
ਵਹੀ॥ ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੋਟਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੀ॥੧੩॥ ॥ਡਖਣੇ॥ਮਃ੫
॥ਜਾਮੂੰਪਸੀਹਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਜੈਨਾਲਿ॥ ਹਭੇਡੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਾਨਕਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਨਾਨਕਬੈਠਾਭਖੇਵਾਉਲੰਮੇਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜਾ॥ ਪਿਰੀਏ

ਤੂ ਜਾ ਥੀ ਡਿਜਾ ਸਾਊ ਜੈਸੀ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦਿਆਗਾ ਲਾ
ਇ ਕਿਤੁ ਕੁ ਢਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋੜੈ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜਾਵਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਅਵਤੁ ਮਸਾਣੁ
ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥
ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ
ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥
ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾ
ਈ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ ਡਖਣੇ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈ
ਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ
॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੁ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਾਣਿ ਜਿਉ ਜੁਮਿਓ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥
ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆ
ਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾ
ਹਰਾ ॥ ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ
ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥
ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ
ਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥ ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫
॥ ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮ
ਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾ
ਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥ ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ

ਵੈਣਾ ਵਜੂਦ ਖੂਦਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਬੁਝੀਆ ਪਕਾਈ ਆਪਣੀ ਆਖਣਿ ਮਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਸਨਾਇਆ ਜਿਮਿ ਜਿਸੇ ਈ ਖਾਤਿ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥ ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥

ਡਖਣੇ ॥ ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੭॥

ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥

ਜਾਣੁ ਲਖਣੇ ਥੀਵੇ ਪਿਰੀ ਤਿ ਧੰਦੇ ਤਾ ਜੀਵਾਸ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਤ ਛੀਜਾਇ ਕਾਗਿ ॥ ਵਡ ਨਾ ਵਡੇ ਦੇ ਸੋ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਗੜਿਆ ਸਾਣਿ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੁਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥ ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ
ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿ
ਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤ
ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥
ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਭਿ
ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸ
ਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾ
ੜਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾ
ਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜਾ ਮੂੰ ਆ
ਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵ
ਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿੰਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ
ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜਾਊ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫
ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀ
ਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ
ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕ
ਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿ
ਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ
ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ
ਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ

ਨਾਨਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੀਲਹਿ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ॥
ਮਃ੫ ਲੋੜੀਦੋਹਭਜਾਇਸੋਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ॥ਹਠਮੰਝਾਹੂ
ਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥ ਮਃ੫ ॥ਮਾਣਿਕੂਮੋਹਿਮਾਉਡਿ
ਧਣੀਅਪਾਹਿ॥ ਹਿਆਉਮਹਿਜਾਠੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ॥
॥੨॥ਮਃ੫ ਮੂਥੀਆਊਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਵਿਛਾਵਣਾ॥ਜੇਡੇਖੈਹਿਕਵਾ
ਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਹੂਬਾਹਰੇ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿਮਿਲ
ਣਨੋਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆ॥ਮੈਲਖਵਿੜਤੇਸਾਹਿਬਾਜੇਬਿੰਦ
ਬੋੁਲਾਈਆ॥ਮੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ
ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ॥ਮਨੁਅਰਪਿਹੁ
ਹਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਆ
ਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁ
ਲਾਈਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਗੋੁਸਾਈਆ॥੧੨॥
॥ਡਖਣੇ॥ਮਃ੫॥ਮੂਥੀਆਊਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿੰਜੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਪਾਵ
ਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਦੋ॥੧॥ਮਃ੫ਪਿਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁ
ਖਮੂਲਾਵਣਥੀਵਿਥਰਾ॥ਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੇਨਾਹੁਟੈ॥੨॥ਮਃ੫
ਠਗਾਨੀਹੁਮਤ੍ਰੋੜਿਜਾਣੁਗੰਧ੍ਰਬਾਨਗਰੀ॥ਸੁਖਘਟਾਊਡੂਇਇਸੁਪੰਧਾਣੂਘ
ਰਘਣੇ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲਕਲਾਨਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲਖਅਲੇਖੰ
ਖਟੁਦਰਸਨਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਮਿਲੀਐਭੇਖੰ॥ਵਰਤਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇ
ਕਿਤੈਨਲੇਖੰ॥ਬੇਦਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੰ॥ਤਿਲਕੁਕਢਹਿਇਸ
ਨਾਨੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ॥ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੰ॥
ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿ

੧੧੫ ਆਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖਿਆ॥੧੩॥ ॥ਡਖਣੇ॥ ਮਃ੫॥ਸੋਨਿਵਾਹੂ
ਗਡਿਜੋਚਲਾਊਨਥੀਐ॥ਕਾਰਕੂੜਾਵੀਛਡਿਸੰਮਲੁਸਚੁਧਣੀ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਹਭਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘਟਾਊਚੰਦ੍ਰਮਾ॥ਪਰਗਟੁਥੀਆਆ
ਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ॥੨॥ਮਃ੫॥ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮੁਚਉ
ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥
੩॥ਪਉੜੀ॥ਬਾਹਰਭੇਖਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਸੁਹਰਿਜੀ
ਉਬਾਹਰੀਸਭਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤਗਰਬਿਫਿ
ਰਾਮੀ॥ਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬਹਿਦਾਮੀ॥ਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿਸੰਸਾਰਮਹਿਹਰਿ
ਜੀਹੁਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥
ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ੫
ਮੁਖਤੁਅਲਾਇਓਹਭ ਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਕੁ
ਜਿਨਾਯਕੀਨਾਹਿਕਸਿਉ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ਸਭੁਵਸੰਦੋਮੰਝਿਪਛਾ
ਣੂਕੋਹੇਕੜੋ॥ਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੨॥
ਮਃ੫॥ ਮਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵਸਾ॥ ਮੂਤਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਹੁਪਸਣਕੂਸਚਾਧਣੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁ
ਜੋਨੀਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਭੁਕਚਾ॥ਅੰਦਰਹੁ
ਥੋਥਾਕੂੜਿਆਰੁਕੂੜੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਝੂਠੇਲਾਲ
ਚਾ॥ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੂਤੀਹੈਹੇਰਿ
ਆਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ॥ਹੋਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦਰਿਸਚ

ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ
ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ
ਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ
ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਓਸੁ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ
ਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥ ॥ ਡਖਣੇ ॥ ਮਃ ੫

ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸ
ਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲ
ਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮਃ ੫
ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁ
ਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਪਤਾਲੁ
ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥
ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ
ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿ
ਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ
ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੧੭॥

ਡਖਣੇ॥ਮਃ ੫ ਤ੍ਰਿਹੀਡਰੰਦੋਕਿਤਿਕਸੁਆਮੂਨਕੋਇਆਆ
ਉਸਜਣਹੂਮੁਖਿਲਗੁਮਰਾਤਨੁਸਨੁਠਰੰਡੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਆਸਕੂਆਸਾਵੰਤੜਾਮਨਿਵਡੀਆਸ॥ਆਸਨਿਰਾਸਾਹਿਕੁਤੂ
ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗਈਆਸ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇ
ਡੁਖੁਵਿਣੁਡਿਠੇਮਰਿਓਦਿ॥ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿਰਹੀਨਾਧੀਰੋ
ਦਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਫ਼ੀਰਖਟੇਵਦੇਵਲਿਆਵਿਦਗੁਸਭੁਹੰਗਾਸੀ॥
ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਣੁਇੰਦ੍ਰੈਜਾਸੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਚਾਰਿਖਟਦਰਸ
ਸਮਾਸੀ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੀਜਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਨਿਆਸੀ
ਆਸਭਿਕਾਲੈਵਸੀ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਾਜਮੈਸਣੁਜਾਸੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿ
ਣਸਣਾਸਭਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੀ॥ਥਿਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸੇਵਕੁਥਿਰੁਹੋ
ਸੀ॥੧੮॥ ॥ਡਖਣੇ॥ ਮਃ ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੈਨੰਗੇਨਹਨੰਗਭੁਖੇਲ
ਖਨਭੁਖਿਆ॥ਡੁਖੇਕੋੜਿਨਡੁਖਨਾਨਕਪਿਰੀਪਿਖੰਦੋਸੁਭਦਿਸਟਿ॥੧॥
ਮਃ ੫ ਸੁਖਸਮੂਹਾਭੋਗਭੂਮਿਸਬਾਈਕੋਧਣੀ॥ ਨਾਨਕਆਸੜੀਨਿਬਾਹਿ
ਮਾਨੁਖਪਰਥਾਈਲਜੀਵਦੋ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਰਾਇਣੋਹਰਿ
ਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ਨਿਹਚਲੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹਰਿਲਾਧਾ॥
ਨਿਹਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਧਾ॥ਸਚੁਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹ
ਚਲੋਦਿਨੁਰੈਨਿਅਰਾਧਾ॥ਦਇਆਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹਚਲੋਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿ
ਖਾਧਾ॥ਨਿਹਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੋਟਲੈਨਟਲਾਧਾ॥ਨਿਹਚਲ
ਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਬਚਨਨਿਹਚਲੁਗੁਰਸਾਧਾ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਤਿਨਿਸਦਾਸਦਾਅਰਾਧਾ॥੧੯॥ ॥ਡਖਣੇ॥ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ॥

ਜੈ ਤੁਧੁ ਵੰਞਦੇ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਸਾਇ ਕਿੰਨਥੋ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਨੈ ਭਤ ਗਿਆਨ ਕਪਿ

ਗਸਿਉ ਤਾਤਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਵੰਞਨਿ ਉਸਾਣ ਦੋ

ਸਾਇ ਸੁਗੀ ॥ ਮੂਜੂ ਲਾਉਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀਯਾ ਦੋ ਨਾ ਹਿਓਥੀਓ

ਜਿਾ੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ

ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਿਸੁਣਿ ਆਦੀ ਦੋਨਾ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਨਿ ਦੇਖੁ

ਉਗੁਰਦਾਸੋ ਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈਗੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਥਾ

ਨੈ ਗੀਡਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਪੰਥਾ

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੁ ਭਰਵਾਸੇ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁ

ਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋ ਕੋਟੁ ਖੁਲਥਾ ॥ ਤੋ ਗੁਰ ਤੋ ਭਉ ਰਹਤੁ ਕਾਈ ਓਪ

ਲੋਨਾਮੁ ਅਗਾਥਾ ॥ ਨਾ ਮੂਦਾਨੁ ਇਮਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਦ ਕਰਤੁ ਗੁਰ ਕ

ਥਾ ॥ ਸਤਜੁਗਤਿ ਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾਂਤਕ ਲਥਾ ॥੨੦॥

॥ਡਖਣੇ॥ ਮਃ ੫ ॥ਸਲੋਕ॥ ਲਗੜੀ ਆਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿ

ਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਕਥੜੀਆ

ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ

੨॥ ਮਃ ੫॥ ਡੂਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆ

ਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥

੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ

॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ

ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ ਅਉਗੁਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥ ਸਾਝੀ

ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ

ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥੨੧॥ ਡਖਣੇ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੫

॥ਨਾਨਕਚੜਿਆਸਿਉਤੋੜਿਢੂਢਿਸਜਣਸੰਤਪਕਿਆ॥ਓਇ
ਜੀਵੰਦੇਵਿਛੁੜਹਿਓਇਮੁਏਨਜਾਹੀਛੋੜਿ॥੧॥ਮਃ੫
ਨਾਨਕਬਿਜੁਲੀਆਚਮਕੰਨਿਘੁਰਨਿਘਟਾਅਤਿਕਾਲੀਆ॥
ਬਰਸਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨਕਸੰਗਮਿਪਿਰੀਸੁਹੰਦੀਆ॥੨॥ਮਃ੫
ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸੀਤਲਪਵਣਝੁਲਾਰਦੇ॥ਸੇਜੜੀਆਸੋਇ
ਨਹੀਰੇਲਾਲਜੜੰਦੀਆ॥ਸੁਭਰਕਪੜਭੋਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿਹੂ
ਣੀਤਤੀਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੋਕੀਆਸੋਈਹੈਕਰ
ਣਾ॥ਜੇਸਉਧਾਵਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਪਾਵਹਿਧੁਰਿਲਹਣਾ॥ਬਿਨੁਕਰ
ਮਾਕਿਛੂਨਲਭਈਜੇਫਿਰਹਿਸਭਧਰਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਗੋਵਿੰ
ਦਕਾਭੈਡਰੁਦੂਰਿਕਰਣਾ॥ਭੈਤੇਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਹਰਿਖੋਜਤਫਿਰਣਾ॥
ਖੋਜਤਖੋਜਤਸਹਜੁਉਪਜਿਆਫਿਰਿਜਨਮਿਨਮਰਣਾ॥ਹਿਆਇ
ਕਮਾਇਧਿਆਇਆਪਾਇਆਸਾਧਸਰਣਾ॥ਬੋਹਿਥੁਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰੁ
ਜਿਸੁਹਰਿਚੜਾਏਤਿਸੁਭਉਜਲੁਤਰਣਾ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੫
॥ਪਹਿਲਾਮਰਣੁਕਬੂਲਿਜੀਵਣਕੀਛਡਿਆਸ॥ਹੋਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁ
ਕਾਤਉਆਉਹਮਾਰੈਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਮੁਆਜੀਵੰਦਾਪੇਖੁਜੀਵੰਦੇਮ
ਰਿਜਾਨਿ॥ਜਿਨਾਮੁਹਬਤਿਇਕਸਿਉਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥੨॥ ਮਃ੫
ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ॥ਭੁਖਤਿਖਤਿਸੁਨਵਿ
ਆਪਈਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੀਰ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾ
ਈਐਸਚੁਸਾਹਅਡੋਲੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਕਉਣੁਤੁਧੁਨੋਤੋਲੈ
॥ਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁਹੈਓਪਤਿਸਭਪਰਲੈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਹੈਘਟਿਘਟਿਸਭਬੋਲੈ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਸਭਸੈਕਿਆਮਾਣਸੁਡੋਲੈ

ਗਤਿ ਕਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੀ ॥ ਸੇਈ ਕੰ ਮੁਹ ਸਵਣ ਕੀਆ ਸੁਣਿ ਸਹੁ ਬੋਲੀ ॥ ਤੂ ਪਰਵਦਗਾਰ ਗਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਵੀਬੋਲੀਆ ੨੩॥੧॥ ਸਲੋਕ ੬੯ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸਾਰੂਕਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੭ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨੧ ॥ ॥ਸਲੋਕ ॥੬੨॥ ਵਾਰ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪੧ ॥

॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ਪੜੀਆ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿ

ਨਪਾਇਓਜਾਤੇ॥ਹੋਇਨਿਰਬਾਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ
ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥ਅੰਤਰਗਤਿਹਰਿਭੇਟਿਆਅਬ
ਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੂਨਜਾਇ॥੪॥੨॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਫੁਰੀ
ਤਬਕਾਹੂਸਿਉਕਿਆਕਾਜ॥ਤੇਰੇਕਹਨੇਕੀਗਤਿਕਿਆਕਹਉਮੈਬੋ
ਲਤਹੀਬਡਲਾਜ॥੧॥ਰਾਮੁਜਿਹਪਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਭਵਹਿਨ
ਬਾਰੈਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਝੂਠਾਜਗੁਡਹਕੈਘਨਾਦਿਨਦੁਇਬਰਤਨ
ਕੀਆਸ॥ਰਾਮਉਦਕੁਜਿਹਜਨਪੀਆਤਿਹਿਬਹੁਰਿਨਭਈਪਿਆ
ਸ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਹਬੂਝਿਆਆਸਾਤੇਭਇਆਨਿਰਾਸੁ॥
ਸਭੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਤਮਭਇਆਉਦਾਸੁ॥੩॥
ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਤਾਰਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਕੰਚਨੁਭਇਆ
ਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਮੁਦ੍ਰੈਪਾਰਿ॥੪॥੩॥ ॥ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਲ
ਕੀਸਾਖਿਆਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁੰਨਹਿਸੁੰਨੁਮਿਲਿਆਸ
ਮਦਰਸੀਪਵਨਰੂਪਹੋਇਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ ਬਹੁਰਿਹਮਕਾਹੇਆ
ਵਹਿਗੇ॥ ਆਵਨਜਾਨਹੁਕਮੁਤਿਸੈਕਾਹੁਕਮੈਬੁਝਿਸਮਾਵਹਿਗੇ
॥੧॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਬਚੂਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹਿ
ਗੇ॥ਦਰਸਨੁਛੋਡਿਭਏਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥
ਜਿਤਹਮਲਾਏਤਿਤਹੀਲਾਗੇਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ਹਰਿਜੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਉਅਪਨੀਤੌਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥
ਜੀਵਤਮਰਹੁਮਰਹੁਫੁਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ਕਹੁਕ
ਬੀਰਜੋਨਾਮਿਸਮਾਨੇਸੁੰਨਰਹਿਆਲਿਵਸੋਈ॥੪॥੪॥

॥ਜਉਤੁਮਮੋਕਉਦੂਰਿਕਰਤਹਉਤਉਤੁਮਮੁਕਤਿਬਤਾਵਹੂ
ਏਕਅਨੇਕਹੋਇਰਹਿਓਸਗਲਮਹਿਅਬਕੈਸੇਭਰਮਾਵਹੁ॥੧॥
ਰਾਮਮੋਕਉਤਾਰਿਕਹਾਂਲੈਜਈਹੈ॥ਸੋਧਉਮੁਕਤਿਕਹਾਦੇਉਕੈਸੀ
ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਮੋਹਿਪਾਈਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਾਰਨਤਰਨੁਤਬੈਲਗੁ
ਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਅਬਤਉਬਿਮਲਭਏਘਟਹੀ
ਮਹਿਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੫॥ ਜਿਨਿਗੜਕੋਟਕੀਏਕੰਚ
ਨਕੇਛੋਡਿਗਇਆਸੋਰਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਅਕਾਲੁਖਸਮਕਾ
ਕੀਨਾਇਹੁਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਨੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੇਮੁਕਤੇਜਿਨ
ਹਿਰਦੈਰਾਮਰਸਾਇਨੁ॥੨॥੬॥ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉਬਸਹਿ
ਪੰਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੂਨਕਟੂਸ੍ਰਵਨੂਰਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾਨਾ
॥੧॥ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾਗੈਕਾਇ
ਥੁਚੇਤੂਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਬਾਕੀਨਿਕ
ਸੀਭਾਰੀ॥ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾਭਾਗਿਗਏਲੈਬਾਧਿਓਜੀਉਦਰਬਾਰੀ॥
੨॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਖੇਤਹੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਅਬ
ਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥੭॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿ
ਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਣਾਂਹਬੈ॥੧॥
ਸਹੁਹਦੂਰਿਦੇਖੈਤਾਂਭਉਪਵੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਪਾਖੰਡਿਰਤਾ
ਸਭੁਲੋਕੁਵਣਾਂਹਬੈ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪਾਸੁਨਛੋਡਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ

ਮਮਤ ਜਲਿ ਆਪਿਤੁ ਵਣਣਡਹੈ ॥੪॥ ਇਤਾ ਜਾ ਕਿਤਨੁ ਜਾ
ਲਿਅ ਬੈਰਾਗੁ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਿਮਰਤ ਜੋਤਿ ਇਵਣਣਡਹੈ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਹੋ ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ
ਸਭ ਕੋਇ ਵਣਣਡਹੀ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਅਹੋ ॥ ਸਹਜਿ ਪਵੈ ਸੋਈ ਵਣਣਡਹੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ
ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅਹੋ ॥ ਮੋਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਣਡਹੈ
ਹਾ ॥੧॥੮॥ ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ
ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ
ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸ
ਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕ
ੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ
ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿ
ਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ
ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇ
ਤੁ ॥੨॥੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ
ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ
ਜਾਨਿਓ ॥

ਜਸੁਕੀਰਤਿਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰਿਓ॥੧॥ ਰਾਜਾਰਾਮਜਪ
ਤਕੋਕੋਨਤਾਰਿਓ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁ
ਤਾਕੋਨਾਮਪਰਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰਮਾਲਾਤਿਲਕੁਬਿਰਾਜਿ
ਤਦੇਖਿਪ੍ਰਤਾਪੁਜਮੁਡਰਿਓ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਰਾਮਬਲਗਰਜਿਤ
ਜਨਮਮਰਨਸੰਤਾਪਹਿਰਿਓ॥੨॥ ਅੰਬਰੀਕਕਉਦੀਓ
ਅਭੈਪਦੁਰਾਜੁਭਭੀਖਨਅਧਿਕਕਰਿਓ॥ ਨਉਨਿਧਿਠਾਕੁ
ਰਿਦਈਸੁਦਾਮੈਧ੍ਰੂਅਅਟਲੁਅਜਹੂਨਟਰਿਓ॥੩॥
ਭਗਤਹੇਤਿਮਾਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਨਰਸਿੰਘਰੂਪਹੋਇਦੇਹਧ
ਰਿਓ॥ਨਾਮਾਕਹੈਭਗਤਿਬਸਿਕੇਸਵਅਜਹੂੰਬਲਿਕੇਦੁ
ਆਰਖਰੋ॥੪॥੧॥ ॥ਮਾਰੂਕਬੀਰ॥ ॥ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓ
ਰੇਦਿਵਾਨੇਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਪੇਟੁਭਰਿਓਪਸੂਆਜਿਉ
ਸੋਇਓਮਨੁਖੁਜਨਮੁਹੈਹਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕ
ਬਹੂਨਹੀਕੀਨੀਰਚਿਓਧੰਧੈਝੂਠ॥ਸੁਆਨਸੂਕਰਬਾਇਸ
ਜਿਵੈਭਟਕਤੁਚਾਲਿਓਊਠਿ॥੧॥ ਆਪਸਕਉਦੀਰਘੁ
ਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਨਕਉਲਗਮਾਤ॥ਮਨਸਾਬਾਚਾਕਰਮਨਾ
ਮੈਦੇਖੇਦੋਜਕਜਾਤ॥੨॥ਕਾਮੀਕ੍ਰੋਧੀਚਾਤੁਰੀਬਾਜੀਗਰਬੇ
ਕਾਮ॥ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਕਬਹੂਨਸਿਮਰਿਓਰਾਮੁ
॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਚੇਤੈਨਹੀਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਰਾਮੁਨਾ
ਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥ ਸਨੁ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

[left margin:] ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥

ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਂਹਿਗਾ ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ

ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ
ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤ
ਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿ
ਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸ
ਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਆ
ਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥
ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ॥ ॥ ਮਨੁ ਹਮਾਰੋ ਬਾਂਧਿਓ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗਿਓ ਤਬ
ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਅਬ ਨ ਸਹਿਓ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਖਣ ਤੀਰ ਬੇਧਿ ਸਰੀਰ ਦੂਰਿ ਗਇਓ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗਿਓ ਤਬ ਜਾਨਿ
ਓ ਨਹੀ ਅਬ ਨ ਸਹਿਓ ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਅਉਖਦ ਕਰਉ
ਤਉ ਪੀਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਕਠਿਨ ਦਰਦੁ ਮਾਈ ਰੀ ॥੨॥
ਨਿਕਟਿ ਹਉ ਤੁਮ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਆਈ ॥ ਮੀਰਾਂ ਗਿਰ
ਧਰ ਸੁਆਮੀ ਦਇਆਲ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈ
ਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਬਾਂਧਿਓ ਮਾਈ ॥੩॥ ਜਮਲਾ

॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ਤੂਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰ
ਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹੰਮਾਦੇਹਿਸੁਤੂ
ਭਲਾ॥ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਆਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਾ
ਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ
ਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੰਥੁ
ਨਿਹਾਲੇਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇ
ਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆ॥ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ
ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇ॥ਨਵਘਰਥਾ
ਪਿਮਹਲਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰਰੰਗਿਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾ
ਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥੨॥ਤੂਸੁਣਿਹਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪ
ਣੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈ॥ਕਿਉਘੜੀਬਿਸਾ
ਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾ
ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ॥ਓਟਗਹੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿ
ਤ੍ਰਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ॥
੩॥ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀ॥ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿਆਵੈਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਧਨਊ

੧੮੫

ਭੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ॥
ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਵਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ॥੪॥ ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾ
ਭਵਰਸੁਹਾਵੜੇ॥ ਬਨਫੂਲੇਮੰਝਬਾਰਿਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੈ॥
ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿਰਹਿਬਿਰੋਧਤਨੁਛੀਜੈ॥
ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੈ॥ ਭਵਰੁਭਵੰ
ਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾ
ਵੈਜੇਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ॥੫॥ ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ॥
ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇ॥ ਘਰਿਆਉਪਿ
ਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ॥ ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਰੇਤੁਧੁ
ਭਾਵਾਂਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ॥ ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮਹਲੁ
ਪਛਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ॥੬॥
ਮਾਹੁਜੇਠੁਭਲਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰਸਾ
ਧਨਬਿਨਉਕਰੈ॥ ਧਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾ
ਵਾ॥ ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾ॥ ਨਿਮਾਣੀ
ਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁ
ਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੭॥ ਆਸਾੜੁਭਲਾਸੂਰਜੁਗਗ
ਨਿਤਪੈ॥ ਧਰਤੀਦੂਖਸਹੈਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈ॥ ਅਗਨਿਰਸੁਸੋਖੈਮਰੀ
ਐਧੋਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤੁਨਹਾਰੇ॥ ਰਥੁਫਿਰੈਛਾਇਆਧਨਤਾਕੈਟੀਡੁਲਵੈ

ਮੰਝਿਬਾਰੇ॥ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਆਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇ॥
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥੮॥
ਸਾਵਣਿਸਰਸਮਨਾਘਣਵਰਸਹਿਰੁਤਿਆਏ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾਵੈਪਿ
ਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈ
ਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਏ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭ
ਇਆਦੁਖੁਮਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੂਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿ
ਨਸੁਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਾਗਣਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥
੯॥ਭਾਦਉਭਰਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਜਲਥਲ
ਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਬ
ਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਭੁਇਅੰ
ਗਮਫਿਰਹਿਡਸੰਤੇ॥ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉ
ਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੂਛਿਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭਤਹਹੀ
ਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐ
ਪ੍ਰਭਮੇਲੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ॥ਝੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹਸਿ
ਫੁਲੇ॥ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਡਾਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ॥
ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀਆਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀਠਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁ
ਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪ
ਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ॥
ਦੀਪਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣਿ

ਮਰੀਮਰੈਨਸੀਝੈਗੁਣਿਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ॥ ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅ
ਜਹੁਤਿਨਾੜੀਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖ
ਟੁਮਾਸਾ॥੧੨॥ ਮੰਘਰਮਾਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ ਗੁਣ
ਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਣੁ
ਬਿਧਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸ
ਮਾਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥ ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁ
ਭਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭਭਗਤੀਪਿਰਆਗੈ॥੧੩॥
ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ॥ ਆਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸ
ਹਿਮੁਖੇ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀ॥
ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ ਦਰਸ
ਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੋ॥ ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈ
ਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥੧੪॥ ਮਾਘਿਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁ
ਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਸਾਜਨਸਹਜਿਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥
ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਬੰਕੇਤੁਧੁਭਾਵਾਸਰਿਨਾਵਾ॥ ਗੰਗਜਮੁਨ
ਤਹਬੇਣੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਮਾਘਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਥਨਾਤਾ॥੧੫॥ ਫਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਰਹਸੁਭਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਮਨਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਤਿ
ਸੁਭਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਓ॥ ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰ

ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ
ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥
ਬੇਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ
ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ
ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥ ॥ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ
ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ
ਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣ
ਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ
ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ
ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ
ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ
ਧਿਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥੨॥
ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਦੂਖਿ ਸੰ
ਤਾਪੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ
॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ
ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ

ਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉਤ ਬਿ
ਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿਅੜਾ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ
ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਿ
ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ
ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ
ਵਸੇ ॥੪॥ ਖੂਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ
ਠਾਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀ
ਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥
ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਮਾ
ਲਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿ
ਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ
ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇ
ਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਨੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਅਉਗਣ

ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀ
ਆ ਰਾਮਾ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਜਿਨਿ ਜਲੁ ਥਲੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
ਵਗੁਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ
ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀ
ਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ
ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ॥ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ
ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿ
ਧਣ ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਰਿ
ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰ
ਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅ
ਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇ
ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ
ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ
ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥

ਸਾਗਰੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਬਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿ
ਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ
ਵੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ
॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ
ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
ਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ
॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ
ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਅਪ
ਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿ
ਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ
ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਿ ਪ
ਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀ
ਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ

ਰਿਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥
੩॥ ਸਚੁ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਣੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ
॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥ ਦੋਤਿ ਉਚਾ
ਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ
ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰ
ਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀ
ਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵ
ਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ
ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰ
ਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾ
ਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜ
ਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ
ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸ
ਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸ
ਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ

ਭਿਰਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੀ ਜੋ ਤਿਸ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਤਾ

ਸਚੁ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹਿ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਾਨੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ

ਆਨਿ॥ ਦੇਵੈ ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਨਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਨਿਸਦਿਨ ਸਦਾ ਵਖਾਣਾ॥ ਅਮੋਲੀ ਨੀ

ਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਪੇਸਾਚਾ ਸਤਗੁਰੁ ਚਿਰਾਣਾ॥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਤੁਰ ਪਾਤਿ ਲੋ ਖੁਲਾਨਿ ਲਿਖੀ

ਐ ਪੂਰਣੀ ਜੋ ਤਿਸੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਰਾਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤ

ਰੀ॥੪॥੫॥ ॥ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝ

ਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ

ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ

ਮੇਲਾ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਮਨਿ

ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਬੰਧਨਿ

ਬਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ

ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿ

ਰਾਲਾ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ॥

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਆਚ

ਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤ

ਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ

ਰਾਮ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ

ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ॥ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬ

ਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ

ਐ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ॥੩॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ॥ ਏਸ

ਨਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੂਟਸੀ ਜਾ ਤਮ ਚਲਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਨਕਿਨਿ
ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਚਾਖਾਉ ਪਛੂ ਨਹੈ ॥ ਮੇਲੁ ਪਾਨਗਿ ਸਬਦਿ ਹੀ
ਰ ਸਬਦੁ ਸਤ ਵਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਜਾਣਿ ਨਹੈ ॥ ਧਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਤਿ ਧਾਗਿ ਸਿਧਾਈ
ਨਿਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਰਸੈ ॥ ਨਗਿਨ ਮੁਧਿਆਣੀਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ
ਵਡਭਾਗੀ ਜਪੀਐ ਨਰਿਜਸੋ ॥੪॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ
ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥
ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ ਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾ
ਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰ
ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀ
ਐ ਰਾਮ ॥ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆ
ਸ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦ
ਸਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿ
ਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥
ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ
ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਸਬਦਿ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਦੀਜਿਤ ਕਾ ਸਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥ ਦਇਆ

ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ

ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥ ਹਮ ਪਾਥ

ਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ

ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ

ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ

ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ

ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ

ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ

ਰਾਮ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ

ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥

੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ

ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ

ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ

ਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ

ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ

॥੧॥ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂ ਅ

ਲਖ ਅਭੇਉ ਅਗੰਮੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ
ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਰਵੇ ॥ ਬਿਬੇ
ਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ
॥ ਜਾ ਬਹਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕ
ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿ
ਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚ
ਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾ
ਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥ ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲ
ਹਿ ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ
ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ
ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲੁ ਹੋ
ਆ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥੪॥੨॥

॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥ ਤਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥ
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ
ਆ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾ

ਧਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ [illegible]
ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥਾ ॥ ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭੁ
ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥਾ ॥੧॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊ
ਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ
ਘਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ
ਦੁਆਰਿ ॥ ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ
ਰਖਨਹਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਸਫਲ ਬਣੀ ॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ
ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ
੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿ
ਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਟਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵ
ਨੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿ
ਆ ਕੋਈ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆ
ਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵ
ਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇ
ਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥੧॥
ਸਾਗਰ ਪੰਥ ਵਿਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗੀ ਸਿਖਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਮ ਚਾਵਿ ਖਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਸਭ ਲੋਕੁ
ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ
ਮੇਲਾਇਆ॥ ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰ
ਥਾ॥ ਸਾਗਰ ਪੰਥ ਵਿਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਇਆ ਕੁ
ਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ॥ ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ
ਲੋਆ॥ ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਆਇ
ਆ॥ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ
ਗਵਾਇਆ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ
ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਇਆ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ
ਹੋਆ॥੩॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ
ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ॥ ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ
ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ॥ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁ
ਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ॥ ਦੁਤੀ
ਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ
ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ॥ ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ
ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ॥ ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
ਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ॥ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿ
ਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ॥

ਜਗਾਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਣਪਕਰਿਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋ
ਲਕਾਸਭਿਉਠਿਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਉਕਉਤਕੁ
ਚਲਤੁਭਇਆ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾ
ਸਹੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
ਸ੍ਰੀਰਾਮਿਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦੁਧਿਆਇਆ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚ
ਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਵਾਇਆ॥ਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣ
ਨਿਤਪੁੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿ
ਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥੪॥੪॥੧੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾ
ਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ॥ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਭੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਾਰੰਗੁਮੁਰਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ
ਠਾਕੁਰਤੇਰਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਸਗਲਗੁਣਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿ
ਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀਨਾ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਜੀਅੜਾ
ਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇ॥
ਖੰਨੀਐਵੰਞਾਦਰਸਨਤੇਰੇ॥ਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਨਿਮਖ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰ
ਹਿਤਪੀਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਬੂ
ਦੇਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਦੇਹੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥

੨॥ ਤੂ ਸਿਉ ਚਾਸੀ ਜਿਧੁ ਸਭੁ ਅਸਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦੀਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ਛੰ॥
ਮ:੧ ॥੪॥ ਮ: ੪ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ

ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ॥੪॥ ੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ ॥ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਸਾਇਹੁ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ॥੧॥ ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ॥੨॥ ॥ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ॥ ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥੨॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੩॥ ॥ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆ
ਲਾ॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪਾਲਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ॥
ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਕਰਾਲਾ॥੧॥ ਸਰਣਿ ਬੰ
ਦਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ॥ ਭਵ ਹਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ
ਪਾਲਾ॥੨॥੧॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ॥ ਨਾਮ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਦਾਈ
ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦ
ਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ
ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ॥ ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵ
ਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ॥੧॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ
ਸਗਲੀ ਤੇਰੀ ਛਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ
ਦਿਖਾਉ॥੨॥੨॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ॥੫ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀ

ਤ੍ਰਿਪਿਅਰੀ॥ ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ
ਰਹਉ॥ ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ
॥ ਖੂਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥
ਕਵਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਉਕਿਨੇਹਾਸੇਵਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ ਮਾਨੁਅਭਿ
ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩॥ ੫॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ
੫॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇ
ਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ ਰਹਉ॥ ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਹੁ॥ ਭ੍ਰਮਭਉਮੋਹੁਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿ
ਖਾਵਹੁ॥੧॥ ਸਭਕੀਰੇਨਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ ਅਪ
ਨੀਭਗਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲਾਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ ॥੬॥
ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਰੰਗਿਰਾਚਤਮਿ
ਥਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤ॥ ਰਹਉ॥ ਧਨੁਜੋਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੈਸੰਗਿਨ
ਨਿਬਹਤਮਾਤ॥ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿ
ਰਾਤ॥੧॥ ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਾਤ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੇ
ਹੁਦਾਸਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤ॥੨॥੫॥੭॥ ਕੇਦਾਰਾਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾਥ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਕ
ਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥ॥ ਰਹਉ॥ ~~ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆ~~
~~ਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥ~~॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨ
ਗੋਬਿਦਉਧਰੁਸਾਗਰਕੇਖਾਤ॥੧॥ ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤੁਧੁ

ਮਿਸਾਖਾ॥੨॥੬॥੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਬ
ਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਆਨਬਿਖੈਜਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਬੂੰਦਕਹਾਤਿ
ਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸਨਾਟੇਵਏਹ
ਪਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨ
ਕਮਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਿਬਾਧਿਧਰੀ॥੨॥੧॥੯॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ॥ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇ
ਹੁਅਪਨੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆ
ਚਾਰਹੁਧੋਰ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇਲੈਮੋਰ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰ
ਟਮਹਿਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈਬਨਮਹਿਹੋਰ॥ਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮ
ਰਥਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿਹੋਰ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ॥੫
ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨੁ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲਮਲ
ਹਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਚਲਨਾਸਗਲਸੰਪਤਕਾਲੁਸਿਰਪਰਿਜਾਨੁ॥
ਮਿਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੂਠੁਸਰਪਰਮਾਨੁ॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਧਿਆਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਾਭੁਨਾਨਕਬਸਤੁਇਹਪਰ
ਵਾਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ॥
ਕਲਿਕਲੇਸਨਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖਿਓਨਹਉਪਜਤਉਬੇਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿ
ਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਖਮੰਗਲਆਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾਕੀਛਾਰੁ॥੨॥੪॥

੧੨॥ ॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਃ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ॥ਜੀਵਨ
ਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕ
ਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਜੈਸੇ
ਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਿਗੋੁਪਾਲਜਿਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰ
ਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤ॥੨॥੫॥
੧੩॥ ॥ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ॥ਗੁ
ਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਿ
ਕਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰ
ਬਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ
ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਿਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨॥੬॥ ੧੪॥
ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰ
ਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇ
ਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲ
ਧਿਆਨੁਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰ
ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥ ੭॥ ੧੫॥ ॥ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੋੜ
੨॥ ਮਃ੪॥੧੫॥ ਮਃ ੫॥ ੧੭॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥
ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿ
ਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਜੋਸਰਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈ

ਧਾਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ॥ ਮੀਨੁ ਬਿਛੁੜਨ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ
ਪਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖੁ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਪਿਆ
ਸਿਆ॥ ਹਰਿ ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ
ਆ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿ
ਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ॥ ਦਰਸ ਬਿਹੂਨ ਸਾਧ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ॥ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲ
ਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾ
ਰੇ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ
ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੁ
ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ॥੪॥੧॥ ॥ਬੈਰਾਗ ਕਾਜੁ ਮਹਲਾ॥੧੮॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ॥੧੭॥
॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਤਿਸ ਕਾਜੁ ਮਹਲਾ ੧੮॥ ॥ ॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰ
ਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ
ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ
ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨੈ
ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ
ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿ
ਆ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ
॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ॥ ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ
ਸੁਪਾਰੀ ॥ ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਉ
ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾ
ਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ
ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥੪॥ ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸ ਆਪਿ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆ
ਪਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨੁ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥
ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥ ਮਨੁ ਮਤ
ਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ
ਦੁਹਾਈ ॥ ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਊਬੂਝਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ ਜੇਤੇ
ਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੩॥ ਅਭੈਪਦੁ
ਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਮਦੁ
ਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਕੇਲੀਨੇਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੂਏ
ਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥ ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ ਅਸਤਿਚਰਮਬਿ
ਸਟਾਕੇਮੂੰਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇਢੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਭ੍ਰ
ਮਭੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਇਹੁਤਨੁਰਾਖਹੁ
ਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂਰੇ॥੨॥ ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕ
ਰੈਪਰਾਨੀ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥੩॥
ਬਲੂਆਕੇਘਰੂਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਅਇਆਨੇ॥ ਕਹੁਕ
ਬੀਰਜਿਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ॥
ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨ
ਕਛੂਐਮੇਰੋਕਾਮੁਦੀਵਾਨ॥੧॥ ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨਿ॥
ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਮਦਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰੀਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗ
ਤੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਨਕਥਾਭਾਵੈਸੁ

ਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤ॥ਕਾਹੇਨ
ਬਾਲਮੀਕਹਿਦੇਖ॥ਕਿਸੁਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਿ
ਬਿਸੇਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲਾਵੈਹੇਤੁ॥
ਲੋਗੁਬਪੁਰਾਕਿਆਸਰਾਹੈਤੀਨਿਲੋਕਪ੍ਰਵੇਸ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁ
ਪਿੰਗੁਲਾਲੁਭਤੁਕੁੰਚਰੁਗਏਹਰਿਕੈਪਾਸਿ॥ਐਸੇਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੂ
ਕਿਉਨਤਰਹਿਰਵਿਦਾਸ॥੩॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧
ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿ
ਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਅਹੈ
ਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆ
ਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੂਆਪੇ
ਜਾਣਹਿਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉ॥
ਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੨॥ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾ
ਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁ
ਰੋਗਿਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦੇਵਾਗੁ
ਰੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁ

ਰਿਦੈ ਰਤੇ ॥ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ॥ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਰਾ
ਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮ
ਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ
ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ
ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ
ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਚ
ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥ ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕਲਿ
ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝਿਆ ॥੩॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿ
ਰਾਸਾ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ
ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ
ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ ਭਏ ਕਦੇ
ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ
ਸੰਤਾਏ ॥੩॥ ਅਨ ਕੋ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੩॥੪॥
॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰ
ਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁਜਗ
ਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆਲੇਆਵ
ਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧਉਕ
ਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁ
ਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰ
ਧੁਲੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰ
ਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿ
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪ
ਤੀਣੇ॥੪॥੪॥੫॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿ
ਜਾਣਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰ
ਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥੨॥ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਵਾਮਿਥਿ
ਆਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇ
ਪਤਿਪਾਈ॥੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬ
ਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤ

ਜੋਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਭਗ
ਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ
ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੁ
ਨ ਛੂਟਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ
ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥੩॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥੪॥੬॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸ
ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲ
ਹੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ
ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕ
ਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ
ਮਰੈ ॥੨॥ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰ
ਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾ
ਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗ
ਨੁ ਭਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ
ਭਇਆ ॥੪॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ
ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ
ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥੫॥੭॥ ੮ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥੩॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ

ਬਸਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਕੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਪਾਤੇ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਿਓ ਸੋਇ ॥ ਐਸਾ
ਬੂਝਹੁ ਕਰਮਿ ਮਿਲਤੁ ਲਹਤੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥ ਜਾਂ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੨॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ ॥ ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵ
ਜਾਈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੪॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ
ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਖੋਜਤ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ ਮੋਹੁ
ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਲਾਇ ਭਰਮਿ ਭੋੁਲਾਇਆ
॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ਸਭ ਪਿੰਡ ਪਰਾਣਾ ॥ ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾ
ਣਾ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਮਰੈ ॥੪॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਅ
ਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੫॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੬॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾ
ਰਾ ॥ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮ
ਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ
ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾ

ਹੋ॥ਨਾਨਕਹਰਿਦੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥
॥ਨਾਮੁਉਧਰੇਸਭਜਿਤਨੇਲੋਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆ
ਈਦੇਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇ
ਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ
ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉ
ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥
ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
੩॥ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥੪॥੮॥
ਭੈਰਉ॥ਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛਾਰੁ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਰਹਿਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ॥
ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ॥੧॥
ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਉ
ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ

ਆ॥੩॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ
ਲੋਇ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ
ਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿ
ਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ
ਆਏ ॥੩॥ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉ
ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥
੫॥੧॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ
ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ
ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ
ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮ

ਸੋਹਿਣਾ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਧਰਮਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਦੇ
ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੪॥
੨॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆ
ਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ
ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ
ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ
ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ

੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨਾ ਜਿਸਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਪਾਇਆ ਗਤਿ ਕੀਆ ਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕਹੇ ਸੁਖਲਾ

ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸੋ ॥੪॥੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
॥ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿ
ਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪ
ਾਇਆ ਸਭ ਇਛਾ ਪੂਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏ
ਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋ
ਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰ
ਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ
ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ
॥੪॥੭॥੧੭॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂ
ਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ
ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ
ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉ
ਕਤ ਫਿਰੈ ਦਿਸ ਚਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉ
ਰਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥
॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ
ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ
ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ

ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨਾਲਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂਆ
ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ
ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ
ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਤ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ
ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ
ਵਿਗਾੜੇ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥ ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇ
ਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ਹ ਉਪਾੜਿ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ
ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀ
ਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ

ਰਾਮਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸ
ਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ
ਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ
ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸ
ਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂ
ਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ
ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ
ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ
ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥੮॥੨੧॥ ੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ
ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥
ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ

ਗੋਇ ਗਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕ ਮੰਗਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰ
ਹਰੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ
ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ
॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ
॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥
ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸ
ਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿ
ਖਾਲੀ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥
੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ
ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁ
ਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਿਸ
ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥
ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ

ਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕੀ॥੫੫॥੫॥ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉ॥ਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨॥ ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿ
॥ਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿ
ਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨੁ
ਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀ
ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀ
ਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਭਲਹੋਸੀ
ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆ
ਪੇਆਪੇ॥ਓਹੁਪੂਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆ
ਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ॥ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆ
ਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿ
ਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿਹਾਰੀ
॥੧॥ਰਹਉ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿ
ਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤ
ਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿ
ਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰਜ

ਨਦਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ-
ਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਧਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿ-
ਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ ਜਿ-
ਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ ਜਗ-
ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ
ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾ-
ਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ
ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ
ਜਣੇ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ
ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥ ੩॥ ੮॥ ੨੧॥ ੭॥ ੩੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾ-
ਰਿਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ
ਕਚਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮਿ ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ ਓਹੁ
ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ
ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ-
ਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੫

॥ ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ
ਬੁਝੀਆ॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ
੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰ
ਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ॥੧॥
ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ॥
ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ॥
ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ॥
੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ
ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ॥ ੪॥
ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ
ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ॥੪॥੪॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ॥
॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ॥੧॥ ਰਹਉ॥
ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ॥
੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾ

॥ ਸੋਈ ਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਰਣੈ ਪੰਥ ਭਲਤ ਜੋ ਸੋ ਗਾਵਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਤੀਰਥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਨ ... ਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਣੈ ਤਪ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੪॥ ੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਓਪਾਨਲਾਗੀ ਤਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ॥ ਦੂਸਟੁ ਖਾਤਾ ਸਹੂ ਸੂਆ ਤਾ ਇਕੈ ਸੂਝਾ ॥੧॥ ਨਿਜ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥ ਧੂਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ

ਆਨਾਮੁਖਿਧਾਰਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਤਿਉਸਰਣਿਪਰਿਆਸਗਲਜੰਤਾ
॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲ
ਗਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾ
ਰਾਇਣ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆਆਪਕ
ਮਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀ
ਹੋਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ
॥ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥੨॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਸਗਲਉ
ਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵ
ਨਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਗੋਵਿਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵ
ਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋਚਿਤਵੀਐਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸੀਕਉਸਿਮਰਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ॥
ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਸੂਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭਕਾਸਾਕਤਕਹਤੇਮੇਰਾ॥ਅਹੰਬੁਧਿਦੁਰਮ
ਤਿਹੈਮੈਲੀਬਿਨੁਗੁਰਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਸਭਿਸੰਜਮ
ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏਸਰਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਨਕਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫

ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ॥
ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ
ਮਨ ਮਾਏ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ॥
ਤਪੀ ਤਪੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਾਏ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ
ਨਿਰਤਾਏ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਾਏ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ
ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ॥੩॥ ਅਗਹ ਅਗਹ
ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਏ॥੪॥੨॥੧੫॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
॥ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ॥ ਹੈ ਨਿ
ਕਟੈ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ॥੧॥
ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ॥
ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ
॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ॥
ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥੩॥ ਜਿ
ਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ
॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ॥੪॥੩॥
੧੬॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ
ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ॥
ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ

ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਓ ਸੁਖੁ ਪਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ
ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜੰਤੁ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਤੁਲਿ ਨਹਿ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧੇ ਦੂਜਾ ਕੋ ਹਿ ॥
੨॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਨ ਸਚ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਇਕ
ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥
ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਕੜੈ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ
ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ
ਸਮਾਣਿ ॥੨॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂ
ਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋ
ਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ
ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲ
ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇ
ਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ

ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ
ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ
ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰ
ਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿ
ਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ
ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥ ੧੯॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋ
ਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋਗਿ
ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ ਬਾਸਨ
ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ
ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥
ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥
੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥
ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥
੭॥੨੦॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ
ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆ
ਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ
ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿ

c92

ਭਰੰਤਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ॥
ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ
ਪਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਕਰਤਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੮॥੨੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ॥ ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ
ਹੀ ਜੀਵੀ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਵਾਸੀ॥੧॥ ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ
ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ
ਅਪੂਛੇ॥ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ॥ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅ
ਬੇਚਲੁ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ॥ ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥ
ਨੰਤਰਿ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ॥
੩॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ॥੪॥੯॥੨੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ॥ ਹਮ ਅ
ਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਾਤੇ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ॥
ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ
॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਆਦੇਸੁ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆ
ਇਆ॥ ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ
ਹਰੀਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ
ਪਾਏ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ॥੩॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿ

ਗੁਣਕਉਤੂਕ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੂਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਗੁ
ਣਿਦਹਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ੨੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸਾਚਾ
ਸਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਭਸਕਾਦਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
॥੧॥ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਇਦੇਵ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੁਲਾਗੈਸੇਵ॥੧॥
ਰਹਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲੈ
॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥੨॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਰਾਤਾਣੁਨਿਤਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਘਰਿਦੀਬਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਹਉ
ਸਦਬਲਿਜਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਜਿਨਿਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥੩॥
ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁ
ਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਹੀਭੇਦਾ
੪॥੧੧॥੨੪॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇ
ਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪੁਤਨਤੇਗਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆ॥ਨਾਮੁ
ਲੈਤਅਠਸਠਿਮਜਨਾਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥੁਹਮਰਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਗੁਰਿਉਪਦੇ
ਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂ
ੜਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਜੀਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਾਰਾ॥੨॥
ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁ
ਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓ
ਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਾਰੁ॥
ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥੪॥੧੨॥ ੨੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
॥ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾ

ਕੈ ... ਮਹਿ ਸੰਤ ਪਾਸ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨਠਿਆ ਪਾਪ ... ॥੧॥
ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ
॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾ
ਨੁ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥
੪॥ ੧੩॥ ੨੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ
ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰ
ਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸ
ਭ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ
ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾ
ਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ
ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥
ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥ ੧੪॥ ੨੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾ
ਵੈ ॥ ਸਗਲੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ
ਪਰੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭ

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾ ਚਿਤਵਤ ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇ
ਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗਨੁ ਚਰਨ ਕਰੈ ਕਰਤੂਤਿ ਰੰਗ ਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ
ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀ
ਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ॥ ਗੋਂਡੁ ਮਹਲਾ ੫
ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾ
ਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ
ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿ
ਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ
ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ
॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥
ਗੋਂਡੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥
ਰੋਮੈ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇ
ਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿ
ਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁ
ਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦਿ ॥੩॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੭॥ ੩੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਦਾਨ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥ ੧੮॥ ੩੧॥

॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰਾ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥ ੩੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇ
ਆ ॥ ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ॥ਰਹਾਉ॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ
ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ
ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸ੍ਵਾਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ
ਬਰਤਨਹਾਰ ॥ ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ
ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਡਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥
ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ
॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥
ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ
ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ
ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ
ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ
ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇ
ਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊ
ਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾ

ਹੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤਨ ਸਗਲ ਪਵੀਤ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ਮੀਤ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਚ ਸੰਜੋਗ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗੁ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਅਚਾਰ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੁ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ॥੪॥੨॥ ੩੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮਾ॥੧॥ ॥ਸਫਲੁ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ॥ ਸਗਲ ਭੈਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ॥੪॥੨੩॥ ੩੬॥

॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ॥੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਸਭਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ॥ ਸੰਤ

ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡ
ਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ
ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ॥ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ
ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ
ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ
ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ
ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ
॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥
੩੮॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ
ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ
ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ
ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥
੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥
੨੬॥੩੯॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ

ਕਾਹੇ ਹੋਇ ਆਜਾਰ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਬਿਆਧਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖ
ਧੁ ਮਨੁ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧ
ਾਨ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਊਂਧ
ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਿਹਚਲੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾ
ਮ ॥੩॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਹੋਈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੪॥੨੯॥
੪੨॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਸ
ਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਦੇਵੈ ਆ
ਹਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਖੇਤ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥
ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ
ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੪॥੩੦॥੪੩॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕ
ਲੇਸ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਪਾਏ ਸੇਵ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਵਣ
ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

ਬਿਨਸੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਤੂਟੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲੋੜੈ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ॥ ਮਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖਾ॥ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ॥੩॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

॥ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ ਆਪਿ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ॥ ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋ

ਭਾਗਿ ਮਥਾ ਮਿਤ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗੁੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

੮੨੧ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਨਿਰਬਿ
ਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ
ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ
ਰੁਧੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਾਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕੇ ਮਾਂਡਿ
ਦੇਖਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮ
ਰਥੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵ
ਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕ
ਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ
ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ
ਕੈ ॥ ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਧਨ ॥੪॥੩੭॥੫੦॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥
ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩੯॥੫੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿ

ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਦਕ ਕਰਤੂਤਿ ਟਰਕੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਦਕ ਰੂਪੁ ਸਭ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਦਕ
ਕਾ ਸਾਜਿਆ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਦਕੁ ਸੁਆ
ਜਿਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਜਨ ਰਾਖੈ ਜਿਦਕ ਕੈ ਸਿਰਭੂ ਕਿ
ਛਿਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਦਕ ਕਾ ਰਾਹੁ ਆਕੈ ਇਨ ਸਾਥੈ ॥ ਜਿਦਕ ਕੂ
ਤੂਟੈ ਬਿਪਦ ਭਾਨੇ ॥ ਏਕ ਪਲਹਿ ਰਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿ ਪਰਸਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਜਿਦਕ ਕਉ
ਦਾਈ ਫੂਲਤੇ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਰਦਾਵਰਨ ਸਾਨੈ ॥ ਜਿਦਕ ਕਉ ਸੋ
ਭੂਖ ਸਗੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੋਲਿਆ
ਤੰਕ ਛਿਅ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਧਾਰਣ ਬ੍ਯਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਤਮ
ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰ
ਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਮਨ
ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੀ
ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇ
ਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀ
ਜੈ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥

॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥ ੪੬॥੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ॥ ਮਹਲਾ ॥੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥ ॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੮॥

ਮ: ੨੧॥ ਮ: ੩॥੭॥ ਮ: ੪॥੫੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੯੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ
ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ॥
ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ
ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ
ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇ
ਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗ
ਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਰੋਗੀ ਸਾਤ
ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ
ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇ
ਕਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥ ਮਿਠ ਰਸੁ
ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ
ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪ
ੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿ
ਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉ
ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥
ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾ
ਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾ
ਲਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ
ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵ
ਸਾਈ ॥੪॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ
ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿ
ਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋ
ਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਸੋ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰ
ਜ ਉਠਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥ ਥੰਮ੍ਹੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ

ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥੧੦॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੧੨॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਭੁੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰੀਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥੬॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ

ਜਨ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ

ਨਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸ

ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥

੨॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ॥ ॥ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ

ਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿ

ਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈ

ਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ

॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ

ਜੁਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆ

ਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ

ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ

ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿ

ਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇ

ਸਾਹੁ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰ

ਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂ

ਚਾ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿ

ਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆ

ਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧ

ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਤਤੁ ਸਿਖਾਇਆ ॥੮॥ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥ ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੋਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਨਾਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਜ
ਗਿ ਨਦਰਿ ਜਿ ਆਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਜਾਣੀ ॥ ਖਰਾ ਹਰਿ ਧਰੁ ਗਿਤਿ ਮਨੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥
ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥ ਅਚਿੰਤ
ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈ
ਰੀ ਮੀਤਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ
ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮ੍ਹਾ ਕਉ ਸ
ਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿ
ਨਸੇ ਬੈਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠ
ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮ
ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥ ਅ
ਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹ
ਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥
ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ
ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥ ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮ
ਲਾ ੫੪੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੬॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੪੯ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ
ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ
॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾ
ਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ
॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲ
ਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂ
ਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇ
ਆ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾ
ਰਿ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ
ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ
ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥
ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗ
ਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾ
ਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬ
ਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ
॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥
ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ ਕਹ ਕਰੈ ਮੁ

ਅੰਤਰਿ ਕੈ ਸੇਖਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਤੇਰੇ ਗਤਿਕ ਸਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਮਨ
ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਾ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ
॥੧॥ ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤਿ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰ
ਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ
ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ
ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵ
ਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ ਇਹੀ
ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀ
ਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥
ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਤਹ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ
ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆ
ਨੁ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰ
ਧੁ ॥ ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ ਮੇਰ ਡੰਡ
ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ ਤਿਹ ਸਿਲ ਊ
ਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ॥
ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲਾਂ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ

ਤਖੁਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾਇ
ਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇ
ਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥
ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ
ਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥
ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ
ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ
ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥
ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿ
ਰਤਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ
॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥
੧੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ
ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਭੁਇਅੰਗ
ਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥
ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥
ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥ ਸਿਧ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥
ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ ਮਇਅ

ਅਤਿ ਰਾਤਾ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥
ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ
ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੂਟੇ
ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਨ ਏਕੁ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ
ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰ
ਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ
ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ
ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਦਾਸੁ ਕ
ਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥
ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥
ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਤੇਤੀ
ਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ
ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾ
ਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥
ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ
ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨ
ਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ ॥

॥ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆ
ਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ
ਆਸ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ॥੨॥ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ॥ ਨਾ ਜਾਨ
ਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ॥ ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ
॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ
ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ
ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ॥ ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾ
ਇਆ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ
ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ॥ ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ
ਨ ਜਾਈ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ॥੫॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ
ਭੈ ਫਾਸੀ॥ ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ ਚੜਿਓ ਗੜ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ॥੬॥੯॥
੧੭॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕ
ਬੀਰ॥ ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸ
ਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ
ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ॥ ਕਹਿ ਕੰਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ॥ ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁ
ਨਾਥ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ॥ ਬਿਜੁ
ਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ॥ ਜਿਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ ਇਹੁ
ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ॥ ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਬ
ਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ॥ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ॥ ਜਿਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ॥੨॥ ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰ
ਡਲ ਮੰਡਾ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ
ਅਭ ਅੰਤ॥ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ॥੩॥ ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰ
ਗਾਸ॥ ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ॥ ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ
॥ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ॥੪॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ॥ ਸੁੰ
ਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ॥੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ॥
ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ॥੬॥ ਅਬਰ
ਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ॥ ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ॥ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ
ਨ ਜਾਇ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਜੋ ਬੋ
ਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ॥ ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਤਰੈ॥੮॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾ
ਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸੁ॥ ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦ
ਨੁ ਕਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ॥

ਆਨਦੇਵਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕ॥ਸੁਰਤੇਤੀ
ਸਉਜੇਵਹਿਪਾਕ॥ਨਵਗ੍ਰਹਕੋਟਿਠਾਢੇਦਰਬਾਰ॥ਧਰਮਕੋਟਿਜਾਕੇਪ੍ਰਤਿਹਾਰ
॥੨॥ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਫਿਰਹਿ॥ਬਾਸਕਕੋਟਿਸੇਜਬਿਸਥਰਹਿ॥ਸਮੁੰਦ
ਕੋਟਿਜਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ਰੋਮਾਵਲਿਕੋਟਿਅਠਾਰਹਭਾਰ॥੩॥ਕੋਟਿਕਮੇਰਭਰਹਿਭੰ
ਡਾਰ॥ਕੋਟਿਕਲਖਿਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਕੋਟਿਕਪਾਪਪੁੰਨਬਹੁਹਿਰਹਿ॥ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿ
ਜਾਕੇਸੇਵਾਕਰਹਿ॥੪॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਨਗਰੀਨਗਰੀਖਿਅਤਅ
ਪਾਰ॥ਲਟਛੂਟੀਵਰਤੈਬਿਕਰਾਲ॥ਕੋਟਿਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾਲ॥੫॥ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈ
ਦਰਬਾਰ॥ਗੰਧ੍ਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਬਿਦਿਆਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਹੈ॥ਤਊਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲਹੈ॥੬॥ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਹ
ਤੇਛਲੀ॥ਸਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨ॥ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮਥਿਆਮਾਨੁ॥੭॥
ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈਨਧਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਸੁਨਿਸਾਰਗਪਾਨ॥ਦੇਹਿਅਭੈਪਦੁਮਾਂਗਉਦਾਨ॥੮॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਚਉਪਦੇ॥੧੮॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ਘਰੁ੧ ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸਤਖੰਡ
ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਸੁਰੰਗ
ਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਿਥਿਆਜਿਹਬਾਅਵਰੇਕਾਮ॥
ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀ॥ਏਕ
ਨਪੂਜਸਿਨਾਮੈਹਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ਅਨੰਤਰੂ
ਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹਰੀ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿ

ਬੈਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾ
ਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ
ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥ ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ
ਰਾਇ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇਨ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨॥ ਏਕੁ
ਭਗਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਰਾਇਨੁ ਹਸੈ ॥੩॥ ਦੂਧੁ ਪੀਆ
ਇ ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥
ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ॥ ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕਉ ਕਰਉ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥੧॥ ਭਲੇ ਨਿੰਦ
ਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ
ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਮਿਲਉ ਗੁ
ਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ
ਭੇਟਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਬਹੂ ਖੀਰਿ ਖਾਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥
ਕਬਹੂ ਘਰ ਘਰ ਟੂਕ ਮਗਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਮੁ
ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬਹੂ
ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾ
ਮਦੇਉ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥
੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕ
ਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥ ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨ

ਜਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ ਦੇਹੁਰੈ ਪਾ
ਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ
ਫਿਰੈ ॥੩॥ ੬॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ
ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥ ਜੈਸੀ
ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ
ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ
ਨਾਰੀ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਐਸੀ ਨਾ
ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ
ਜਾਏ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ
੩ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣ
ਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥
ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ
ਦੇਖਿ ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਘ
ਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥
ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥ ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ
ਫਾਸ ॥੩॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥
੮॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥ ਰਾਮੁ ਕਹੈ
ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥

੮੩੧

ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿ
ਨਤੀਕਰੈਪਟਰਾਨੀ॥ ਪੂਤੁਪ੍ਰਹਲਾਦੁਕਹਿਆਕਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਿਤਉ
ਅਉਰੈਠਾਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿਮੰਤ੍ਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉ
ਧਘਨੇਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾਮਮਾਇਆਫੇਰੀ
੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤਪੀ
ਤਾਂਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਿਨਾਖਸੁਜਿਨਿ
ਨਖਹਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਿਨਰਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਰਿਧਿ
ਆਵਹਿਰਾਮੁਅਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਨਾਮਦੇਉਜੀਘਰੁ੧॥ ॥ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈ
ਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ
ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਿਲਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥
ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਠਾਇ॥੨॥ ਬਾਦਸਾਹਐਸੀਕਿਉਹੋਇ॥
ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥
ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥ਬਾਦਸਾਹੁਚੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗਜ
ਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥ਛੋਡਿਰਾਮੁਕੀਨ
ਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੂੰਗੜਾਨਤੂਮੇਰੀਮਾਇ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ॥ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓ
ਟ॥੮॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ॥
੯॥ਬਾਦਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ॥ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਨਾਲੇਹੁ॥੧੦॥ਮਾਲੁ

ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥ ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥ ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ
ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥ ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ
ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥ ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥ ਅਜਹੁ
ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥ ਪਾਖੰਤਣ ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ ਗਰੁੜ
ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ॥
ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ॥੧੬॥ ਕਹਹਿ ਤ ਮੁਈ ਗਊ ਦੇਉ ਜੀਆਇ ॥
ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧੭॥
ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥ ਗਊ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥ ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ
ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥ ਲੇ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨੦॥ ਬਾਦਸਾਹੁ
ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ
ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨ
ਬਾਦਿਸਾਹ ॥ ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥ ਇਸ ਪਤੀਆ
ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥੨੪॥ ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰ
ਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥ ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬ
ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ਉਧਰਿ ਆਪਾ
ਰਿ ॥੨੭॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥
੧॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ
ਪਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਵ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂ
ਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਵ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇ
ਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ
ਬੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥
ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ
ਭਲਾ ਏਕ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ
ਹਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇ
ਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ
ਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ
ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ ਜਉ ਗੁਰ
ਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅ
ਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹ
ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥
੧॥ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥
ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲ ਕਾਰ
ਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗਿਆਨੈ ਕਾਰ
ਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥ ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ

ਸੰਬੋਧਿਆ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧੨॥ ॥ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੦॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥੧੨॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੩॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ

ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ॥ ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹ
ਜਿ ਧਿਆਨੁ॥੩॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰੇ
ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ॥ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ॥
ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁ
ਤੁ ਰੂਪ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾ
ਇ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ॥
ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ॥
ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਸਭੁ ਲੋ
ਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ॥ ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ
ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚ
ਨ ਕੁਆਰ॥ ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ
ਕੀ ਆਗਿ॥ ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾ
ਇ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ
ਪਾਸਿ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ॥ ਕੋ ਗਿ
ਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀ
ਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੂ
ਰਖ ਗਾਵਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ॥
ਤੀਜਾ ੩ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗਾ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈਗਾ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਾ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ
ਗਾ॥੧॥ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੂੜ ਮਨਾ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨਾ॥੧॥

ਰਹਉ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰ
ਾਣ॥ ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈਆ ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ
॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
ਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ॥ ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ
ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾ
ਏ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸਾਚਾ ਪਾਏ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ॥
ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ॥ ਤਉ ਭ
ਉਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ
ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ॥ ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥ
ਦੇਵਾ ਦੇਵ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ਲਾਲ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀ
ਨ ਅੰਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ
॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰ॥
ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਜਾਰਿ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਰਾਮ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੩॥ ਉਤਮ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ॥ ਲਿਵ ਲ
ਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ॥੪॥
੫॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ॥ ਮੇਰਾ
ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ॥ ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕਾਇ॥
ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਬਨੇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ॥

ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ॥ ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ
ਪ੍ਰੇਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇ
ਉ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋ
ਇ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ॥
ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ॥੪॥
੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ॥ ਸਚੁ
ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸ
ਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ॥੧॥ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ॥ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ॥
ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬ
ਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ॥ ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ
ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ॥੪॥
੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕਾ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ
ਕਰੈ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡ
ਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ॥੨॥
ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਸਾ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰਿ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥
੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ॥੨॥ ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆ
ਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ
ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ
ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿ
ਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰ
ਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੋਲ
ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚ
ਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖ
ਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿ
ਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧
ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾ
ਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ

ਮਤੀ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂ
ਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ
ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇ
ਇ ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਮਤ ਭੂਲ
ਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ
ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮ
ਨਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ
ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ
ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵ
ਤ ਮਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥
ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩॥
ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇ
ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤਕਿ
ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ
ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ
ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ
ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥
੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ

ਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ
॥੧॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ
ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
੨॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦ
ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮ੍ਹਾਲ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ
ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ
ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ
ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ [illegible]
ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ

ਬਸੰਤੁ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਗਿਆ ਗਦਿ ਗੁਰ ਸੋਹੀ ਬੀਚਾਰ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ॥
ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਾਏ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ
॥ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚ ਫਲੁ
ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ
ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂ
ਠਿ ਭਰਾਂਤਿ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾ
ਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ॥
ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥੪॥੬॥
ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆ
ਵੈ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ
॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਚ
ਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇ
ਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ

ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪ

ਰਵਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ
ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥
੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਨਰ ਸੁਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ
ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ
॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸ
ਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿ
ਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤ
ਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾ
ਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ
ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ

ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵ
ਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਦੇਹਿ ਤ ਜਾ
ਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥
ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ
ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿ
ਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤਾਂ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇ
ਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਏਕੋ
ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਕ
ਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ
॥੪॥੨॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ
ਲੋਇ ॥ ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰ
ਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ
ਸੋਈ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨ੍ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰ
ਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਧੰਧੈ ਬਾਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਅਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥
ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ ॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ
॥੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ
ਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ
ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ
ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿ
ਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ
ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦਿ

ਦੇ ਲਾਇਹਨੁ ਸਿਆਣਿਆ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਆਪੀ
ਆਸਰੂ ਦੇਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਤਉ ਭਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣ
ਇਆ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ॥ ॥ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿ
ਰਣਿ ਜੋਤਿ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ॥੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ॥
੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ॥੩॥ ਏਕੋ ਏ
ਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ
੪॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲ
ਏ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ
ਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ
ਮੁਏ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮਪੁਰਿ ਗਏ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ
ਲੁਕਾਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ॥੧॥ ਮਾਧੋ
ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪ
ਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ॥ ਗੁਰ

ਮਤਿਖੋਜਧਰਿਤਬਧਖੋਏਧਨੁਸੰਚਤਗਾਸਿਉਬਾਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰ
ਮੁਉਪਾਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁ
ਰਖੁਪਤਿਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗ
ਦੀਸਗੁਸਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਅੰ
ਤਰਿਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੧॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥੪॥
ਹਿੰਡੋਲ॥ ॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰ
ਮਤੁਮਨਛੇ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣ
ਹਮਬਾਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਹਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹ
ਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤੇਊਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਿਨਛੇ॥੨॥ਜਾਤਿਅ
ਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੰਨਿਵਡੇਵਡਪੂਰੇਹ
ਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੀਢੇਢੀਮਬਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀ
ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੇਹਮਕੀ
ਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੨॥੪॥ ॥ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰਾਇਕੁ
ਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁ
ਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਾਤਾਥਨਿਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀ
ਉਮੇਰੇਮਨਤਨਨਾਮਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਵਿਚਿ
ਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਸਾਸਿਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿ
ਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਧੇ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕ
ਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਓਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਪ੍ਰੀਧੇ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਯਾ ॥੩॥ ਹਮ
ਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਯਾ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ
ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਯਾ ॥੪॥੩॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ
ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ
ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ
ਐ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾ
ਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ
ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵ
ਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦ
ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿ
ਲਾਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥
॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞੁ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥
ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਞੁ ॥ ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਞੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ
ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਞੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ

ਇਤੀ ਸਨਾਤਨ ਭਇਆ ਨੋ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੫॥ ੭॥
੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰ
ਦ ॥੧॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ ਹੋਲੀ
ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿ
ਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥ ਬਿਰਖੁ ਜੰਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ ਫੂਲ
ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ
ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥ ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥
ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥
ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿ
ਰਤਿਕਾਰ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇ
ਖਿ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਸਿੰਘ ਰੁ
ਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥ ਕਿਰਪਨ ਕਉ
ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਰੰਗ
ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲਾ ॥
ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ ਪੂਛਿ ਜਨਾਂ ॥ ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿ
ਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ
ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿ
ਦਾ ਥਾਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥੩॥ ਏਕਾ ਖੋਜੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਰਸ
ਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁ
ਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ ਪਿੰਡ ਦੀਨ ॥ ਮੁਗ
ਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ ॥ ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ
ਸਗਲ ਥੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁ
ਖ ਸਹਜ ਸਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ
ਕੋਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਤੁ
ਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਖੋਜਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ

ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਭਗਤ ਕਮੀ
ਨਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਾਰਦੀਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਾਰਦੀਕੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਗਤ ਕ
ਰਹਿ ਸਦ ਜੋ ॥ ਗਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਸੰਤ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾ ਕੈ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦਿਹੁ ਨਾਮ ॥੪॥੫॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ
ਛੂਟ ॥ ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀਰ ॥ ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਹ ਪੀਰ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ
ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕ
ਤਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥ ਰਸਨਾ
ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸ
ਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਣ ਸੇਵ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇ
ਵ ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰ
ਹੇ ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥੧॥
ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ
ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁ
ਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲ
ਹਿ ਮੀਨ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥ ਹਮ ਥੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥
੩॥ ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥ ਸੰਤ ਸ
ਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿ

ਤੁਠੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਏਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ॥ ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥੨॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ ॥ ਊਹਾ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧੁਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ ॥੨॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧਰਮ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥ ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ

ਮੈ ਅਨਥ ਪ੍ਰਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੈ ਆਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇ
ਹੁ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ
ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭਿ ਗਏ ਪਾਪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ
ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹ
ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥ ਮਨ ਪਾਪ
ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥
੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆ
ਸੰਤਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਖਸਮੁ
ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ
ਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥
ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿ
ਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀ
ਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁ
ਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ

ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਿਤ ਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ
ਰਮਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ
ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ
ਕਾਮ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆ
ਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾ
ਸਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ ਕਰਮਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ
ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥੨॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ
ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥
੪॥੧॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੋਹੈ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਾ ਕਾ
ਸਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਤਿਨਾ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸੰਖ ਸਦਾ ਸਭ ਕੋ
ਕੈ ਕਾ ਹਰਿ ਸਭ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦਇਆ ਸਭ ਕੋਈ ॥
ਸਭ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਭ ਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਅਪਾਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਤਿ ॥
ਅਗਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣਿ ਕੇ ਸਭ ਜੀਅ ਪਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ
ਦਾਨੁ ਦਿਤਿ ਤਾਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਸਭ ਕਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਪਿ ਸਭ ਗੁਣ ਧਿਆਇ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਾਣੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ ਸਭ ਤਜਿ ਗੁਰ ਸਭਿ
ਆਸਾ ਅੰਤੁ ਗੁਰ ਕਿ ਧਿਆਈ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਾਂ ਪ੍ਰਭੁ
ਅੰਤੁ ਸਭ ਤੇ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਹਰਿ ਕੇ ॥ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭੇ ਸਭ ਸੁਖੁ ਕਿ ਸਿਮਰਿ ॥
ਰਹਿਆ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਗੁਰ ਕਿ ਸੁਖ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅੰਤੁ ਸਭ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਸਿਮਰਿ
ਆਪਿ ਸਭ ਕਿ ਤਿਸ ਜਸੁ ਸਭ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਤਿਸ ਸਭ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਆ
ਸਿਮਰਿ ਸਭਿ ਕਿਸ ਜਾਪਿ ਕੇ ਸਭ ਜਾਪਿ ਸਿਮਰਿ ਕੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਕੀ ਸੁਖ ਸਭ ਸਿਮਰਿ
ਸਭ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਕੀ ਧਿਆਇ ਸਭੈ ਡਰੇ ॥ ਨਾਹਿ ਜਮ ਪਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਸਭੁ ਕਿਸੁ ਨਾਮ ਤੇਰੋ ਜਾਂ ਤੂ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਦੇਖੁ ਕੂੜਾ ਕੂੜ ਕੂੜੋ ॥ ਅਨ ਤਿ
ਆਗਿ ਤਿ ਬੁਝਾਗ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਗ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਗ ॥ ਡਰਿ
ਡਰਿ ਚਿਤਿ ਸਨਮੋਗ ॥ ਗਣਕੁ ॥ ਸਧਨ ਕਾ ਮੁਕਤੁ ਲੋ ॥ ਇਕਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ਕੂੜੋ ॥
ਕਾਂਤ ਗੁਤਿ ਆਈ ॥ ਧਰਾ ਕੂੜ ਤਗੇ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਆਹਿ ਤੁਗ ॥ ਇਕ
ਨਾ ਮੁਖਿ ਕਹੁ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ॥ ਅਨਗੁ ਤਿਨ ਟੀ ਨਈ ॥ ਸਤੁ ਸਕਗਿ ਮਿਕੂ ਲੂ ਕੂਲ
ਡੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਡਗਿ ਪਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕੈ ਲੇ ਖਾ ॥ ਸਨਗੁ ਤਿਨ ਸਗ ॥
ਗੁਰਦੇ ਨਾਨਕ ਡਗਿ ਡਗਿ ਡਗ ॥੨॥ ੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰ
ਮ ਤੁਮ੍ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐ
ਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆ
ਰਾਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥

॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂ
ਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥
੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ
ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥
ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ
ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾ
ਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅ
ਹੰਮਨੀ ॥ ੳਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

ਜੋਨਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ
ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀ
ਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
॥੪॥੩॥੨੧॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੨॥ ਮਃ ੧॥ ੧੮॥ ਮਃ ੩॥ ੭॥
ਮਃ ੪॥ ੨੧॥ ਮਃ ੫॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੮॥ ॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨੋ ॥
ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ
ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾ
ਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯
ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥
੧॥ ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥
੨॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾ
ਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤ
ਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾ
ਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ
ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ
॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ
ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰ-
ਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬ-
ਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥੬੩॥ ॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥
ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ
ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮ-
ਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥
ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ
ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥
ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ
ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਸਹਜਿਗਤਿਕੀਨਸਿਉਰੰਗਾ॥੫॥ਕਾਪਤ੍ਰੁਰਪੜਿਗਿਸਿਅਧਿਕੁਸੀਗਾਰਾ
ਸਹੀਭੂਲੀਗੁਪਧ੍ਰਿਗਾ॥ਆਸਾਸਨਸਾਧ੍ਰੰਧੇਧ੍ਰਗਾ॥ਨਸਧ੍ਰਿਨਾਮੁ
ਨਾਪਗੁਧ੍ਰਗਾ॥੬॥ਗਾਢੁਡੁਪੁੜੀਗਜਨੁਆਗਿ॥ਨਮੁਕਣਡੁਮਜੁਟੈਤੁਮਟ
ਗੁ॥੭॥ਮਥਿਨਸੋਡਿਲੀਆਮਨੁਸੋਤਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਚਿਪਢੁਨੋਤੀ
॥ਨਾਨਕਰੁਦ੍ਰੇਰਾਡਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਗਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਿਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥੮॥
॥੬॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿਲੁ
ਬਧਲੁਭਾਨਉਬਿਖਮਮਾਇ॥ਨਹਅਸਥਿਰੁਦੀਸੈਏਕਭਾਇ॥ਜਿ
ਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਆਕੰਠਿਪਾਇ॥੧॥ਮਨਭੂਲਉਸਮਝਸਿਸਾਚਨਾਇ
ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਸਹਜਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਭ
ਵਰਤਾਰ॥ਬਿਲਬਿਰਥੇਚਾਹੈਬਹੁਬਿਕਾਰ॥ਮੈਗਲਜਿਉਫਾਸਸਿਕਾ
ਮਹਾਰ॥ਕੜਿਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਸੀਸਮਾਰ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧੌਦਾਦਰੁਭਗਤਿ
ਹੀਨੁ॥ਦਰਿਭ੍ਰਸਟਸਰਾਪੀਨਾਮਬੀਨੁ॥ਤਾਕੈਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨੁ॥
ਸਭਿਦੂਖਸਖਾਈਗੁਣਹਬੀਨ॥੩॥ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖੁ॥
ਬਿਨੁਨਾਮਰਸਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ॥ਤੂਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪਿਰਾਖੁ॥ਧਰਿ
ਧਾਰਣਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪਿ॥੪॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਹਉਜਾਇ॥
ਗੁਰੁਮੇਲੇਬਿਰਥਾਕਹਉਮਾਇ॥ਅਵਗਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾ
ਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਰਾਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਐਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਦਾ
ਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥੬॥
ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥
ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸਭੁਹੁਕਮੋਵਰਤੈਹੁਕਮਿਸਮਾ

ਇਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ
ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥
ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥
੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨ
ਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ
ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥ ਏਕੋ
ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ
੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ
ਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ
੩॥ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥
ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅ
ਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਵੇ
ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾ
ਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾ
ਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥੭॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਿ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ
ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਸਭ ਊਤਮ
ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇ
ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇ
ਰੇ ॥੨॥ ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥ ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥
ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥
੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥
ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥
੪॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁ
ਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋ
ਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮ
ਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥ ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ
ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀ
ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ
ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ

ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾਂ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ਤੇਰੈ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥ ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥

੧॥ਐਸੀਭਗਤਿਕਰਾਵਾਸੁਲੋ॥ਤਉਦਰਿਰਹੂੰਲੋਵਾਨਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ
ਕੁਦਰਤਿਕੀਤੁਆਪਿ॥ਆਪਿਰਵੈਸਭਨਾਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਹੁਰੰਗਹੀ
ਰੀਗ॥ਆਪਿਕਮੰਦਰੁਥੰਮੁਸਰੀਰੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰੁ॥ਜੋਤਿ
ਜੀਅਅਸੰਖਦੇਹਿਅਧਾਰੁ॥੫॥ਤੂਸਰਸਾਗਰੁਗੁਣਗਹੀਰੁ॥ਤੂਅ
ਕੁਲੀਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇ
ਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨॥ ॥ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਾਰਿ
ਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾ
ਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧਉ॥ਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥~~ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾ~~ਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥
ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁਹੋਵੈ
ਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣ
ਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੁਟਵਾਰੀ
॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਉ
ਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾ
ਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲ
ਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮੀਆਸਭਨਾਜੀਆਬੋਲੀਅਵਰ

ਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ ਜੇਤੁ ਸੀਗਾਰ ਸਤੀ ਪਤਿ ਸਾਰਿ ਵੁਕਦ ਰਤਿਕ ਉਣ ਣਸਾ
ਰੀ॥ ਚਰਕਰਉਣ ਸਲਾਸ ਕਰਾਣਿ ਗੇ ਘਾਰਿ ਘਾਰਿ ਸਿਰੁ ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ॥੭॥
ਤੀਰਥਾ ਸੰਸਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ॥੮॥੧॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ ੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ
ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ
ਥਾਕੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਉ॥
ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ॥੨॥ ਮੈ
ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥
ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਦੀਨਾ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਮਿਲਿਓ ਸੁ
ਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੪॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬ
ਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ॥੫॥ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦ
ਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ
ਲੂਕੀ ਲਾਈ॥੬॥ ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰ
ਗਾਸਿ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ॥

੭॥ਆਪੇਜਨਸਿਉਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਜੀਮਿਲਾਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰੁ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਦੁਤੁਕੀਆ॥
ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰ॥ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾਰ॥
ਬਾਲਮੀਕੈਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਧ੍ਰੂਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥੧॥ਤੇਰਿਆ
ਸੰਤਾਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਲਿਲਾਟਿਲਗਾਵਉਅਪੁਨੈਹਜੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤ॥ਗਜਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਓਹਰਿਕੀਓਮੋਖ
॥ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦੁਭੰਜ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਭਜੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਬਧਿਕੁ
ਉਧਾਰਿਓਖਮਿਪ੍ਰਹਾਰ॥ਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰ॥ਬਿਦਰੁਉਧਾ
ਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਰਖੀਹ
ਰਿਪੈਜਆਪ॥ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਦ੍ਰੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿ
ਆਤੰਤਬਾਰ॥ਰੇਮਨਸੇਵਿਤੂਸਰਣਿਪਾਰਿ ॥੪॥ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲ
ਬੁਧਿ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿਧਿ॥ਬੇਣੀਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗ
ਾਸੁ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਾਸੁ॥੫॥ਜੈਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ॥
ਨਾਈਉਧਰਿਓਸੈਨੁਸੇਵ॥ਮਨੁਡੀਗਿਨਡੋਲੈਕਹੂੰਜਾਇ॥ਮਨਤੂਭੀਤਰ
ਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ॥੬॥ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹੁਠਾਕੁਰਿਕੀਤੋਆਪਿ॥ਸੇਤੈਂਲੀਨੇ
ਭਗਤਰਾਖਿ॥ਤਿਨਕਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ॥ਇਹਬਿਧਿ
ਦੇਖਿਮਨੁਲਗਾਸੇਵ॥੭॥ਕਬੀਰਿਧਿਆਇਓਏਕਰੰਗ॥ਨਾਮਦੇਵਹਰਿ
ਜੀਉਬਸਹਿਸੰਗਿ॥ਰਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੂਪ॥ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋ

ਬਿੰਦਰੂਪ॥੮॥੧॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇ
ਜੋਨਿਮਾਹਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨੁਨਰਕਿਪਾਹਿ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਖੰਡਖੰਡ
ਬਿਨੁਬੂਝੇਜਮੁਦੇਤਡੰਡ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤ॥ਸਾਚਸਬਦ
ਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕਹੂੰਕਾਜ॥ਧੂੰਮ
ਬਾਦਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜ॥ਪਾਪਕਰੰਤੌਨਹਸੰਗਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤ
ਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਮੋਹਲੋਭਡੂਬੌਸੰਸਾਰ
ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵਸਿਕੀਆ॥ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀਆ॥੩॥ਕਬਹੀ
ਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰੁ॥ਦੂਖਸੂਖਬਾਧੋਸੰਸਾਰ॥ਮਨਉਧਰਣਕਾਸਾ
ਜੁਨਾਹਿ॥ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕੋਊਸਖਾਨਾਹਿ
ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਹਿ॥ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰ॥ਸੇਛੋਡਿਚਲਿ
ਆਖਿਨਮਹਿਗਵਾਰ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਭਰਮਿਆ॥ਕਿਰਤਰੇਖ
ਕਰਿਕਰਮਿਆ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਅਲਿਪਤੁਆਪਿ॥ਨਹੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨ
ਪਾਪਿ॥੬॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਹੀਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ॥੭॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਕਰ
ਣਹਾਰੁ॥ਤੂਊਚਾਤੂਬਹੁਅਪਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੜਿਲੇਹੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਇ॥੮॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੮॥ ਮ:੧
॥੧॥ ਮ:੪॥੨॥ ਮ: ੫॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤ ਰਾਗੁ ਕਲੁ ਮਹਲਾ ਉਪਦੇ ॥੯੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੧॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੭੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥ ਪੰਡਿ

ਤਜਨਮਾਤਿਪਾਛਿਪੁਗਾਨਾ॥ ਜੋਗੀਸਾਤਿਜੋਗਪਾਇਆਨਾ॥ ਸੰਨਿਆਸੀਸ
ਤੇਅਠਮੇਦਾ॥ ਤਪਸੀਸਾਤਿਤਪਕੈਭੇਦਾ॥੧॥ ਸਭਮਦਸਤੇਕੈਭ੍ਰਨਾਜਾਗ
॥ਸੰਗਿ[illegible]ਆਤ੍ਰਸੁਨ[illegible]ਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀਸੁਕਦੇਉਅਗਅਕ੍ਰਾ
ਠਣਦੇਤ੍ਰਜਗੋਪਾਰਿਲੰਕ੍ਰਗ॥ ਸੰਕਗ੍ਰਜਾਗੋਰਗਨਿਜੇਦਾ॥ ਕਾਲਿਜਾਗੋਨਾਮਜੋ
ਦੇਵਾ॥੨॥ ਜਾਗਤਸੋਦੇਤਦਾਤੁਪੁਕਾਗ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੋਈਸਾਗ॥ ਇਸੁਦੇਹ
ਕੇਅਧਿਕਕਾਮਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਰਾਮਨਾਮਾ॥੩॥੨॥ ਜੋਇਖਸਮੁਹੈ
ਜਾਇਆ॥ ਪੂਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣਖੀਰੁਪੀਲਾਇਆ॥
॥ ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕੋਭਾਉ॥ ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥ ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਖਿਰਹਸਤਾ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ
ਬਿਨੁਨਰਪੈਸੋਵੈ॥ ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿਲੋਵੈ॥੨॥ ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਊ
ਲਵੇਰੀ॥ ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ ਕਹੁਕਬੀਰ
ਸਮਝਾਈ॥੩॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਏਪੜਨਸਾਲ॥ ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁ
ਲੀਏਬਾਲ॥ ਮੋਕਉਕਹਾਪੜਾਵਸਿਆਲਜਾਲ॥ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿ
ਖਿਦੇਹੁਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੧॥ ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮ॥ ਮੇਰੋਅਉਰਪੜ
ਨਸਿਉਨਹੀਕਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਬੁਲਾ
ਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ ਤੂਰਾਮਕਹਨਕੀਛੋਡੁਬਾਨਿ॥ ਤੁਝੁਤੁਰਤੁਛਡਾਊਮੇਰੋਕਹਿ
ਓਮਾਨਿ॥੨॥ ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ ਪ੍ਰਭਿਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀ
ਓਪਹਾਰ॥ ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਹਿਗਾਰਿ॥ ਮੋਕਉਘਾਲਿ[illegible]ਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿ
ਡਾਰਿ॥੩॥ ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭਇਓਕ੍ਰੋਧਿ॥ ਤੁਝੁਰਾਖਨਹਾਰੋਮੋਹਿਬਤਾਇ
॥ ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥
੪॥ ਓਇਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ ਭਗਤਹੇਤਿਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੪॥੪॥
ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥
ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾ
ਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥
ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥ ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ ਤੂ ਅ
ਥਾਹੁ ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥ ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ
ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ
ਆਹਿ ॥ ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀ
ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤ ਸੂ
ਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ
ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ
ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ
ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ
ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂ
ਠੇ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋ
ਜੂਠੀ

ਸਹਿਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀ
ਨੀ ਕਾਰਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ॥੪॥੧॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁ॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ
ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ॥ ਘਸਿ
ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮ
ਨ ਹੀ ਮਾਹਿ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ॥ ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ॥ ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈ
ਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ॥ ਜਿਨਿ
ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹ
ਮ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ॥੩॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥ ॥ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ॥ ਚਿਰੰ
ਕਾਲੁ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋ
ਗੁ ਹਸੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ
ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈ॥ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾ
ਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ॥੩॥੧॥
॥ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ॥ ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁ
ਦੇ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ

ਮੋਕਉ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥
ਮੋਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥ ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ
ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਨ
ਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥ ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਭਣ
ਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਪਹਿਰਾ
ਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪ
ਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ
ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ
॥ ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜ
ਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਲੇ
ਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀ
ਉ ਪੀਉ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋ
ਟਿ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥
੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥ ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥
ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ

ਜਾਹਿ॥੨॥ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੈ
ਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੋਗਭਲੇਕੀਨ॥ ਮਤਿਕੋਊਮਾਰੈਈਂਟਢੇਮ
॥੪॥੧॥ ਭਗਤਾਂਕੇਬਸੰਤਕੇਜੁਮਲਾ ੫॥ ਕਬੀਰਤਥਾਰਾਮਾਨੰਦ॥
੩॥ ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ॥ਜੁਮਲਾ ੧੩॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸਾਰਗਚਉਪ
ਦੇਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧॥ ॥ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ਚਰਨਗਹੇਜਗ
ਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰ
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਝਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾ
ਰੇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਝੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੇ॥ਜਬਕੀਰਾਮ
ਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੇ॥੨॥ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਤਬ
ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀ
ਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੩॥ਭੂਰਭਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ
॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਾਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੪॥੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੧
ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਜਿਹਵਾਸਾਦੁਨਫੀਕੀ
ਰਸਬਿਨੁਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲ
ਗੁਦਰਸੁਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗੁਭੂਖਪਿਆਸੀ॥ਦਰਸ
ਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ਊਨਵਿ
ਘਨਹਰੁਗਰਜੈਬਰਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈਰਾਗੈ॥ਤਰਵਰਬਿਰਖਬਿਹੰ
ਗਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਧਨਸੋਹਾਗੈ॥੨॥ਕੁਚਿਲਕੁਰੂਪਿਕੁਨਾ

ਰਿ ਕੁਲਖਣੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ
ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ
ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਾਤਿ
ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ
ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ
ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰ
ਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੌ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾ
ਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿ
ਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ
ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ

ਗਇਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧੂ ਸੂਰਜੁ
ਰੀ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ॥ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ
ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀ
ਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ
ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ
ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾ
ਰੀ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆ
ਰੇ॥ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੀ
ਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆ
ਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ
ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨਿਆ ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰੇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ ਮਤਿ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥
ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ॥੪॥ ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇ
ਹੁ ਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥

॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਉ॥ਗੋਬਿਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥
ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾ
ਸਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁ
ਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮ
ਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
੫॥੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀ
ਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਉ
ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾ
ਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿ
ਰਤੇਬੈਰਾਗੀਜਿਨਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਸਭਚੂਕੀਆਵਣਜਾਣੀ॥੨॥ਨੈਣੀਬਿਰਹੁਦੇਖਾਪ੍ਰ
ਭੁਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਭਾਣੀ॥੩॥ ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵਸਗਤਿਆਣੇਤਉਉਨ
ਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾ
ਨੀ॥੪॥੫॥ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪੜ੍ਹੁਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਥਿਰੁਨਹੀਕੋਈ
ਹੋਰੁਨਿਹਫਲਸਭੁਬਿਸਥਾਰੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਿਆਲੀਜੈਕਿਆਤਜੀਐ

੮੫੪ ਬਹੁਰਿਜੋਨੀਸੰਚਰਾ॥ ਜਿਸੁਬਿਖੁਆਕੈਲਹੁਰੁਮਨਅਪੁਨੀਕਿਗਿਆਨੁ ਸਾਢਾਤਿਜਾਨੁਸਿਰਿਭਾਰਾ॥੧॥ ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪਲੁਅਉਧਫੁਨਿਘਾਟੈ ਬੂਝਿਨਸਕੈਗਵਾਰਾ॥ ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜਿਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹੁਸਾਕਤਕਾਆ ਚਾਰਾ॥੨॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲਹੁਬਹੁਰੇਤਉਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਸੁਖੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਜਾਇਪੂਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ ਰਾਣਾਰਾਉਸਭੈਕੋਊਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁ ਨਿਰਭਉਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥੪॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ॥੩॥ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ ਜਿਨਕੇਜਣੇਬਡੀਰੇਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗਰਤਪਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਹਉਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪ॥ ਖਿਨਮਹਿ ਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪ॥੧॥ ਜੋਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀਹਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨਤੁਮਕਉ ਜਉਸੁਨਹੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਜਪਿਮਨਜ ਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਉ ਪਮਾਅਨਿਕਅਨਿਕਅਨਿਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤ ਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨਿਨਨਜਾਤਿ॥ ਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਬੇ ਅੰਤੁਤੂਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂਆਪੇਹੀਜਾਨਹਿਆਪਨੀਭਾਂਤਿ॥੧॥

॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਕੈਨਿਕਟੀਨਿਕਟੈਹਰਿਨਿਕਟੈਹੀਬਸਤੇਤੇਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਏ
ਕੁਮਾਤ॥ਤੇਹਰਿਕੇਜਨਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿਲੇਜੈਸੇਜਨਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲ
ਲਮਿਲਾਤ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁ
ਆਮੀਹਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਾਜੇਪੰ
ਚਸਬਦਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾ॥ਤਿਨ੍ਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਗਏਤਿਨ੍ਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਢੇਪੰਚਚੋਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਾਮਬੋ
ਲਹੁਹਰਿਸਾਧੂਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਹਰਿਹਰਿ
ਆਰਾਧੂ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿ
ਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜਗ
ਦੀਸੁਰਾਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮੁਮੋਖੁ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਿਲੇਹਰਿਭਗਤਤੋਰਾ॥੨॥੨॥੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੪॥ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰਗੋਪਰਮੇਸਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਿਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਿਸੂਖਨਕੋਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬਸ
ਤੌਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੋਚਾਉ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮ
ਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਿਲਿਮਿਲਿਧੋਵਾ
ਪਾਉ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆਗੁਰਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿ
ਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਰਪਾਭਈਜ
ਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥ਮੈਅਨਦਿਨੋਸਦਸਦਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਉ

੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ
ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰ
ਤ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋ
ਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ
ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ
ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ
ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ
ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ
ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ
ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ
ਅਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥

॥੨੬॥੮॥੧੩॥੧੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉ
ਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸ
ਨੁਕਦਿਪਾਂਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਜਾਕਉਕੋਇਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਆਸ
ਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥
ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤਹਾਂਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸੁ
ਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰ
ਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾ
ਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾ
ਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
੫ ॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈ
ਸਾਖੀਭੂਤਪਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬੈਸਨਉਨਾਮੁਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰ
ਤਰਿਲੋਭਜੂਠਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸਭਅਗਿਆਨ॥
੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਝੂਠਗੁਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੇਦਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲ
ਕਰਹਿਸਭਿਵਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫਾਨ॥ ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝ
ੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲਸਭਿਕਰਮਾਨ॥੩॥ਸੋਗਿਆਨੀਸੋਬੈਸਨਉਪੜ੍ਹਿ
ਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵਾਨ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿ

ਦੂਖ ਬਿਨਸੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਟੂਟੇ ਬੰਧੁ ਲਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਿ ਸੰਗਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਸਰਨਾ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹਨੋ ॥ ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹਨੋ ॥ ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜਨੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰਨੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰਨੋ ॥੨॥ ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥ ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨਿਹਾ ॥੩॥ ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥੧॥ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ ਹੀਂਓੁ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥ ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਂਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧ ॥ ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧ ॥ ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧ ॥੧॥ ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧ ॥ ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧ ॥੨॥ ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧ ॥ ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧ ॥੪॥੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਸੈਸਖਿਆਸਿਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥ਜਨੁਤਿਸਿਸਰਣਿਪ੍ਰਭਇਓਤੇਰਾ
ਤਉਨਾਨਕਸੁਖਆਨੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨੁ [illegible]
[illegible]ਸੁਖਆਨੰਦ॥ਜਨਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦਮੰਗਲ
ਗੁਪਤਉਸਦਸੁਖਸੰਪਦ॥੧॥ਜਨਸ੍ਰਵਨਨਿਰਖਆਨਨੁਨੇ
ਤਨਸਤਭਇਆਨੰਦਇਆਨੰਦ॥ਜਨੰਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਗੁਤਨਸਾਧਨਕਸਨੂੰਆਨੰਦ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੈਇਕਰਥ
ਜੀਵਿਸਗਲੀਅਉਧਕੂਖਾਨਦ॥ਏਕਸਿਮਖੋਗੋਬਿੰਦਤਜ
ਨਕਰਿਓਉਸਦਸਦਜੀਵਾਨੰਦ॥੩॥ਸਗਲਿਸਗਲਿਸਗਲਿਪਤ
ਪਾਵਉਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨੰਦ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਗਤਿਓਤਸ
ਰਖੋਸਗਲਗੁਣਕਿਪਿਜਾਨੰਦ॥੪॥੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਿ
ਤੇਤੇਭਵਹਿਤਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਹਜਿਸਮ
ਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਂ
ਛਤਫਲਪਾਏ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਤ੍ਰਧਿਆਨੁਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀ
ਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਣੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ
॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਏ॥
ਪਾਇਓਲਾਲੁਅਮੋਲੁਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥੩॥
ਕਵਨਉਪਮਾਕਵਨਵਡਾਈਕਿਆਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਏ॥ਹੋਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੮॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਾਵਤ॥
ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤ॥

॥੧॥ਰਹਉ॥ ਬਿਸਮਤ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ
॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥
ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥ ਆਨ ਉਪਾ
ਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥ ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿ
ਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿ
ਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾ
ਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ
ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆ
ਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾ
ਰੈ ॥ ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥
ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ
ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ
ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੈ ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪ
ਛਾਨਿਆ ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੀਐ ਤੇਤਾ
ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਤੁਟੈ ਨਹੀ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਸੀਧ
ਬਿਲਲਾਵੈ ਅਤਿ ਸੂਖੁ ਪਾਵੈ ਨੈ ਨੂ ਕੈ ਸੋਗੀਸੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਕੁ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੇ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿ
ਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ
ਲੇਖ ਸਬ ਸਾ ॥੪॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ
ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ
ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ
॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਕਲਿ
ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ
ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ
ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਣ ਤਰਨ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਉ
ਤਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥ ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾ
ਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ

ਅਘਨਾਸਨ ਜਸੁ ਮਨਿ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਰੀ ਜਨ ਕਰਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਿ ਭੇਟਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਊ ਪਰਨਾ ॥੪॥੧੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨॥ ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ॥੨॥ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤਉ ਹੀ

ਆਇਓ ਸਾਨਸਾਨ ਸਦੁ ਲਭਾਣੀ ॥ ਗਾਵਤ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਜਿਕਰ ਸਿਉ
ਤਉ ਭਾਗੋ ਅਨਨੀਈ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗਈ ਨ ਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਲਕਰਸਕ ਸਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਲਗਾ ਨਾਨੂ ਲਾਗੋ ਪਾਇਆ ਇਹੁ ਥਪਾਉ
੨॥ ਜਿਥਿਆ ਗਿਲਾਨਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਗਾਂਵਿ ਪਾਇਓ ਸਮਾਂਉ
ਧਰਮਰਾਇ ਜਾਕਾ ਧਕਰ ਗਜਿ ਵਾਦਾਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਸੁਖਉ ਠਜਾਏ ॥੩॥ ਜੇਜਿ
ਲਿਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਸਸਤ ਕਿਲੇ ਬੁਲਿ ਧਾਈ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਰ ਸਨ ਮਾਹੀ ॥੪॥੨॥ ੧੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਕੈਤੁ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਿਨੁ ਸਹੀ ॥ ਜਾਕੇ ਬਿਛੁਰ
ਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜੀਅ ਦੇ ਅਪੂ
ਨੇ ਕੈ ਤਾ ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿ ਲਗੁਨ ਗਣਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸਥੇ ਮੋਰੇ ਉਰੁ ਪਗਿ ਨੈਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾਕੈ ਹਉ
ਜਾਈ ॥੨॥੩॥ ੧੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ
ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਉ ॥ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ
ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ
ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥ ੧੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੋਹਨ ਥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾਕੈ ਅ
ਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ
ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ

ਆਗੈਦਗਾਤੇਰਖਿਲਾਸਾ॥੧॥ [illegible]

[illegible] ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਚਰ

ਨਧਿਆਵਉਨਾਨਕਮਨਤਨਚਰਨਪਿਆਸਾ॥੨॥੫॥੧੯॥

॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ ੨ ਮਨਕਤਲੁਭਾਈਐਆ
ਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਤੇਰੈਕਾਮ
ਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਨੋਹਰਇਹੈ
ਅਘਾਵਨਪਾਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਮੂਰਤਹੈਸਾਧਸੰਤਨ
ਕੀਠਾਹਰਿਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰੁਮਹਾ
ਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਰਨਮਾਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾ
ਨਕਸੁਖਥਾਨਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੦॥
॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦ
ਗਾਇ॥ਰੋਗਸੋਗਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਘਨਿਮਖਹੀ
ਐਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪ
ਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾਧੂਸਰਣੀਜਾਇਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧਰਮਰਾਇ॥
॥੧॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੋਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਹਾਇ॥੨॥
॥੨॥੨੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇ
ਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇ
ਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨ੍ਹਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿ

ਧਾਰਿਧਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਖ
ਸੁਤੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥
੨॥੩॥੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ
ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿ
ਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮ
ਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈ
ਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ੪॥ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉ
ਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿ
ਅਚਿਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਿਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲ
ਮਨੁਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿ
ਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿ
ਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਕਿਆ
ਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਿਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ
ਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲ
ਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ

ਨਾਨਕ ਭਗੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਪਦਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਦਾ ਰਾਗੀ॥੨॥੨॥੨੫॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖੇ ਨਾ
ਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਂਤੇ॥ ਦੇਂਹਿ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੂਖਿ
ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬ
ਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇਕਾ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ
ਦੇਖਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾ
ਸ ਬਿਬੇਕਾ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ॥
੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆ
ਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ॥ ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ
ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰ
ਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ
ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗ
ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ
ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆ
ਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ

ਜਿਸ ਬਨਵਾਰੀ ਮਾਤਿ ਜਨਾਂ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁ
ਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਂਨਾਂ ॥੨॥੬॥੨੯॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਸਾਜਨਿ ਚੀਤਿ
ਆਇਓ ਪੂਰਿ ਅੰਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਧੰਧ ਬੰਧ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਸਾਨਿ ਸਬ
ਇਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰ
ਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥
੩੦॥ ॥ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥
ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥
ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥
ਉਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥
੮॥੩੧॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਹਿ ਪੰਚ ਤੇ ਸਭਿ ਛੂਟੇ ॥ ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਅਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ
ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਕਰੁ
ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭੇਲੂਟਾ ॥੧॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ
ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ
ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ ਛੂਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥ ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ

ਕੇਤਕ ਕਹੀਐ ਬੋਲਾ ॥੧॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ ਖੂਲੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸੁਖੀਆ ਸਤ੍ਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਆਏ ਸਗਲ ਨ ਭੁਖਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ
ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਲਿ ਬਚਾਇਆ ॥ ਭੁਇ
ਖੰਡ ਜਨੁ ਲੋਗੈ ਨਾਤਾ ਤੀਰਥ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤੇ
ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਘੜੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ਸੁ
ਤਜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਮੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਲੋਗੈ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸਾ
ਇਆ ਹਿਰਦੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭਾ ਜੋ ਨਿਸਤਰਿ
ਸਭ ਬਿਖਿਆ ਨ ਧਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਭਾ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਗਤਿ ਸੁਖ ਲਾਗ ਕੀਏ ਸਗਲ ਭੀਰ
ਖ ਸਜਨੀ ਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਚੁ ਭਰਥੇ ਡਰਿ ਗੁਨ ਲਡੇ ਸਜੀਠ
॥੨॥੧੯॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਡਰਿ ਡਰਿ ਨ ਸੁਚੀਐ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧਿ ਸਗਲ ਭ੍ਰਮ ਖੋਏ ਸਗਲ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਰਨਾਥੇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਸੇਵਿ
ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸ ਬਿਰਥੇ ॥੧॥ ਨੈਨ ਤ੍ਰਿਪਤ
ਸੋ ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਇ ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਦਇਆਨ ਕਾਹੂ ਤਜਾਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸੰਗਿ ਨ ਡਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਡੈ ਰਤੁ ਬਲਿ ਭ੍ਰਮ ਮੁ
ਬਿਖੁ ਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ਸਭਿ

੮੯੩

ਤੂ ਮੁਸਨ ਤੀ ਗਾਈ ॥ ਸੋਤ ਨਿਸਿ ਉਠਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਨੁ ਸੇਤਿ ਓਨ੍ਹ ਰਿਦੈ ਗਾਉ
ਸੀਪਾਈ ॥੧॥ ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਤਨ ਸਿ
ਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸ
ਭਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ
ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗ
ਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁ
ਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ਲਾਜ ਸੰਗਿ
ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰ
ਤ੍ਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੂਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥
੨॥੨੨॥੪੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ਪਰਵਾਨਾ
॥ ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਧੰਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਸਭੁ
ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਹੀਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾ
ਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਸੇਵਕ ਇਹ
ਬੈਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ
ਛੋਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ
ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥੧॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ
ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ
ਰਾਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਮੋਰੋ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆ

ਮੈ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸ
ਦਾ ਅਨਦਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਨੀ ॥
੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਨੀ ॥੨॥੫॥੪੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਟਿ ਕੈ ਛੋਡੀ ਜਿਸੁ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸੁ
ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ
ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾ
ਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ
ਮੇਰੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਉਪ
ਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ
ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿ
ਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ
ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥
੨੮॥੫੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਬ ਕੋ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਇ ਸੁਖੁ ਸਘਾਰੈ ॥ ਤਬ ਓਰੈ ਗਜਬ
ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਕਬ ਸੰਤ ਫੂਟ ਕਰਤੇ ਰਹਿ ਰਵੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਵਸੈ ਰੈਦਾਸ ਦਾਸ
ਨਰਕ ਥਾਂ ਪਿਰਥਿ ਪਨਤੈ ॥ ਨਸੁਨ ਕਿ ਸੈ ਤਬ ਜੀਵਨ ਪਾਈਐ ਕਿ ਨਰ
ਨਾਨਕ ਇਤਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂ
ਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥ ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ
ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨ
ਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥ ਆਇ ਨ
ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ
ਗੁਪਤੋ ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ
ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥੫੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ
ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਲ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ
ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁ
ਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
੨॥੩੨॥੫੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ
ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀ
ਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

॥ਜਾਨੂ ਜਾਨੂ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ॥ ਜੈ ਕਾਨ੍ਹੂ ਕੈ ਚਰੈ ਨੈ ਦੇਵਤ ਨ੍ਹਯੁ
ਰੀਪਤਿ ਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭੁਖ ਅਪਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਖ
ਅਪਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਮੁਖ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਅ
ਪਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਸ॥ ਕਿਨ ਕੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਿਲਖ ਸਾਕਿਨ ਕੀ ਬਾਪ
ਮਹਤਾਰੀ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ॥੨॥੩੪॥੫੭॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ
ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ
ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿ
ਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ॥੧॥ ਦੀਨਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਨਾ॥
ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ॥੨॥੩੫॥
੫੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ॥ ਅਨਿਕ
ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦਿਊਸ ਚਾਰਿ
ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾ
ਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ॥੨॥੩੬॥੫੯॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ
ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾ
ਗ੍ਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ
ਨ ਛੋਰੀ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ
ਮੋਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ॥੨॥੩੭॥
੬੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ॥ ਪਵਨਿ

ਅਨਰੰਗਤੇਰਾਸੋਹੋ ਅਤਿਜਗਜੀਤੇਗੀ ਬਿਸਮਹਰੀਆ॥ ਮਨਤ੍ਰਿ॥ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਦੀਨੇਬਿਖੈ
ਭ੍ਰਮਿਓਧਾਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਸਸਨਹੇਤਹਰੀਆ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਬਿਸਾਰਿਓ
ਅੰਧੁਲੇਜਿਉਸਹਜਿਉਦਰਭੂਲੇਬਧਿਹਰੀਆ॥੧॥ ਸਾਧਾਬਿਕੀਰ
ਬਿਕੀਰਹੁਸਸਾਤਜਾਂਤਕੁੰਭੀਰਬਹਰੀਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਸਨਿ
ਹੋਇਅਨਿਆਨਕਾਲਿਖਿਓਤੇਰਾਗੁਰਿਹਰੀਆ॥੨॥੩੮॥੬੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਗੁਸਾਈਓਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਓਕੋਟਿਜੋਪਉਆਕੀ
ਬਾਤਨਪੂਛੈਐਤਾਂਦਾਗਡਿਗੀਸਹਿਓ॥੧॥ਕਾਹਨਸੁਖਪਾਨਿਕਰਡੀ
ਐਕਾਹਨਸੁਖਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ॥੧॥ਤੁਸਤਸੇਵਕਸਤਜਾਪਤਧਾਰਸ
ਤੇਤਤ੍ਰਿਪਤਿਨਿਓ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁ॥ਮਾਨਸੁਕਾਕੋਬਪੁਰੋਭਾਈਜਾਕੋਰ
ਖਾਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਮਹਾਜਨੁਆਪੇਪੰਚਾਆਪਿਸੇਵਕਕੈ
ਕਾਮ॥ਆਪੇਸਗਲੇਦੂਤਬਿਦਾਰੇਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮ॥੧॥ਆਪੇਪਤਿ
ਰਾਖੀਸੇਵਕਕੀਆਪਿਕੀਓਬੰਧਾਨ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈ
ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨ॥੨॥੪੧॥੬੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ॥ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਤੂਟੀ
ਤੁਮਹੀਜੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮਤਾਰੇ
ਸੁਮਤਿਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਪਾਈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਹਰਿਗਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਡਭਾਗਾਤਿਨਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥੨॥੪੨॥੬੫॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁਆਇਓ॥ਸਾਰਬਸੁਖਆਨੰਦ
ਸਹਜਰਸਸੁਨਤਤੁਹਾਰੋਨਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸੂਖਕੇਸਾਗਰ

ਅਨੁਸਰ ਸਹਿਜ ਕੈ ਢਹਿਓ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਰ ਤ੍ਰਮ ਕਰੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਦਾ ਚਰਣ ਰਿਜਾਇ
ਓ ॥ ਅਣਪੜਤ ਦਰਸੁ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਰਿਦੈ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥
੬੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥
ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਇਵੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥
ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥ ੬੭॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦ
ਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ
ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ
ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ
ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤ
ਾਪੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥
੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿ
ਸਮਾਦ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥
੪੬॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿ

ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥
ਰਹਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ
ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁ
ਸਸਤ ਨਾਮੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾ
ਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਨਿਰ
ਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾ
ਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ
ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ
ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂ
ਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇ

ਤੀਪਾਪਿਜਾਵਣਹਾਰ॥੫੦॥ ੭੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰ
ਸਾਜਬਤੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਰਥਾ
ਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦ
ਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਬਾਹਪਕਰਿਕਢਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਤੇ
ਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੰਧਨਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥
੨॥੫੧॥੭੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ॥ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਖੋਜਤਕਾਢੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚ
ਅਰੁਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤਾਮਹਿਜਲਤੌਫਿਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਭ
ਏਸੀਤਲਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਹਿਰਿਆ॥੧॥ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨੁਨਵਤਨੁ
ਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮਿਲੈਸੰਤਜਨਸੇਵਾ
॥੨॥੫੨॥੭੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ
ਹਰਿਹਰਿਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਸੰਚਹੁਮਨਿਤਨਿਲਾਵਹੁਭਾਉ॥ਆਨਬਿਭੂਤਮਿਥਿਆਕਰ
ਿਮਾਨਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ॥
੨॥੫੩॥੭੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ॥
ਇਹੈਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੀਕਰਣੀ॥ਆਸਅਪਾ
ਰਦਿਨਸਗਣਿਰਾਖੇਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਦਇ
ਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰਣੀ॥ਮਨਿਬਾਂਛਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕ

ਦਾਸੇਪਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

ਹੁਕਤਰਿਕੇਨਾਮਧਿਆਨੁਸਦਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਠ

ਜਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਟਿ

ਜਾਤਿਸਗਲਬਿਖਾਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਘਰਿ

ਲੈਆਵਹੁਲਾਦਾ॥੧॥ਸਭਤੇਊਚਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦ

॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਲਗਹਿ

ਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਿਮ

ਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅਰਾਧ

ਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਤੁਮ੍ਹਰੀਦੇ

ਹਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥

੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀ

ਕਰਹੁਨਾਮਧਨੁਖਾਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਹੁ

ਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਹਾਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਚੁ

ਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੇ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾ

ਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਕੈਦੁਆਰੈ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕ

ਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਾ

ਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਂਹਿਅ

ਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥

ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧਨਾਵ

ਬੋਲਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਿਉਤਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਏਕ ਸਾਧ ਬਿਨੁ ਕਿ ਛੋਡੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਭਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਨੈਤਾਂ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਂਢੀ ॥੨॥੬੨॥
੮੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗ
ਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸ
ਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥ ੮੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬ
ਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬ
ਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥
੧॥ ਜਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ
ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆ
ਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮ
ਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥ ੮੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ
ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲ
ਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ

ਭ੍ਰਮਨਾ ਸੁਖਾਇਆ ||੧|| ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਦੇਵਹੁ ਦਾਨਾ || ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨਾ
||੨||੬੬||੮੯|| ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ
ਲਾਗੈ || ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ
||੧|| ਰਹਾਉ || ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜਾ || ਸੁਆ
ਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ||੧|| ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ
ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾ || ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ||੨||੬੭||੯੦|| ||ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ||
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ || ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ||੧|| ਰਹਾਉ || ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ਮਨ ਤਨ
ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ || ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀ
ਵਨਿ ||੧|| ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ||
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਥੀਵਨਿ ||
੨||੬੮||੯੧|| ||ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਬੇਤਾਲਾ ||
ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲਾ ||੧|| ਰਹਾਉ || ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇ
ਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲਾ || ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲਾ ||੧|| ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ || ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲਾ ||੨||
੬੯||੯੨|| ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ || ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ || ਪ੍ਰੇਮ ਭ
ਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ||੧|| ਰਹਾਉ || ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ || ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰ

ਤਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਤ ਬੇਨੰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬੈਰਾਗਾ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀਧਰ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥ ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਹਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੭੨॥੯੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਦਾਸੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ

ਰਾਧਤੇ ਨਹਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲਿਓ ਭਸਮ ਕਾਟਿ ਕੈ ਰਹਿਆ॥
ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇਆ॥੨॥੭੪॥੯੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬੀਠੁ
ਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ॥
੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥੨॥੭੫॥ ੯੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ॥ ਆਨ ਕਾਜ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ
ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਘੋਰ
ਗੁਬਾਰ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਉਧਾਰ॥੨॥੭੬॥੯੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰ
ਤਾਪ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪਾ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾ
ਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਆਤੁਰ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿ
ਆ ਛਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ॥੧॥ ਹੋਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਾਵਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ
ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੋਹਨ ਤਰਿ ਕੋਨ ਸਕਿਨ ਜਾਇਓ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤਉ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥ ਸਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥ ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥ ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥ ਰਵਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈ ਆਬਧਿ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਡਿ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥

੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚਾ
ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੂਚੀਮੀਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣੁਪਾਵੈਈਹਾਦੁਖੁਆਗੈ
ਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀ
ਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦਮੰ
ਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰ
ਤੀਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ
ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿ
ਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦ
ਬਲਿਹਾਰਿ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨ
ਕੀਮਤਿਲੀਨ॥ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉ
ਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਂਹੋਵਤਦੀਨ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾ
ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖ
ਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਓਟਗਹੀਓ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾ
ਤਬਹੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਿ
ਨਕਹੀਓ॥ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮ
ਹੀਓ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀਓ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀਓ॥੨॥੮੬॥

੧੦੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦ
ਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮ
ਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਡੋਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪ
ਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥
੨॥੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂ
ਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾ
ਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿ
ਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਂਈਗਣਤਨਹੀਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ
॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥੨॥੮੮॥੧੧੧
ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮ
ਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂ
ਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨ
ਜੂਐਹਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਪੂਰਨਸਬਦਿਬੀ
ਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥
੮੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੋਚਹਿਬਿਰਲੇਲਾਗੈਧਿਆ
ਨੁ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਪੂਰਨਤਾਕੋਕਾਮੁ॥੧॥
ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨੁਤਿਸੁਜਾਨੈਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਖਿਨੁਪਲ

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹੂਠੰ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਬਖਸੀ ਸੋਹੁ ॥ ਆਨਦ ਮੰਗਲਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਕਰਿ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥ ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥

੨॥੯੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥ ਇਕਸ ਬਿ
ਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿ
ਆਗਿ ਗੁੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ ਦਰਸ ਪਿ
ਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿ
ਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ
ਮਉਲਿਓ ਮਨ ਤਨ ਜੂਹ ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ
ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ
ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਤੇ ਕਰ
ਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓ
ਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ
ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪ
ਲੇ ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥
੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ॥ ਜਹਦੁਰਗੰਧਤਹਾਤੂਬੈਸਹਿ
ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਿਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੂਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿ
ਇਹਬਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਾਡਿਆਸੰਤਪਰੇਗੋ
ਬਿਦਕੀਪਾਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੈਕੋਈਨਛਾਡਿਆਸੰਤਪਰੇਗੋਬਿਦਕੀਪਾ
ਖੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਤੈਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਹ
ਰਿਕੀਰਤਨਿਰਾਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਰੀਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਗ੍ਰਸਤ
ਉਦਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੀਦਰਸਪਿਆ
ਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਆਸ॥੧॥ਮਹਾਉ
ਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕਾਢੇਮਾਰਗੁਸੰਤਕਹਿਓ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸੇ
ਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰਿ॥ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸ
ਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬ
ਸੁਧਨਮੋਰ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤਹੋਰ
॥੧॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋਰ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਬਿਨਸਿਓਆਨਨਿਹੋਰ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫॥ ਨੀਕੀਸਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੂ
ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮ
ਰਨਬਿਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿਕਾਟਿਛੂਟੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿ
ਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੋਇ॥
੨॥੧੦੨॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਤੂਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾਧ

ਸੰਗਿਮਿਲਿਤ੍ਰਿਗੁਨਗਏਬਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਾਇਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੁ
ਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਬਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੁ
ਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਤੁਅਚਰਨਆਸਰੋਈ
ਸ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰਤੁਮੈਜਗਦੀਸ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਐਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂਬੇਅੰਤ
ਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ॥੧॥ ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁ
ਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁ
ਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੫ ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿ
ਕਾਰ॥ ਮਾਨਮੋਹੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਖਾਤ
ਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲ
ਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥੧॥ ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ
॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗ
ਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇਰਹਿ
ਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚ
ਰਨਕਮਲਅਧਾਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪ
ਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੬ ॥ ॥

ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲਾ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੁਧਿਆਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਪਨਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਰਿਦੈਮੇਲਾ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂਏਂ
ਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਹੇਜਮਹਿਮੇਲਾ॥੨॥੧॥੧੩੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ॥੫॥ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧਰਾ॥
ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕ
ਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸਟ
ਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾ
ਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤ
ਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮ
ਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇ
ਖਉਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾ
ਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕਿਰਪਾਲਲਬਧਿਅ
ਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਪੂਰਨ
ਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨ
ਦੋਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ॥ ॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਾਤਿਕਪੁਨਹਚਰਨ॥

ਸਰਨਿਪਰਿਓਸਾਧੂਆਨਿਬਾਨਿਬਿਸਰੋ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਤਕੀਤਿਪਾ
ਵਨਾਸਹਿਸਾਂਤਪੁਨੀਤਸੇਵਕਭੈਦੂਰਿ ਕੀਏਕਰਨਕਰਿਮਲੋਏਪਾਗੋ॥
ਕਰਤਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਨਤਸੁਕਿਤਿਹਰਿਤਜਨਸਹਿਤੋ॥ਗਮਹਿਮਸਮਿਭੂਤਨਾਨਕਤ
ਤੁਬੀਚਰੋ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਆਗਿ
ਸਗਲਕਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾ
ਗਾਇਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬਾਛੈਦੈਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸਲ
ਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮਆਨਦਾਅਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾਸਸਿਮਰਿ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨਾ
ਨਾਵਰੂਪਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫॥ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚਤੇਏਕੁਛੂਟਾਜਉਸਾਧ
ਸੰਗਿਪਗਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿ
ਮੋਹਾ॥ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈ
ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਸਗਲਆਸਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿ
ਖਮਗਾੜਤੋਰੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀਖੋਜ
ਤੀਦਰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਉ
ਹੀਅਰੈਧਿਆਇਓ॥ਆਨੰਦਰੂਪਪੇਖਿਕੈਹਉ
ਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿ
ਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀ
ਗਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰੁਮਨਾਵਉਗੀ॥੨॥੭॥੧॥
੩੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥

ਐਸੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਜਾਨਤ ਚਦਇਆਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਤਿਆ
ਗਿਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਬੇਚਾਇਓ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਕੁਲੁ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵ
ਉ ਹਰੀ ਹਰੀ॥੧॥ ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ॥ ਗੁਰਿ
ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ॥ ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ
ਤੂ॥੧॥ ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ॥੨॥
੯॥੧੩੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ
ਮੋਹੇ॥ ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ॥ ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ॥ ਅਨਿ
ਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ
ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ॥ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿ
ਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ॥੧॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ
ਕੀ ਫਾਸ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ॥੨॥੧੦॥
੧੩੯॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ॥੩॥ ਮਃ ੧॥੧੩॥ ਮਃ ੪
੧੩੯॥ ਮਃ ੫ ਜੁਮਲਾ॥੧੫੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ
ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ
ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕ
ਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ

ਮੈਰਾ ਬਿਬਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ
॥੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ
॥ ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ
ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯
॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰ
ਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸ
ਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿ
ਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ
ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ
ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
੯ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ ਬਿਖਿਆਸ
ਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਾਰਨਿ
ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ
ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ
ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥੧੫੯॥ ॥ਜੋੜੁ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮ

ਸਦਾ ਨਉਰੰਗੀ ॥ ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ
ਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਏਕਸ
ਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡ
ਭਾਗੀ ॥੨॥ ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥
ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੫॥ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮ
ਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋ
ਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ
ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ
ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ
ਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ
ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਣੀ ॥

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥
ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ
ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ
ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆ
ਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ
ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿ
ਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ
ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ
॥੨॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ ਪੰ
ਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ
ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸ

੬੭੭ ਤਾ ਪੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਏ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲਾਇਨੁ ਪੜ੍ਹਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਇਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹਿ ਚੇਤੇ ਆਵਾਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੫॥ ਜਿਨ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨੀ ॥੫॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੬॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ ਹਮ ਨਾਨੇ ਨੀਚ ਤੁਮ੍ਹ ਬਡੇ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ੬

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥

ਮਃ੫॥ ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇ
ਅਪਾਰੁ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨ
ਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥
ਅਨਿਕਰੰਗੁਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥
ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੈਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਆ
ਨੁਧਰਹਿ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊਭੇਦਰ
ਬਾਰ॥੩॥ ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗ
ਰਦਧਿਖੀਰ॥ ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇ
ਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥੪॥ ਅਨਿਕਬਸੁਧਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ ਅਨਿਕਪਾ
ਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲ॥ ਅ
ਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲ॥੫॥ ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਪੁਰਨ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨ॥ ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨ
ਹਿਨਿਧਾਨ॥ ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿ
ਕਕੁਮੇਰ॥ ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਰ॥ ਅਨਿਕਸੇਖ
ਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ ਅਨਿਕਪੁ
ਰੀਆਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ ਅਨਿਕਬਨ
ਅਨਿਕਫਲਮੂਲ॥ ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲ॥੮॥ ਅਨਿ
ਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸਅਰੁਰਾਤਿ॥ ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਤਪਾਤਿ
॥ ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥ ਰਮਤਰਾਮਪੂਰਨਸ੍ਰਬਠਾਂਇ॥੯
॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ ਅਨਿਕਕਲਾਖੇ
ਲੈਹਰਿਰਾਇ॥ ਅਨਿਕਧੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤ॥ ਅਨਿਕਗੁ

ਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਨਜੀਤਾ ॥੧੦॥ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖ ਭਗਤਿ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਦ ਅਨੰਦ ਸੁਨਿ ਰਾਗਉ ਆ
ਗਸਰ ਰਚ੍ਹ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਊ
ਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥
ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇ
ਆਲ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੨॥ ਮਃ੧ ੩ ॥੪॥ ਮਃ੩ ॥੨॥
ਮਃ੫ ਜੁਮਲਾ ੭ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ॥ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾ
ਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕ
ਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ
ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸ
ਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ
ਵਡਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹ
ਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ
ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ
ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ
ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ਹੀਉ ਅਰਾਪ

ਊਂਧਉ ਸੋਦੇਸਾ॥ ਕੇਤੁ ਸਦੇ ਜਾਪਤ ਜੀ ਉਨ੍ਹੈ ਸਾਕਤ ਸੋਵਨ ਪਰਦੇਸਾ॥
ਅਗਿ ਅਗਿਆਨੁ ਖੁਦਾਈ ਪੂਰਨ ਵ੍ਰਹਮ ਸਾਈ ਖਨੁ ਖਿੰਤ ਗਦੇਸਾ॥ ਧੰਧਨ ਤੇਸੁ
ਕਤਾ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਿਨੁ ਗਤਾ ਕਉ ਨਸਨ ਉਨਗਿ ਜੈਸਾ॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਨਾਨ
ਕ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਪੁਨਿ ਦੀਨ ਸੋਰਨੁ ਕਰੁ ਕੈਸਾ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ
ਪਤਿ ਆਇਆ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਰਿਦਾ ਜਿਤੁ ਮਨ ਵਸਾਇਆ॥ ਚਰਨ ਵਸਾ
ਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਭਇਆ
ਪਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਤ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ
ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪ
ਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਤਿ ਆਇਆ॥੪॥੧॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੨॥ ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ~~ਨ ਉਘੜੈ~~ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ॥ ਨ ਭੀਜੈ
ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ
ਨੰਗਿ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ॥
ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜੀ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ॥ ਲੇ
ਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੨॥ ਮਃ ੧
ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ॥ ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ॥ ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ

ਨਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਹਲਾ ੨
ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਖੈਵੇਕ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਸਭ
ਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥ਕਿਸੈਥੋ
ੜਾਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿ
ਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ॥੧॥ਮ:੧
ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਂਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿ
ਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇ
ਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿ
ਦਾਵੇ॥ਮੂਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕਰਣੀਉ
ਪਰਿਹੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚ
ਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈ
ਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਰਿਆਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥ਲਿਖੇਉਪਰਿ
ਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਵਸਤੁਲਈਵਣਜਾਰਈਵ
ਖਰੁਬਧਾਪਾਇ॥ਕੇਈਲਾਹਾਲੈਚਲੇਇਕਿਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥

ਦੇਣਾ ਕਿਨੈ ਨ ਸੰਗਿ ਹੈ ਕਿਸੁ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਂਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ

ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਫਿਰੈਸਾਹਿ
ਬੁਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਜਿਨ੍ਹਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਹਿ
॥ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਣੁਹੋਇਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ॥ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿ
ਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿ॥ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀਜਾਹਿ॥੧॥
ਮਃ੨॥ ਸਿਫਤਿਜਿਨਾਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰ॥ਕੁੰਜੀਜਿਨਕ
ਉਦਿਤੀਆਤਿਨ੍ਹਾਮਿਲੇਭੰਡਾਰ॥ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅ
ਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰਿਤਿਨ੍ਹਾਕਉਨਾਨਕਾਨਾਮੁਜਿਨ੍ਹਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਵਿਸਰੈਸਾਚਾਸ
ਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੋਈ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਹਲਾ੧
ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐ॥ਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋਲਜੇ
ਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ॥ਵਡਾਆਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲੁ॥ਹੋਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉ
ਲੇਬੋਲ॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾਰੁ॥ਕਿਉਕੰਡੈਤੋਲੈਸੁਨਿਆਰੁ॥ਤੋ
ਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ॥ਮੂਰਖਅੰਧਿਆਅੰ
ਧੀਧਾਤੁ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨ
ਣਿਅਉਖਾਆਖਿਨਜਾਪੀਆਖਿ॥ਇਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅ
ਰਧਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ॥ਸਭਿ
ਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾ

੮੮੧

ਖਿਜਾਇ ਪਇਆ ਖੁਆਰ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆ
ਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ
ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧
ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ
ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ
ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ
ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀ
ਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜ
ਤੁ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਰਾਜੇ
ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ
ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁ
ਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕ
ਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ
ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੧
ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀ
ਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀ
ਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਆ ਭਿ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ
॥ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦ
ਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ
ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ੮॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ
॥ ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ
ਮੰਗਿ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰ
ਦਿਆ ਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ
ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ
ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ
ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰ
ਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪ
ਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ
ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੯॥
ਸਲੋਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥
ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿ

ਕੋਇਕੋਕਿਸੈਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਕਿਸਨੋਕਰਤਾਦੇਇ॥
ਹੁਕਮਿਕਰਾਏਆਪਣੈਸੁਰਖੁਅਪੁਗਣਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਤੈਤੈਆਖਣਕੇਇ
ਕੋਟਿਕੋਟੀਤੂਕੇਇਕੋਇ॥ਆਖੁਆਖਾਸਦਾਸਦਾਕਹਣਾਨਆਵੈਤੋਟਿ
ਨਾਹਉਥਕਾਨਠਾਕੀਐਏਵਡਰਖਹਿਜੋਤਿ॥ਨਾਨਕਚਸਿਅਹੁਚੁਖਹੁਬਿੰਦ
ਉਪਰਿਆਖਣੁਦੋਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰ
ਬੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਿਰਿਦੈਵਸਾਇਆ
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁ
ਖਭੁਖਗਈਜਿਨਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾਹਿ
ਆਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧ ਸਚੇਰਾਤੀਸ
ਚਿਦਿਨਸਚਿਥਿਤੀਸਚਿਵਾਰ॥ਸਚੇਰੁਤੀਮਾਹਸਚਿਸਚਿਪਰਬੀਸ
ਭਿਭਾਰ॥ਸਚੇਪਾਣੀਪਉਣੁਸਚਿਸਚਿਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਸਚੇ
ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਚਿਸਚਿਲੋਅਲੋਆਕਾਰ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤ
ੜਾਕਹਿਨਸਕੈਕੋਇਕਰ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਆਖਿਆਖਿਕਰਹਿਸਿ
ਫਤੀਵੀਚਾਰ॥ਤਿਲੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾਰ॥੧॥
ਮਃ੧ ਅਖੀਪਰਣੈਜੇਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਪੁਛਾਗਿਆ
ਨੀਪੰਡਿਤਾਂਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਪੁਛਾਦੇਵਾਂਮਾਣਸਾਂਜੋਧ
ਕਰਹਿਅਵਤਾਰ॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ
ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਣੁਸਾਰੁ॥ਹੋਰਕਚੀਮਤੀਕ
ਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਅੰਧੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿ
ਲੰਘਾਏਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਸੁ
ਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਨਾਉਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿ

ਰੋਗਗਵਾਇਆਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧॥
ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਧੁਆਖਾਂ॥ ਤੁਧੁਅਗੈਤੁਧੈਸਾਲਾ
ਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ॥ ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇ
ਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਤਾਏਹੋਆਖਣੁਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਮਃ੧
ਜਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਰ॥ ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇ
ਦੇਖੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਿ
ਮੰਗਤੇਫਿਰਿਦੇਖਹਿਆਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਊਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣ
ਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਂਮਤਿਧੋਈ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉ
ਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣ
ਪੜੰਤਾ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾ॥ ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂਸੂਝੈਸੋਈ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕ
ਨਹੋਈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਜਾਂਹਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰਾ॥ ਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ॥
ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ ਆਪੇਭੇਜੇਆਪੇ
ਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਂਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨਨਾਲਿਹੈਕਿਉਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁ
ਹੋਇਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ੧

ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉ
ਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ
ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ:੧ ਰੰ
ਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰ
ਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ
ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ
ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇ
ਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ:੧ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋ
ਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ
ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿ
ਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥
ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਝ
ਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਖ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮ:੧
ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ
ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ
ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਫਿ
ਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾ
ਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛ
ਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ॥
ਮਃ ੨ ॥ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ
ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭ
ਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ
ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ
ਲੇਖੈ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉ
ਗਵੈ ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ
ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੀਅਰੁ
ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ
ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੧
॥ ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ
ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥
ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ
ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ

੮੮੪ ਵਡਾ ਕੀ ਆਖਣੁ ਵਡੀ ਆਖਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨ
ਦਾ ਭਸਮ ਟੋਲਾ ਵਿਛੁੜਾਇਆ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੀ ਏ ਸਦ ਕਾਲੇ
ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋੜ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋੜਾਇ
ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦਾਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੧॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ
ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ
ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜ
ਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੧
ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ
ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭ
ਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ
ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮ੍ਹੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂ
ਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇ

ਗੁਣਵਟਾਇਆ॥ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨ
ਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧
ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਜਿਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉ॥ਖੇਤੀਜਿ
ਨਕੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੇਕਿਆਥਾਉ॥ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਹਰੇਅਗੈਲਹਹਿ
ਨਦਾਦਿ॥ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅਕਲਿਗਵਾਈਐਬਾਦਿ॥
ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਅਕਲੀਪੜਿ
ਕੈਬੁਝੀਐਅਕਲੀਕੀਚੈਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹੁਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾ
ਸੈਤਾਨੁ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰਤਿ
ਹੋਵਹਿਲਿੰਙਝਿੰਙਨਾਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੂਰਤਿ॥ਜੋਓਸੁਇ
ਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏਤਾਨਾਨਕਕਹੀਐਮੂਰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਫਲਿਆ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋ
ਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀ
ਰਲਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਕਈਘਟਿਚਾਨਣੁਬਲਿਆ॥
ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਗਲਿਆ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੧ ॥ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸ
ਨਾਨੁ॥ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥ਜੁਗਤਿਧੋ
ਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤ
ਕੋਈਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਨਉਮੀਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉ
ਚਰੈ॥ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਆਰਜੇਠਾਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਦੁਆਦ
ਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਕਰਿਰਾਖੈਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੈ॥ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀ

ਜੈ ਪੜਿਓ ਰਖਹੁ ਤ ਸਿਖਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ
ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਏ
ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀ
ਤ ॥ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥ ਫਕਰੁ
ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ
ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾ
ਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣ
ਨੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ
ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀ
ਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅ
ਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗ
ਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ
ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵ
ਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆ
ਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ

ਜਾਇ॥ਜੇਇਕਵਿਖਅਗਾਹਾਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖਾਂਪਿਛਾਹਾਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿ
ਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਗੜ੍ਹਮੰਦਰ
ਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਸੋਇਨਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗਧ੍ਰਿਗੁ
ਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁਵਧਾਈ॥
ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੁਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਦੂਜੈਭਾ
ਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੂਰਖਅੰਧੈਤ੍ਰੈਗੁਣਸੇ
ਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰੁਭਰਣਕੈਤਾਈਪਾ
ਠਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਪੜਣਾਗੁਨਣਾਇਕੁਨਾਉਹੈਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਮਃ੩॥
ਨਾਂਗੇਆਵਣਨਾਂਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵ
ਸਤੁਸੋਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸ
ਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀ
ਜੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਗੜਿਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ॥ਰੰਗਪਰੰਗ
ਕਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ॥ਲਾਲਸੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਭਾ
ਬਣਾਈ॥ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰ
ਤਿਲਏਛਡਾਈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ੩ ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸ
ਮਾਇ॥ ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿ

ਪਛੁਤਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਓ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩॥ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ
ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ
ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁ
ਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ
ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਹਿਰਦੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬ
ਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ ਸੰਨੀ ਉ
ਪਰਿ ਚੋਰ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿ
ਆ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ॥ ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋ
ਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾ
ਸ ਗਿਰਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਓਇ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ ੩
ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਸਬਦੈ ਸਾ
ਦੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ
ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ ਸੋਜਪੁਸੋ
ਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵਏ ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵਏ
॥ ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿ
ਹੈਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ ॥
ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉ
ਤਰੀਐਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ਮ:੩ ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ ॥ ਮੋਹ
ਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇ
ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਅੰ
ਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁ
ਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨ੍ਹਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦ
ਢੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇ
ਆਪਤਿਪਰਗਟੁਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹ
ਰਿਸੋਈ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ:੩ ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ
ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮ:੩ ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਨਾ
ਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈਲਾਹੋਇ ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣੁਜਾਣਾਦੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤਜਨੁ
ਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ

ਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਗੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਅਪਿਉ ਨਾ ਲਿਏ
ਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਦੂ ਕਾਣਾਈ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬੋਲਿ ਨ
ਜਾਣਈ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ
ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ
ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਨੋ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰ
ਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ
ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ
॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
ਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗ
ਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
ਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾ

ਇਆ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ:੩॥ ਪਰਣੀਅਸਾਣੁਕਿਉਰਖੀਐਵਿਡੀ
ਹੋਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਥੈਟਿਕੈਹੋਰਥੈਪਰਗਟੁਨਹੋਇ॥ਅੰਨੇ
ਕਿਸਾਣੁਕੁਪਹਿਆਧਾਰਿਧਾਰਿਵੇਚਣਿਜਾਇ॥ਓਨਾਪਰਖਨਆਵਈਅਢੁ
ਨਪਲੈਪਾਇ॥ਜੇਆਪਿਪਰਖਨਆਵਈਤਾਂਪਰਖੀਆਥਾਵਹੁਲਇਓਹਿ
ਪਰਖਾਇ॥ਜੇਓਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤਾਂਵਥੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪਲੈਪਾ
ਇ॥ਘਰਿਹੋਦੈਧਨਿਜਗੁਭੁਖਾਮੁਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਹੋਇ॥
ਸਬਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ॥ਵਸਤੁ
ਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕਰੇਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾਏ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਨੈ
ਨਪਾਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥੧॥ਮ:੩॥ ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮਿ
ਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇਸਜਨਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁ
ੜਹਿਕਬਹੂਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਿਆਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਸਗਲੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਂਉਰ
ਧਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖੁ[illegible]ਕਿਆਕਰੇ॥ਜਿਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਓਨਾਦੀ
ਆਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੇਸੋਹੇਲੇਭਏਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈ
ਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਮੋਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩੨॥
ਸਲੋਕ॥ ਮ:੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾ
ਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣੁਆਪੇਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮ:੩॥ ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾ

ਵਡੇ ਹਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਇਆ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥

ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਾਣੈ ਕਿਰਤੈ ਹਿਨ ਸਕਦੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਤਿ ਆਇਆ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥੫੪॥ ਜਵਗਾਲਾ ਸਾਰੰਗਰਾਜੁ ਮਲਾ ॥੧੩੮॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੰਗਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ਕਵਨ ਕਾਮ ਗਰਬਾਸਿ ਬਿਖੈ ਕੀ
ਬਾਤ ॥ ਸਾਨਟ ਸਾਜੁ ਟਕਾ ਰਾਗਿ ਗੰਠੀ ਐਰੰ ਟੈਰੰ ਜਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਤੁ
ਤੁਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਾਉ ਸਉ ਪਾਇਵ ਇਖਪ ਟਕ ਬਾਰਾਤ ॥ ਇਵ ਸਰਾਰਿ ਕੀਕ
ਗੁਸਾਤਿ ਬੀਜ ਸੇਬਾ ਨਤ ਪਾਤ ॥੧॥ ਨਕੈ ਹੂ ਲੋਆ ਇਓ ਇਤ ਪਾ
ਨਕੈ ਹੂ [illegible]ਤ ॥ ਰਵਨ ਤੂਰਿਆ ਪਿਕ ਢੂੜ ਪਾਤਿ ਬਿਨ ਸਤਿਗਰ ਇਬ
ਲਾਤ ॥੨॥ ਤਿਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਟਾ ਬਿਗੁ ਪ੍ਰਜ ਤੁਜੋ ਤਗਿਨਾ ਮੁਜ ਪਤਿ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ
ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥ ॥ਰਾਜਾ ਸ੍ਰਮ ਮਤਿ ਨ
ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵ
ਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ ॥ ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੋ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ
॥੧॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾ
ਸਿ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾ ਤੇ
[illegible] ਖਲ ਮੂਰਖੁ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥
੩॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ਸਮਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਕਾਏ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੌ ਰੇ ਠ
ਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ
ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ ॥ ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬਾਧਿ
ਓ ਮੋਹ ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ ॥ ਮਧੁ ਲੀਨੋ ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ
ਛਾਰੁ ॥ ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ ॥ ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ ॥੨॥
ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਮਾਇਆ ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ ॥ ਅਤਿ ਸੰ
ਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹ ॥ ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾ
ਚੀ ਆਣਿ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥ ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ
ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤਰੰ
ਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ
ਨਾਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥
੨॥੨॥ ॥ ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ
ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ
ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ
ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇ
ਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗ॥ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ॥ ਜਿਹ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ॥੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ॥੧॥ ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ॥ ਕਹਾ ਭਏ ਪੈ ਪਾਨ ਕਰਾਏ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਤਜਤ ਭੁਇਅੰਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਗਾ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚੁਗਾਏ ਸੁਆਨ ਨਵਾਏ ਗੰਗ॥ ਖਰ ਕਉ ਕਹਾ ਅਗਰ ਕੋ ਲੇਪਨੁ ਮਰਕਟ ਭੂਖਨ ਅੰਗ॥੧॥ ਪਾਹਨ ਪਤਿਤ ਬਾਨ ਨਹੀ ਬੇਧੈ ਰੀਤੋ ਹੋਇ ਨਿਖੰਗ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਖਲ ਕਾਰੀ ਕਾਮਰਿ ਚੜੈ ਨ ਦੂਜੋ ਰੰਗ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ॥੧॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ॥ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਨ ਸਦਈਸ ਨਕਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਤਿਨੁ ਲਾਗੇ ਸਭ ਫਨਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨਕਾ॥ ਕਉਣ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸੁ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ॥੧॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ॥੨॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗੁ ਸਮਾਪਤੁ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧

੮੯੧

ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੁਣਿਘ
ਨਘੋਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਾਲਾਲਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇ
ਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਰੈਗੁਰਿਮੋਹੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਸਹਜਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਿਮੇਲੀ
ਮਨੁਹਰਿਰਸਿਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੨॥ ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਅਸਥਿ
ਰੁਵਰੁਸੋਹਾਗੁਹਰੀ॥ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੀ॥੩॥ ਆਵਣਜਾਣੁਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁ
ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿ
ਸਚੁਸਹੀ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾ
ਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ॥ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰ
ਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿ
ਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿ
ਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਭਾਵੈਸਬਦੁਸੁਹਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿ
ਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤੀਰ
ਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨ੍ਹਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪ
ਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏ
ਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਿ
ਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿ
ਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸ

ਵਜਣਹਾਰਾ॥ ਆਤਮ ਜੀਤਿ ਤਾ ਪਤੁ ਹਰਣ ਸਚੁ ਤੋ ਮੈ ਹਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ ਬੈਸਿ ਸੁ
ਥਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ
ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂੰ ਕੈਸਾ ਸ
ਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ
ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ
ਬਲਿ ਜਾਂਵੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ
॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ॥੨॥ ਹਮ
ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ
ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰੋ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧
ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪ
ਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ॥੧॥ ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥

॥੩॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾ
ਇਆਂ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ
ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸ
ਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ
ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ
ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥
ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਣ
ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇ
ਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖੁ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥
ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥ ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀ
ਰ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ ਮਨ
ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ
ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ
ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥
ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੂ

ਣਸਿਸਚਿਨਾਇ॥੪॥੨॥੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਦੁਖੁਮਹੁਰਾਮਾਰਣਹਰਿ
ਨਾਮੁ॥ਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਣੁਹਥਿਦਾਨੁ॥ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹ॥ਅੰ
ਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਠੇਹ॥੧॥ਐਸਾਦਾਰੂਖਾਹਿਗਵਾਰ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾ
ਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਂਵ॥ਰਥਿਫਿਰੰਦੈਦੀ
ਸਹਿਥਾਵ॥ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭਰਾਤਿ॥੨॥ਸਾ
ਦਕਰਿਸਮਧਾਂਤ੍ਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥
ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣ॥੩॥ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇ
ਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਘ
ਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਨੀਧੰਨੀਮਾਇ॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧
ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੋਲੈਬੈਣ॥ਲੰਮਾਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੇਨੈਣ॥ਕਬਹੂੰਸਾਹਿਬੁਦੇ
ਖਿਆਭੈਣ॥੧॥ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਂਅਸਮਾਨਿ॥ਸਾਹਿਬਸੰਮ੍ਰਿਥਤੇਰੈ
ਤਾਣਿ॥ਜਲਿਥਲਿਡੂੰਗਰਿਦੇਖਾਂਤੀਰ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਰ॥੨॥
ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਡਣੈਕੀਡੰਝ॥ਨਦ
ਰਿਕਰੇਤਾਂਬੰਧਾਂਧੀਰ॥ਜਿਉਵੇਖਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਂਬੀਰ॥੩॥ਨਇਹੁਤਨੁ
ਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭ॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰੁ॥੪॥੪॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈ
ਆਪੇਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾ
ਏ॥ਸੇਵਕਕਉਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੧॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਆ

ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿ
ਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ
ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰ
ਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ
ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਖਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ
ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ
ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ
ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ
ਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ

ਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰ
ਖੁਮਿਲੈਨਾਉਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਸਦਾਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਮਨਮੁਖਸ
ਦਾਵਿਛੁੜੇਫਿਰਹਿਕੋਇਨਕਿਸਹੀਨਾਲਿ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਸਿਰਿਮਾਰੇ
ਜਮਕਾਲਿ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਸੰਗਤਿਨਵਿਛੁੜਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿ॥੨॥ਸਭਨਾਕਰਤਾਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਇਕਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਤੂਆਪੇਸਭੁਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਨਦਰੀ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੇਹੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਵਡੀਵਡਿਆਈਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾ
ਵੈਨਿਤਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਮਨਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥
ਤਜਿਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹਉਮੈਬਿਖੁਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਣੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਉ
ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਮਨਾਮਕਾਹੋਰੁਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਇਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸੇਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਵਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਧਿਲਗਾਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਇਹੁਮਨੁਭੇਦਿਆਹਿਰਦੈਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥੩॥ਆਵਣ
ਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿਆਇਆ॥ਮਨਹੀਤੇਮਨੁ
ਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀਮਨਹੀਮੰਨੁਸਮਾਇਆ॥ਸਾਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀ

ਜੋ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਨਾਇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਦੇ ਸੋ ਮਿਲਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ
ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
ਗਵਾਏ॥ ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥
੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਕਾਲਿ ਦਰਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ
ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਤੂਰਾਂ ਏ ਚੂੰਨੈ ਸਬਦਿ ਰਹੀ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸਿਦ ਤੂੰ ਤੰਦ ਸਾ ਗੁਰ
ਜਿਤੁ ਪਾਈ ਚਿਪਾਗਿ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿ
ਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
ਈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪ
ਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਇਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹ
ਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਭਗਤੀ
ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆ
ਪੇ ਜਿਨ੍ਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ
ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਭਵ
ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ

੮੯੫

ਸੋਤੁਪਸਾਰਸਤਰਵਾਰੈਅਕਾਰੁ॥ ਤ੍ਰੀਅਗੁਣਮਤਸੰਗਤਿਪਾਈਆਨਦੀਪਾਰਿਉ
ਤਰੀ॥੨॥ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਗੰਧਹੈਬਹੁਬਾਸਨਬਹਕਾਰਿ॥ਹਰਿਜਸੁਰਿਦੈਉ
ਤਮਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿਜਾਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥੩॥ਦ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਪਕਰਿਠਾਕੁਰਸੋਹਣੀ
ਹਰਿਹਰਿਉਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਪਾਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ
॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਮਲਾਰ॥ਮਹਲਾ॥੩॥ ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ਕਿਇ
ਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾਅਵਿਨਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾਗੀ
ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅਵਰੁਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾ
ਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਭਾਈ
ਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿਹਾਂਗੁਣਾਕੀਪੰਡਉਤਾਰੈ
ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਹੁਦੀਖਿਆਲੇਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਆਗੈਸੀਸੁਧਰੇਇ॥ਸਦਾਅਲਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਦਰਗਹਪਰ
ਵਾਣੁ॥੩॥ਸਭਨਾਂਮਹਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਣੈ॥ਜਾਂਏਕੋਵੇਖੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾਕਉ
ਬਖਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨ
ਬਿਧਿਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥੫॥੧॥੧੦॥
ਮਲਾਰ॥ਮਹਲਾ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮ
ਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥

ਜਨ ਮੁ ਪਰਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਧਿ ਪਾ ਬੋਇਆ [illegible] ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿ-
ਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸ-
ਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕ-
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮ-
ਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆ-
ਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ
ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿ-
ਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ
ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀ-
ਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾ-
ਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲ-
ਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ
ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥
੩॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ
ਬਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮ-
ਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾ-
ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ-

ਜਿਉਤਾਸਿਲਿਸੁਤਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿ
ਅਭ੍ਰਿਖਨਜਾਇਆ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮ
ਕਮਾਇਆ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆ
ਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾ
ਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿ
ਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈ॥੫॥੪॥੧੩॥
੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰ॥ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥ ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਬੰ
ਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾਗੀਗਾਰੀ॥ਹਰਿ
ਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੂਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਬਿਧਿਵਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਗੁ
ਰਿਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ਧਨਪਿਰਕਾ
ਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿਹਉਮੈਭੀਤਿਕਰਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀ
ਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਗੰਗਾਜਮੁ
ਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ ਕਿਲਵਿਖਮੈ
ਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿ

ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਨਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈ
ਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹ
ਸਾਈ॥ ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਜਿ
ਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁ
ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿ
ਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ॥੪॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ
ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿ
ਆਂਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀ
ਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸ
ਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰੁ॥ਮਹਲਾ
॥੪॥ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉ
ਹਰਿਦੀਨਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤ
ਤਰਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਅ

ਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ਸਭ
ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥

ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ
ਜਾਂਤ ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤ
ਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁ
ਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਕਾਢੈ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ
ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ
ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿ
ਨਿ ਨਿੰਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥

ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥
॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ

ਤਉ ਤੂਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ
ਗਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ
ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ
ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ
ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥
੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ
ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋ
ਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾ
ਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰ
ਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇ
ਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋ
ਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬਿੰਜਨਮਿਸਟਾਏ॥
ਕਰੀਪਾਕਸਾਲਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਾਹੁਣਿਲਾਵਹੁਭੋਗੁਹਰਿਰਾਏ॥੨॥ਦੁ
ਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਰਹਸੇਇਹਿਮੰਦਿਰਘਰਅਪਨਾਏ॥ਜਉਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁ
ਰੰਗੀਓਆਇਆਤਉਮੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਓਟਗੁਰ
ਪੂਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕੰਤੁਰੰਗੀਲਾ
ਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਏ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਖੀਰਅਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਜਬਹੋਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸਾਰਿਸ
ਮ੍ਹਾਲਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਤਬਓਹੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿ
ਕਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾ॥ਭੂਲਹਿਬਾਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਅ
ਨਠਉਰਨਾਹੀਜਹਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਚਲਮਤਿਬਾਰਿਕਬਪੁਰੇਕੀ
ਸਰਪਅਗਨਿਕਰਮੇਲੈ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਨਦਸਹਜਿਤਬਖੇਲੈ॥
੨॥ਜਿਸਕਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਬਾਰਿਕਭੂਖਕੈਸੀ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਮਨਿਬਾਂਛੈਸੋਲੈਸੀ॥੩॥ਪਿਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਿਆਗਿਆਇਹਦੀਨੀ
ਬਾਰਿਕੁਮੁਖਿਮਾਂਗੈਸੋਦੇਨਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਚਾਹੈਮੋਹਿਹ੍ਰਿਦੈਬਸਹਿ
ਨਿਤਚਰਨਾ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ॥ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹ
ਰੁਕਰਿਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਕਾਰਜੁਸਗਲਅਰੰਭਿਓ
ਘਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਭਾਰੋਸਾ॥੧॥ਸੁਨੀਐਬਾਜੈਬਾਜਸੁਹਾਵੀ॥ਭੋਰੁਭਇ
ਆਮੈਪ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖੇਗ੍ਰਿਹਿਮੰਗਲਸੁਹਲਾਵੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੂਆ
ਲਾਇਸਵਾਰੇਥਾਨਾਂਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿ
ਓਭਗਤਿਕਰਉਨਿਵਿਪਾਏ॥੨॥ਜਬਪ੍ਰਿਅਆਇਬਸੇਗ੍ਰਿਹਿਆਸਨਿ
ਤਬਹਮਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਭਏਸੁਹੇਲੇਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ

ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰਤੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਣਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖਦਾਈ॥ਇਕਨਿਮਖਮਹਿਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਕਾਟਿਆਨਾਨਕ
ਸੁਖਿਰੈਨਿਬਿਹਾਈ॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰ॥ਮਹਲਾ॥੫ ਬਰਸੁਮੇਘ
ਜੀਤਿਲੁਬਿਲਮੁਨਲਾਉ॥ਬਰਸੁਪਿਆਰੇਮਨਹਿਸਧਾਰੇਹੋਇਅਨ
ਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਤੇਰੀਧਰਸੁਆਮੀਆਮੇਰੇਤੂਕਿਉਮ
ਨਹੁਬਿਸਾਰੇ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਰੂਪਚੇਰੀਕੀਨਿਆਈਸੋਭਨਹੀਬਿਨੁਭਰਤਾਰੇ॥੧॥
ਬਿਨਉਸੁਨਿਓਜਬਠਾਕੁਰਮੇਰੈਬੇਗਿਆਇਓਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਮੇਰੋਬਨਿਓਸੁਹਾਗੋਪਤਿਸੋਭਾਭਲੇਅਚਾਰੇ॥੨॥੩॥੭॥ਮਲਾਰ॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੈਭਵਸਾ
ਗਰੁਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਰਿਦੈਬਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਮਨਹਤੇਦੋਖੀਸਭਿਵਿ
ਆਪੇਹਰਿਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਹਾਥਦੇਰਾਖਿਓਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
ਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਾਟੇਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਮਨਿਦੀਆ॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਬਾਹੁੜਿਦੂਖਨਥੀਆ॥੨॥੪॥੮॥
ਮਲਾਰ॥ਮਹਲਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਅਪਨੋਨਾਮੁਦੀਜੈਦਇਆਲਅਨੁਗ੍ਰਹੁਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਚਰਨ
ਤੁਹਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਿਦੈਤੁਹਾਰੀਆਸਾ॥ਸੰਤਜਨਾਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਮਨਿਦਰਸਨ
ਕੀਪਿਆਸਾ॥੧॥ਬਿਛੁਰਤਮਰਨੁਜੀਵਨੁਹਰਿਮਿਲਤੇਜਨਕਉਦਰਸ
ਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਮਅਧਾਰੁਜੀਵਨਧਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੨॥
੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰ॥ਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉ
ਬਨਿਆਈ॥ਰਾਜਾਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਓਬਰਸੁਮੇਘਸੁਖਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਕੁਪਲੁਬਿਸਰਤਨਹੀਸੁਖਸਾਗਰੁਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਉਦੌਤੁਭਇਓ
ਪੂਰਨਭਾਵੀਕੋਭੇਟੇਸੰਤਸਹਾਈ॥੧॥ਸੁਖਉਪਜੇਦੁਖਸਗਲਬਿਨਾਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ
॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗ
ਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ
ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ
ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ
ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥
੧੨॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ
ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ
ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿ
ਦਾਰੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾ
ਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸ
ਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ

॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ॥
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਤ ਉਤ
ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠ
ਗਿਆਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰ
ਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ॥
੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ
ਮਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ
ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ
ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥
੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ॥
ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ
ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ
ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾ
ਉ ਨ ਲਾਇਓ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇ
ਓ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ॥੨॥੧੪॥
੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥

੨॥੪॥੨੦॥੮ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ॥ ॥

ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥
ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਪਾਇਆ ਐ
ਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀ
ਤੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣ
ਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾ
ਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗ
ਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿ
ਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ
ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ
ਤਿਆਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ॥ ਤਜਿਓ
ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾ
ਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾ

੮੦੨

ਨਚੇ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ॥੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ॥ ਭਵ
ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ॥ ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥
ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ॥ ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ॥੧॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗ
ਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ॥ ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿ
ਦਹਿ ਗਾਹਿ॥੨॥੨॥੨੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ
ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ॥ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ
ਨੀਕੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ
ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ
ਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ
ਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ॥੧॥
ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ ਭਈ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ॥
ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ॥ ਭਗਤ
ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ॥੨॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ
੫॥੨੬॥ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ॥ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾ
ਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ॥
ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਰ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ
ਮਨ ਮੋਹ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ

੨੭॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ॥ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ॥੨॥੬॥੨੮॥

ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਰਸ ਬੈਨ॥੧॥ ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ॥੨॥੭॥੨੯॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ॥੧॥ ਹੇ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ॥੨॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ॥੩॥੮॥੩੦॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ॥੯॥
ਮ:੧॥੧੩॥ ਮ:੩॥੯॥ ਮ:੪॥੩੦॥ ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ॥੬੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧॥

ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥ ਸੂਰੁ ਚੜੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਈ॥੧॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ

੮੦੩

ਅਬ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਾਝੁ ਪ੍ਰਿਉ
ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ
ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪ
ਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥ ਧਨ ਵਾਂਢੀ
ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਂਈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰ
ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ
ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀ
ਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ
ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸ
ਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰੁ ॥ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ
ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ
ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ
ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
॥੨॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ
ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ
॥੩॥ ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਜਾਨੀਸੀ ਚੂੰਚ ਬਡਨ ਪੜਿ ਦੇਖੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈ ॥੪॥ ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੫॥ ਗਾਰੜੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥ ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨ ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ
ਨਾਲਿ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ
ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਅ
ਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ॥ ਥੈਂ ਭਾਵੈ
ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ॥੨॥ ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ
ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ॥
ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾ
ਪੈ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰ
ਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ
ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ
ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀ
ਸਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ॥੬॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੇ
ਬਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਏਕੁ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ
ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ

ਜਾਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ
ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਤੂ ਕੈ
ਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀ
ਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ
ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ
ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ
ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ
ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥

॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ
ਹੋਈਐ ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ
ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁ
ਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ
ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ
ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ

੮੦੫ ਇਆ ਜਾਣਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿ
ਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥
ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ
ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ
ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ
ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਣਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀ
ਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ
ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ

ਬਕਿ ਬਕਿ ਰਕਾ ਅਤਿ ਆਸਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਉਤਉ ਆਵਣੀ ਨਹੀ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰੁ ਕੈ
ਵਸੁ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੈ
ਸਤਕੈ ਪਸਤ ਪਦਾਵਿਣੁ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਇ
॥੮॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ॥ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਘਰੁ ੨॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥
ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ॥੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀ
ਗਾਰੁ॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆ
ਚਾਰੁ॥ ਸਬਦਿ ਪਿਰੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਸੋਭਾਵੰ
ਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ
ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਹੋਇ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ
॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ॥
ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ
ਆਪੁ ਜਣਾਏ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖ
ਹਿ ਹਜੂਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿ

८०५ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾ ਸੰਸਾਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਕੁ ਭੋਗੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਝਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ਖਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲੇਤਿਨਕੀਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥

॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੫॥ ਮਃ੧॥੩॥ ਮਃ੩॥੨ਛੰਤੁ॥੧॥

ਮਃ੫ਜੁਮਲਾ॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥੧॥ ਰਾਣੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਕੀਧੁਨਿ॥

॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥੩॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਜਿਉ
ਵੁਠੈਧਰਣਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ
॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲੁ॥ਕਮਲੁਵਿਗਸੈਸਚੁਮ
ਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦੀਸੈਜਮਕਾਲੁ॥ਖੁਧਿਆ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਕਰਾਲੁ॥ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵ
ਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੂਕੈਆ
ਲਜੰਜਾਲੁ॥ਮੂਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥੁ॥ਨਾਨਕ
ਲਗੀਤਤੁਲੈਤੂੰਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁ
ਦਰੁਗੁਰਪਉੜੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ਰੂੜਉਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉ
ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾ
ਣਿਆ॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਆ॥ਵਿਣੁ
ਥੰਮਾਗਗਨੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇ
ਜੋਤਿਸਮਾਣਿਆ॥ਕੀਏਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ॥ਤੀਰਥ
ਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਬਾਣਿਆ॥ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆ
ਖਿਵਖਾਣਿਆ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਹੋਰਆਵਣਜਾਣਿਆ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥
ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥
॥੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥
ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ
ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆ
ਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ
ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇ
ਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛ
ਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾ
ਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ
ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ
ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥
ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾ
ਇਆ ॥ ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥
ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ
ਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥

੮੦੨

॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾ
ਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿ
ਆ ॥ ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥ ਸਭਨਾ
ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿ
ਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾ
ਣੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੩ ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ
ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ
॥ ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ
ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇ
ਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ ਕੰਤੈ ਸਿ
ਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ
॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰ
ਤਿ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆ
ਰ ਤਿਨੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਜਿਨੀ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੇ ਭ
ਗਤ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ
ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਊਂਨਵਿ
ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾ

ਹੈ ਸਦਾ ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਤਿਨ ਕਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ

ਤਾ ਗੁਰੈ ਤੇ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਨ ਆਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਵਿਵਰਨੀਐ ਆਪੇ
ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਸੋ ਤੂ ਸੇਗੁਰ ਵਿਜੋ ਗੁਰੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਲਿਖਿਆ ਕਸਾਇ
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਹੀ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਜਾਣ
ਸਹਿਕ ਮਲੁ ਆਖਿ ਪਤੀਐ ਸੀ ਖਣ ਤਰਖਣ ਇ ॥ ਸੇ ਮੁਖੀ ਏ ਸਦਾ
ਸੋਹਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਗੁਰ ਵਿਜ ਗੁਰ ਦੇ ਨ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਹਰਿ
ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਮਨਿ
ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇ
ਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾ
ਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ
ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ
ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆ
ਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀ
ਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ

ਜਾਸੀਜਨੁਗੁਰਵਾਹਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜੋਤਿਨਿਧਾਨੁਰਖਿਆਭ੍ਰਤਾਕਾਇਹੁ
ਨਵਸਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਏਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤ
ਰਸਾਇਤੂਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਤਿਖ
ਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਲਿਵੰਨੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਜਲਮਹਿਤੇ
ਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਫਿਰਾਹਿ॥ ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂ
ਕਣਪਾਹਿ॥ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾ
ਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸਹੀਭਾਇ
ਆ॥ਜਲਾਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥ਨੀਲੁਅਨੀ
ਲੁਅਗੰਮੁਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥ ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁ
ਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥
ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਮਃ੩ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥
ਸੇਬਿਰਖਾਹਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀ
ਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾਜੰਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ਭਿੰਨੀਰੈਨਿ
ਚਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਧਨੁਬਹੁ
ਤੁਊਪਜੈਜਾਂਸਹੁਕਰੇਰਜਾਇ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀ
ਆਂਜੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਧਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਹੈਕਦੇਆਵੈ
ਕਦੇਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥

ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਇਹੁਪਦੁਪਾਏਪਾਇ ॥੯॥ ਪਉੜੀ
ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀ
ਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆ
ਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇ
ਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆ
ਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਏਹੁ
ਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ਇਹੁਬਾਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁ
ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁੜਿਨਲਾਗੀਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਮਲਾਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਂਤਿਹੋਇ ॥ ਹਰਿਜੀਉ
ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਵਰਤੈਸਭਲੋਇ ॥ ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇਧ
ਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲਹੀ
ਤੇਸਭਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁ
ਸਦਾਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕੋਤੂਧਣੀ ॥
ਤੂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜੇਕਿਸੁਗਣੀ ॥ ਮਾਣਸਕੂੜਾਗਰ
ਬੁਸਚੀਤੁਧੁਮਣੀ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਆਇਆਤਿਸੁਗਣੀ ॥ ਜੇਹਉਮੈਵਿਚ
ਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣਤਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁਲਾ
ਮੰਝਿਵਣੀ ॥ ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇਕਕਣੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ
੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਨਜਾਣਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾ

੮੧੧

ਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸ
ਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜ
ਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸ
ਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁ
ਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥
ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ
ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋ
ਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ
ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰ
ਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ
ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥
੧॥ ਮਃ ੩॥ ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ
ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾ
ਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ

ਸੁਇਜਨ ਮ੍ਰਿਤ ਲੀਣ ਹਰਿ ਆ ਕਿਤੁ ਆਇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾ
ਰਿਆ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸ
ਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆ
ਰ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਰਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ
ਮਥਿਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ
॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿ
ਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿ
ਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ
ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹ
ਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ
ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਭ

ਸਮ ਚੜਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ
ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇ
ਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾ
ਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥
੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ
ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ
॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ
ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ
ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ
ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਹਥੀ ਸਿਰ
ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ
ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩
ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ
ਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹ
ਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗ
ਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥
ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ
ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ

ਕੀਜਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਈ ਬੁਝਾਇ ਕਿ ਨਾਵੈ ਨ ਪੀਜਈ॥ ਕਰਮ ਸਬਦੁ ਪਾਇ ਕੈ ਲੋ
ਅਖ ਪਿਸ ਗੀਜਈ॥ ਅਉਣ ਨਾਮੁ ਮੰਸਾਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਿ ਪੀਜਈ॥
ਡਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਜਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਰਾ ਗੁਣ ਕਰਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਏਹੁ ਪਛਾਣਿਆ ਇਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋ
ਇ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ
ਘੁਪ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮ
ਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂ
ਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
ਆ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾ
ਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ॥ ਦ
ਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮਿ ਬਖਸਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ ੧
ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ
ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ॥ ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ
ਨਾਉ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ:
ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ॥

੯੭

ਮਃ੧ ॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥
ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥
ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ
ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥
ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ
ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ
ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ
ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ
ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ
ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ
ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ
ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਆਧਾਰੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ
ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ
ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ

ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਿਰਦੇ ਮਸਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਸੂਆ ਹੋਇ ਵੈਤੜੇ ਸੋਈ ਮੁਹੁ ਜਿਨਾ ਕਉ
ਤਿਨਾ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥
ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ
ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀ
ਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾ
ਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ
ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪ
ਾਇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸ
ਹਿ ਤਿਨ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗ
ਹਿ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇ
ਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ
ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ
ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ
ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲ
ਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵ

ਈਧਾਣੀ ਪੈਦੇ ਵੇਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰੀ ਧਾਤਿ ਸਾਰਿ ॥੪॥

ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨਾ ਪੜਿਆ ਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਇਨਿ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨਿ ਘਾਉ ॥ ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾ

ਲੈਖਾਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਰਾ ਵਿਛੁੜੂ ਧਿਸਉ ਤਿਨਿ ਧੰਨ ਉਪੁਜਾ॥ ਤੰ ਹਉ ਕੈਕੇ
ਚੁਖੁ ਅਗੁ ਡਹਿ ਹੂ ਕਰੁ ਪਿਰ ਅੰਧੁ॥ ਭੁਖੇ ਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾ
ਵੈ ਮੁਠਿ ਗਇਆ॥੧॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ॥ ਏਨੀ
ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ॥ ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿ
ਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆ
॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾ
ਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ
ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ
ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਮ:੧ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅ
ਗਨੀ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀ ਆ ਕਿਆ ਪੀੜ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ
ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀ
ਰ॥ ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮਿ
ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਾਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ
ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ॥ ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ॥ ਕ
ਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿ
ਧਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ॥ ਪੂਜੈ
ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ
॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ॥ ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ॥
ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ॥

ਖਿਨੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਖਿਰਥੀਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾਵਣਿ ਤਤਿਆ ॥ ਬਲ
ਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੈ ਮੇਲੁ ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ
ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਬਾ
ਹਰਿ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥
ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ
ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕੁ ਬੂਡਮ ਨ ਆਖ
ਮਃ ੧ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਕਉਣੁ
ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥ ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇ
ਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੈ ॥ ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ
ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ
ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ
ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾ
ਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ
ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੁ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ॥ ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹ੍ਹ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥
ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ
ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ

ਕਾਦੁਕਪਤੈ ਤੈਹਿ ਅਤੁ ਰੈਤਬਦਣੁ ਗੀਨਾ ॥ ਤੈ ਤੂ ਅਖੇਜ ਹਉ ਬਚਨੁ ਬਾਧਿ ਪਿੜਫਤੈ
ਐਬਤੁ ਤਾਬਿਕ ਗਾ ॥ ਇਤੇ ਰਸੁ ਢੈ ਤਿਤੈ ਬਤਿ ਸਿਜਿਆ ਸੀਨਾ ਨਾਨਕੁ ਕੈਹਦਾ ਵਿਚਗਾ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ
ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ
ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁ
ਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ
ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਥਿਰੁ
ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈ
ਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ ਏਨੀ ਜਲੰਈਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ
ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ
ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜਰੁ ਜਰ
ਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗ
ਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੧ ॥
ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾ
ਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥
ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ
ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਭੁਲਣਿਵਿਕਮਲੁਅੰਸਿਤਿਕੀਆਇਹੁਮਨੁਨਤਤੁਨਜਾਇ॥ ਅਜਪਾਜਾਪੁ
ਨਵੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜ
ਘਰਿਵਾਸੁ॥ ਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ ਮ:੧
ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਫਾਨੀ॥ ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾਨੀ
ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ॥ ਏਕੁਚੀਜੁਮੁਝੈਦੇਹਿਅ
ਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥ ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ ਮਨਤੁ
ਆਨਾਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ॥ ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇ
ਆ॥ ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਵੀਸਤੇ
ਵਰਭੰਡਲੋਅਤੂਲੋਅਤੁਵਖਾਣਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ
ਲਖੇਸਤਿਵਿਚਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ
ਜਿਮਗਿਜਿਮਗਿਦਾਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਾਣਿਆ॥ ਪਰਗਟੁਭਾਇਆਸੰਸਾਰਿਗਿਆਨ
ਰੋਵਦਾਣਿਆ॥ ਆਪਿਵਸਿ[illegible]ਏਕੋਕਹੀਐ
ਨਾਨਕਾਦੂਜਾਇਕਸਮੇਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮ:੧
ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੂੰ॥ ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕ
ਕੂ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ
ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁ
ਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਤੂਅਲਖਅਗੋਚਰਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ
ਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇ
ਲਿਲੈਹਿਸੋਈਆਤਿਤੁਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੨੮॥੧॥
ਸਲੋਕਵਧੀਕਿਆ ਪ੮॥ ਮਾਲਾਰਾਗੁਮਲਾਰ॥ ਚਉਪਦੇ॥੬੧॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥੯ ਵਾਰ॥ ॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਸਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਲਛਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁਰਾ ॥ ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥ ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਅਲੇ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂ ਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ॥ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਪਰੂਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥ ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁਰੇ ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਰੂਪੀਆ ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥ ਚਉਰ ਢੂਲ ਜਾਂ ਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥ ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿ ਲੇ ਭਵਣੁ ॥ ਅੰਡ ਟੂਕ ਜਾ ਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥ ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੂਰਮਾ ਪਾਲਾ ਸਹਸ ਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜ ਵਾਲੂਆ ॥ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਣੀ ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀਹਾਰੀਆ ॥ ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ਜਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾਂ ਚੈ ਘੜੇਥਲੀ ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਵਰਤਣੀ ॥ ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ ॥

ਪਾ ॥੧॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮ
ਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ
॥ ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਮੂਏ ਹੂਏ
ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥ ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ
ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥ ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿ ਭੁਜ
ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥ ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾ
ਰਲਾ ॥੩॥੨॥ ਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿ
ਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ
ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ
ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ
ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥
੨॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥
ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸ
ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ
ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ
ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀ
ਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥ ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ
ਪੇਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ ਕੁਲ ਗਊ
ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ

ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਗਲਿ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ
ਫਿਰਹਿ ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ
ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ
ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ
ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ ॥ ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ
ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥ ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ ॥੧॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ
ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ
ਪਰਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉ
ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸ
ਗਤਿ ਕਰੀਆ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰੀ
ਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥
ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰੀਆ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ
ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰੀਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾਲ
ਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨ ਪਗ ਰੇਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿ
ਨੇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ
ਚੇਤਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨਾ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗ
ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਪੀ ਜਨ ਤਰੇਨਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓ
ਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ
ਰਾਸਿ ਦੇਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨਾ ॥
੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿ
ਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ ਅਵਗਨੀਆ
ਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜ
ਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇ
ਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪
ਸੋ [illegible]
[illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਰਿਗ ਮਿਤ੍ਰ [illegible]

ਜਨ ਗੁਰ ਮੰਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵ ਪਾਇਆ ਇਆਣੇ ਨਾਮੁ ਗਰਬਿ ਰਿਦੈ ਗੁਪਤਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਪਦੇਸਿ ਗਗ ਬਿਖਿਆ ਅਟੇਤਨ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਸੋ
ਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈ
ਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਨਕ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨ
ਕ ਜਨਾਨਕ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕਾਨਕ ॥੩॥
ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਨਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਜਨਕ ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜ੍ਹਿ
ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿ
ਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ
ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ
ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥੨॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿ
ਆ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿ
ਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ
ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਬਿਖਿਆ
ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗ

੬੧੯ ਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹੂਥਾ ॥੧॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰ
ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੨॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗ
ਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥਾ ॥੪॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥
ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋ
ਹੋ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ
ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ
ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧ
ਨ ਮਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੧॥੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ
ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ
॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ
ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥
ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ

ਜੀਸ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ
॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ
ਵਡਾਮ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ॥ ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸ
ਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭ ਸਿਸ
ਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸ
ਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ ਭਜੁ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟ ਕਰਮ ਕਿ
ਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾ
ਟ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇ
ਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗ
ਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥ ਤੂ ਜਾਣ
ਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ
ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿ
ਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਛੁਹਿ
ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ॥ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮ

ਹੀ ਸ੍ਰਪਤਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ
ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ
ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਃ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ
ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ
ਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ
ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ਘਰੁ ੨ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥
੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ
ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ੫
ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ
ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥
ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ

ਨਾਮੁਲੈਤਸਭਿਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਪਕਰੈਦਇਆਲਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਤਉਛੂਟੇਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਐਸੀਮੰਗੁ
ਗੋਬਿੰਦਤੇ॥ ਟਹਲਸੰਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਾਹਰਿਨਾਮਾਂਜਪਿਪਰਮ
ਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁਰਸਰਨਾ॥ ਸੋਈਕੁਸਲੁਜੋਪ੍ਰਭ
ਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ ਸਫਲਹੋਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ ਜਾਕਉਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਇਆਕਰੇਹੀ॥੨॥ ਅਗਿਆਨਭਰਮੁਬਿਨਸੈਦੁਖਡੇਰਾ॥
ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਗੁਰਪੈਰਾ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥ ੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥
ਭਗਤਿਭਗਤਨਹੂੰਬਨਿਆਈ॥ ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਠਾਕੁਰਸਿ
ਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀ
ਤ॥ ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤ॥੧॥ ਪੇਖੇਬਿੰਜਨਪਰੋਸਨਹਾਰੈ॥ ਜਿ
ਹਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥੨॥ ਅਨਿਕਸ੍ਵਾਂਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਰੀ॥
ਜੈਸੋਸਾਤੈਸੋਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥੩॥ ਕਹਨਕਹਾਵਨਸਗਲਜੰਜਾਰ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥
ਤੇਰੋਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪੇਖਿ
ਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾਜਤਕਤਪੇਖਉਆਹਿਓ॥ ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਊਚਾਗਹਿਰਗੰ
ਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥੨॥ ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉ
ਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾ
ਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰ
ਨਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾ

੯੨੧ ਤਾਇਓ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾ
ਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥
੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥
੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ॥ ਸਗਲ
ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ
ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇ
ਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ॥੩॥੮॥ ਕਾਨੜਾ॥ ਮਃ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ
ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ॥ ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ
ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ
ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰ
ਨਾ॥੨॥੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ
ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥
੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥
੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ॥ ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥੧॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥੨॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੩ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆ
ਨੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਆਵਤਜਾਤਰਹੇਸ੍ਰਮਨਾਸੇਸਿਮਰਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿ
ਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਜੋਕਥੈਸੁਨੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾ
ਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸ॥
੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾਮ॥
ਸੰਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੰਤਰੇਨੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰੈ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਹਰੈ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਊਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਸਾਧੂਹਰਿਹਰੇ
ਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਈਤਊਤਕਹਾਲੋੁਭਾਵਹਿ॥ਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥੧॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰ
ਸੰਤਆਸਨੁ॥ਮਿਲਿਸੰਗਿਗੋਬਿਦੁਧਿਆਇ॥੨॥ਸਗਲਤਿ
ਆਗਿਸਰਨਿਆਇਓਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇ॥੩॥੩॥ਕਾਨੜਾ
ਮਃ ੫ ਸਾਜਨਸੰਤਆਉਮੇਰੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰ
ਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈ
ਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸੈਗੋ
ਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿ
ਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥ ੫॥ ੧੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਚਰਨਸਰ
ਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋਹਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥ਰਹਉ

੯੨੨ ਕ੍ਰਿਤ ਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਾ ॥ ਉਧਰੇ ਨਾਮਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਗਾ ॥ ਸੀਤਲਾ ਨਾਮਿ ਨਾਸ ਤੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਗਸੈ ਭਗਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਗਾ ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ਲਾਲ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨਾ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥

॥੧॥ ਕਰਤ ਸੇਵ ਤਰਸੁ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਬਿਖਿਆ ਜਾਨਿ ਪਤਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਿਸਮਤਿ ਹੈ
ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਿ ਦਿਵਾਨਾ ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ
ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ
ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰ
ਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ
ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ
ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ
ਸਰਨਾਇ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥
੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ
ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜ
ਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰ
ਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪ
ਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾ
ਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟ

੮੨੩ ਨਾਨਕਗੁਰਮੈਲਾ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾਮਃ੫ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮਰੈ
ਗਾਹਿਓ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਛਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿਟਾਹਿਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਅਨਦਉਜੀਆਰਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੧॥ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇ
ਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗਰੂਪਰਸਨਾਮੁਨਾ
ਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾਮਃ੫ ਬੂਝਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿ
ਧੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਭਰਮੁਦੁਖੁਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈ
ਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥
ਕਾਨੜਾ॥ਮਃ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿ
ਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੇਰੋ॥
ਚਰਨਸੰਤਨਕੈਮਾਥਾਮੇਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾਂ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾਂ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾ॥ਮਃ੫ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀ
ਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨ॥ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀਅਖੀਅਨ
ਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨ॥ਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸੰ
ਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਨਉਪਾਵ
ਥਕਿਤਨਹੀਕਰਸਨ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾ
ਗਰਨਹੀਮਰਸਨ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਕਾਨੜਾਮਃ੫॥ ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪ
ਟਖਲਗਰਜਤ॥ਮਰਜਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਮਤ
ਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਪੇਖਤਭ੍ਰਮਤਲਾਖਗਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿ
ਤਬਿਉਹਾਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਮਦਮਾਤਕੋਪਜਰੀਆ॥ਕਰੁਣ

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਪ੍ਰਨ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥
੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫॥
ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦਾ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਃ ੫॥ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸਾ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮਰਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੨॥੧॥੩੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ
ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥
ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥
ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿ
ਆਵੈ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ
ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂ
ਜੇਰੈ ॥ ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ ਦ
ਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥
੩੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ
ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰ
ਪੇਨ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥
ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ॥ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ
॥੧॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥ ਪੂਜਾਚਾ
ਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰ
ਗਾ ॥੧॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰ
ਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ॥
ਘਰੁ ੭ ॥ ਤਿਖ ਬੂਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ
ਸੁਖੈਨੋ ॥ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ ਮੋ ਸਿਉ ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥ ਹੀਉ ਤੁਮਾਰੇ ਬਲਿਹ

ਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥ ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੋ ਕੇਹਰੋ ॥ ਜਿਤੁ ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਦਾਸ ਕੀ
ਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾ
ਇ ਏਕ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆ
ਲ ਲਾਲ ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾ
ਮੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਜਤਨ ਭਾਂਤ
ਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ ॥ ਸੋਧਿ ਸਗਰ ਸੋ
ਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੯ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ॥ ਭੈ ਹਰ
ਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁ
ਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥ ਆਸ ਪੂਰ
ਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨੜਾ ॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ
ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧਾ ॥ ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧਾ ॥
ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ

ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਟਿਪਾ ਪਾ ਬਿਲਾਸ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ
ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ
॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਵਰਿ ਵਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ
ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥ ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ
ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥ ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥
੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ॥ ਅਹੰ ਤੋਰੋ ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਤ ਮਨੁ ਲੋਰੋ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇ
ਜ ਸੁਹਾਵੀ ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ ॥੧॥
ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ ॥ ਛੁਟਕੀ ਹਉ
ਮੈ ਸੋਰੋ ॥ ਗਾਇਓ ਰੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥੨॥੪॥੪੩॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਤੈ ਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕ
ਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ
ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧ
ਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾ
ਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ਤਾਕੀ
ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ
ਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੁ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥

੪੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ ॥ ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾਮੁ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ

ਸਭਰਸਭਰੀ॥ ਜੋਗਧਿਆਨਭੇਖਗਿਆਨਫਿਰਤਫਿਰਤਧਰਤਧਰਤਧਰ
ਚਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਉ ਅਉ ਅਉ ਅਵਗ ਮੁਕ੍ਰ ਮੁਕ੍ਰ ਮੁਕ੍ਰ ਬਦਰਈ
ਜਤਿਜਾਤਜਾਤਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਇਆਢਰੀ॥੧॥ ਸਾਨੁਸ
ਨੁਮਨੁਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁਸਿਗਤਿਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਸਦਾਹਰੀ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਭਜੁਕਹਤੁਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁਰੇ ਮੂੜ੍ਹਾ ਬਿਨੁਭਜਨਭਜਨਭਜਨ
ਅਹਿਲ੍ਹਾਜਨਮੁਗਈ॥੨॥੭॥੫੦॥ ਮਃ ੪ ੧੨ ਮਃ ੫ ੫੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਜਪਿਮਨਰਾਮੁ
ਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿਜਨਾਂਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਾਨਾ
ਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ ਅਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾ
ਗੁਰਮੀਠੇਬਚਨਕਢਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੋਤਮ
ਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰ
ਵਿਆ ਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ ਤਹਅਨਹਤਧੁਨੀਬਾਜਹਿ
ਨਿਤਬਾਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ॥੩॥ ਰਾਮਨਾਮਇਕੁਤਿਲਤਿਲਗਾ
ਵੈਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇ
ਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ॥੪॥ ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰੁ
ਭਾਂਤਿਬਨਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਫੀਕਫਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆ
ਵੈਗੋ॥੫॥ ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਰੀਘਰੁਘੂਮਨਿਘੇਰਿ

ਧੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪਾ ਬਿਕਰਮ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਪੂਰ ਗੁਰੂ ਤਾਰਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥
੬॥ ਤਉ ਹੂਰੈ ਰਗੁਣ ਭਿਆਨੈ ਬੈਯਨਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਦੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਮਨ
ਮੂੜ ਕਿਤੀ ਐਡਗਿ ਮਨਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਅਗਿਆਨ ਲਿਵ ਇਸ ਮਨ
ਕਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਲੋ
ਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿ
ਲਹੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰ
ਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ
ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆ
ਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ
ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰ
ਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤ
ਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀਂ ਲਗਿ
ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁ
ਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥

੯੨੭ ੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਲਖ ਲਖੈ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥ ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ

ਇਉ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਦੁਖਿ ਪਾਵਕ ਤੇ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰੈ ਚਰਨ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿਰ
ਹਿਆ ਸਭ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚ
ਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ
ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀ
ਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲ
ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥
੮॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ
ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੈ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਬਿਸੀਅਰ
ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇ
ਅੰਗ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੁਆਨੁ
ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆ
ਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ
ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾ
ਵੈਗੋ ॥੪॥ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾ
ਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉ

ਭੈ ਪਾਪ ਕੇ ਇਹੁ ਲੈ ਆਇਆ ਜਮ ਮਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਇ ਜੌ ਬੀਜੈ ਸੋ
ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ
ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ
ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ
ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬ
ਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ
ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ
ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿ
ਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸ
ਹਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿ
ਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈ
ਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ
ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸ
ਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਨੜਾ॥ਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ॥ ਜਤਨਮਾਇ
ਆਕੇਕਾਮਿਨਆਏ॥ ਰਾਮਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਧਨਿਧੰਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆ
॥ ਸਤਸੰਗਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆ॥ ਤਜਿਮਾਨਮੋਹੁਬਿਕਾ
ਰਸਾਧੂਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਡਭਾਗਿ
ਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੧॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਨਿਤਭਜਹੁਨਾਰਾਇਣ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਸੁਆ
ਮੀਗੁਣਗਾਇਣ॥ ਗੁਣਗਾਇਜੀਵਹਹਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾ
ਭਾਗਏ॥ ਸਤਸੰਗਿਪਾਈਐਹਰਿਧਿਆਈਐਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਲਾਗਏ॥ ਕਰਿ
ਦਇਆਦਾਤੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੰਤਸੇਵਕਮਾਇਣ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜ
ਨਧੂਰਿਬਾਂਛਹਿਹਰਿਦਰਸਿਸਹਜਿਸਮਾਇਣ॥੨॥ ਸਗਲੇਜੰਤਭਜਹੁ
ਗੋਪਾਲੈ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰਨਘਾਲੈ॥ ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥ ਗੋਬਿਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐ
ਪਰਵਾਣੁਸੋਈਆਇਆ॥ ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁ
ਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ॥
੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਆਨੰਦਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁ
ਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਹੁ
ੜਿਦੂਖਿਨਰੁੰਨੀਆ॥ ਲੇਕੰਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥
ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੁਰਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੬॥ ਮ:੪ ਛੰਤੁ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ ਜੁਮਲਾ॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉ
ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੋਵਿਦੁ
ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜ
ਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ
ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮ
ਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ
ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤ

੮੩੦ ਇਆਣਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ

ਕੀਪ੍ਰੇਮਸਬਾਇਨਿ ਲਾਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕੀਅਰਦੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਰ
ਹਿਆਮਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਿਰਤਮੁਵਡੇਵਡੇਵਡੈਵਡਊਚੋਸਭ
ਊਪਰਿਵਡੈਵਡੋਨਾ॥ਜੋਧਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਇਹਰੇਤੇਹੋਨਾ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕਟੋ
ਨਾ॥ਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਵਡਵਡਭਾਗਵਡੋ
ਨਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤੇਜੁਗਾਦਿਸਤੇਪਰਤਖਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸੋਨਾ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਮ:੪॥ ਹਮਰੈਹਰਿਜਗ
ਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿਓਹਰੀਇਆਚਿੰਦ॥ਹਰਿਆਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤ
ਦਾਹਰਿਆਪੇਆਪਿਬਿਅੰਤ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭਰਸਭੋਗਦਾਹਰਿਆਪੇ
ਕਵਲਾਕੰਤ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮੰਗਹਿਹਰਿ
ਜਨਸੰਤ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਹਮਗਾਵਹਹਰਿਗੁਣਛੰਤ॥੧॥
ਮ:੪ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਨਾਮੁਹਰਿਮੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿ॥ਸਭਿਆ
ਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਆਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਮਉਲਾ॥ਜੋਜਪਦੇ
ਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਵਲਾ॥ਨਿਤਸਾਰਿਸਮ
ਹਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਭਜਉਲਾ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸਉਲਾ॥ਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣ
ਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥
੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਮ:੪ ॥ ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸ
ਮਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ॥੧॥ ਮ:੪॥ਹਰਿਇਕਸੁਸੇ
ਤੀਪਿਰਹੜੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਇਕਸਤੇਗਤਿਪ

ਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ
ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆ
ਭ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੪
ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗ ਲਹੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ
ਰਿਖਾ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅ
ਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿ
ਆ ਮਨਿ ਭਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ
ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕਿਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋ

੯੩੨

ਹਰਿ ਮਨਸੋ ਹਰਿ ਜਗਸੋ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੪ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਰੋਗੁ ਵਞਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ
ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰ
ਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਤੁ ਚੂ

ਵਗੁ ਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾ
ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੪
ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪ
ਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ
ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ
ਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸ
ਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ

ਗੁਰਸਬਦਿ ਰਤਨਗਾ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੰਗੀਉ ਪਾਰੂ ਤਿਨਿ ਛੂਟੈ ਜਮ ਸੰਕਗਾ॥ ਜਨ ਸਚ ਦਾਸੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਨਾਮਿ ਬੈਸੰਗਾ॥ ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੂਖ ਦੁਖਾਗਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ੪॥ ਹਉ ਢੂੰਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ੪॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥੧੫॥ ॥੧॥ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ॥੩੦॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੬੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੭॥ ਵਾਰ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੭੦॥ ਸਤਰਿ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ॥ ॥ ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ॥੨॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਸੈ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿ
ਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ
ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ
ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਇਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੧॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰ
ਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ ਹਰਿ
ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ
ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰ

ਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੜਿਆ ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰ

ਭਗਵਾਨੈ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ॥੧॥
ਜਾਕਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ ਤਾਕਉਕੋਈ
ਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਚੋਜਵਿਡਾਨਦੇਖੁਜਨਜੋ
ਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਾਨੈ॥ ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇ
ਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਝਪਾਸਹੁ
ਹਰਿਦਾਨੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿ
ਹਰਿਚਰਾਨੈ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਵਹਗੇ॥ ਹਉਤੁਮਰੀਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿ
ਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਆਨਪਿਤਾਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਤੁਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੨॥ ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਭਗ
ਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਰਲਿਜਾਵਹਗੇ॥੩॥
ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰ
ਣਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੬॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਭੋਪਾਲੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੁਆਮੀ
ਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿ
ਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦਮੋਦਰ
ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨਜੋਆਏਤੇ
ਜਨਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧॥ ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥
ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਨਜਲਾ
ਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾ
ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥੨॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ
ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗਨਿਮਾਗੈ
ਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾਈਐ॥੧॥ ਸਫਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾ
ਈਐ॥ ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਾਈਐ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨ
ਮਹਲਾ੫॥ ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੋਭਾ॥ ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਭਗਤਿਦਾਨੁਜਸੁਮੰਗੀ॥੧॥ ਜੋਗਗਿ
ਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥੨॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੨॥ ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥
ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਤਉਤਦ
ਹਦਿਸਿਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ ਜਤਕਤਾਤਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖ
ਪਤਿਪਰਧਾਨ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥
੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਃ੫॥ ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ॥ ਕਥਤਸੁਨਤਮੁ
ਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰਸ
ਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਸੁਰਤਿਸਬਦਤਤ
ਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ

੨॥੨॥੫॥ ਕਲਿਆਨ ਮ:੫॥ ਕਉਨਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤਧਿ
ਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪਦੁਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਨ
ਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥ਕਾਹੂਪਹਿਰਾਜੁਕਾਹੂਪਹਿ
ਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੂਚਰਨ
ਗਹਉ॥੨॥੩॥੬॥ ਕਲਿਆਨ ਮ:੫ ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖ
ਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰਖੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥
ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੰਤ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤ॥੨॥ਤੁਝਬਿਨਾ
ਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੂ॥ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇ
ਨਿਸਿਬਾਸਰੋ॥ਗੋਬਿਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਾਲ॥ਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰਉ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਨਦੇਵ॥੨॥੫॥
੮॥ ਕਲਿਆਨ ਮ:੫॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂ
ਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁ
ਆਨਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਸਰਬਘਟਾਕੇਦਾਤੇਸੁ
ਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਾਣੁ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਰੂਪੁਰੰਗੁਧਨੁ
ਮਾਣੁ॥ਸਰਬਸੂਖਅਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਣੁ॥੨॥੬॥੯॥
ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆਨਕਰਨ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁ
ਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਿਸੰਗਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨਖਾ

ਦੇਵੈਗੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈਗੋ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵੈਗੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ਹ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰ

ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ
ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕ
ਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ
ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿ
ਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈ
ਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ
ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ
ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿ
ਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ
ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ
ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਨ ਕਉ
ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ
ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ
ਰੁਲੀਜੈ ॥ ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ
ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਃ ੪ ॥ ॥

ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥

ਜੋ ਜਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥

ਕਲਿਆਨ ਕਾ ਮਹਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੭॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੬॥ ਜੁਮਲਾ ॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ

੮੭੭

ਗ੍ਹਾਤੇ ਸਾਮੁਦ੍ਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀ ਮਤਿ ਤਾਂ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁ

ਨਾਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿਜਾਇ॥ ਰਖਨੀ ਵਟਾਲੀ ਨਾਨਕ ਜਗਿ ਜਾਇਆ॥੪॥੫॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ
ਗਹੇ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ॥੧॥ ਗੁਰ
ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਦ
ਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ॥੨॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀ
ਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰ
ਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ
ਘਰਿ ਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾ
ਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇ
ਰਾ ਜਜਮਾਨੁ॥ ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾ
ਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ
ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾ
ਨੁ॥੩॥ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕ
ਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ੧॥ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ
ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਤੂਹੈ ਹੈ
ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ
ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥
ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸ

੮੩੪

ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਸ ਭੁ ਕਿਛੁ ਪਿਕੈ ਏਤਉ ਭਗਤਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੂੰ ਆਸੈ ਈ ਕਾ ਗਿਆਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰ ਤੀ ਭਉ ਦਾ ਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਸਿ ਜੀਉ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇ

ਬਿਸਮਾਦੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੂਛਿ ਨ ਆਣੀ ॥ ਕਰਮ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਦੁਬਾ
ਣੀ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ੧ ॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗ ਕਹੀਆ ॥ ਅਧਿ
ਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥
੧॥ ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ
ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ
ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲ੍ਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁ
ਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ ਨੀਧਨ ਕੌ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋ
ਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਤੂ
ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ੧
ਖਾਇਐ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਐ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥ ਬਿਬਰਣ ਬਾਗਿ
ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ਕੀ
ਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਜਗੁ
ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ
ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਃ੧
ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਰਹਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ
ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ
ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥ ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ

ਗੋਬਿੰਦਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਅਕਥੌ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥

ਸੰਤਾਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰਾਜਮੁਡਰਪੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਜਲਿਜਾਉਜੀਵਨੁਨਾਮਬਿਨਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪੁਜ
ਪਉਜਪਮਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖ
ਜਾਕਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੋਜਤ
ਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਐ॥੨॥ਚੀਨੈਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਨੁਸਾਚੌਏਕਸਬਦਿਲਿ
ਵਲਾਵੈ॥ਨਿਰਾਲੰਬੁਨਿਰਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਾਇ
ਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀਨਾਵਤਰਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੌਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹ
ਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਸੋਗਿਰਹੀਸੋਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਸਾਚਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ॥੩ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈਸਬ
ਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਜਨਭਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਿਰਹਿਆ
ਅਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਇਸੁਜੁਗਕਾਲਾਹਾਭਾਈ॥ਸਦਾਜਨ
ਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥੨॥ਸੁਖੁਸੀਗਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਨਾ
ਮਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਅਖੁਟਭੰਡਾਰਭਰੇਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਦਾਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥
੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਃ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਉਬਖਸਿਲੈਸੁਆ
ਮੀਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬਦੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥੧॥
ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੀਤੁਧੁਆਗੈਰਾਖਉਸਦਾਰਹਾਂਸਰਣਾਈ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਣੇਭਾਣੇਵਿਚਿਸਦਾਰਖੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮੋਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇ

ਤਣੁ ਜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਿਸੁ ਭਣੀ ॥੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ
ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥
੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚਹੁ
ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ
॥ ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਧ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ
ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਃ ੩
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦ
ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ
ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ
ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮ

ਸੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤਉ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਨਾਮਿ ਹਿ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ
ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿ
ਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ
ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਜਾਨ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥
ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ੍ਹ੍ਹ
ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ੍ਹ੍ਹ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾ
ਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾ
ਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀ
ਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁ
ਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁ

ਤਦੇਖੁਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਹਰਿਪੀਕਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮ
ਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀ
ਆਰਸੁਝੀਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਕਿ
ਊਜਲਟੀਕਾ॥ਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗਊਪਰਿਜਿਉਵਿਚਿਉਡਵਾਸਸਿਕੀਕਾ॥
੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਤਿਨਸਭਿਕਾਰਜਫੀਕਾ॥ਜੈਸੇਸੀਗਾਰੁਕਰੈ
ਦੇਹਮਾਨੁਖਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਕਕੀਕਾ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾ
ਮਰਾਇਸਭਵਰਤੈਸਭਮਹਿਈਕਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚ
ਨਿਧਿਆਇਓਘਰੀਮੀਕਾ॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਃ੪ ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਹੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਵਿਰਹੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਓਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੇ॥੧॥ਰਹਉ
ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿਹਰਿਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ॥ਸਰੀਰਿਸ
ਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇ॥੨॥ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿ
ਆਨੇਤੇਸਾਕਤਮੂੜਮੁਹੇ॥ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਓਝਾਰਗਹੇ
੩॥ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੇ॥੩॥ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਗੁਰਿਹਥਿਸਿਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਰਹੇ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਮਃ੪
ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬ
ਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਫਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿ
ਨਿਮਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਤਨਿਬਸਫਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸ

ਰਜਾਨਰਨਾਰਿਗੁਰਿਨਿਰਮਲਇਕਪਲਛਾ॥੩॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਤੁਮਜਾਨੋਪ੍ਰਭਜਾ
ਨਿਤਜਨਤੇਮੁਖਛਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪੁਧਾਰਿਓਗੁਰਿ ਜਨਿਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮਿ
ਕ੍ਰਿਪਕਛਾ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿ
ਹਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਬਿਖੁਡੁਬਦੇ
ਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਜੰਪਿ
ਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਭਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨੁ
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤ
ਲੋਭਿਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁਭਿਭਾ॥ ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁ
ਖਭੂੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਰ
ਨਭਾ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨਭਾ॥੪॥
੬॥ ਛਕਾ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੪॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ
ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨ॥ ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਠਿਮਜਾਨ॥ ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿ
ਮਾਨੁ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰੁਪਰਧਾਨੁ॥ ਖਿਨਖੋਵੈਪਾਪਕੋਟਾਨ॥ ਮਿਲੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਵਾਨ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾ
ਜਿਆ॥ ਪੰਚਤਤਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ ਸਿਹਜਾਧਰਤਿਬਰਤਨਕਉ
ਪਾਨੀ॥ ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥ ਮਨਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥
ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ
॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿ
ਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁ
ਪਾਲ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ
ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜ
ਨਲੀਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ
॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਊਤਮੁਸੋਇ
॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇ॥੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇ
ਅਨੰਦ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਹਿ॥ਤਿਸੁ
ਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿ
ਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ
॥੨॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਹਲ
ਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ਮ
ਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁ
ਰਦੇਵ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿ
ਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾ

੯੪੪

ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਨ ਮਰਾ ਨ ਸਰਣਿ ਪਰਦਾਇਆ॥ ਅਵਗ
ਣ ਕਟਿ ਕੀਏ ਪਤਿ ਅਪੁਨੇ ਸਖਿਆ ਏ ਸੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਪਦਾ ਪਾਪ
ਨ ਸੋਖਿਨ ਕੀਤਾ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਅਪੁ
ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ॥੩॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਃ੫
ਜਿ ਸਰਣਿ ਸੁਕਿਆ ਬਿਖੁ ਸਭ ਨਸੇ॥ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਿ ਰਸੇ॥ ਪਉੜੀ ਦਰਗ
ਹ ਸੈ ਤਾਵੰਤੇ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਸਭ ਲੋਕ
ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗੁਰਿ
ਖੇਮੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਭੁਲਾ ਹੋਸਾ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਉਤਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥
ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ
ਲਾਇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ॥੪॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਃ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਕੀਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਉ ਦੀਏ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ
ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਤ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਕਲਿ
ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਾ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ
ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਾ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀ

ਭਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਮਅਤੋਲੈ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈ

ਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸਾਧੂਪੂਰਨਗੀਤਿ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ:

੫॥ ਸੋਧਨਵੰਤਸੋਈਸਭੁਸਾਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਵਨਾਮੁਵਿਸਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸਾਧੂਪੂਰਨਗੀਤਿ

॥੧॥ਪਾਇਆਖਾਤੁਵਜੀਵਪਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਸਫ

ਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕ

ਲੇਸਪਾਇਆਉਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਮ:੫

ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਦਾਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀ

ਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਾਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਰਾਮਗੁ

ਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਭਉਭਰਮੁਬਿ

ਨਸੇਬਿਕਾਰ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨ

ਦਸਹਜਰਸਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿ

ਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਬਿਖਸਭਿਲਾਥੇ॥੩॥ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ

ਪ੍ਰਭਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫਾਹਾਕਾਟਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪੜਦਾਢ

ਕਿਆ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ:੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਮੰਗ

ਲਕਲਿਆਣਸਦਾਸੁਖੁਕਾਰਜੁਸਗਲਾਰਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰ

ਕੇਮਨਿਵੂਠੇ॥੧॥ ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਕੀਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ

॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹਹਉਜਾਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿ

ਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਾਜਪੇਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ:੫

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨਕਉ

ਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਅ

੯੪੫ ਰਧਨੁ ਤੇ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੇ ਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਮ ਨਕ ਮਲਾ ਮਨ ਸਾਤਿ ਨਿਵਾਸੁ

ਘਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾ

ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਿਸੇ ਅਚਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦ

ਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ

ਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ

ਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ

॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ

ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ

ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ

ਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥੧॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ

ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ

ਨਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ

ਐ ਨੀਤ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ

ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋ

ਗੁ ॥੨॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ

ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥ ਜਨਮੁ ਜਨ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਸਮਿਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਕੋ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲੁ ॥ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਿ ਟੇਕ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥ ॥ ॥
ਰਹਉ ਪਦੇ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੭॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ੧੫॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥੪੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥

ਜਿਨੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਆਵੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ॥੬॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੭॥ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥੮॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਮ:੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ॥੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਸਿਧੀ ਜੀਕਰ ਗਾਤ ਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਡਰਿ ਅਗੈ ਰਖਿਆ॥
ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੇ ਮਹਾ ਸੂਰ ਕਥਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮ: ੧॥ ਸਿਫਤੀ ਕਰ
ਮਤੁ ਇਹ ਅਗ ਮਤ ਨੀ ਰਿਚਰ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ ਕਰੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਸੋ
ਹੀ ਨਾਉ ਕਰਮ ਸੋ ਭੂਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ॥ ਅੰਧ ਕਾਂਹੀ ਆਕਾਰ ਕਿ ਕਾਰ ਧੰਧੈ ਅੰਤਰ ਕੀ
ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ
ਭੂਲੈ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਭੂਲਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਸੋ
ਹੋਈ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧੁ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ
ਗਣਾਇਦੇ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕਾਰ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ॥
ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰ॥੨॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾ
ਦਿ ਬਿਬਾਦੁ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋ
ਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾ
ਦਿ॥੩॥ ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ॥੪॥ ਏਹੁ
ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ॥ ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ
ਨ ਬਾਪੁ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ॥੫॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ
ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ॥੬॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੂਟੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ
ਕਰਿ ਜਾਣੁ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ॥
੭॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ॥
ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ॥੮॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਮ: ੧ ਦਖਣੀ॥ ਗਉਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ

ਸਹਸਸਰੀਰਚਿਹਨਭਗਹੂਏਤਾਮਨਿਪਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਣਿਨਭੂਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੂ
ਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਬੂਝੈਜਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਿਹਰੀਚੰਦਿਪ੍ਰਿਥਮੀਪ
ਤਿਰਾਜੈਕਾਗਦਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉਗੁਣੁਜਾਣੈਤਪੁੰਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਖਾਸਿ
ਬਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਢਾਈਧਰਤੀਮਾਂਗੀਬਾਵਨਰੂਪਿਬਹਾਨੈ॥ਕਿਉਪਇ
ਆਲਿਜਾਇਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਲਿਰੂਪੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾ
ਦੇਮਤੀਬਰਜਿਬਿਆਸਿਪੜ੍ਹਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਿਜਗਅਠਾਰਹਘਾਏਕਿਰਤੁਨਚ
ਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਣਤਨਗਣੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾਬੋਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥
ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਤੁਧੈਸਲਾਹੀਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿ
ਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਆਗੈਚੇਤੈ
ਨਾਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੈਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਚੀ
ਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈਜੀਅਹੁਅਭਿਮਾਨੇਪੈਪਚੀਐ॥੭॥ਭੁਲਣ
ਵਿਚਿਕੀਆਸਭੁਕੋਈਕਰਤਾਆਪਿਨਭੁਲੈ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੋਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਅਘੁਲੈ॥੮॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਮ:੧॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਨਾਮੁਅਧਾ
ਰੁ॥ਧੰਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆਵੇਕਾਰੁ॥ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਮੂਰਖਗਵਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈ
ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੈਬਾਰੋਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਧੁਰਿਹੁਕਮੁਲਿਖਿਆਤਾਂਕਹੀਐਕਾਸੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿ
ਡੋਲੈਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੇਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਖਿ
ਨੁਊਭਿਪਇਆਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੩॥ਆਪੇਸਦੇ
ਢਿਲਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੋਝੀਕਿਸੈਨਹੋ
ਇ॥ਆਪੇਕਰੈਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥ਝਗੜੁਚੁਕਾਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਪੂਰਾਸਤਿ

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਿਸੁ ਮਾਨੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਤਤਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ
ਮਾਨੈ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਨਿ ਕਿਉ ਸੂਝੈ ਏਹਿ ॥ ਸਬਦੀ ਧੈਰੈ ਰਹਿ ਲਓ ਹੈ ਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਮਾਨੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਕਿਰਤਨੈ ॥੬॥ ਤਉ ਧਾਣ
ਪੀਏ ਸੁਖੁ ਸਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਕੈਲੇ ਕੀ ਵਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗ
ਨੀ ਮਹਿ ਭੂਜਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥
ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ
ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥਾ ॥
ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ
ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ
॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਃ ੧
ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ
ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ
ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜ
ਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੈ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀ

ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮ: ੩ ॥

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ ਮੁੋਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹੁ ਵਡਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਨਾਮਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ ਲੋਭਮੋਹਸਿਉਗਈਵਿਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਿਮੋਹਿਕੀਨੀਛੋਟਿ॥ ਇਹਠਗਵਾਰੀਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ ਹਮਗੁਰਿਰਾ
ਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਠਾਟੁਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿ
ਕਾਨੀਸੁਨਿਆ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਮਹਾਚੰਡਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪੁਨੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲ
॥੪॥ਦਸਨਾਰੀਮੈਕਰੀਦੁਹਾਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਏਹੁਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ॥ਇਨਸਨ
ਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਅਹੰਮੇਵਸਿ
ਉਮਸਲਤਿਛੋਡੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹੁਮੂਰਖੁਹੋਡੀ॥ਇਹੁਨੀਘਰੁਘਰੁ
ਕਹੀਨਪਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥੬॥ਇਨਲੋਗਨਸਿ
ਉਹਮਭਏਬੈਰਾਈ॥ਏਕਗ੍ਰਿਹਮਹਿਦੁਇਨਖਟਾਂਈ॥ਆਏਪ੍ਰਭਪਹਿਅੰ
ਚਰਿਲਾਗਿ॥ਕਰਹੁਤਪਾਵਸੁਪ੍ਰਭਸਰਬਾਗਿ॥੭॥ਪ੍ਰਭਹਸਿਬੋਲੇਕੀਏ
ਨਿਆਏ॥ਸਗਲਦੂਤਮੇਰੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਇਹੁਗ੍ਰਿਹੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਆਨਿਬੇਰਾ॥੮॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਮਃ੫॥ ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁ
ਮਹਾਅਹੰਕਾਰਾ॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਤਨਿਚ
ਕ੍ਰਬਣਾਏ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਬਹੀਨਜਾਏ॥੧॥ਇਤੁਸੰਜਮਿਪ੍ਰਭੁਕਿਨ
ਹੀਨਪਾਇਆ॥ਭਗਉਤੀਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਪਕ
ਰਹਿਪੰਚਾਕੇਬਸਿਰੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਹਿਸਭਿਉਤਰੇ॥ਬਹੁਰਿਕਮਾਵਹਿ
ਹੋਇਨਿਸੰਕ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਂਧਿਖਰੇਕਾਲੰਕ॥੨॥ਘੂਘਰਬਾਧਿਬਜਾ
ਵਹਿਤਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁ
ਨਮੂਆ॥ਪ੍ਰਭੁਸਭਕਿਛੁਜਾਨੈਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥੩॥ਪੂੰਅਰਤਾਪਗੇਰੀ
ਕੇਬਸਤ੍ਰਾ॥ਅਪਦਾਕਾਮਾਰਿਆਗ੍ਰਿਹਤੇਨਸਤਾ॥ਦੇਸੁਛੋਡਿਪਰਦੇਸਹਿ
ਧਾਇਆ॥ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਲੇਲੈਆਇਆ॥੪॥ਕਾਨਫਰਾਇਹਿਰਾਏਟੂ

ਘਰਿਘਰਿਮੰਗੈਰੂਪਰਤਦਾਨਤੇਰਹੂਕਾ ॥ ਬਾਨਤਛੋਡਿਬਦਾਨਚੀਪਗਾਗੀ ॥
ਦੇਸੁਨਪਈਅਸਾਦਾਬਧਿਆਗੀ ॥੫॥ ਬੋਲੈਨਾਹੀਹੋਇਬੈਠਾਮੋਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਕਲਪਕਵਾਈਐਜੋਨੀ ॥ ਅੰਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈ
ਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ ॥ ਪੂਛਹੁ
ਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉਬਾਲੂਘ
ਰਿਠਉਰਨਠਾਈ ॥੭॥ ਜਿਸਨੋਭਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿ
ਨਿਬਾਧਿਓਪਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਤਰਾਇਆ ॥ ਜੇਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਦਰਸਨੁਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤ
ਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਤਤੀ ॥ ਮਃ ੫ ॥ " "
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਫਾਟੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮਰਮ
ਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਚੂਕਾਗਉ
ਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇਆਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇਆਤਬਹੀਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿ
ਆਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਬੈਰਬਿਰੋਧਛੇਦੇਭੈਭਰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆ
ਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ ॥੩॥ ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕਾਂਢੈਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਂਢਾ
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ ਮੰਗਲਸੂ
ਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਂਈ ॥ ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲ
॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤਾਲ ॥੫॥ ਹੋਮਜਗਉਰਧਤਪਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁ
ਕਰੀਜਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਕਾਰਜਸਾਰੇ ॥੬॥
ਊਚੇਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁ ॥ ਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੀਬਾਂ

ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸਮੂਹ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੪੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੨॥ ਸਮੂਹ ॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥ ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥ ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ

ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥ ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮ
ਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ
ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥ ਸਭ
ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ
ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ
ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ
ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥
ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ
ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ
॥੨॥ ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾ
ਇਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥
੩॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸ
ਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ
ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ
ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਢਾ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ
ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ
ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥
ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥ ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ
ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ ਬੇ
ਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ
ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ
ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ
ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾ
ਨਿਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ ਸਰਬੇ ਆ
ਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ
ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥
੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂ
ਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇ
ਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ
ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਕੀ॥ ॥ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦ
ਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿਸਟਿਬਗਾਲਿਵਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰ
ਾਨਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ਕਲਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਰਾਮੰ॥ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿਸਿ
ਬਾਦੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਰੀਰੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ॥
ਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰਧਿਆਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰ
ਗਣੇਸੰ॥ਨਿਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ॥੩॥ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰ
ਊਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਅਭਾਖੰ॥੪॥ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀ
ਨਿਆ॥ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੫॥
੧॥ਭਗਤਾਕੀਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਂਹੁਮਲਾ॥੯॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂ
ਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ
॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲ
ਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰ
ਕਪਾਟੰ॥ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿ
ਸਚੌਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰਤਸ੍ਯਜਨਮਸ੍ਯ

ਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸ੍ਯਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿ
ਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖ੍ਯਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰ
ਬਸਬਦੰਤਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈ
ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਏਕਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰਤਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਹ॥
ਆਤਮੰਸ੍ਰੀਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈ
ਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ
੫॥ ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚ
ਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰ
ਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ ਰਹੰਤਸੰਗਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਅਚੁਤ
ਤਨਹ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਹ॥ਧ੍ਰਿਗ
ਸ੍ਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸ੍ਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸ੍ਨੇਹਸਤ੍ਯਿੰ
ਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ ਮਿਥ੍ਯੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿ
ਜਰੂਆਹਿਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤ੍ਯੰਤਆਸਾਆਥਿਤ੍ਯਭਵਨੰ॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਾ
ਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪਦੁਰਲਭ੍ਯਦੇਹੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰਨਾਨਕ॥
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇ
ਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹ॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥

ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਨਿਵਾਸਿਮਨਿਤਿਆਗਿਆਨੀਜਾਂਨੇਤਿਅਸਥਿਰਾਂ॥ਵਰਨ
ਭਰੇਣਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਤਸਧਸਰਣਤਾ॥ਨਾਨਕ[illegible]ਰਿਤੇਸਜ
ਪੰਤਾ॥੪॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੰਤਤ੍ਰਜੰਅਛੁਤਗੁਣਾਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਬਚਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰ
ਭੀਰਊਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥ਅ
ਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥੫॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖ੍ਯ
ਆਵਧਹ॥ਅਹੋਜਸਿਰਖੇਣਗੋਪਾਲਹ॥ਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦ੍ਰਤੇ॥੬॥
ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤ੍ਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖਮ
ਥਾਨਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਂਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆ
ਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮ
ਇਆ[illegible]॥ਮਿਟੰਤਿਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੋ
ਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਬਸੰਤ
ਸਾਧਰਸਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰ
ਘਟੰਤਦੀਪੰਘਟੰਤਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬਸੁਧਾ
ਗਿਰਤਰਸਿਖੰਡੰ॥ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀਤੰ॥ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾ
ਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ॥ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ॥
ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨ॥੯॥ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ॥
ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰ॥ਸਰਣਿਸੰਤੰਕਿਲਬਿਖਨਾਸੰ॥ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲ
ਖ੍ਯਿਣ॥ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥੧੦॥ਮਿਰਤਮੋਹੰਅਲਪਬੁਧ੍ਯੰਰਚੰ
ਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੰ॥ਜੌਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹ॥ਬਚਿਤ੍ਰਮੰ
ਦਿਰਸੋਭੰਤਿਬਸਤ੍ਰਾਇਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆਬ੍ਯਾਪਿਤੰ॥ਹੇਅਚੁਤਸਰਣਿਸੰਤਨਾਨਕ
ਭੋਭਗਵਾਨਏਨਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੋਗੰਤਰੋਗੰ॥ਊਚੰਤਨੀ

੮੫੩

ਰੰਙਨ ਸੁਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਰਜੰਤ ਮਹਿ ਆਤਮ ਮਹਿਤ ਹੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਾਵੇਸ਼ ਮਾਰਗੰ ਵਾਰਤੰ ਰਿ
ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾ
ਸਨੰ ॥੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ ਬਿਗਸੀਧਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸ
ਲਥਾਨੰ ॥ ਬਸਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ
ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀ
ਣਾ ॥੧੩॥ ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ॥ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈ
ਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ
ਲੋਕ ਕਹ ॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨ
ਬੰਧਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਕਹ ॥੧੫॥ ਅਨਿਤ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰ
ਕਾਰੰ ॥ ਅਨਿਤ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥ ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ
ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧੰ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ
ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾ
ਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ
ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰਤ ਮਰਣਹ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ ॥ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸ
ਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖੰ ਅਨਿਕ ਹਤੰ ਜਨ
ਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾ
ਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨ
ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰ
ਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗ

ਦਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋ ਮੋਰਤਿ ॥੧੯॥ ਪਾਵਨੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗਾਣੀ ਵਿਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥
ਨਿਰਧਨੰ ਭਯੰਤਿ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤੵੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭੵਤੇ ॥੨੦॥ ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹ
ਰਹ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਦ
ਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ ਸਰਬਗੵ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰ
ਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਰੰ ॥੨੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥
ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ ਸਿਮ
ਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਅਨਿਤੵ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰ
ਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੵੰ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ
ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸੵ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥
ਆਰੋਗੵੰ ਮਹਾ ਰੋਗੵੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥ ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤ
ਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ
ਤ੍ਰਿਪੵਤੇ ॥੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸੵ ਦੁਰਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ
ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸ
ਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾ

ਸਨਤ॥੨੮॥ਜੈਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜੀਤਸਨਤੀਤਨੈਨਿਸੁਤਨ॥ਤ੍ਰਾਵਧ
ਨਗੁਣਗੈਬਿਚਰਮਣਿਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਥਮਣਨ॥ਆਗੂੜ
ਤੇਅਸੂਰਥਨਗਨਬੁੰਟਤੇਪ੍ਰਭਸਾਰਗਨ॥ਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਜੈਸੜ੍ਹੈ
ਨਧਜੈਤੇਗੈਪਾਕੀਰਤਨਨ॥ਜਿਤਤੇਬਿਸੂਮੈਸਾਰਨਨਕਵਸੈਕੈ
ਤਿਪਛਿਤਸਕਰਨ॥੨੯॥ਸ੍ਰਿਗਾੜ੍ਹਿਸਨਗਧਰਬਨਗਰਿਢ੍ਹਮਢ੍ਹਜਾਗਛਿਦ੍ਰ
ਗਮਤਿਨ॥ਤਤਨਕੁੰਟਬੈਨਸਿਥਸਿਮਰਿਤਿਨਨਕਰਮਭਮਨਸਨ॥੩੦
ਨਛਬਿਦਿਆਨਿਧਨਨਿਗਮੈਨਛਗੁਣਗਨਮਕੀਰਤਨਨ॥ਨਛਰਗਰਤਨ
ਕੈਤੈਨਨਛੰਛਾਛਤੁਰਛਤੁਰਨ॥ਭਗਉਦਿਸਾਬਧੈਸਾਇਆਨਨਕ
ਸਧਸੈਗਿਖਾਪੈਤਿਤਨ॥੩੧॥ਕੈਨਰਮਣੀਜਰਸਰਸਸਾਨਸਤਉ੍ਰ
ਛਧੇਮਧਾਰਣੀ॥ਜੀਨਭਣਿਜੈਉਤਸਸਾਲੈਕਹੁਧਰਣੈਨਨਿਦਨੀ॥੩੨॥
ਗੁਰਸੈੜੂਨੀਣਸਜੈਪ੍ਰਣੀਧ੍ਰਿਗਤਜਨਸਭ੍ਰਸਣਣਨ॥ਕੁਕਰਨਸੂਕਰਨ
ਗਗਧਭਨਸਰਪਨਤੁਛਿਖਾਨ॥੩੩॥ਭਰਣਗਬਿਟਕਜਨਿਦਿਯੈਨਸਧਾ
ਰਣਨ॥ਕੀਰਤਨੈਸਾਧਸਗੇਣਨਨਕਨਨਦ੍ਰਿਸਣਿਤਿਜਸਦ੍ਰੁਤਨਨ॥੩੪॥ਨਛਦ੍ਰ
ਰਾਭੰਧਨਿਮੂਧ [illegible] ਤੈਗਨਿਬ
ਛਦ੍ਰਰਾਭਭਜਨਿਬਿਜਨਿਨਛਦ੍ਰਰਾਭੈਸੂਢਅਬਿਰਨ॥ਨਛਦ੍ਰਰਾਭ
ਸੁਤਸਿੜ੍ਹਭ੍ਰਤਬੈਧਵਨਛਦ੍ਰਰਾਭੈਬਨਿਤਾਬਿਛਾਸਨ॥ਨਛਦ੍ਰਰਾ
ਭੈਬਿਦਿਸਾਪ੍ਰਬੀਣਿਨਛਦ੍ਰਰਾਭੈਛਤੁਰਛੰਛਾਨ॥ਦ੍ਰਸਾਭਣਿਕ
ਭਗਵਨਨਸਨਨਨਕਾਬਧਿਸਧਸੈਗਿੜ੍ਹਿਧਭੈ॥੩੫॥ਜਤਕਤਨ
ਤਤਨਦ੍ਰਿਸਣਿਸੂਰਗਮਰਤਧਜਾਲੈਕਨ॥ਸਰਬਤ੍ਰਗਮਣਿਗੈਬਿ
ਦਨਨਨਕਲੇਪੈਛਧਨਿਬਧੜੈ॥੩੬॥ ਬਿਖਿਅਭਰਾਤਿਅਸ੍ਰਿ
ਤੰਦ੍ਰਸਣਿਸਖਸਵਜਨਨ॥ ਦੁਖਭਾਤਿਸੁਖਭੈਕੀਤੰਤਨਿਰਭਸਨ॥

ਬਨਿਬਿਚਿਤ੍ਰਨਬਿਸ੍ਰਾਮਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹ ॥੩੭॥ ਸਰਬਸੀ
ਲਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬਪਾਵਨਮਮਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬਕਰਤਬਮਮੰਕਰਤਾ
ਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੮॥ ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹ ਨਹਸੀਤ
ਲੰਬਾਵਨਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤਰੁਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਵਜਨ
ਹ ॥੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧ੍ਯਾਨੰਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰਨਹਗ੍ਯਾਨੰਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗ
ਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖਬਿਵਰ
ਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਹ ॥
ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਨਹਸ੍ਰੋ
ਤਿਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟਲਖਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕ
ਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥ ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਿਕੇਹਰਹ
ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥ ਛਲਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿ
ਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰ ॥ ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਾਯਾ
ਬਿਆਪਤੰ ॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰ
ਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ ॥ ਰਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥
ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇ
ਤਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾ
ਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥ ਦੁਰਗਮਸ੍ਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹ
ਦੂਖਸਰਬਸੂਖਣਹ ॥ ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ ॥
ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹ ॥ ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਬਾਸੰ ॥
ਧਰਮਲਖ੍ਯਣਪ੍ਰਭਮਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿ
ਹਰਿਦਯਾਲਚਰਣੰ ॥੪੪॥ ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾ

ਤੁਮਾਰਦਨਹਾ॥ ਗਣਗੰਧਾਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹਾ
ਹਰਿਕਰਣਹਾਰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹਾ॥੪੫॥
ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਿਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹਾ॥ ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋ
ਕਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹਾ॥ ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰ
ਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹਾ॥ ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾ
ਨਕਨਾਰਾਇਣਹਾ॥੪੬॥ ਹੇਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ
ਬਿਖਿਅੰਤਜੀਵੰਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤ੍ਯੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹਾ
ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹਾ॥ ਦੀਨ
ਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖ੍ਯਾਕਰੋਤਿ॥੪੭॥ ਹੇਲੋ
ਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ ਧਾਵੰਤ
ਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇ
ਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਯਾ॥ ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅ
ਖਾਦ੍ਯਖਾਦ੍ਯੰਅਸਾਜ੍ਯੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿ
ਗ੍ਯਾਪਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹਾ॥੪੮॥ ਹੇਜਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰ
ਪਾਪਾਤਮਾ॥ ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹਾ
ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹਾ॥ ਭ੍ਰਮਭਯਾਨ
ਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹਾ॥ ਬੈਦ੍ਯੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ
ਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ ਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ॥ ਹੇਸ
ਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕਰੋ॥ ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮ
ਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵਹਾ॥੫੦॥ ਚਰਣਕਮਲਸਰ

ਣੰਮਹਾਂਣੰਗੋਪਾਲ[illegible]ਰਖ੍ਯਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰ
ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰੰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸ੍ਤਕਰ
ਖ੍ਯਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸ੍ਤਕਾਯਾਰਖ੍ਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮਰਖ੍ਯਾਗੋਪਾਲ
ਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖ੍ਯਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ਸਰਬਰਖ੍ਯਾਗੁਰਦਯਾਲਹ
ਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨ
ਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਗੋਤਿਵਛਲਅਨਾ
ਥਨਾਥੇਸਾ ਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰ
ਜੋਤ੍ਯਿਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੰ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤ੍ਰਿਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਛੇਦੰ
ਤਜਠਰਰੋਗਣਹ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰ॥ਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿ
ਤਰੰਗਤੋਯਣਹ॥੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਰਿਸ੍ਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ
ਲਬਧ੍ਯੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸਕੰਭਗਨੰ
ਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ॥ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰ॥ਤਮਪਰਗਾਸੰ
ਅੰਧਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥
੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਹ॥ਆਵਧਹੀਣੰ
ਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਨਵਹ॥੫੬॥ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿ
ਆਮੰ॥ਅਸ੍ਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦਾ॥ਊਚਮੂਚਅਪਾ
ਰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤ॥ਬੁਝੰਤਿਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਅ
ਹ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਆਲਖਰਹ॥ਬਿਖ
ਮਸਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ॥ਹੀਤਮੋਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰ
ਮਣੰਅਹੰਫਾਂਸਤੀਖ੍ਯਣਕਠਿਨਹ॥ਪਾਵਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਨਾਨ

੮੫੬

ਬੰਧਨਾ॥ਤਜਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਪਾਸ ਆਨ ਕਰ ਤਬਿ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਤਉ ਪਰਨਾ॥ਦ੍ਰਿਪਾ

ਪਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ਤਬ ਸਭ ਜੰਗ ਖੰਡਨਾ॥ਸਾਧ ਸੰ

ਗੋਇੰਦ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਤਨ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਨਾ॥੫੯॥ਜਿਸ ਸਭ

ਸਪੁਰਸਾਨੁ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟਿ ਗਇਨਾ॥ਜਿਹ ਤਿਹ ਤੇਤ ਸਿਖ

ਆਵੇਤ ਨ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨਨਾ॥੬੦॥ ਅਚੇਤ ਸੁਣਾ ਜਾਏ ਤਰ ਧੀਰ ਤਸ੍ਰ

ਸਾਜਿਤ ਧੁਤਿ॥ਫਿਰਤ ਸਤ ਸੁੰਦਰੀ ਕੰਠਿਆ ਕਾਲ ਕਹਿ ਆਗਿ ਸਤਾ॥

ਰਚਿ ਤਿ ਪੁਰਖ ਤਨ ਜਰਬਲੀ ਵਸ ਅਜਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੰਦਨਾ॥ਤ੍ਰ

ਸੰਤਿ ਕ੍ਰਿ ਸੰਤਿ ਚਤੁਰ ਜਨ ਸਤ ਰਿਧਿ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਸਮਾਨਾ॥੬੧॥ਤਜਿ ਜਿਤ

ਚੇਤ ਗੋਸੇ ਗੋਸ ਪੁਰਖਿਆ ਤੁਸਾ॥ਸੰਤ ਤਉ ਤਪ ਸਬਾਈ ਅਵਰਤ ਏਕ ਤਸੁ

ਧਅਫਰਏਨਾ॥ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਸੰਦਰ ਸਪਦੇ॥੬੨॥ਗਰਬਾ ਤਿਨਾਂ ਸਿਦਨ

ਸੰਤੰ॥ਬਲਵੰਤ ਬਲਾ ਤਕਾਰਣਾ॥ਚਰਨਕ ਸਲਨ ਤਭ ਜੰਤਿ ਤ੍ਰਿ

ਣਸਮਾਨਿ ਪ੍ਰਿਗੁਜਨ ਸਨਨਾ॥ਤਪਧੀ ਲਕਰਗ ਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ

ਤੁਸਧੇਨ॥ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਸੋਨ ਸਨਾ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਏਤ ਸੇਰ ਸਤਜੈ

ਤਨਗੀਆ॥ਚੂਰ ਤਤਗੀਆ॥ਉਤਏਤ ਭਗੀਆ॥ਅਧਕਾਰਕਣ ਸੁਰ ਉਜਾ

ਗੋ॥ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਨੁ ਤਰਿ ਗ੍ਰਦ ਜਾਗੋ॥੬੪॥ ਬੂਤ ਸਣਤ ਸਾਗਿ ਉਧਰ

ਏਬੂ ਤਸਕਰ ਸਾਜਿ ਪੂਰਣ॥ ਆਤਸ ਰੰਸ ਸਗਾ ਗਤਿਨ ਰਨਾਨਕ ਜਿਤਨ

ਲਨਾ॥੬੫॥ਧਰਦ ਰਬਾਤਿਰ ਏ ਬਤੁ ਬਿਧ ਲੂ ਕਰਏ ਉਚਏ ਏ ਸਰਬਤ੍ਰੀ

ਅਕਨਾ॥ਲਉਲਸੀੜ੍ਹ ਸੁਆਤਿ ਪੀਤਿ ਸਨ ਸਏਕ ਰਸ ਕਰਤ ਸਮੁਕਰਨਾ॥

੬੬॥ਮਤਿ ਸਮੇਦ ਚਰਏ ਉਧਰ ਏ ਭੈਦੁਤਰ ਣਾ॥ਅਨਿਕ ਧਾਤਿਕ ਨਰਏ ਨਾਨਕ

ਸਧਸੰਗਮਨਸੰਸਜਣਹ॥੬੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਥਾ॥ ਮਹਲਾ੫

ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸ
ਮਾਨੁਖ੍ਯਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ ਮਜਾਰੁਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗ
ਯਾਨਣੋ॥੧॥ ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸਹਦੀਪਲੋਅਸਿਖੰਡਣਹ॥ ਗਛੇ
ਣਨੈਣਭਾਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥੨॥ ਜਾਣੋਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆ॥ ਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਥੋਭਣੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣ॥
੩॥ ਮਾਯਾਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ॥ ਲਬਧ੍ਯੰਸਾਧਸੰਗੇਣ
ਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭਜਣੰ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰਸੰਗੇਣਨਿੰਮੁਬਿਰ
ਖਸਿਚੰਦਨਹ॥ ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਨਕਅਹੰਬੁਧਿਨਬੋਹਤੇ॥੫॥
ਗਾਥਾਗੁੰਫਗੋਪਾਲਕਥੰਮਥੰਮਾਨਮਰਦਨਹ॥ ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਾਨਕਹਰਿ
ਬਾਣੇਪ੍ਰਹਾਰਣਹ॥੬॥ ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾਲਹੰਥਾਬਡਕਰਮਣਹ॥ ਰਹੰਤਾ
ਜਨਮਮਰਣੇਨਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥੭॥ ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਣਝੜੀਯੰਨਹ
ਜੜੀਅੰਪੇਡਸੰਪਤਾ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣਬਿਖਮਤਾ॥ ਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੋਨਿਬਾ
ਸਰੋਰੈਣੀ॥੮॥ ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗਣਹ॥ ਹਰਿਨਾਮਗੁ
ਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਬਿਆਪਣਹ॥੯॥ ਗਾਥਾਗੂੜਅਪਾਰੰ
ਸਮਝਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਬਿਰਲਾਜਨਹ॥ ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰ
ਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ ਹਰਿਚਰਣ
ਕਮਲਧ੍ਯਾਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾਰਣਹ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇ
ਣਮਧ੍ਯਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥ ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹ॥ ਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਬਡ

੮੫੧

ਭਗਣਹ॥੧੨॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋ॥ਬਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥
ਜਾਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤੋ॥ਸੋਈਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ
॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਹ॥ਸਿਮਰਤਬ੍ਯਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ
ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੰ
ਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧ੍ਯਾਵਣਹ॥ਲਭਣੰਸਾਧਸੰ
ਗੇਣਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਣਹ॥੧੫॥ਦਸਨਬਿਹੂਨਭੁਯੰਗੰਮੰ
ਤ੍ਰੰਗਾਰੁੜੀਨਿਵਾਰੰ॥ਬ੍ਯਾਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰਨਾਨਕਲਬਧਕਰਮਣਹ॥੧੬॥
ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ॥ਤਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕ॥ਪਰਸ
ਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹ॥੧੭॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧ੍ਯੰ॥ਸਿਧ੍ਯੰਸਰਬਕੁਸਲ
ਣਹ॥ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬ੍ਯੰਪਰਾਪੂਰਬਣਹ॥੧੮॥ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰ
ਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣਹ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮ
ਨਲਭ੍ਯਤੇ॥੧੯॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਰੰ
॥ਕੁਲਹਸਮੂਹਸਗਲਉਧਾਰੰ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ॥੨੦॥ਸਿਮਰਣੰ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਧਰਣੰਕੁਲਸਮੂਹਣਹ॥ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੇਣ
ਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹ॥੨੧॥ਸਰਬਦੋਖਪਰੰਤਿਆਗੀ
ਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ॥ਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿ
ਲਿਖ੍ਯਣਹ॥੨੨॥ਹੋਯੋਹੈਹੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣਹ॥ਸਾਧੂਸਤ
ਮਜਾਣੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੩॥ਸੁਖੇਣਬੈਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭ
ਰੰਗਣਹ॥ਰੋਗਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨਕਸੁਖੁਨਸੁਪਨਹ॥੨੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ
ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾ
ਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ
ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿ
ਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ
ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ
ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿ
ਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥
ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇ
ਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁ
ਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅ
ਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆ
ਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਜਾਂ
ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥
ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ
ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿਹਾਂ
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵ

ਇਜਾਹਿ ਜੈਸੀ ਤਾਲਾਜੀਅਹਿ॥ ਜਿਤ ਪੂਤਿ ਹਿਗਿਹਿ ਪਰਦਾਰਗਾਢੂ ਕਰਤ
ਫਰੀਅਹਿ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਏਗਸ ਪਾਇਤੂ ਸਗਾਲ ਕੁਲ ਤਰਸ਼ੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਸੂਤੇ ਕਉਏ ਪੂਨ ਕਿਤ ਪਾਰਖੂਹ ਸੁਖੀ ਫਰਸੀ॥੮॥ ਸੁਪਾਗਿ ਵਾਲੈਆ ਕੰਸੁ
ਤਲੋਪਗਸੋ ਹਤੀ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਚਸਰੇਵਗਿ ਕੁਲ ਸੁਖ ਕਹੁ ਜੋ ਹਤੀ॥
ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਗਹੁ ਵਿਦੋ ਸਿਧੀ ਕੁਰਿ ਕਰਤ ਪਾਣੀਐ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਸ ਨੈਤਾਕਿ
ਤੈਵਿ ਕੁ ਸੁਤ ਗਸ ਸਮਾਣੀਐ॥੯॥ ਤਿਨੈ ਸਤੇ ਖਟ ਨਈ ਤੁਪੁਜੇ ਹਿਆ॥
ਵਧੇਤੂ ਪੁਰਖੀ ਵਿਪਤੈ ਤੰਤੁ ਸੈਹਿ ਆ॥ ਵਸਦੀ ਸਪਾਨ ਅਪਗ ਅਨੂਪ
ਰਸਦ ਸਪੁਗ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਸਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇ ਐਗ ਸਦਾ ਸਸਗਾ॥੧੦॥
ਚਾੜਿਕਾ ਚਿਤ ਸੁ ਚਿਤਿ ਸੁਸ ਜਨੁ ਫਹੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪੂਣ ਤਿਸੈ
ਕਹੁ ਆਹੀਐ॥ ਵਾਨੁ ਵਾਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਵੂੰਦਾ ਲਕਰਸੈ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਤਿਕੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਸਗੈਨ ਸੁਖਨ ਕਵਾਲਿ ਹਰਸੈ॥੧੧॥ ਸਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ
ਅਨੂਪ ਸਗੁ ਜਨੀਐ॥ ਸਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਗ ਸੁਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ॥
ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇਤੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਪਾਨ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਚਉਚਲ ਚਗਹਿ ਸਾਗਿ
ਤਪਦਹਿ ਸਚੁ ਪਨ॥੧੨॥ ਸੁਪਨੈ ਕੁ ਕੀਤ ਈ ਗਹਿ ਓਕੀਨ ਅੰਚਲਾ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪੁਰਖ ਵਿਗ ਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਵੰਚਲਾ॥ ਖੋਜਤ ਉਤਕੇ ਚਰਣ ਕਹਤੁ
ਤਪਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੈਈ ਜਤਨੁ ਕਰਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ॥੧੩॥
ਨੈਣਹੁ ਦੇਖਿ ਹਿ ਸਪਸਿਨ ਣਾਵਿਣ ਲਿਆ॥ ਕਰਨਨ ਸੁਣਈ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਸੁੰਦਿ
ਘਾਲਿਆ॥ ਗਸਨ ਜਪੈ ਨਨ ਸੁਤਿ ਲਾ ਤਿਲ ਕਰਿ ਕਟੀਐ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜ
ਵਾਵਿਸ ਗੈਗੋ ਵਿੰਦਾਇ ਇਦਿਨਾਦਿਨ ਘਟੀਐ॥੧੪॥ ਪਵਨ ਜਾ ਫੁਖੇਯੰ
ਕਸਣ ਸਦਾ ਗੁੰਡਿ ਆ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਗਣਾ ਇਵਿਸਰਤੇ ਸੁੰਢਿਆ॥ ਹੈ
ਕਹੁ ਐਸਾ ਜੀਤੁ ਜਿਤੈ ਵੈਖ ਸਗਹਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਸ੍ਰੀਪਨ ਵੁਜਿਤੂ

ਕੋਈਸਾਂਤਿ॥੧੫॥ਧਾਵਹੁਦਸਆਨੇਕਧ੍ਰੰਮਪ੍ਰਕਾਰਣੇ॥ਪੰਚਸਤ
ਭ੍ਰਿਤਕਵਨਾਬ੍ਰਿਧਿਮਰਣੇ॥ਤੀਖਣਬ੍ਰਣਟਲਾਇਨਮੁਪ੍ਰਭੁਧਾਈਐ
ਤਸਿਓਂਸਤਾਬ੍ਰਿਖਾਦੀਘਾਤਪ੍ਰਾਨਗੁਰੁਧਾਈਐ॥੧੬॥ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਨੋ
ਦਤਿਸ੍ਰਭਿਨਨਿਕੁਟਈ॥ਖਾਵ੍ਰਤੁਭੰਚਤ੍ਰਸਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਵ੍ਰਟਈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਧਨੁਟਿਤਤ੍ਰਸਿਤਗਿ॥ਨਨਕਸਟਾਅਗਧਿਕਦੇਨਾਤਿਸ
ਗਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਕਗਤਿਸੁਖਾਨੁਸੁਣਵਣਾ॥ਸਗਲੇਤੇਏਸੁਖਤਗਿ
ਨਸ੍ਰਧਿਆਵਣਾ॥ਜੀਅਕਗਨਿਜੈਕਗਨਿਦਕਸੁਏਧਾਉ॥ਸਜਨਸਨਿ
ਅੰਦਨਨਕਨਸੁਜਧਿ॥੧੮॥ਧਾਵਨਧਤਿਤਪੁਨੀਤਕਤ੍ਰਨਤੀਸਵੀਐ
ਤ੍ਰਿਠੰਗਿਗਿਖ੍ਰਅਗੁਕਤਲ੍ਰਗੁਖੇਵੀਐ॥ਤਗਿਚੰਦਉਗਿਧਿਖਿਕਤੇਸੁਖੁਸ
ਨਿਆ॥ਤਗਿਓਂਤਤ੍ਰਿਚੰਦਉਗਿਬ੍ਰਾਲਿਤਗੀਤਿੰਨਜਿਟਰਗਿਜਾਨਿਆ
੧੯॥ਕੀਨਕਰਸਅਨੇਕਗਵਾਗਬ੍ਰਿਕਾਰਧਨਾ॥ਸਤਦ੍ਰਧਿਤਵਾਸ੍ਰਮਤਿ
ਕੀਢਗੁਤਨ॥ਫਿਰਤਉਗਰਬ੍ਰਗੁਵਿਗਿਸਰਣ੍ਰਨਤਜਾਨਈ॥ਤਗਿਓਂਤਗਿਚੰਦ
ਉਗਿਧਿਖਿਕਤੇਸਤੁਸਨਈ॥੨੦॥ਜਿਸਕੀਪ੍ਰਭੈਅਉਧਤਿਸੈਕਉਟਾਰਖਈ
॥ਬੇਦਕਅਨਿਕਉਧਾਵਕਤ੍ਰਲਉਤਿਕਾਖਈ॥ਏਕੈਰੋਤਿਗਵਾਗਕਾਜਿਤੈਰੈਆ
ਵਈ॥ਤਗਿਓਂਬ੍ਰਿਨੁਵੈਤਨੁਢਗੁਬ੍ਰਿਸਾਸਕੁਜਾਵਾਈ॥੨੧॥ਅਉਖ
ਪੁਨਸੁਅਧਗੁਅਸੈਲਕੁਧੀਜਈ॥ਸਿਲਿਸਾਲਿਖਵਤਿਸੰਤਸਗਲ
ਕਉਦੀਜਈ॥ਜਿਸੈਧਰਧਤਿਤੇਏਤਿਸੈਏਧਵਣੇ॥੨੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ੫॥ ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਕਿਹੂਹੋਤੀਸਾਟ
॥ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤ
ਨੁਖਚਿਰਹਿਆਬੀਚੁਨਰਾਈਹੋਤ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਓਬੂਝ
ਨੁਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾ
ਭਰਮ॥ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮ॥੩॥ਮੂਸਨ
ਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਬੀਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਭ
ਵਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅ
ਰੁਗਰਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਂਉਸਰਬ॥੫॥ਮੂਸਨ
ਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿਓਉਰਝਿਓ
ਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੬॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਰੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿ
ਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੭॥
ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰ
ਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਂਊਂਚੌਘਨੋਚੰਚਲਚੀ
ਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲ॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ॥ ॥ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊ
ਪਰਿ ਰਾਮੁ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰ
ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿ
ਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ
ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊ
ਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰ
ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ
ਤਤ ਸੋਇ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ
ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ॥੭॥ਕਬੀ
ਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸੁ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀ
ਨੋ ਆਦੇਸੁ॥੮॥ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ
ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ॥ ਲੈ ਫਾ
ਹੇ ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ
ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ॥੧੧॥ਕਬੀ
ਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ
ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾ
ਥਿ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ
ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ॥ ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ॥

੧੪॥ ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਝੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ॥ਆਗਿਲਗ
ਉਤਿਹਧਉਲਹਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿ
ਆਰੋਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੁਹਾਟੈਹਾਟ
ਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨੇਬੈ
ਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀ
ਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥
੧੮॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵਧਾਰ॥ਜਿਨਿਬਿਲੋ
ਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਰਬਿਲੋਵਨਹਾਰ॥੧੯॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆ
ਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹ
ਬਾਟ॥੨੦॥ ਕਬੀਰਸੂਖੁਨਏਂਹਜੁਗਿਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤ॥ਜੋਚਿਤੁਰ
ਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੈਤੇਜਗੁਡਰੈ
ਮੇਰੇਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ ਰਾਮਪ
ਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ॥ਨਹੀਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁ
ਨਹੀਮੋਲੁ॥੨੩॥ ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ॥ਪੰਡਿ
ਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀ
ਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰੁਭਾਵੈਘਰਰਿਮੁਡਾਇ॥੨੫॥
ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿ
ਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁ
ਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਾਂਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥੨੭॥ ਕਬੀਰ
ਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿ
ਕੇਗੁਨਗਾਇ॥੨੮॥ ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਆ

ਹੋਇ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ॥੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ
ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ॥ ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ॥੩੦॥ ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀ
ਰੁ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ॥੩੧॥ ਕਬੀਰ
ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ
ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ॥੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ॥
ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ ਊਜਲ
ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ॥੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ॥ ਹਰੂਏ
ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ॥੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇ
ਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ॥
੩੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ॥ ਹੈਵਰ ਉਪਰ ਛਤ੍ਰ
ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ॥੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ ਦੇਖਿ
ਅਵਾਸੁ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ॥੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ
ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ॥ ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨ
ਉ ਕਿਆ ਹੋਇ॥੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ॥ ਆ
ਜੁ ਕਾਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ॥੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ
ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ
ਛੂਟਿ॥੪੧॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ॥
ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ॥੪੨॥ ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇ
ਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ॥ ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ॥

੪੩॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ॥ ਪਾਛੈ ਤੇ ਗਲੁ
ਤੋਰਵੈ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਲੈ ਖਾਇ॥੪੪॥ ਕਬੀਰ ਸੇਜਾ ਸਿਉ ਪਾਨਿ ਕਿ ਬੈਰ
ਲੈ ਪਾਨਿ ਬੇਸਿਉ ਹਿਤ ਲਉ ਜੋਗੁ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਛੂਟਉ ਰਾਮ ਕੀ ਤਦੇ ਲਿੰਦ
ਉਲੋਗੁ॥੪੫॥ ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ
ਗਿਆਨੁ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ॥੪੬॥
ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ॥ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ
ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਿ॥੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋ
ਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ॥ ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ
ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ
ਜਾਲੁ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ॥ ਪੋਖਰਿ
ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ॥੫੦॥ ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂ
ਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ॥੫੧॥ ਕਬੀਰ
ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ॥ ਓਹੁ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨ
ਾਮ ਜਸੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ॥੫੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀ
ਆਰਾ ਤਾਲੁ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ॥੫੩॥
ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ॥੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਕਬੀਰ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ॥ ਰਾਮ ਸਨੇ
ਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰ ਤ
ਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬ

ਗਹੁ ਬੁਝਾਇ ॥੫੭॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏ ਭਾ
ਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ
॥੫੮॥ ਮ: ੧ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉ
ਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥੫੯॥ ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੋਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ
ਗਾਉ ॥ ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥੬੦॥ ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ
ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥ ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ
ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੧॥ ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਕਿਆ
ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥੬੨॥ ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬ
ਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ
॥੬੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪ
ਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੬੪॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿ
ਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ
ਪਾਇ ॥੬੫॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ
ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿ
ਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੬੬॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰ ਆਵ
ਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ
॥੬੭॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ ਜਬ ਦੇ
ਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੬੮॥ ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ

ਭਗਤਿ ਨ ਕਾਈ ਕੀਨਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਤ ਇਆ ਮਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗ
ਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੬੯॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ
ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਨਿ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੭੦॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆ
ਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾ ਓਹ ਚਰੈ ਬਹੋਰਿ ॥੭੧॥
ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ
ਜਬ ਹਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨਾ ॥੭੨॥ ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ
ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੩॥
ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ
ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀ
ਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੫॥ ਕਬੀਰ ਜਪ
ਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜ
ਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰ
ਦਨੈ ਤਿਨ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰ
ਗੰਧ ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥
ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ
ਮਿਲਿਓ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੯॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ
ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇ
ਇ ਖਸਿ ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥
ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰ
ਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ

ਜਮੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੨॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲੁ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ
॥੮੩॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ
ਜਾਣਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੪॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁ
ਨੁ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦ
ਾਨ ॥੮੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜ
ਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅ
ਉਰੁ ॥੮੭॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ
ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੮॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ
ਸਿਰਿ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾ
ਟ ॥੮੯॥ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮਤਿ ਬ
ਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂ
ਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾ
ਰਿ ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰ
ਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ
ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ
ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜ
ਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ

ਨਿਗੁਸਾ ॥ ਨਸਕਿਓ ਗਤਿ ਸਾਂ ਨਈ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਅਉਸਰ ਸਾ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ
ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ
ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿ
ਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ
ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੮॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁ
ਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥
੯੯॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋ
ਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਇਸੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ
ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥
੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀ
ਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ
ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾ
ਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸ
ਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ
ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ
ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾ
ਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ
ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ
ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ
ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ
ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ
॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ
ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ
ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾ
ਸੁ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥
ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੩॥ ਕ
ਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ
ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੪॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰਧਾ
ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ
॥੧੧੫॥ ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾ
ਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀ
ਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ
ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸ
ਰੀਰੁ ॥੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥
ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ
ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ
ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ~~ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ~~
~~ਉਨਮਾਨ~~ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀ
ਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉ
ਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁ
ਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੪
ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੫॥ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜ
ਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿ
ਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ
ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੭
ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ
ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜ
ਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੯॥
ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁ
ਰਾ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ
ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ
੧੩੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ
ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ
ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ
ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ

ਰਮਤਾ॥ ਤਿਸਬਿਨੁਧੂਅਰੈਨਤੀਏਕੈਸਿਮਰਨਤਾਸੁ॥ਕਬੀਰਨੂਲਾਲਾਗੇਨੂਲ
ਨਿਧਰਨਲਾਗੇਅੰਧ॥ ਜਾਇਪਤੁਰਤਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਰ
ਨਖਾਈਕੰਧ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀ
ਰਥਜਾਹਿ॥ ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ॥੧੩੬॥
ਕਬੀਰਪਾਹਨਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਇਸੁਭਰਵਾਸੇਜੋ
ਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕ
ਰਮਕਪਾਟ॥ ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ॥੧੩੮॥
ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲੁ॥ ਪਾਛੈਕਛੁ
ਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁ
ਇਕੁਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ॥ ਦੀਸੈਚੰਚਲੁਬਹੁਗੁਨਾਮਤਿਹੀਨਨਾਪਾਕ
੧੪੦॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸਕਾਰ॥ ਜਿਨਿਇਹੁਜਮੂ
ਆਸਿਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਗਾਰ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰਕਸਤੂ
ਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾਸ॥ ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉ
ਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸ॥੧੪੨॥ ਕਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਕੈਕਾਂਠੈਰ
ਹਿਗਇਓਰਾਮੁ॥ ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾਧਾਮ॥੧੪੩
ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂਕਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ॥ ਉਹੁਸਾਕਤੁਬਪੁ
ਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋ
ਰਿਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥ ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ
੧੪੫॥ ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਂਚਾਰਿ
ਬਾਹਰਿਕੰਚਨੁਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁ
ਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗ

ਵਾਨੁ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ
ਦੇਇ ॥ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰ ਖੇ
ਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ
ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੯॥ ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ
ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ
॥੧੫੦॥ ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ
ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭ
ਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੨
ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀ
ਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈ
ਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੪॥
ਕਬੀਰ ਇਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ
ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥
੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥
੧੫੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥
ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੮॥
ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ
ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹ
ਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ

ਰ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ਪਨਾਮੀ ਕਿਉ ਹੁਨਿ ਦੀਐ ਕਿਉ ਹੁ ਹਾਰਿ ਚਉਰੀ ਕੈ ਸਾਨ੍ਹਾ ਉਹੁ ਮੰਗਾਸ ਵਾਰੈ ਬਿਖੇ ਕਉ ਹੁ ਉਹੁ ਸਿਮੈ ਹਾਰਿ ਨਮ੍ਹਾ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਭੂਲੀ ਪਾਣੀ ਬਿਤਿ ਭਈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੰਧੀ ਰ ॥ ਕਬਾਰ ਏ ਰਬਨਾ ਜਿਆ ਸਾਨ ਸੌ ਰਵਰਤੀ ਰ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੬॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੧॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿ

ਰਿ॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕੈ ਮਾਨੁ॥ ਓਹ
ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ
ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ
ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ
ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ॥੧੬੩॥
ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ॥ ਅਮ
ਰਾਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ
ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾ
ਵੈ ਨਾਮੁ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ॥ ਇ
ਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ॥੧੬੬॥ ਕਬੀ
ਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿ
ਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ
ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ॥ ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ
ਜਾਨੁ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ॥ ਦਾਵਾ
ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾ
ਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗ
ਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਇਹ
ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ॥ ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ॥
੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿ
ਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾ
ਗਦ ਦੇਹ ਬਹਾਇ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੬੬੮

ਤਿ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂੰਧ ਉਬਰੇ ਬੇਰੰਗਿ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤਉ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੮੦॥ ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੩॥ ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸੁ ॥੧੮੪॥ ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੫॥ ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ

ਬਾਟਮਾਰਿਆਤਜਾਕਾਬੋਲਾਹੋਇ॥ਕਬੀਰਜਾਕੀਦੀਲਸਾਬਤਿਨਹੀ
ਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿ
ਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨ
ਾਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਉਹਲਾਲੁ॥ਦਫ
ਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰ
ਖੂਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾ
ਕਟਾਵੈਕਉਨੁ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁ
ਤਨਤਾਪ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪ॥੧੯੦॥
ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥ਸੋਈਰਾਮੁਸਭੈ
ਕਹਹਿਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿ
ਬਿਬੇਕ॥ਏਕੁਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੨॥
ਕਬੀਰਜਾਘਰਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟ
ਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾ
ਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ॥ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਨ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਜੁਏਕੁ॥
ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੫॥
ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਰ॥
ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਂਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮ
ਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪ
ਚਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾ
ਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤ

ਝੈ ਕਿਨਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ
ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹ
ਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਵਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੨੦੦॥
ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਫਤਰ
ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੧॥ ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁ
ਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕ
ਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥
ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ
ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ
ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ
ਹੂੰ ॥ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੫॥ ਕ
ਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲ
ਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀ
ਏ ਛਡਾਇ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥
ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭ
ਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ
ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੧॥੨੧੦॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ
ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨
੨੧੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ

ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਗੀਵੈ ਸੇਤ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨੧੨॥ ਨਾਮਾ ਸਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨ ਮੀਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ
॥੨੧੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾ
ਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੪॥ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ
ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ
॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਚੀਕੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਥ ॥
ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ
ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ
ਪਰੈ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥
ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨੁ ॥੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡ
ਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ
ਚਾਰਿ ॥੨੧੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥
ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੨੦॥ ਮਹਲਾ ੩
ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ
ਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ
॥੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ ਸਾ
ਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ
ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ
ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ
ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਕਸੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੫॥ ॥ ॥

੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ ਕੋਈ ਆ
ਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾ
ਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗ
ਈ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ
ਆਇ ॥੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥
ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੯॥ ਕਬੀ
ਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿ
ਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ
ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫ
ਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿ
ਲਾਟ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੨॥
ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ
ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ
ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੪॥
ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀ
ਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੫॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁ
ਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ
ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ
ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੭॥
ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰਝਿ ਉ

ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੮॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿ
ਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ
ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ
ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੪੦॥
ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉ
ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੧॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗ
ਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤ
ਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੨॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥
ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੩॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ
ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ
ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ
ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥
ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲ
ਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾ
ਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ
ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖ
ੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥
੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈ ਮੇਰੈ
ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ ਫਰੀਦ ਜੇ ਜਾਣਾ
ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋ
ੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ
ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ ਫਰੀਦ
ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿ
ਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁ
ਕੀਆਂ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨਾ
ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿ
ਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥ ਦੇਖੁ
ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿ
ਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥
ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇ
ਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ
ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ ਫਰੀਦ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ
ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥
ਮਃ ੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕ
ਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ
ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ
ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ

ਸਾਦਿਆ ਸੋ ਪੰਖੀ ਸੁਇ ਵਿਆਹਿ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਜੇ ਦੀਆ ਰੰ
ਗੋਇਆ ਮਤੀ ਦਿਦਿਆ ਗੀਤਾ ॥ ਜੋ ਮੈ ਤਾਹਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੋ ਕਿਤੁ
ਨੇਹਿ ਹਿਤਾ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ ਜੇ ਸਾਈ ਲੋੜਹਿ
ਸਭੁ ॥ ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ
ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵ
ਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤ
ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ
ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ
ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥
੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮਿ ॥ ਅ
ਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ
ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆ
ਸ ॥੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥ ਹੇੜਾ
ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿ
ਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥
੨੩॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ਚਲਾ
ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ
ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥
੨੫॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ
ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿ
ਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਓ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ

ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋਪੜੀ
ਘਣੇਸਹਨਿਗੇਦੁਖ॥੨੮॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀ
ਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥
ਅਜੁਨਸੁਤੀਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁ
ਡੋਹਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੩੦॥ਸਾਹੁਰੈਢੋਈਨਾ
ਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿ
ਨਾਉ॥੩੧॥ ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹ॥੩੨॥ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀ
ਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙਦੀਗਈਕ
ਥੂਰੀਗੰਧੁ॥੩੩॥ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫ
ਰੀਦਾਕਿਤੀਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥੩੪॥
ਫਰੀਦਾਚਿੰਤਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁਬਿਰਹਿਵਿਛਾਵਣਲੇਫੁ॥
ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥ਬਿਰਹਾਬਿਰ
ਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁ
ਨਊਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਨੁ॥੩੬॥ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਲਾ
ਧਰੀਆਂਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ॥ਇਕਿਰਾਹੇਦੇਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀ
ਗਏਉਜਾੜਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾ
ਰਿਗਵਾਇਆਸੰਮਿ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂਆਂਹੋਕੇਰ੍ਹੇ
ਕੰਮਿ॥੩੮॥ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆ
ਲੁ॥ਏਹੁਨਿਦੋਸਾਂਮਾਰੀਐਹਮਦੋਸਾਂਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥੩੯॥ਘੜੀ
ਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾਇ॥

੮੭੧ ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥ਬੁਢਾਹੋ
ਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀ
ਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁ
ਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥
ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾਹਉਲੋ
ੜੀਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾ
ਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥ਅਗੈਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿ
ਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋ
ਰਡ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗਡ॥੪੫॥ਫਰੀਦ
ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗ
ਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆ
ਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ
੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ
ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆਦੀਵੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥
ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਹ॥ਕਮਾ
ਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇਕੋਇਲਿਆਹ॥ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏ
ਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥੪੯॥ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੂਫੁਗਲਿਦਿ
ਲਿਕਾਤੀਗੁੜੁਵਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਦਿਸੈਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆ
ਰੀਰਾਤਿ॥੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇ॥ਜੋਤਨ
ਰਤੇਰਬਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਇਹੁਤਨੁਸਭੋ
ਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਰਤੇਆਪਣੇਤਿਤੁਤਨਿਲੋਭੁ

ਭੁਰਤੁਨਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੋਭੁਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥੫੨॥ਫਰੀਦਾਸੋਈ
ਸਰਵਰੁਢੂਢਿਲਹੁਜਿਥਹੁਲਭੀਵਥੁ॥ਛਪੜਿਢੂਢੈਕਿਆ
ਹੋਵੈਚਿਕੜਿਡੁਬੈਹਥੁ॥੫੩॥ਫਰੀਦਾਨੰਢੀਕੰਤੁਨਰਾਵਿਓਵਡੀ
ਥੀਮੁਈਆਸੁ॥ਧਨਕੂਕੇਂਦੀਗੋਰਮੇਂਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆਸੁ
॥੫੪॥ਫਰੀਦਾਸਿਰੁਪਲਿਆਦਾੜੀਪਲੀਮੁਛਾਂਭੀਪਲੀਆਂ
॥ਰੇਮਨਗਹਿਲੇਬਾਵਲੇਮਾਣਹਿਕਿਆਰਲੀਆਂ॥੫੫॥ਫਰੀ
ਦਾਕੋਠੇਧੁਕਣੁਕੇਤੜਾਪਿਰਨੀਦੜੀਨਿਵਾਰਿ॥ਜੋਦਿਹਲਧੇਗਾਣ
ਵੇਗਏਵਿਲਾੜਿ॥੫੬॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਏਤੁਨ
ਲਾਏਚਿਤੁ॥ਮਿਟੀਪਈਅਤੋਲਵੀਕੋਇਨਹੋਸੀਮਿਤੁ॥੫੭॥ਫਰੀ
ਦਾਮੰਡਪਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਣੀਚਿਤਿਧਰਿ॥ਸਾਈਜਾਇ
ਸਮ੍ਹਾਲਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੰਞਣਾ॥੫੮॥ਫਰੀਦਾਜਿਨ੍ਹੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣ
ਤੇਕੰਮੜੇਵਿਸਾਰਿ॥ਮਤੁਸਰਮਿੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਂਈਦੈਦਰਬਾਰਿ
॥੫੯॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰਾਂਦਿ
ਦਰਵੇਸਾਂਨੋਲੋੜੀਐਰੁਖਾਂਦੀਜੀਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੇ
ਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੈਫਿਰਾਲੋਕੁਕਹੈ
ਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਟੁਬੀਦੇਇ॥ਫਰੀਦ
ਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੬੨॥ਜਾਂਕੁਆਰੀਤਾਂਚਾਉ
ਵੀਵਾਹੀਤਾਮਾਮਲੇ॥ਫਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਥੀ
ਐ॥੬੩॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇਉਲਥੇਹੰਝ॥ਚਿੰਜੂਬੋੜਨਿ
ਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝ॥੬੪॥ਹੰਸੁਉਡਰਿਕੋਧ੍ਰੈਪਇਆ

੮੧੨

ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥
੬੫॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ
ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇ
ਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥
ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ
ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅ
ਜੁ ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ ਚ
ਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ
ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥
ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲ
ਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥
ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮ
ਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ
ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ
ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵ
ਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ
ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥
ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗ
ਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁ

ਹ ਵਖਾਣ ॥ ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥
੭੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨ੍ਹਾ
ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥ ੮੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ
ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘ
ਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥ ੮੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂ
ਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥ ੮੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥
ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈ
ਅਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥ ੮੩ ॥ ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ
ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥ ੮੪ ॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖੜਾ ਪੁ
ਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥ ੮੫ ॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ
ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥
੮੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਂ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥ ਧੁਖਾਂ
ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣਿ ਤਿਨਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ੮੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤ
ਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ
ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥ ੮੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾ
ਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥ ੮੯ ॥
ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ ਅਜੈ ਸੁ
ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥ ੯੦ ॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿ
ਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ
ਕੀ ਆਸ ॥ ੯੧ ॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿ

੮੭੩ ਤੁਧਿ ਜੇਹੇ ਸੇਰ ਸਤੁ ਵੀਹੈ ਸਮੂਨਾ ਤਿਹੁ ਖਾਹਿ ॥੮੧॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ
ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ
ਨਾ ਡਰਿਆਹੁ ॥੮੩॥ ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ
॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੮੪॥ ਆਪੁ ਸ
ਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ
ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੮੫॥ ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ
ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ
ਨੀਰੁ ॥੮੬॥ ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ
ਤਲਿ ॥ ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀ
ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੮੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ
ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤ
ਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ
ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ
ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੮੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨੈ
ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾ
ਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ ਜੋ
ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੮੯॥ ਸਾਢੇ
ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥ ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ
ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨਿ ॥ ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ
ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ਅਗੈ ਦਿਤਾ
ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨਿ ॥

ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥
ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੁ ॥
ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥ ਫਰੀਦ
ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀ
ਆ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥ ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ
ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ
॥੧੦੩॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦
॥ ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥
ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੪॥ ਮਃ ੫ ॥
ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥ ਐਥੈ ਦੁ
ਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੫॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ
ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥ ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰ
ਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੬॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ
ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮
॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕ
ਗਿ॥ ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ ਮਃ ੫ ॥
ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਸੋਈ ਜੀਉ
ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿ
ਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥ ਮਿਸਲ
ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ ॥ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ
ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ
ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਉ
ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ
ਕਾ ਨੀਹਣੋ ॥ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥
ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ ॥ ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ
ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥੧੧੬॥ ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ
ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥ ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹ
ੜਾ ॥੧੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਕਨਿ ਕਿ
ਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥ ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ
ਹਡ ਬਲੰਨਿ ॥ ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨਿ ॥੧੧੯॥ ਤਨੁ ਨ
ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ
ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ
ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ
॥੧੨੧॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ
ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ
ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ ਮਃ ੫ ॥
ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ
ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੧੨੪॥ ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ ਇਹੁ
ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ

ਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ
ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮ
ਣੀਆ ਮੰਤੁ॥ ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ ਮਤਿ
ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ॥ ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ॥ ਅਣਹੋਦੇ ਆ
ਪੁ ਵੰਡਾਏ॥ ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ॥੧੨੮॥ ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ
ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ॥ ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ॥ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲ
ਵੇ॥੧੨੯॥ ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿ
ਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ॥੧੩੦॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵੈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕੵ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾ
ਰਣ ਸਭ ਆਪੇ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ
ਬੵਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰਖੵਾ
ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ [illegible] ਓ ਬਿਆਪੇ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ॥ ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ॥ ਹਰਿ ਅੰ
ਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ॥ ਏਕ ਜੀ
ਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ॥

॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ॥ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ॥ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ
ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ॥
ਓਪਤਿ ਪਰਲੋ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਉਜੀ
ਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ
ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥
੨॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ
ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
ਥਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਦਰਿ
ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਨਹ ਜਾਨੰ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ ਜਾਨੈ ਕਉ
ਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ
ਧਾਨੰ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ॥ ਏਕ ਜੀਹ
ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ
ਜਾਈ ॥੪॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰ
ਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ
ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਜਨੁ
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਭਯਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ
ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥

ਦ੍ਰਸਰਆਨਨਅਦ੍ਰਿਸੁਪੁਰਖੁਪਛਾਣਿਆਤਨੁਸੁਣਈਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹਰਿਕੇਰਨਾਂਸੁਖੋਰਤ ਮਨਿਸਭਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਜੇਤਗਸਨਸਰਬਿ
ਉਤੇਡਜਨਕੂਿਪਾਤਿਆਪਾਇਓ॥ ਜਿਤਨਕੁਗੁਰੁਪੂਸਨਿਤਮੇਂਸਤ
ਸੰਗਤਿਤਿਨਪਿਰਆਗੁ॥ ਤਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਜਿਨਪਰਗਾਸਿਉਤਿਨਸਭ
ਕੁਲਕੀਉਧਰਿਆਗੁ॥੬॥ ਸਤੁਸਭਾਂਦੀਖਾਣੂਸਤੁਸਰੇਪਾਰਿ
ਪਾਰਿਉ॥ ਸਰੈਤਖਾਤਿਨਿਦਾਸੁਸਤੁਤਪਾਦਾਸੁਕਾਰਿਉ॥
ਸਤੁਸਿਗਾਜਿਉਸੰਸਾਰੁਆਪਿਅਤੁਲਨਤੁਲਿਉ॥ਸਰਨ
ਨਾਸੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਤੁਪਾਦੇਅਸੁਲਉ॥ ਜਿਤਕੂਪਾਲਤੇ
ਜੋ ਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਾਤਿਨਤੁਪਾਇਓ॥ ਤਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕ
ਜਿਨਪਰਗਾਸਿਉਤਪਤੁਤਾਇਕਿਰਿਜਾਨਿਨਆਇਓ॥੭॥ ਕਦਨਜੇ
ਗੁਰਧੂਨੁਗਅਨਪਾਨੁਕਦਨਾਬਿਪਿਤੁਸੁਤਿਕਰੀਐ॥ ਸਿਪਸਾ
ਪਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿਤਿਨੁਕੀਸਨਪਾਰੀਐ॥ ਬੂਤਸਾਂਦਿਕਸਨ
ਕਾਂਦਿਸੇਖਗੁਣਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ ਅਗਤੁਗਤਿਉਨਤੀਜਾਂਇਪੁ
ਰਿਸੂਬਗਤੁਉਸਸਾਏ॥ ਜਿਤਕਾਈਸਿਲਕਦਸਾਂਲਪੂਤਿਸ
ਇਜਨਲਗੋਤਗਤੇ॥ ਤਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਗਾਸਿਉਤੇਇਤਉ
ਤਸਦਾਂਮੁਕਤੇ॥੮॥ ਪੂਤਦਾਂਤੇਂਦਾਂਤਾਂਰਪਾਰਿਉਜਾਂਕੁ ਇਕ
ਸਗਨ॥ ਮਿਲਿਦਾਂਨੁਸੰਤਰਨੁਜੇਤਲਗਿਤਉਜਲਤਗਨ॥
ਬਿਨਤਿਕਗਉਆਗਦਸਿਸੁਨਤੁਜੇਨਕੁਗਤਦੀਏਦਤੁਦਗਸੁ
ਮਨਿਚਾਂਉਤਗਤਿਇਤਸਨੁਨਤਗਦੋ॥ ਬਾਲਿਉਚਗਾਂਗੁਅੰਧ
ਗਸਤਿ[illegible]ਕਲਿਉਪਰੀਇਕਨਸਪਸੁ॥ ਪੂਰਣੁਸਗਲ
ਤਰਿਭਦਨ ਸਤਿਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵੈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ॥ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ॥ ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸ੍ਤਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥੧॥੧੦॥

ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮ੍ਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ॥ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ॥ ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭਉ॥ ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰਉ॥੨॥੧੧॥

ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ॥ ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ॥ ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ॥੩॥੧੨॥

ਰੇ ਮਨ ਮੂਸਾ ਬਿਖਿਆ ਸਰਿ ਗਹਿਬ ਤਕਰਤ ਬਿਕਰ ਤਸਤੰ ਸੁਧ
ਨਾ॥ ਸੰਪਤ ਦੇਓ ਲੋਓ ਸੰਗਮੂਓ ਤ ਮਾਇਆ ਸਗਨ ਭੂਸ
ਤਧੁਧਨਾ॥ ਸੁਤ ਬਿਨਿਤ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧ ਪਤਾਸਿ ਉਸੈਤੁ ਬਿ
ਫਿਰਿ ਸੁਪਨਾ॥ ਬੇਇਓ ਬਿਜੁ ਅੰਤ ਮ ਸਅੰਜ ਰਬੀਤਤ
ਅਉਪਕਰਤ ਅਪਨਾ॥ ਜਿਰਤੁ ਮੰਜਰ ਪਸਾਰਿ ਸੁਖੁ ਨਿਰਖ
ਤਤੁੰਰ ਤਭੁ ਗਤਿ ਭੂ ਖਭੁਖਨਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਾਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ॥੪॥੧੩॥ ਦੇਡਨਗੇ
ਡਨਿ ਡਨੀਤ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਣ ਓਉਗਮਣ ਫਿਰਨ
ਪੜੂਨਚ ਉਰਿਨਚ ਵਰਬਡਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨਬਿਚ ਰਗੁਰਾ
ਰਖਨ ਅਸੂਨ ਗਜਸਿ ਧਾਸਨਫਿਨ ਮਡਿਤਿ ਆਗਾਤਨੀ
ਗਸਿਯਾਗੁਰਾ॥ ਸੂਰਨਬੀਰ ਨਮੀਰ ਨਖਾਨ ਸੰਗਿ ਨਕੈ ਉਰਿ ਦੂਸ
ਟਿਨਿਡ ਗੁਰਾ ਕੋਟਨ ਓਟਨ ਕੈਸਨ ਫੂਟਾ ਕਰਤਾ ਬਿਕਾਰਚੈ
ਉਕਰਣਾਗੁਰਾ॥ ਜਿੜੁ ਨਪੁੜੂਕ ਓੜੂ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਉਓਟ
ਤਜਾਤਾ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛੰਗੁਰਾ॥ ਦੀਨਦਜਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ
ਨਾਫਿਨਫਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਗੁਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ
ਰਣਿਨਾਨਕ ਜਨ ਡੇਕਰਿ ਫਤਾਰਿ ਪਕਰਿ ਤਰਗੁਰਾ ਪਾ॥੧੪॥
ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਸਗਜੈਡ ਨਪੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ ਲੋਏ ਲੋਏ ਪਾਗੀ॥
ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾ ਹੂੰ ਤੇ ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਗੀ ਪਫ
ਨਪਾਫਨਭੂਰਕ ਮਾਫਨਇਡਾ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਪਤਨਜਾਗੀ
॥ਕਰਮਪਰ ਮਸੰਜ ਸਸੂਰਨੇ ਸਾਚਚਓ ਸੰਗਿ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ
ਡਗੀ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਡਾ ਬਿਧਿ ਜੈ ਨਿਰੁਸਿ

ਓਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ਦੀਆ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਸਰਬੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤ ਕਤ ਖਰਬੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਗਰਬੀ ॥੬॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥ ਸਿਧ ਮਨੁਖ੍ਯ੍ਯ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥੧੬॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥੧੭॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਸਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹ

ਹਿਬੰਧਪਜੀਅਧਾਨਪੂਤਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀ
ਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥੧੮॥
ਆਵਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗੀ ॥ ਦਾਵਨਿ
ਜਰਿਓਨਜਾਤਰਹਿਓਜਨਧੂਰਿਲਾਗੀ ॥ ਨੀਰੁਨਸਾਕਸਿ
ਬੋਰਿਚਲਹਿਹਰਿਪੰਥਪਗੀ ॥ ਨਾਨਕਰੋਗਦੋਖਅਘਮੋਹ
ਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖਗੀ ॥੧॥੧੯॥ ਉਦਮੁਕਰਿਲਾਗੇਬ
ਹੁਭਾਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਖਟੂਆ ॥ ਭਸਮ
ਲਗਾਇਤੀਰਥਬਹੁਭ੍ਰਮਤੇਸੂਖਮਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜ
ਟੂਆ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮ
ਬਢਾਇਸੂਤਕੇਹਟੂਆ ॥ ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਕਰਤਸੋਮਪਾਕਾਅਨਿ
ਕਭਾਂਤਿਥਾਟਹਿਕਰਿਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਈਏਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇ ॥੧॥ ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆ
ਇਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁਚਰਨ
ਲੇਰਿਦੈਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ ॥
੧ ॥ ਗਾਵਉਗੁਨਪਰਮਗੁਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬ
ਦਸਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿਗੰਭੀਰਧੀਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀਜੰਗਮਧਿਆਨੁ
ਧਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਆਤਮਰਸੁਜਿ
ਨਿਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁ
ਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਤਿਜੋਗੇਸੁ

ਰਣਿਰਸੁਪੂਰਨਸਰਬਕਲਾ॥ਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਸਾਧਸਿ
ਧਾਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਛਲਛਲਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਧੋ
ਮੁਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈਭਗਤਿਭਾਇਰਸੁਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿ
ਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥
੩॥ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਿਆਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਵਤਾਰ
ਵਰੋ॥ਗਾਵੈਜਮਦਗਨਿਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਰੁਰਘੁਤੇਜੁਹ
ਰਿਓ॥ਉਧੌਅਕ੍ਰੂਰੁਬਿਦਰੁਗੁਣਗਾਵੈਸਰਬਾਤਮੁਜਿਨਿ
ਜਾਣਿਓ॥੩॥ਗਾਵਹਿਗੁਣਬਰਨਚਾਰਿਖਟਦਰਸਨਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿਕਸਿਮਰੰਥਿਗੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਮਹਾਦੇਉਬੈਰਾਗੀਜਿ
ਨਿਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉ
ਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੪॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਮਾਣਿ
ਓਬਸਿਓਨਿਰਵੈਰੁਰਿਦੰਤਰਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਗਲਉਧਰੀਨਾਮਿ
ਲੇਤਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਆਦਿਜਨਕਾ
ਦਿਜੁਗਹਲਗਿ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਜਨਮੁਸਕਯਥੁਭਲੌ
ਜਗਿ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਜੈਕਾਰਧੁਨਿਕਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣਿਓ॥
੫॥ਸਤਜੁਗਿਤੈਮਾਣਿਓਛਲਿਓਬਲਿਬਾਵਨਭਾਇਓ॥
ਤ੍ਰੇਤੈਤੈਮਾਣਿਓਰਾਮੁਰਘੁਵੰਸੁਕਹਾਇਓ॥ਦੁਆਪੁਰਿਕ੍ਰਿਸ
ਨਮੁਰਾਰਿਕੰਸੁਕਿਰਤਾਰਥੁਕੀਓ॥ਉਗ੍ਰਸੈਣਕਉਰਾਜੁਅਭੈ
ਭਗਤਹਜਨਦੀਓ॥ਕਲਿਜੁਗਿਪ੍ਰਮਾਣੁਨਾਨਕਗੁਰੁਅੰਗ
ਦੁਅਮਰੁਕਹਾਇਓ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਜੁਅਬਿਚਲੁ[illegible]
ਦਿਪੁਰਖਿਫੁਰਮਾਇਓ॥੬॥ਗੁਣਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸੁਭਗ

[illegible] ਭਗਤੁ [illegible] ॥ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ
ਗਾਵਹਿ ਸਮਲੋਚਨਾ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ
ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮
॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ ਮਹਾਦੇ
ਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ
ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁ
ਰ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ
ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ॥੨॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ
ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ
ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ
ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰ

ਜਿਧਾਵਤੁਲੀਓਬਰਜਿ॥ ਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਿਰਾਖਿਲੇਸਮਜਿ
[illegible] ਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮ
ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲ੍ਹਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗ
ਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਲੁ
ਖਖਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗ੍ਯਾਨਜਾਹਿਦਰਸਦੁਆਰ॥ ਓਇਜੁਸੇਵ
ਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁ॥ ਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਾਰ॥ ਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਿ
ਕੀਏਨਿਰਭਾਰ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸਾਰਿ॥ ਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀ
ਚਾਰਿ॥ ਨਿੰਮਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰਮਪਿਆਰਿ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿ
ਕਲ੍ਹਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰ॥ ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿ
ਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ ਬਿਮਲਜਾਸੁਬਿ
ਥਾਰੁ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਆਕੋਅਧਾਰੁ॥ ਤੂਤਾਜਨਿਕਰ
ਾਜਾਅਉਤਾਰੁ॥ ਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁ॥ ਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰਜਲਪਦਮ
ਬੀਚਾਰ॥ ਕਲਿਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰੁ॥ ਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰੁ॥
ਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲ੍ਹਸਹ
ਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰ॥ ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਾਧਿਅ
ਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਓਉਨਮਾਨੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਮਾਨ॥ ਆਤਮਾ
ਵੰਤੁਗਿਆਨ॥ ਜਾਣੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨ॥ ਜਾਕੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਲਠਾਣ॥ ਬਿਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨ॥ ਪਹਿਰਿਸੀਲਸ
ਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਰਿ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲ੍ਹਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝ
ਾਰ॥ ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤ
ਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਾਸਨ॥ ਸਬਦਸੂਰਬਲਵੰਤਕ

ਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧਬਿਨਾਸਨ॥ਲੋਭਮੋਹਵਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਣ॥ਆਤਮਰਤਸੰਗ੍ਰਹਣਕਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣ
॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੋਪੈਤਰੈ॥ਗੁ
ਰੁਜਗਤਫਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਉਰਾਜੁਜੋਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥
ਸਦਾਅਕਲਲਿਵਰਹੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾਰਹ॥ਦ੍ਰੁਮਸਪੂ
ਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਾਰਹ॥ਇਹੈਤਤੁਜਾਣਿਓ
ਸਰਬਗਤਿਅਲਖੁਬਿਡਾਣੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ॥ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੰ॥ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲ
ਹਣੇਭਯੰ॥੬॥ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਯਉਗਹਰਿਗਹੁਹਦਰਥਿਦੀਓਗ
ਰਲਨਾਸੁਤਨਿਨਠਯਉਅਮਿਓਅੰਤਰਗਤਿਪੀਓ॥ਰਿਦਿਬਿਗਾ
ਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਿਕਲਧਰੀਜੁਗੰਤਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਰ
ਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿਖੰ
ਤਿਹਕਲਮਲਤ੍ਰਸਨ॥ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲੁਉਚਰੈਜਸੁਜੰਪ
ਉਲਹਣੇਰਸਨ॥੭॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਅਰੁਨਾਮੁਸਮ
ਾਧਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਣੁਸੋਹੈ॥ਰੰਗਿਰਤਉਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁ
ਸੁਰਿਨਰਹਬੋਹੈ॥ਨਾਮੁਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਰਵਿਲੋਇ
ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਅਠਸਠਿਮਜਨੁਹੋਇ॥੮॥ਸਚੁਤੀਰਥੁ
ਸਚੁਇਸਨਾਨੁ॥ਅਰੁਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੁਸੋਹੈ॥
ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣੁਦਰਸਨਿਪਰਸਿ
ਐਗੁਰੂਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥੯॥ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਭਕਰੈਹਰੈ

ਅਧ੍ਯਾਪਕ ਮਧ੍ਯ ਮਲਾ ਕਾ ਸੈਂ ਧਰਮ ਲੋਕ ਤ ਸੈ ਤਰਿ ਸਿਕੈ ਸਤੈ ਬਲ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਯ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਇਓ ॥ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖ੍ਯ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾ

ਤੇਅੰਬਰੀਕਿਭਵਜਲੁਤਰਿਆ॥ਉਧਉਅਕ੍ਰੂਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਨਾਮਾਕਲਿਕਬੀਰਕਿਲਵਿਖਹਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁ
ਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੩॥ਤਿਤੁ
ਨਾਮਿਲਾਗਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮਨਿਵਸਿਆ
॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਮਰਿਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਹਚਰਣਚਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿ
ਆ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂਅਮਤਿਸਤਿਕਰਿਸੰਗਤਿ
ਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸ
ਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੪॥ਨਾਮਕਿਤਿਸੰਸਾਰਿਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤ
ਰਸਾਖਹ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸ੍ਚਮਿਜਸੁਭ
ਖਹ॥ਜਨਮੁਤਇਹੁਸਕਯਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥
ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਛਿਅਦਰਸਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉ
ਪ੍ਰਸਿਧੁਤੇਜੋਤਨੌਕਲ੍ਯ੍ਯਜੋੜਿਕਰਧ੍ਯ੍ਯਾਇਅਓ॥ਸੋਈਨਾਮੁਭ
ਗਤਿਭਵਜਲਹਤਰਣੁਅਮਰਦਾਸਤੈਪਾਇਅਉ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰ॥ਨਾਮਿਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇਜਹਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹ
ਾਰੇ॥ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿ॥ਸੋਈ
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ॥੬॥ਸਤਿ
ਸੂਰਉਸੀਲਿਬਲਵੰਤੁਸਤਭਾਇਸੰਗਤਿਸਘਨਗਰੂ
ਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵਲੁਧੁ
ਜਾਸੇਤਿਬੈਕੁੰਠਿਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿਹਕਰ
ਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀ

ਤਉ ਜੋਗੁ ਗੁਣਾ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਖਾਣੁ॥ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਰ
ਸੁ ਸਦਾ ਚਾਯ ਮੁਖਿ ਮਿਸਟ ਬਾਣੀ॥ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ
ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ॥ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ ਸਮੁਧਰੇ ਪਾਯਉ
ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੵੁਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਰਸੵਉ ਅਮਰ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ॥੮॥ ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ॥ ਰਿਧਿ
ਬਸੈ ਬਾਂਵਾਂਗਿ ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ॥ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀ
ਉ ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਂਤਉ॥ ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ
ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ॥ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕਲੵ ਜੋੜਿ
ਕਰ ਧੵਾਇਅਉ॥ ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ
ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ॥੯॥ ਚਰਣ ਤ ਪਰਸ ਸਕ
ਯਥ ਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ॥ ਹਥ ਤ ਪਰਸ ਸਕਯਥ ਲ
ਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ॥ ਜੀਹ ਤ ਪਰਸ ਸਕਯਥ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ॥
ਨੈਣ ਤ ਪਰਸ ਸਕਯਥ ਨਯਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰਸ ਸਕ
ਯਥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ॥ ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ ਜਿਤੁ ਹੀਅ ਬ
ਸੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ॥ ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਜੁ ਸਿ
ਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ॥੧॥੧੦॥ ਤਿ ਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁਖ ਤਿ ਨਰ ਨਿਧਨ ਨ
ਹੁ ਕਹੀਅਹਿ॥ ਤਿ ਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ਤਿ ਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ॥
ਤਿ ਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪਹਿ॥ ਤਿ ਨਰ ਦੁਲੀ
ਚੈ ਬਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ॥ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਅਭੈ
ਪਟੁ ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ॥ ਸਕਯਥ ਤਿ ਨਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿ
ਹ॥੨॥੧੧॥ ਤੈ ਪਢਿਅਉ ਇਕੁ ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ॥

ਨਾਇਵ੍ਰਮਣਿਸੁਤਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਠਾਇ ਨਾਇ ਜਾਣਿਓ॥ ਸੁਧਾਣਿ ਇਕੁਧ
ਰਤਖਿਇਕ ਇਕ ਸਸਤਿ ਆਇਣਤੇ॥ ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁਪਜਿ ਸਿਧੁ ਧਤੀ ਸਨਬੀ
ਣਤੇ॥ ਇਕੁ ਤੁਜਿਆਖੁਆਖਤੁ ਅਆਖੁਤਿ ਇਕੁ ਇਕ ਕਰਿਵਗਨਿ ਅਤੁ
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ ਜਾਆਪੁਕੈਣਤ੍ਰ [illegible]ਸੁਓ ਕਤਿ ਇਕੁ ਸਾਂਨਿ ਅਤੇ॥੩॥
੧੨॥ ਜਿਸ ਤਿਗਤਿ ਜੈਦੇ ਵਿਜਿਸਤਿਨ ਨੇਸੰ ਸਣੀ॥ ਜਿ ਸਤਿਤ੍ਰਿਓਰ ਨਾਛਿ
ਤਗਤਕੰਛੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਦਕਰਤ੍ਰ ਤਿਗਸੁ ਜੰਪਤ੍ਰ ਨਿਤਬਾਣੀ॥ ਅੰਸ
ਗੀਕਿਪੂਤਿਆਇਸਗਣਿ ਗੋਖਿੰਦਾ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਰੈਓਤ੍ਰੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਸਨਾਤਨਾ ਸੁ
ਸਤਿ ਜਾਵਿ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿ ਜਬਗਤੈ ਦੇ ਖਿਦਗ ਸੁਯਾਦ ਤੇਸੁ
ਕਤਿ॥੧੩॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਪੁਤਸਿਧਾ ਤਿਕਾਛਿਨ ਸਤਿ॥ ਗੁਰਅ
ਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਸਿ[illegible] ਅਤੇ ਸੁਕਤਿ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ ਪ
ਰਸੀਐ ਧਿਆਨੁ ਆਤੀਐ ਪਤੇ ਸੁਕਤਿ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧਿਆ
[illegible] ਪਤੇ ਸੁਕਾਤਿ॥ ਇਕੁ ਥਿਨਿ ਦਿਗਣਜ ਤਤੇ ਰੈ ਜਾਸੁ ਸੰਤ੍ਰਿ
ਸਨਦਤਿ ਆਤਿ॥ ਜਾਆਪਦਾਂਧ ਇਤਕੇ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿ ਤਿਠੈ ਸਿਓ
ਤਿਧ॥੧੪॥ ਸਤੁ ਸੁਕਰਤੁ ਸੁਦ੍ਰਿਤ੍ਰਨਨਕਿ ਸੰਗਤਿ ਅਤੇ॥ ਤਤੇ ਅੰਗਣ
ਆਤਣਪੂਗਾ ਇਤ੍ਰ ਸੁਛਰਣਤਾ ਵਿਦਗਤਿ ਅਤੇ॥ ਤਿਤੁਕਾਰਿ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ
ਅਸਾਨਿਵ ਸੁਤ ਸੁਗੁਣ ਕਦਣਦ ਖਾਣਤੇ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਆਖ ਅਗਸਤਿਨ
ਤਗੁਣ ਅੰਤੁ ਜਾਣਤੇ॥ ਵੈਤਿਖਤੇ ਵਿਧਤੈ ਨਿਗਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੁਆਤੇ
ਧਰਣ॥ ਗੁਰਅਮਰ[illegible] ਸਕ ਸਿਤੁ ਕਰੈ ਤ੍ਰਤਿ ਤ੍ਰਤਿ ਆਪਾਸਗਣਿ॥੧॥
੧੫॥ ਤ੍ਰਧਿਨਗਾਇਣ ਕਆਧਾਜਿਗਤਿ ਪਰਵਾਸਿ ਜਤੇ॥ ਜਤਕਤਤ ਤਕਗ
ਪੁਰਸਖਦ ਦੀਧਾਕਿਦੀ ਧਾਜਤੇ॥ ਨਿੰਕਰਿਸਾਕਾਜੋਤਿ ਜਗਸੰਤਾ ਲਿ
ਰਗਅਤੇ॥ ਜਤਕਤਤਤਗ ਪੁਰਸਖ[illegible] ਦਤੇ ਕਿਤੇ ਅੰਗ

੮੯

ਜਿਤੁ ਸਿਖਾ ਸੰਗਤਿ ਉਤਤੁ ਤਾ ਗਿਚ ਗਚੀ ਸਿਆ ਜਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ ਵਿਣਿ
ਸਭ ਅਦਰ ਕਿਤੁ ਅੰਗਦ ਆਤਾ ਏ ਸੰਗਿਤੁ ਆ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤ
ਗਣ ਜਾਨ ਜਨ ਮਧ ਸਗਣਿ ਤੁਆ ॥੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤ ਪੁ ਸਤਿ ਸੰਤ ਤੇ ਖੁ ਪਿ ਥਿ
ਦਾਸ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ॥ ਸਗਣ ਪਗਤਿ ਤੁ ਉਥਗਤਿ ਵੋ ਤਿ ਜਮਧ ਪੁ ਗਵੀ ਭਿ
ਖਾ ॥ ਭਗਤਿ ਤਾ ਇਆ ਭਗ ਪੁ ਗਿਟੈ ਤੁ ਚੌਰ ਕਰਤੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗਹੁ ਤਾ ਗੁਟ ਗੀਆ
ਤੁ ਪਆ ਕਰ ਤੁ ਚੰਤ ਤਾ ਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ॥ ਸਭ ਅਦਤ ਗਿ ਉ ਗੁਣ ਕਰਤੈ
ਤੁ ਚੈ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜਿ ਸਿਮਰਿ ਅਤੁ ਤਿ ਨੁ ਦੁਖ ਦੁਰੀ ਦੁ ਪਗ ਤਾ ਗਿ ਪੈ ॥
੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵ ਉ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਤਾ ਉਪ ਗੁਰ ਕਰ ਤਿ ਕਿ ਨ ਸਰ ਕਉ ॥
ਸਗਵਾ ਚਿਤ ਤੁ ਣ ਧਾਸ ਸਧ ਸੰਗਤਿ ਤਾ ਕਉ ਤਕ ਹੁ ॥ ਤੈ ਤੁ ਜਾ ਸਿਪੈ ਦੈਨੀ ਸਾਇ
ਤਉ ਕ ਗਉ ਸਾ ਤਾ ਪਕੀ ਸੇਟਾ ॥ ਜਪਗੁਰੁ ਦੈ ਖੇ ਸੁਭਾੜੁ ਸਾਇ ਆ ਕਰਤ ਸੁ ਥਿ
ਸੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨੁ ਗਸਾਂਵਾਤਿ ਸੈਰ ਤਾ ਕਉ ॥ ਗੁਰ [illegible]
ਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਾਰਣ ਜਿਵ ਤੁ ਰਖੈ ਤਿ ਤਿਉ ਗਤਾ ॥੪॥੧੮॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰ
ਆਨੁ ਤਤੁ ਸਿਉ ਤਤੁ ਸਿਆ ਦੈ ॥ [illegible]
ਤ [illegible] ਦੈ ॥ ਆ ਦੈ ॥ ਕਾ ਸਰੂ ਪੈਚ ਸਿਕਰੈ ਪਦਣ ਤੁ ਤੰਤ ਨ ਪਦੈ ॥
ਜਿਕ ਗਕੈ ਦੋ ਸੈ ਸਿਤੁ ਤਕ ਸੁਖੁ ਟਿਖੀ ਖੀ ਚਾ ਪਦੈ ॥ ਕਾ ਆਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੈ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਦੂ ਕੀ ਅਤੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਉਸੈ ਸਾਇ
ਭਿਖਿ ਕਤੈ ਸਤਜੇ ਗਿਗਿਦਾ ਗਸਾਨੁਟੀ ਓ ॥੧॥੧੯॥ ਗਤਿ ਓਸੰਤ ਤਾ ਉਟੇ
ਆ ਸਪਚ ਤੁ ਤੇ ਗ ਤਿ ਠੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀ ਅਤਾ ਸੁਖੁ ਤਾ ਏ ਪੰ ਤਿ ਤਸਿ
ਠੇ ॥ ਬਗਸੁ ਏ ਕੁ ਤਾ ਕਉ ॥ ਠਿ ਗਿਓ ਕਿਨਿ ਨਿਤਾ ਪਗਚ ਉ ਆ ਜਹੁ ॥ ਕਤਤਿ ਸ੍ਰਾ ਤ
ਕਤਤੀ ਸੁਣਿ ਗਤਤ ਕੁਮੀਨ ਆ ਜਹੁ ॥ ਤਾ ਗਿਨ ਸੁਣਿ ਕਿ ਦੂ ਜੋ ਆ ਗਾਤਿ
ਨੇ ਗੁਣ ਤਾ ਕਉ ਕਿਆ ਕਤਾ ਕਉ ॥ ਗੁਰ ਧਸਿ ਸਿਆ ਜਹੁ ਤਿ ਕਿ ਸਿਆ ਜਿਵਤ

ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨੦॥੨੦॥ ਪਤਿ ਗਿਆਨ ਪਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਗਿਆਨਿ ਤਿਆ ਸਹਿਣ
ਤਿਅਉ ਖੁੰਸ ਚਨਾਮੁ ਰਗਤਿ ਹਉ ਮਤ ਸੀਲ ਸਮਾਧਿ ਕਿਅਉ ਗਤਿ ਨਿਗ
ਕਉਤਕਿ ਅਟਲ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰਿ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਪਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪ
ਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥
ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ
ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨਿ
ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਯ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇ
ਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥੪੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ੪ ॥ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅ
ਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥
ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ਇਨਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥
ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਮਲ੍ਯ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਉਤਮ ਸੁਰੰਗੀ ਰਵਣੁ ਭੂਤ ਰਸਾ ਜਗੁ ਮਸ
ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਜਿ ਪਰਸਾ ਤੁਰਤੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਗਟਿ ਭਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ

੮੮੪ ਮਾਇਆਨਿਗ੍ਰਿਦ੍ਰਿੜਾਜਾਤੇਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਦ੍ਰਾਸਿਪੰਚਕੋ॥ਕਾਦਿਕਾਨਕ
ਗਣਦਾਸਤੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਮਰਅਕਰਕੇ॥੩॥ਤਾਨਕਉਉਨਸਾਰਿ
ਤ੍ਰਕਾਲਿਦ੍ਰਾਗੀਪਰਸੁਕੇਟਿਆਸਣਜਧੇਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਰਸਪਦ੍ਰਿਪਾਇਆਤਮਗਤਿਕਾਇਕੰਤਾਰਕੇ॥ਸੋਇਆਜਨਸੰਤੁਸ
ਰਣਕਉਕਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸੰਤੋਖਸਗੇ॥ਕਾਦਿਕਾਨਕੁਗਣਦਾਸਤੇਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸਸਮਰਅਕਰਕੇ॥੪॥ਅਕਰਕੇਪਾਜਉਅਪਗੁਰਿਚਅੰਤਰਿਯਾਰਿ
ਸੋ॥ਦ੍ਰਿਖਤਜਨੁਤ੍ਰਾਸਪ੍ਰਬੋਧਪ੍ਰਸਨਤਤ੍ਰਬੀਚਾਰਿਸੋ॥ਸਚਾਚਾਇਣਗਿਕਾਇ
ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਅਪਜਾਣਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੈਪਰਸਾਦਿਸਣਜਸੇਤਰਿਗੁਸਾਣਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਸੁਸਤਿਗੁਰਅਮਰਪਦ੍ਰਪਰਉਸੋਆਪ॥ਸੰਤੋਖਸੌਦਾਰਿਬ
ਸੈਅਸਿਅਗਸੁਗਸਨਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ਸਿਲਤਸਾਂਤਿਕਉਪੈਜਦਰਤੁਦਰਤਰਿਨੇਸ
ਸੁਖਸਾਗੁਪਾਇਅਕੰਉਚਿਤੁਣਗਿਸਾਗਿਨਤੁਟੈ॥ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀ
ਲਸੰਨਤੁਸਤੂਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਧਨਿਸਿਗਉਜਗਿਜਸਤੁਰਬ
ਜਾਇਤ੍ਰਕਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲਿਚਰੈਤੈਤ੍ਰਕੈਤ੍ਰਮਰਪਦਿਪਾਇਤ੍ਰਕਉ॥ਗੁ
ਰਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਣੈਸਨਿਟਿਟਾਪਿਜਉ॥ਪਰਿਪਨਿਸਤਿਗੁਰਸੁ
ਮਦਾਸੁਜਿਨਿਨਸੁਦ੍ਰਿੜਾਜਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਸੁਨਿਪਨੁਗਿਪਸਿਧਿ
ਤਰੀਦਾਸੀ॥ਸਣਜਸਰੋਦ੍ਰਗੁਸਿਖਿਅਉਪੁਰਖਕੇਟਿਕਾਬਿਨਾਸੀ॥ਅ
ਦਿਲੋਕਗਤਿਜਿਤੁਲਾਗੀਤਰਿਸੰਗੁਰਿਨਸੁਦ੍ਰਿੜਾਇਤ੍ਰਕਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਕਲਿਚਰੈਤੈਣਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਤ੍ਰਕਉ॥੫॥ਪ੍ਰੇਮਕਗਤਿਪਰਦਾਰਥੀ
ਤੇਪੁਰਖਾਨਿਣਟਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਅਖਣਸਿਤ੍ਰਪਰਸੁਗਣੈ॥
ਸਤਸਾਤਾਸੰਬਖੁਪਿਤਾਸਾਗਿਸਣ॥ਜਿਸਸਾਜਉ॥ਤ੍ਰਜੈਨਿਸੰਕਾਦਿਜਉ
ਜਾਗਤੁਗੁਰਬਚਨੀਤਾਸਉ॥ਤ੍ਰਬਗਤਤ੍ਰਗੋਰਗਅਪਰਪਰੁਸਨੁਗੁ

ਗਾਵਦੇਸਦਾਸਹਾਈਅਹੈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਰਬਭੂਤਹੈਤੈਜਗਤਤ੍ਰਯਗੁਰਪਾਇ
ਅਹੈ॥੯॥ਜਗਤਤ੍ਰਯਗੁਰਨਾਵਨਿਧਾਨਭਗਤਫਲਦਾਤਾਗੁਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬੂੰਦਨਿਮਾਖੇਮੁਖੀਬਿਖੈਨਿਵਾਰਨ॥ਸਦਾਤੈਦਾਗੁਰਲਿਖਿਓਗਿਆ
ਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨੂੰਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਨਿਧਿਨਿਤੇਜਾਨਚਰਨਲਾਗੇ
॥ਤਿਮੁਕਤਿਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਇਆਅਹੈ॥ਗੁਰਅਮ
ਰਦਾਸਰੂਪਹੈਤੈਸਬਦਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਅਹੈ॥੯॥ਸੇਜਸਯਸਨ੍ਰਿਪਲਾਹ
ਗੁਸੰਕਪ੍ਰਸਨਿਹਚਲਸਦਾਸੁਰੰਸਨਾਮਸੈਨ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਸਾਚਰਿਓ
ਨਾਮੁਰੇਸੰਗਦਿਖਾਵੈਨ॥ਤ੍ਰੈਜੋਨੀਉਤਰੀਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਭਿਨਿਵਾਰ
॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਰੂਪਹੈਤੁਅਸਦਾਸੇਵਕਿਬਾਸ॥੧੦॥ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨਆਮਨਿਗਿਰਦਿਨਿਵਾਸੇ॥ਜਿਨਕੈਉਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦਰਤਗਰਤਾਗਿਨਸੇ॥
ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਸਹਿਅਤਿਸਨਾਨਿਵਾਰੇ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਸਬਦਿਲਗਿਭਵਜਲਤਾਰੇ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨ
ਸਕਅਥਉਜਨਮੁਜਗ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁਕਲ੍ਹਕਵਿਭਗਤਿਮੁਕਤਿ
ਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਤਾਣਿਆਜੁਗਜੂਥਸਮਾਣੋ॥
ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਅਘਾਣੋ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰ
ਭਗਤਿਨਗਿਰਸੰਗਿਸਮਾਣੋ॥ਇਨਾਰਾਜਜੋਗਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤੁਮਨਿਗੁਰਜਾਣੋ॥
੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਸਮਾਚਰੇਅਭਰਸਰਭਰਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥
ਇਨਾਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤੁਮਨਿਬਣਿਆਵੈ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
ਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਿਨ੍ਹਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ
ਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਿਆਨਬਿਖੁਤਾਅਨਿਸਿਧਯਾਨਧਾਵੈਧਿਆਨਸੋਵੈ

ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ
ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ॥੧॥੧੪॥ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏਕ ਲਿਵ
ਲਾਈਐ॥ ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਨ
ਹਾਰੁ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈਐ॥ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ਜਮ
ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਜਪੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ॥੨॥੧੫॥ ਹਉ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ
ਸਰੇਉ ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ॥ ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅ
ਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ॥ ਨਲ ਕਵਿ ਪ
ਾਰਸ ਪਰਸ ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ॥
ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ॥੩॥੧੬॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅ
ਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ ਜਗਤ ਭਯਉ ਆਨੰਦੁ ਤਾਰਨ ਮਨੁਖ
ਜਨ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਖੀ ਪਤਿ
ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿਓ ਮਨੁ
ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ॥੪॥
੧੭॥ ਰਡ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਾਰਿਓ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ
ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ॥ ਸਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ ਸੂਰ ਦਿ
ਨਿ ਸੈਲ ਤਰੂਅ ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ
ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ॥ ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਾਇਓ

ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੫॥੧੮॥ ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਓ ਸਬਦੁ
ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਭਣਿਅਉ ॥ ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ
ਧਾਰੈ ॥ ਪਾਹਣ ਮਾਣਕ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਠਹੁ
ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਚਰਨ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਆ ॥੨॥੬॥੧੯॥
ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ
ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿਜਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਗਿਆਨ ਅ
ਰੁ ਧਿਆਨ ਅਨਨ ਪਰਿ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘ
ਰਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੈ ਦਾਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿ
ਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥੩॥੭॥੨੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ
ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ
ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯ
ਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ ਕਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇ
ਖਿਅਉ ਨਹੁ ਕੀਅਉ ਤੇ ਅਕਯਥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥੪॥੮॥੨੧॥
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸ
ਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥ ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਇਕੁ ਸੂਰਉ ਜੋ ਧਰਤ
ਧਿਆਨੁ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥ ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ
ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ

੮੫ ਧਾਇਓ ਅਤੋਲ॥ ਤੁਰੀਅ ਪਿਆਸ ਪਿਅਤ੍ਰੁ ਸਾਧਵੰਨਾ ਕੀ ਬੰਞਤ ਸਿਧਿ ਰਤੁ
ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਅਤੋਲ॥ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸਾਨ ਤੁਰ ਬਸੈ ਰਬਾਸ ਸਾਸ ਨਿਤ ਜੁਰ ਡਾਇ ਸਿਯਾ
ਅਤੋਲ॥ ਗੈਬ ਬਦਦਾਊ ਗੈ ਬਿਦ ਧੁਰਿ ਸਮਝਾਊ ਨਤੀ ਗਿ ਬਿਯ ਸਬਾਨ ਅਤੋਲ॥
ਮ ਅਤੁਰੁ ਧੁਨੁ ਗਿਬਾਰ ਧਨੈ ਸੁਗੁਰੂ ਸੁਧੁਨਿ ਧਿਗੁਰੂ ਸੁਧੁਯਾ ਅਤੋਲ॥੬॥
੧੦॥੨੩॥ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਿਓ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ
ਉ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘੰਨ ਹਰਿਓ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁ
ਤੁ ਭਾਨ ਡਰਿਓ॥ ਭਨਿ ਦਾਸ ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰਿਓ॥
ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਿਓ॥੭॥
੧੧॥੨੪॥ ਅਬ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਜਾ॥ ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜਾ॥ ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀ
ਨਤ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਜਾ॥ ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂ
ਰੇ ਤਿਹ ਕਜਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਜੁਗ ਹੋਇ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜਾ॥
੮॥੧੨॥੨੫॥ ॥ਝੋਲਨਾ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਅਪੈ ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ॥ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਯ
ਈਐ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗ੍ਯਾਨੀਅਹੁ॥
ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਬੰਛਵਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਅਹੁ॥੧॥੧੩॥੨੬॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ॥ ਅਗਮ
ਗੁਣ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਹੁ ਧ੍ਯਾਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ
॥ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ॥

ਸਚਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਭਉਜਾਪੈਪੇਖਿਸਭੁਗੁਰਸਬਦਿਗਹਿਕਰਤਾਰੈ
ਤੁਰਤਗਤਿਭਈ॥ਮੁਗਧਮਨਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਹਤਗਯੰਦੁਗੁਰੁਗੁਰ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਕਰਿ॥੨॥੧੪॥੨੭॥ ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁ[illegible]
[illegible]ਪਾਈਐ॥ ਉਦਧਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤ
ਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਣਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ॥ਫੁਨਿਗ
ਹ੍ਰਪਰਮ[illegible]
[illegible]ਪਾਈਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸਦ
ਦ੍ਵਾਰਿਜਿਸੁਗ੍ਯਾਨਗੁਰਬਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐ॥
ਨਾਮੁਨਿਰਬਾਣੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਉਰਿਧਰਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁ
ਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥੩॥੧੫॥੨੮॥ ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਅਸੁਰ
ਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ॥ਫੁਨਿਤਰਹਿ
ਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦੁਗੁਰਮਿ
ਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ॥ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿ
ਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ॥ਦਾਸੁਬੇਨਤਿਕਹੈ
ਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਮੰਨਰੇ॥
੪॥੧੬॥੨੯॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਸਤਿਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀ
ਅੰਹਸਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰ॥ਅਲਖਰੂਪਜੀਅਲਖਿ
ਅਨਜਾਈ॥ਸਧਿਕਸਿਧਸਗਲਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਸ

ਤਜਿਤਜੀਅਧਾਰਗੁਰੁਮਾਣੁਸਜਨਮਨਿਦੇਖਿਨਸੁਰਗਨਾ॥ਗੁਰੂਜਹਾ
ਜੁਖੇਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਆਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈ
ਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾ
ਰੀ॥ਤਿਨਿਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀ॥ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮ
ਕਾਕੀਆ॥ਅਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ॥ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁ
ਸੋਢੀਥਿਰੁਥਪ੍ਯਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਯਉ॥ਅ
ਅਪ੍ਯਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁ
ਲਹੀਅੰ॥ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰ
ਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਆਦਿ
ਰੂਪਿਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀ
ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੧॥ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਾਧੂ
ਜਨਜਪਹਿਕਰਿਬਿਚਿਤਿਚਾਓ॥ਆਨੰਦੁਨਿਤਮੰਗਲੁਗੁਰ
ਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿ॥ਸੰਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁ
ਪਰਸਨਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗਤੇ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾ
ਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗਿਆਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁ
ਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅ
ਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੨॥ਸੰਸਾਰੁਅ
ਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਜਗਿਜਨਮਮ
ਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤਿ॥ਪਰਤੀਤਿਹੀਐਆਈ
ਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁਲੋ

ਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥ ਅਵਲੋਕ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕ੍ਯਾ ਦਿਬ੍ਯ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁ
ਰੂ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥ ਪਰਤ
ਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ ਇ
ਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਇ
ਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ ਕਰੰ ॥ ਕੰ
ਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰੰ ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬ
ਰਨੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ
ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੪॥ ਜਿਨਹੁ ਬਾਤ ਨਿਸ੍ਚਲ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾਨੀ ਤੇਈ ਜੀਵ
ਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥ ਤਿਨ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ਜਲ ਹ
ਰ ਬਿੰਬ ਜੁਗਤਿ ਜਗੁ ਰਚਾ ॥ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਝੀ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮ
ਨ ਬਚ ਕ੍ਰੰਮਿ ਸੇਵੀਐ ਸਚਾ ॥੫॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗ
ੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ ਕ
ਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂ
ਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ
ਜੀਉ ॥ ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਈਸੁ ਬੰ
ਮ੍ਯੁ ਗ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆ
ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ
ਜੀਉ ॥੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁ

ਮਹਸਰਬ੍ਰਕਰਮ ਉਕਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਸੁਖਮਹੁਤਕਮਤ ਤਿਨੇਕੁ
ਪੀਓਤਿਰਮਨਾ ਖਸੂਤਾਰੋ ਓਨਿ ਖਿਵਿਦਾ ਗਿ ਜੀਉ ॥ ਸੰਖਰਜੁਗਦਾ
ਪਦਮਅਥਿਆ ਪੁਰੀਓ ਵਿਚਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਲੋਖੇ
ਕਉ ਨਿਤਾਂਤਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁ
ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਪੀਤਬ੍ਰਹਮ
ਨਵਦਚਮਨਪ੍ਰਿਅਸਤਿਤਰਠ ਮਾਲਾ ਮੁਕਟਸੀਸਿ ਮੋਰਪਥਰਾਂਤਿ
ਜੀਉ ॥ ਵੇਦਜੀਰਬ੍ਰ ਤੇਪੀਰਸ ਅਗਿਆ ਖਅਗਮਥੇ ਕੀਅ
ਅਪਣੇ ਕੋ ਉਛਾਡਿ ਜੀਉ ॥ ਅਕਥਕਥਕਥੀ ਨਜਾਇ ਤੀਨਲੋਕ ਰਹਿ
ਅਸਮਾਨ ਇਸੁਤਰਿ ਸਿਧਗੁਰ ਪੀਓ ਸਤਿ ਨੈ ਸਾਡਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੂ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿ
ਦ ਜੀਉ ॥ ਵਲਾਵਿਛਲ ਸਬਲ ਸਲਨਤਮਤਿ ਨਲਨਕ ਨ
ਅਗਿਨ ਕਲੰਕ ਬ੍ਰਜੀ ਰੰਕ ਰਹੁ ਦਣਗਾਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥ ਸਮ
ਰਵਣ ਦੂ ਰਤਦਵਣ ਸਕਲ ਤਦਕ ਸਲਕਰਣ ਸਬ੍ਰਕੁਰਲਾ
ਪਿਤਾ ਇਵਪਿਦਵ ਸਤ ਸਸੁਖਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥ ਜਗ ਮਕਰ ਸਮਾਵ
ਵਤੁ ਸੀਧਰ ਤਾਮੁਨਕੇਜੁ ਲਿਖੇਲੁ ਖੇਲਿ ਓਜਿਨਿਗੋਂ ਦਜੀਉ ॥
ਨਾਮੁਸਮੁਤੇ ਪਾਰਤਨੁ ਵਿਕਰੁ ਮਨਗ ਜੰਦ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਿਰੀਗੁਰੂ
ਸਤਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਕਹਿ ਅਸਨੁਨਿ ਜਿਪਾਨੁ ਸਤੁ ਜਨੁ ਮਤੁ ਥਿਤਿ ਨਿਸ
ਥਾਸੁਗੁ ਤੇ ਇਕਾਲਿਆਨੁ ਲੁਤਾਤਿਪਮਗਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ਕਿਮੁਕੇ
ਪੁਲੋ ਭ੍ਰਮੇਤਜਾਣ ਜਾਣੈ ਸਿਓ ਵ੍ਹਾਰੁ ਪੰਤੁ ਤਓ ਮੇਕਾਰੂੰ ਪਰ ਏਸਾਪਸੰ

ਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ
ਏਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰੁ ਮਤਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾ
ਰੁ ਦੀਨ ਉਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿ
ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਊ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾ
ਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾ
ਸਾ ॥ ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ
ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ ਆਪੇ
ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥ ਕੀਆ
ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ ਤੂ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥
ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ
॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ
॥੧੩॥੪੨॥ ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ
ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਯਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ

ਪੁਤ੍ਰੋ ਸੇਵਾ ॥ ਨਨਾ ਪੂਰਨ ਜਿਨਿ ਜਗ ਕੀਉ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਮ
ਰਥੁ ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥ ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮ
ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ ਮਥੁਰਾ
ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥ ਸੰਤਤ ਹੀ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ
ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ ਭਾਗ
ਭਲੇ ਉਨ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ
ਤਿਨ੍ਹ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ
ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾ
ਗਰੁ ॥ ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ
ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥ ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ
॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ਕਬਹੁ ਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਕਉ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿ
ਲਾਸ ਕੰਉ ॥ ਜਾ ਕੌ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ
ਉਦਾਸ ਕਉ ॥ ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦ
ਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋ
ਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਭਟਕਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ
॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਿਤ ਅਲਿ ਸਮੂਹ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥ ਬਿਦ੍ਯਮਾਨ
ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਪ੍ਯਉ ਥਿਰੁ ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥੬॥

ਤਾਰਿਓਸੰਸਾਰੁਮਾਯਾਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥੁ
॥ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡ
ਇਸਥੁ॥ਦਾਨਿਬਡੌਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿ
ਓਇਹੁਤਥੁ॥ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿਓਗੁਰਿਹ
ਥੁ॥੭॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਰਹਿਓਸੋਈ॥ਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨ
ਜਗਤਕੋਈ॥ਆਪੁਨਆਪੁਆਪਹੀਉਪਾਯਉ॥ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰ
ਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ॥ਪਾਯਉਨਹੀਅੰਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰ
ਬਖੋਜੰਤਫਿਰੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਚਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾ
ਰਪਰੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਧੵਾਇਯਉ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ
॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀ
ਅਉ॥ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗੵਾਨਿਰਸਿਰਸੵਉਹੀ
ਅਉ॥ਗੁਰਿਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰੁਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਧੵਾਇ
ਅਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥
੨॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ॥ਅੰਬਰੀਕੁਜ
ਯਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ॥ਤਿਨਕੌਅਵਤਾਰੁਭਯਉ
ਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਇਅਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯ
ਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥੩॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰ
ਤਤੁਝੈਨਰਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰ
ਤੁਝੈਤਿਨ੍ਹਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਯਉਜੁਖਿਣੰ॥ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰ
ਸਪਰਸਪਾਰਸਸਰਬਲੵਭਟਜਸੁਗਾਇਅਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋ

ਜਗਮਹਿਤਿਨਿਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓ॥੪॥ਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਸਿਮ
ਰੰਤਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ॥ਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ॥ਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵ
ਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਬਲ੍ਯ੍ਯਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿ
ਕਰਹੁ॥ਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁ
ਨਰਹੁ॥੫॥੫੪॥ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾ
ਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ॥ਤਾਤੇਗਉਹਰੁਗ੍ਯ੍ਯਾਨਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉਦੁਖ
ਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿਤਿਨ੍ਹਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧੁਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿ
ਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾ
ਰਥੁਪਾਯਉਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘ
ਨਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨਨਾਮੁਲੈਤਉਪਜ੍ਯ੍ਯੋਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪਿਖਤਅਤਿ
ਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ॥੨॥ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨਜਾਨ੍ਯ੍ਯਉਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸ
ਕੀਅਕਥਕਥਾ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਿਭਯਉਸਾਇਰੁਤਿਨਿ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈ
ਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨਜਾਈ॥ਸੋਢੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਕਲਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁ
ਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਬਡਾਈ॥੩॥ਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਏ
ਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾ
ਮੋਹਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰ

ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਮਿਲਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਇਕੁ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥

ਮੋਹੁ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜਿਅਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜਿਅਉ ॥ ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ ਸਿਰਿ ਆਤਪਤ੍ਰੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹੁ ਧੁਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ ਸਲ੍ਯ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੬੦॥ " " " " " " "

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ॥੫॥ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਅਉ ॥ ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਅਉ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤਿ ਉਤਰਿ ਆਇਅਉ ॥੧॥ ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ

ਵਿਸਰਹੁ ਨ ਬਸਾਇਅਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਅਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਇਅਉ ॥
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਇਅਉ ॥੨॥ ਜਨਕ ਰਾ
ਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀ
ਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅ
ਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹ
ਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਯਿਉ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ ਆਜੋ
ਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਯ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨ
ਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਯਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ
ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਯਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁ
ਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ
ਅਨੰਭਉ ॥ ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥
ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਦਿ
ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ
ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ ਜੈ ਜੈਕਾ
ਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ ਭਯ ਭੰ
ਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥੬॥ ਧਰਮ ਧੀਰੁ
ਗੁਰਮਤਿ ਗੰਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾ
ਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾ
ਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ

ਦਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ
ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ
ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਚਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥
ਧੰਨੁ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਅਭਰ ਸਰ ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾ
ਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯੁ
ਚਰੈ ਤੈ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਯਉ ॥੮॥ ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦਨਿ
ਬਰ ਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਉ ॥ ਪੰਚ
ਭੂ ਨਿਦਲਿਅਉ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰ੍ਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰ੍ਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁ
ਨ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜਨਕਹ ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥ ਸੋਰਠੇ ॥
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥ ਨੇਜਾ ਨਾਮ
ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥੧੦॥ ਭਵਜਲੁ ਸਾਇ
ਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥ ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰ ਹੇਤੁ ਨਾਮਿ
ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰ੍ਉ ॥੨॥੧੧॥ ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ
ਪੜੀ ॥੧੨॥੩॥੧੨॥ ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾ
ਯਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਅੰ
ਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥ ਅਮਰਦਾ
ਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰ
ਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥ ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ

੮੭੨ ਗੁਰ ਅਰਜਨੁ ਪਿਖਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁ ਧਾਰਿ ਉਰਤੇਰਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਾਰਤਖ ਲਿਖਉ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਸੋ ਸਤ
ਤੇ ਕਿਯੋ ਰਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮਹਿ ਤੇਜੁ ਭਾਨੁ ਸ੍ਰੁ ਘੰਟਾ ਲਿ ਦੂ ਜਾਤੀ ॥
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਕਣ ਜਾਤੀ ॥ ਭਕਿ ਸਖੁਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਿਤ ਸਨਮੁਖ ਰਹੁ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਜਾਣ ਜਾ
ਰਜਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਲਾਗੀ ਦਿਤਰ ਹੁ ॥੨॥੧੪॥ ਤਿਨ
ਜਨ ਜਾਣ ਚਰਨ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰਜਾ ਸ੍ਰੀ ਅਤ ਸੁਰ ਗਮ ਆਨਿ ਦ੍ਵਾਰ ਸੁਜਕੇ ਤ੍ਰਿਤੁ
ਨਾ ਮਾਸਿਉ ॥ ਪਰ ਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਦ੍ਵਾਰ ਸਨ ਤੇ ਦ੍ਵ
ਤੋ ਪੈ ਦੇਖੀ ਅਤੁਧਾ ਮਾਸਿਉ ॥ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਬਾਸਿਉ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੀ ਦ੍ਵਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਿਤ ਜਾਉ ਰਿਕਾ ਮਾਸਿਉ ॥
ਸਖੁਰਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਸੁਦ੍ਵਾਮ ਜ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਤੇ ਤਿਯਾ ਇਸ੍ਰਿ
ਉਮਿਆ ਲਿਰਾ ਮਾਸਿਉ ॥੩॥੧੫॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਭੈ ਸੁਨਿ ਏ
ਦੂ ਸਣ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ ਗੁਨ ਦ੍ਵੇਦ ਦ੍ਵਿਰ ਚਾਵਿ ਚਾਰਿ ਗਤਿ ਉਤਰਿ
ਜਾਪੁ ਨਿਛੂ ਰਿ ਉਟੇ ਕਰ ਧਰੀ ॥ ਸਖੁਰਾ ਜਨ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਤੈ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਤ ਲਾਇ ਕਰੀ ॥ ਸਦ [illegible] ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਗਨ ਕਉ
ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥੧੬॥ ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਜਾ
ਤਿਸ ਤਤ ਮ ਸੋ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਗੁਰੁ ਜਾਗ ਗੁਰੁ ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ
ਕੋਟਿ ਦੂਰਿ ਭਏ [illegible] ਸਖੁਰਾ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਪਾਇਉ ਪਾਸ
ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭ [illegible] ਜਾਇਉ ॥੫॥੧੭॥ ਜਬ ਲਉ
ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਇਉ
॥ ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਇਉ ॥

ਛਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਧੂਏਂ ਡੇ ਸਪੁਰਜਗਤਾਂ ਰਨਕਉਠੇ ਅਵਤਾਰ ਮੁਖਨ ਜਉਤਾ ਜਪੁਤ
ਜਿਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਹਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੀਨਿ ਗਰਭ ਨਸਾ ਜਉਤਾ॥੫॥੧੮॥
ਰਾਖਿਸ ਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਗੁਰੂ ਪਯੂਗਾਟਿ ਡਗਿਨ ਮੂਰਤਿ ਯਾਰਨਾ॥ ਖਸਤ੍ਰਿ ਸੰਤ ਰਾਜਿਸ੍ਰ
ਰਿਦ ਦ੍ਰੁਖਦਾਰੀ ਦ੍ਰਾਰਿ ਵਗਨ੍ਰਾ॥ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀ ਲੋਕ ਅਧਾਰ ਤਾਸੁ ਵਿਖ੍ਰ ਅਵਰ
ਨੇਵੈਂਈ॥ ਸਨਖ ਚਜਿ ਨਿਜਾਊ ਅਉਠ ਜਉਤਿ ਡ ਸਸਸਰਿ ਸੈਈ॥
ਯਗਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਸਤ੍ਰਿ ਜੋਤਿ ਸੂਰ ਧੀਰਡ ਓਤਾਗਿ॥ ਤ੍ਰੀਸ ਬੁਰ
ਕੁਝ ਤੇ ਦੂਨ ਡੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜੁਨ ਧਾਰਤ ਖੰਡਾਗਿ॥੬॥੧੯॥ ਅੈਸੇ ਗੁਰ ਜਾਪ
ਅਟਲ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਕਲੈ॥ ਜਿਤ ਪੁਰਣ ਖਚਰਿਆ ਡਖਿਦੂਖ
ਡਸਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ॥ ਅੈਜੇ ਚਵਗਸਿਰਿ ਦ੍ਰਹੈ ਨਾ ਸੂਜਾ ਸਿ੍ਰਤ ਮੁਖਿਵੀ
ਤ੍ਰਉਤਾ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉਤਾ॥ ਮਿਲਿ
ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਡਰਿਯਾਡਿਗ ਜਉਤਾ॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ
ਸਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰਿਉ ਸੁਕਵਿ ਨਲ ਕਹੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਸਜਉਤਾ॥੧॥੨੦॥ ਦੇਵ
ਪੁਰੀ ਮਹਿਗਜਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਾਜਉਤਾ॥ ਡਰਿਸੀ ਖਾਸਣ ਦੀਅ
ਉਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਹ ਖੋਹ ਜਉਤਾ॥ ਰਡ੍ਰਜੀ ਅਜੁ ਸੁ ਮਦਵਤੇ ਡਿਜਸੁ ਜਜਜਾ
ਧਡਿ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਗਿ ਪਾਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਿੰ ਧਡਿ॥ ਕਟੇ ਸੁ ਪਾਤ
ਨ ਸਤੁ ਕੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸੁ [illegible] ਪਾਜਉਤਾ॥ ਦੁਰਮਿਖ ਸਨਾਇ ਰਖਸੀ ਗੁਰ
ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਉਦੇ ਆਇਅਉਤਾ॥੨॥੨੧॥ ॥ਸਵਯੇ॥੧੪੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈ
ਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ ਗੰ
ਭੀਰੀ ॥ ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ ਗਚੁ ਜਿ
ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ
ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਹਿ
ਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ
ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ
ਜੋ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ
ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿੜੰਨ ਕਲ ॥ ਤਾਹੂ ਖ
ਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਞਾ ਏਨੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹ
ਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥
੪॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ ਭਾਈ
ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ
ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਗਲਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ
ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥

ਸਤੌਜੀਅਗਪਰਿਗਤਿਉਸਾਕਉਅਦਰੁਨਣਗੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਛੂਟੀਐਤਿਪ੍ਰਾਣਿਸਾਜਿਉਸਰਣਾ॥ ਵਾਪੁਸਰਸਨੁਸਾਰਐਜਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਧਿਆਣੈਦਿਆ॥ ਅਪੁਛੈਛੂਟੈਣਗਿਸਿਐਵਤ੍ਰਕੇ
ਨਸਰਣੈਦਿਆ॥ ਕੀਚਰਣਖੁਣਖੁਤਣੀਇਕਾਨਦਾਗਿਨਿਣਓਆਨ
ਕਗੁਮੁਖਿਉਵੇਗਨੁਸਰਦਨੁਸਣੀਧਾਲਿਆ॥੯॥ ਅਗਨਿਸਰਜ
ਲੈਨਿਖੁਣਦਿਨੂੰਗੁਰਨਿਧਿਜਣੁਨਾਣਿ॥ ਜਲਿਸਰੈਭਰਸਣੀ
ਤੈਜੈਲਖਕਰਸਕਸਾਣਿ॥ ਜਸਜਗਾਤਿਨਲਗਣੀਜੈਰਕਲੈਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਸਲੁਅਸਰਪਦੁਗੁਰਣਗਿਸੈਕੈਸਾਇਆ॥੯॥
ਕਲਗਕੇਗਿਛੂਧਕੀਕਤੂਆਸਾਲਿਸਾਲਿਨਾਇਆ॥ ਸਨੁਸੈਲਆਵ
ਗੁਣੀਚਿਨੁਭਗੀਗਧੀਆਇਆ॥ ਸਗਦਾਗਿਣਸੁਨਜਾਇਆਕਾਗਕ
ਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ ਸਕਤਸਿਉਐਸੀਧੀਤਿਣੈਛੂਣਣਗਿਆਨਿਗਗਿ
ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਨੁਕਾਗਿਗੁਰਸੁਖਿਕਸਕਸਾਉ॥ ਨਿਗਸਲਨਾਦਣੁ
ਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਗਖੁਦਗੀਆਉ॥੧੦॥ ਜਨਮੋਰੀਰੁਣਝੁਣਲਾਗ
ਈਜਾਂਣਿਭਗਾਇਨਿਤਾਉ॥ ਪੇਧਾਖਾਧਾਵਾਦੈਜਾਸਾਨਿਦੁਜਾਭਾ
ਉ॥ ਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਹੁਣੈਸੁਖਿਨੁਨਾਆਲਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਸੁਸਲਾਣਿ
ਤੂੰਣਗਣਉਸੈਅਦਕਉਜਾਉ॥੧੧॥ ਣਨਿਵਗਲਨਾਣੀਧਣੈਭਕੁ
ਸੰਸਾਰੁ॥੧੨॥ ਨਾਨਕਲਗੈਤੂਗਿਸਗਜੀਵਣਾਣੀਤਣੁ॥ ਛੁਟੈ
ਸੈਤੀਜੈਸਗੈਲਗੀਤਾਧਗਵਾਣੁ॥ ਜਿਸੈਨਲਇਤਿਸੁਲਗਲ
ਗੀਤਾਧਗਵਾਣੁ॥ ਧਿਗਸਧੈਕਾਸੁਨਿਨਕਲੈਆਇਆਤਿਨਿਸੁ
ਆਇ॥੧੩॥ ਕੌਣੁਧੈਦੈਕਛੂਣਨੁਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ ਧਾਤੂਪੰਜਿ
ਲਾਇਕਨੁਣਾਧਾਜਿਆ॥ ਭੰਡਾ[illegible]ਜਾਤਿਸਭਾਦਸੀ॥

ਪਗਮੇਤਿਜਗਾਇਵਜਾਵਦਾਸੀ॥੧੪॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿੰਦੈਬ੍ਰ
ਹਮੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ
ਬੰਧਨਤੋੜੈਹੋਵੈਮੁਕਤੁ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ॥੧੫॥
ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈ
ਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾ
ਵੈ॥ਅਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੬॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉ
ਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਸ
ਮਾਲਿ॥੧੭॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁ
ਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿ
ਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿ
ਨਕੀਜੈ॥੧੯॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈ
ਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੦॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ
ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿ
ਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀ॥ ਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੨॥ਮਾਣੂਘ
ਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੩॥ ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲ
ਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐ
ਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓ
ਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੨੪॥
ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰਤਰੁਆਰਾਧਿਆ

ਆਇਆ ਕਾਮਿ ਸਜੋਗੁ ਭ੍ਰਾਣਾ ਦੇਤ੍ਰੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤੀਤਿ ਨਿਯੂਤ੍ਰ
ਕੀਐ ਇਕ ਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋ ਕਿਤ੍ਰੁ ਨ ਸਿਟ ਈਗਮਾ ॥
ਰਪ ॥ ਲੋੜੈ ਗਸਤਰੁ ਜਤ ਗਕਤਰੁ ਸਵਾਪਤਰੁ ॥੨੬॥ ਮ: ੩
ਲੋੜੈ ਗਸਤਰੁ ਮੀਤੁ ਸਗੁ ਸਿਫਤਿ ਦਾ ਪਗੁ ॥੨੭॥ ਉਦੈ ਸਾ
ਤੈਕਿਅਨਿ ਸਾਨਿ ਤੋਇਨ ਆਵੈ ਐਨਿ ॥ ਉਦੈ ਸੀ ਅਪਾਗੁ ਤੋਵ
ਨੀਕੁ ਫੀਈ ਗਨੀਯ ਮੀ ॥ ਸਤੀ ਗਨੀਂ ਪਾਗੁ ਸਿਆ ਪੋਗ ਵਿਕ੍ਰੀ
ਅਮੀ ॥ ਜੋ ਲੋਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ਪਟੈ ਮਾਮਤ ਮੀ ॥੨੮॥
ਪਕ੍ਰ ਗਤ੍ਰੁ ਤਗੀ ਆਵਣਾ ਕਵਣਾ ਕਉਨ ਵੰਨਿ ॥ ਕੈਦੋ ਪਕ੍ਰੁ ਸਹਿ
ਉਤਿ ਕਾਣੀ ਤੋਈਆ ਦੇਤ੍ਰਗੀ ਨਾਨਕ ਸੈਤ ਨਤੰਗੁ ॥ ਜਣੁ ਪਣੀਕ
ਲੁਤੇ ਜੋ ਸੈਤੀ ਸਗਸੰਗ ॥ ਜਿਤ੍ਰ ਠੈਤਨੁ ਪਾਗੁ ਕੈ ਰੈ ਰਵਗ
ਇਵੈਂ ਨਾ ॥੨੯॥ ਗਜਿ ਨ ਕੈਈ ਜੀ ਵਿਆ ਪਤ੍ਰ ਉਨ ਚਾਲਿਆ
ਕੈਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਵੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੂਗਤੀ ਤੀ ਪਤਿ ਤੋਈ ॥ ਸਗ
ਨੈ ਸਗਨੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਵੈ ਗਈ ਵਿਤਈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਕਿ ਸਨੈ ਆਈ
ਐਵਣ ਪੂਛਿ ਆਤੋ ਜਾਇ ॥੩੦॥ ਚੈਸੁ ਨ ਦੇ ਅਤ੍ਰ ਗਇ
ਨੈ ਸਤਿਚ ਲੋ ਜਾਂ ਕੂਰੁ ਤੋਵੈ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਣਿ ਗੀਤਾਂ ਐਨਿ ਪਵ
ਈ ਪਾਤੀ ਤੋ ਨੈ ॥੩੧॥ ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀ ਆਸਤ ਕਿਛੁ ਪੁਗਪਾਇਵ
ਪਿਕਿਛੁ ਨਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਗ ਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਸ ਸਾਤੀ
॥੩੨॥ ਖੂਤ ਮਣਿ ਕੈ ਲੀ ਪਾਤ੍ਰੁ ਕਵੈਕਾ ਅਣਉ ਗੈ ਕਾ ਪਾਨੁ ਪਿਟ
ਕੁਟਕਾ ਗੈਰੁ ਵ[illegible] ਆਤਿ ਸਨੁ ॥ ਪਾਤਿ ਏਤੇ ਜਤਿ
ਖੀਸਗਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭਿਕੁ ਪੀਜਾਣੀ ਅਤਿ ਇਕੁ ਗੈਤਤ
ਗਿਆਨ ॥੩੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੁਰਖੈ ਕੀ ਆਸ ਕਿਉ ਪੂ
ਰਾ ਘਟ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਕਿਉ ਪੂਰਣ ਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਸਾ ਜਾਣੈ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਸਮਾਦੀ ॥੧॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮ
ਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ
॥੨॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵਾ ਖੰ
ਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖ
ਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਾ
ਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥ ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦ
ਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ
॥ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਵੇ
ਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈ
ਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲਣੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ
ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ
ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

੯॥ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭਉ ਕਰਤੇ ਬਧਿ ਮੁਏ ਦੂਜੈ ਦੁਖਿ ਅਸੰਖ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੇਖ ॥੧੦॥ ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਸੇਵਿਆ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮ
ਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀ
ਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗ
ਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾ
ਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ
ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ
ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ
ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ
ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ
ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ
ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ

ਆਪੁ ਗਵੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭ
ਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਊਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ
ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ
ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭ
ਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉ
ਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬ
ਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾ
ਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਂ
ਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ
ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਆਤ
ਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ
ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪ

ਦਾਸੁ ਕੀਆ ॥੨੦॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ
ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥
ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾ
ਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ
ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ
ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ
ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੂੜੁ
ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ
ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂ
ਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ
ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆ
ਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ
॥੨੩॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ

ਨਾਵੈਸੁਖੁਨਪਾਈਆਇਗਏਪਛੁਤਾਇ॥੨੪॥ਉੱਤਮਪਦਭਾਗਤਿਗਏ
ਤਾਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿ
ਚਿੰਦੁ॥ਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਟਿਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਨਾਨ
ਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਨਿਆਪਣਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲੈਨਿਨ
ਮਿਨਾਮੁਰਖਿਓਉਰਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਮੰਨੀਅਨਿਨਾਮਿਰਤੇਦਰਬਾਰਿ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਿਵਾਪਦੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਖਰਚੁ
ਸਚੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰੁ॥ਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵਈਆਪਿ
ਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਹੈਨਿਹੋਰਨਿਰਧਨੁਸ
ਭੁਸੰਸਾਰੁ॥੨੬॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਵਰਨ
ਹੋਰ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ਵਡ
ਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨ
ਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬੈਜਾਉ॥੨੭॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇ
ਆਸਭੁਧਰਮਸਰਿਆਨਾਲਿਚਲੈਨਅੰਤਿਵਿਕਾਰ॥ਬਿਨੁਨਾਮ
ਸੰਤਿਨਕਾਆਵਈਕਿਸੁਅਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਈਆਬੂਝਿਆਅਬੂਨਸੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿ
ਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥੨੮॥ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉਪਾਪੀਵ
ਡਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂਬਖਸਿਮਿਲਾ

ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਜੈਕਾਰ ॥੨੯॥ ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ ॥
ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ ॥੩੦॥
ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾ
ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸ
ਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗ
ਣੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ
ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹ
ਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂ
ਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ
ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ
ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ
ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤ

ਗਿਆਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੇ [illegible] ਮੇਰੈ ਮਨੁ ਸਾਚੀਐ
ਸਚਿ ਸਮਾਵੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿ
ਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿ ਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉ
ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰ
ਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉ
ਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕ
ਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣ
ਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥ
ਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਾ
ਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨ
ਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆ
ਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਉ ਤਰੈ

ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਦਾ ਗਾਵਾਰੁ
ਭਗਉ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਉ ਉਬਰੈ ਜੋ ਦੇਵਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩੯॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ
ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ ਮੁਹ ਕਾ
ਲੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀਆ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉ
ਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ
ਪਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕ
ਮਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥
ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿ
ਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
ਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰ
ਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥੪੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ

ਸਦੈ ਹਰਿ [illegible] ਸੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ
ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਮੁਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ
ਰਤਿ ਰੀਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਿਵੇਕ ਰਹਨਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ
ਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ
ਛਾਨੁ ॥੪੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ
ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰ
ਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਭਾਇ ॥ ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹ
ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪਣੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁ
ਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸ
ਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪ
ਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ
ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦਾ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅ

ਜੇਕੈ ਨਾਵ ਨਿਧਿ ਨਾ ਮਨੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ
ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗਉ ਸੰਦੁ ਮੁਖੇ
ਜਿਆਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੈ ਧਿਆਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ ਮਨਮੁਖ ਦਾ ਤਨੁ ਦਿਸੈ
ਫਿਰਿ ਰਤਾ ਅਤਿ ਸਨਾਲੈ ਕਾ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਸੇਤ ਨ ਚੁਕਈ ਸਗਿ
ਜੰਮਹਿ ਵੈਰ ਵਿਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸ
ਨਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਸਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ
ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈ
ਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵ
ਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ
ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥
ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਢੋ
ਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ
ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ
ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥

ਸੋਹਾਗਣੀਆਂ ਸਚੀਆ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਖ
ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ ॥੫੨॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ
ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ
ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥
ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ
ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ
ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸ
ਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲਹਿ
ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ
ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰ
ਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ

ਸਿਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੦॥
ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ
ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ
ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸ
ਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ
ਛਡਾਇ ॥੫੧॥ ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ
ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ
ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ
ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ
ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ
ਪਰਗਾਸੁ ॥੫੨॥ ਤੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਅਉਗੁਣ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਥਿ
ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰ
ਖਸੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰ
ਹੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੫੪॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ

੬੧॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆ ਹੋਇ ॥੬੨॥
ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ ਨਾਉ
ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੩॥ ਹਰਹਟ ਭੀ
ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ
ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ
ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿ
ਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੪॥ ਜੋਗੁ ਨ ਭ
ਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ
ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੫॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ
ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰ ॥੬੬॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰ
ਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿ
ਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਾਇ ਚਿ
ਤੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥
੬੭॥ ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ
ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ
ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ
ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰ
ਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ ਮੂੰ ਪਿਰੀ
ਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ
ਤਿਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ
ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ
ਆਵਏ ॥ ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ

१००२

ਫੁਰੁ ਜੀਉ ਮੇਰੀ ਤਿਸਾ ਵਿਣੁ ਰਉ ਚਉ ਥੰਨੀ ਅੰਜੋ ਸੋ ਪਿਰੀ ਦਿਵਣੇ
ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਚਾਹਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵਿਆ ਦੇਖਿਆ।
ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਉਤਿ ਤਨਿ ਸਾਇਆ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਜਾਇਆ। ਸਤਿਗੁ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਆਇਆ ਸਾਹਿਬ ਨਿਸਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਰਿਆ ਨਿਧਾਇਆ। ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰ
ਸਨੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਤੈ ਜੋਇਦੇ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ। ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿ
ਆ ਤਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿ
ਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ। ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀ
ਐ ॥੭॥ ਜਿਨ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ।
ਜਾਂ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥ ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ। ਰਾਤੀ ਅ
ਤੈ ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆ
ਸਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ। ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰ
ਦਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੈ ਤੇ ਪਾਈਐ। ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ
॥੧੧॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ। ਨਾਨਕ ਲੇ
ਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ। ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ

ਕੀਤਾ ਮਾਲੂਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿ
ਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ
ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜ
ਹਿ ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕ
ਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਚਿੰ
ਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥
ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ
ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕੋਈ
ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ
ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁ
ੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ
ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਤਿਨਾ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥
ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁੜੀ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਕੁ
ਸੁਧੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾ

ਏਤੀ ਸੈਨ ਚੇਤਾਉ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਪੰਚ ਕੀਆ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਬਣਾਇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਰਸਾਇ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥ ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥ ਜਿਨ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋ

ਦੀਪਾਇਆ। ਸਭਾਕੈਦੂਤਿਸਤੇਭਾਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ
।੨੪। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਹੈਕਹਾਇਆ
ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਤਤੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇਆ। ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ
ਰਗਾਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉ
ਮੇਲਿਓਨੁਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ ੨੫॥
ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿਹੈਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇ। ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁ
ਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜਿਰਹਿਆਲਪਟਾਇ। ਅਨਦਿਨੁਚਿੰਤਾ
ਚਿੰਤਵੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ। ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕ
ਮਾਇ। ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੈਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇ ੨੬॥
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ
॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਦੇਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰੁਮੇਲਾਇ।
ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁਹੈਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਨਾਮਿਤਰਾਇ। ਗੁਰ
ਸਿਖੀਭਾਣਾਮੰਨਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਰਿਲੰਘਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਕੀਹਰਿਧੂੜਿਦੇਹਿਹਮਪਾਪੀਭੀਗਤਿਪਾਂਹਿ। ਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਗੁਰਨਾਨਕਮਿਲਿਆਆਇ। ਜਮਕੰਕ
ਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ। ਗੁਰਸਿ
ਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿਹੈਹਰਿਤੁਠਾਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ੨੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ ਜਾਂ ਮੂ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ ਕਰਮ ਸੁਰੰਗਾ ਮਾਣਿ ਹਭੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਪੇਖੈ ਦਾਤਾ ਆਇ ॥ ਜਨ ਦੇ ਤੂ ਮਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਭਉ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖਿਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਕ ਸਾਇ ॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸ ਦੇ ਵਸਿ ਹੂਜੀ ਨਿਤ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਮਨਿ ਦਾਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕ

ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਮਦੇ ਭਿਖੇਡ ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮਥਨਿ ਸਾਧਣੀ ਅਤਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਓਥੇ ਧੂਮਾਇਆ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀ
ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥
ਪੂਤਰੀ ਆਕੁ ਬਾਇਹਿ ਮਿਠੀ ਗਾਲ੍ਹਾਇਨੁ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ ਜੋ
ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨਿਆ
॥੧੨॥ ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰ
ਨਿ ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁ
ਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥
॥੧੪॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਦੂਜੀ
ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ
ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ
ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ
ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥
੧੮॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀ
ਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾ
ਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਂ
ਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥

ਸਾਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਦੈ ਸਾਹੁ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ॥੨੨॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ॥੨੩॥੩੩॥੬੪॥੨੭॥੧੪੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮਹੰਮਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀਅਹਿ ਲਖ ਰਾਹੀ ਲਖ ਵੇਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਜਤੀ ਹਿ ਸਤੀ ਹਿ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸਾ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਗੋਰਖਾ ਲਖ ਨਾਥਾ ਨਾਥਾ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਥੈ ਆਸਣ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ॥ ਲਖ ਬੇਦ ਵੀਚਾਰ ਤੇ ਦਾਨ ਵਖਾਨਿ ਵਾਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਪੀਰ ਪਕੰਬਰ ਅਉਲੀਏ ਲਖ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ॥ ਕਿਸੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਅਗਨਤ ਹੈ ਕੇਤੇ ਲਖ ਬੇਅਪਾਰ॥ ਏਤਾ ਹਿ ਨਾਮ ਪਾਵਿਤੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ॥ ਸਿਰਿ ਨਾਥ ਕੇ ਏਕ ਨਾਥੁ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਦੇਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਸਮ
ਗ ॥੧॥ ਏ ਸੁਕਾਣੀ ਥੰਮ ਜਕੀਤੀ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖਾਂ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਝੂਠਾ ਣ
ਤਾ ਅਖੀ ਐਥੈ ਐਵੈ ਨ ਸਚੁ ਪਤਿ ॥ ਉਜਾੜੀ ਤਾ ਆਖੀ ਐਥੈ
ਗਾਇਆ ਸਿਰਿ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਗਵਤਾ ਆਖੀ ਤੈ ਰਦਾ ਕਰਤ
ਤਿ ॥ ਕਾਈ ਗਣੀ ਨ ਸੇਵਟੀ ਜਿਥੈ ਕਢਣੁ ਤਿ ॥ ਇਥੈ ਓਥੈ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ
ਰਖੈ ਪਤਿ ॥੨॥ ਦਿਸਟਿ ਨਰਤੀਆ ਨਾਨਕਾ ਰਤਿ ਆਵਰਿ ਵਰਜੀ ॥
ਕਰਿਆ ਕਾਂ ਰਤੁ ਢੂਲੈ ਤੈ ਦਿਵਿ ਸਭ ਜਾਜੀ ॥ ਸਾਤਿ ਥਕੇ ਦੀ ਤਢੂਪੁਣੀ
ਤੈ ਢੂਢਤੁ ਗੀ ਕਿਤ ਪਾਜੀ ॥ ਘਣੀ ਨਿਤ ਪਾਗਿ ਨਾਨਕਾ ਢਿਠ ਪਾਈਰ
ਰਵਾਜੀ ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਵਾਇਆ ਤਸਅ ਵਖ ਕਰਿ
ਨਾ ਜਾ ਤੀ ਖੂਣੀ ਸਿਉ ਮਤਿ ਪੈਦੇ ਪਾਂ ਜਿਣੈ ਤਦਾ ਰਖ ਪਕੁ ਖੁਦਾਇ
॥ ਜੇ ਕਰਿ ਦਰੀ ਢੂਲ ਦੇਇ ਕੀ ਨਿਰਿ ਪਾਰਤੀ ਸਾਤਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਉਤੈ ਪੰਥ ਖਣੁ ਪ
ਣੀ ਪਉਣੁ ਰਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਆ ਖੀ ਐ ਕਿਸੈ ਪੁਛਿ ਜਾਇ ॥
ਵਡੀ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਤਉ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਪੁਛੈ ਛਰ ਵੇਦ ਮੇਲੈਖ
ਅੰਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ਚਰਿ ਕਤੇ ਵਾ ਪੁਛੀ ਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖੰ
ਤ ਪੁਛੈ ਮੇਦਨੀ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਚੜਉ ॥ ਸਾਇਰੁ ਸਤ ਛੈ ਲਿਆ ਵੈ
ਤਿਖ ਦਿਸੁ ਦਰਿਆਉ ॥ ਨਦੀ ਆ ਲੈ ਵਾਸਿ ਆ ਤੀਨਿ ਸਠ ਤੀਰਥ
ਨਾਇ ॥ ਵਣੁ ਤਿ ਸੁਤੁ ਕਦ ਣੁ ਵਸਿ ਆ ਕਉ ਨ ਸਿਰ ਪਾਇ ॥ ਸਪਤ
ਪਤਾਲਾ ਦੇਖਿ ਆ ਅਸਮਣੀ ਅਸਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਣੁ ਜੇਸਿ
ਐਸ ਰਿਤੈ ਈ ਮਣਾ ਵੀਰ ਸਾ ਮਾਲੈ ਸੁਖ ਖਿਆ ਖੁਦਾਈ ਸਚੁ ਚਉ

ਦੁਆਰਗਤਕੀਤਨਦੁਸੇਖਾ। ਜੇਤਬਾਜੀ ਜਿਉਣੈਸੌਤਨੁਸੀਸਿਲੈਮੁਖਾਇਆ
ਨਾਨਕਸਤੋਖਨਮਹਿਦਿਦੁਬਾਯਾਦੁਖਸਤਾਇਆ॥੨॥ ਖਾਲਕਨੂਸੁਖਤ
ਸਿਰੋਗਸਿਮਣੀ ਅੰਧਗਿਰੁਦਗਤਿਕੇਨੀਸਣੁ। ਅਏਤੁਕਸਿਠੁਗਸਤ
ਕੁਦਗਤਿਕੇ ਅਉਗਾਤੁ॥ਤਗਗਸਗੁਗਜਾਦੂਤਬੀਅਥੈਨਤਖਕਸਾਨਾ
ਸੰਗਾਸਿਯਗਆਤਸੀਯਦਾਨਿਗਲਾਜਜੀਗ। ਤੁਕਸੀਬਾਨਿਚਲਾ
ਇਆਗਿੰਦਕਜਿਉਬੇਯੀਗ। ਨਾਨਕਦਗਗਤ ਸੰਨਿਐਸਚੁਨਾਸੂਕਲਾ
ਯੀਗ॥੩॥ ਸਿਧਸਿਆਲਾਤੁਸਗਯਤੁਤਗਯਤੁਸੈਯਗਕੀਨਿਗੈਗ।
ਯਏ ਸਉਗੁਕਗਿਗਏਦਸ ਸਣਠੁਢੈਦੈਗ। ਭਾਈ ਸਕੇਸੁਤਬਤੀਜ
ਤੋਠੁਤਿ ਸਾਦੋਇਦੁਸਾਇ। ਨਾਨਕਗਲਾਕੁੜੀ ਤਾਸਚੁਟੋਕਖੁਦ
ਇ॥੪॥ ਗੁਨਤਬਿਨਿਚਲਾਇਆਜੇਤਕੀਏਬਿਕਗ। ਗੁਨਤਸਦੀਯੈ
ਟਲੈਉਕਿਨਸਕਤਗ। ਤਗੇਤੁਤੁਯਯਲੀ ਯਿਠੈਸਿਗਿਜਦਗ।
ਤਗੈਸਾਇਗੁ ਤਤਸੀਕਿਉਕਗਿਉਯਕਾਯਾਗ। ਕਉਏਸਗਨਿਸਿਸਿ
ਚੜਿਦਗਖਨਿਜਿਉਅੰਗਿਆ॥ ਨਾਨਕਾਕੈਬੇਛੁਟੀਤੋਤੁਕਸਤਦੈ
ਸਗਾਯ। ਚਸਿਕਦੈ ਤਗਣੀਐਧਿ ਧੌਗਅੰਧਿਆਗੁ। ਕੀਨਿਕਲਾਧੀ
ਕੀਐਨਸੀਗੰਧੁਗੁਬਾਗ। ਜੀਭਕਟਾਐਕਠੁਲਾਸਿਗਿਸਰਾਦਿਸਾਗਤ
ਤਗ। ਕੈਯਗਉਤੈਢਢਗੀਜਾਲਾਟੀਕੋਰੇ ਧੁਕਗ। ਤਿਸਨਗਥਿਨਸਕਣੀ
ਬੋਧੀਗਗਾਦਾਗ। ਅਉਗੁਣ ਗੁਣੀਬਖਸੀਅਨਿਨਾਨਕਸਣੀਸਾਗਾਤ।
ਜਿਉਤਿਲਾਤਾਵਾਣ ਯਾਨੀਅਤਿਯੈਦਿਤੈਦਚਡਾਇਆ। ਕਗਲਾ
ਦੈਗੀਤੁਣੀਆ ਧੁਗਲਾ ਤੇਇਸਕੁਚਡਾਇਆ। ਲੋਤਦਗੀਤਾਣੀਆਤ
ਕੈਤੈਬਿਲਾਲਾਇਆ। ਸੰਨੀਯਕਾਡਿਚਲਾਣੀਐ ਅਤਿਗਣਿ ਸਿਗਿ
ਦੀਤਗ॥ ਯਣੀਅਗੁਸੋਤਿਤਤਾਲਾਜਿਉਕਤਲੋਤਗ॥ਨਾਨਕਸਚ

ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਨਉ ਸਿਧਿ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ ਪੈਗੀ ਕੈ ਤੇ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਪੈ ਆਸਾ ਸਿਸਾ ਪੰਡਾ
ਲੈ ਪੜਿ ਤਿਨ੍ਹ ਤੇ ਮੈ ਪੜ੍ਹ ਮੈ ਤੇ ਸਾਸਿ ॥ ਖੰਮ ਨਾ ਭਿਖਿਆ ਮਾਣੀ ਮੈ ਕੈ ਇਨ ਅਦੈ ਪਾਸਿ
ਕੀ ਡਿਗਿ ਆਇ ਇਕਿ ਵਿਡਿ ਫੈਕੀ ਐਤੈ ਚਕੈ ਗਡਿਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਉ ਗੁਣ ਗਿਆਨੇ
ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਕੈ ਟੀਦਾਇ ॥੮॥ ਕੜੀ ਤੰਦੀ ਪਾਇ ਆਸਿਆ ਗਰਾਜ
ਆਇ ॥ ਬਖਸ਼ੁ ਰੇਤ ਕਪਣੀ ਆਇ ਚੈ ਗਰਾਜ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰ ਗੁਰ ਜੈਯਾ
ਣਜਿ ਉਨ ਫਕੈ ਤਾਂ ਬਿਲਾਇਆ ਇਹ ॥ ਤ੍ਰਿਪਿਕ ਪਸਿ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨ੍ਹੇ ਕਡ
ਤੈਜਾਇਆ ॥੯॥ ਇਖਜਿ ਦੈ ਗਸੁਰ ਫੁ ਐਸ ਕਾਸਿਗਿ ਅਟੀਆ ਕਰਿ
ਖਣੁ ਪੈ ਨਤਿ ਨਣੁ ਮਨਕੀ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨ ਖਉ ਲੋਖਾ ਸੰਗੀ ਕਿ
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਦਾਪਗੁ ॥ ਤਖ ਪੈਗਚ ਕਗੀ ਕਾਗਿ ਫੁਗ ਸਾਈ ਕਾ ਗਜਿ ਕਪੁ
ਕੋਦਹਿ ਖੜੀ ਚਖਿ ਚਖਿ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕੰਨਦੋ ਨਿ ਉਗਾਡੀ
ਤੇ ਮਨਟ੍ਰਹ ਕ੍ਰਹਿ ਆਗਾਨ ਸਾਲੋ ਇਹ ਣ ਮੁਕੈ ਗਿ ਅੰਧੇ ਟੇ ਸਿਗਿ
ਸਾਗਿ ॥ ਇਟੀ ਸਕਜ ਗ ਮੋ ਡਿ ਆਬ੍ਰਪਾਜ ਮਟਆਗ ॥ ਗਲਿਕਗਿ
ਦੇਪ ਸ੍ਰੁਟਿ ਆ ਆਗਟ ਜਿ ਉਲੋ ਡਗਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਡਾਜਿ
ਨੇਤਿਟਿ ਆਨਉ ਗਦਾ ਗਿਨ ਪਾਗਿ ॥੧੦॥ ਸਤਗਿ ਦੇ ਗਤੀ ਐਤੀ ਗਜਿ ਦੈਕਲ
ਬ੍ਰਤਾ ਸੈਨੇ ਦਾਗ ਡਾਲੀ ਐ ਸਤਜੀ ਇਤੁ ਕਸੁ ਕੀਤ੍ਰਾ ॥ ਪੈਣੈ ਦਗੀ ਤੁ
ਲਾਈ ਆ ਅਜਗਰ ਜਾਨ੍ਹ ਸਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਪ ਕਾਲ ਕਾਂ ਡਿ ਗਿ ਟਿਗਿ
ਅਦੈ ਜਾਇ ॥੧੧॥ ਜਲਿ ਖਲਿ ਦੁਸਮ ਨ ਕੇਤ ਤੇ ਦਾਇ ਤਿਇ ਸਾਗ
ਣਡਗ ॥ ਘਾਗਿ ਘਾਗਿ ਦੈਗੀ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਸੁਮਤਿ ਤ੍ਰਪਾਗ ॥੧੨॥
ਤੈਂ ਸਜੋ ਡਿ ਨਿ ਲੋਇ ਣੀ ਸਕਤੁ ਨੇੜ੍ਹ ਵਿ [illegible] ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਗ
ਤਿ ਤ੍ਰਪਾਗ ॥੧੩॥ ਸਭੁ ਜੁਗੀ ਤਿਨ ਕਾ ਤਕ ਖੁਡੈ ਨਿਗ ਦਾਇ ਮਾ ਜਸ ਕਲ
॥ ਨਾਨਕ ਪਕ ਰਾ ਫਿਰ ਚਲਾਇ ਆ ਤੁ ਕਸੀ ਡਕਸਿ ਦੀ ਚਾਰੁ ਗ

ਇਤੁ ਤਨੁ ਅਗੈ ਸਹੁ ਖਸਮ ਮੁਤੁਰ ਖਡਿਉ ਮਾਗਿ ॥੧੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਬੰਧਪ ਪੋਨ ਬਣੀ ਅਰਨਾਥੀ ਗੁਣਾ ਸਤੁ ਨਾਉ ਖਸੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੰਧਿਆ
ਪੀਗੁ ਨਾਤਰ ਗਸਨਾਪਨ ਖੋਣੋ ਨਸਿ ਪਰ ਤਾਉ ਵਾਗ ਤਪੈ ਕਹੂ ਡਅ
ਡਿਸਿ ਦੇ ਖਤੁ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪ ਮੁਪੈਕ ਸਤੁ ਜੀਨੁ ਕਰਿ ਜਤ ਰੀ
ਖਖਰ ਮਾਂਨਿ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਸਰਬਣੁ ਖਰਿ ਸਿਪਰ ਸਚੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਮਾਨੁ ॥੧੪॥ ਬੂਡਮ ਆਇਨ
ਅਖਸੀ ਵਿਚ ਪੈਣੈ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਕਿਸਨੁ ਕਿਸੰਦਾ ਬੁਧ ਪਤਾ ਜਿਤੁ
ਮੁਣੇ ਅਤਾਰ ॥ ਸਿਉ ਸਾਣਾ ਨਿਦਰ ਪੜੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਆਸੰ
ਪਾਤ੍ਰ ਪੁਰ ਡੋਇਤ ਸੁਗਿ ਮਰਾ ਸਚੁ ਸਦਾ ਬਖਸੰਦੁ ॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨ ॥੧॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥ ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤ ॥੩॥ ਬਿਰਧ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥ ॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾ
ਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ
ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮ ॥
ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ
ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ
ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦
॥ ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ
ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨ ॥੧੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿ
ਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ
॥੧੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿ
ਹ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ
॥੧੪॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮ
ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ ॥੧੫॥ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ
ਆਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨ ॥੧੬॥ ਜਿਹ
ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗ ॥੧੭॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ
ਭਇਓ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥੧੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ

ਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮਾ ॥੨੦॥ ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ
॥੨੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ
ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ
॥੨੩॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥ ਕੋਟਨ ਮੈ
ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਰਾਇਨ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫
॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ
ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ
ਦੇਹ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮ
ਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੩੦॥ ਨਰੁ ਚਾਹਤ ਕ
ਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥੩੧॥ ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ
ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੧॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ
ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇ
ਸਨਾਨੁ ॥੩੨॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿ
ਦ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੩॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੪॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰ
ਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੫॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ
ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੬॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ
ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੭॥
ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੮॥ ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀ
ਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰ
ਧ ॥੩੯॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੪੦॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ
ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ
ਸੋ ਹੋਇ ॥੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸ੍ਵਾਨ ਤਜਤ ਨਹ
ਨਿਤ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥
੪੨ ॥ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੩॥ ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜ
ਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾ
ਨਿ ॥੪੪॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੫॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ
ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੬॥ ਜਿਨੁ ਕੀ ਪਰਿਓ ਪਗ ਤਗ ਮਗ ਨੇ ਨੇ ਜੇ ਤਿ

ਤੇਹੀਨ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗਤਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ॥੪੭॥
ਨਿਜੁ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖਉ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੪੮॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ॥੪੯॥ ਰਾਮ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ॥੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ॥੫੧॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ॥੫੨॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ॥੫੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧੦
ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ॥੫੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ॥੫੫॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ॥੫੬॥
ਜੋੜ ਸਲੋਕਾਂ ਕਾ॥ ਮ:੩੩

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਕਾਈ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਸਨੁ ਸਾਧਿ ਨਿਰਾਲਮੁ
ਰਹੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਕਾ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਬਿੰਦੀ ਸਿੰਧੁ ਅਪਰਪਰ ਤਰੀ ॥
ਸਾਧਕ ਪਿੰਡੁ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਗਤਿ ਬਿਚਖਣ
॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਣ ॥੧॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਲੈ ਤਬੂਝ ਸਮਾਗੀਆ
ਨਾ ॥ ਰਾਤਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਰਹੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਤਾੜੀ
ਧਰੈ ॥ ਸੁਧ ਰਸ ਸਾਧੀ ਕਹਦੇ ਨਸੈ ॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
॥ ਤਾਂਕ ਉਚੰਦਾ ਤਿ ਸਮਾਲੋ ਦੇਵ ॥ ਜਿਤੁ ਆਤੇਤ੍ਰ ਨਦੇ ਈਰਖਣ
॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਣ ॥੨॥ ਤਮ ਸਤਿ ਸੁਨ ਲੈ ਤਜਿ ਦੇਗ
ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਧਾਟ ਤੀਤ ਜਾਗੈ ॥ ਤ੍ਰਾਤਿ ਨਿਸਿ ਰਹੈ ਰਹੀ ਅਚਰਾਇ
॥ ਸਤ ਜਿਤੁ ਪੰਜ ਦ੍ਰਗ ਸਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਧਾ ਨਿਵਾਜੈ ਬਾਧੇ ਚੋਰ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗ
ਭਿਨ ਲਾਗੈ ਤੋਰ ॥ ਤਾਰੀ ਬਿਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਜ ਧੀ ਐਤ ਰ ॥ ਉਤਮ ਸਕਲਾ ਜ
ਨੇ ਕੇਜ ਧਣ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਣ ॥੩॥ ਧਾਰੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਧ੍ਰੂਕ
ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਅਸਤ ਕਦੇ ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਕੈਟ ਕਟੈ ਤਾ ਤਤ ਕਰ ਚੇਤ
॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਚੇਤ ॥ ਸਿੰਚ ਪੀਆ ਗਗਨ ਨਿ ਕਿਰੈ
॥ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਸਤ ਪੰਚ ਨ ਉਲਾ ਗਾਰ ਧਣ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋ
ਗ ਕੇ ਲਖਣ ॥੪॥ ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਚਰੈ ਪਸਚਮਿ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਚਤਾਇ
ਕਰ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਫੇਰੀ ਚੀਨਿ ਬਾਟ ॥ ਤਾ ਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਤੇ ਅਨਹਦ
ਟਪਾਇ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਕਰ ਦੈ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਾ ਉਤਰ ਦਖਣ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਜੋਗ

੧੦੭੨ ਹੈਪਛਾਣਾ॥੫॥ਜਤਸਤਨਿਤਹੀਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈਪਾਪਾਇਸਚੁਸਮਾ
ਇਣਸੁਪਾ॥ਜੁਗਤਿਜਤਜੁਕੀਮਤਜੀਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤੀਵਿਹੂਣੀ
ਵਿਕਚੁਜਾਇ॥ਗਿਆਨੁਮਚਣੀਨਿਤਾਸਨੁ॥ਇਨਾਬਿਧਜਪੀਐਕੇ
ਵਖਾਸੁਗਿਆਨਬਿਨਾਗਿਆਨੀਐਜੈਮਦਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇ
ਪਖਣਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਤੂਕਾਮਾਗਿਮਿਲਿਐਮਨੁ॥ਪੰਚਸਤਿਤੇਵੈਰਾਗ
ਪਨੁ॥ਪੰਚਕਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸੋਈਕਰਤਾਸੋਈਦੇਉ॥ਅਗਮਸਿ
ਜਗਮਜੋਤਿਹੈਜਾਣੈਬ੍ਰਹਮਪਾਵੈਗਿਆਨਧਾਰਿਆਣਿ॥ਸਤਸਬਾਈ
ਚਉਦਹਚਾਗਿਤਕੈਆਗੈਧ੍ਰਵਦਿਆਣਾ॥ਅਠਅਠਰਾਗਭਗਤ
ਸਾ॥ਤਾਕੈਆਗੈਕਾਢਿਖੇਵਟਦੀਸਾ॥ਉਚਨੀਚਗਿਸਗਹੀਓਏ
॥ਨਾਨਕਕਹੈਤਿਸਦਾਸੀਸੋਈ॥੭॥ਸੋਤਿਦਾਸਜੋਪ੍ਰਭੁਕਾਦਾਸਾ
ਤ੍ਰਿਖਾਬਿਖਿਆਕਰਿਕੰਦਰਵਾਸਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹਤਜੋਗਅਤਿਆਸਾ
ਪਰਸੈਅਗਨਿਪਾਵੈਪਾਸਾ॥ਜਿਤੁਤੀਐਦੁਤੀਆਸੋਭਨਹੋਈ
ਨਾਨਕਕਹੈਤਿਸਦਾਸਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨੁਖੜਗਲੈਗੁਰਮਤਿਸਿਉਜੂ
ਝੈ॥ਸਗਸੁਦਸਾਪੰਚਾਕਾਬੂਝੈ॥ਸਨਿਮਿਤਕਕੀਪਾਵੈਗੰਠਿ
ਤੀਰਥਪਰਸੈਝੂਸਠਿ॥ਜਿਨਿਖਡਸੇਭਮਨੈਕੀਖੋਈ॥ਨਾਨਕਕ
ਹੈਤਿਸਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਸਠਿਹਟਾ॥ਤਾਕੇਬਾਜਾਰ
ਜਾਣੈਇਪਟਾ॥ਅਉਘਟਘਾਟੀਬਿਖਮੁਹੈਬਾਟਾ॥ਐਸਾਸਰਗਨੁ
ਭ੍ਰਾਦਿਖਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਦੇਖਸਤਜੋਧਾਰਿਆਇਆ॥ਅਨ
ਦਸਗੰਢੀਖੋਲ੍ਹੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਤਿਸਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਥਮੇਧ੍ਰੂ
ਮੈਬ੍ਰਹਮਕਉਗਹੁਜਾਨੈ॥ਦੂਤੀਆਦਖਣਕਉਦਿਸਟਿਪਾਵੈ॥ਪਦਮਤੋਜ
ਚੈਸਮੁਮੇਗ॥ਅਦੈਪਾਰਦਖੰਡੇਠਿਗਿ॥ਪੂਰੀਆਸਾਤਉਪਾਰਕਉਕ

ਸਭੁ ॥ ਤੈਥੈ ਪਾਸ੍ਵਤ ਮਰਿਆਸਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਡਿਠੈ ਮਨੁ ਤੈਨਿ ਮਖਿਆ ਪੈਂਦੀ
॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਡਿਠੀ ॥੧੧॥ ਕਣਸੁ ਗਗਨਿ ਦੇਵ ਕਰੰਤ ਵਣੁ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁਣੈ ਵਜਾਨਦ ਉਣੁ ॥ ਵਧੈਵੈ ਸੰਤ ਰਪਾਣੀ ਪਉਣਾ ॥ ਗਗਨ
ਮੰਡਲਿ ਗਉ ਜਿਨਿ ਡਿਠੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹਉ ਦਾਸੀ ਸੰਣੀ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਭਗਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਜਤੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਤਾਮ ਖਕ ਸਤੀ ॥ ਦਿਸਟਿਦ
ਇਆਣਦਾ ਇਤ ਰਗ ਰਿਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਪਉ ਜਿਨਿ ਦੈ ਤਨਿ ਦਿਆਜਾਨੁ ॥
ਘਟ ਨਾਸਵਾਦਿ ਕਾਸਤੂ ਆਤੁ ਤੂ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੀ ਅਉਧੂਤਾ ॥੧੩॥
ਚੰਡਘੁ ਚਾਇਨਾ ਇਤ ਸਾਸਾ ॥ ਜੁਐ ਜਾਇਨ ਖੇਲੇ ਪਾਸਾ ॥ ਅਗੈਚ
ਗੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਿਤਾ ਅਗਿ ਡਚਏ ॥ ਪਰਘਰ ਜਾ ਇਨ ਕੀ
ਜੈ ਕਥਾ ॥ ਏਹੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣੈ ਰ ਪੂਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੀ ਅਉਧੂਤਾ ॥੧੪॥ ਅਉ ਸੁਗਾਨ੍ਹੀ ਸਪੁਰ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਸਾਦਾ ਸਿਧ ਗੈ ਸੰਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਉਲਟੈ ਪਲਟੈ ਪਉਣਾ ॥
ਇਉ ਨਿਵਗੈ ਆਵਾ ਗਉਣਾ ॥ ਸਨ ਪਉ ਨਿਕਉ ਰਪੇ ਵਧਾ ॥ ਲਟੈ
ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸਿੰਧਿ ॥ ਅਪਨੈ ਦਸ ਕਰਿ ਰਖੈ ਦੂਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁ
ਣੀ ਅਉਧੂਤ ॥੧੫॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭਦਾ ਰਿਉਰਤ ਏ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੀ
ਰੈਣੀ ਲਾਏ ॥ ਪਰਚੈ ਹੋਇ ਇਤ ਹੁ ਰਿਧਾ ਰਿਆਵੈ ॥ ਏਨਾ ਵਧਿ ਜੁਗ
ਤਿਕ ਸਵੈ ਜੋਗੁ ॥ ਅਉ ਇਤ ਰਖੁ ਨਗਏ ਸੋਗੁ ॥ ਸੰਜਮ ਰਹੈ ਨ ਵਿਨਸੈ
ਸੂਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੀ ਅਉਧੂਤ ॥੧੬॥ ਜਿਨਿ ਡਿਮਾਇਆ ਜਗੁ ਸੈ
ਡਿਆ ਦੂਤ ਮਾਵਿਸਨ ਸੋਤਸੁ ॥ ਦੂਤ ਮਾਇਆ ਇਦ੍ਰਾਦਿ
ਕੇ ਸੁ ਗੁਸੁ ਗੁਤਉ ਸੋ ਚਿੰਤ ਪਾਗਿ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਭਾ ਇਆ ਸਿਧ
ਸਧਿਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਲੋਜਾਲ ਵਾਸਿ ਸਭ ਤੇ ਉਕ ਮੁਸ

੧੦੭੨ ਚੈਨ ਨਿਧਾਨਾ॥੧੭॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕਰਤੇ ਬਖਸੁਸੀਨ ਰਕਸੁਰਗ ਤੇ ਜਾਂ ਇ
ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕੁਰਮੁ ਖਤ ਗਸਿਭੁ ਦਾਨਿ॥ ਸੁਰ
ਗ ਮਿਰਤ ਤਨ ਮੋਹਿਆ ਸਪਤ ਲੋਕ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਆਕਾਸੀ
ਬੈਕੁੰਠ [illegible] ਲੋਗ ਸੋ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਜਗ
ਦੀਸ ਕੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
ਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਸੈਨਾ॥੧੮॥ ਸ੍ਰਿਗ ਜਤ ਸਤ ਸਿਵ ਰ
ਉ ਮੁਕਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਜਪ ਤਪ ਤੁ ਹਜੀ ਪੀਆਨਾ॥ ਸੁਖ ਸਰੇ
ਵਰ ਮੁਕਤ ਵਰਸਾ [illegible] ਤਾ ਪਾਇਪੁ ਪਾਇ ਸੋ ਪਿਰੁ ਦਾਨਾ॥ ਇ
ਹੁ ਸੁਖ ਸੈ ਜਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਖ ਗ
ਤਿ ਖਜਾਨਾ॥ ਸਿਖਿਆ ਏਕ ਭੇਖ ਮਨ ਸੁਚਾ ਜੱਭਾਇ ਸਨੁ ਸਾ ਸਾ
ਨਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਸਰੋਵਰ ਭਾਇ ਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਨਾਉ ਸੁਨ ਖਸਮਿ ਲਿ
ਦਾ॥ ਨਾਉ ਸੁਨਿ ਦਾਤਾ ਗਰਭੁ ਅਗਾ ਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਦਇ
ਆਲਾ॥੧੯॥ ਤ੍ਰਿਕਵ ਸੋਧੁਲੇ ਅਮਰਧ ਦੂਤ ਤਾ॥ ਅਲ
ਖ ਪਾਰਿ ਅਸਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤਛੀ ਖੰਤਾ॥ ਸੁਅਾ ਕਲੁ ਪਾਵਿਡ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਵਡ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ॥ ਜਿਤ ਬਾਮੁ ਅਨ ਰਸੁ ਸੁਅ
ਦਖਤ ਖਟ॥ ਨਾਨਕ ਸਡ ਜਬੈ ਰਗ ਰੈ ਲਖਣ॥੨੦॥ ਬਿਸਰਣ
ਨਦੀ ਕੁਲਤੀ ਤੈ॥ ਉਲਟੀ ਪਲਟਿ ਸਿਧਿ ਗੀਰ ਗੈ॥ ਸੀਧਾ ਕਸ
ਲਪੁਰ ਨਾਤਿਡ ਪਦਾਨੁ॥ ਇਉ ਨਿਦਾਰੈ ਆਦਾ ਗਉਨ॥ ਧਸਨ ਪਦ
ਲੋਕਉ ਸਬਦ ਟਿਕਿਓ ਥੰਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਇਉ ਤੂਟੇ ਜਮ ਕ ਫੰਧਾ॥੨੧॥
ਸੈਆ ਬਿਨਾਸੀ ਅਪੇ ਆਪਿ॥ ਕਲ ਬਿਕਲ ਕਉ ਸੈ ਰਹਾਪਿ॥ ਪਰ
ਧਜਾਇ ਸਨੁ ਅਨਕਥਾ॥ ਜਿਤ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨਾ ਥਾ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੀਖਿਆ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੂਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਉਧੂਤਾ॥੨੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਧੋ ਸੁਣਿਆ॥ ਜਗਤ ਅਦੇਸ
ਥਾ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਇਕੇਲਾ॥ ਖਿਮਾ ਸਤੁ ਭਾਗਿਆ ਮਾਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਅਮਰਾ
ਪੁਰਿ ਕੀ ਰਿਚ ਫਿਕੇ ਜਿਨਿ ਸਚ ਪਰੋਤੀ॥ ਰੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੋਗੁ ਨ ਜਾਪੈ॥
ਆਪੁ ਪਛਾਤ ਗਤਿ ਮਤਿ ਨਾਲੇ॥ ਐਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਾ॥
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਪੁਤਿ ਪਾਲਸ ਮਾਲਾ॥੨੩॥ ਅਸੰਖ ਕੈ ਪਾਰ ਨੈ ਤੁਕੁ ਦਾਸਾ॥
ਪਰਛੇ ਕੇ ਪਾਰਿ ਕੋ ਰੈਨਿ ਵਾਸੁ॥ ਤ੍ਰਿਦਾ ਨੈ ਸਬਦਿ ਵਿਲਾ ਜਕਾਰੀ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕੈ ਤੈ ਸੋ ਈ ਬੈਰਾਗੀ॥੨੪॥ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਜੋ ਬੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਸਿਦ ਕੈ ਅ
ਗੈ ਸਕਾਤਿ ਸਿਦਾਵੈ॥ ਸਿਦ ਸਕਤੀ ਜੈਰ ਮਕੈਰ॥ ਅਜਰੁ ਦਮਤੁ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਜੋਰ॥ ਤਾ ਮਸ੍ਰਾਤਿ ਸਨਾ ਮਨਿ ਮੋਤਿ ਆਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੈ ਸੋ ਈ ਬੈਰਾਗੀ
੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਮਾਲਾ॥ ॥ ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨਾ॥ ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ
ਆਠਉ ਨੰਦਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ॥ ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉ
ਚਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ॥ ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ॥ ਏ ਭੈ
ਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ॥ ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ॥ ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾ
ਵਹਿ॥੧॥ ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ॥ ਅਸਟ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ॥੧॥ ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ
॥ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ॥ ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ
ਉਚਾਰੀ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ॥ ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ॥
ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ॥ ਖਉਖਟ ਅਉ

ਭਉਰਾਨੰਦ ਗਾਏ ॥ ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ ਪੁਨਿ ਆਇਅ
ਉ ਹਿੰਡੋਲ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥ ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ਗਾ
ਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥ ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥ ਬਸੰਤੀ ਸੰਧੂਰ
ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰ
ਬਿੰਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ ਗਾਵ
ਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਆਈ
ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥ ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ ਕਾਮੋ
ਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਕਾਲੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ
॥ ਕਮਲਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਯਾਨਾ ॥
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ
॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਬੈਰਾਰੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥ ਗਵਰੀ
ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿ
ਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥ ਅ
ਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵ
ਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿ
ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ ਊਚੈ ਸੁਰਿ ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ
ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥ ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ
ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ
ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ ਸਭੈ
ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੀ॥ ॥

ਨਾਗਾਪਟਣੁ ਵਿਚਿ ਦਰੀਆਵ ਰਸਤੇ ਜਹਾਜ ਅਠਿ ਪਹਰ ਤਿਨਾ
ਦਿਨਾ ਦਾ॥ ਤਹ ਵਲਾਇਤ ਰਾਜੇ ਕੀ ਹੈ॥ ਤਹ ਤੇ ਅਗੇ ਜਹਾਜ ਚੜਿ
ਦੋ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਪਟਣੁ ਪਾਇਕਾ ਵੰਦਰੁ ਹੈ॥
ਤਹ ਜਾਇ ਉਤਰਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਸਿਧ ਲੰਕ ਦੀਪੁ ਹੈ॥ ਰਹੁਰਿ ਹਾਥ ਸੈਰ ਗਾਉ ਵਿਚਿ
ਉਦਿਆਨ ਹੈ॥ ਤਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਰਾਜੇ ਦੇ
ਆਏ॥ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ਸੰਤ ਮਤਿ ਸਤਵਾਦਿ ਸਭ ਰਿਹਾ॥ ਤਖਤ
ਰਾਤਾਂ ਅਬ ਰਾਜਾ ਮਹਿਆ ਦੇਵਨਾ ਹੈ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਇ ਸਿ ਪਕ ਬੇਟਾ ਰਾਜਾ
ਸਿਵਨਾਭ ਕਾ ਪੋਤਾ ਹੈ ਤਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧਰਮਸਾਲ ਹੈ॥ ਸੰਗਤਿ ਜੁੜਤੀ
ਹੈ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਸੋਈ ਬੀਸ ਮਣ ਦੀ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਨੇਕ
ਪਟਣੁ ਬੀਜਾ ਨਗਰ ਤੇ ਇਕ ਕੋਸ ਹੈ॥ ਪਾਰ ਬਟਾਂਹੇ ਆਕੇ ਬੈਰਾਗੁ
ਪੁਰਬੀਜਾ ਪੁਰਤੇ ਕੋਸ ਅਸੀ ਹੈ॥ ਉਸੇ ਰਾਜ ਪਏ ਹੈ॥ ਤਹ ਸੰਗਤਿ ਉਰਾ
ਭਾਵੰਦੇ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਰਦਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤੁ ਹੈ॥
ਉਰਬਾਟਾਹਿ ਆਕੇ ਧਰਤੇ ਕਜਾਵੀ ਬਹੁਕੋਸ ਅਸੀ ਹੈ॥ ਤਿ
ਉਰਾਜੁ ਹੈ॥ ਤਹ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁਰਾ ਹੈ॥ ਸੰਗਤਿ ਬਟਾਹਿ
ਉਜੇਰਾ ਜੁੜਤੀ ਹੈ॥ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਨਾ ਲਿਗੋ ਸਾਟਿਕਾ ਰਿਕੈ ਪੁਜਾਥੇ
ਉਨੀ ਤੀ ਹੈ ਸੁ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜੋਰੁ ਆਸ ਮਾਟਿ ਕੈ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪੜੇ ਹੈ
ਸਿ॥ ਓਸਪਾਹੁਕਾਨਾ ਉਕਲੀ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਆਰਾਜ ਹੈ॥ ਤਹ ਭੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਆੜੀਕੀਵਿਧਿ॥

੧ ਸਿਰਸਾੜੀਕਰਣਾਲੁਵਾਰਨ॥

੧ ਚੌਂਕਾ॥

੨ ਗੁੰਦਾਵਿਕਾਰਕ॥

ਇਕਮਤੀਕਰਾਵਣਾ॥

ਇਕਮਤੀਸੁਇਨ॥

ਵਿਜੋਸਮਕਾਪਣੀ॥ਤਾਵੇਕਾਭਾੜਾ॥ਸਿੰਮੁਕੀਕਰਣਾ॥

ਪ੍ਰਗਾਕਰਣਾ॥ਇਨਵੀਤਸਮਣੀ॥ਮਵਾਣਮਕਣੀ॥੧॥

